

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016

VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 48. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/6/- vrácený Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 590/5/- vrácený Senátem
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/5/- vrácený Senátem
4. Návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 555/7/- vrácený Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/7/- zamítnutý Senátem
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/- druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 753/- druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 745/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 653/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 650/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - druhé čtení

16. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - druhé čtení
17. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení
18. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení
19. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - druhé čtení
20. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - druhé čtení
21. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - druhé čtení
22. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocho, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andreho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - druhé čtení

23. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - druhé čtení
24. Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 592/ - druhé čtení
25. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení
26. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení
27. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - druhé čtení
28. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení
29. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 681/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - první čtení

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 816/ - první čtení
34. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 506/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se změnou Ústavy České republiky /sněmovní tisk 507/ - první čtení
36. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 559/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 688/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 810/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/ - první čtení
40. Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 828/ - první čtení podle § 90 odst. 2
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 715/ - první čtení
42. Vládní návrh zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 789/ - první čtení
43. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 790/ - první čtení

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/ - první čtení podle § 90 odst. 2
45. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - první čtení
46. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Karla Pražáka, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Martina Lanka a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - první čtení
47. Návrh poslanců Michala Kučery, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 220/ - první čtení
48. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - první čtení
49. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - první čtení
50. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - první čtení
51. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - první čtení

52. Návrh poslanců Petra Gazdika, Věry Kovářové, Jana Farského, Jiřího Skalického a Františka Váchy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 282/ - první čtení
53. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaščíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocho, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení
54. Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocho a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - první čtení
55. Návrh poslance Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 335/ - první čtení
56. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Marka Černocho, Augustina Karla Andrlého Sylora, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - první čtení
57. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Marka Bendy, Niny Novákové, Augustina Karla Andrlého Sylora, Vítka Kaňkovského a Martina Komárka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 371/ - první čtení

58. Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - první čtení
59. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci /sněmovní tisk 390/ - první čtení
60. Návrh poslanců Miroslava Opálky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 392/ - první čtení
61. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Ivo Pojezného, Květy Matušovské, Jana Klána a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - první čtení
62. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ - první čtení
63. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu a zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů /sněmovní tisk 421/ - první čtení
64. Návrh poslankyně Olgy Havlové na vydání zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 432/ - první čtení
65. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Miroslava Kalouska, Niny Novákové, Františka Laudáta, Marka Ženíška, Zdeňka Bezecného, Jiřího Skalického, Daniela Korteého, Karla Schwarzenberga, Jiřího Koubka, Michala Kučery a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání a některé další zákony /sněmovní tisk 433/ - první čtení

66. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 478/ - první čtení
67. Návrh poslanců Marka Černocho, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andřelého Sylora, Jiřího Štětiny a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení podle § 90 odst. 2
68. Návrh poslanců Petra Gazdika, Františka Váchy, Jana Farského, Věry Kovářové, Marka Ženíška, Leoše Hegera, Herberta Pavery, Jiřího Skalického, Niny Novákové, Roma Kostřici, Gabriely Peckové, Václava Horáčka, Anny Putnové, Markéty Adamové a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - první čtení
69. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Miroslava Janulíka, Marka Černocho, Petra Adama, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andřelého Sylora, Jiřího Štětiny, Jaroslava Holíka, Stanislava Berkovce a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 525/ - první čtení
70. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocho, Miroslavy Strnadlové, Radky Maxové, Víta Kaňkovského, Hany Aulické Jírovcové, Adolfa Beznosky, Karla Fiedlera, Zdeňka Soukupa, Marty Semelové a Aleny Nohavové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 533/ - první čtení
71. Návrh poslankyně Markéty Adamové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 535/ - první čtení
72. Návrh poslanců Bronislava Schwarze, Václava Horáčka, Štěpána Stupčuka, Zdeňka Ondráčka, Jana Chvojky, Stanislava Pflégera, Vlastimila Vozky, Marka Černocho, Lukáše Pletichy, Pavla Ploce, Stanislava Humla, Martina Komárka, Jany Pastuchové a Radima Holečka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 539/ - první čtení

73. Návrh poslanců Niny Novákové, Martina Plíška, Jitky Chalánkové, Jaroslava Lobkowicze, Markéty Adamové, Anny Putnové, Václava Horáčka, Zdeňka Bezeckého, Gabriely Peckové, Karla Schwarzenberga, Herberta Pavery, Věry Kovářové, Heleny Langšádlové, Leoše Hegera, Jana Farského a Michala Kučery na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 541/- první čtení
74. Návrh poslankyně Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 548/- první čtení podle § 90 odst. 2
75. Návrh poslankyně Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 556/- první čtení podle § 90 odst. 2
76. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/- první čtení
77. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocho, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 593/- první čtení
78. Návrh poslanců Jiřího Dolejše a Gabriely Hubáčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 596/- první čtení podle § 90 odst. 2
79. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 599/- první čtení
80. Návrh poslanců Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 620/- první čtení

81. Návrh poslanců Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o referendu k imigračním kvótám Evropské unie /sněmovní tisk 621/ - první čtení
82. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Marty Semelové, Ivo Pojezného, Vojtěcha Filipa, Karla Šidla, Miroslava Opálky a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona o úředním jazyce České republiky /sněmovní tisk 629/ - první čtení
83. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 630/ - první čtení
84. Návrh poslanců Daniela Korteho, Martina Novotného, Lukáše Pletichy, Petra Adama, Václava Klučky, Miloslava Janulíka, Ivana Gabala a dalších na vydání zákona o ochraně práv osob při nakládání s genetickými vzorky a profily v souvislosti s prováděním forenzní analýzy DNA (zákon o DNA) /sněmovní tisk 635/ - první čtení
85. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona o Horské službě České republiky /sněmovní tisk 636/ - první čtení
86. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Miroslavy Němcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 649/ - první čtení podle § 90 odst. 2
87. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona o detenčních centrech pro nelegální migranty v cizích státech /sněmovní tisk 657/ - první čtení
88. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Soni Markové, Stanislava Mackovíka, Pavla Kováčka a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 660/ - první čtení
89. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocho, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona proti terorismu /sněmovní tisk 670/ - první čtení

90. Návrh poslanců Davida Kádnera, Marka Černocho, Martina Lanka, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 675/ - první čtení
91. Návrh poslance Marka Ženíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení
92. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 697/ - první čtení
93. Návrh poslankyň Marty Semelové, Aleny Nohavové a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 700/ - první čtení
94. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Miroslava Grebeníčka, Gabriely Hubáčkové a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - první čtení
95. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Miroslava Kalouska, Roma Kostřici, Václava Horáčka, Marka Ženíška, Niny Novákové, Františka Váchy, Heleny Langšádlové, Petra Gazdika, Markéty Adamové, Františka Laudáta, Anny Putnové, Věry Kovářové, Zdeňka Bezecného a Jiřího Koubka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 707/ - první čtení podle § 90 odst. 2
96. Návrh poslanců Martina Komárka, Vítězslava Jandáka, Pavly Golasowské, Niny Novákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 708/ - první čtení podle § 90 odst. 2
97. Návrh poslanců Karla Fiedlera, Marka Černocho, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrlého Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 709/ - první čtení

98. Návrh poslanců Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrlého Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 710/ - první čtení podle § 90 odst. 2
99. Návrh poslanců Olgy Havlové, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrlého Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona o zákazu halál porážek /sněmovní tisk 714/ - první čtení
100. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Stanislava Mackovíka a Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 721/ - první čtení
101. Návrh poslankyně Markéty Adamové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - první čtení
102. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče, René Čípa a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
103. Návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 742/ - první čtení
104. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Jaroslava Borky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 749/ - první čtení
105. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostřé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 770/ - první čtení
106. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 772/ - první čtení podle § 90 odst. 2

107. Návrh poslance Stanislava Berkovce na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 196/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 774/ - první čtení podle § 90 odst. 2
108. Návrh poslanců Marka Černocha a Olgy Havlové na vydání zákona proti inkluzi ve školství /sněmovní tisk 776/ - první čtení podle § 90 odst. 2
109. Návrh poslanců Marty Semelové, Hany Aulické Jírovcové, Aleny Nohavové, Soni Markové, Miroslava Opálky, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 780/ - první čtení
110. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání zákona o Pražském hradu /sněmovní tisk 781/ - první čtení
111. Návrh poslanců Martina Plíška, Pavla Blažka, Martina Lanka, Radka Vondráčka, Stanislava Grospiče a Pavly Golasowské na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 787/ - první čtení
112. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Martina Plíška, Marka Ženíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 792/ - první čtení
113. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Ondřeje Benešika, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 793/ - první čtení podle § 90 odst. 2
114. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 799/ - první čtení
115. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 807/ - první čtení

116. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocho, Davida Kádnera, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny, Augustina Karla Andrlého Sylora a Karla Fiedlera na vydání zákona o ochraně před ilegální migrací /sněmovní tisk 808/ - první čtení
117. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 499/ - první čtení
118. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 694/ - první čtení
119. Senátní návrh zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek (stykový zákon) /sněmovní tisk 736/ - první čtení
120. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - první čtení
121. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 744/ - první čtení
122. Senátní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně některých zákonů (zákon o veřejných kulturních institucích) /sněmovní tisk 797/ - první čtení
123. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - první čtení
124. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 601/ - první čtení
125. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení

126. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 791/ - první čtení
127. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé /sněmovní tisk 656/ - druhé čtení
128. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o programu pracovní dovolené, podepsaná dne 7. října 2015 v Praze /sněmovní tisk 659/ - druhé čtení
129. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou, podepsaná v Praze 20. listopadu 2015 /sněmovní tisk 690/ - druhé čtení
130. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Albánskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 13. října 2015 /sněmovní tisk 691/ - druhé čtení
131. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu přijatá v Ženevě dne 15. května 2015 /sněmovní tisk 698/ - druhé čtení
132. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Chilskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Santiagu de Chile dne 2. prosince 2015 /sněmovní tisk 705/ - druhé čtení
133. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 15. května 2015 /sněmovní tisk 711/ - druhé čtení

134. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o posíleném partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Republikou Kazachstán na straně druhé /sněmovní tisk 722/ - druhé čtení
135. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bahrajnského království o letecké dopravě /sněmovní tisk 728/ - druhé čtení
136. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná ve Znojmě dne 21. ledna 2016 /sněmovní tisk 729/ - druhé čtení
137. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, sjednaná v Bonnu dne 23. června 1979, a změny příloh I a II této Úmluvy, přijaté v Quitu dne 9. listopadu 2014 /sněmovní tisk 733/ - druhé čtení
138. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Protokolu o perzistentních organických polutantech, Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu a Protokolu o těžkých kovech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení
139. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 183 o ochraně mateřství, přijatá na 88. zasedání Mezinárodní konference práce v Ženevě dne 15. června 2000 /sněmovní tisk 737/ - druhé čtení
140. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení
141. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení

142. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Belize o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Mexiku dne 12. února 2016 /sněmovní tisk 788/ - první čtení
143. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně Dohody o zřízení a činnosti Mezinárodní banky hospodářské spolupráce ze dne 22. října 1963 (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990) a Statutu Mezinárodní banky hospodářské spolupráce (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990), podepsaný dne 25. listopadu 2014 ve Varšavě /sněmovní tisk 795/ - první čtení
144. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 154 o podpoře kolektivního vyjednávání, přijatá na 67. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 1981 /sněmovní tisk 804/ - první čtení
145. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Turkmenistánem o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Ašchabádu dne 18. března 2016 /sněmovní tisk 805/ - první čtení
146. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu odvolání výhrady Československé socialistické republiky k článku 1 odst. 1 písm. b) Úmluvy Organizace spojených národů o smlouvách o mezinárodní koupi zboží a odvolání prohlášení Československé socialistické republiky k článku 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o promlčení při mezinárodní koupi zboží /sněmovní tisk 823/ - první čtení
147. Vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce /sněmovní tisk 763/ - třetí čtení
148. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 764/ - třetí čtení
149. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/ - třetí čtení

150. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 569/ - třetí čtení
151. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 702/ - třetí čtení
152. Vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech) /sněmovní tisk 589/ - třetí čtení
153. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - třetí čtení
154. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 608/ - třetí čtení
155. Vládní návrh zákona o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře /sněmovní tisk 609/ - třetí čtení
156. Návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 393/ - třetí čtení
157. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - třetí čtení
158. Vládní návrh zákona o centrální evidenci účtů /sněmovní tisk 718/ - třetí čtení
159. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o centrální evidenci účtů /sněmovní tisk 719/ - třetí čtení
160. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 751/ - třetí čtení

161. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 750/ - třetí čtení
162. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 759/ - třetí čtení
163. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - třetí čtení
164. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 678/ - třetí čtení
165. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 686/ - třetí čtení
166. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - třetí čtení
167. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 753/ - třetí čtení
168. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - třetí čtení
169. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 745/ - třetí čtení
170. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 653/ - třetí čtení

171. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - třetí čtení
172. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - třetí čtení
173. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - třetí čtení
174. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení
175. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení
176. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - třetí čtení
177. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - třetí čtení

178. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - třetí čtení
179. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - třetí čtení
180. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - třetí čtení
181. Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 592/ - třetí čtení
182. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - třetí čtení
183. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení
184. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - třetí čtení
185. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - třetí čtení
186. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - třetí čtení
187. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

188. Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016
189. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016
190. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016
191. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření správnosti, hospodárnosti a zákonnosti postupů osob, které jsou odpovědné za projekt, stavbu a stavební dohled při projektování a výstavbě pražského tunelového komplexu Blanka, a osob odpovědných za ochranu zájmů investora při realizaci tunelového komplexu Blanka. /sněmovní dokument 2124/
192. Informace o systému kontrol ve veřejné správě a při čerpání veřejných finančních prostředků /sněmovní dokument 3633/
193. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014 /sněmovní tisk 542/
194. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014 /sněmovní tisk 577/
195. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015 /sněmovní tisk 769/
196. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014 /sněmovní tisk 582/
197. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2015 /sněmovní tisk 767/
198. Informace o působení nasaditelného spojovacího modulu v operaci NATO Joint Enterprise v Kosovské republice /sněmovní tisk 662/

199. 4. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2015 /sněmovní tisk 665/
200. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 695/
201. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 703/
202. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2015 /sněmovní tisk 735/
203. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2015 /sněmovní tisk 748/
204. Působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany k ochraně vzdušného prostoru Islandské republiky v rámci operace NATO v roce 2016 /sněmovní tisk 760/
205. Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2017 a 2018 s výhledem na rok 2019 /sněmovní tisk 786/
206. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015 /sněmovní tisk 762/
207. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 771/
208. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2015 /sněmovní tisk 765/
209. Zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky za rok 2015 /sněmovní tisk 773/
210. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2015 do 31. 12. 2015 /sněmovní tisk 794/

211. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2015 /sněmovní tisk 806/
212. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2015 /sněmovní tisk 809/
213. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2015 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 796/
214. Návrh na zvýšení střednědobých výdajových rámců na léta 2017 a 2018 /sněmovní tisk 832/
215. Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy
216. Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD
217. Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie
218. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 468 z 19. schůze dne 23. října 2014 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při realizaci stavby dálnice D 47
219. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
220. Ústní interpelace
221. Dotační program 21. Centra odborné přípravy, pro rok 2016, poskytovaný podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 840/
222. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 841/ - prvé čtení
223. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

224. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 752/ - druhé čtení
225. Návrh na udělování Pamětní medaile Za zásluhy o parlamentní demokracii, vyznamenání Poslanecké sněmovny PČR

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 48. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 28. června až 13. července 2016

Obsah:

28. června 2016

Schůzi zahájil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Usnesení schváleno (č. 1265).

Řeč poslance Marka Černocha	59
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	60
Řeč poslance Romana Sklenáka	60
Řeč poslance Miroslava Kalouska	61
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	61
Řeč poslance Marka Černocha	62
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	62
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	62
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	63
Řeč poslance Miroslava Kalouska	63
Řeč poslance Antonína Sedi	63
Řeč poslance Tomia Okamury	64
Řeč poslance Jaroslava Holíka	65
Řeč poslance Radima Fialy	66
Řeč poslance Martina Lanka	66
Řeč poslance Josefa Novotného	68
Řeč poslance Marka Bendy	68
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	69
Řeč poslance Františka Laudáta	70
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	70
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	71
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	73
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	73
Řeč poslance Miroslava Kalouska	73
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	74

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	75
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	77
Řeč poslance Jana Klána	78

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

1. Návrh zákona o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/6/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	79
------------------------------------	----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Františka Laudáta	80
--------------------------------------	----

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozd. předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 590/5/ - vrácený Senátem

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	81
Řeč poslance Jiřího Holečka	81
Řeč senátora Václava Homolky	81
Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	83
Řeč poslance Simeona Karamazova	84
Řeč poslance Petra Bendla	85
Řeč poslankyně Anny Putnové	86
Řeč poslance Herberta Pavery	86
Řeč poslance Ivo Pojezného	87
Řeč poslance Michala Kučery	88
Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	88
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	89
Řeč poslance Petra Bendla	90
Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	91
Řeč poslance Ivana Adamce	91
Řeč poslance Herberta Pavery	91
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	91
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	93
Řeč poslance Petra Bendla	94
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	95
Řeč poslance Petra Bendla	95
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	96
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	97
Řeč poslance Jiřího Míholy	97

Usnesení schváleno (č. 1266).

Pokračování v projednávání bodu

1. Návrh zákona o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/6/ - vrácený Senátem

Řeč senátora Františka Bublana	99
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	100
Řeč senátora Karla Kratochvíleho	100
Řeč poslance Františka Laudáta	101
Řeč poslance Ivana Pilného	101
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	102
Řeč poslance Antonína Sedi	103
Řeč poslance Františka Laudáta	103
Řeč poslance Ivana Pilného	103
Řeč poslance Vladislava Vilímce	103
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	105
Řeč poslance Františka Laudáta	105

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Simeona Karamazova	106
Řeč poslance Michala Kučery	107
Řeč poslance Petra Bendla	108
Řeč poslance Petra Kudely	109
Řeč poslance Ivana Pilného	109
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	109
Řeč poslance Karla Fiedlera	111
Řeč poslance Miroslava Kalouska	111
Řeč poslance Ivana Adamce	112
Řeč poslance Ivana Pilného	112
Řeč poslance Karla Fiedlera	113
Řeč poslance Miroslava Kalouska	113
Řeč poslance Petra Bendla	113
Řeč poslance Jiřího Miholy	115
Řeč poslance Karla Fiedlera	116
Řeč poslance Pavla Šrámků	116
Řeč poslance Františka Laudáta	116

Usnesení schváleno (č. 1267).

5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/7/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	118
Řeč senátora Miloše Vystrčila	118
Řeč poslance Marka Bendy	119
Řeč poslance Romana Sklenáka	119
Řeč poslance Františka Laudáta	120
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	120
Řeč senátora Miloše Vystrčila	121
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	121
Řeč poslance Radka Vondráčka	122
Řeč poslance Ivana Adamce	122
Řeč poslance Radka Vondráčka	123
Řeč senátora Miloše Vystrčila	124
Řeč poslance Herberta Pavery	124
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	125
Řeč poslance Michala Kučery	125
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	126
Řeč poslance Františka Laudáta	126

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jana Zahradníka	127
Řeč poslance Vladislava Vilímce	127
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	128
Řeč senátora Miloše Vystrčila	129

190. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Řeč poslance Romana Váni	130
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	132
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	133
Řeč poslance Jana Birkeho	134
Řeč poslance Františka Laudáta	134
Řeč poslance Martina Lanka	135
Řeč poslance Josefa Hájka	135
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	136
Řeč poslankyně Heleny Válkové	137
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	137
Řeč poslance Miroslava Kalouska	137
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	138
Řeč poslance Miroslava Kalouska	138
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	139

Řeč poslance Daniela Korteho	139
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	139
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	140
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	140
Řeč poslance Bronislava Schwarze	142
Řeč poslance Marka Bendy	142
Řeč poslance Jiřího Štětiny	143
Řeč poslance Romana Váni	143
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	144
Řeč poslance Milana Brázdila	145
Řeč poslance Miroslava Kalouska	145
Řeč poslance Josefa Hájka	145

Usnesení schváleno (č. 1268).

29. června 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jana Klána	149
Řeč poslance Romana Sklenáka	149
Řeč poslance Jiřího Miholy	149
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	150
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	150

147. Vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce /sněmovní tisk 763/ - třetí čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	151
Řeč poslance Ivana Pilného	152
Řeč poslance Petra Bendla	154
Řeč poslance Ivana Pilného	155
Řeč poslance Karla Fiedlera	156
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	156
Řeč poslankyně Věry Kovářové	157

Usnesení schváleno (č. 1269).

148. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění

pozdějších předpisů /sněmovní tisk 764/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové 159

Usnesení schváleno (č. 1270).

149. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/ - třetí čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 161

Řeč poslance Martina Plíška 162

Řeč poslance Marka Bendy 163

Řeč poslance Radka Vondráčka 164

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 165

Řeč poslance Marka Bendy 165

Řeč poslance Radka Vondráčka 166

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 166

Řeč poslance Karla Fiedlera 167

Řeč poslance Jana Chvojky 168

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 169

Řeč poslance Jana Chvojky 169

Usnesení schváleno (č. 1271).

150. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 569/ - třetí čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 171

Řeč poslance Vladimíra Konička 172

Řeč poslance Martina Plíška 172

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jeronýma Tejce 173

Řeč poslance Ludvíka Hovorky 174

Řeč poslance Vladimíra Konička 175

Usnesení schváleno (č. 1272).

Řeč poslance Jeronýma Tejce 183

151. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 702/ - třetí čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	183
Řeč poslance Michala Kučery	184
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	185

Usnesení schváleno (č. 1273).

152. Vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech) /sněmovní tisk 589/ - třetí čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	186
Řeč poslankyně Soni Markové	186

Usnesení schváleno (č. 1274).

153. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - třetí čtení

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	188
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	190
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	191
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	191
Řeč poslankyně Jany Hnykové	192
Řeč poslankyně Olgy Havlové	193
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	193
Řeč poslance Lukáše Pletichy	194
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	200

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	200
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	200
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	201
Řeč poslance Radka Vondráčka	201
Řeč poslance Miroslava Kalouska	201
Řeč poslance Pavla Kováčka	202
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	202
Řeč poslankyně Radky Maxové	203

Řeč poslance Marka Černochoa	203
Řeč poslance Pavla Kováčika	204
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	204
Řeč poslance Františka Laudáta	205
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	205

Usnesení schváleno (č. 1275).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	206
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	206
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	206
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	206

205. Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2017 a 2018 s výhledem na rok 2019 /sněmovní tisk 786/

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	207
Řeč poslankyně Jany Černochové	210
Řeč poslance Alexandra Černého	213
Řeč poslance Ivana Gabala	216
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	217
Řeč poslance Alexandra Černého	218
Řeč poslance Ivana Gabala	219
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	219
Řeč poslance Ivana Gabala	219
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	220
Řeč poslankyně Jany Černochové	220

Usnesení schváleno (č. 1276).

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	222
Řeč poslance Václava Zemka	224
Řeč poslance Františka Laudáta	225
Řeč poslankyně Marty Semelové	228

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Michala Kučery	229
Řeč poslance Lea Luzara	231

Řeč poslance Milana Urbana	232
Řeč poslance Jana Zahradníka	233
Řeč poslance Herberta Pavery	234
Řeč poslance Michala Kučery	234
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	235
Řeč poslankyně Heleny Válkové	238
Řeč poslance Františka Laudáta	238
Řeč poslance Jana Zahradníka	239
Řeč poslance Ivana Pilného	239
Řeč poslance Karla Šidla	240
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	241
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	244
Řeč poslance Václava Zemka	245

Usnesení schváleno (č. 1277 - 1. část).

Řeč poslance Františka Laudáta	247
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1277 - 2. část).

Usnesení schváleno (č. 1278).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - druhé čtení

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	248
Řeč poslance Radka Vondráčka	249
Řeč poslance Jana Klána	250
Řeč poslance Martina Plíška	250
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	250
Řeč poslance Martina Plíška	257
Řeč poslance Radka Vondráčka	259
Řeč poslance Michala Kučery	262
Řeč poslance Marka Černocho	262
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	263
Řeč poslance Radka Vondráčka	263
Řeč poslance Romana Sklenáka	264
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	264
Řeč poslance Igora Jakubčíka	264
Řeč poslance Michala Kučery	265
Řeč poslance Miroslava Kalouska	265
Řeč poslance Ivana Pilného	265

Řeč poslance Miroslava Kalouska	266
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	266
Řeč poslance Ivana Pilného	266
Řeč poslance Miroslava Kalouska	266

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	267
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	267
Řeč poslance Miloslava Janulíka	267
Řeč poslance Miroslava Kalouska	268
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	268
Řeč poslance Miloslava Janulíka	269
Řeč poslance Miroslava Kalouska	269
Řeč poslance Jana Volného	269
Řeč poslance Marka Bendy	270
Řeč poslance Miloslava Janulíka	272
Řeč poslance Ivana Gabala	273
Řeč poslance Radka Vondráčka	273
Řeč poslance Marka Bendy	274
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	274
Řeč poslance Michala Kučery	275
Řeč poslance Jana Chvojky	275

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Vladislava Vilímce	277
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Vladislava Vilímce	278
Řeč poslance Martina Plíška	279
Řeč poslance Marka Bendy	280
Řeč poslance Jana Chvojky	280
Řeč poslance Jeronýma Tejce	280
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	280

188. Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Řeč poslance Jana Klána	281
-------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1279).

Řeč poslance Jana Klána 282

30. června 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

219. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Jany Fischerové	284
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	286
Řeč poslance Karla Raise	287
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	288
Řeč poslankyně Jany Fischerové	288
Řeč poslance Roma Kostřici	289
Řeč poslance Karla Fiedlera	289
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	290
Řeč poslance Karla Fiedlera	291
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	292
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	292
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	295
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	301
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	302
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	303
Řeč poslance Michala Kučery	305
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	305
Řeč poslance Petra Bendla	307

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	308
Řeč poslance Františka Laudáta	311

216. Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	312
---	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Marka Černocho	326
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	328
Řeč poslance Marka Černocho	329
Řeč poslance Lea Luzara	329

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	332
Řeč poslance Josefa Novotného	333
Řeč poslance Lea Luzara	333
Řeč poslance Josefa Hájka	334
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	334
Řeč poslance Marka Černocho	335
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	335
Řeč poslankyně Olgy Havlové	336
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	336
Řeč poslance Karla Fiedlera	337
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	337
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	338

Projednávání bodu bylo přerušeno.

218. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 468 z 19. schůze dne 23. října 2014 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při realizaci stavby dálnice D 47

Řeč poslance Zbyňka Stanjura	339
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1280).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

220. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Dany Váhalové	341
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	341
Řeč poslance Antonína Sedi	342
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	343
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	345
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	346
Řeč poslance Pavla Ploce	348
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	348
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	349
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	350
Řeč poslankyně Jany Hnykové	352
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	353
Řeč poslance Martina Novotného	354
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	355
Řeč poslance Martina Novotného	356
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	356
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	357

Řeč poslance Karla Fiedlera	360
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	360
Řeč poslance Karla Fiedlera	361
Řeč poslankyně Olgy Havlové	362
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	362
Řeč poslance Jiřího Valenty	364
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	364
Řeč poslankyně Niny Novákové	366
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	366
Řeč poslankyně Niny Novákové	367
Řeč poslance Jana Klána	367
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	368
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	369
Řeč poslankyně Dany Váhalové	370
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	370
Řeč poslankyně Dany Váhalové	371
Řeč poslance Simeona Karamazova	371
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	371
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	373
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	373
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	374

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Bohuslava Chalupy	374
Řeč poslankyně Věry Kovářové	375
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	376
Řeč poslance Jiřího Valenty	377
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	378
Řeč poslance Jiřího Valenty	378
Řeč poslance Josefa Nekla	378
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	379
Řeč poslance Petra Kořenka	380
Řeč poslankyně Olgy Havlové	381
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	381
Řeč poslance Karla Raise	382
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	383
Řeč poslance Antonína Sedi	384
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	385
Řeč poslankyně Jany Hnykové	387
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	388
Řeč poslankyně Jany Fischerové	389
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	389
Řeč poslance Jana Zahradníka	391
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	391
Řeč poslance Jana Zahradníka	392

Řeč poslance Pavla Šrámka	393
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	393
Řeč poslance Miloslava Janulíka	396
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	397
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	397
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	398

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

217. Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	399
Řeč poslance Marka Černocho	404
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	405
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	406
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	406
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	407
Řeč poslance Marka Černocho	407
Řeč poslance Petra Fialy	407

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	413
Řeč poslance Ivana Gabala	414
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	414
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	415
Řeč poslance Martina Novotného	415
Řeč poslance Petra Fialy	416
Řeč poslance Jiřího Dolejše	417
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	417
Řeč poslance Marka Černocho	418
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	419
Řeč poslance Karla Fiedlera	419
Řeč poslance Martina Novotného	420
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	420
Řeč poslance Miroslava Kalouska	421
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	421
Řeč poslance Miroslava Opálky	422
Řeč poslance Martina Lanka	423
Řeč poslance Lea Luzara	423
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	425
Řeč poslance Lea Luzara	426
Řeč poslance Martina Novotného	426
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	427

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	427
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	428

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	429
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	431
Řeč poslance Romana Sklenáka	432

Projednávání bodu bylo přerušeno.

1. července 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Romana Sklenáka	436
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	436

189. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Řeč poslance Martina Kolovratníka	438
Řeč poslance Martina Lanka	438
Řeč poslance Martina Kolovratníka	439

Projednávání bodu bylo přerušeno.

157. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - třetí čtení

Řeč poslance Martina Plíška	440
Řeč poslance Marka Černocho	441
Řeč poslance Adolfa Beznosky	441
Řeč poslance Václava Votavy	443

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

189. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Řeč poslance Martina Kolovratníka	443
Řeč poslance Františka Laudáta	444

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

157. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	444
Řeč poslance Martina Plíška	445
Řeč poslance Jiřího Dolejše	445
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	445

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	446
Řeč poslance Miroslava Kalouska	447
Řeč poslance Jeronýma Tejce	448
Řeč poslance Marka Černocho	448
Řeč poslance Václava Votavy	449
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	449
Řeč poslance Zdeňka Syblíka	449
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	450
Řeč poslance Václava Votavy	450

Usnesení schváleno (č. 1281).

158. Vládní návrh zákona o centrální evidenci účtů /sněmovní tisk 718/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	453
---------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Pokračování v projednávání bodu

189. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Řeč poslance Martina Kolovratníka 454

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

158. Vládní návrh zákona o centrální evidenci účtů /sněmovní tisk 718/ - třetí čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce 455

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 455

Řeč poslance Jeronýma Tejce 456

Řeč poslance Františka Laudáta 456

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 456

Řeč poslance Jeronýma Tejce 457

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 457

Řeč poslance Romana Kubička 458

Usnesení schváleno (č. 1282).

Pokračování v projednávání bodu

189. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Řeč poslance Martina Kolovratníka 460

Usnesení schváleno (č. 1283).

159. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o centrální evidenci účtů /sněmovní tisk 719/ - třetí čtení

Řeč poslance Romana Kubička	460
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1284).

160. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 751/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	461
--	-----

Řeč poslance Jiřího Dolejše	463
-----------------------------------	-----

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	464
------------------------------------	-----

Řeč poslance Miroslava Kalouska	465
---------------------------------------	-----

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	466
------------------------------------	-----

Řeč poslance Jiřího Dolejše	466
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1285).

161. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovníctví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 750/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	468
--	-----

Řeč poslance Jiřího Dolejše	472
-----------------------------------	-----

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	473
------------------------------------	-----

Řeč poslance Jiřího Dolejše	474
-----------------------------------	-----

Řeč poslance Václava Klučky	475
-----------------------------------	-----

Řeč poslance Jiřího Dolejše	476
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1286).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

162. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 759/ - třetí čtení

Řeč poslance Romana Kubička	477
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1287).

163. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - třetí čtení

Řeč poslance Robina Böhnische	478
Řeč poslance Marka Bendy	479
Řeč poslance Jana Zahradníka	480
Řeč poslance Michala Kučery	485
Řeč poslance Václava Votavy	486
Řeč poslance Jana Klána	487
Řeč poslance Jiřího Junka	488
Řeč poslance Igora Jakubčíka	490
Řeč poslance Jana Klána	491
Řeč poslance Václava Votavy	491
Řeč poslance Michala Kučery	492
Řeč poslance Františka Laudáta	492
Řeč poslance Václava Zemka	493
Řeč poslance Jana Zahradníka	493
Řeč poslance Milana Urbana	494
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	494
Řeč poslance Petra Bendla	495
Řeč poslance Václava Zemka	496
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	497
Řeč poslance Vladislava Vilímce	498
Řeč poslance Marka Bendy	500
Řeč poslance Karla Šidla	500
Řeč poslance Robina Böhnische	501

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	502
Řeč poslance Miroslava Kalouska	503

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Marka Bendy	504
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	504

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	505
---	-----

12. července 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	508
Řeč poslance Miroslava Kalouska	508

3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/5/ - vrácený Senátem

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	510
Řeč poslance Vlastimila Vozky	510
Řeč poslance Martina Plíška	511
Řeč senátora Jiřího Šestáka	512
Řeč poslance Vlastimila Vozky	513
Řeč poslance Jeronýma Tejce	514

Usnesení schváleno (č. 1288).

4. Návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 555/7/ - vrácený Senátem

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	516
Řeč poslance Lukáše Pletichy	516
Řeč senátora Martina Tesaříka	516
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	518

Usnesení schváleno (č. 1289).

Řeč poslance Romana Sklenáka	519
Řeč senátora Martina Tesaříka	519

222. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 841/ - první čtení

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	520
Řeč poslance Petra Kořenka	524
Řeč poslance Petra Fialy	527
Řeč poslance Tomia Okamury	529

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

Řeč poslance Petra Kořenka	531
Řeč poslance Karla Raise	532
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	532
Řeč poslance Petra Fialy	533

Řeč poslankyně Marty Semelové	533
Řeč poslankyně Niny Novákové	536
Řeč poslance Simeona Karamazova	536
Řeč poslankyně Anny Putnové	537
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	539
Řeč poslance Vladislava Vilímce	540
Řeč poslance Petra Kořenka	543
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	544
Řeč poslance Petra Kořenka	544

Usnesení schváleno (č. 1290).

223. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Miroslava Kalouska	545
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	546
Řeč poslance Miroslava Kalouska	547

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	549
---------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

221. Dotační program 21. Centra odborné přípravy, pro rok 2016, poskytovaný podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 840/

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	550
Řeč poslance Ladislava Velebného	550
Řeč poslance Petra Bendla	551
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	552
Řeč poslance Herberta Pavery	553
Řeč poslance Ladislava Velebného	554
Řeč poslance Petra Bendla	554
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	555
Řeč poslance Milana Urbana	555
Řeč poslance Petra Bendla	556
Řeč poslance Pavla Kováčka	556
Řeč poslance Miroslava Opálky	557
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	557
Řeč poslance Petra Kořenka	558

Řeč poslance Milana Urbana	558
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	559
Řeč poslance Ladislava Velebného	560

Usnesení schváleno (č. 1291).

29. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostřé, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/- první čtení

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	561
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	562
Řeč poslance Antonína Sedi	562
Řeč poslance Ivana Gabala	563
Řeč poslance Františka Laudáta	564
Řeč poslance Pavla Kováčika	564
Řeč poslance Milana Urbana	564
Řeč poslance Vlastimila Vozky	565
Řeč poslance Ivana Gabala	565
Řeč poslance Pavla Kováčika	565
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	566
Řeč poslance Antonína Sedi	566
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	567

Usnesení schváleno (č. 1292).

Řeč poslance Františka Laudáta	567
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	568

46. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andřelho Sylora, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Karla Pražáka, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Martina Lanka a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/- první čtení

Řeč poslance Marka Černocho	568
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	569
Řeč poslankyně Jany Černochové	569
Řeč poslance Tomia Okamury	570
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	572
Řeč poslankyně Jany Černochové	572
Řeč poslance Jiřího Koubka	573

Řeč poslance Jeronýma Tejce	573
Řeč poslance Marka Černocho	574
Řeč poslance Tomia Okamury	574
Řeč poslance Martina Lanka	574
Řeč poslankyně Jany Hnykové	575

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Petra Bendla	575
Řeč poslance Ivana Adamce	577
Řeč poslance Jiřího Koubka	578
Řeč poslance Františka Laudáta	579
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	579

Usnesení schváleno (č. 1293).

47. Návrh poslanců Michala Kučery, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 220/ - první čtení

Řeč poslance Michala Kučery	580
Řeč poslance Vlastimila Vozky	581
Řeč poslance Ivana Adamce	581
Řeč poslance Josefa Hájka	583
Řeč poslance Michala Kučery	584
Řeč poslance Františka Laudáta	584
Řeč poslance Michala Kučery	585

Projednávání bodu bylo přerušeno.

13. července 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

154. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 608/ - třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	587
Řeč poslance Karla Šidla	588
Řeč poslance Martina Kolovratníka	590
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	590

Usnesení schváleno (č. 1294).

155. Vládní návrh zákona o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře /sněmovní tisk 609/ - třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	599
Řeč poslance Martina Kolovratníka	600

Usnesení schváleno (č. 1295).

128. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o programu pracovní dovolené, podepsaná dne 7. října 2015 v Praze /sněmovní tisk 659/ - druhé čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	602
Řeč poslance Pavla Holíka	602

Usnesení schváleno (č. 1296).

224. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 752/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	603
Řeč poslance Karla Fiedlera	604
Řeč poslankyně Dany Váhalové	605
Řeč poslance Karla Fiedlera	606
Řeč poslance Jaroslava Klášky	606

Pokračování v projednávání bodu

223. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Miroslava Kalouska	607
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	611

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

Řeč poslance Pavla Kováčka	614
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	615
Řeč poslance Herberta Pavery	617
Řeč poslance Jiřího Běhouka	618
Řeč poslance Miroslava Kalouska	618
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	619
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	619
Řeč poslance Miroslava Kalouska	620
Řeč poslance Pavla Kováčka	620
Řeč poslance Leoše Hegera	621
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	621
Řeč poslance Milana Urbana	622
Řeč poslance Michala Kučery	623
Řeč poslance Františka Váchy	623
Řeč poslance Miroslava Kalouska	624
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	624
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	625
Řeč poslance Karla Fiedlera	625
Řeč poslance Petra Bendla	627
Řeč poslance Pavla Kováčka	630
Řeč poslance Petra Bendla	630
Řeč poslance Karla Fiedlera	631
Řeč poslance Pavla Kováčka	631
Řeč poslance Michala Kučery	632
Řeč poslance Petra Bendla	632
Řeč poslance Karla Fiedlera	633
Řeč poslance Pavla Kováčka	633
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	634
Řeč poslance Ivana Gabala	634
Řeč poslance Petra Bendla	635
Řeč poslance Pavla Kováčka	635
Řeč poslance Pavla Šrámk	636

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Milana Urbana	638
Řeč poslance Miroslava Kalouska	638
Řeč poslance Pavla Kováčka	639

Usnesení schváleno (č. 1297).

Řeč poslance Františka Laudáta	639
--------------------------------------	-----

225. Návrh na udělování Pamětní medaile Za zásluhy o parlamentní demokracii, vyznamenání Poslanecké sněmovny PČR

Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	640
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	641
Řeč poslankyně Jany Černochové	642
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	643
Řeč poslance Ivana Adamce	643
Řeč poslance Pavla Plzáka	643
Řeč poslance Pavla Kováčka	644
Řeč poslance Martina Novotného	644
Řeč poslance Ivana Adamce	644
Řeč poslance Karla Fiedlera	645
Řeč poslance Františka Váchy	645
Řeč poslankyně Jany Lorencové	645
Řeč poslance Pavla Plzáka	646
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	646
Řeč poslankyně Jany Černochové	646

Projednávání bodu bylo přerušeno.

187. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Řeč poslance Martina Kolovratníka	647
---	-----

Usnesení schváleno (č. 1298).

Pokračování v projednávání bodu

225. Návrh na udělování Pamětní medaile Za zásluhy o parlamentní demokracii, vyznamenání Poslanecké sněmovny PČR

Řeč poslance Miroslava Kalouska	649
Řeč poslance Pavla Kováčka	650
Řeč poslance Jana Zahradníka	651
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	652
Řeč poslance Miroslava Kalouska	654

Pokračování v projednávání bodu

47. Návrh poslanců Michala Kučery, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 220/ - první čtení

Řeč poslance Michala Kučery	655
Řeč poslance Vlastimila Vozky	656
Řeč poslance Josefa Hájka	657
Řeč poslance Ivana Pilného	657

Usnesení schváleno (č. 1299).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

48. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - první čtení

Projednávání bodu bylo přerušeno.

49. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - první čtení

Řeč poslance Marka Ženíška	659
Řeč poslankyně Marie Benešové	660
Řeč poslance Martina Plíška	661
Řeč poslance Jeronýma Tejce	661
Řeč poslance Simeona Karamazova	662

Usnesení schváleno (č. 1300).

50. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - první čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové	663
Řeč poslance Petra Kořenka	664
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	665
Řeč poslance Martina Novotného	666
Řeč poslance Milana Urbana	667

Řeč poslance Jiřího Petru	668
Řeč poslance Ivana Adamce	668
Řeč poslance Martina Novotného	669
Řeč poslance Josefa Novotného	670
Řeč poslance Václava Horáčka	670
Řeč poslance Ivana Adamce	671
Řeč poslance Petra Kořenka	671
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	671

Usnesení schváleno (č. 1301).

Řeč poslankyně Věry Kovářové	672
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

51. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/- první čtení

Řeč poslankyně Anny Putnové	673
Řeč poslance Petra Kořenka	676
Řeč poslankyně Marty Semelové	677
Řeč poslankyně Anny Putnové	678
Řeč poslance Ivana Pilného	679
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	680
Řeč poslance Roma Kostřici	680
Řeč poslance Romana Sklenáka	681
Řeč poslance Ivana Gabala	681
Řeč poslankyně Anny Putnové	682
Řeč poslance Ivana Adamce	682
Řeč poslance Karla Fiedlera	682
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	683

Usnesení schváleno (č. 1302).

52. Návrh poslanců Petra Gazdika, Věry Kovářové, Jana Farského, Jiřího Skalického a Františka Váchy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 282/ - první čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové	684
Řeč poslance Josefa Uhlíka	685
Řeč poslance Ivana Adamce	686
Řeč poslance Jana Chvojky	688
Řeč poslance Ivana Adamce	689
Řeč poslance Petra Bendla	689
Řeč poslance Jana Zahradníka	690
Řeč poslance Martina Kolovratníka	691
Řeč poslance Josefa Uhlíka	692

Usnesení schváleno (č. 1303).

53. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaštkové, Martiny Berdychové, Marka Černocho, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 1304).

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	694
Řeč poslance Lukáše Pletichy	696
Řeč poslankyně Jany Hnykové	696
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	698
Řeč poslankyně Niny Novákové	699
Řeč poslankyně Jany Lorencové	700
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	700
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	701
Řeč poslance Pavla Plzáka	701
Řeč poslankyně Heleny Válkové	702

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

Řeč poslankyně Pavliny Nytové	702
Řeč poslance Jiřího Dolejše	705
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	705
Řeč poslance Pavla Šrámka	706
Řeč poslance Marka Černocho	706
Řeč poslankyně Jany Hnykové	707
Řeč poslance Karla Fiedlera	707
Řeč poslance Igora Jakubčíka	707
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	708
Řeč poslance Marka Černocho	709
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	709
Řeč poslance Karla Fiedlera	710
Řeč poslance Petra Kudely	710
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	710
Řeč poslance Jiřího Miholy	711
Řeč poslankyně Pavliny Nytové	712
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	712
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	713
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	713
Řeč poslance Davida Kasala	714
Řeč poslance Karla Fiedlera	714
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	715
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	715
Řeč poslance Daniela Korteho	715
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	716
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	716
Řeč poslance Miroslava Kalouska	717

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Pokorné Jermanové

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
28. června 2016
Přítomno: 175 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.02 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 48. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 48. schůze ve čtvrtek 9. června 2016. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 10. června 2016.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a oznámili mi, kdo žádá o vydání náhradní karty. Nyní eviduji dva návrhy. S náhradní kartou číslo 13 bude hlasovat pan poslanec Sedláček a s náhradní kartou číslo 8 pan poslanec Vondráček. Pan poslanec Čihák s náhradní kartou číslo 16.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Janu Hnykovou a poslance Jiřího Miholu. Má někdo jiný návrh? Neeviduji.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro navržené ověřovatele tak, jak jsem je přečetl, ať znáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 1. Přihlášeno je 129 poslankyň a poslanců, pro návrh 112, proti 1. Konstatuji, že jsme ověřovateli 48. schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Janu Hnykovou a poslance Jiřího Miholu.

Ještě s náhradní kartou číslo 31 bude hlasovat pan poslanec Tejč.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně. Z poslanců a poslankyň se omlouvají tito: Adamová Markéta z pracovních důvodů, Petr Fiala ze zdravotních důvodů, Ivan Gabal – zahraniční cesta, Havíř Pavel do 17 hodin z pracovních důvodů, Holeček Radim – pracovní důvody, Chalánková Jitka – zdravotní důvody, Jermanová Jaroslava – rodinné důvody, Junek Jiří do 15.30 z osobních důvodů, Kolovratník Martin z rodinných důvodů, Komárek Martin od 18.30 z osobních důvodů, Langšádlová Helena – pracovní důvody, Lorencová Jana – zahraniční cesta, Novotný Martin do 16 hodin bez udání důvodu, Nykl Igor – zdravotní důvody, Nytrová Pavlína – zahraniční cesta, Pecková Gabriela – pracovní důvody, Sedlář Martin – zahraniční cesta, Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů, Strnadlová Miroslava – zahraniční cesta, Zelenková Kristýna – rodinné důvody, Jiří Zlatuška – pracovní důvody, Marek Ženíšek – pracovní důvody.

Dále se omlouvají tito členové vlády: Bohuslav Sobotka - zahraniční cesta, Andrej Babiš – zahraniční cesta, Michaela Marksová – zahraniční cesta, Jan Mládek – zahraniční cesta, Karla Šlechtová – pracovní důvody, Lubomír Zaorálek – pracovní důvody.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 48. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. (V sále panuje silný hluk.)

Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se dohodlo dnešní grémium. Navrhujeme tento postup:

V úterý 28. 6. po bodu 3 návrhu pořadu 48. schůze zařadit nový bod a to je Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016.

Ve středu 29. 6. za již pevně zařazený bod 196 návrhu pořadu 48. schůze Poslanecké sněmovny zařadit nový bod Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, je to zákon o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, je to sněmovní tisk 843, prvé čtení podle § 90 odst. 2.

Ve středu v 18 hodin zařadit pevně nový bod, a to Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016.

Ve čtvrtek 30. 6. ve 13 hodin zařadit pevně nový bod Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 468 z 19. schůze dne 23. října 2014 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při realizaci stavby dálnice D 47, a v 18 hodin, tzn. po ústních interpelacích, zařadit pevně nový bod a je to Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie.

V pátek 1. 7. v 9 hodin zařadit pevně nový bod Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016.

A další informace. Bod 41 – je to sněmovní tisk 226, o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro Jadernou elektrárnu Bůšehr – návrhu pořadu 48. schůze Poslanecké sněmovny zařadit jako první bod v bloku prvních čtení.

Dále do bloku "zákony vrácené Senátem" zařadit dva nové body, které mají již splněny zákonné lhůty, a to Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů, je to sněmovní tisk 510/5, vrácený Senátem, a Návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, sněmovní tisk 555/7, vrácený Senátem.

To je z mé strany vše. Eviduji několik písemných přihlášek k návrhu schůze. Budu vám tedy udělovat slovo tak, jak jsem jednotlivé žádosti obdržel. Nejprve se podívám, zda je zde někdo s přednostním právem před vámi přihlášen. První

k programu schůze s přednostním právem se přihlásil pan poslanec Černochoch, po něm pan poslanec Faltýnek a po něm pan poslanec Mihola. Prosím.

Poslanec Marek Černochoch: Dámy a pánové, já vám přeji krásný den. Jménem poslaneckého klubu Úsvit – Národní koalice vás žádám o předložení bodu číslo 64, sněmovního tisku 620, a to jako první bod dnešního jednání Sněmovny. Jde o náš návrh ústavního zákona, který by umožnil občanům České republiky v referendu rozhodnout o setrvání České republiky v Evropské unii.

Dnes a zítra pan premiér jedná s ostatními představiteli Evropské unie o odchodu Velké Británie. Vedení Unie již o víkend volá po rychlém odchodu Spojeného království z Evropské unie, aniž by si nejdříve zametlo před svým vlastním prahem.

Referendum není cíl, je to cesta. Je to cesta, jak reformovat nefunkční byrokratický moloch Evropské unie a vrátit ji zpět před Lisabonskou smlouvu, jak reformovat Evropskou unii, která v současné době funguje na systému směrnic, nařízení a diktátů. Je to cesta k cíli, který se jmenuje funkční ekonomická a celní Evropa, volný pohyb osob a zboží, avšak bez zbytečného byrokratického bruselského diktátu.

Britové nejsou dezertéři, jak prohlásil předseda Evropské komise Juncker, ale jsou to lidé, kteří měli odvahu se Bruselu postavit. Evropská unie nedbala varování, že současné vedení a směr Evropské unie potlačuje suverenitu států Unie, že nařizuje a vyhrožuje. Pokud nějaký stát nesouhlasí s direktivou Bruselu, ať už například v rámci migrační krize, odmítání bezvízového styku s Tureckem nebo dalších stovek nesmyslných nařízení, která bruselská úředníci produkují, stává se terčem výhrůžek. Pan Juncker místo toho, aby si z brexitu vzal příklad, pokračuje dál ve vyhrožovací politice a dál chce státům Unie utahovat šrouby.

Tohle není ta Evropa, kterou jsme si přáli. Současná Evropa je impérium, které ignoruje jakoukoliv kritiku a suverenitu jednotlivých států.

Britové měli odvahu. My nesmíme nyní Velkou Británii ztratit. Musíme je naopak všemi prostředky podpořit. České referendum o setrvání České republiky v Evropské unii je tou nejlepší podporou nejenom pro Velkou Británii, ale i pro celou reformu Evropské unie. Britové v tom nesmějí zůstat sami.

Dámy a pánové, připomínám, že náš návrh Úsvitu je jediný legislativní návrh v této Sněmovně, který umožňuje –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, ale požádám kolegyně a kolegy o ztišení, aby bylo rozumět vašemu návrhu. Prosím.

Poslanec Marek Černochoch: Připomínám, že náš návrh Úsvitu je jediný legislativní návrh v této Sněmovně, který umožňuje bezodkladné schválení referenda, a že tento návrh je ve Sněmovně už půl roku. Před pár měsíci v rámci opozičního okénka jste umožnili jeho zařazení na program Sněmovny a pak se jen díky obstrukcím neprojednal.

Prosím, podpořte zařazení tohoto bodu na program Sněmovny, ukončete pokrytectví tím, že se budeme tvářit, že tento návrh není. Ukončete to pokrytectví, že nechcete vlastním občanům dát právo rozhodnout o budoucnosti nejen České republiky, ale také celé Evropy. Nebraňte, aby Češi a Moravané mohli opět narovnat svá záda a se ctí se rozhodnout, zdali zůstat, nebo z Evropské unie odejít. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě pro pořádek – číslo toho bodu, který chcete dát dnes jako první?

Poslanec Marek Černoch: Číslo bodu je 74, sněmovní tisk 620. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě přečtu náhradní karty. S náhradní kartou 22 bude hlasovat paní poslankyně Hubáčková, s náhradní kartou číslo 3 pan poslanec Zemánek a s náhradní kartou číslo 54 pan ministr Brabec.

Nyní s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Dovolte, abych jménem poslaneckého klubu ANO, jak už jsem avizoval na jednání grémia, navrhl nové zařazení bodů, zákonů, do bloku druhých čtení. Konkrétně jde o vládní návrh zákona o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, sněmovní tisk 752, dále vládní návrh zákona o majetkových trestních sankcích, sněmovní tisk 650, dále vládní návrh zákona, občanský zákoník, sněmovní tisk 642, a vládní návrh zákona o výkonu povolání autorizovaných architektů, sněmovní tisk 597. Tyto zákony zařadit do bloku druhých čtení bez přesné specifikace času.

Za další – nový bod dnešní schůze, který by se jmenoval Slyšení policistů ÚOOZ a vrchního státního zástupce v Olomouci. Tento bod současně navrhuji zařadit pevně na středu 29. 6. jako třetí bod našeho jednání, to znamená po novele zákona o vlivu staveb na životní prostředí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ve vašem návrhu, pane předsedo, čtu, že chcete potom dát hlasovat o každém návrhu zvlášť. Ano, dobře.

Dále s přednostním právem pan předseda Sklenák. Po něm pan předseda Kalousek, po něm pan předseda Stanjura.

Poslanec Roman Sklenák: Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Děkuji za slovo. Jak jsem avizoval dopoledne na dnešním grémiau Sněmovny, navrhuji zařadit na pořad schůze ještě tři tisky, a to sněmovní tisk 839, což je vládní novela zákona o spotřebních daních, takzvaná zelená nafta, sněmovní tisk 840, což je dotační

program 21. centra odborné přípravy pro rok 2016, a sněmovní tisk 841, což je vládní novela školského zákona. Navrhuji zařadit do pořadu schůze, nikoli pevné zařazení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: To znamená pouze na program. Děkuji. Nyní tedy pan předseda Kalousek s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, já samozřejmě respektuji jakýkoliv návrh a Sněmovna ho demokraticky odhlasuje. Já bych jenom rád upozornil na návrh pana předsedy Faltýnka, který nemá precedens, protože navrhl, aby předstoupili před tuto Poslaneckou sněmovnu sice významní, přesto subalterní funkcionáři institucí, které jsou součástí exekutivy. To tu nikdy nebylo. Vždycky jsme tu vyslechli statutární zástupce příslušných institucí, ale nikoliv jejich subalterní podřízené.

Za předpokladu, že by to Sněmovna schválila, tak bych pokládal za naprosto legitimní, abychom následně třeba na nějaké z dalších schůzí vyslechli postupně odstupující významné funkcionáře Finanční správy a Celní správy, kteří odstupují, protože už v tom nepořádku nejsou schopni pracovat. Mě by to nikdy nenapadlo, ale pokud pan předseda Faltýnek chce s touto kulturou parlamentní diskuse začít, tak potom už bychom to měli dotáhnout až do konce.

Děkuji. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Žádný návrh nepadl. Nyní tedy pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Černochoch. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám jeden návrh a jeden dotaz na pana předsedu Faltýnka. Záleží na něm, jestli mi pak odpoví. Zdvíhám dotaz.

Nejprve chci navrhnout, abychom bod 141, to je první bod v bloku třetích čtení, senátní návrh zákona o pomoci v hmotné nouzi, zařadili jako poslední v bloku třetích čtení. A pro pana předsedu Sklenáka to i zdůvodním. Senátoři, kteří mají odůvodňovat a obhajovat tento návrh, zítřka z jiných pracovních důvodů nemohou přijít do Poslanecké sněmovny. To je ten důvod, proč navrhuji zařadit tento bod jako poslední v bloku třetích čtení.

A k panu předsedovi Faltýnkovi. Jestli jsem dobře poslouchal jeho návrh o tom slyšení, tak říkal, že navrhuje slyšení policistů ÚOOZ, tak se chci zeptat, jestli těch, kteří šetří Agrotec, nebo nějakých jiných. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vás jsem zaregistroval. Návrh na změnu pořadu. Nejprve pan předseda Černochoch, po něm pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Marek Černocho: Děkuji. Já bych měl také dotaz na pana předsedu Faltýnka. Jestli by tedy bylo možné doplnit váš návrh, protože Úsvit s tím problém nemá, ale měl by tam být i pan ředitel Tuhý jako protistrana, protože pokládáme za špatné, pokud by tady měla vystupovat pouze jedna strana. Dávám tedy návrh, aby byl návrh modifikován, aby zde vystoupili policisté ÚOOZ a zároveň i ředitel Tuhý. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Mohu vás, pane předsedo, požádat o písemné znění toho návrhu? Dobře. Prosím, abyste mi dodal písemné znění vašeho návrhu. Nyní s přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Ještě jednou hezké odpoledne. Ano, ta odpověď kolegovi Zbyňkovi Stanjurovi zní ano. I policistům, kteří vyšetřují Agrotec. Jenom pro oživení naší paměti. Já si už přesně nepamatuji, kdo navrhoval, aby zde vystoupil náměstek tehdejší paní ministryně Válkové, myslím, že se jmenoval Štern, nevím to zcela určitě, ale je to podobný případ a mám pocit, že i kolegové z TOP 09 pro to hlasovali. Čili tím vlastně už ten precedens, o kterém tady hovořil pan předseda TOP 09, vznikl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My jsme byli mnozí z nás ráno na grémiu. My jsme se domluvili a pan místopředseda přečetl návrh z porady grémia Poslanecké sněmovny, že zřídíme vyšetřovací komisi, a to v počtu sedm, za každý klub jeden. A nyní pan Faltýnek, pan předseda Faltýnek, omlouvám se, vlastně navrhl, aby vyšetřovací komise měla 200 členů, aby členové vyšetřovací komise byli všichni členové Poslanecké sněmovny. Protože co jiného to je? Samozřejmě pokud všichni dostojí svému slovu, jak říkali dopoledne, tak ta komise bude zřízena, protože pokud se dobře pamatují, tak všechny kluby na té poradě deklarovaly podporu zřízení této komise. Samozřejmě že ta komise si bude zvat všechny ty, o kterých dneska mluvili, a možná i mnohé jiné a další, ale suplovat práci vyšetřovací komise na plénu nemá žádný smysl. Samozřejmě se rozhodneme hlasováním. Já nezpochybňuji právo tento návrh podat, odůvodnit a pak o něm hlasovat. Ale nemyslím si, že je praktické mít vyšetřovací komisi, která má 200 členů, protože pak už není žádná parita, pak už existuje jasná většina atd. atd. To je všechno, co jsem k tomu chtěl říct.

Ale chtěl bych ocenit, já nevím, jak se jmenují ti policisté, kolik to je. Já myslím, že nemůžeme hlasovat. Ten návrh je nehlasovatelný. Pokud bude v tom znění, které přednesl pan předseda Faltýnek, a Sněmovna by to náhodou přijala, tak když zítra přijde kterýkoliv člen ÚOOZ, tak má právo vystoupit. Já nevím, kolik má členů ÚOOZ. Četl jsem nějak přes 500. Tak to nevím, jestli to je úplně to pravé. Ale to svědčí spíš o tom navrhovateli. Pokud chcete konkrétní jména, tak se za ně nestyďte a řekněte je tady. Jinak skutečně může přijít... a já si myslím, že musíme když tak

hlasovat jmenovitě o vystoupení hostů. My nemůžeme hlasovat obecně o příslušníkovi nějaké organizační složky státu. To by bylo proti jednacímu řádu. To je všechno, co jsem k tomu chtěl říct.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já děkuji. Nyní eviduji pana předsedu Faltýnka, poté vás, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já jenom chci říct, že jsem přece v tom svém vystoupení nezpochybnil snahu o založení a podpoření vyšetřovací komise. Čili ten náš názor je stejný, jako byl ráno, kdy jsem ho prezentoval na grémium. To s tím nesouvisí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Kalousek. Prosím

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte mi prosím jen stručnou reakci na pana předsedu Faltýnka. Já neznám žádného Šterna, nicméně kolegové mě upozorňovali, že takový návrh tady tenkrát skutečně padl a že nebyl přijat. (Ozývají se hlasy z pléna. Řečník se odmlčel.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, kolegyně a kolegové, abyste po sobě nepokřikovali. Jestli chcete něco říct, tak prosím na mikrofon. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: V takovém případě, pokud to chápete jako precedens a pokud v tom chcete pokračovat, kolegové, já to budu samozřejmě respektovat, bude-li to většinový názor Sněmovny. Nicméně pak upozorňuji, že bude naší povinností vyslechnout subalterní úředníky Finanční správy a Celní správy, což jsou dvě důležité instituce, které se rozkládají, a jejich subalterní úředníci by nám jistě uměli říct, proč se rozkládají.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní neeviduji žádnou přihlášku s přednostním právem. Budeme tedy postupovat podle řádně přihlášených k návrhu schůze. První se hlásí pan poslanec Antonín Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji navrhnout dva body. Prvním je pevně zařazení bodu číslo 52, sněmovní tisk 378. Je to to odškodnění, politické důvody, které už dvakrát vlastně byly pevně zařazeny, ale nikdy na dokončení prvního čtení, které bylo přerušeno 23. října minulého roku, nedošlo.

Druhý návrh se týká bodu číslo 197. Je to jeho vyřazení. Je to sněmovní tisk 802, 1. doplněk vojenských cvičení v roce 2016. Důvodem je, že nebyl projednán v garančním výboru, výboru pro obranu. Děkuji za podporu obou návrhů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Okamura. Pardon. Ještě než vám udělím slovo...

Poslanec Antonín Sed'a: Já se omlouvám. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem neřekl na kdy pevně zařadit – na tuto středu 29. 6. odpoledne po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš návrh jsem si poznamenal. Nyní pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych zde již popáté a jistě ne naposledy požádal jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, aby Sněmovna zařadila jako mimořádný bod programu schůze vyhlášení referenda o vystoupení České republiky z Evropské unie. Již čtyřikrát nám Sobotkova a Babišova vláda tento náš návrh zamítla. V lednu jste vy, poslanci všech vládních i opozičních stran, dokonce shodili ze stolu i petici občanů za vyhlášení referenda, kterou offline a online podepsalo více než sto tisíc občanů České republiky.

Považuji za nutné umožnit občanům České republiky demokracii, tedy aby se sami občané demokraticky v referendu rozhodli, s kým a jak chtějí do budoucna v České republice žít. Je nutné buď přijmout ústavní zákon o obecném referendu ve znění, které jsem ve Sněmovně navrhl před téměř třemi lety, tedy ve znění, které by umožnilo občanům hlasovat o mezinárodních smlouvách, anebo aby Sněmovna přijala speciální zákon o konkrétním referendu, tedy o vystoupení z Evropské unie.

Většina z nás se tu považuje za zastánce demokracie. Demokracie, to je občanů, nikoliv elit. A poznáte to podle toho, že první i poslední slovo má v demokracii občan. Ať už se naše názory na vystoupení z Unie shodují, nebo rozcházejí, myslím, že všichni se shodneme v jednom. Velká Británie v posledních letech dvakrát ukázala světu, jakou je demokracií. Bylo to nejprve referendum o samostatnosti Skotska, které britská vláda schválila navzdory tomu, že odtržení Skotska si určitě nepřál nikdo z anglických politiků, ale taková je demokracie. Nemusím s jinými názory souhlasit, ale musím se do krve bít za právo odlišné názory svobodně říkat a prosazovat.

Ani brexit nebyl přáním současné britské vlády. Ale britský premiér dal občanům slib, že referendum bude, a také bylo, i když mu nakonec obrazně politicky zlomilo vaz.

Rád bych také upozornil, že naslouchat občanům a plnit jejich vůli není nějaký negativní populismus, jak se nám snaží vsugerovat Sobotkova vláda, vedení Evropské unie a zmanipulovaná a prohaná média, ale naslouchat občanům je a musí být

vrcholná politická povinnost. Politici mají povinnost hájit zájmy občanů a plnit jejich vůli. V tuto chvíli naprosto drtivá většina českých občanů žádá referendum o vystoupení z Evropské unie. A to, že tohle přání politická scéna zleva i zprava ignoruje, považují za zločinné opovrhování právem a vůlí skutečných pánů této země, českých občanů.

Umožněte občanům, aby sami rozhodli o své budoucnosti. Když bylo před deseti lety referendum o vstupu do Evropské unie, tak nevidím jediný logický důvod, proč by stejní občané nemohli hlasovat ve stejném referendu o vystoupení z Evropské unie. Evropská unie se velmi změnila od doby našeho vstupu. A to velmi negativně. Je tedy zcela na místě, aby občané sami rozhodli o své budoucnosti.

A na závěr. Proč chceme my občané České republiky hlasovat o vystoupení z Evropské unie? Je to sebezáchovná reakce na současnou politiku Bruselu. Evropská unie se stala potíračem pravdy a svobody. Brusel každým dnem ubírá naši národní suverenitu. Bruselští federalisté se snaží pod záminkou humanity rozpustit evropské národy ve jméno chimérické multikulturality. Probruselská média dennodenně manipulují s pravdou. Evropská unie ve stávající podobě je mrtvá! Je to utopistický nereálný projekt, a čím dříve ho pustíme, tím lépe!

Reálnou alternativou, kterou prosazuje naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, je vystoupení České republiky z Evropské unie a spolupráce suverénních evropských států. Prosazujeme bezpečnou, spravedlivou, prosperující a suverénní Českou republiku. Bez diktátu Bruselu! My, občané České republiky, odmítáme do České republiky importovat terorismus, homofobii nebo antisemitismus a kriminalitu, kterou neodvratně s sebou masová migrace nepřizpůsobivých muslimských migrantů přináší. A Sobotkova vláda naopak tuto Evropskou unii podporuje. My v našem hnutí SPD odmítáme, aby se Brusel nadřazoval nad naše zákony a nad práva našich občanů. Tohle je naše země a naši povinností je bránit její suverenitu, její kulturu, tradice a občany.

Žádám vás ještě jednou o podporu našeho návrhu na referendum o vystoupení České republiky z Evropské unie. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další řádně přihlášený je pan poslanec Jaroslav Holík.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji zařazení bodu podpora demokratického vyjádření vůle britského lidu v referendu o vystoupení z Evropské unie. Zdůvodňuji to následujícím.

Vážené dámy a vážení pánové. Jako demokratická společnost musíme respektovat vůli občanů. Nesmíme dopustit, aby takzvané elity vládly a rozhodovaly o vůli občanů. Pokud by to tak bylo, byla by to tyranie. Z tohoto důvodu Sněmovně navrhuji následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky přijímá výsledek referenda o vystoupení z Evropské unie ve Velké Británii jako

výsledek demokratického projevu vůle britského lidu. Uvedený bod navrhuji zařadit na dnešní den jako první bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, požádám vás, abyste mi dal návrh usnesení, které budu potom předčítat. (Poslanec Holík předává předsedajícimu požadovaný návrh.) Každopádně jako první bod dnešního jednání již byl navržen jiný bod. Tak jenom pro pořádek. I tak trváte na tom, aby ten bod byl zařazen jako první? (Ano.) Dobře.

Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Navrhuji zařadit do programu jednání dnešní schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky bod s názvem zrušení zákona 112/2016 o elektronické evidenci tržeb, takzvaný zákon o EET.

V době, kdy v přímém přenosu sledujeme dokončení vytunelování podniku OKD v kauze, kde drzost majitelů překonala všechny meze, jste schválili zákon, který míří pouze na malé podnikání. Stát se s arogancí rozhodl došlápnout si na stovky tisíc živnostníků. Vůbec nepochybnuji, že zde dochází ke krácení daní. Žádný živnostník ale po sobě nenechá tisíce nezaměstnaných a dluhy za miliardy. Musíte přece vidět tu absurdní aroganci státu, který fakticky toleruje lumpárny za miliardy a potom organizuje hon na živnostníky. Živnostník se ziskem osm korun na jednom pivě bude před koncem roku kupovat vybavení pro elektronickou evidenci tržeb a zvyšovat svoje náklady. Z televize se mu směje pán v módních brýlích, který přivedl na Ostravsku do problémů desetitisíce lidí. Na něho stát nemá. Má totiž peníze a politické konexe. Stojí mimo spravedlnost.

Tato situace je výsměch lidem. Proto navrhuji zařadit navržený bod. Nemůžete v podhradí praskat bičem a nechat tuneláře se lidem smát. Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie prosazuje už z první republiky osvědčenou metodu, jak řešit daně živnostníků. Touto metodou jsou daňové paušály a jednoduchá administrativa. Proto vás žádám o zařazení bodu o zrušení zákona o elektronické evidenci tržeb. Navrhuji to zařadit po pevně zařazených bodech na dnešní den.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Martin Lank. Prosím.

Poslanec Martin Lank: Hezké odpoledne i ode mě vážené kolegyně, vážení kolegové. Rád bych požádal o zařazení zcela nového bodu s názvem Výzva Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k odstoupení předsedy Evropské komise Jeana-Clauda Junckera. Pan ministr zahraničí Zorálek – bohužel nepřítomný, škoda, chtěl jsem mu popřát všechno nejlepší k dnešnímu svátku – tak pan ministr zahraničí už v neděli v otázkách Václava Moravce vystoupil a souhlasil s tezí, že Juncker je zodpovědný za brexit a měl by odstoupit. Vyzývat ho k tomu ale nechce. My naopak tvrdíme, že Česká republika musí být sebevědomou zemí, a proto když

pan ministr zahraničí k tomu nemá odvalu, tak musí výzvu místo něj formulovat Poslanecká sněmovna.

Jean-Claude Juncker je symbolem bruselské arogance. Evropská unie má jeden přínos, který nikdo nepochybně, a to je společný trh. A k tomu se musíme vrátit. Juncker je ale tím, kdo svou povýšeneckou a egoistickou politikou dělá z Evropské unie svěřáci kazajku a vyhání z ní členské státy včetně České republiky. Příčina brexitu totiž neleží v Británii samotné. Myšlenky na odchod rostly dlouho a dozrály právě kvůli aroganci bruselských elit pod Junckerovým vedením. Kdyby nás Juncker týden co týden nebombardoval absurditami, kdyby systematicky nepodřýval suverenitu členských států, žádné referendum by v Británii s největší pravděpodobností nikdy nebylo a ani my bychom po něm nevolali.

O úmyslech jeho a dalších unijních lídrů po odchodu Británie ale není příliš pochyb. Místo toho, aby se chytli za nos a začali přemýšlet, kde se stala chyba, že Britové volili odchod z Unie, a místo toho, aby hledali cestu, jak Unii zreformovat, aby zbylým členským státům stálo za to v ní zůstat, tak sám předseda Evropské komise Juncker naopak nadává Britům do dezertérů, kteří si nezaslouží žádnou milost.

Vyjednávání o brexitu bude především o tom, jestli si Británie bude moci i po odchodu z Evropské unie ponechat výhody v podobě volného pohybu zboží a služeb. Zdůrazňuji, že tyto výhody nejsou nijak vázány, nebo přímo vázány na členství v Evropské unii. Je v zájmu všech, aby mezi Británií a Evropskou unií nebyly znovu vztýčeny celní a daňové bariéry. Přesto Junckerova slova jsou, zdá se, úvodní výstřely v obchodní válce, kterou chce s Británií vyvolat, aby si na nepoddajném Londýnu zchladil žáhu.

Předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker ani v nejmenším nepochopil, proč Británie odchází a proč po referendu voláme i my a další státy. Místo aby byla podstatným způsobem revidována politika Bruselu, Juncker ohlašuje, že chce brexit využít k tomu, aby se rozšířila eurozóna a eurem se platilo v celé Evropské unii. On prostě vůbec nepochopil, že vlna nevole je odpor právě proti stále těsnější Unii a diktátu Bruselu.

Sečteno a podtrženo, Juncker jako vrcholný představitel Evropské unie nese hlavní vinu za selhání a rozkladné procesy v Unii. Ve svých reakcích také jasně ukázal, že není schopen sebereflexe svého chování a nemíní měnit svou arogantní politiku síly, kterou používá vůči členským státům. Místo racionálního vyjednávání o brexitu chce vést politiku spálené země a všem neposlušným dokazovat, že mimo Unii nelze existovat. Ale lze.

Namísto revize evropských smluv chystá další útoky vůči suverenitě České republiky i dalších států. Takové chování nezadržitelně povede k dalším exitům a ke konci společného trhu, který je pro Českou republiku chtít nechtě naprosto zásadní.

Proto navrhujeme, aby Poslanecká sněmovna vyzvala předsedu Evropské komise Jeana-Clauda Junckera k rezignaci. Na jeho místo musí nastoupit někdo, kdo reformuje Evropskou unii, naváže standardní obchodní vztahy s Británií, ale hlavně vrátí Unii do stavu před Lisabonskou smlouvou, tedy do stavu, kdy Brusel nemohl a nesměl zasahovat do výsostných suverénních záležitostí jednotlivých států a kdy jsme

mohli bez vedlejších efektů těžit z přínosů společného trhu. To je totiž jediná varianta spolupráce, na které existuje široká shoda a která je do budoucna udržitelná.

Děkuji vám za pozornost a doufám, že i za podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dále s přednostním právem.... Mám poznamenáno, že to chcete dnes jako první bod? Ano. Dnes je skutečně o první bod velká tlačeníce.

Nyní tedy požádám pana poslance Marka Černocha s přednostním právem. Svou přihlášku rušíte? Ano. V tom případě řádně přihlášený pan poslanec Novotný. Prosím.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych navrhl pevně zařadit bod číslo 23, Návrh zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve druhém čtení. Jedná se o tzv. krajskou známku, nový druh známky. Tento zákon prošel prvním čtením a leží tady více než rok. V květnu minulého roku bylo první čtení. Takže občané samozřejmě čekají na to, jak to dopadne, protože tam už vznikla petice, jsou tam podepsány více jak čtyři tisíce občanů Karlovarského kraje, ale nejedná se o známku pouze pro občany Karlovarského kraje, ale jedná se o nový druh dálniční známky. Takže bych poprosil o zařazení na středu po pevně zařazených bodech, případně na čtvrtek též po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: To znamená pro pořádek středa 29. 6. nebo čtvrtek 30. 6. Ano? Děkuji.

Další řádně přihlášený je pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já nebudu navrhovat doplňování nových bodů, naopak navrhuji vypuštění jednoho bodu, a dokonce nebudu ani přerazovat zatím ještě pořad schůze podle čísel tisku, to si nechám na nějaké další dny, jak jsem upozorňoval na organizačním výboru. Nicméně navrhuji, abychom vypustili bod 34, vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Myslím si, že je zbytečné, abychom si poslední předprázdninovou schůzi kazili příliš dlouhými vystoupeními, a jako že taková nepochybně budou, a dalšími kolečky hádek o tom, jak mají nebo nemají fungovat restaurace, soukromá zařízení, kde se smí anebo nesmí prodávat alkohol a další věci. Takže navrhuji, abychom tento bod vypustili, v klidu se k němu vrátili na podzim. Myslím, že do té doby hlavy vychladnou a že si možná mnozí poslanci uvědomí, že hlasují v souladu se svým vědomím, a ne s příkazy stranických sekretariátů, a že pokud jednou tak hlasovali, tak že by i v budoucnu hlasovat měli.

Pokud by takový návrh nebyl přijat, pak navrhuji, abychom zrušili pevně zařazení bodu 34 na dnešek jako čtvrtého, pátého, šestého, teď je s otázkou, kolik jich ještě

projde před ním, ale prostě pevně zařazeného bodu a nechali ho normálně v programu, abychom tento bod neurychlovali, protože se obávám, že až k němu dojdeme, tak jsme tuto schůzi víceméně ukončili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji od vás dva návrhy. Posledním řádně přihlášeným je pan poslanec Soukup. Prosím.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji projednat uznání genocidy Osmanské říše na arménské menšině mezi lety 1915 až 1917. Bod s tímto programem doporučuji zařadit na středu 29. června po 19. hodině. Nemusi to být dlouhé jednání, mám připraven koncept rezoluce.

Krátké zdůvodnění. V informační smršti posledních dnů tak trochu zapadla dost důležitá sdělení. Evropský soudní dvůr vydal verdikt, že zadržování běženců v detenčních zařízeních je protizákonné, měli by být puštěni na svobodu. To vnímám jako završení absurdního procesu, kde rezignujeme na potírání kriminálního jednání, jakým nelegální migrace nesporně je. Raději ohýbáme zákony.

Dále. Evropská komise připravuje směrnice o sjednocení azylové politiky a sociální politiky. Přijetí takových směrnice pravděpodobně učiní i z Česka cílovou zemi migračních toků.

Týden stará je zpráva o tom, že italští záchranáři vylovili za jeden jediný den u svých břehů na čtyři a půl tisíce migrantů z Afriky. Migrační toky zesilují.

A konečně jedna důležitá zpráva. Evropští úředníci pokračují v přístupových jednáních s Tureckem. Informaci o tom přinesl Daily Express.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám do toho vstupuji, ale požádám vás, kolegové a kolegyně, o ztišení. Prosím.

Poslanec Zdeněk Soukup: Britský deník důrazně připomněl to, že tato jednání probíhají proti vůli Evropského parlamentu, který konstatoval, že další přístupová jednání mohou být, až Turecko splní větší množství podmínek, mj. v oblasti lidských práv. Proto vyzývám Poslaneckou sněmovnu, aby vyslala Evropské unii i Turecku naprosto jasné poselství, že Česká republika nebude ustupovat od základních hodnot, od principů demokracie a humanismu, nebude ohýbat zákony. Čím začít? Třeba nepřekročitelnou podmínkou pro Turecko, že se musí vyrovnat s temnějšími stíny své minulosti.

Tady máme dluh i my. Ještě jsme správně nepojmenovali události, ke kterým došlo v Turecku mezi lety 1915 až 1917. Učinilo to před námi už 20 evropských zemí, naposledy Německo. O víkendu se k tomu vyslovil i papež František. To všechno jsou důvody, které mě vedou k tomu, abych podal tento návrh právě teď, právě dnes a právě za těchto okolností. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já vás požádám o upřesnění vašeho návrhu, pane poslanče. Chcete to na středu 29. 6. V kolik hodin, prosím vás? Po 19. hodině. A přesný bod zní: Uznání arménské genocidy. Nerozporujete tento bod, dobře, беру ho jako váš návrh.

S přednostním právem pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jsem jenom překvapen, co tady poslanci nebo i zástupci vládních klubů, vládní koalice předvádějí. Nezlobte se na mě, na grémium nepadla ani zmínka o tom, že bychom měli například zítra jednat po 19. hodině apod. Já nevím, jestli ten návrh, pane předsedající, je vůbec za této situace hlasovatelný. Možná že jo, možná že si můžeme začít dávat zařazovat body na absurdní časy, které ještě nejsou schváleny, ale já už opravdu toho začínám mít trochu s vámi dost. To opravdu nejste schopni se domluvit ani na programu schůze? Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pro pořádek, pane předsedo Laudáte, ten bod je hlasovatelný, protože se nejedná o zákon, to znamená, můžeme o něm jednat po 19. hodině. Je to odkonzultováno.

S přednostním právem, prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Tohle jsem nezpochybňoval. Já zpochybňuji, jestli můžeme zařadit body na časy, když není jasné, zda se bude po 19. hodině jednat. A pro mě je to nová informace. Prostě proti tomuto protestuji. Klidně můžu říkat, že dneska tady po 21. hodině budeme navrhovat body a projednávat, například opoziční, kterých už jsou tam desítky a desítky. Z tohohle důvodu mi to přijde jako absurdní. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Myslím, že jsem zaregistroval všechny návrhy, které navrhuje ke změně programu schůze.

Ještě se hlásí pan poslanec Soukup. Prosím.

Poslanec Zdeněk Soukup: Chtěl bych upravit ten termín na středu na 18.30.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, to znamená ve středu 29. 6. v 18.30 pevně zařadit bod uznání arménské genocidy.

Vzhledem k tomu, že všechny návrhy na úpravu a změnu pořadu schůze zazněly, přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích v pořadí, v jakém byly podány.

Nejprve budeme hlasovat o návrzích z grémia a já navrhuji, abychom hlasovali o těchto návrzích jako o celku. (Všeobecný souhlas.) Nikdo to nerozporuje. Pouze je zde žádost o odhlášení. Odhlásím tedy všechny poslankyně a poslance a požádám vás

o opětovné přihlášení do systému. Každopádně pro pořádek návrhy z grémia ještě jednou přečtu, aby bylo jasné, o čem hlasujeme.

Na úterý 28. 6. po třetím bodu návrhu pořadu 48. schůze Poslanecké sněmovny zařadit nový bod. Jeho název je Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016. Dále ve středu 29. 6. za již pevně zařazený bod 196, který je zařazený ve 14 hodin 30 minut, návrh pořadu 48. schůze, zařadit nový bod, a to je Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů. Je to prvé čtení podle § 90 odst. 2. A v 18 hodin ve středu zařadit pevně nový bod a tím je Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016. Ve čtvrtek 30. 6. ve 13 hodin zařadit pevně nový bod a tím je Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 468 z 19. schůze dne 23. října 2014 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při realizaci stavby dálnice D47. A ve čtvrtek v 18 hodin po ústních interpelacích zařadit pevně nový bod a to je Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie. V pátek 1. 7. v 9 hodin zařadit pevně nový bod a to je Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016. Dále bod 41, sněmovní tisk 226, návrh pořadu 48. schůze Poslanecké sněmovny, zařadit jako první bod v bloku prvních čtení. A dále do bloku zákony vrácené Senátem zařadit dva nové body a tím je Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 510/5, vrácený Senátem, a Návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je to sněmovní tisk 555/7, vrácený Senátem.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: S tím návrhem nemám žádný problém. Nicméně bych vás požádal, abychom dostali jednacímú řádu, což je zákon, abyste nám řekli, kolik poslanců požádalo o zřízení té vyšetřovací komise, protože jednací řád říká, že k tomu musí být podpisy, nemůže to být pouze návrh z pléna nebo i z gremiálky. Děkuji.

Mistopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, ten dotaz je na místě. Požádalo o to 74 poslanců, čímž byl naplněn jednací řád.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování o návrzích, které vzešly z grémia.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 2, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 164, proti nikdo. Konstatuji, že s těmito návrhy byl vysloven souhlas.

Nyní budeme hlasovat o dalších návrzích, které zazněly. První bod je přednesený panem poslancem Černochem, aby bod č. 74 byl projednáván dnes jako první bod, je to zákon o referendu.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 3, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 47, proti 90. Tento návrh byl zamítnut.

Jako druhý přednesl své návrhy pan předseda Faltýnek. U jeho návrhů je žádost, aby byly hlasovány jednotlivě, to znamená, nejprve budeme hlasovat o zařazení vládního návrhu zákona o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, sněmovní tisk 752.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 4, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 48, proti 42. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat o vládním návrhu zákona o majetkových trestních sankcích, sněmovní tisk 650.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 5, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 92, proti 14. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o novém zařazení do bloku druhých čtení – vládní návrh zákona občanský zákoník, sněmovní tisk 642.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 6, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 97, proti 29. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále nové zařazení do bloku druhých čtení. Je to vládní návrh zákona o výkonu povolání autorizovaných architektů, sněmovní tisk 597.

Já zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 7, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 88, proti 22. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále je z vaší strany navržen bod – slyšení policistů ÚOOZ a vrchního státního zástupce. Bohužel v této podobě, tak jak jste ho načetl, je daný návrh nehlasovatelný. Lze o něm hlasovat, pouze budete-li ho modifikovat. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Po debatě – děkuji za slovo, pane předsedající – s legislativou bych to upravil následovně. Nový bod – současná situace v Policii ČR v souvislosti s její reorganizací na středu jako třetí bod od 14.30.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Každopádně tam byl požadavek pouze modifikovat to ve smyslu, kteří policisté, protože bylo potřeba konkrétně jmenovitě... Prosím, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, rozprava k navrženému programu byla ukončena. To, co před chvílí řekl pan předseda Faltýnek, je něco, co v rozpravě nepadlo, není to žádná modifikace. To není hlasovatelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Po konzultaci s legislativou máte pravdu. Je to tak. Rozprava ohledně návrhů na návrhy usnesení byla ukončena, tzn. návrh na toto usnesení měl zaznít v průběhu rozpravy nad tématem k pořadu schůze. Tento návrh nezazněl. Bohužel v této podobě, tak jak je tento návrh přednesen, je skutečně nehlasovatelný.

Ještě pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já myslím, že je důležité, abychom se dokázali shodnout. Kdyby vystoupil člen vlády, otevřel rozpravu, pan předseda Faltýnek to doplnil, tak můžeme hlasovat. Pokud bychom se také shodli na tom, jak moc chceme specifikovat, kteří policisté tady mohou vystoupit, já myslím, že bychom se mohli shodnout na formulaci, že směji vystoupit pouze ti policisté, kteří patří do holdingu. (Smích především zleva, potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já jsem přesvědčen, a také jsem to zkonzultoval, že diskuse nad úpravou programu a návrhů případných usnesení byla skutečně ukončena, tzn. toto není rozprava v pravém smyslu slova, abychom ji dokázali otevřít členem vlády. To znamená, budeme pokračovat v dalších návrzích tak, jak byly předneseny. (Nesouhlas v plénu.) Ten návrh, tak jak byl přednesen, byl nehlasovatelný a úprava usnesení nebyla přednesena v době, kdy probíhala rozprava nad úpravou pořadu schůze. Budeme pokračovat dál. (Nesouhlas v plénu. Poslanec Faltýnek upozorňuje na hlásícího se ministra Pelikána.) Vzhledem k tomu, že neprobíhala rozprava v klasickém smyslu slova, aby rozprava byla ukončena a ministr ji mohl otevřít – protože na začátku schůze probíhá rozprava pouze o pořadu schůze, tak není možné postupovat tímto způsobem.

Budeme pokračovat dál. Nyní dostane slovo pan předseda Sklenák... Ne, budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Sklenáka a to je... Přednostní právo, prosím, pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já jsem ten návrh, jak jsem řekl, upravit po debatě se sněmovní legislativou. Evidentně je vidět, že ta rada asi nebyla úplně dobrá. Ale nedělám žádný komentář, omlouvám se za něj, pokud to tak někdo pochopil. Opravdu to tak nebylo myšleno. Čili ta modifikace usnesení může znít, kde tedy nebylo specifikováno, konkrétně koho – slyšení policistů ÚOOZ Šlachty a Komára nebo pánů plukovníků Šlachty a Komára, vrchního státního zástupce Ištvana a policejního prezidenta Tuhého. To bylo doplněno vlastně kolegy Černochem a tento jeho návrh vůbec nebyl vzat v potaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já do toho znovu vstoupím, než vám udělím slovo. Skutečně trvám na tom, že ta rada, která zazněla, byla namístě, ale vaše vystoupení mělo proběhnout v době, kdy probíhala rozprava o pořadu schůze. V tento moment jsem řekl, že rozprava o pořadu schůze je ukončena a není možné v tento moment dodávat další body na úpravu nebo změnu pořadu schůze.

V tom případě budeme pokračovat a budeme hlasovat o bodech, které přednesl pan předseda Sklenák. (Velký hluk v sále.) Ten požaduje, aby byly zařazeny na pořad schůze sněmovní tisky 839 – spotřební daň, 840 – dotační program a 841 – novela vládního návrhu školského zákona. Dám hlasovat jednotlivě o jednotlivých bodech.

Nejprve budeme tedy hlasovat o zařazení bodu 839.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Je to pro pořádek sněmovní tisk 839. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 8, pro návrh 60 poslankyň a poslanců, proti 45. Tento návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat o zařazení sněmovního tisku 840.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 9, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 57, proti 48. Tento návrh byl zamítnut.

Jako poslední budeme hlasovat o zařazení sněmovního tisku 841.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Je to vládní návrh školského zákona. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 10, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 31. Konstatuji, že s tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Nyní přistoupíme k hlasování o návrhu pana poslance Stanjury. Je to návrh, aby bod 141 byl zařazen jako poslední bod v bloku třetích čtení. Je to zákon o hmotné nouzi.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 11, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 110, proti 8. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Další byl návrh pana poslance Černocho, který modifikoval návrh pana předsedy Faltýnka. Bohužel ani v této podobě tento návrh není hlasovatelný.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Sedi, který navrhuje bod č. 52, je to sněmovní tisk 378. Bod 52 je zákon o odškodnění z politických důvodů. A bod 197, sněmovní tisk 802, aby byl vyřazen – je to bod o cvičení – z toho důvodu, že nebyl projednán v garančních výborech.

Nejprve budeme hlasovat o bodu 52. Návrh je, aby byl zařazen na 29. 6. po pevně zařazených bodech.

Naskakují mi zde faktické poznámky, ale já vás odmažu, protože není otevřená rozprava.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, aby bod 52 byl zařazen na středu 29. 6. po pevně zařazených bodech, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 12, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 90, proti 1. S tímto byl vysloven souhlas.

Dále je zde druhý návrh, aby byl bod číslo 197, sněmovní tisk 802 vyřazen, protože nebyl projednán v garančním výboru.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 13, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro návrh 142, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a tento bod byl vyřazen z programu schůze.

Dále je zde návrh pana poslance Okamury na zařazení mimořádného bodu, který nese název vyhlášení referenda o vystoupení z Evropské unie.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 14, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro návrh 19, proti 96. Tento návrh byl zamítnut.

Dále zde návrh pana poslance Holíka, který chce zařadit nový bod, který zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky přijímá výsledek referenda o vystoupení z EU ve Velké Británii jako výsledek demokratického projevu vůle britského lidu."

Ještě jednou přečíst? Nový bod: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky přijímá výsledek referenda o vystoupení z EU ve Velké Británii jako výsledek demokratického projevu vůle britského lidu."

Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To samozřejmě je výsledek demokratické vůle lidu Velké Británie. Ale ten bod se takhle nemůže jmenovat, to se na mě nezlobte. (Reakce a smích některých poslanců.) Kdyby to bylo navrženo usnesení v nějakém bodě, tomu rozumím. Ale jak se může bod jmenovat Poslanecká sněmovna přijímá...?

Kdyby to bylo stanovisko Poslanecké sněmovny, tak tomu rozumím. Ale připadá mi to, jako bychom teď hlasovali, že je patnáct dvanáct. To si můžeme taky odhlasovat. Nebo si snad někdo myslí, že výsledek referenda není výsledkem demokratické vůle lidu Velké Británie? Já tomu fakt nerozumím. Tak bych poprosil, abychom ty body navrhovali trochu vážně a trochu s rozmyslem. Děkuji.

On si to asi nemyslí Juncker, s tím já souhlasím, ale to není poslanec českého Parlamentu. Takže pak jsme docela v pohodě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, upřesním tedy návrh tohoto bodu. (Nesouhlasné reakce z pléna.) Bod zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu přijímá výsledek referenda, což je návrh usnesení. Ale není možné, aby toto byl návrh bodu jako takového. To znamená, byl přednesen návrh usnesení, ale nikoliv návrh bodu. Z toho důvodu tento bod je bohužel také nehlasovatelný, protože bod se musí jmenovat jinak a návrh usnesení musí vypadat bohužel také jinak.

Budeme postupovat v návrzích dál. Další návrh je od pana poslance Fialy. Pan poslanec Radim Fiala navrhuje, aby bylo jako bod zařazeno zrušení zákona č. 112/2016 o zákazu EET. Aby byl dán dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 15. Pro pořádek řeknu, že jsem uváděl tento bod, kdo ho přednáší, na kdy ho chce zařadit včetně toho, jak bod zní. To znamená, přednášel jsem všechny body. Vzhledem k tomu, že je neklid v sále, možná jste tomu nerozuměl, ale přednášel jsem všechny tři body. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych vznést námitku proti tomu hlasování, protože podle mě bylo zmatečné. Pane místopředsedo, vy jste se asi přepočítal, to se stane každému z nás v takové bouřlivé atmosféře. Vy jste říkal, že budeme hlasovat o návrhu zrušení zákona o zákazu EET. Já jenom říkám, že bohužel jsme zákon o zákazu EET nepřijali, takže ten návrh zazněl jinak. Proto vznáším námitku. A pak bych prosil, pokud námitku Sněmovna přijme, abychom hlasovali o tom, co zaznělo v tom návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, dobře. Eviduji zde námitku. V tom případě zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tuto námitku, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 16, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 128, proti 1.

Zopakuji tedy ještě to, o čem budeme hlasovat, a požádám vás o klid, abyste dobře rozuměli, o čem hlasujeme. Pan Poslanec Radim Fiala přednesl návrh zařazení nového bodu, který zní: zrušení zákona č. 112/2016 Sb., zákon o EET. Je zde návrh, aby byl pevně zařazen, aby byl zařazen dnes po pevně zařazených bodech. Táži se všech, jestli je jasné, o čem budeme hlasovat.

S přednostním právem se hlásí pan předseda, prosím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já bych se chtěl vašim prostřednictvím zeptat pana předkladatele, pana poslance Fialy, zda předložil do Sněmovny sněmovní tisk, který by byl nazván Návrh zákona na zrušení zákona o EET. Pokud ano, tak prosím, aby sdělil číslo tisku, a pak je to hlasovatelné jako nový bod. Pokud takovýto tisk není a neprošel řádným připomínkovým řízením včetně stanoviska vlády, tak ten bod je nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Otázka zní, zda byl předložen tento tisk. Nebyl. V tom případě tento bod je nehlasovatelný a budeme pokračovat dál.

Další návrh na úpravu programu je od pana poslance Lanka, který navrhuje nový bod, který zní: výzva Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k odstoupení předsedy Evropské komise Junckera. S tím, že je navrženo, aby tento bod byl dnes jako první bod.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tuto námitku, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 17, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro návrh 60, proti 71. Tento návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh pana poslance Novotného, aby sněmovní tisk 202, zákon o sněmovních komunikacích, což je návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje... (Nesouhlasné reakce některých poslanců.) Já jsem říkal pozemních komunikacích. O pozemních komunikacích, návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje. Mám zde variantní hlasování.

Nejprve budeme hlasovat, aby tento návrh byl zařazen na středu 29. 6. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 18, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 39, proti 27. Tento návrh byl zamítnut.

Dále o tomto návrhu budeme hlasovat variantně, aby byl projednán dne 30. 6. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 19, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 28, proti 34. Návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh pana poslance Bendy na vyřazení bodu 34, což je vládní návrh zákona o ochraně zdraví.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu z programu schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 20, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 28, proti 100. Tento návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh, aby bylo zrušeno pevné zařazení bodu 34.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 21, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 47, proti 73. Tento návrh byl zamítnut.

Jako poslední z návrhů na úpravu pořadu schůze je návrh pana poslance Soukupa, aby dne 29. 6. v 18.30 byl zařazen bod uznání arménské genocidy.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 22, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 65, proti 21. Tento návrh byl zamítnut.

Myslím, že jsme se vypořádali se všemi návrhy, které zazněly, a nyní budeme hlasovat o návrhu pořadu schůze jako celku.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh pořadu schůze tak, jak byl schválen včetně úprav. Kdo je pro, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 23, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 108, proti 22. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

Přečtu ještě omluvy, které ke mně dorazily. Dnes, resp. od 28. 6. do 1. 7. z důvodu zahraniční cesty se omlouvá pan poslanec Pavel Plzák a dále do 16 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka.

A jako prvním udělím slovo panu poslanci Klánovi jako místopředsedovi volební komise. Prosím. Požádám vás o klid, aby bylo rozumět, co pan poslanec přednáší. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Vzhledem k tomu, že byl zařazen nový bod zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016, vyhlašuji lhůtu pro podávání návrhů poslaneckých klubů na členy komise této Poslanecké sněmovny, a to dnes do 17 hodin. Žádám tedy, aby jednotlivé poslanecké kluby ve stanovené lhůtě předložily své návrhy do sekretariátu volební komise, místnost číslo 209. Současně svolávám schůzi volební komise na dnes v 17.30 ke klavíru.

Volba předsedy vyšetřovací komise proběhne v pátek 1. července v 9 hodin ráno. Počítám tedy s vyhlášením lhůty na doručení nominací poslaneckých klubů na předsedu této vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny ihned po jejím ustavení, což bude zítra, tedy ve středu 29. června, kolem 18. hodiny. Lhůtu na nominace na předsedu vyšetřovací komise vyhlásíme do středy 29. 6. přibližně konkrétně třeba do

19 hodin. To si upřesníme zítra. O dalším postupu samozřejmě vás budu informovat až po ustavení této vyšetřovací komise. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Než budeme pokračovat, přečtu dvě omluvy. Dne 28. a 29. 6. z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jaroslav Kláška a dále od 15.45 do konce jednání z důvodu povinnosti v regionu se omlouvá pan poslanec Zdeněk Soukup.

Než budeme pokračovat v zařazených bodech, předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Než přistoupíme k projednávání návrhů zákonů vrácených a zamítnutého Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorům Václavu Homolkovi, Karlu Kratochvílemu, Miroslavu Nenutilovi, Ivo Valentovi a Miloši Vystrčilovi v Poslanecké sněmovně. Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty.

Ptám se tedy, kdo souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorů. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 24, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 114, proti žádný. Návrh byl schválen.

Prvním bodem našeho odpoledního jednání tedy bude

1.

Návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/6/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 275/7. Vítám mezi námi pana senátora Karla Kratochvíleho. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil pan senátor. Prosím, pane senátore. Pardon, pane senátore, vy jste navrhovatel, předpokládám? (Zpravodaj.) Vy jste zpravodaj? (Ano.) A kde máme navrhovatele prosím? Moc se omlouvám, ale potřebovali bychom ještě jednoho senátora. Pan předseda Stanjura se hlásí. Omlouvám se.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že situace je poměrně jednoduchá. Musíme hlasovat o přerušení projednávání tohoto bodu do příchodu zástupce navrhovatele. Jinak to prostě není možné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, pane předsedo, předběhl jste mě. Chtěl jsem tak učinit. Jestliže není přítomen nikdo z navrhovatelů, tak budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o přerušení tohoto bodu do přítomnosti alespoň jednoho z navrhovatelů. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 25, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 101, proti 3. Návrh byl přijat.

A já se omlouvám panu senátorovi, že vážil zbytečně cestu, a přerušuji jednání tohoto bodu do přítomnosti navrhovatele.

Pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, bez ohledu na –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, ale já pana předsedu vůbec neslyším. Poprosím, aby tady nastal klid, a pan předseda by pokračoval, až tu bude klid.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jenom chci říct, že tohle už není normální situace. Jakkoliv máme zásadní odpor k pokusům nařizovat lidem, anebo regulovat je, co mají o některých svátcích dělat, tak ale to, že sem není schopen přijít ani předkladatel – je to na řádném programu schůze. Nikdo nepředřazoval tento bod, nic.

Ve finále to taky svědčí o tom, jak se ti navrhovatelé vlastně ke svým vlastním návrhům, které jim zřejmě někdo vyrobí a podstrčí, chovají. Mně to už přijde velmi, velmi nedůstojné a myslím si, že předpokládám, že to asi bude zařazeno na konec bodů této schůze. Tohle není už normální a je to pohrdání Sněmovnou způsobem, který tady nebyl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. To víte, v Senátu toho mají hodně.

Dalším bodem našeho jednání je

2.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 590/5/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 590/6. Vítám mezi námi pana senátora Václava Homolku. Pan senátor není přítomen zřejmě asi, takže ho vítám marně.

Nicméně prosím, aby za navrhovatele se k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila navrhovatelka, již je paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi vás požádat o podporu novely zákona o podpoře sportu, která se vrací ze Senátu Parlamentu České republiky s tím, že Senát navrhuje vypuštění povinnosti obcí při tvorbě plánu podpory sportu.

Dovolila bych si znovu zdůraznit, že tyto plány podpory sportu nemají obce byrokratizovat, ale má to být jednoduchý nástroj pro to, jak mají popsat to, co jejich občané pokládají za důležité z hlediska podpory sportu. A potom tato informace má sloužit krajům i Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, pomoci obcím při rozvoji sportování dětí a mládeže při nastavování kritérií ohledně dotačních programů z hlediska investic. Proto se domnívám, že naopak podpořit senátní verzi by bylo v neprospěch obcí.

Také bych chtěla říct, že zejména s malými obcemi byly tyto plány projednávány i prostřednictvím Národní rady pro sport a byly ze strany Sdružení místních samospráv podpořeny.

Děkuji vám za pozornost a ještě jednou doporučuji a žádám podpořit verzi, kterou předtím Poslanecká sněmovna schválila. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Chce se k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravodaj garančního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Jiří Holeček? Chce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Holeček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych poděkovat Senátu, že se tímto sněmovním tiskem, vládním návrhem zabýval, že předložil pozměňovací návrh, který na svém zasedání schválil, ale který zní, že obce by podle Senátu neměly mít nařízeno povinně vypracovávat plány rozvoje sportu na svém území. S tím já jako garant tohoto sněmovního tisku nemůžu souhlasit. Myslím si, že by obce, i ty nejmenší, měly svůj plán rozvoje sportu předkládat zvlášť proto, když v poslední době stát přispívá obcím právě na rozvoj sportu nemalé investiční prostředky.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Otvírám rozpravu, ve které jako první vystoupí pan senátor Václav Homolka. Prosím, pane senátore.

Senátor Václav Homolka: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Nakonec jsem doběhl, je to sportovní výkon, takže omluvte moje upoceně čelo.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, paní ministryně, dovoluji mi, abych pokud možno stručně přednesl odůvodnění usnesení Senátu číslo 428 k návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 115/2001 Sb., o podpoře sportu.

Návrh zákona byl Senátu doručen 2. května 2016 a bylo mu přiděleno číslo tisku 265.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak já se omlouvám, pane senátore, ale já vám to s dovolením nedovolím, dokud tady nenastane klid. Začnu jmenovat konkrétní rušiče a vyhazovat je ze sálu, pokud možno.

Senátor Václav Homolka: Děkuji. Organizační výbor přikázal tisk 3. května k projednání výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice jako výboru garančnímu. Tisk dále projednal výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí a ústavněprávní výbor.

Garanční výbor a ústavněprávní výbor doporučily ve svých usneseních Senátu vrátit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou, tak jak o tom hovořili i předřečníci. Výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí přijal usnesení, ve kterém doporučil Senátu vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, a to usnesením číslo 119 z 18. května. Senát projednal návrh zákona na své 24. schůzi 25. května a výsledkem toho jednání bylo přijetí pozměňovacích návrhů obsažených v usneseních příslušného výboru. V hlasování číslo devět se pro vrácení návrhu zákona Poslanecké sněmovně s těmito pozměňovacími návrhy vyslovilo 60 ze 66 přítomných senátorek a senátorů a proti nebyl nikdo.

Pozměňovací návrhy 1, 2 a 4 obsažené v usnesení Senátu vypouštějí z novely zákona novou povinnost obcí zpracovávat tzv. plán rozvoje sportu. V závěrečné zprávě o hodnocení dopadu regulace je v souvislosti s touto povinností uveden odkaz na ustanovení § 2 odst. zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, kde je zakotvena povinnost obcí pečovat o všestranný rozvoj svého území a potřeby svých občanů, mezi něž ve zprávě je řazena také povinnost pečovat o sportovní vyžití. Je velmi diskutabilní, zda k naplnění tohoto cíle je povinnost zpracování plánu rozvoje sportu v obci natolik zásadním krokem a zda by zejména pro menší obce nepředstavovala spíše nadbytečnou administrativní zátěž v podobě formálního výkaznictví. Stojí jistě za povšimnutí, že obce a města se již dnes v rámci státního a veřejného sektoru podílejí na podpoře sportu největší měrou – průměrnou částkou 11,5 miliardy ročně. Podpora sportu se odvíjí od potřeb obcí a možností jejich rozpočtu. Je zjevné, že obce uvedenou povinnost plní již dnes, a zejména ty menší nedisponují natolik značnými prostředky, aby mohly do této oblasti investovat prostředky vyšší než řádově desítky nebo stovky tisíc korun za rok. Je pak otázkou, zda právě v těchto případech je povinnost zpracování plánu rozvoje sportu smysluplná.

Nelze jistě opomenout ani to, že například v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, patří uspokojování potřeb občanů, tedy i rozvoj sportu, tradičně do samostatné působnosti obcí. Dle tohoto zákona a dle článku 101 odst. 4 Ústavy České republiky může stát zasahovat do činnosti územních

samosprávných celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona a jen způsobem stanoveným zákonem. Dle nálezu Ústavního soudu ze dne 7. května 2013 č. j. III ÚS1669/11-1 je takový zásah do samosprávy přípustný toliko tehdy, pokud to ochrana zákona nepochybně vyžaduje. Respektování územní samosprávy je nutnou součástí právního státu a zásahy do této samosprávy by měly být tedy jen minimální jen v nezbytně nutných případech.

Senát tedy dospěl k názoru, že v tomto případě to nutné není. A možná zřejmě ani ministerstvo tohle to neposuzovalo.

Pozměňovací návrh číslo 3 by pak měl umožnit, aby vedle sportovních organizací mohly být výslovnými příjemci dotací na podporu sportu ze státního rozpočtu dle ustanovení § 6b odst. 1 také obce a kraje. Města a obce převzaly do svého majetku zejména od sportovních klubů řadu nemovitostí. Mnohé z nich by potřebovaly nezbytné opravy. Města a obce v současnosti na tyto opravy nemají dostatečné finanční prostředky z vlastních zdrojů, proto jsou sportoviště opravována postupně a v menším rozsahu, než by bylo potřeba.

Na straně jedné zákon zdůrazňuje odpovědnost obcí a krajů za rozvoj možnosti sportovního využití, za sportování mládeže na jejich území, na straně druhé by dle uvedeného ustanovení mohla být příjemcem dotace pouze nezisková právnická osoba, která se dle důvodové zprávy objevuje v definici sportovní organizace. Pozměňovací návrh by tedy měl umožnit, aby příjemcem dotací byly případně také obce a kraje.

V této souvislosti je třeba zmínit i skutečnost, že jedním z významných zdrojů pro financování oblasti sportu byly pro obce vždy odvody z výnosů z loterií a jiných podobných her, které jsou mimo jiné vytvářeny ve značné míře také v souvislosti se sportem. Vzhledem k tomu, že obcím byly v uplynulém období odvody z výnosů z loterií a z výherních hracích přístrojů sníženy z původního poměru 80:20 na poměr 63:37, je žádoucí, aby byly pro obce otevřeny také nové možnosti, jak oblast rozvoje sportu financovat.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, tolik ke zdůvodnění pozměňovacích návrhů za Senát.

Zpotil jsem se možná více než na nějakém sportovním klání, ale děkuji za občerstvení. (Pije z připravené sklenice.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu senátorovi. Prvním přihlášeným po panu senátorovi do obecné rozpravy je pan poslanec Andrle. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Augustín Karel Andrle Sylor: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, včera vláda na jednání rozhodla o nové koncepci financování sportu. Výdaje státu, obcí a krajů na sport vzrostou ze stávajících 3,7 mld. na 6 mld. do roku 2020. Jinými slovy, ze stávajících 0,3 % státního rozpočtu tedy půjde na sport do roku 2020 konečně asi 1 %. Navíc do sportu budou směřovat všechny výnosy z loterií a hazardu. Pan ministr financí, pan premiér i paní ministryně školství stejně jako my ostatní věříme v zapojení daleko více dětí a mládeže i ze

sociálně slabých rodin do sportovních aktivity. Doufáme, že tím dojde ke zlepšení jejich fyzické i duševní kondice.

Senát vrátil projednávání zákon s poukazem, že není třeba plánovat sportovní činnost v obcích, že je to zbytečná byrokracie pro obce. Já tento názor nesdílím. Ruku v ruce se zvyšováním rozpočtu na sport musí jít koncepce rozvoje sportu a plánování, a to už na úrovni obcí, měst i krajů, a to jednak kvůli využití materiálně technického zařízení a ke stanovení priorit na sportování a předně k racionálnímu využívání finančních prostředků. Proto jsem navrhl v článku 1 v dosavadním bodu 19 úpravu odstavce 3, aby krajské i obecní samosprávy měly za povinnost vytvořit plány rozvoje sportu, jejichž součástí bude i určení finančních prostředků z obce a kraje, které jsou nezbytné k naplnění tohoto plánu. Většina měst má komise pro mládež a sport. Tyto komise jsou určeny k tomu, aby rozvíjely ve svém městě sport a tělovýchovu. Můj pozměňovací návrh je motivujícím prvkem pro fungování komisí, z nichž mnohé dnes takové plány zpracovávají. Je mnoho malých obcí, na jejichž území je činnost jenom sboru dobrovolných hasičů a sport v takových územních celcích není v podstatě nijak řešen. Tímto pozměňovacím návrhem k řešení dojde.

Jestliže se ztotožníte s názorem Senátu, že pro většinu měst a obcí je plán rozvoje sportu zbytečný, zůstaneme se svým snažením podpořit zdraví a sportovní aktivity dětí a mládeže opět na mrtvém bodě i přes zvýšení finančních prostředků. Hlasujte proto prosím pro verzi zákona tak, jak vzešla ze Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Simeon Karamazov. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, změny navrhované Senátem jsou rozumné a nevidím důvod, abychom je neschválili. Zejména vítám zrušení povinnosti, aby každá obec zpracovávala plán rozvoje sportu na svém území. Vždyť z více než 6 tisíc obcí v České republice jich polovina má méně než 500 obyvatel. Po nich opravdu nemůžeme chtít, aby povinně stanovovaly priority v jednotlivých oblastech sportu. V malých obcích často jde jen o několik málo sportů, mnohdy třeba pouze jen o fotbal.

Povinností vyhotovovat plán rozvoje sportu přece rozhodně nepřimějeme občany k tomu, aby sportovali, maximálně naštve me tu jednu nebo dvě úřednice, které budou nicnefíkající dokument vytvářet. Ty se pak se svým zážitkem jistě pochlubí na výroční schůzi fotbalového klubu a my budeme pranýřováni za vytváření nepotřebné legislativy. Dlužno dodat, že zcela po právu. Nechme proto obce žít svým životem a nepřikazujme jim nově, nesmyslné povinnosti. Už tak jich mají víc než dost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Hezký dobrý den, kolegyně, kolegové. Já patřím k těm, kdo si myslí, že na takovouto všeobecnou záležitost nepotřebujeme nový zákon, že stačí, vytvoříme-li finanční podmínky ve státním rozpočtu, případně v rozpočtech měst, obcí a krajů, zavedeme některé principy, o kterých tady pan kolega senátor mluvil. V minulosti měly obce z logiky věci z hazardu nějaký poměr příjmů do svých vlastních rozpočtů. Ten jste jako vládní většina změnili s tím, že věříte tomu, že stát bude lépe přerozdělovat finanční prostředky a bude lépe podporovat místní sportovní aktivity, než to dělají města a obce.

Paní ministryně nám tady řekla, seznámila nás se stanoviskem Sdružení místních samospráv, které to, jak tvrdila, podporuje, tak bych se rád zeptal, zdali má i stanovisko Svazu měst a obcí, které nezastupuje jenom malé, ale také střední a velká města a obce.

Já jsem patřil těm, kteří dnes v souladu se stanoviskem Senátu říkali, že například ty plány rozvoje sportu nám spíše připomínají pětiletky z minulosti, jak jsme si něco naplánovali a pak jsme to plnili nejlépe na 103 % nebo 130 %, vyvěsily si to ty obce v minulosti na své billboardy a hlásaly, jak jsme splnili plány pětiletky.

Já to nepovažuji za moudré rozhodnutí a myslím si, že Senát v tomto ohledu jde dobrým směrem. Je vidět, že jsou tam lidé, kteří v komunálních lavicích už něco zažili a nepotřebují další byrokracii a navalování na obce a města povinnosti sepsávat takzvané plány rozvoje sportu. Obce věci, co potřebují. Často se přizpůsobují dané situaci. Když se najde sponzor, tak jsou schopny na to reagovat, protože se pohybují v omezeném množství finančních prostředků, a k tomu nepotřebují mít všechno napsáno, aby druhý den musely měnit, že dnes jsme sice měli v plánu změnit to, že opravíme záchodky na hřišti, ale protože se našel sponzor, který nám přispěje na okna nebo na střechu, do které teče, tak v tu chvíli se jaksi mění koncepce podpory sportu ve vytváření zázemí a nepotřebují to mít napsané, resp. musel bych novelizovat svůj plán rozvoje sportu a poslat ho na ministerstvo, že už tedy od minulého týdne je to jinak, a podobně.

V tomto ohledu si myslím, že senátoři pravdu mají. Já bych ten návrh jako takový podporoval, stejně jako jsme podporovali – a věřím, že by to podpořili i senátoři – v minulosti, aby příjmy z loterijských aktivit ve prospěch rozpočtu měst a obcí právě na podporu sportovních aktivit byly větší. To jste bohužel jako vládní většina tento náš návrh odmítli a snížili jste procento podílu finančních prostředků, které jdou do rozpočtu měst a obcí na úkor státu, neboť, jak jsem řekl, si myslíte, že stát bude lépe vědět, jaký rozvoj měst a obcí v oblasti sportu města a obce potřebují.

To, co mě ale v tom vládním návrhu pořád vadí, je ten zmiňovaný rejstřík, o kterém jsme tady vedli dlouhé debaty, který také považuji za nadbytečný. Slouží pouze ke statistice a nepotřebujeme ho, ani města a obce ho nepotřebují k životu. Chce-li Ministerstvo školství mít nějaká data, může jednoduchým způsobem vytvořit dotazník. Věřím, že města a obce budou natolik korektní a seriózní, že ten dotazník, aby si Ministerstvo školství udělalo představu o tom, co je vlastně v dané chvíli prioritou, že jej vyplní, zašlou vám jej. Můžete si z té statistiky udělat jasné priority a tyto priority promítnout do případné tvorby různých podpor, které na úrovni státu, případně krajů, vznikají. To si myslím, že by naprosto stačilo. K tomu nepotřebujeme

zákon o sportu. A věřte mi, že se stejně v čase ukáže, že to je věc jenom toho, kdo si co na Ministerstvu školství prolobbuje, a že naprostá většina ty finanční prostředky nakonec neuvidí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Zatím posledním řádně přihlášeným je paní poslankyně Anna Putnová, po ní pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážený pane senátore, dámy a pánové. Senát se zabýval předlohou novely zákona podpory o sportu a skutečně se mu podařilo jednu z velmi kritizovaných pasáží odstranit prostřednictvím pozměňovacího návrhu. Domnívám se, že tím ubyla byrokracie, kterou jsme tak kritizovali v prvním a druhém čtení při projednávání této novely. Bohužel, zůstávají tam další spory, které byly předmětem velké diskuse, ať už je to ten zmiňovaný rejstřík, a já se domnívám, že pokud bychom měli hodnotit tu novelu, měli bychom také mluvit o tom, co tam není. Jakkoliv koaliční smlouva měla mnohem větší ambice, které se týkaly podpory sportu, ať už se jedná o přípravu zcela nového zákona o podpoře sportu, tak také stanovení jasných kritérií pro rozdělování finančních prostředků, tato novela neobsahuje. Takže mluvíme-li o tom, že se bude navyšovat rozpočet pro sport, je to na jedné straně nepochybně dobrá zpráva, na druhé straně se musíme ptát, jaká budou kritéria. Zda zůstaneme u těch stejných vyjednávacích taktik, které byly tak často předmětem kritiky v minulém období.

Abych to shrnula. Děkuji panu senátorovi, že se novelou zabývali, vylepšili tuto novelu, ale nevylepšili ji natolik, abych ji mohla podpořit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné odpoledne dámy a pánové, milé kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, vážený pane předsedající. Dovolte, abych i já zareagoval a poděkoval samozřejmě senátorům, že přišli s myšlenkou, že vyjmou obce z povinnosti vytvářet plány sportu a rozvoje sportu. Myslím si, že v Senátu je přece jen více senátorů, kteří mají zkušenosti s vedením samospráv. Proto vědí, že takové nesmysly nebo věci může dělat pouze člověk, který nemá absolutně zkušenost s vedením samospráv, nebo vůbec neví, jak ty samosprávy fungují. Velice mě to mrzí, protože jsme tady jakoby osvěcené hlavy, které víme všechno, že nejlépe nalajnujeme těm starostům, starostkám a těm zastupitelům, jak to mají dělat, udělají se různé plány. A to, jak to tady říkali kolegové, ty plány budou ležet někde ve skříni, budou tam ležet pět let, deset let, dvacet let, třicet let a stejně se nebudou řešit, protože na to nebudou peníze. Tvrdím neustále, a znovu to připomenu, pokud se zvýší rozpočtové určení daní pro obce a města, obce a města si samy vytvoří sportoviště,

vytvoří si kulturní prostory tak, aby mohly rozvíjet kvalitu života ve svých obcích a městech.

Chtěl bych zareagovat i na poslance Andrlého, na kolegu, který tady říkal, že v některých obcích jsou jenom hasiči. Pozor! Dneska hasičský sport je jeden z nejvíce se rozvíjejících sportů vůbec a patří vlastně k nejvíce sportům, které zaujímají mladé lidi. Treba u nás na Hlučínsku máme řadu družstev dětí, dospělých, žen, dívek, které soutěží v hasičském sportu, a dneska existuje i olympiáda v hasičském sportu. Dokonce u nás v Bolaticích máme akademického mistra v tomto hasičském sportu.

Paní ministryni tady říkala o plánu rozvoje, že s tím souhlasí Sdružení místních samospráv. Samozřejmě, starostové malých obcí, kterým řeknete "když budete mít plán rozvoje sportu, máte nárok na to, abyste získali dotace", tak samozřejmě, že to schválí a potvrdí vám přesně to, co si přejete. Ale k ničemu to nebudou mít. Každá samospráva je natolik sečtělá, že ví, kolik peněz může dát na sport, a bude dávat dostatečné množství, pokud těch peněz bude mít. Ale my vždycky vymyslíme něco, co vůbec nemá žádný smysl, a pak to tak dopadá s těmi zákony, které opravdu nebude vůbec k ničemu možné využít. Mrzí mě to, protože myšlenka podpory sportu je hezká, a myslím si, že všichni kolegové zastupitelé, kteří tady jsou, i starostové, určitě mi dají za pravdu, že z obecního rozpočtu se dává spousta peněz na tyto věci, stejně jako na kulturu. A nařizovat ze strany státu, co má obec dělat, je opravdu v poslední době móda této koalice. A dělejte to tak dál. A klidně tam místo těch starostů dejte nějaké úředníky, kteří povedou obce, protože tam budeme vlastně jako zastupitelé, když nám všechno budete dělat vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivo Pojezný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivo Pojezný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi krátce reagovat na své předřečníky, a to z jednoho podstatného důvodu. Přece pokud Ministerstvo školství má své povinnosti například v tom, že má vypracovat návrh plánu státní politiky v oblasti sportu, stejně tak je přenesená jakási povinnost na kraje, tak je zcela logické, že tuto povinnost budou mít i obce. Hlavně proto, že například v tomto plánu má být opatření k zajištění dostupnosti sportovních zařízení. Takže já podporuji rozhodně poslaneckou verzi, nikoliv tu senátní.

A za další chci říct, že je pravda, že z loterií dochází na obce méně financí, ale přichází tam z druhé strany, například díky tomu rejstříku, mám dojem, že je to § 3a, tím, že dochází přímo k dotacím z ministerstva na jednotlivé kluby. Takže jsem rád, že poslanci za Komunistickou stranu Čech a Moravy podpoří návrh poslanecké verze. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Michal Kučera, pan poslanec Andrlé, po něm

s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Jenom krátce k svému předřečníkovi. Já si myslím, že tady je zásadní rozdíl mezi státní správou a tím, koho může úkolovat Ministerstvo školství a samosprávou. Osobně si myslím, a rozhodně nejsem sám, já si myslím, že většina komunálních zastupitelů, starostů, radních mi dá za pravdu, že právě posilování samosprávy je ten správný krok, protože ta obec skutečně ví nejlépe, co může financovat, co má podpořit a jakým způsobem se má dále vydávat.

Já bych tady chtěl velmi podpořit slova svého předřečníka pana poslance Herberta Pavery, starosty Bolatic, který se v tomto směru jednoznačně vyjádřil. My bohužel tady, a to není jenom tento případ, jdeme spíše opačným trendem. Ty peníze směřujeme spíše k ministerstvům než k obcím a než k samosprávám. Ty peníze spíš směřujeme do nějakých dotačních titulů, na kterých bude sedět nějaký úředník, který bude rozhodovat, zda ten dotační titul byl naplněn, či nebyl naplněn, na obci bude sedět jiný úředník, který se bude snažit, aby ten dotační titul obsahoval předmětný počet stránek, byly tam přesně podpisy, nadpisy a uvozovky podle toho, jak byl vypsaný onen dotační titul, místo toho, abychom ty peníze dali obcím, které by samy rozhodly, a účelně rozhodly, jak s nimi naložit.

Takže paní ministryně Valachová nám tady přináší jako její kolegové z vlády více byrokracie a méně samosprávných rozhodnutí v obcích.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan poslanec Andrlé. Prosím pane poslanče. Vaše faktická poznámka.

Poslanec Augustin Karel Andrlé Sylor: Chtěl bych reagovat na pana poslance Pavera prostřednictvím pana předsedajícího. Vždycky jsem propagoval hasičský sport, sám jsem se několikrát zúčastnil těchto závodů a soutěží a podporuji to i teď. Takže mi tady nevkládejte do úst něco, co jsem nikdy neřekl a co nedělám nebo nekonám. Tím, že by se vytvářely plány rozvoje sportu v obcích a městech, se vůbec nezvedne žádná byrokracie. Protože jsou tam komise pro mládež a sport, které se tím zabývají. A nedělá se žádná prognóza nebo plán na pět let, ale udělalo by se to třeba jenom vždycky na rok. Není to závazné a vycházelo by se z toho, jaké jsou podmínky v té obci nebo městě. Protože jsem dělal tři období zastupitele a tímto jsem se zabýval, věřte, že mluvím z praxe. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. To, že socialisté věří v regulace, je známý fakt. Že je podporují ještě víc zleva komunisté, to není nic překvapivého. Ale pak jsou členové vládní koalice, kteří mi soukromě tvrdí, že jsou pravicoví, středoví, středopracioví, a nějak proti těm regulacím zapomínají bojovat. A když už tak mnozí řečníci tady, nebo předřečníci mi říkali a chválili ten Senát, jak to vyhodil, tak současně musí říkat – to nebyl návrh Junckera a Evropské komise. To byl návrh váš! Kdo z vás pro to hlasoval, pro tu sněmovní verzi? Mnozí z vás jste ukládali i těm nejmenším obcím, aby vytvářely nesmyslný plán rozvoje a podpory sportu, za potlesku paní ministryně. Nevím, kolik má paní ministryně zkušeností z komunální politiky, ale docela bych to doporučoval, aby (nesrozumitelné), k čemu to je.

Možná stačí jednoduché: kdyby se každý ministr zeptal na svém úřadě, kolik za posledních deset let ten úřad vyprodukoval různých strategií, koncepcí a podobných důležitých materiálů. A říkám deset let, protože to se vystřídaly mnohé strany, možná kromě komunistů všechny strany, které jsou v Poslanecké sněmovně. Aby to nebylo mířeno jako útok na tuto vládu. To jsou neuvěřitelná čísla a neuvěřitelný počet člověkohodin, kteří na tom pracovali. Mám zkušenost z Ministerstva dopravy. A nemyslím, že jsme na tom nejhůř. A že tam těch koncepcí máme! A strategií. A každá z nich byla důležitá. A každou z nich pak někdo kontroluje a píše. Tak je to pořád.

Takže senátní verze je lepší než sněmovní, ale ten zákon i se senátní úpravou fakt není dobrý. Možná se shodneme, že obce nemusí psát nesmyslné plány a koncepce, ale pořád tam zůstane ten milovaný registr všeho možného, aby měli úředníci na MŠMT co dělat, aby to mohli neustále aktualizovat, doplňovat, případně zpochybňovat. Opět budou dotační tituly, opět budou vítězit barevné tiskárny, lepší grafy, nejlépe koláčové. Nejlépe tam ještě napsat nějakou poznámku, jak to ta vláda dělá dobře a že ta obec se plně podporuje. A takhle to pěkně bude.

A co z toho? Místo abychom motivovali hlavně rodiče, aby vedli děti ke sportu, tak věříme regulacím, nařízením, registrům a podobně. Já na nic z toho nevěřím, ale vím, že to je ideový svět paní ministryně. Ona se vždycky zlobí, když říkám, že je socialistka, jako by se za to styděla. Já nevím, já se za to nestydím, že jsem konzervativní politik. Nám zas vyčítají kolegové z levé strany politického spektra něco jiného. Stydět se za to nemusíte. Jenom ty regulace si nechte někde jinde.

Nevím, mně to připadá, našťastí v malém, že tato vláda dělá přesně to, co dělá tolik kritizovaná Evropská komise. Řeší detaily, řeší byrokracii, věří byrokratickým řešením a nevnímá to, že ti, kteří s tím mají pracovat, si s tím vlastně nevědí rady. Že je to úplně zbytečné. A v tomto případě za to Brusel skutečně nemůže. Pokud Senát uzná, že ta sněmovní verze nebyla dobrá, mohou za to vládní politici, vládní většina. Nevím, možná ještě hlasovaly některé další kluby, abych nebyl nespravedlivý. My jsme ten zákon určitě nepodpořili z mnoha důvodů.

A ať projde senátní, nebo sněmovní verze, s faktickou podporou sportu tento zákon nic neudělá. Můžeme si to říct za rok, nebo za dva, nebo za tři. A můžeme spočítat, jestli budeme mít 6 245 koncepcí – mě by zajímalo, kdo to přečte, těch 6 245 koncepcí, a kdo to bude porovnávat, zejména až budou ty žádosti o dotace, jestli ta obec má lepší, nebo horší plán rozvoje obce. Jako bychom nevěděli, že každá z nich má jiný výchozí pozice. Někdo tam už to sportoviště má, někdo ho má v dobrém

stavu, někdo ve špatném stavu, někdo tam to sportoviště nemá vůbec. Ale když my navrheme... (Odminka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Velmi se omlouvám. Poprosím poslance, aby se ztišili a převedli své hovory do kuloárů.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když navrheme, abychom zvýšili podíl obcí a měst na daňových výnosech, tak naposled v pondělí Sobotkova vláda řekne ne, ne, ne, to teda ne, ty peníze potřebujeme my. My vám přece nařídíme, jakou máte mít koncepci, možná vám vyplíšeme dotace, ale peníze vám nedáme.

Takže pokud chcete podporovat samosprávy i v jejich snaze podporovat sport, zejména mládeže, ať už organizovaný, nebo neorganizovaný sport mládeže, podporujte naše návrhy na zvýšení rozpočtového určení daní. To má smysl a ty samosprávy si s tím poradí. Nemá žádný smysl zavádět nové registry, nové regulace, novou byrokracii.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Bendl. Prosím pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Je vidět, že paní ministryni se do debaty k tomuto tématu příliš nechce. Nicméně bych se rád zeptal. Umíte si, paní ministryně, představit, že vám tady 6 250, nebo kolik jich tady máme, měst a obcí pošle koncepce – 6 248 nebo takovéhle číslo k vám přijde. Teď vy nemáte jednotný formulář. Tak začnete přemýšlet o tom, že bude potřeba přijmout nějaké lidi, kteří by vymysleli jednotný formulář. Zjistíte, že ten jednotný formulář není možné udělat pro velká i malá města i střední města, protože každé je na tom jinak. Také je potřeba rozdělit to oddělení na oddělení pro velká města a oddělení pro malá města. Pak si řeknete no jo, ale každý je na tom – někdo má zimní stadion a někdo má atletický stadion, to bychom měli taky rozdělit. Tak bychom možná mohli přijmout nějaké další dva lidi. No to bude výsledek, že tady tři čtvrtě roku, možná rok budete najímat různé lidi a budete vymýšlet, jak se těch obcí vlastně zeptat, a mezitím tedy vyčleníte nějaké peníze, protože budete chtít říct národu, kolik tady chcete podporovat toho sportu.

A výsledek bude ten, že jenom mezi těmi obcemi si řeknou: Prosím tě, ty jsi sociální demokrat, nemáš tam někoho na tom ministerstvu? Nešlo by tam jako skočit, že bychom ten seznam nějak poupravili, abychom to dostali my? Kašleme na nějaký seznam. Vždyť je to přece úplně jedno. Jestli tam znáš cestičku, tak to vymyslíme.

Paní ministryně, už máte jasno k té koncepci, jak to budete zpracovávat, těch šest tisíc koncepcí, jak je budete mezi sebou posuzovat, jak z toho budete vlastně vycházet, kolik na to budete mít lidí, kde budou sedět a jak dlouho vám to potrvá, než na základě těch koncepcí vymyslíte další koncepci, jak naložit s těmi koncepcemi?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dalším s faktickou poznámkou pan poslanec Andrle, po něm pan poslanec Adamec. Prosím pane poslanče.

Poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: Já se nestačím divit. Ta koncepce rozvoje sportu obcí, měst a krajů nebude sloužit nikomu jinému než té obci, než tomu městu, než tomu kraji. Nikdo to nebude sbírat, nikdo to nebude posuzovat, nikdo to nebude hodnotit. Bude to pro to město, pro ty lidi, pro ty rodiče, děti, mládež v tom městě. Protože se může stát a stává se, že některé sporty mají větší prioritu, na některé se vůbec nedostane, tak proto ten rozvoj, proto vycházet z těch podmínek, které to město má. Žádná koncepce se nebude někam posílat. Nic se nebude hodnotit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byl pan poslanec Andrle. Nyní pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážená paní ministryně, dámy a pánové, já velmi krátce. Nechápu, proč tady spíláte paní ministryni, kolegové z mé strany. Podpora sportu zní krásně, toho se každý chytne, protože je to populární, je to oblíbené, a kdo nepodporuje sport, tak je zločinec. Ale ono je to dané už v tom principu. Je to speciální zákon. Je to speciální zákon, který přerozděluje peníze ze státu na obce. A to je to, co bychom měli kritizovat. Prostě nepřijímat speciální zákony. To je celý problém. Vždycky říkám a říkal to známý konzervativní politik: Tolik důvodů, proč mít hodně plánů, ale taky tolik důvodů, proč nemít plány žádné. Přece ta samospráva si s tím poradí a je to o tom toku peněz, které se vyberou na daních a které nebudou proudit přes Ministerstvo školství, ale půjdou přímo na ty obce. A to je ten princip, který bychom měli prosazovat. Ne speciální zákon přerozdělování přes ministerstvo, ale přímo na obce. A nechme zastupitelstvo a starosty, ať si s tím poradí. Přece těm na tom záleží nejvíc.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Zatím poslední faktická poznámka, pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Herbert Pavera: Já se omlouvám, že vystupuji, ale právě pan kolega Andrle mě k tomu povzbudil. Protože asi nevíte, že drtivá většina obcí a měst má už dneska strategické plány rozvoje nebo programy rozvoje venkova a v tom už je všechno obsaženo. Tak prosím vás nevymýšlejte, co už je vymyšlené.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, paní ministryně. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi zareagovat na rozpravu.

Začnu tím, co bylo řečeno nakonec. Ano, my víme, že větší nebo střední obce už dnes mají zpracované své plány prostřednictvím jiných strategických dokumentů. Také ten zákon nepředefisuje obci, aby si zpracovávala něco nového, nějaký nový extradokument, tzn. ty obce, které to mají zpracováno, tak mají hotovo. Proto jsem také zmínila Sdružení místních samospráv jako toho, kdo podporuje tento plán. Tady prosím, abychom nezesměšňovali malé obce, že jsou snad nějak tak hloupoučké a ministryně je vějíčkou na nějaké penízky zcela poplete, aby souhlasily. To se domnívám, že není korektní.

Co se týká toho, jestli jde o nějakou regulaci navíc, nebo ne. Z mého pohledu jde o něco jiného. Jde o spolupráci mezi státem, krajem a obcemi tak, abychom hráli na jednu branku v případě podpory sportu. Chtěla bych upozornit, že jak stát, tak kraj, tak obec, je to asi nepříjemné pro Svaz měst a obcí, se skládá z lidí. Já se dívám na občany. Ti jsou stejně tak občany obce, kraje a České republiky. A pokud chcete nějaký konkrétní příklad, jak ta koncepce má zafungovat, proč je důležitá, tak je to právě pro předvídatelnost pro ty aktéry i pro transparentnost. Právě proto, aby to nebylo "já na bráchu, brácha na mě", ale abychom mohli v případě dotačních programů, pokud si obec – tady podotýkám, zejména jde o investice – podá žádosti, tak zohlednit, že má takovýto dokument a že ho tím naplňuje. A pokud budete podporovat, že obce takovéto úvahy mít nebudou, tak ony budou samy jednat, a nemusí, proti zájmům svých občanů, a nevím, jestli obcím prospěje, aby to byly pouze kraje, které takové koncepční dokumenty budou zpracovávat, a třeba nebudou zohledňovat zájmy obcí uvnitř svého kraje. Je to o spolupráci. Malujete, vážení kolegové, čerty na zeď.

Co se týká dotazu, zda Svaz měst a obcí souhlasil s danou novelou, tak prostřednictvím Národní rady pro sport a projednání oba dva, svaz i sdružení, souhlasily. Samozřejmě nebudu zastírat, v České republice se všechno rozpovídá, vím o tom, že Svaz měst stál za iniciací pozměňovacího návrhu v Senátu, to komentovat nijak nebudu, prostřednictvím Národní rady, kde je součástí, souhlasil.

Co se týká toho, jaká je politika Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k obcím, tak chci říct, že za mého působení se naopak rozšířily možnosti obcí žádat o prostředky státu, a stejně tak výsledky stávajícího investičního programu usvědčují fakt, že obce byly ve větší míře než kdy jindy úspěšnější z hlediska právě podpory ze strany státu. To se nemusí někomu líbit, ale je to pravda.

A pokud se bavíme o tom, že u krajů, obcí a státu chceme synergii finančních prostředků, musíme se taky bavit o nějakém modelu, jak vzájemně to, co každá obec, kraj nebo stát potřebuje, budeme sdílet.

A na závěr vám řeknu konkrétní příklad, se kterým jsme se setkali při zavedení nového programu pro podporu sportování dětí a mládeže. Velkým příjemcem těchto finančních prostředků se stal hasičský sport v rámci obcí. Samozřejmě že si nežádaly obce, žádaly si spolky, které jsou v rámci těchto obcí založeny, ale asi nikdo nebudeme pochybovat o tom, že prospěch nakonec má obec jako společenství lidí, a nikdo asi nebudeme zpochybňovat, že hasičský sport v případě malých obcí představuje jediný sport, který je pro děti přístupný. A chtěla bych říct, že kdybychom předtím měli možnost více komunikovat, obce se třeba více zamyslely nad tím, jak

chtějí podporovat tento typ sportu, tak bychom mohli zabránit tomu, že u nich došlo ke zcela speciální situaci, protože fungují zcela na principu dobrovolnictví, nepotřebují finanční prostředky na trenéry a spíše potřebují sto procent dotace využít na podporu výstroje a výzbroje a realizaci toho sportu. To jsou detaily, které možná někomu přijdou směšné, ale já se domnívám, že ve spolupráci s obcemi, kraji a státem toto můžeme dobře naladit.

A pokud někdo nahlíží na socialisty a ČSSD předpotopně, rétorikou 19. století, tak může. My neregulujeme. My chceme pomáhat a spolupracovat a chceme zlepšit podmínky sportování na celém území.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní ministryni. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ten politický jazyk je hrozný. Opravdu hrozný. Možná ho používám taky, tak když tak se omlouvám, ale těch frází, co tady slyším, to je neuvěřitelné. Chceme spolupracovat, proto vám dáme do zákona povinnost. Sami si řekněte, jak to zní. Zní to krásně, když řeknete jenom tu první větu. Je to o spolupráci obcí, krajů a nás jako státu. Ale protože si nejsme jisti a bůhvíco tam na těch obcích děláte, tak tam radši dáme povinnost. A znovu ta víra z každé věty v ty dotace. A ti, kteří říkají, že ta obec to chce jenom pro sebe, tak neposloucháte paní ministryni. A měli byste ji poslouchat, když říká: Až dá tu dotaci, tak se podíváme na její program rozvoje, a řekla to asi před čtyřmi minutami, a když to bude dobré a bude to výborný program, tak je větší šance.

Ke spolupráci nepotřebujete zákon, ke spolupráci nepotřebujete povinnost něco dělat. Já žiji na obci, která má asi 1 800 obyvatel, a my tam fakt koncepci rozvoje sportu nepotřebujeme. Měli jsme dobrého starostu, máme dobrou starostku, jsou oba dva nezávislí, dělají to dobře a pro sport dětí a mládeže se za posledních dvanáct let udělalo mnohé. Jediné, co je tam za problém, je rozpočtové určení daní a málo peněz. A vy jako vláda to odmítáte. Já se nebudu ptát paní ministryně, jestli to podpořila, nebo ne na té vládě. Protože máte představu, že ministerský úředník je chytřejší a on vybere podle těch programů, kdo si to zaslouží a který starosta si to nezaslouží. Kdežto kdybychom přidali peníze všem, tak to necháme na těch obcích. A jednou za čtyři roky jsou komunální volby, tam ti politici skládají účty, a pokud někdo přijde s lepším programem podpory sportu v té obci, tak pravděpodobně uspěje. Pokud předtím to dával někdo svým kamarádům, v té obci to vidí a už ho nezvolí nebo zvolí někoho jiného. Jinak to bude fungovat úplně stejně jako dneska, protože to je velmi složité, těch sportů je hodně, které podpořit. Jediné, co se změní, že se to napíše do koncepce.

Budou nové volby. Přejde nová politická reprezentace na komunální úrovni. A řeknou: A my už nebudeme podporovat volejbal mužů, ale budeme podporovat volejbal žen. To je legitimní politické rozhodnutí zastupitelstva. Teď ale budou muset udělat dodatek číslo jedna k plánu rozvoje a podpory sportu, protože paní ministryně a úředníci si podle mě docela pyšně myslí, že to vědí lépe než ty samosprávy. Já se

nestačím divit, a to opakovaně, kde ta státní správa neustále naznačuje, že to ty obce neumějí. A malé obce nejsou hloupé. Jediné, co nemají, nemají na to, aby měly úředníky. A čím víc jim dáte úředních povinností, ony to pak musí nakupovat a zbývá jim málo peněz na samostatnou samosprávnou činnost. Pak nemohou podporovat svoje sportovní oddíly v obcích tolika penězi, kolika by mohly. To si myslíte, že v obci, kde není žádný úředník nebo úředník na 0,2 úvazek, že to bude psát starosta? Nebo si to někde objedná, aby splnil zákonnou povinnost? Za B je správně. A ty peníze na nesmyslné koncepce rozvoje sportu jsou na úkor přímé podpory oddílů na vesnicích.

Pokud někdo tvrdí něco jiného, tak nikdy na obecním zastupitelstvu nebyl, nikdy nečetl rozpočet malé obce, nikdy se nepodíval, kolik jim vlastně zbude na podporu sportu jako takovou. Ale slibuje paní ministryně a socialistická vláda: když tak uděláme ještě jiný dotační titul. Ale dotační tituly jsou ze samé podstaty nespravedlivé! Rozpočtové určení daní je spravedlivé! Dotační tituly jsou nespravedlivé. Ale vy milujete dotace. A je to docela jednoduché. Kdo rozděljuje peníze, má moc. Tak chodí starostové za těmi, kdo rozhodují, a žádají o podporu svého projektu. A ty projekty jsou všechny stejné. Jenom někdo je napíše lépe, někdo je napíše hůře. Nic jiného v tom není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. (Vpravo se hlásí poslanec Bendl.) Pardon. Ještě pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Snad to stihnu v rámci faktické, hned se přihlásím do řádné. Zkusím tady odcitovat jeden z těch paragrafů. "Sportovní organizace se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 3a odst. 2 nesplní povinnost zapsat se do rejstříku, anebo nesplní povinnost zapsat bez zbytečného odkladu do rejstříku údaje a jejich změny v rozsahu stanoveném v § 3a odst. 3." To znamená, že každá ta organizace bude muset do rejstříku zapsat všechny své sportovce a bude povinně aktualizovat změny, jinak se vystavuje správním deliktům, a bude-li odsouzena ve správním deliktu, nemůže dosáhnout na dotace, protože porušila pravidla. To tady máte v tom zákoně napsané.

Tak bych se chtěl zeptat, jak to bude vypadat v praxi. Kdo to bude kontrolovat? Kolik na to máte lidí v rámci České republiky, že se tam nebudou dít takové věci? A jak to vlastně v praxi bude? Protože samozřejmě jedna věc je organizace profesionálního klubu, který hraje špičkovou třeba extraligu, tak ti to samozřejmě budou mít v pořádku. Ale jak to na těch vesnicích a malých městech budete kontrolovat, že se tam někdo dopustil toho, že už se někdo přestěhoval, nebo přišel jiný trenér, který je zrovna teď trénuje? Protože často ti trenéři jsou rodiče dětí, nebo podobně. Koho seženete, aby vůbec byl ochoten se tomu věnovat, aby se nevystavoval té vaší nařízené povinnosti, že budou muset pod sankci ze správního deliktu vyplývající tyhle ty věci aktualizovat. Jak to máte zařízené? Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní ministryně s přednostním právem. Prosím, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, samozřejmě zareaguji na dotaz, byť se tedy netýká obsahu vráceného návrhu. Co se týká této obavy, tak jenom zopakuji to, co už bylo diskutováno při projednávání novely v Poslanecké sněmovně, že tady tato sankce se týká té situace, kdy ten, kdo je příjemcem veřejných dotačních prostředků ze strany státu, v tomto případě neinvestičních i investičních, například spolek, a víte, že součástí je velmi často diskutovaná členská základna – členská základna –, tak tohle je delikt za to, že pokud bude někdo předstírat, že má více členů, než má, je to záležitost, kterou ve sportovním prostředí řešíme dlouhé roky. Zpochybňuje to sportovní prostředí, vede to k různým kauzám. Toto reaguje na situaci, kdy v podstatě někdo uvádí vadné údaje, které jsou ale klíčové pro to, jaká míra podpory mu má být přidělena. Je to zcela obvyklý způsob. Pokud někdo nemá zájem o podporu, nemusí nic uvádět a v tom případě se nemusí ani obávat toho, že pokud neaktualizuje ta data, na základě kterých dochází k přiznání podpory, tak bude sankcionován. A byla bych velmi nerada, kdybychom zpochybňovali z hlediska veřejných prostředků, ať jsou kohokoli, že je nelegitimní sledovat pravdivost údajů, na základě kterých získává od státu, kraje nebo obce veřejné prostředky. To by snad mělo platit pro každého. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Nebo řádně přihlášený? (Ano, řádně.) Řádně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Řádně. Děkuju. Ale budu samozřejmě krátký.

Co nám tady řekla paní ministryně, to je přece úplně průzračné jak křišťál. My vám ty peníze nedáme cestou rozpočtového určení daní, abyste si sami o nich rozhodli, ale my vám je vlastně jakoby sebereme, dáme vám je na základě toho, že vy jste povinni vytvořit rejstříky, každého evidovat, každou změnu zanést, a na základě toho přeci logicky dostanete ty státní peníze, které my jsme vám sebrali předtím z toho obecního rozpočtu, a běda vám, jakmile tam uděláte nějakou chybu, to už na vás skočíme, protože to musíme, protože to je přeci podle zákona a my jsme povinni hlídat ty státní peníze. No to je asi pravda, že jste povinni hájit státní peníze, ale jednak nepůjde v praxi – nepůjde – u těch neprofesionálních, často na malých obcích existujících sportovních oddílů, které tam jsou a které by byly hloupé, kdyby nechtěly peníze, když jste jim je předtím sebrali jaksi z jejich obecních rozpočtů, aby si o ně státu neřekly. Takže oni vyplní ten dotazník, řeknou: trenérem je dneska pan Novák, máme tady jedenáct dětí, pošlou to k vám. Mezitím některé dítě odejde, trenér se změní, to se stane třikrát v roce, protože prostě ti trenéři úplně nejsou. A do toho přijde kontrola z ministerstva, ještě dostanou pokutu, nebudou si moct sáhnout na žádné peníze nikdy jindy. Anebo budete tak hodní a řeknete: Hele, tak to nějak

spravíme, trochu to ošulíme. Vždyť to vlastně není úplně... Tak vy to tady nemusíte dělat tak přesně.

Vždyť to je úplný nesmysl, co tady chcete schvalovat. Ale úplný blábol. To prostě nemůže fungovat. To není ani socialismus. To je prostě byrokratická překážka toho, jak z nich udělat vazaly, aby dosáhli na nějaké finanční prostředky pidi. Možná se vám na to nakonec někteří úplně vykašlou, protože v praxi nakonec zjistí, že to je jenom těm velkým, jenom těm velkým klukům, kterým ty prachy chcete dát a kteří na vás tlačí, abyste něco takového udělali. Ale pro obecný sport, pro to, aby mládež byla na nějaké rozumné úrovni, aby fungovala na každé vesnici a obci, pro to neděláte vůbec nic. Vy jim ty peníze v podstatě jenom kradete!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, paní ministryně, jste sice dáma, ale první se s přednostním právem přihlásil pan předseda Stanjura. (Poslanec Stanjura: S faktickou!) S faktickou? Tak pardon. Tak s faktickou poznámkou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Zas ten politický jazyk. Já s paní ministryní souhlasím, že stát si má kontrolovat prostředky, které někomu dává, například formou dotací. Copak se to doposud nedělo? Potřebujeme nové povinnosti? Bez toho zákona to neumíte dělat? Odpověď zní: Umíte! Takhle jednoduché to je.

Ale v těch úvahách mi chybí jiná věc. V republice máme přece mnoho sportovišť, která nejsou využívána tak, jak by být mohla, a to jsou školní sportoviště. A řeknu vám, jak funguje samospráva třeba v mém městě. Rozhodli jsme, že školní sportoviště nabídneme i mimo vyučovací hodiny. Stojí nás to poměrně hodně, asi milion korun ročně, protože tam platíme nějaké správce, někoho, kdo ta hřiště nebo ty zahrady mateřských škol kontroluje. To je správná podpora. A kdybyste tohle dali obcím v rozpočtovém určení daní, tak se k tomu možná přidají i jiné obce a nemusíte stavět nové tělocvičny, když máte postavené ty školní, které jsou mnohdy plné. A rozumím tomu, že ředitel školy nemá na to, aby tam platil dohled i mimo výuku. Tak dejte peníze těm obcím, ať to udělají. Takhle jednoduché to je.

A možná se vás zeptám, paní ministryně, vy jste byla pro, nebo proti zvýšení rozpočtového určení daní pro obce a města? (Výkřiky z pléna: Ona o tom nehlasovala. Ona nemá právo o tom hlasovat.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím poslance, aby na sebe nepokřikovali. (K poslancům z řad ANO.) Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl malé edukativní okénko, mám ještě 29 vteřin. Milí členové klubu hnutí ANO 2011, členové vlády na vládě hlasují. Víím, že někteří z vás jsou přesvědčení, že paní ministryně přijde na vládu a nehlasuje. Tak to na mě aspoň nekřičte, nechte si tu hloupost pro sebe. Děkuji vám. (Ozývá se potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní ministryně, prosím.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom chtěla říct, že si kolegové z Občanské demokratické strany protiřečí. Má pravdu pan předseda Stanjura, že ano, všechny ty údaje, o kterých tady tak vášnivě diskutujeme, musí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zpracovávat už nyní. Co ale není schopno zajistit – a to je dáno, bych řekla, otázkou pokroku, času – z hlediska množství dat a množství žádostí, které musíme zpracovat, a je nám to vytýkáno např. Nejvyšším kontrolním úřadem nebo kontrolním výborem této Poslanecké sněmovny, tak nejsme schopni samozřejmě zajistit dostatečné ověření toho, že se aktualizují ta daná data z hlediska členské základny, že jsme schopni zpracovat nějaký relevantní plán kontrol. Já to nepokládám za nic sprostého. Navíc pokud mě k tomu vyzývá Nejvyšší kontrolní úřad nebo kontrolní výbor Poslanecké sněmovny, jsem povinna jako ministryně to akceptovat. To je všechno pravda.

Co se týká elektronizace, tak se bavíme jedním slovem o tom, jak máme elektronizovat, abychom měli moderní veřejnou správu. Na druhé straně tady slyšíme, že to má být snad nějaké zvěrstvo, které má zničit český sport. Opak je pravdou. Také naše poslední kroky tomu nasvědčují. My chceme co nejvíce zlepšit metodickou podporu směrem k žadatelům, aby správně rozuměli tomu, jakým způsobem si mají požádat, o co, bylo to co nejjednodušší.

A musím se ohradit důrazně vašim prostřednictvím, vážený pane předsedající, proti výroku pana poslance Bendla o nějakém kradení. Já se domnívám, že jsem za poslední rok udělala všechno pro to, aby se namířilo co nejvíc finančních prostředků směrem ke sportovním klubům, a koneckonců také koncepce sportu, která byla vládou schválena v tomto týdnu, vládní politiku směřuje tímto směrem, směrem ke sportovním klubům. Nic takového se v minulých deseti letech nedělo. To znamená, prosím – vašim prostřednictvím, vážený pane předsedající – nepovídejte nám o velkých klucích. My je neznáme, naše koalice.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Ptám se na závěrečná... Pardon. S přednostním právem ještě pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL.

Poslanec Jiří Mihola: Tak napotřetí mě pan předseda přehlédl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče, vy jste takový nenápadný.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem rád, že tady z té dlouhé debaty vysvítá, že všichni máme zájem

o sport. To je jistě pozitivní zpráva. Aspoň verbálně jsem si jistý, že tomu tak je. Doufám, že i doopravdy.

Co se týká té faktické podpory sportu, s tou nemá tento návrh bohužel mnoho společného, protože tam chybí i z našeho pohledu to nejdůležitější, totiž financování.

Dál se připojuji také ke kolegům, kteří tady pranýřovali byrokracii nebo přílišné regulace. Ani já to nemám rád. Z tohoto důvodu upřednostňujeme senátní verzi návrhu zákona. Ta vypouští povinnost obcí zpracovávat plán rozvoje sportu, který považujeme za naprosto zbytečné byrokratické nařízení. Stát na tento plán nedává obcím ani korunu. Původní znění z Poslanecké sněmovny nutí tedy obce pouze ke zbytečné byrokracii. Obce buď ze svého rozpočtu peníze na podporu sportu vyčlení, nebo ne, je to pouze na jejich vůli. Není tedy důvod jim zákonem nařizovat pouze další papírování. A toto my kritizujeme od počátku. Smysl bude mít až nový zákon o podpoře sportu, kde budou jasně nastavená pravidla ohledně financování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Jsme u ukončené rozpravy. O závěrečná slova zatím není zájem. Přistoupíme tedy k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení, které přečtu, je zapotřebí souhlas nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Přivolám naše kolegy z předsálí a všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 590/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 590/6."

O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 26, přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro 18, proti 106. Návrh nebyl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem nevyslovili souhlas.

Budeme tedy hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlas 101 poslanců, kvorum již je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 590/5.

Zahajují hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 27, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 128, proti 22. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. (Ozývá se ojedinělý potlesk zleva i zprava.)

Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Jak mně bylo avizováno, byla již splněna podmínka, abychom se mohli vrátit k návrhu zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, a to je přítomnost navrhovatele ze Senátu.

1.

Návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/6/ - vrácený Senátem

Je tady pan senátor Bublan za navrhovatele, nicméně my jsme doposud neodhlasovali jeho přítomnost v jednacím sále. Čili nejprve dám hlasovat o přítomnosti pana senátora Bublana v jednacím sále.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 28, přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro 131, proti žádný. Návrh byl přijat.

Vítám pana senátora Františka Bublana a pana senátora Karla Kratochvíleho a prosím tedy, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil pan senátor František Bublan. Prosím, pane senátore.

Senátor František Bublan: Vážené dámy, vážení pánové, já bych se především chtěl omluvit za svoji předchozí nepřítomnost. Byla dána trochu nedorozuměním, protože v usnesení Senátu je, že Senát pověřuje senátory Karla Kratochvíleho a Miroslava Nenutíla odůvodnit to poslední usnesení Senátu. Nicméně po dohodě i s legislativou jsme dospěli k tomu, že zde musím být jako původní navrhovatel, a ti dva zmínění páni senátoři jsou jakoby zpravodajové na to nové usnesení Senátu. Takže bylo to nedorozumění. Já jsem s tím nepočítal. Naštěstí jsem byl v nedaleké senátní budově, takže jsem to ještě trochu stihl. To jenom na omluvu. (V sále je veliký hluk.)

Jinak co se týče návrhu zákona, ten už jsme tady probírali asi čtyřikrát, takže není třeba ho připomínat. Jedná se o regulaci prodejní doby v těch velkých obchodech, bazarech s použitým zbožím. A vymezuje to na vybrané státní svátky a svátky. Vůle Senátu byla taková, že –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se, pane senátore, velmi omlouvám, ale poprosím přítomné poslance o klid.

Senátor František Bublan: Vůle Senátu byla taková, že zůstaneme u těch sedmi vybraných státních svátků a svátků tak, jak byly předloženy v původní podobě. Hlasování proběhlo celkem jednoznačně v Senátu. Takže si dovoluji vás jenom požádat o podporu původního návrhu a věřím, že už celá anabáze, která trvá téměř dva roky, bude zde úspěšně zakončena. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátorovi Bublanovi. Chtěl jsem se k předloženému pozměňovacímu návrhu Senátu postupně vyjádřit zpravodajové – garančního výboru hospodářského pan poslanec Karel Šidlo? Není zájem. A zpravodaj výboru pro sociální politiku pan poslanec Jaroslav Zavadil? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, vážení hosté. Chtěl bych také přivítat skupinu zaměstnanců právě z těch obchodů, o kterých teď rozhodujeme, tady mezi námi, kdy se konečně už dočkali po dvou letech toho, že se teď bude rozhodovat právě o této normě.

Já se domnívám, že tak jak už tady řekl kolega senátor Bublan, není potřeba se k těmto věcem mnoho vyjadřovat, všechno už bylo řečeno. Chtěl bych jenom požádat ctěnou Sněmovnu, aby podpořila návrh Senátu tak, jak byl přednesen kolegou senátorem Bublanem a zde přítomným kolegou senátorem Kratochvílem. Takže žádám o podporu tomuto návrhu tak, abychom po dvou letech konečně dospěli k nějakému závěru. Děkuju pěkně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám rozpravu. V rozpravě jako první vystoupí pan senátor Karel Kratochvíle. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Karel Kratochvíle: Děkuji za slovo. Jsem tady už podruhé, takže doufám, že teď naposledy. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych pronesl stručné úvodní slovo k návrhu zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, sněmovní tisk 575 a senátní tisk 263, který máte před sebou. Navrhovatelem původního návrhu zákona byl Senát. Návrh se začal projednávat v červenci roku 2014 a nyní téměř po dvou letech stojíme před jeho závěrečným schvalováním. Jaká bude jeho finální podoba, to záleží nyní právě na Poslanecké sněmovně.

Proces schvalování tohoto návrhu zákona byl velmi obtížný, neboť z původně navrhovaného počtu sedmi svátků, při kterých by byla omezena prodejní doba, Poslanecká sněmovna vypustila ze senátního návrhu zákona většinu významných státních i ostatních svátků, tedy Velikonoční pondělí, 28. září – Den české státnosti, 28. října – Den vzniku samostatného Československého státu, ale i 8. květen – Den vítězství.

Senát je přesvědčen, že je potřeba vrátit předložený návrh zákona do původní podoby, jak byl Senátem schválen. Vedou ho k tomu zejména dva důvody. První důvod je ten, že ve dnech 25. a 26. prosince a 1. ledna má většina obchodů stejně dnes zavřeno a nemá valný smysl toto omezení prodejní doby stanovit zákonem, když se tak děje bez ohledu na zákon. Druhý důvod je ten, že Senát je přesvědčen, že by měl být zachován výčet původních státních svátků a ostatních svátků, které

připominají občanům České republiky jejich historii, ať se již jedná například o Den české státnosti a vznik samostatného Československa, nebo Den vítězství, nebo se jedná o velice významné svátky církevní, jako Velikonoce a Vánoce. Tyto svátky je potřeba si také připomínat nejen jako svátky vánoční a Nový rok, zejména dnes je potřeba se snažit stále zachovávat naši českou suverenitu a státnost.

Senát si rozhodně neklade za cíl určovat lidem, co mají ve svých volných dnech konat. Ale aby ti, co mají volno, trávili významné sváteční dny v nákupních centrech společně s těmi, kteří tento den musí jako zaměstnanci v nákupních centrech pracovat, to je situace, která občanům příliš nepřipomene, že před mnoha lety ten samý den pro český stát znamenal velmi mnoho. Proto Senát navrhuje Poslanecké sněmovně, aby podpořila senátní verzi předloženého zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátorovi. S faktickou poznámkou pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom technicky, v případě, že hlasování o tomto zákonu, ať už o senátní verzi, nebo verzi sněmovní, bude, tak aby předtím bylo přerušeno, protože my se máme sejít s panem ministrem Brabcem kvůli jeho zpackané EIA na vyjednávání.

A moc bych poprosil – chci, aby bylo zaregistrováno, že budu hlasovat jak proti senátnímu návrhu, tak proti původnímu návrhu.

A směrem k panu senátorovi, co tady říkal. Tak prosím vás, proč se podle toho, co tady říkáte, nechováte? Proč vaši spolupracovníci permanentně okopávají hlavní nositele tradice, hlavní nositele a propagátory těchto často církevních svátků? Proč děláte přesně opačnou politiku ve skutečnosti, než tady povídáte? Já bych se pod to, co jste tady říkal, podepsal, ale v případě, že konečně začnete dělat skutečnou politiku, ve které se bude odrážet i to, co říkáte. A vy to neděláte. Respektive vaši spolupracovníci, spolustranici, to nedělají. Děláte přesný opak! Vyvoláváte ve společnosti skutečně nálady proti církvím, nejenom proti jedné. Vaši kolegové tady nepodpořili, abychom ukotvili, z jakých hodnot vycházíme, a sem s tímto zákonem přicházíte. Tak si slad'te své chování, aby to, co říkáte, také fungovalo ve vaší reálné politické praxi. Teď to neberte osobně, mluvím ke straně sociální demokracie. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, bylo tady vysloveno něco, abychom konečně dospěli k rozumnému závěru. Rozumný závěr je jediný. Zamítnout obě verze! Proč bychom měli zasahovat do

soukromé sféry? A ten naivní pokus o sociální inženýrství, který tady byl vysloven z úst pana senátora, snad není ani třeba komentovat. Děkuji.

Mistopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejprve bych plně podpořil návrh pana předsedy hospodářského výboru.

Ale já se obracím s osobní žádostí na pana senátora. Věřím, že z omylu, minule, když jsme to projednávali, tak tady na mikrofon řekl, že i někdo z našeho senátního klubu tento návrh zákona podpořil, když jsme hlasovali. Není to pravda. Byl bych rád, aby pan senátor vzal tato slova zpět. Věřím, že to nebylo úmyslné. Dal jsem si tu práci, vyhledal jsem si příslušné hlasování, když se o tom hlasovalo poprvé (nesrozumitelné) do Poslanecké sněmovny. Žádný člen klubu Občanské demokratické strany nepodpořil tento návrh zákona. Věřím, pane senátore, že to nebylo úmyslné, ale my jsme tady zvyklí, když se člověk splete, druhá strana mu ukáže, že se spletl, že přijde a řekne: omlouvám se, spletl jsem se, nebylo to úmyslné.

Pak chci říct, že nejsem určitě jediný, kdo zastával stanovisko Hospodářské komory, která nejenom že je ostře proti, taky poukazuje na možné protiústavní prvky tohoto zákona a diskriminaci vůči určité skupině podnikatelů. A dokonce se k diskriminaci přiznává vláda ve své důvodové zprávě, kde říká, že se budou diskriminovat velké a že to je předpoklad účinku toho zákona. A už se nechci znova vracet, protože už o tom debatujeme asi popáté, k těm legendárním 200 metrům čtverečních, kdy pan senátor není schopen krom toho, že to mají ve Francii, říct, proč ne 190, proč ne 210, kdo to bude měřit, a on život si s tím nějak poradí.

Ale co je klíčové – proč zase chcete určovat lidem, jak se mají chovat? Kdyby lidé nechtěli nakupovat, tak jsou obchody prázdné a obchodníci to sami zavřou. Ale vy jste zase chytřejší, moudřejší, vzdělanější a nevím, co všechno, než občané, kteří, představte si to, chodí v tyto dny nakupovat! Je to jejich svobodné rozhodnutí, tak ho prosím respektujte. Vy osobně, kteří jste proti, tam nechod'te, nenakupujte, nikdo vás nenutí. My také nenavrhujeme návrh zákona, že musíte chodit ve vybrané hodiny nakupovat, tak vy nás nenut'te zase návrhem zákona, kdy nesmíme chodit nakupovat. Nechte to na každém z nás, ať se rozhodne. A když se občané rozhodnou tam nenakupovat, tak věřte, že obchody budou zavřené, protože se majiteli nevyplatí ten obchod otevřít. Tak jednoduché to je. Ne, my se tady o tom, já nevím, rok, dva roky pořád dokola přesvědčujeme.

Pak bylo komické rozhodnutí Poslanecké sněmovny minule, kdy vlastně všichni víme, že tři dny je zavřeno, tak to pro jistotu ještě uzákoníme. Výborné! Já jsem pro to nehlasoval tedy, říkám rovnou, ale je to samozřejmě méně škodlivé než senátní, ale já nepodpořím ani jednu verzi, nikdo z našeho klubu, protože to nemá žádný smysl. A pravdu tady úplně jednoduše řekl předseda hospodářského výboru. Také bychom mohli nařídít senátorům, že budou zasedat tři týdny v měsíci, ne? Protože my také zasedáme tři týdny v měsíci, máme stejnou odměnu, tak to je diskriminační, ne? Co

říkáte, kolegové? Když to projde, možná bychom něco takového mohli nabídnout, pak budou možná mít méně času na to vymýšlet takové nepraktické návrhy zákona. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rozumím kolegovi Stanjurovi vaším prostřednictvím, že hájí zájmy zaměstnavatelů, a my hájíme zájmy zaměstnanců. To je ten zásadní rozdíl!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec František Laudát, po něm pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já se musím ohradit kvůli tvrzení pana předřečníka. Jednak tedy je hájíte tak, že v případě, že dojde k ochlazení ekonomiky, tak je pošlete na úřad práce. Za další. Ty, kteří si naléhavě potřebují vylepšit svoji sociální situaci, připravíte o bonusy. Za další. Vy můžete poslat na úřad práce ty podnikatele, živnostníky a další, kteří mají obchody, ty zaměstnance, kteří pracují v těch malých obchodech, které v obchodních centrech jsou. Takže prosím, tohle ať tady nikdo neříká! Přesný opak je pravdou. A když už máte tu dojemnou péči o zaměstnance, tak jenom chci podotknout, že stejně se chováte a stejně tak na úřady práce pošlete malé živnostníky, OSVČ, kteří se sami živí, přes elektronickou evidenci tržeb a další a další. Takže prosím, přesný opak je pravdou! Neříkejte tady, že vy zastupujete zaměstnance! Vy děláte klasickou politiku proti zaměstnancům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem tady myslím ve své úvodní řeči ve Sněmovně řekl, že pánbůh nebo příroda nás stvořili s dvěma konci – na jednom sedíme a druhým myslíme. A všechny jsem vyzval, abychom k myšlení používali alespoň občas ten správný konec. Já nehájím zájmy zaměstnavatelů ani zaměstnanců, hájím zdravý rozum. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Vladislav Vilímec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, už tady bylo hodně řečeno. Já jsem se na plénu Sněmovny k tomuto zákonu

nevyjadřoval, ale jako člen výboru pro sociální politiku jsem také kladl zástupci předkladatele panu Bublanovi určité otázky a ty odpovědi na ně mě prostě nepřesvědčily. Proč zrovna se navrhuje jenom sedm svátků, když státních svátků máme více? Proč se navrhuje prodejní plocha 200 metrů čtverečních? To také nebylo zodpovězeno. Já se přiznám, že argumenty, proč přijmout tento zákon ať již v podobě schválené Poslaneckou sněmovnou, nebo dokonce v rozšířené Senátem, mě v žádném případě nepřesvědčily.

Senát, který tento zákon navrhl, a pokud se nemýlím, tak vlastně jeho pozměňovací návrh je identický s původním návrhem Senátu, chtěl omezit svobodnou volnost stanovení prodejní doby velkých řetězců. Budiž. Učinil to však nepřiliš legislativně povedeným způsobem. Mluvil jsem už o tom, že prodejní plocha 200 metrů čtverečních postrádá nějaké silné argumenty. Je navíc dobře známo a víme to všichni, že dnešní obchodní centra pronajímají prodejní místa jednotlivým obchodníkům, jednotlivým nájemcům, a tak se stejně ono obchodní centrum jednoduše zavřít nedá.

Neustále se zde argumentuje, to tady dneska ještě nepadlo, že takové omezení nejen o svátcích, ale například i o nedělích platí i v některých zemích EU. Ptám se: No a co? V Bavorsku, a to jsem také uváděl na výboru pro sociální politiku, zvláště na venkově chodí zase v neděli do kostela pomalu celá obec. U nás taková míra praktikujících věřících není, a to myslím ani na Moravě. Nesnažme se tedy lidem vnucovat, jak mají trávit neděle nebo svátky, zda je mají trávit v nákupních centrech, v přírodě nebo u televizní obrazovky. Navíc tedy stále přibývá nákupních center, která minimálně o nedělích a svátcích připravují nejrůznější kulturní nabídku. Jak hodnotnou, zde nechci rozebírat.

Uvádí se také všudypřítomný argument ochrany zaměstnanců. Předně podle mého přesvědčení stát má jiné a dle mého názoru dostatečné možnosti, jak kontrolovat dodržování pracovního práva, a to i ve velkých řetězcích, a tím chránit zaměstnance. Jsou zaměstnanci, kteří naopak s vidinou většího příplatku jsou ochotni pracovat o nedělích a svátcích, a jsou určitě i tací, kteří v sobotu, v neděli a ve svátcích pracovat nechtějí. I tomu bychom měli rozumět. Obchodní centra ale nejsou jedinými místy, kde vidíme zaměstnance i o svátcích. Vždyť jsou otevřeny restaurace, nemohou přece přestat fungovat další veřejné služby, i tam také musí být zaměstnanci o nedělích a o svátcích.

Senát navrhl výčet sedmi svátků, kdy by byl zakázán prodej u prodejen, jejichž prodejní plocha přesahuje 200 metrů čtverečních. Jak dobře víte, Poslanecká sněmovna tento výčet zredukovala pouze na 1. leden a svátky vánoční, kdy skutečně dnes již mnohé řetězce mívají zavřeno, protože tam prostě lidé nechodí nakupovat. Řetězce se rozhodly bez ohledu na nějaký zákon, koneckonců on to vzpomněl i pan senátor Kratochvíle. Senát opět trvá na svém původním návrhu. Tento senátní návrh odmítá, a mluvil o tom již pan poslanec Zbyněk Stanjura, jednoznačně Hospodářská komora, která obecně nesouhlasí s principem regulace prodejní doby.

Osobně nebudu podporovat ani jeden z těchto návrhů, byť poslanecká verze je mnohem blíže současné realitě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Teď faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Stanjura, jestli má zájem? Po něm pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Už je 17 hodin, máme důležitou poradou k zákonům, které jsme zařadili na zítřejší odpoledne, to je EIA, a máme ho v devadesátce a budeme opozice jednat s vládní koalicí o tom, zda ten zákon v navržené podobě projde, nebo ne. Tak mám prosbu, ať klidně běží rozprava, ale pokud ta porada nebude hotová, abychom poté před hlasováním schůzi přerušili, než skončí ta porada k EIA, protože se chceme zúčastnit hlasování.

Takže pane předsedající, buď budeme zpátky, a pokud ne a budou vyčerpány všechny příspěvky, tak poprosím o přerušení schůze do návratu z té porady. Předpokládám, že to bude poměrně rychlé, já to tipuji na deset, patnáct minut maximálně. Ale kdyby se to náhodou protáhlo, tak prosím, umožněte nám všem, abychom se mohli účastnit hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, pokusím se to sdělit svému následníku v řízení.

S faktickou poznámkou pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dneska to mezi námi docela skřípe.

Chci navrhnout procedurální návrh, abychom přerušili tento bod na čtvrt hodiny, to znamená do 17 hodin 15 minut, z těch důvodů, které tady uvedl pan kolega Stanjura. Nezlobte se na mě, já nechci jednat pod tlakem, pak sem dobíhat. V případě, že by se to jednání protáhlo, tak prosím potom necht' začnou mluvit ti, kteří jsou přihlášení, a my se sem snad dostavíme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, o kterém chcete dát hlasovat. Ano. Přivolám naše kolegy z předsálí. Budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do 17 hodin 15 minut z důvodu porady k EIA. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o přerušení tohoto bodu do 17 hodin 15 minut z důvodu porady k EIA. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 29. Přihlášeno je 126 poslankyň a poslanců, pro 46, proti 39. Návrh nebyl přijat.

S přednostním právem pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Takže já děkuji za to, že ukazujete, jak se chováte. Jestli patnáct minut vám nestačí na to, abychom se s panem ministrem Brabcem domluvili, aby ve středu tady nevznikl karambol, nezlobte se na mě, to už ale opravdu přeháníte.

Já tomu půjdu naproti. Chováte se velmi trapně. A беру si jménem klubu TOP 09 patnáct minut přestávku. A styďte se.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je tady žádost o přestávku, takže budeme pokračovat v 17.16. Přerušuji jednání Sněmovny do 17 hodin 16 minut.

(Jednání přerušeno v 17.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.18 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušovém jednání. Pan kolega Vilímc z přednesl svůj diskusní příspěvek. Nyní pan poslanec Karamazov a připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, je strašidelné, s jakou urputností chce vláda osekát svobody lidí. Vzpomínám si –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě vás přeruším a požádám kolegy o klid ve sněmovně, abyste mohl přednést v důstojném prostředí svůj příspěvek, a to zleva doprava i ve středu. Opravdu, kdo diskutuje něco jiného, než je prodejní doba v maloobchodě, prosím v předsáli. Mohu o to požádat, paní kolegyně, páni kolegové? Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Simeon Karamazov: Vzpomínám si, jak před několika měsíci zde na půdě Sněmovny zvítězil zdravý rozum, když poslanci pozměňovacími návrhy upravili zákon o omezení prodejní doby v obchodech. Nová legislativa se tak vztahovala jen na několik dnů v roce, když jsou navíc stejně již nyní obchody zavřené. Vznikl sice další zcela zbytečný zákon, ovšem pořád lepší, když vznikne zákon zbytečný než zákon špatný.

Bohužel Senát se tentokrát neukázal jako strážce svobody, vrátil se k původnímu znění, které dolní komora zamítla. Vládní koalice, nepoučena minulou rozpravou, se opět chystá prosadit další zbytečný zákaz. Kdy se tato smrš zastaví? Dějiny nás učí – nikdy. Budeme tak dlouho nenápadně omezovat možnosti jednání lidí, dokud nezjistíme, že ze svobody nezůstalo vůbec nic. To je socialismus, který tak dobře všichni známe.

Vůbec zde totiž nejde o ochranu zaměstnanců, jak se někteří snaží argumentovat. Jde o to vnutit všem ostatním určité vidění světa a určitý způsob jednání v soukromém životě. Stát se tak neodvolatelně vlamuje do sféry, která měla navždy zůstat vyhrazena osobnímu rozhodnutí jednotlivce. Zastánci nové restrikce argumentují právy zaměstnanců a zároveň pomíjejí fakt, že pracovní smlouvu uzavírají svobodní lidé, kteří si sami vymezují její podmínky. Před svěvolí obě strany

chrání zákoník práce. Vztah zaměstnanců a zaměstnavatelů tedy není nutné upravovat jinak.

Vyjmenovat, zakázat a trestat jednání, které ohrožuje druhé – to je přece role státu. Jedině v takovém společenství je doma svoboda, volnost každého myšlení a jednání, které druhému neodpírá možnost svobodně přemýšlet a jednat. Kolik různých zákonodárných sborů na celém světě už přijalo zákony, které tuto citlivou hranici pomíjejí?

Proto kladu tuto otázku: Jakým způsobem otevřené obchody v některé státní svátky ohrožují druhé? Jakým způsobem uzurpují jejich svobodu? Odpovědět samozřejmě musíme, že žádným. Zaměřme proto svou pozornost k tématům, která skutečně mají tendenci přerůst v problémy, které ohrozí bezpečí, zdraví a svobodu lidí. Osobní život a dny volna ať si každý uspořádá podle svého. Proto opět apeluji na zdravý rozum všech přítomných poslanců, aby nezakazovali lidem prodávat a nakupovat, chodit do práce a podnikat.

Děkuji za pozornost.

Mistopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Simeonu Karamazovi. Nyní bude hovořit pan poslanec Michal Kučera, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou dobrý den. Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, na toto téma, na téma prodejní doby v maloobchodě a velkoobchodě, tady proběhly hodiny a hodiny diskusí. Já už nebudu opakovat věci, které tady zazněly mnohokrát. Možná některé bych jenom připomenul v krátkosti, nebo spíše zareagoval na některé své předřečníky.

Chtěl bych jednoznačně upozornit, že otázku ochrany zaměstnanců musí řešit především zákoník práce, musí řešit kolektivní smlouva, musí řešit odbory. To jsou k tomu určené instrumenty. Jakýkoliv vstup speciálními zákony do speciálních skupin vnáší jenom nejistotu a vnáší jenom jakési pokřivení trhu. Pak se můžeme jednoznačně ptát, proč jedni ano, druzí ne, proč ti ano a ti ne, stejně jako se ptáme, proč omezení se vztahuje na 200 metrů čtverečních. Na tuto otázku jsme nikdy nedostali odpověď. Pokusil se odpovědět můj kolega profesor, který řekl – protože máme deset prstů na ruce. Kdybychom jich měli šest, tak by se jednalo o 240 metrů čtverečních.

Samozřejmě je tady pořád otázka, dodnes nebyla zodpovězena, jak na tom budou ty malé provozovny, které jsou součástí těch hyperkrámů, to znamená, ta malá květinářství, ty malé trafiky, ty malé prodejny, které tam prodávají své produkty. Na tyto otázky, ačkoliv tady mnohokrát zazněly, tak předkladatelé nikdy neodpověděli.

Dámy a pánové, já bych chtěl ještě upozornit na další věc. V posledních dnech tady zaznívá diskuse na téma omezování, na téma regulace, na téma byrokracie, na téma nesvoboda a je kritika je směřována k Evropské unii. A mnohdy možná i oprávněně. Dokonce zaznívají výzvy, abychom vylepšili podmínky v Evropské unii, směrem k Evropské unii, abychom právě onu regulaci, ono omezování, onu

nesvobodu, diskriminaci, někdo dokonce používá slovo otroctví, změnili. Já si dovolím připomenout některé body. Samozřejmě tady máme dnes omezení prodejní doby. Ale chtěl bych připomenout cenzuru internetu. Chtěl bych připomenout povinný poslední rok v mateřské škole, chtěl bych připomenout národní registr hrazených zdravotních služeb, chtěl bych připomenout nasazování prostorových odposlechů policií, chtěl bych připomenout přípravu trestného činu krácení daní, trestní odpovědnost právnických osob, kontrolu veřejnoprávních médií, centrální registr bankovních účtů, registr sportovců, klubů a trenérů, zákon o prosazování původu majetku, prolomení domovní svobody kvůli topení, prolomení domovní svobody kvůli zbrani, pokutu za urážku úřední osoby a kontrolní hlášení DPH. To jsou všechno zákony, které tady přinesla vláda ANO, ČSSD a KDU-ČSL. Tímto si tady sami sobě omezujeme náš vlastní prostor, tímto sami sebe regulujeme, tímto sami sobě přinášíme byrokracii.

Samozřejmě tady můžeme namítnout, že všechno bylo demokraticky schváleno a demokraticky odsouhlaseno našim parlamentem. Ano, bylo. A já samozřejmě nemám jinou možnost než tyto zákony přijmout jako demokraticky odhlasované. Ale prosím pěkně všichni, kdo jste pro toto hlasovali, už nikdy neukazujte prstem na Evropskou unii, protože vy sami jste přispěli k tomu, abychom si ten kousek národní svobody tady vzali. A toto je ten další zákon, který k tomu přispívá. Naprosto nesmyslný zákon o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě. My zase tím kouskem přidáváme omezení, regulaci a naprosto zbytečně deformujeme náš prostor.

Jenom závěrem. TOP 09 nepodporí ani senátní návrh, ani návrh, který bude hlasovaný patrně potom, to znamená návrh poslanecký. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. Ještě faktická poznámka pana poslance Petra Kudely, předtím Petra Bendla a řádná přihláška pana poslance Jaroslava Zavadila. Nyní pan poslanec Petr Bendl s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já doufám, že mi ty dvě minuty budou stačit.

Pan senátor tady mluvil za zástupce předkladatele toho senátního návrhu, že se to týká i bazarů s použitým zbožím. Tak jsem se chtěl zeptat, kde to tam v tom zákoně je, protože já jsem to tam nikde neobjevil. Týká se to pouze obchodů s prodejní plochou nad 200 metrů čtverečních. A jestli tedy bude mít nějaký bazar s použitým zbožím nad 200 metrů čtverečních, tak toho se to samozřejmě týká také.

Já jsem hluboce přesvědčený o tom, že ten zákon je diskriminační. Ve finále se vlastně postaví proti lidem samotným, protože jak tady bylo řečeno, že se chce zabránit tomu, aby lidé trávili čas svátků v nákupních centrech, chci jenom zdůraznit, že v těch nákupních centrech už dneska nejsou jenom prodejny s potravinami, ale je tam i řada jiných aktivit, které, ať už jsou to různé bowlingy a dětská centra a podobně, je otázka, jak to tam nakonec bude vypadat. Jestli to budete chtít regulovat, takže potraviny budou zavřené a bowling, bude-li malý, jednodráhový a bude mít do

200 metrů, nebo jestli se to toho nebude týkat, když tam budou něco u toho prodávat a podobně. Zkrátka si myslím, že to je zákon, který je naprosto nesmyslný.

Nemáme omezovat a rozhodovat o tom, co lidé mají dělat o svátcích. Oni se rozhodnou sami a ti obchodníci v případě, že tam lidé nepřijdou, sami zavřou. Koneckonců jste to tady konstatovali v těch vánočních svátcích či na Nový rok. Ti lidé tam prostě nechodí, a proto mají ty obchody zavřeno. Takto vydělají ti menší, lidé si postojí ve frontách, protože to třeba nestíhají z práce jinak než využívat ty otvírací doby velkých obchodů. Víceméně se ty zisky přelíjí jenom někam jinam. (Upozornění na čas.) Je to zbytečný socialistický experiment. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme pokračovat faktickou poznámkou pana poslance Petra Kudely. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, členové vlády, páni poslanci, minule jsem tady vystupoval s tím, jaké zisky mají velké maloobchody typu Tesco, Billa a podobně. Jsou to zisky v miliardách ročně. Já jim to přeju. Všechna čest, umí to. Nicméně neustále se schovávat za ekonomický růst a rozvoj – myslím si, že jsou tady i jiné, vyšší principy, než se pouze schovávat za ekonomický růst. Domnívám se, že drobnou regulaci v tomto segmentu si tento trh vyžádal a tato drobná regulace je skutečně namístě. Jedná se jenom o několik dní v roce, kdy ve velko- maloobchodech nad 200 m² bude zakázán prodej. Tyto podniky to nikterak neohrozí, společnosti to prospěje. Já se přikláním k senátní verzi zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kudelovi i za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka před kolegou Zavadilem, a to pana poslance Ivana Pilného. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom pro upřesnění. Ti, kteří tady byli kritizováni za to, že vytvářejí obrovské zisky, také zaměstnávají desetitisíce lidí a to je potřeba vzít v úvahu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní řádná přihláška pana poslance Jaroslava Zavadila. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji, pane řídící, a ještě jednou vás všechny zdravím od tohoto pultíku.

Víte, je to jak přes kopírák. Už jsme si tady tuhleto debatu zažili několikrát. Mě na ní nic nepřekvapuje. Snad jenom jediná věc. Ten návrh přece nebyl pro to, abychom omezili lidem chodit do obchodních domů. Ten byl proto, protože zneužívání těch zaměstnanců, kteří tam jsou, je enormní.

Tady bylo řečeno, že za to dostávají peníze – já se omlouvám. (Řečníkovi zvoní mobilní telefon.) Oni za to peníze moc nedostávají. Oni za to dostávají náhradní volno. Možná že je to chyba zákoníku práce, který upřednostňuje to, aby se zaměstnavatel se zaměstnancem dohodl napřed na náhradním volnu. Ale oni je k tomu tlačí! (Poslanec zvyšuje hlas.) To chci teda říct.

Takže není to o penězích. Není to o tom, že oni by stáli o peníze, protože je nemají.

Ivane, já si tě hrozně vážím (k poslanci Pilnému), prostřednictvím tedy pana předsedajícího – sociální inženýrství, no to je přece úplná pitomost. O to tady vůbec nejde. Jde tady skutečně jenom o to, abychom vyhověli téhle skupině lidí, kteří jsou svým způsobem – a já teď nechci použít toho výrazu, který se mi lepí na patro, použiju nějakého diplomatictějšího výrazu – kteří prostě jsou nuceni k tomu, aby za ty svátky museli jít na náhradní volno. A nekrťte mi hlavou (obrací se do sálu), je to tak, běžte se jich zeptat!

Takže to je ten důvod, který vlastně vedl všechny k tomu, co se starali o tenhle návrh, aby s ním přišli. A samozřejmě ta debata, a ta je legitimní, že tady s tím někdo nesouhlasí, že někdo má takový názor a někdo onaký – to já připouštím, takovouhle debatu. Ale prosím vás, soustředme se jenom na to meritum věci. Nikdo tady nechce a nechtěl tímto zákonem omezovat občany, že teda nemůžou nakupovat.

Na druhou stranu se tady říkaly argumenty, že v Rakousku, Německu, Francii, Belgii tohle běžné je. A to tak je. A já teď nechci se opírat o to, co se děje v těchhle zemích. Nechci. Ale nicméně se musím k tomu tak trošičku obrátit. Nikdo tady nemluvil o nedělích, protože tady se mnohdy hovořilo – vy chcete i neděle. Ne, nikdo nechce o nedělích.

Takže jenom bych chtěl apelovat, abychom vážili slova. A vím, že jsem teď promluvil trochu emotivně. Ale znova opakuji, nevádí mi žádná debata, která je o tom, že někdo s tím nesouhlasí z různých důvodů, ale nenapadejme ty, kteří si myslí pravý opak. A neříkejme o nich, že jsou to socialisti, byť to někdy socialisti jsou – a mně to vůbec nevádí, já se za to nestydím. (Smích z pravé strany sálu.) Ale ne, to není potřeba se tomu smát.

Takže říkejme si ty věci otevřeně, na férovku. Já jsem vždycky mluvil férově. Vy to všichni víte. A dokonce s vámi mnohými jsem mluvil o této normě a řada z vás mi řekla, a já nebudu jmenovat ty osoby, ano, my bychom s tím problémem neměli, ale měli bychom s tím problémem v klubu. Teďka konec z citátů.

Takže jenom bych byl hrozně rád, kdybychom se nedostali na tu polemiku osobních útoků. Já nechci – omlouvám se Ivane, ale tamto jsem říct musel. Protože sociální inženýrství, to je pro mě něco nepřijatelného. A tohle není sociální inženýrství. To jde skutečně tamhle o ty lidi.

Jenom chci tedy na závěr vás vyzvat, abyste to vy, co si myslíte, že to je správné, podpořili a abychom ty debaty už tady nerozvíjeli. Už je plno času. Myslím, že všechno bylo řečeno a už by se to mělo směřovat k hlasování. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jaroslavu Zavadilovi. Ale nevyhovím mu, protože mám čtyři faktické poznámky a jednu řádnou přihlášku do rozpravy kolegy Bendla. Ale před kolegou Bendlem budou v tomto pořadí faktické poznámky Karel Fiedler, Miroslav Kalousek, Ivan Adamec a Ivan Pilný. Nyní pan kolega Fiedler, faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Pokusím se do těch dvou minut vejít. Zareaguji jak na kolegu pana Zavadila i na další předřečníky.

Kolega Michal Kučera to tady velmi správně vyjmenoval, tu řadu těch věcí. Ale já si přece jenom myslím, že tady toto je trošku jiná záležitost. Tady se pořád zaklínáme nějakou mantrou zisku. Mluvílo se tady o těch velkých řetězcích, nechci je záměrně jmenovat. Ale můj kolega dneska uveřejnil informaci o tom, že 214 mld. se ročně vyvádí z této republiky na dividendách. Neříkám, že to jsou zrovna tyto markety a tyto řetězce, ale asi nebudu daleko od pravdy, když řeknu, že mezi ně patří. Víme, co nám chodí po internetu, a je to realita. Že stejné řetězce u nás platí menší mzdy než ve svých mateřských zemích, přičemž ceny výrobků jsou tam častokrát nižší, než jsou u nás. U nás jsou vyšší. Něco tady není v pořádku. Taková ta autoregulace úplně nefunguje.

Občas se do toho prostě musí nějakým způsobem píchnout. A ty argumenty, které tady zaznívají. Já bych je bral, kdybychom se bavili o tom, že to chceme udělat jako tuším v Řecku, že každou neděli je zavřeno. Ale to přece tady neřešíme. Tady řešíme v podstatě pět dnů a možná že ty tři tam jsou skoro samy, s tím bych i souhlasil, malichernou věc, kdy bychom naopak měli vyjádřit nějakou úctu k tomu, že máme opravdu sváteční dny. A to všichni víte, že nejsem žádný křesťan.

Tak až se budete, kolegové, rozhodovat, jak budete hlasovat, tak vezměte v potaz i tyto věci. Ještě jednou zopakuji, řada těch firem ve svých mateřských zemích vyplácí vyšší mzdy a má při tom nižší ceny za ty výrobky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom dvě možná zbytečné poznámky k diskuzi, která probíhá. My se vždycky děsíme, kolik dividend za svými vlastníky odchází z firem, které tady zahraniční investoři založili nebo koupili. A vždycky jásáme nad tím, kolik zahraničních investic sem přichází. Přichází sem mnohem víc zahraničních investic, než kolik odchází dividend. Takže na jednu stranu naříkat, že vlastník si bere svoji dividendu a na druhou stranu brát jako samozřejmost, že tady někdo jiný z dividendy odněkud jinde investuje prostředky, je trochu, řekl bych, velmi krátkozraké. To za prvé.

Za druhé, byl jste vyzván, pane poslanče Pilný prostřednictvím pana předsedajícího, abyste vážil slovo. Já se přidávám. Skutečně, važte slova. Vy jste ze staré školy a naivně staromilsky jste připomněl, že ty firmy tady zaměstnávají naše

občany, namísto abyste pochopil v duchu vládní probíhající diskuze, že nezaměstnávají, že vykořisťují. Musíte jít s dobou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce pana poslance Miroslava Kalouska. Další je pan poslanec Ivan Adamec, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji. Vážený pane předsedající, vážení páni senátoři, kolegyně a kolegové. Kolega Zavadil říká, ať už necháme těch řečí a jdeme na to. Tak já si to tedy úplně nemyslím. Když tady mluvil o tom, jak se zachází se zaměstnanci v těchto řetězcích nebo obchodech, tak to mě docela pobavilo jako od odboráře, šéfa odborů, že toto tady říká, že to chce řešit tím, že ty krámy zavřeme na nějakou dobu. Já si myslím, že to je o kolektivním vyjednávání o těch podmínkách. Tam by se podle mě měly odbory prát za tyto zaměstnance a neřešit to tím, že budeme omezovat pracovní dobu.

Jen tak mimochodem, já bych chtěl vědět, a ptám se prostřednictvím tady pana předsedajícího, od pana kolegy Kudely, aby mi vyjmenoval ty vyšší principy. Ty by mě strašně zajímaly. A pokud je něco, já to považuji za sociální inženýrství, tak je to odkaz na nějaké vyšší principy. Takže to jsem chtěl říct, že takhle to tedy já osobně vnímám.

A co se týká toho, jak to pokračuje. Ono to začne sedmi dny nebo třemi dny, pak se to bude hodit na deset dní, pak na patnáct, pak na každou neděli, pak na každou sobotu a na jedenou skončíme tak, jako že v pátek si musíme nakoupit, protože o víkendu bychom zemřeli hladu. Já si na tu dobu vzpomínám, vůbec se mi to nelíbilo a takhle bych si to nepřál a nechtěl bych to takhle.

Jen tak mimochodem, dneska jsem zaregistroval jednu takovou záležitost, která na první pohled nemá mnoho společného s tímto problémem, a je to registrace homosexuálních párů. Tehdy si vzpomínám v Senátu, kdy nás přesvědčovali, že je to to poslední, co chtějí, že se chtějí registrovat, aby měli zajištěna majetková práva, dědictví a tyhle věci, a že v žádném případě nebudou žádat o adopci dětí, protože to tehdy nebylo úplně, řekl bych, v souladu s tím, jaká byla celospolečenská nálada. Dnešní rozsudek Ústavního soudu řekl, že mohou. Takže takhle to nakonec skončí i s těmi markety. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. Další faktická poznámka pana poslance Ivana Pilného. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Prohlédnu si stenozáznam, ale vždycky jsem mluvil jenom věcně a obsahově, nikomu jsem žádnou nálepku socialistů nepřisíval.

Pokud se týká sociálního inženýrství, tak to bohužel není vyhrazeno jenom socialistům, už tady byli i lidé s podobným přístupem, takže to opravdu není věc nějaké politické strany nebo příslušnosti, je to věc názoru. Ale držel bych se logiky. Jestliže zákonem zavřeme obchody, tak nebudeme přece říkat, že nikoho neomezujeme. Omezujeme statisíce lidí, kteří tam doteď chodili nakupovat. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému. Nyní ještě jednou pan poslanec Fiedler s faktickou poznámkou a potom pan poslanec Petr Bendl, který je přihlášen řádně. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Budu se snažit být ještě stručnější. Opravdu si uvědomme, že se jedná o tři nebo o pět dnů, ne o každou neděli, a že se to na těch hospodářských výsledcích podle mého názoru, nemusíte se mnou souhlasit, zase nějak závažně neprojeví. Člověk vypije toho mléka úplně stejně, jestliže je otevřeno o pět dnů méně nebo více, protože tu spotřebu má pořád stejnou. Například.

Ale proč jsem se přihlásil. Já od toho nechci zbytečně odbíhat, ale zareaguji na pana kolegu Kalouska. K těm dividendám. Já si pamatuji, že vy jste tady sám uváděl příklad Agrofertu pana vicepremiéra Babiše, jak pomocí dividend elegantně utekl z nějakého zdanění zisku. Tady ty dividendy jsou pořád stejné, ať jsou Agrofertu, nebo ať jsou jiných firem.

Ale asi souhlasím s kolegou Zavadilem. Všichni už řekli svoje, my stejně všichni víme, jak budeme hlasovat, pojdme už rychle hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, nelze vám vyhovět, pane poslanče, protože ještě jedna faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska. A prosím sněmovnu o klid. Děkuji. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já bych nerad, aby daňová optimalizace Agrofertu tady byla posunuta do jiných rovin, tzn. bylo to nikoliv pomocí dividend, ale pomocí korunových dluhopisů. Bylo to legální, ale nebylo to mravné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan poslanec Petr Bendl v řádně přihlášce, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Věřím, že budeme moci rozpravu ukončit a hlasovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, já jsem to předtím nestihl, tak to aspoň teď dokončím.

Co tady říkal pan kolega poslanec Pilný, má pravdu. Akorát je potřeba ještě zdůraznit fakt, že jenom někoho omezujeme, někomu říkáme ne podle barvy očí nebo podle barvy pleti, ale podle toho, kolik metrů čtverečních zrovna momentálně obsluhuje, tak je-li to do 200 metrů čtverečních, je to v pořádku, a je-li to nad 200

metrů čtverečních, je to v nepořádku, ten bude muset mít ve dnech, které si vymyslí Poslanecká sněmovna, zavřeno. V tom je to zcela bezpečně, podle mého hlubokého přesvědčení, diskriminační. Nemá to nic společného se mzdami v podobném byznyse v zahraničí, to s tím nemá nic společného. A myslét si, že snad platy budou vyšší v okamžiku, kdy některým obchodům řekneme: budete mít zavřeno ve dnech, které si vymyslíme – dnes to může být sedm dní, zítra možná devět, vždyť ten precedent tady máme, to je koneckonců to, co tady říkal Ivan Adamec, že to je salámová metoda. My ten princip můžeme porušit, a dneska je to sedm, zítra čtrnáct. Dneska to budou třeba svátky a zítra přijde pan kolega poslanec Zavadil a řekne: Ne ne, kluci, žádný do šesti, do dvou, protože všichni mají právo na to mít odpoledne volno. My Středočeši budeme říkat: No máme smůlu, protože nás dojíždějí desítky tisíc ze středních Čech do Prahy do práce a z práce ráno jedeme, když klasické obchody mají zavřeno, a přijíždíme, když klasické obchody mají zavřeno, takže mají většinou otevřeno pouze ty větší, u kterých je ještě šance nakoupit. V okamžiku, kdy začneme salámovou metodou likvidovat podnikatelský sektor tímto způsobem, budeme omezovat, tak jak tady správně říkal pan kolega Pilný, řadu nakupujících. Prostě to tak je. Znáám pár lidí, kteří naopak říkají: Ve svátek mám aspoň dvojnásobek nebo dostanu nějakou větší náhradní mzdu, já si ten čas rád udělám, protože dostanu víc peněz. Normálně ty platy nejsou moc nízké, ve svátek dostanu prostě příplatek. I to se děje. Může někdo říct: Ale oni mu dají třeba náhradní volno apod. To samozřejmě někdo udělá a někdo ne, to záleží už na jejich svobodném rozhodnutí. Že jde o zaměstnance a zaměstnanost, je bezpochyby pravda.

Chci jenom připomenout, že v okamžiku, kdy začneme s tímto omezováním, budeme zvyšovat tlak na nákupy přes internet. Za chvilku nebudou potřeba možná ani ty kamenné obchody. Vždyť k tomu může přispět i Poslanecká sněmovna, že je začneme pomalu zavírat. To takhle začne nenápadně, teď to skoro tak nevypadá, ale někdo to tady při druhém nebo třetím čtení říkal, že tím posilujeme šanci nakupovat přes internet, že už vlastně nebudou potřeba prodavači, budou mít úplně volno. Vždyť koneckonců vláda podpořila, nechci tu firmu jmenovat, jeden z největších internetových obchodů a podnikajících subjektů na trhu obrovskými velkosklady. Tak proč malé kamenné obchody? Vždyť stačí, když máme velké sklady, to stačí obsloužit pár lidí, lidi budou mít velkou radost, že už nebudou muset prodávat a nebudou muset do práce. Tam bude jenom pár skladových dělníků. Člověk si doma na internetu objedná, co potřebuje, a pak tady budeme všichni říkat: Musíme jim dát sociální dávky, protože oni nemají práci. Tímhle způsobem se zacyklujeme a pan kolega Zavadil tady bude říkat: Ale je potřeba na ty lidi myslet. Tak když nemají práci, chudáci, co máme dělat. Ale že postupně tímhle tím způsobem z toho trhu ty kamenné obchody a i velké obchody budeme vytlačovat, o tom žádná. A že teď na svátky zavřou, no tak zavřou. Dobře, tak někdo si dá radši mléko, které je konzervované, někdo třeba radši mléko čerstvé. Zjednodušeně řečeno. A nemusí to být úplně zmrazené z Polska, může to být to, co udělá místní pekař, dneska je jich čím dál tím víc, kteří se dohadují s tím velkoobchodem, že dodávají čerstvé pečivo. Až zavřou, tak si ho budete muset koupit o den dřív, tak to nevadí, bude to trochu tvrdší, ale holt si budete asi muset zvykat, protože čím déle tady budete, tím víc takovýcho podle mě zbytečných zákonů budeme produkovat – a vlastně paradoxně

jdeme proti těm lidem, aby tu práci nakonec neměli a museli jsme jim ty sociální dávky dát.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Ještě jedna přihláška – s přednostním právem pan poslanec Mihola jako předseda klubu KDU-ČSL. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jen velmi krátce, jak jsem slíbil panu předsedovi Sněmovny. KDU-ČSL tento návrh podpoří, byť bych mohl mít řadu kritických výhrad k senátnímu návrhu, jako že jsem je dříve měl. A trochu jsem zklamán z toho, že byla možnost to trochu propracovat, a vlastně je tady stejný návrh, jako přišel do Sněmovny v březnu 2014. Moje představa by byla jiná. Ale беру to pozitivně. Je to šance nebo výzva udělat někdy novelu. Možná že z toho budou mít nejen tam dámy na galerii, ale i další, kterých se to týká, radost. Potom ale nyní je podstatné, aby prošlo to, co je předloženo.

A jenom skutečně musím kroutit hlavou nad tím, co tady zaznělo za polopravdy, nesmysly a strašení. Prosím vás, kdyby to takhle všechno bylo, jak tady bylo řečeno, tak život u sousedů, myslím tím v Rakousku, v Německu, by se musel zastavit, musela by to být nějaká absolutní katastrofa, museli bychom tady vítězně zvedat ruce. Tady s panem kolegou Pilným už jsme si některé věci vysvětlili u paní Jílkové u Máte slovo, ale vypadá to, že musíme jít na paní Jílkovou dvě, abychom si to znova dovysvětlili. Ne, říká už ne, už to vzdává. Tak prostě kdyby to fungovalo tak, že ty otevřené supermarkety a hypermarkety tak ženou tu ekonomiku, tak jsme dávno ty západní státy nejen dohnali, ale předechnali za to čtvrtstoletí, co máme všechno daleko více a skoro bez hranic otevřené, a tam to tedy regulují.

Berme to pozitivně, je to kultivující návrh. Neříkejme tady takové pojmy jako zákaz. Prosím vás, proč se tady nerozčiluje někdo, že chce v sobotu, v neděli chodit k lékaři, že má na to právo a okamžitě a stejně jako ve všední den? Taky má jenom pohotovost k dispozici. Doprava. Proč nejezdí stejně často v neděli a v sobotu, když to tedy takhle srovnáváme? Takže opravdu si myslím, že mnohé argumenty tady byly hodně nefér. Měli bychom myslet na ty, kterých se to týká, na ty prodavače a prodavačky, které často místo těch chimérických příplatků dostávají k dispozici pouze náhradní volno nebo takovou náhradu, která nestojí za řeč.

A bylo tady zmíněno sociální inženýrství. Jak říkám, chtěl bych se mít tak trzně, jak je to v těch západních zemích, ke kterým se najednou neznáme, jako je Německo a Rakousko, a které nás historicky a kulturně, se kterými se nejvíce spojujeme, tak klidně řeknu, že bych chtěl být takový sociální inženýr jako Baťa nebo víc takovýchhle vynikajících osobností, protože i on byl v tomhle pojetí, jak to tady zaznávalo, sociální inženýr, který myslel na své zaměstnance a jejich spokojený život.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miholovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Žel, vidím tady ještě dvě faktické poznámky – pan poslanec Fiedler a pan kolega. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Myslím, že pan předseda Míhola řekl pěkný příklad, který se mi velmi líbil. Tak to bychom potom měli chtít chodit na úřady v sobotu, v neděli, k lékařům, měli bychom chtít, aby PPL rozvázalo balíky v sobotu, v neděli, to bychom tady mohli ještě hodně dlouho debatovat.

Škoda, že naši předchůdci tady v této Poslanecké sněmovně se tak nezastávali podnikajících malých českých firem v době, kdy sem vstupovaly ty velké megařetězce, které je likvidovaly. To je velká škoda. To jsme mohli mít větší zaměstnanost. Možná problém s tou pracovní dobou nebo s tou provozní dobou bychom tady nemuseli řešit, protože ono to tenkrát fungovalo úplně jinak. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Šrámek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo. Na vystoupení pana Jiřího Miholy nelze nezareagovat. Prosím vás, tento zákon je diskriminační. Dovolte mi, abych ještě jednou řekl, to sociální inženýrství nespočívá v tom sociální – tady pro pana poslance Zavadila. To spočívá v tom inženýrství. To inženýrství spočívá v tom, že my jedněm říkáme, aby měli zavřeno, druhým říkáme, aby měli otevřeno. Ti, kteří mají 180metrový obchod, budou moci prodávat. Ti, co mají 220, nemohou. Ti, co mají obchod, budou mít zavřeno. Ti, co něco vyrábějí, nebo ty různé montovny, ti zase budou pracovat. To není o tom, že myslíte na zaměstnance nebo na zaměstnavatele. Ten zákon je prostě diskriminační. Buďto tedy udělejme pro všechny, anebo pro nikoho. Jinak to nemá smysl.

Bude se to obcházet. Obchody se budou zmenšovat. Budou se dělit na půl, na třetiny. Je to prostě absolutní nesmysl. Dejme to pro všechny, aby to byl tedy sociální, a pro to zvednu ruku, anebo tedy pro nikoho, a pro to samozřejmě taky zvednu ruku. Tohle je diskriminační ze všech stran. Já budu hlasovat proti tomu pozměňovacímu návrhu i proti tomu druhému. Děkuji. (Zvedá se hladina hluku v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana poslance Františka Laudát. Pokusím se vám zjednat klid, pane poslanče. Prosím o ztišení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Jenom chci říct, že pod tíhou nezvratných argumentů pana kolegy Miholy jsem se v minulých měsících přece jenom začtl do nějakých statistik a nějakých záležitostí ve velmi regulované Francii. Tam vymysleli už před mnoha a mnoha lety regulaci prodeje. A můžu vám říct, že lidé si vynucují – vynucují si – s postupem doby právě to, aby tyto obchody byly otevřeny, tak se to

nějakým způsobem prolamuje v poměrně masovém měřítku, obchází se to. A je to přesně to, co snad nechceme – nastolovat takový systém, který pak nutí lidi k obcházení. A už to tady padalo od mého předřečníka – já se pod to podepisuji – že jste selektivně v rámci jakéhosi populismu vytrhli jenom jednu skupinu obchodů. A ještě kritérium je rozměr.

Nezlobte se na mě, jako nechť tady vzniká to, co lidé chtějí. A lidé v nějaké chvíli i z časových důvodů zatím upřednostňují hypermarkety, supermarkety, nebo prostě velké prodejny. Ono to není o těchhle. Vy totiž míříte i na nějaké, já nevím, třeba zahradníky a podobně. Ono to není až tak, že si myslíte... Nedomysleli jste dopady toho zákona. A vžijte se do role, že vy si pronajmete nějaké prostory v takové velké prodejně, dáte tam několik milionů investici a teď vám někdo nařídí bez znalosti věci, že najednou ze dne na den vám to skončí. Už jste tady těchhle zákonů přijali velmi mnoho. Já vás před tím varuji. Nechte lidi, ať si žijí, ať podnikají. A kdo chce pracovat v takových obchodech, ať tam pracuje. Dneska je nadbytek pracovních míst, nabídka ve vztahu k poptávce, tak prosím nechte lidi, ať si rozhodují o svém životě sami. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času u faktické poznámky kolegy Františka Laudáta. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. (Hluk v sále.) Přikročíme k hlasování. Má zájem zpravodaj, nebo navrhovatel o závěrečné slovo? Není tomu tak. Můžeme tedy hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednání řádu Poslanecké sněmovny. Všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci, abychom zjistili aktuální stav v Poslanecké sněmovně. Konstatuji, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme v hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, podle sněmovního tisku 275/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 275/7."

Zahájil jsem hlasování číslo 30. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 30, z přítomných 154 pro 89, proti 60. Návrh byl přijat. (Potlesk poslanců KDU-ČSL, ČSSD a KSČM.) Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji pánům senátorům, děkuji samozřejmě i zpravodajům a končím bod číslo 1.

Budeme pokračovat podle pořadu schůze a tím je další návrh zamítnutý Senátem. Jde o

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/7/ - zamítnutý Senátem

Zákon Senát zamítl. Usnesení, jímž to Senát učinil, bylo doručeno jako sněmovní tisk 610/8. Vítám mezi námi senátora Miloše Vystrčila a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu vyjádřil ministr Jiří Dienstbier. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, Senát návrh tohoto zákona zamítl v návaznosti na to, že neschválil novelu Ústavy předtím schválenou Poslaneckou sněmovnou a zaslalou do Senátu už někdy zkraje tohoto volebního období. Poté vlastně nezbylo nic jiného než neschválit i návrh prováděcího zákona. Byť mě to mrzí, tak musím konstatovat, že nelze schválit bez ústavní novely tento zákon, a doporučoval bych těm, kteří souhlasili s rozšířením pravomocí, zdržet se v tomto případě hlasování a tímto způsobem návrh neschválit. Více k tomu nemohu říci. Je to prostě tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Dienstbierovi a ptám se, jestli se chtějí k usnesení Senátu postupně vyjádřit zpravodajové, a to nejdříve za garanční výbor pan poslanec Štěpán Stupčuk – nemá zájem, zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jan Chvojka – nemá zájem a zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Jiří Petrů – také nemá zájem.

Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Hlásí se pan senátor Miloš Vystrčil. Prosím, pane senátore, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, byť tady pan ministr a senátor Jiří Dienstbier základní podstatu návrhu řekl, tak já si dovoluji doplnit ještě návrh o několik informací. Ta základní je o tom, že v rámci jednání o ústavním zákoně, který nakonec nebyl Senátem schválen, došlo k tomu, že Senát měl dvě podmínky, za kterých byl ochoten ústavní návrh zákona o rozšíření NKÚ projednat a případně schválit. Ta první byla, aby znal obsah doprovodného zákona, což se stalo tím, že ten doprovodný zákon do Senátu, byť s velkým zpožděním, doputoval. A ta druhá byla naplnění slibu vlády, který je dokonce obsažen i v programovém prohlášení vlády, a to je, že současně – a to slovo současně je tam napsáno – s návrhem rozšíření pravomocí NKÚ bude předložen návrh na snížení, resp. zjednodušení systému kontrol samospráv. Toto se nestalo, a tudíž Senát pouze dodržel slovo – opakuji, pouze dodržel slovo –, a proto neodsouhlasil ústavní návrh zákona, čímž jsme se dostali do situace, kterou tady popisoval již pan senátor Dienstbier, a to je, že nemá v tomto okamžiku smysl hlasovat pro doprovodný zákon, protože ten doprovodný zákon bez schválení ústavního zákona by nebyl aplikovatelný a dostali bychom se do patové situace.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane senátore, já vás na chvilku přeruším a požádám kolegy ve sněmovně o klid!

Senátor Miloš Vystrčil: Já jsem ani nepočítal s tím, že tady bude klid, ale děkuji vám za to, pane místopředsedo.

Proto si vás dovoluji požádat, abyste v rámci zachování nějaké logiky a legislativní čistoty odsouhlasili nebo podpořili návrh Senátu a zákon zamítli. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Vystrčilovi. Nyní v rozpravě pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážený pane senátore, dámy a pánové, já jenom chci poukázat na skutečnost, že je to tak asi měsíc a půl, co jsem stál u tohoto pultíku a přesvědčoval pana ministra Dienstbiera a celou tuto Sněmovnu, abychom jednání o tomto bodě přerušili před závěrečným hlasováním. Říkal jsem vám: schvalme všechny pozměňovací návrhy, ať Senát ví, co je v Poslanecké sněmovně, a nechoďme k závěrečnému hlasování, počkejme, jak se Senát vypořádá s návrhem ústavního zákona. Pan ministr Dienstbier se mi tehdy poškleboval a vykládal, že to je snaha o moji obstrukci slavné vládní snahy o rozšíření kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu. A dopadlo to přesně tak, jak jsem očekával. Senát neschválil novelu Ústavy a jsme v situaci, že máme hlasovat o zákoně, se kterým většina této Sněmovny souhlasí, ale současně ví, že pro něj hlasovat nemůže, protože takové hlasování by bylo protiústavní. Jenom upozorňuji na to, že jste se zachovali před měsícem a půl pod tlakem pana ministra Dienstbiera jako blázni, že jste mu na to všichni skočili a že příště poslouchejte raději mě než pana ministra Dienstbiera.

Děkuji za pozornost. (Úsměv a pětlesk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to byl pan poslanec Marek Benda. S faktickou poznámkou pan kolega Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já mám takový pocit, že někteří z nás vždycky mají potřebu svoji myšlenku zopakovat v prvním čtení, ve druhém, ve třetím, pak ještě jednou... Ano, to, co pan kolega Benda zde říkal, je pravdou. A také je pravdou, že jsem na to reagoval já vysvětlením, že kdybychom učinili to, co navrhoval pan kolega Benda, tak bychom ničemu nepomohli, protože senátorům leží návrh změny Ústavy v Senátu už řadu měsíců či let a čekají právě na to, až jim pošleme tento zákon. A dokud jim ho nepošleme, tak se Ústavou nebudou zabývat. Takže to je začarovaný kruh. A už jsme si to tady vysvětlili, no tak si to můžeme vysvětlovat znovu a znovu, ale prostě je to tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sklenákovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Františka Laudáta, potom s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Já hodně rychle. Že to tam leží... Přece jste měli domluvit, že buď senátoři schválí novelu Ústavy, nebo neschválí. A že to tam leží... Vy tam máte senátory, my je tam nemáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy přednostní právo pana poslance Zbyňka Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak teprve teď jsem pochopil rafinovanou taktiku svého ctěného kolegy Romana Sklenáka. On díky tomu, že tak sveřepě prosazoval nelogický postup, dosáhl toho, že změna Ústavy nebyla přijata, a já mu tímto děkuji. My jsme to říkali rovnou, že jsme takový rafinovaný postup nevolili.

Já chci jenom připomenout všem poslancům a poslankyním, že mají hlasovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. A myslím, že ti, kteří pro to byli jednou, pokud budou postupovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, tak pro to budou podruhé.

To, že to je totální neúspěch ministra Dienstbiera, to si přesně můžeme říct. A já za to chci poděkovat Senátu jako celku. A chci připomenout, že vládní koalice má v Senátu ústavní většinu. Není to tak, že každá komora má jinou ústavní většinu. Není to tak. Ale ta arogance a ta lehkost bytí, se kterou to valí před sebou pan ministr Dienstbier – a teď narazil a je to dobře... A až budeme hlasovat tento týden o ombudsmanovi, tak si vzpomeňte, jak dopadají jeho návrhy zákona. A myslím, že budeme taky hlasovat proti, protože v Senátu stejně neprojde, tak můžeme i kolegům v Senátu ušetřit práci. Kdybyste nás totiž poslouchali, tak jste teď trapně nemuseli hlasovat – ti, kteří jste byli pro – proti. A vy takhle hlasovat musíte. Nebo nemusíte? Já nevím. To je otázka na vás. My jsme byli proti, jsme proti. A když Marek Benda něco rozumného navrhoval, tak pan ministr Dienstbier – si pamatuji – obstrukce! Vzpomeňte si, díky obstrukci ODS jsme jednali a schválili to o hodinu později. Nebo možná o dvě. Nebo možná o den. Ale výsledek je výborný. A já vám děkuju, protože my jsme si nepřáli tuto změnu Ústavy a díky rafinovanému postupu předsedy klubu a ministra Dienstbiera to neprošlo. To musím ocenit. A našli jsme možná nechtěné spojence, ale ti spojenci byli účinní.

Doufám, že v tomto volebním období máme pokoj, že zase vláda neřekne pozitíř, že je skandální rozhodnutí Poslanecké sněmovny, a proto posílá pozměňující návrh... posílá nový návrh zákona s pozměňujícími návrhy všemi kromě Bendova znova. A soudruzi znova a lépe. Tak já doufám, že máme klid a pan ministr Dienstbier nás se svými legislativními nápady už nebude příliš obtěžovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě pan senátor Miloš Vystrčil. Máte slovo, pane senátore.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně a poslanci, já jenom velmi stručně, protože mně tady připadá, že vždycky jako by někdo poslouchal jenom jedním uchem nebo jednu část.

K tomu, co tady zaznělo, tak zaprvé: Já si dovedu představit, neříkám, že to vím, ale dovedu si představit, že senátoři jsou schopni poté, co Poslanecká sněmovna v podstatě téměř projedná doprovodný zákon, jak to navrhoval Marek Benda, že si ho přečtou a tím pádem se dozvědí, co v něm asi tak zhruba je a bude, a dokážou s tou věcí pracovat a třeba i potom jednat o ústavním zákoně, aniž by ho tam ještě měli. To opravdu takhle inteligentní jsme! To je první věc.

A druhá věc, co je pravda a co se nestalo, je, že tam byla ještě druhá podmínka a druhý slib, o kterém pan poslanec Sklenák, který mě stejně neposlouchá, na což jsem byl upozorněn, že se stane, nemluvil. A to je, že ještě měla vláda předložit zároveň – "současně" je napsáno v programovém prohlášení vlády – i návrh na zjednodušení systému kontrol. Což se nestalo. A já upozorňuji, že pokud se to nestane, tak pokud Senát bude dál chtít být kontinuální a konzistentní, tak nebude hlasovat pro změnu Ústavy, protože chce, aby změna Ústavy byla schválena až v okamžiku, kdy dojde ke zjednodušení kontrol. A protože se někdy stává, že vlivem některých nepozorných nebo jinak zaujatých poslanců se tady dějí potom věci, nad kterými jenom my otvíráme ústa, jako například schválení zákona o podpoře sportu s tím, že bude muset být tady 2 353 plánů rozvoje sportu a budou muset být kontrolovány, tak naši jedinou možností, jak dosáhnout racionálního postupu v případě rozšíření kontrolní pravomoci NKÚ a doprovodného zákona, je držet ústavní zákon do té doby v horní sněmovně, dokud nebude jasné, co se bude dít dál, a dokud nedojde k tomu, že ten chaos, který dneska vládne v případě systému kontrol, který dopadá na naše samosprávy, někdo neodstraní. A to musí udělat vláda. A pokud to neudělá, tak Senát, doufám, bude držet své slovo. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Vystrčilovi. Byl poslední v rozpravě. A ještě vidím pana poslance Hovorku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení ministři, vážené kolegyně, kolegové, rád bych se vyjádřil k tomu, co proběhlo v Senátu, to znamená zamítnutí ústavního zákona o rozšíření kompetencí NKÚ a potom zamítnutí tohoto sněmovního tisku 610. Osobně se domnívám, že to je velmi špatný signál směrem k veřejnosti. Signál toho, že není zájem v Parlamentu jako celku prosadit větší transparentnost v oblasti kontroly veřejných prostředků a že to bude také náležitě oceněno.

Problém, na který se redukuje námitky, to znamená příliš mnoho kontrol na samosprávy, podle mě nemůže obstát. Všichni vědí, proč rozšíření kompetencí NKÚ

směrem k samosprávám bylo. Proč se navrhovalo. Byly to velké podvody, které se děly na těch největších městech a zejména v oblasti hospodaření v organizacích zřizovaných těmito obcemi, jako byla Opencard apod. To byl pravý smysl, proč se šlo cestou rozšíření kompetencí NKÚ. Jestliže toto senátoři neviděli a zamítli jak novelu ústavního zákona, nebo neschválili ústavní zákon, tak zamítli tento sněmovní tisk, je to velmi špatný signál. A já se přimlouvám a žádám i kolegy, aby případně, pokud vláda nepředloží příslušnou novelu zákona, která by možná nějakým způsobem řešila námitky se Senátu, tak by měla skupina předkladatelů, případně i dalších předložit tento návrh znovu. Aby znovu tento návrh byl předložen s nějakými úpravami, aby do konce volebního období mohl být schválen.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Ještě faktická poznámka pana poslance Radka Vondráčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Radek Vondráček: Velice krátká faktická poznámka, dámy a pánové. Byl jsem ústavní zákon obhajovat v Senátu. Opakovaně tam zaznělo: Nespojujeme rozšíření pravomocí NKÚ se systémem kontrol. Nesouvisí to přímo věcně, je to umělé spojení. Dejme šanci větší transparentnosti a rozšířme působnost NKÚ. Bylo to marný, marný, marný.

Páni senátoři moc dobře vědí, že zákon o řízení a kontrole veřejných financí se připravuje. Že se na Ministerstvu financí sešlo 2 600 zásadních připomínek a byly vypořádány. Hlavně ze strany obcí. Prostě intenzivně se na tom pracuje, je zájem. Ale když není vůle spolupracovat vůbec, tak se to zkrátka nepodaří. A je prostě pravda, že se nám stalo, že tyto dva zákony nešly společně Sněmovnou a Senátem. Kdybychom to mohli vrátit a udělat to znovu, udělali bychom to lépe. Ale myslím, že byla šance se nějakým způsobem dohodnout, a to se nám nepodařilo. Takže snad příště. Jenom na doplnění toho, že jsme nezaspali a na tom, aby se omezily duplicity a multiplicity kontrol, se i nadále pracuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radku Vondráčkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, nevím, jestli jsem se nepřeslechl – 2 600 připomínek, to tedy svědčí opravdu o kvalitě té předlohy. (Část poslanců se baví mimo lavice, v sále je hluk.)

Já mám takový pocit, že ti, co to tady obhajovali nejvíce, tak nikdy v té komunální sféře nebyli. Protože my, co v ní pracujeme, víme, jak ty kontroly probíhají, jaká je erudice těch kontrolorů a jak funguje NKÚ. NKÚ byl zřízen za úplně jiným účelem. A to, že mu pasujeme nové pravomoce, tak samozřejmě, vytváříme nový kontrolní úřad. Opravdu nový! To není ten starý NKÚ, jak jsme ho

znali, který kontroloval víceméně státní záležitosti, státní finance. Takže řekněme si to na rovinu, je to další kontrola. A skutečně tvrdím ze své zkušenosti, pokud... Já nemusím mluvit vůbec... Pane předsedající...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozumím vám, pane poslanče. A opravdu požádám kolegy, kolegyně, o klid! Pokud diskutujete něco jiného, než je rozšíření pravomocí podle novely zákona o NKÚ, tak v předsáli. A myslím to vážně! Jestli chcete přerušit jednání, můžeme pokračovat jistě i později, i po 19. hodině, to jistě rád někdo navrhne.

Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Akorát jste mi nezastavil čas, jenom jako připomínka.

Takže já bych to doplnil. Myslím, že je tady řada z nás, kteří mají zkušenosti z komunální politiky. A když se zeptám každého z vás, tak rozhodně nebudete jásavě říkat, že jste tento návrh zákona chtěli schválit v podobě, jak byl předložen. Myslím si, že žádný starosta, pokud to dělá správně, dlouho a z přesvědčení, se nebojí žádné kontroly. Ale prosím vás, ty kontroly, když jde jedna za druhou na to samé, neustále se to opakuje a výsledky kontrol jsou kolikrát tristní! A taky si vzpomínám, že záležitost několika tisíc korun dva kontroloři NKÚ kontrolovali půl roku! Tak co tohle je za kontroly? My přece NKÚ známe, nám na ty úřady chodili léta.

Takže bych prosil, abychom nezaměňovali tyhle pojmy. Nemám nic proti jednotné kontrole samospráv, ale pokud se neuspořádají ty kontroly tak, že prostě nebude v nich systém, bude v nich chaos a budeme přidávat další kontrolní úřady, mimochodem které na to vůbec nejsou připravené, tak je to špatně. Já jsem rád, že to takhle nedopadlo. Jako starosta si myslím, že si kolegové starostové oddechli.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jistě jsem vám dal dostatek času, pane kolego, i po tom přerušení.

Nyní další faktická poznámka pana poslance Vondráčka. Potom řádná přihláška pana senátora a pana poslance Pavery. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Ono to nebylo moc fěr, ten argument, že to svědčí o kvalitě předlohy. To, že se sešlo přes dva tisíce připomínek z praxe, to není nekválita toho zákona, ale že opravdu to tu praxi tíží a že je spousta připomínek. Ale musím se zastat pana pověřeného náměstka Vyhnánka, který se tím opravdu zabývá a který ty připomínky z praxe vyslyšel. A skutečně je ještě šance, že se nám v tomto volebním období podaří tento zákon přijmout s účinností od roku 2018. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. Nyní pan senátor Vystrčil, připraví se pan kolega Herbert Pavera. Prosím, pane senátore.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, kolegyně poslankyně a poslanci, prostřednictvím pana předsedajícího k panu poslanci Vondráčkovi. Pane poslanče, je to marný, je to marný, je to marný. Cituji z koaliční smlouvy: "Předložíme návrh na rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu tak, aby mohl kontrolovat veškeré výdaje veřejných rozpočtů při současném odstranění duplicit kontrolních systémů." První, kdo spojil kontrolu NKÚ a obcí, respektive svěřených financí s rozšířením pravomocí NKÚ, je vláda. Senát na to pouze přistoupil a reagoval tak, že to je dobrý nápad.

A ještě jedna věc. Naprostou většinou senátorů Senát přijal při projednávání ústavního návrhu zákona usnesení, které nevím, jestli jste všichni zaregistrovali, a to usnesení říká, že Senát doporučuje vládě České republiky předložit návrh změny Ústavy České republiky týkající se rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu a návrh změny zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, až současně s návrhem odstranění duplicit kontrolních systémů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Vystrčilovi. Nyní pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezký dobrý podvečer, dámy a pánové. Doufám, že nebudu mluvit dlouho. Chci reagovat na pana kolegu Hovorku, protože se mě to bytostně dotklo. A možná nejenom mě, ale všech zastupitelů samospráv.

Mluvit o tom, že rozšíření pravomocí NKÚ proto, že na obcích a městech se určitě krade, protože zrovna Opencard, kterou tady vzpomněl pan Hovorka, že to tak je, je opravdu velmi falešné. A myslím si, že každý z nás, kdo pracuje na samosprávě, se musí cítit dotčen. A já si nemyslím, že v 6 250 obcích se krade. Já si nemyslím, že zastupitelé a politici na obcích a městech jsou zloději. Naopak. Kdyby některá média nedělala, jak se říká, z komára velblouda, tak by u nás nebylo povědomí lidí, že v 90 % veřejnosti si myslí, že je u nás rozběhlá korupce. Neříkám, že není. Neříkám, že někdo neudělá chybu nebo že úmyslně neudělal chybu. Ale určitě to není jiné než jinde ve světě. Jinde ve světě je korupce vnímána asi 50 % občanů.

Když jsem se setkal vlastně se zástupci GRECO, což je komise proti korupci, která vyšetřuje takovéto různé věci, sleduje to i v různých zemích, jak postupují, a když byli u nás, tak především nás napadali za to, že u nás je velká korupce. A když jsem jim říkal, že to je hlavně jenom proto, že veřejnost je vlastně neustále oslovována médii tím, že tady je ta korupce rozbujelá, tak samozřejmě co si pak ta veřejnost má myslet. Kdyby se poukazovalo i na dobré věci, které se dějí na obcích a městech, kterých je mnohem víc, tak určitě by to takto nebylo vnímáno.

Takže velice mě to mrzí, že se tady mluví o tom, že na samosprávách, na obcích se neustále krade. Myslím si, že si to vůbec nezasloužíme, protože spousta těch lidí, kteří tam pracují, dělá ve svém čase navíc o sobotách, nedělích pro blaho občanů, a ne proto, aby se obohacovali na úkor obcí a na úkor druhých. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Herbertu Paverovi. Ještě faktická poznámka pana poslance Ludvíka Hovorky a pan kolega Vilímec také – normální přihlášku, dobře. Faktická poznámka pana poslance Ludvíka Hovorky.

A opět požádám sněmovnu o klid odleva doprava a odprava doleva taky. Ještě jednou vás požádám, abyste se ztišili.

Slovo má pan poslanec Ludvík Hovorka k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážení poslanci, vážené poslankyně, k mému předřečníkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem neřekl, že starostové jsou zloději. Já jsem taky dvanáct let pracoval jako starosta obce a vím, že řada starostů hospodaří velmi dobře a každou korunu obrací několikrát, než ji vydá. Ale smysl toho zákona přece nebyl jenom v tom, aby se pustil NKÚ na obce. Tam přece šlo i o další věci – rozšíření oblasti kontroly hospodaření s veřejnými prostředky. A pokud se někde ztrácejí peníze, pak zcela určitě ve velkých organizacích zřizovaných většími městy a obcemi. A o to přece šlo taky mimo jiné. A kauza Opencard – jestli si myslíte, že nebyla tunelem, že nebyla rozkrádáním veřejných prostředků, tak to řekněte. Ale to neznamenal nějaké osočení starostů, že starostové na obcích kraudou, a proto se na ně musí poslat kontrola z NKÚ. To v žádném případě takto nemělo být míněno. Ale ta zákonná novela rozšíření pravomocí, kompetencí NKÚ, ústavní zákon směřoval k rozšíření možnosti kontroly v oblasti veřejných prostředků. Vždyť se na to podívejte. Tam není nikde napsáno, že to směřuje prioritně nebo výhradně na obce.

Myšlím si, že toto byl hlavní smysl. A tím, že ten zákon byl v Senátu zabit stejně jako prováděcí zákon 610, sněmovní tisk, tak je to špatný signál, protože tím se říká, že nechceme rozšíření kontrol NKÚ, a to nejenom směrem k samosprávám, ale i k dalším subjektům, které byly navrhovány ke kontrole. A to je špatný signál.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Ještě faktická poznámka pana poslance Michala Kučery. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Jenom velice krátce k svému předřečníkovi panu poslanci Hovorkovi z KDU-ČSL prostřednictvím pana předsedajícího.

Pane poslanče, co vám ty samosprávy udělaly? Už jste jim vzali peníze. Teď tam pošlete ještě větší kontroly. Kdyby to byli kolegové tamhle zleva, tak bych to možná ještě pochopil, ale co udělali lidovcům, to skutečně nevím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Hovorka se přihlásil k nové faktické poznámce. Kolega Vilímec je přihlášen řádně do rozpravy bez omezení času. Pan kolega Hovorka, faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych jenom krátce reagoval.

Starostové nám neudělali nic špatného, nic zlého. Řekl jsem jasně, že starostové, řada z nich, jsou to poctiví lidé a hospodaří dobře s veřejnými prostředky. Není pravda, že jsme samosprávám vzali prostředky. Podívejte se na to, jak od roku 1990 narostly příjmy obcí a měst, s jakými prostředky hospodaří samosprávy dnes, s jakými hospodařily před 26 lety. To je prostě ohromný, propastný rozdíl.

A já si myslím, že tady skutečně nejde o to, aby byly kontrolovány samosprávy. Jde o rozšíření oblasti kontroly veřejných prostředků v širší oblasti, než dosud tomu bylo. To byla podstata těch dvou návrhů. Jestliže to někdo takto zúžil jenom na samosprávy, je to špatně. Je to špatně, protože to nebyl cíl těchto dvou novel. A pokud někomu vadí, že by opakovaná kontrola dopadla na menší nebo nejmenší obce, no tak nechť se udělá novela zákona a nechť se třeba vypustí obce jedničkové, dvojkové, nechť to zůstane třeba na trojkových obcích. Vždyť na tom se s tím zákonem dá pracovat.

Prosím vás, neberme si pořád samosprávy jako nějaký příklad, že je chceme neustále utlačovat. Podívejte se na ty subjekty, které byly popsány ve sněmovním tisku 610. Samosprávy, to je jenom malá část toho, co se mělo kontrolovat.

A mě osobně nikdo nedonutí, abych nehlasoval pro přehlasování senátního tisku, i když vím, že ten zákon bez toho –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil vám čas k faktické poznámce, pane kolego.

Poslanec Ludvík Hovorka: – bez toho sněmovního zákonu nemůže být účinný. Já prostě nebudu hlasovat proti svému přesvědčení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Laudáta, připraví se k faktické poznámce pan kolega Zahradník.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem vás chtěl vyzvat, jestli už není možné k tomuto bodu ukončit diskusi. Tady je principiálně havárie toho zákona, takže nemůže platit, takže předpokládám, že zpravidla koalice by si měla odhlasovat zamítnutí, a tím to skončit. Já se domnívám, že dneska je prioritou ustavit vyšetřovací komisi, aby se poslanci a veřejnost dozvěděli, co se děje. Takže prosím moc, jestli se můžu přimluvit, aby tato diskuse skončila. Ta tady bude někdy jindy, až přijdete s novým návrhem zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer. Děkuji panu poslanci Laudátovi. Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, kolega Laudát mě skoro vyzval, abych svoji diskusní připomínku tady neuplatňoval. Já jenom velmi stručně řeknu, že tady se rozvíjí taková debata o poctivosti a nepoctivosti. No, já jsem samozřejmě u toho dá se říci od roku 1990, kdy jsem byl zvolen poprvé do městského zastupitelstva. Musím říci, že obecní samospráva je, řekl bych, ze všech těch stupňů, kterými jsem prošel, nejjednodušší, nejpoctivější, určitě nejvčetnější část, nejbliže občanům. Přesto starostové a ti radní v zastupitelstvu někdy řeší problémy, kdy samozřejmě hospodaří poctivě, ale někdy řeší problém, zdali ten dům nabídnout nějakému zájemci za vysokou cenu, anebo svému sousedovi, který dává nižší cenu, ale zase tam bude provozovat obchod nebo hospodu. A tito starostové se obávají, že na ně přijde kontrola – kdyby jenom z NKÚ, ale oni se pak většinou stávají předmětem trestního řízení. A celá řada starostů, celá řada poctivých lidí už rezignovala na to, aby tyto funkce zastávala, a v některých obcích je velký problém najít lidi ochotné podstupovat tato rizika a v obecní samosprávě fungovat.

Proto se také přimlouvám za podporu senátního návrhu a zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, budu stručný, vyslyším prosbu pana předsedy klubu Laudáta.

Chtěl bych pouze poděkovat Senátu za to, že se zachoval rozumně v dané chvíli a nepřipustil, aby vznikala další kontrola ve vztahu k obcím, když ta stávající kontrola, jak všichni víme, je velmi špatně nastavená.

Pokud se týká toho návrhu zákona o kontrole a řízení veřejných financí, o kterém mluvil pan kolega Vondráček, tak ano, k tomu bylo podáno mnoho připomínek, nevím, jestli 2 600, a i to číslo svědčí o tom, že ten zákon je skutečně velmi problematický a není dobře připraven. Jako předseda finanční komise Svazu měst a obcí jsem se tomu velmi věnoval. Musím říci, že ten zákon se týká spíše vnitřního auditu než odstraňování nějakých duplicitních kontrol. Také bych chtěl pouze k tomu dodat, že pokud by se ten zákon nezměnil a připomínky byly vypořádány pouze tím, že Ministerstvo financí s těmi připomínkami nesouhlasí, tak mnoho především malých obcí vůbec nebude moci ani personálně, ani administrativně další požadavky na vnitřní audit ze zákona naplnit.

Nečekejme, že tento návrh, který se vlastně již jednou objevil v Legislativní radě vlády, ta to zamítla, opět se vrátil zpátky, a vím, že Ministerstvo financí si přeje, aby ten zákon byl dokončen, tak mám velké pochybnosti. A kdokoli z vás by ten zákon velmi podrobně četl, tak by seznal, že především malé obce podle něj vůbec nemohou postupovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu kolegovi Vilímcovi. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele. Prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, pani poslankyně, páni poslanci, já jsem ze začátku předpokládal, že v podstatě toto projednávání zákona bude technickou záležitostí, protože se vlastně ten zákon nedá schválit bez novely Ústavy, která v Senátu neprošla. Nicméně se musím vyjádřit k některým věcem, které tady zazněly.

Pan poslanec Benda říkal, že ho máte příště poslouchat. Ano, můžete ho poslouchat, pokud nechcete nikdy nic projednat. Popsal to tady Roman Sklenák. Byla to skutečně perfektní past, protože Senát měl usnesení, že nebude projednávat novelu Ústavy, dokud nedoputuje ze Sněmovny návrh prováděcího zákona. Kdyby se tady přijalo usnesení, že tady se nebude prováděcí zákon projednávat, dokud nebude schválena novela Ústavy v Senátu, tak by nikdy nenastala ani jedna ta varianta v ani jedné sněmovně.

Jsem rád, že pan kolega Vystrčil tady říkal, že senátoři si umějí přečíst to, co tady bylo schváleno, nebo to, co by bylo schváleno ve Sněmovně bez finálního hlasování, ale pořád to nic nemění na existujícím usnesení Senátu, kterým přerušil projednávání do doby, než tam prováděcí návrh zákona doputuje.

Pan poslanec Stanjura tady mluvil o tom, co je úspěch a co je neúspěch. Já bych tady řekl jenom tolik, že vláda tím, že předložila prováděcí návrh zákona, plnila přání Sněmovny, která sama schválila novelu Ústavy, která byla poslaneckým a nikoliv vládním návrhem. My jsme tuto Ústavu pouze naplňovali. To znamená, je-li to neúspěch, já bych spíše řekl, že to je škoda, že se to neschválilo, než že bych to hodnotil slovy úspěch či neúspěch.

Co se týče provázání s duplicitami, tak i senátoři, kteří byli proti, kteří požadovali odstranění duplicit, včetně tady přítomného kolegy Vystrčila ze Senátu, tak tvrdili i na jednáních příslušného výboru, že vlastně nemají námítky proti rozšíření kontrolních oprávnění NKÚ na obce a kraje, ale že chtějí napřed ty duplicity, že to sice spolu nesouvisí, ale že to je vlastně jejich nástroj tím, že nemůže být Senát přehlasován u Ústavy, jak si vynutit odstranění těch duplicit, čili nebyla to zásadní výhrada vůči rozšíření kontrolních oprávnění Nejvyššího kontrolního úřadu. Ano, bylo to marné, bylo to marné, bylo to marné žádat, aby nečinili rozšíření pravomoci NKÚ rukojmím odstranění duplicit.

Ano, ty duplicity jsou důležité. To, že to koaliční smlouva zmiňuje – já už jsem to tady také uváděl, dostalo se tam dokonce na můj návrh, ale nebylo myšleno, že se o tom bude hlasovat v jednom okamžiku, ale že jsou to dvě věci, které obě je potřeba nějakým způsobem řešit.

Abych některé potěšil, tak já už mám na stole nachystanou nově připravenou novelu Ústavy a prováděcího zákona, kterým se rozšiřuje kontrolní oprávnění NKÚ na územní samosprávu. Předpokládám, že by to vláda mohla poslat společně se zákonem o kontrole a řízení veřejných financí, tak aby byl splněn i požadavek Senátu, že se ty věci budou řešit zároveň. Stačí podepsat a vypravit. Jenom tedy ještě musíme

připravit řízení a kontrolu veřejných financí. Doufám, že se to podaří a že tedy i senátoři tímto budou uspokojeni, resp. že se otevře prostor k debatě i o jiných kontrolních oprávněních, která se uplatňují vůči územní samosprávě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Je to marné, je to marné, je to marné. Pan senátor žádá o závěrečné slovo. Prosím, pane senátore.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, poslanci. Já nevím, asi bude potřeba, pane ministře, abyste ke koaliční smlouvě vydali nějakou metodiku, protože tam je napsáno, že předložíme návrh na rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu tak, aby mohl kontrolovat veškeré výdaje veřejných rozpočtů při současném odstranění duplicit kontrolních systémů. To znamená, já ač to čtu zprava nebo zleva, tak to vnímám tak, že to mělo proběhnout současně, což se nestalo. A znovu opakuji, že tyto dvě věci, odstranění duplicit a rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, nespojil jako první Senát, ale jako první to spojila současná koalice ve své koaliční smlouvě. To chci, aby bylo jasné, a to, co je písemně napsáno a předkládám i podepsáno, hovoří jasně. To je první věc.

Co se týká toho návrhu ústavního zákona, tak já si nejsem vůbec jistý, že to usnesení Senátu říká, že nebudeme projednávat, dokud nedoputuje doprovodný zákon do Senátu. A i kdyby tomu tak bylo, tak tady už bylo jednou řečeno, kdo vládne v Senátu ústavní většinou, a kromě toho jenom prostá většina umožňuje revokaci usnesení. A pokud by se ukázalo, že v nějakém okamžiku už je doprovodný zákon k dispozici, a zároveň by se ukázalo, že existuje návrh na odstranění duplicit, tak není důvod, například kdyby byl přijat návrh pana kolegy Bendy, aby to usnesení bylo revokováno, pokud zní, jak vy jste říkal, čímž si vůbec nejsem jistý.

To jsou moje dva komentáře k tomu, co tady zaznělo. Jinak obecně si dovoluji požádat čtenou Poslaneckou sněmovnu, aby zamítnutí zákona potvrdila, to znamená, aby zákon neschválila, protože to je jediný logický a smysluplný postup.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za závěrečné slovo panu senátorovi. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednání řádu Poslanecké sněmovny. Nejprve vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Přivolám naše kolegy z předsálí. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Korum je již nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 610/7."

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 31, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 34, proti 47. Návrh nebyl přijat. Konstatuji, že návrh zákona nebyl přijat.

Děkuji panu ministrovi i panu senátorovi.

Dalším bodem našeho jednání je bod 190, kterým je

190.

Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Návrh na zřízení této vyšetřovací komise předložila skupina 81 poslanců. Současně tato skupina připravila návrh usnesení Poslanecké sněmovny, který vám byl rozdán na lavice. Prosím, aby se ujal slova pověřený zástupce této skupiny. Prosím, pane pověřený zástupce, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Pověřený zástupce Roman Váňa – pro stenozáznam.

Vážené dámy, vážení pánové, já si dovolím odůvodnit návrh na zřízení této vyšetřovací komise určitou rekapitulací událostí minulých dní a na začátek bych si dovolil jednu dobrou zprávu. Aktuální důvěra občanů v Poslaneckou sněmovnu je 28 %. Našli se dva občané, kteří důvěřují pouze Poslanecké sněmovně. Shodou okolností jsou to tedy policisté z Útvaru na odhalování organizovaného zločinu. (Slabý potlesk.) To neměl být vtíp. V televizi požádali o slyšení před výborem pro bezpečnost, a to v minulém týdnu, v době, kdy delegace, výbor pro bezpečnost pod mým vedením, odjížděla na zahraniční dlouhodobě plánovanou služební cestu do Makedonie, shodou okolností s policejní tematikou, mimo jiné na setkání s českými policisty, kteří zajišťují ostrahu hranic makedonsko-řeckých. Vzhledem k tomu, že tato delegace byla mimo území republiky, využil místopředseda výboru Bronislav Schwarz své oprávnění, které vyplývá ze zákona o jednacím řádu, a po dohodě s dalšími šesti členy výboru pro bezpečnost svolal jednání tohoto výboru ve čtvrtek minulý týden.

Tady si dovolím jenom nepatrnou odbočku. Připomenul bych, že to ustanovení v jednacím řádu, že místopředseda svolává výbor v případě nepřítomnosti předsedy, pochází z roku 1995 a v té době myslím nebyl ještě ani internet a snad ani mobilní telefony, takže nepřítomnost předsedy byla snáze definovatelná než v dnešní době, kdy v podstatě kdekoliv na kontinentu je možné kohokoliv snadno zastihnout. Nicméně ten výbor byl svolán jednoznačně v souladu s jednacím řádem.

Po urychleném návratu delegace výboru pro bezpečnost, tak aby se členové mohli zúčastnit jednání výboru, přesto tedy řídil jednání výboru jeho svolavatel místopředseda, který předložil poslancům výboru návrh na slyšení oněch osob, které o slyšení požádaly. V té věci jsem jenom zaregistroval určitou výhradu pana státního zástupce Ištvana, který se ohradil proti interpretaci, že žádal o slyšení, s tím, že

nežádal, že byl pozván. Nicméně výbor žádost projednal a výsledek víceméně známe, jak to dopadlo. Členové výboru neschválili navržený program.

Těch důvodů, proč jej neschválili, bylo několik. Jednak samotný způsob svolání, který budil určité pochybnosti a možná určitým způsobem snižoval váhu důležitosti toho jednání. Jednak také zvolený formát toho jednání, kdy měly být vyslechnuty pouze osoby podle svého vlastního výběru a nebyli pozváni ani zástupci Ministerstva vnitra ani Policie České republiky, vedl k výhradě některých členů, že takovéto jednání by nebylo objektivní, kdyby nebyly vyslechnuty všechny strany sporu. Program tedy schválen nebyl. A tak jak jsem měl možnost sedět vedle pana státního zástupce Ištvana a pana plukovníka Šlachty, i jim se zdála varianta vyšetřovací komise jako varianta vhodná, v tu chvíli snad vhodnější než jednání výboru pro bezpečnost, protože si uvědomili, že takové jednání je prostě jakýmsi pódiem pod tak nesmírným zájmem médií, že už to nebylo příjemné ani jim.

Já bych si v té souvislosti dovolil ještě upřesnit, možná vysvětlit informace, které zazněly v dnešních médiích ohledně mé interakce s panem plukovníkem Šlachtou. Já musím říct, že ta verze, tak jak byl dotazován pan plukovník Šlachta ohledně našeho hovoru o složkách, je pravdivá. Pan plukovník Šlachta skutečně nevedl se mnou rozhovor o tom, co jeho složky obsahují či neobsahují, a došlo tak k určitému posunu toho děje v tisku. Tak to tedy přesně nebylo.

Musím říct, že když jsem sledoval jednání výboru a pan plukovník Šlachta seděl vedle mě, tak se na mě v jednu chvíli obrátil s tím, že by byla škoda, kdyby nebyl vyslechnut, kdyby nemohl vystoupit, protože má nachystané plné složky. Přiznám se, že jak se vzdaluje čas od té události, už si přesně nepamatuji, jestli řekl – mám na vás plné složky, nebo mám pro vás plné složky. Nicméně se domnívám, že myslel pro vás, pro jednání výboru.

Ať už to bylo řečeno jakkoliv, já jsem to v té chvíli rozhodně nepovažoval za nějakou situaci, že by snad o mě měla existovat nějaká složka. To rozhodně jsem takto nevnímal. Nicméně na můj zřejmě hodně tázavý obličej pan plukovník ještě doplnil tu informaci s tím, že má plné složky ne snad informaci z trestního řízení, ale plné složky o vazbách a klientelistických propojeních. A také doplnil, že jistě vím, co v nich je, když jsem z Olomouce. Musím říct, že to je ta část našeho rozhovoru, která ve mně zanechala určité pochybnosti, protože si myslím, že by místo, odkud někdo pochází, nemělo být dáváno do souvislosti s tím, co se v tom místě děje. V každém případě ale, jak říkám, ten rozhovor byl v médiích výrazně posunut ve významu a nedával bych tomu takový význam, skutečně ne.

Musím říct, že jsou-li vysocí důstojníci specializovaného útvaru připraveni sdělit nějaké závažné informace, tak jak oni vysvětlují veřejnosti, jak dokonce ministr spravedlnosti říká, že je to jediná možnost pro tyto důstojníky sdělit to na půdě Poslanecké sněmovny – což tedy vyvolává nepochybně další otázky o stavu justice, o tom, co státní zástupci, o tom, co další instituce, které by v takovém případě mohly konat –, myslím si, že je rozhodně ve veřejném zájmu, aby takovéto informace byly veřejnosti poskytnuty a aby k tomu byla využita patřičná půda, tedy orgán Sněmovny, který jednacím řádem přesně k takovému účelu předpokládá. Je třeba si uvědomit, že ani výbor Poslanecké sněmovny, byť výbor pro bezpečnost, ani plénium Poslanecké

sněmovny podle názoru sociální demokracie, a tak jak jsme jednali s vámi i s ostatními poslaneckými kluby, tak jsme se na tom víceméně shodli, není tou správnou půdou. Protože v případě, že by byly sdělovány citlivé, utajované informace, pak je to složité s uzavíráním takových jednání. A navíc, a to je základní, nebyla by zajištěna objektivita takového vystoupení. Vyslechli bychom nějakou stranu sporu. Je otázka, jestli jednu, možná druhou. Je otázka, jestli třetí. To všechno jsou otázky, které musí položit právě vyšetřovací komise.

Vyšetřovací komise podle zákona o jednacím řádu disponuje pravomocemi. Může předvolávat svědky, může žádat vysvětlení, může spolupracovat s policií na zajištění těchto záležitostí. Může dělat všechno to, co ani výbor, ani Poslanecká sněmovna jako plenum dělat nemůže. A navíc, a to je velmi důležité, vyšetřovací komise by měla také chránit zájmy dalších oprávněných osob, a to v případě, že by mohly být zveřejněny údaje, které přímo nesouvisí s vyšetřovanou věcí nebo které by mohly způsobit jiným osobám bezdůvodnou újmu. Takové informace je třeba nezveřejňovat. Je také důležité, aby nebylo ohroženo objasnění skutečností důležitých pro posouzení věci, která má být vyšetřena. Všechny tyto věci může zajistit pouze vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Navrhujeme tedy zřízení této komise ve znění usnesení, které máte na lavicích, ke kterému se potom přihlásím v podrobné rozpravě. Dovolte mi, abych vás požádal o podporu zřízení této vyšetřovací komise. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a prosím zároveň pověřeného zástupce pana poslance Váňu, aby se mnou sledoval od stolku zpravodajů všeobecnou rozpravu, kterou tímto zahajují. Jako první se přihlásil s faktickou poznámkou pan poslanec Bohuslav Chalupa. Prosím, s faktickou poznámkou, nebo řádně? (Řádně.) Řádně.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené dámy a kolegové, na to, co jsem si tady vyslechl, zareaguji.

Není pravdou, že předseda výboru pro bezpečnost byl informován o vůli svolat výbor pro bezpečnost až od pana Schwarze. Já jsem dne 16. 6. poslal všem členům výboru pro bezpečnost žádost o svolání výboru a o jejich hlasy s tím, že jsem vám všem 199 poslancům poslal informaci o tom, že tuto ambici mám, vysvětlil jsem důvody, které mě k tomu vedou. A kolik poslanců se ozvalo zpátky? Sedm!

V těch důvodech jsem uvedl, že to mimořádné svolání žádám proto, protože se objevila informace, že 240, a teď nevím, jestli dva policistů, podepsalo nesouhlas s reorganizací. A to, že jsem členem výboru pro bezpečnost, mě vedlo k tomu, abych se zabýval, jestli náhodou nedojde k zastavení činnosti ÚOOZ a k ohrožení vůbec činnosti vyšetřovacích orgánů s celostátní působností v České republice.

Pan předseda Váňa nebo ostatní členové výboru pro bezpečnosti mohli už 16. 6. reagovat na tuto moji žádost a mohli jsme to klidně projednat a domluvit se, jakým způsobem bude tento výbor svolán. Nebo nesvolán. To, že se objevila informace o tom, že by plukovníci a státní zástupce chtěli předstoupit před výbor pro

bezpečnost, jenom doplnila tuto původní žádost. A jednací řád, jak tady bylo řečeno, nezakazuje svolat takové jednání. Tudíž nevím, proč je tady tolik slov okolo zbytečně, když jednací řád to umožnil, místopředseda svolal. Tak o čem se tady bavíme? Jestli to je nějaká zvyklost? Já ty zvyklosti, už to tady poslouchám dva a půl roku, nějaké zvyklosti, a ne všechny zvyklosti, které tady fungovaly, vedly k prospěchu tohoto státu. To je první záležitost.

Pokud jde vůbec o průběh toho výboru pro bezpečnost. Tady se dozvídáme, že policisté by mohli, že by došlo, že by se něco stalo. My vůbec nevíme, co by se stalo. Bylo navrženo, aby byli vyslyšeni, a výbor pro bezpečnost měl možnost ve chvíli, kdy by došlo k prozrazování utajovaných skutečností, ten výbor přerušit. To, že jste se rozhodli, že je nevyslechnete, je věc výboru. Bylo to demokratické rozhodnutí, nedošlo k tomu. Ale nebyli vyslechnuti a byli osloveni jenom tito tři. Ministr vnitra i policejní prezident se vyjádřili k reorganizaci už na výboru pro bezpečnost. Nemělo význam je v této věci vyslechnout na výboru pro bezpečnost znova. (Silný hluk v celém sále.)

Ta vyšetřovací komise tak, jak je navržena, má vyšetřovat něco, co vůbec nevíme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Velmi se omlouvám, pane poslanče, ale prosím o klid. Řešíme velmi závažnou věc. A ti z vás, kteří chtějí debatovat, běžte do předsálí. Děkuji.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Vzpomínám si na policisty ze Zlína, kteří v pracovní době chodili na sportovní stadion, dělali si tam kšefty s nějakými toaletními... porcelánem, a tak dále. To byl šéf policie ve Zlíně – a policejní ředitelství to nevědělo? Neřešilo? Až se to dozvěděli novináři?

Situace v policii je vážná, vážení, tak jak to tady řekl předseda výboru pro bezpečnost. A pokud ta vyšetřovací komise bude fungovat, tak by se měla zabývat i tím, jaký je stav v polici a jestli policie funguje tak, jak má. A jestli ti, kteří jí velí, mají vůbec tu kompetenci a autoritu, aby policii vedli.

K návrhu usnesení se vyjádřím později. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím všeobecnou rozpravu... Pardon, pan ministr. Pane ministře, omlouvám se, vy jste takový nenápadný. Prosím, pane ministře, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jenom –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane ministře. Poprosím, abyste pokračoval, až tady v sále bude klid. Děkuji.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Jenom na vysvětlení toho našeho dopoledního, raně odpoledního návrhu a vůbec toho postupu. Připomenu, že podle § 48 odst. 2 jednacího řádu má usnesení Sněmovny, kterým se zřizuje vyšetřovací komise, obsahovat přesné určení věci, která má být vyšetřena. Když se podívám do toho návrhu, tak tu žádné takové přesné určení není. Je tu prověřit činnost příslušníků atd. To není žádné přesné určení věci, která má být vyšetřena. To je prověření nějaké činnosti. To je něco úplně jiného. A to je právě ta logika našich návrhů. My říkáme, tady lidé, kteří mají nějakou autoritu, která je dána tím, co ve svém životě dokázali, chtějí, aby byli vyslechnuti zástupci lidu. A já si myslím, že bychom je měli nejprve vyslechnout, a potom na základě toho, co uslyšíme, by měla Poslanecká sněmovna teprve zvažovat, zda je co vyšetřovat.

Takže tolik k tomu, co jsme navrhovali, a doufám, že to tak dopadne. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane ministře, ale já to za přesné určení považuji jako předsedající. Pokud byste proti mému postupu chtěl vznést námitku, tak samozřejmě máte možnost.

S faktickou poznámkou pan poslanec Birke. Prosím. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo. Já si dovolím opravdu malou technickou vaším prostřednictvím. Vážený pane ministře, vy nejste zástupce lidu! My jsme zástupci lidu, my jsme zvoleni. Vy jste nebyl zvolen členem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. (Potlesk poslanců ČSSD, ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Shodou okolností jsem chtěl říct totéž, ale k tomu vlastněmu, co tady pan ministr říkal. Já s ním hluboce nesouhlasím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, prosím, mikrofon si dejte blíže, ať je vás lépe slyšet. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Já se obávám, že to ani nepřekřičím.

Domnívám se, že jsme se nějakým způsobem domluvili. Nevidím důvod, mně přijde, že ten návrh je racionální. My jsme si to vyhodnotili ještě asi 14 dní před Chovancem, že vyšetřovací komise by bylo jedno z možných řešení, a s postupujícím časem jsme dospěli k názoru, teď mluvím za TOP 09, a jsme rádi, že další se k tomu přidávají. A já tady nechci poslouchat řadu policistů, a aby nám vykládala celá Sněmovna. Já si myslím, že máme schopné právníky, lidi, kteří pracují v bezpečnostních výborech a tou problematikou kolem se zabývají, tak necht' zjistí

nějaké výsledky, a pak se tady o tom bavme. Ale mně přijde, abychom si tady hráli všichni na vyšetřovatele... Já se přiznám, že některé lidi ani slyšet nechci. V policii se má velet, v policii se má poslouchat, a jestli je někdo akční policista, tak já s tím mám docela problém, protože nevím vždycky, kde ten aktivismus skončí. A to, co se stalo mezi dvěma útvary policie a vedením v posledních měsících, je natolik alarmující, že by část zástupců lidu, kterým dáte důvěru, se jich měla ptát. A něco jiného je statut vyšetřovací komise, něco jiného je, když tady budeme poslouchat v uzavřeném režimu všichni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Lank, po něm pan poslanec Hájek, po něm paní poslankyně Němcová. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Já se omlouvám, ale musím zareagovat na to, co tady zaznělo od pana ministra Pelikána, že v podstatě nejdřív bychom si je měli vylechnout a vlastně zvážit, jestli vůbec je co vyšetřovat.

Nezlobte se, pane ministře, ale s tím já tedy nesouhlasím! Já si myslím, že tady rozhodně je co vyšetřovat! Tady se do médií pustilo poměrně silné obvinění, že snad špičky policie jsou napojeny nějakým způsobem na organizovaný zločin. Tak já chci buďto vědět, jestli opravdu tomu tak je, a v tom případě musíme z toho vyvodit důsledky a neznemená to podle mě nic jiného, než že ty špičky policie musí skončit, anebo tomu tak není a v tom případě je to obvinění falešné, a tím pádem musí nést následky ti, kdo je vznesli. Tady jiná možnost není. Ale rozhodně si myslím, že tohle se vyšetřit má, protože tohle obvinění teď zůstalo viset ve vzduchu! Jen tak! Tady se něco plácló, opravdu hodně silné obvinění, a zůstalo to viset ve vzduchu a vrhá to špatné světlo na celou policii jako celek. A tohle si myslím, že my nemůžeme připustit!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit – Národní Koalice a ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Hájek. Pardon, pane ministře, registruji vaše přednostní právo po faktických poznámkách. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem politik krátce, a když jsem vstupoval do politiky, tak jsem se připravoval, a jedním z takových témat v roce 2012 bylo odvolání policejního prezidenta Lessyho. Já si to pamatuji, protože skutečně jsem si to studoval. A jak to bylo? Byl to boj o politické ovládnutí policie. Tenkrát pan poslanec Kalousek prostřednictvím pana předsedajícího telefonoval čtyřikrát panu Lessymu, kterému vytkl, on to pan prezident Lessy říkal nějak jinak, ale vytkl mu, že na něj vyvíjel nátlak atd., že mu vyhrožoval. Jak to dopadlo? Dopadlo to tak, že GIBS obžalovala, vymyslela si trestný čin, GIBS to vyřešila, že pana policejního prezidenta odvolali, dali pana Červíčka. Z ODS mezitím byly telefony – Bílek k Nečasovi a zpátky atd. To znamená, byl to

jednoznačný boj o ovládnutí policie. Uplynulo kolik? 2012 – 2016, čtyři roky, a my tehle boj máme opačně, boj o ovládnutí policie ČSSD. Mám tam vytištěné ty výkřiky tenkrát pana poslance Sobotky: ohrožení demokracie, zařízení, veřejná správa atd.

Já jsem pořád ještě obyčejný občan, politikem jsem krátce. Kryste Pane, 10 milionů občanů, naši voliči nejsou blbí a chtějí vědět, co se děje. Tak prosím vás, jestli s tím nemáte problém, já jsem také narozen v Olomouci a nemám s tím problém, tak tady ty tři nebo čtyři osoby pusťte, ať nám řeknou, o co go! Já si připadám jak v roce 1977, kdy všichni odsuzovali Chartu 77, ale my jsme ji neměli číst. Ale všichni jsme ji odsuzovali.

Mě nejvíce mrzí, že komunisté byli ti, kteří znemožnili, aby na tom výboru vystoupili. To mně paní Bebrová Rozbrojová, nebo jak se jmenujete, pardon, já se omlouvám, mrzí! Děkuji. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hájkovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Němcové, po ní paní poslankyně Válková, po ní pan poslanec Chalupa. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já bych –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Moc se omlouvám, ale nemáte zač, protože tady není slyšet. Poprosím, aby se sněmovna ztišila!

Poslankyně Miroslava Němcová: Já bych chtěla doporučit panu ministru spravedlnosti, aby si přečetl ten návrh usnesení. Jestliže zpochybňuje, že tam není přesné vymezení toho, co má vyšetřovací komise činit, tak já se domnívám, že v tom bodě I. toto vymezení existuje. Zní takto: Poslanecká sněmovna zřizuje podle čl. 30 Ústavy ČR a podle § 48 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia ČR, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie ČR k 1. srpnu 2016. Mně se zdá, že to je prostě úplně jasně vymezení toho, co má komise prošetřovat a koho má prošetřovat.

Čili jestli pan ministr spravedlnosti neumí číst a neumí porozumět tomu textu, který je předložen, tak to je pro mě nejhorší možná zpráva v zahájení téhle diskuse.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Už jsem říkal, že to vymezení jako předsedající považuji za dostatečné. Pokud byste proti mému postupu chtěli vznést námitku, máte možnost.

Další s faktickou poznámkou paní poslankyně Helena Válková.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já bych si přece jen dovolila takovou drobnou úpravu, návrh úpravy, protože si myslím, že zde zřejmě přehlédnutím došlo k tomu, že to vymezení není přesné. Já to tedy ještě přečtu. Podle toho článku I zřizuje podle článku 30 Ústavy České republiky atd. atd. k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu policie a Vrchního státního zastupitelství. Vyšetřovací komise nemůže podle mého přesvědčení v souladu s jednacím řádem prošetřovat Vrchní státní zastupitelství v Olomouci jako takové, jako celek, ale pokud mám být konkrétní, tak by tam mělo být doplněno "a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci". A totéž navrhuji, aby bylo doplněno do článku II. Také před tím Vrchního státního zastupitelství v Olomouci aby doplněno prověřit činnost státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pokud toto je záměrem předkladatelů. V opačném případě se domnívám, že bychom překročili možnou kompetenci, věcnou kompetenci té vyšetřovací komise. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Nacházíme se ve všeobecné rozpravě, já váš návrh registruji, ale poprosím, abyste se k němu přihlásila v podrobné rozpravě. S další faktickou poznámkou pan poslanec Bohuslav Chalupa.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Já asi umím číst, ale pokud je tady napsáno "v souvislosti s reorganizací", tak když budu skutečně chtít řešit všechny v souvislosti s reorganizací, tak se podívám na situaci policie před dvěma roky a budu zkoumat všechno, co souvisí s možnou reorganizací policie, a budu to vyšetřovat dva roky. Takže tohle je přesné určení, čím se má zabývat komise? To asi ne.

A ještě se vrátím k věci, které zde byly řečeny. Pokud měl někdo pocit i z té druhé strany, že se někdo něčeho dopustil, tak se měl taky obrátit na orgány činné v trestním řízení, a už dávno celou věc má řešit GIBS sám o sobě v této chvíli. A v sobotu v televizi pouštěli odposlechy důstojníků GIBSu, kde jasně ten důstojník říkal, že toho Šlachtu prostě zlikvidují, že to vůbec nemusejí brát v úvahu, protože Šlachty se zbaví. Tohle je právní stát? Tohle je fungování policie? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další faktická poznámka pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Omlouvám se, že zdržuji, ale byl jsem tu jmenován panem poslancem Hájkem tak jednoznačně, že bych to přece jenom rád uvedl na pravou míru a řekl mu vašim prostřednictvím, pane předsedající, že nesmí věřit úplně každému drbu, který slyší. Pravda je, že určitý typ lidí uvěří stokrát opakované lži a pak ji pokládá za pravdu. Takže už dvacet let si všichni myslí například, že Antonín Baudyš, když byl ministrem, nebožtík, tak si prostřelil letadlo, i když faktem je, že si ho neprostřelil. Při vystoupeních podobně osvětleného typu, které tady předvedl pan poslanec Hájek, často slyším, jak jsem nakoupil ty padáky, i

když jsem je nikdy nekoupil. A není pravda, že jsem vyhrožoval panu plukovníku Lessymu. Prostě některé drby se sice stokrát opakují, ale nejsou o to pravdivější. Nicméně jsem ochoten se smířit v duchu všeobecného konsenzu, že za všechno, i v rámci policejní reformy, mohu já, že jsem to byl pravděpodobně já, kdo léta realizoval schůzkovou činnost s vaším předsedou a že s největší pravděpodobností i já jsem porušoval trestní řád a služební předpisy. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, to byla zatím poslední faktická poznámka i přihláška do všeobecné. Pardon, s přednostním právem pan ministr, omlouvám se. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jenom drobná poznámka. Číst umím a možná bylo dobré, kdyby paní kolegyně nevybočovala z mezí slušnosti, je to zbytečné.

Ale když tady zaznělo jasné podezření, jasně formulované podezření, opakované, z toho, co bylo v televizi, tzn. že se pan policejní prezident měl něčeho dopustit, tak to je skutečně podezření. Ale pak to má být napsané v mandátu té vyšetřovací komise, protože to tam právě nečtu. Tam nejsou žádná jasná podezření. A má-li se něco vyšetřit, tak musí být nejdříve podezření a to podezření musí být, jak ukládá jednací řád, formulováno v tom usnesení. To, co my se tu – nebo vy se tu, máte naprostou pravdu, ano, já nejsem poslanec – se hotovíte schválit, je v podstatě ničím neomezený mandát, který je omezený pouze osobami. Vlastně cokoli, co dělali, těch asi pět set lidí, kteří jsou tam více či méně vyjmenovaní, v posledních asi tak pěti letech, by mohlo teoreticky být předmětem činnosti té komise. A to jsem tedy skutečně přesvědčen, že jednacímu řádu neodpovídá. A mám tady pocit i z té debaty, že jestliže se všichni shodují na tom, že má být vyšetřovací komise, tak na tom, co vlastně má vyšetřit, se tedy už rozhodně všichni neshodují. I z tohoto důvodu se domnívám, že by to usnesení mělo být precizováno a mělo by jasně formulovat, co jsou ta podezření a jaká podezření tedy má ta komise potvrdit nebo vyvrátit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jakákoli formulace usnesení je možná samozřejmě v podrobné rozpravě. Pan předseda (Hamáček) s přednostním právem. Pardon, s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, omlouvám se.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, pane předsedo, nebylo to příliš subordinační, ale budu velmi stručný.

Chci říct, že pan ministr opravdu nemá pravdu. Že není úkolem Poslanecké sněmovny, aby ve svém zadání formulovala jakákoli podezření. Pak bychom tam mohli nadiktovat dalších sedm nebo osm podezření a vyvolali bychom ve veřejnosti pocit, že si to opravdu myslíme. My jenom chceme, aby nezávislá vyšetřovací komise ve veřejném zájmu prošetřila všechny ty okolnosti, samozřejmě že bude prošetřovat nejen toto podezření, ale řadu dalších podezření, a sdělila pak Poslanecké sněmovně závěry svého šetření. Vždy při tom, kdy byly sestavovány vyšetřovací komise, se

postupovalo tímto způsobem. Není pravda, že nic nevyšetřily. Byly tady vyšetřovací komise, které seznámily Sněmovnu i veřejnost s velmi závažnými skutečnostmi, pouze má někdy veřejnost nepřiměřená očekávání, že ta vyšetřovací komise někoho bafne a strčí do kriminálu. To není její úkol. Ona není orgánem činným v trestním řízení. Ale skutečnosti, které zjistí, pak sdělí Poslanecké sněmovně, které se zodpovídá, a pro ten účel si myslím, že je to zadání formulováno precizně a naprosto standardně, tak jako v desítkách případů předcházejících, které si osobně pamatuji. Nikdy se neformulovala žádná podezření. Nejsme tady od toho, abychom někoho podezírali. Jsme tady od toho, abychom komisi, kterou si zvolíme, dali jasný mandát, aby prošetřila všechny skutečnosti, které se objektivně staly, a seznámila nás s nimi. Abychom někoho dopředu podezírali, od toho tu nejsme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S přednostním právem pan předseda Poslanecké sněmovny. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane ministře, bod, o kterém jednáme, je zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, nikoli Ministerstva spravedlnosti. Prosím, nechte to na nás. (Potlesk v celém sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Korte.

Poslanec Daniel Korte: Pěkný večer. Dámy a pánové, pan ministr spravedlnosti Pelikán oznámil světu a lidstvu, že bude-li schválena reorganizace policie, odstoupí. Reorganizace policie schválena byla orgány, které jsou k tomu kompetentní. A já se ptám – pane ministře, co tady ještě děláte? (Smích a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Chalupa.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. To bylo opravdu vtipné. To bylo napodobení pana Junckera. (Potlesk TOP 09.) Pan Juncker je ten, kterého obdivujete? Skvělý!

Pokud se tady bavíme o tom usnesení, znova říkám, že pokud budeme vyšetřovat souvislosti s reorganizací, tak to nevyšetříme nic. Tam má být souvislosti s přípravou a rozhodnutím o provedení reorganizace podle mého názoru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Znovu opakuji, prosím, že v podrobné rozpravě se dostaneme na návrhy usnesení.

S faktickou poznámkou pan místopředseda Filip, po něm s přednostním právem pan ministr Chovanec.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Paní a pánové, jestli jsem měl kdy pochybnosti o tom, že je potřeba tu vyšetřovací komisi zřídit, tak po vystoupení pana ministra Pelikána a některých dalších vystoupeních mám dojem, že je to ještě vážnější, než jsem si myslel. Já tu specifikaci vidím docela přesnou, která nenaráží na nic, co by nám neumožňoval jednací řád. A prosím, vždycky jsem se zastal postupu státního zastupitelství, protože to je jediný orgán, který může ukládat vyšetřovatelům Policie České republiky, jak mají postupovat. A jestli se tady pereme o to, jestli mají, nebo nemají být šetřeni i státní zástupci, v tom případě se nezlobte, ale získal jsem mnohem větší pochybnosti, než jsem měl před tímto jednáním.

Já jsem pro to, abychom se už věnovali přímo zřízení této komise. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan ministr vnitra. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážil jsem, jestli mám dnes vystupovat, ale když tu slyším některá ta nařčení, obvinění a pochyby, tak v zájmu stability Policie České republiky si myslím, že bych vystoupit měl.

Vážený pane kolego, já jsem byl u toho, kdy jsem měl dva policejní prezidenty, kdy jsem měl pana Lessyho, který byl účelově kriminalizován, a měl jsem pana Červíčka, a musel jsem to nějak vyřešit. Ta situace byla diametrálně odlišná od toho, co zažíváme dnes.

Pan ministr Pelikán tady říká, že zadání je tak vágní, že se dá vlastně vyšetřovat pět let dopředu. Vážený pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, vždyť vy mě obviňujete už několik týdnů, že ta reorganizace byla ze dne na den. Tak jakých pět let? Vždyť vy sám říkáte, že to bylo šito horkou jehlou, že to je během jednoho a půl měsíce. Tak o jakých pěti letech hovoříte?

O těch reorganizacích se opravdu mluvilo mnoho a mnoho a mnoho let. Když si pustíte pana Hrušku, který byl náměstkem pana Kubiceho, nemůžete si myslet, že by tento člověk nějak fandil mně nebo sociální demokracii, tak říká: Vždyť já jsem o tom hovořil už před lety, hovořil jsem o tom s Robertem Šlachtou.

A prosím pěkně, ten proces znamená to, že se vytváří manažerská střecha dvou útvarů, které spolu prostě nespolupracují ideálně tak, jak by chtěly policejní špičky. Z těchto dvou útvarů sedm manažerů – dva ředitelé, pět náměstků – se mělo stát součástí té střechy, kde je osm míst. Tak mi prosím pěkně fekněte, komu jsme tu židli brali? A samozřejmě byl naprostý předpoklad, že tito manažeři se tam přendají do té střechy, že tam budou pracovat. Na to, že automaticky nedostal nikdo nabídku na to, aby to řídil – je tady zákon o policii, je tady nabídkové řízení. A na druhou stranu,

kdo si přečte ten zákon o policii, tak ví, že policista v desáté platové třídě je neopomenutelný v tom výběru. Jeho nelze vyřadit. On se toho výběru musí zúčastnit. Rozuměl bych, že někteří policisté se toho výběru zúčastní, neuspějí a pak to kritizují. Ale nepokusit se tu funkci získat, odejít a vytvářet tady určitou politicko-mediální kauzu...

Pojďme to šetřit. Pojďme tu komisi stvořit, ať začne rychle pracovat. Jak jsem se bavil s kolegy, kteří jsou erudovanější, tak ta komise de facto může vzniknout v řádu několika dní, nebo maximálně týdnů, a může se velice rychle tomu problému věnovat. A myslím si, že zásada spravedlnosti je, že jsou slyšeny všechny strany.

Pan poslanec Chalupa, prostřednictvím pana předsedajícího, tady říká: Vždyť vy už jste se o reorganizaci na výboru bavili. Ano, to je pravda. Projednávali jsme to tam a v závěru výboru jsem několikrát explicitně opakoval: Koncepce policie budeme ještě projednávat, je to za 11 miliard, vytvoříme pracovní skupiny. Ale nikdo z toho výboru – nikdo – nerozporoval právo policejního prezidenta, aby podepsal technické opatření. S tím jsme se přece rozešli na tom výboru. Existuje nahrávka. To nebylo tak, že jsme na tom výboru nebyli, neřekli, neseznámili výbor s tím. A všichni řekli: To je plně v kompetenci policejního prezidenta, je to jeho zákonná možnost. A když mi tu organizační změnu dal, tak jsem ji začal posuzovat v otázce odboru bezpečnosti, personalistiky. Když vyšlo najevo, že by to mohlo ohrozit živé kauzy, dělal pan náměstek Mlsna – myslím si, že je to erudovaný legislativec a právník – ve spolupráci s dalšími specialisty posouzení, jestli kauzy ohrozí. Byly dány technické podmínky, aby se to nestalo. A po všech těchto posouzeních jsem tu reorganizaci prostě podepsal.

Když říkáte, že by se na tom výboru probíraly z té jedné strany, kterou jste pozvali, pouze věci, které se nedotýkají trestního řízení, tak mi prosím pěkně řekněte, proč jsem je tedy měl zbavovat mlčenlivosti. Proč jsem je měl zbavovat mlčenlivosti? Já jsem byl připraven, seděl jsem v Poslanecké sněmovně a měl jsem v deskách čtyři zbavení mlčenlivosti: pro pana Šlachtu, pro pana Komárka – ne Komára, jak tady ráno špatně uvedl pan kolega Faltýnek – a pro pana Tuhého a pro pana Laubeho. A byl jsem připraven na místě na tom výboru zbavit mlčenlivosti další policisty, protože se tady hovořilo o policejních špičkách. Já nevím, co to je v médiích policejní špičky, jestli to jsou tři policisté, čtyři, sedm? Byl jsem připraven pro potřeby toho výboru je zprostit mlčenlivosti.

Ale neříkejte mi prosím pěkně, proč jsem to neudělal? No protože vy jste ty policisty nepozvali. Vy jste nepozvali pana Tuhého. Vy jste nepozvali pana Laubeho. A mně to nepřijde správné. A ta komise má přeci právo si vyslechnout všechny, udělat si závěr. Až se ta komise sejde, požádá dotčený policejní orgán o součinnost. Ta komise má ve své podstatě právo žádat vysvětlení. A pokud se chceme opravdu dobrat pravdy, tak tohle je cesta. A já si nemyslím, že ta komise to musí zkoumat měsíce a měsíce. Záleží to na nich. Já v ně mám důvěru. A velice rád před tu komisi předstoupím a řeknu jim svůj pohled.

Takže za mě je to takto, dámy a pánové. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Bronislav Schwarz. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer všem. Pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vaše vystoupení bylo dojemné, já jsem na něj zvyklý, vždycky jsem si ho vážil, protože bylo k věci. Nebudu se už bavit o svolání výboru, to už jsme slyšeli. Nebudu se bavit o vyšetřovací komisi. Pouze jako člověk, který absolvoval reorganizaci u policie před několika lety, zeptám se – ne vás, jenom možná tak do éteru: Jak je možné, že probíhá někde tak závažná reorganizace špičkových útvarů a jejich šéfové to nevědí a nikdo se nebaví s pány trestního řízení, státními zástupci? Promiňte, ale to svědčí o profesionalitě. To je jediná moje otázka. Ale už jenom pro sebe. Nechci odpovět.

Pro mě je to smutné, že o tom nevědí špičky těch útvarů, není s nimi nic probráno a nevědí o tom státní zástupci. Z toho důvodu mi je to smutné. Pokud to bylo myšleno upřímně a ta reorganizace se čekala, je nutná vývojem policie, tak bych rozuměl tomu, že s lidmi, s kterými tam počítám, vážím si jich, ji taky proberu, až to k něčemu vede. Ale udělat ji bez těch lidí a bez státních zástupců, kteří se týkají tohohle ministra, si myslím, že je trošku amatérské. To je všechno, co jsem chtěl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byl zatím poslední přihlášený do všeobecné rozpravy. Prosím, pan poslanec Benda ještě. (Hluk v sále.)

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, vím, že už je pozdě a chceme jít všichni domů. Nepřihlásil jsem se k faktické poznámce. Jenom jedno upozornění k tomu, co tady teď říkal pan ministr o zbavování mlčenlivosti.

Vyšetřovací komise má právě tu výhodu, že pro její potřeby nikdo zbavovat mlčenlivosti nemusí, ona může vyšetřovat i věci, o kterých nebudou ani ti příslušní orgánové, kteří by jinak mlčenlivosti zbavovali, vědět, že jsou na ně tázáni. A každý, kdo je před komisí předvolán, musí odpovídat a nemůže se odvolávat na státní tajemství. To je první poznámka.

Druhá poznámka o dnešním celém vystupování některých představitelů – a říkám záměrně některých představitelů – hnutí ANO, ať už dopoledne, nebo teď v této fázi, tak si myslím, že klíčovou otázkou, která by měla být v zadání komise, a nenavrhuju to, protože si myslím, že to zadání je dostatečně obecné, je vyšetření vazeb Andreje Babiše a pana plukovníka Šlachty, a jak to v minulosti bylo, je a proč se odehrává tanec posledního měsíce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí... Pardon, pan poslanec Štětina. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý večer. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Možná že se usmíváte, proč zrovna teď já. Tak já vám to řeknu. Ta situace není vůbec jednoduchá. Já jsem z toho docela nervózní, protože jsem přesvědčen, že drtivá většina policistů jsou naprosto poctiví lidé. To všichni víme. A jestliže někdo říká něco jiného, tak to není pravda.

Ale já jsem tady z jednoho prostého důvodu – že se vrátím do minulého volebního období. Jak říkal pan ministr naprosto správně, tak reforma nebo reorganizace policie se chystá několik let. Já jsem byl svědek toho, když pan plukovník Lessy přišel na jednání podvýboru pro reformu policie a z tohoto výboru byl vykázán. Ano, byl vykázán. Čili já jsem přesvědčen o tom, že reformu policie musí dělat ministr vnitra s policejním prezidentem. Ale musí ji dělat tak, aby to mělo, slušně řečeno, štábní kulturu. A já se obávám pouze jedné věci. Jestliže máme z roku 2013 pokyn policejního prezidenta – a teď si můžete doložit, kdo byl policejním prezidentem – č. 103, kde je naprosto jasně vymezeno, jak se všechny tyto útvary mají chovat a co mají vyšetřovat – tam je to naprosto jasně napsáno.

A teď to poslední. Já se jenom obávám, aby náhodou toto nesměřovalo k tomu, co bylo zavedeno na Policejním prezídiu, resp. u útvaru ÚOKFK. To byl vnitřní předpis 123 z 9. srpna, kdy každý policista musel hlásit svému nadřízenému, příp. koordinátorům, kteří byli zřízení někým – já nebudu říkat kým, ale zase to všichni víme, protože to je člověk, který by zase mohl někoho žalovat, takže já to jméno říkat nebudu. Ale toho já se bojím. Já nechci tady mít žádnou kontrolu policistů, kteří vyšetřují a pracují slušně a poctivě.

Já vám děkuji, že jste mě vyslechli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy všeobecnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Vaňa: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych si jenom dovolil několik drobností k tomu, co tady proběhlo.

Pan poslanec Chalupa vystoupil s několika tématy. V podstatě pokračoval v debatě, která začala již na výboru pro bezpečnost, přes reformu policie, přes vyšetřovací komisi. Tam ten jeho podnět skutečně přišel už šestnáctého, ale vysvětlili jsme si, proč nebyl zodpovězen. Doufám, že to na výboru stačilo.

Co se týče doplnění paní poslankyně Válkové, tam bych doporučoval, abychom to vzali za základ toho usnesení tak, abychom jej doplnili už rovnou.

Co se týče ještě pana poslance Chalupy, který říkal, že je možné šetřit reformu několik let zpět. Domnívám se, že to skutečně takto možné v rámci toho zadání bude.

Nebude to však moci trvat dva roky, neboť v rámci usnesení se předpokládá lhůta do 31. října 2016, kdy by měla vyšetřovací komise podat svou závěrečnou zprávu. Takže může vyšetřovat, jak daleko chce, ale musí to stihnout zpracovat do konce října.

Chtěl bych se zastat také pana poslance (správně ministra) Pelikána. Pan poslanec Korte říkal, že by měl odstoupit. Já, pokud jsem tu situaci sledoval, pan ministr Pelikán nikdy neřikal, že odstoupí. Pouze říkal, že to zváží, a to nepochybně udělal. O odstoupení mluvil nějaký jiný ministr – tedy o odstoupení pana Pelikána. Takže prosím to nesměšujme.

Co se týče pana ministra Chovance, který vystupoval ve věci projednávání reformy na výboru pro bezpečnost, tam bych chtěl jenom vysvětlit, že pan poslanec Chalupa byl omluven ze zdravotních důvodů, takže nebyl přítomen té debatě. A skutečně, byť výbor pro bezpečnost vyjádřil poměrně silné výhrady k té reformě, tak jak byla předložena, přesto jsme se shodli většinově na tom, že je v kompetenci policejního prezidenta a ministra vnitra a oni za to také nesou zcela jasně danou odpovědnost.

Tak to je, co se týče výhrad, které v průběhu jednání zazněly.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váňovi za jeho závěrečné slovo. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Váňa. Prosím.

Poslanec Roman Váňa: Dovolím si tedy přihlásit se k předloženému usnesení ve znění pozměňovacího návrhu paní poslankyně Válkové, jestli je to takto možné. (Předsedající souhlasí.) Pokud by nebyla žádná námitka, pak tedy se jedná, jenom pro upřesnění, o návrh usnesení, tak jak jej máte na svých stolech, doplněný v bodě I – prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia Policie České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci – věta dále pokračuje. A stejně tak v bodě II by bylo k Vrchnímu státnímu zastupitelství doplněno tedy přesně – státních zástupců. Aby bylo jasné, že se nevyšetřuje instituce, nýbrž konkrétní osoby. To k navrženému usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže místo Vrchního státního zastupitelství v Olomouci bude státním zástupcům v Olomouci. (Poslanec Váňa upřesňuje mimo mikrofon.) Státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci. To stejně v bodě II. Děkuji.

Pan poslanec Chalupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Já souhlasím s tím úvodem, kde se přeformulovaly věci ohledně státního zastupitelství a příslušníků. Nicméně navrhuji zaměnit slovo činnosti za slovo postupu a za slova "v souvislosti

s reorganizací" navrhuji "v souvislosti s rozhodnutím o provedení reorganizace ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky". Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já prosím, jestli bych mohl dostat ten protinávrh písemně. Je to protinávrh, budeme o něm hlasovat jako první. Pan poslanec Brázdil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Já bych si taky dovolil změnu, a to v bodu IV změnit počet členů vyšetřovací komise na 200. A tím pádem, že nás bude dost a máme před sebou prázdniny, tak bychom mohli zkrátit ten výsledek na lhůtu do 30. září. Čili změnu ještě jednou – ne na počet 7 lidí, ale 200 a zkrátit to vyšetřování nebo ten výsledek do 30. září. Děkuji. (Šum v sále, různé poznámky mimo mikrofon.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já ho za hlasovatelný zatím považuji jako protinávrh, pokud legislativa nebude mít námitku.

Prosím, pan poslanec Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se omlouvám. Nedělá se to většinou v podrobné debatě, ale já se nemohu zdržet komentáře vůči předcházejícímu pozměňujícímu návrhu. Je to přesně ta logika, jako když jeden parník přejede Atlantik za deset dní, tak dva parníky to stihnou za dva dny. Já myslím, že bychom se nad tím měli zamyslet. (Smích a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, jestli ještě někdo v podrobné rozpravě má nějaký jiný návrh. Pan poslanec Hájek, prosím.

Poslanec Josef Hájek: Dobrý večer. Já budu stručný. Jenom v bodě III lhůtu do 30. září. Jsou krajské volby 7. října. Já si myslím, že zástupci všech stran, které kandidují – zejména ČSSD by měla mít ten eminentní zájem, že skutečně chceme před občany předstoupit před těmito krajskými volbami, že skutečně nemáme co skrývat, padni komu padni. Takže v bodě III lhůta do 30. září. Děkuji za podporu všech politických stran a hnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Birke. Prosím. (Poslanec se rozhodl, že nebude vystupovat.) Pan poslanec Birke stahuje svou přihlášku. To byl zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo. Není zájem o závěrečné slovo pana poslance Váni. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat. Nejprve vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Navrhnou postup hlasování. Pokud budete souhlasit, tak bych navrhl postup v pořadí poszměňovacích návrhů tak, jak byly předneseny, od konce. Takže nejprve pan poslanec Hájek, poté pan poslanec Brázdil, poté pan poslanec Chalupa a nakonec původní návrh předkladatelů předložený panem poslancem Váňou. Je proti tomuto postupu, prosím, nějaká námitka? (Reakce na hlas z lavic ANO.) Paní poslankyni Válkovou zapracoval pan poslanec Váňa do svého původního návrhu, což je jeho právo. Takže její návrh je zapracován v jeho návrhu. Jestliže proti tomu není námitka, tak budeme hlasovat.

Nejprve návrh pana poslance Hájka, který v původním návrhu jako protinávrh chce v bodě III stanovit lhůtu místo do 31. října do 30. září 2016. Je to tak? Je to tak.

Zahajují hlasování o návrhu pana poslance Hájka. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 32, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro 31, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Dalším hlasováním bude hlasování o návrhu pana poslance Brázdila, který chce, a můžeme to hlasovat najednou, taktéž stanovit lhůtu do 30. září, ale zároveň chce, aby počet členů vyšetřovací komise byl navýšen na 200. Je to tak? Současně.

Zahajují hlasování o návrhu pana poslance Brázdila. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 33, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců a pan poslanec tu má čtyři... tři kamarády, kteří jsou pro, proti 101. Návrh nebyl přijat. (Pro hlasovali 4.)

Pak je tu návrh pana poslance Chalupy, který navrhuje, aby v odstavci I a stejně tak v odstavci II bylo – přečtu: I. zřizuje podle článku 30 Ústavy České republiky a podle § 48 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyšetřovací komisí Poslanecké sněmovny k prověření činnosti – a pan poslanec navrhuje "k prověření postupu" – změna slova "činnosti" na slovo "postupu" – příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie atd., atd. a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s rozhodnutím o reorganizaci místo "o reorganizaci". Takže jedná se o dvě slova: slovo "činnosti" na návrh slovo "postupu". Místo "s reorganizací" "s rozhodnutím o reorganizaci". Stejný postup, stejnou slovní výměnu navrhuje pan poslanec Chalupa v odst. II. Je to tak? Je to tak.

O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro návrh pana poslance Chalupy, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 34, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro 31, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Poslední hlasování je o návrhu, tak jak jej předložil pan poslanec Váňa jako zástupce skupiny navrhovatelů. Se změnou, kterou navrhla paní poslankyně Válková, tzn. místo slov "Vrchního státního zastupitelství v Olomouci" bude "a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci" v odst. I, stejně tak v odst. II. Souhlasí s tím pan navrhovatel takto? Ano.

O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 35, přihlášeno je 135 poslankyň a poslanců, pro 132, proti 1. Návrh byl přijat. Návrh usnesení byl schválen a já konstatuji, že komise byla zřízena.

Protože nebylo prodlouženo jednání, tak končím dnešní jednání Poslanecké sněmovny a přerušuji 48. schůzi Poslanecké sněmovny do zítřejšího rána, kdy budeme pokračovat body z bloku třetího čtení. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.46 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

29. června 2016

Přítomno: 170 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 48. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím pan poslanec Sedláček hlasuje s kartou číslo 3.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně, poslanci a členové vlády.

Pan poslanec Tejc hlasuje s kartou číslo 16.

Omluveni jsou: paní poslankyně Adamová – pracovní důvody, paní poslankyně Bebarová Rujbrová – pracovní důvody, pan poslanec Běhounek – pracovní důvody, pan poslanec Benešík do 10.30 – osobní důvody, pan poslanec Fiala Petr – zdravotní důvody, pan poslanec Fiala Radim do 11. hodiny – pracovní důvody, pan místopředseda Gazdík do 17. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Holeček – pracovní důvody, paní poslankyně Hubáčková – pracovní důvody, paní poslankyně Chalánková – zdravotní důvody, paní místopředsedkyně Jermanová – rodinné důvody, pan poslanec Kasal do 14. 30 – pracovní důvody, pan poslanec Klaška – pracovní důvody, pan poslanec Kolovratník – rodinné důvody, paní poslankyně Langšádlová – pracovní důvody, pan poslanec Lank do 17. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Lorencová – osobní důvody, pan poslanec Luzar do 11. hodin – pracovní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, paní poslankyně Nytrová – zahraniční cesta, pan poslanec Okamura – pracovní důvody, paní poslankyně Pecková – pracovní důvody, paní poslankyně Pěnčíková – zdravotní důvody, pan poslanec Plzák – zahraniční cesta, pan poslanec Sedlár – zahraniční cesta, paní poslankyně Strnadlová – zahraniční cesta, pan poslanec Šincl – zahraniční cesta, pan poslanec Vozka – rodinné důvody, paní poslankyně Wernerová – pracovní důvody, paní poslankyně Zelenková – rodinné důvody, pan poslanec Ženíšek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády – zahraniční cesta, pan vicepremiér Babiš bez udání důvodu, pan vicepremiér Bělobrádek – pracovní důvody, pan ministr Jurečka do 12.30 hodin – pracovní důvody, paní ministryně Marksová z dopoledního jednání – pracovní důvody, paní ministryně Valachová z pracovních důvodů a pan ministr Zorálek od 14.30 – zahraniční cesta. Tolik tedy omluvy.

Dnešní jednání bychom zahájili body z bloku třetích čtení, u kterých máme splněny zákonné lhůty. Jsou to body 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155 a 156. Na půl třetí máme pevně zařazené body 205, 44, 11, 23, 58. A zatím na

18. hodinu máme bod 188, což je volba členů vyšetřovací komise, ale tam evidentně dojde ke změně.

Pan poslanec Klán. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké ráno –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já prosím o klid, abychom všichni slyšeli pana poslance Klána.

Poslanec Jan Klán: Vážené kolegyně, kolegové, vzhledem k tomu, že včera Poslanecká sněmovna ustavila vznik vyšetřovací komise k ÚOOZ a ÚOKFK, ale ustavila to až v 19.45, tak volba členů této komise může proběhnout nejdříve v 19.45. Takže já žádám, aby bod 188 byl pevně zařazen v 19.45. Nejedná se o zákon. Jedná se o volbu členů komise. Dříve to nestihneme. Včera jsem všechny varoval, že pokud se to bude protahovat, tak potřebujeme 24 hodin na to. Tam je ta zákonná lhůta. Potom vyhlásím, jakmile bude navolena tato komise, tak vyhlásím lhůtu na podávání na předsedu této komise. Pouze do 20.15, tak abyste o tom věděli. A poté volební komise se sejde ve čtvrtek ráno tak, abychom stihali předsedu zvolit v pátek ráno v 9 hodin.

Takže prosím bod 188 na dnes v 19.45. Děkuji. (Hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Kolegyně, kolegové, já opravdu prosím o klid. Musíme nějak přeuspořádat dnešní jednací den. Pan kolega Sklenák se hlásil?

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové, já si dovoluji navrhnout, abychom zařadili na program této schůze sněmovní tisky 840 a 841, což je dotační program 21. centra odborné přípravy pro rok 2016. Druhý tisk je vládní novela školského zákona. Navrhují zařadit na program, nikoliv pevné zařazení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl požádat o zařazení dvou bodů na program této schůze. Jedná se o vládní návrh zákona o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, což je sněmovní tisk 752, a dále sněmovní tisk 839, což je novela zákona o spotřebních daních. Jménem klubu KDU-ČSL a poslaneckého klubu ANO. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Zeptám se, zda chce ještě někdo vystoupit k programu. Vzhledem k tomu, co tady padlo, vidím intenzivní poradu předsedů poslaneckých klubů. Zeptám se, zda chtějí pauzu. Potřebujete pauzu na

poradu? Pokud ne, tak bych prosil ještě předsedy poslaneckých klubů, aby mi věnovali pozornost.

Pan poslanec Klán navrhuje, aby volba komise byla v 19.45. Myslím si, že toto, jakkoliv se jedná, resp. nejedná o zákon, tak nejčistší postup, jak toto odhlasovat, je, aby předtím ještě někdo navrhl, že Sněmovna bude jednat po 19. hodině, protože bychom jinak řadili pevně bod mimo vyhrazené doby jednání. Chápu, že to není zákon. Na druhou stranu pokud zařadíme bod na 19.45, tak tady budeme čtyřicet minut čekat. Bylo by nejčistší navrhnout jednání po 19. hodině. Tak prosím, zda by se toho někdo ujal.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, dámy a pánové, my jsme zatím nestihli jednat s předsedy všech poslaneckých klubů o tom, že kvůli volbám členů vyšetřovací komise bychom navrhli jednání po 19. hodině. Takže poté, až já s kolegou Sklenákem dojednáme tuto záležitost s ostatními předsedy, tak potom navrhu jednání po 19. hodině.

Anebo... Prosím? (Hlas zprava.) Dobře. Čili pokud je s tím souhlas, děkuji, tak bych si dovolil navrhnout jednání Poslanecké sněmovny po 19. hodině, abychom mohli jednat, hlasovat meritorně o všech záležitostech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takto si myslím, že to je asi nejčistší postup. Ještě pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Abych to trochu oživil, tak aby to bylo správné, tak to musí být jménem dvou poslaneckých klubů. Evidentně to chce poslanecký klub ANO, tak ten druhý klub bude můj. A je to jménem dvou poslaneckých klubů, ANO a ODS. To tady často nebývá (s úsměvem). A současně chci říct, že jménem dvou poslaneckých klubů ODS a TOP 09 vetuji hlasování a zařazení nového bodu, sněmovní tisk 841. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: To je školský zákon? Ano, dobrá. V tom případě budeme hlasovat.

Nejprve rozhodneme o návrhu, aby Sněmovna jednala po 19. hodině.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 36, přihlášeno je 130, pro 106, proti 6. Tento návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali o změně pevného zařazení bodu 188. Místo 18.00 bychom ho teď pevně řadili na 19.45.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. To jsou volby vyšetřovací komise. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 37, přihlášeno je 133, pro 123, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Sklenák navrhuje zařadit do schůze tisky 840 a 841. Tisk 841 byl vetován, to znamená, že budeme hlasovat o tisku 840.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 38, přihlášeno je 134, pro 97, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan předseda Mihola navrhoval tisky 752 a 839, což je legalizace trestné činnosti a zelená nafta, pokud se nepletu. Je to tak, pane poslanče? Zeptám se, zda můžeme hlasovat najednou. Chvilíčku strpení. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli jsem to správně pochopil, tak pan předseda Mihola navrhuje zařazení nových bodů, pane předsedo? (Ano.) Takže jménem dvou poslaneckých klubů, ODS a TOP 09, vetuji zařazení těchto dvou nových bodů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tím je to tedy vyřešeno. Mám pocit, že jsem nechal hlasovat o všech návrzích, které zde padly. Není proti tomu námitek.

Nevím, jestli jsem informoval, že pan poslanec Zemánek má kartu číslo 20, tak pro jistotu možná ještě jednou. To je z mé strany asi vše.

Nic nám nebrání, abychom otevřeli bod

147.

Vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce /sněmovní tisk 763/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolu zpravodajů zaujal pan ministr vnitra a zpravodajka garančního výboru, což je paní poslankyně Kovářová.

Pozměňovací návrh je uveden v tisku 763/4. Ten byl doručen 26. května. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 763/5.

Zeptám se pana navrhovatele, zda chce vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych jen ve stručnosti připomněl vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Cílem předkládaného návrhu zákona je adaptace právního řádu České republiky na přijetí unijního nařízení o elektronických identifikacích a službách, které vytvářejí důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu Evropské unie.

Pokud jde o adaptaci na část nařízení týkajících se elektronické identifikace, ta bude realizována samostatně, a to z důvodu relativní samostatnosti –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já se velmi omlouvám. Proším skupinky, aby se rozpustily, a všechny ostatní, aby se ztišili. Děkuji.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Pokud jde o adaptaci na část nařízení týkajících se elektronické identifikace, ta bude realizována samostatně, a to z důvodu relativní samostatnosti této problematiky a pozdějšího adaptačního termínu.

Vše ostatní jsme uváděli při úvodním slově k tomuto tématu.

S pozměňovacím návrhem, který byl obsažen v usnesení garančního výboru, souhlasím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Otevírám rozpravu. Mám do ní jednu přihlášku. Je to přihláška pana poslance Pilného. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády. Já vystupuji ve třetím čtení, protože v garančním výboru bylo přijato také doprovodné usnesení, se kterým se měli možnost seznámit jenom přítomní členové garančního výboru a ne tedy Poslanecká sněmovna.

První věc, kterou bych chtěl říci, je to, že tento zákon není zákonem o elektronické identitě. Já se k tomu vysvětlení ještě dostanu. Dá se říci, že to je transpozice evropské směrnice v takzvané minimalistické verzi, to znamená, že je v podstatě, dalo by se říci, o ničem. Když jsem hledal nějakou paralelu, o čem ten zákon je, tak mě napadl takový film, který jste jistě viděli, Vrchní, prchni, a tam pan Abrahám říká o vozítku Velorex: "To je hadrák, ten neublíží, čeho se dotkne, to leští." Bohužel, tento zákon nemá tenhle charakter, protože jsou v něm tři věci, které překračují rámec evropské směrnice.

První věci jsou otevřená data. Kromě toho, že to do tohoto zákona vůbec nepatří a směrnice eIDAS Evropské unie nic takového nevyžaduje, tak vlastně zabraňuje diskusi o tom, co jsou otevřená data, protože ta se dají využít nejenom pro komerci, ale také by je měl využívat stát ve prospěch svých občanů. A většina těch dat už v současné době vlastně není generována lidmi, ale je generována automaty. Ta diskuse prostě neproběhla.

Druhou věcí, která tam není zahrnuta v té směrnici, je přidělení další komerční činnosti úřadům státní správy. My díky tomu, že jsme přijali služební zákon, který zabetonoval přijímací řízení do státní správy, tak přijímáme velmi často oklidy, které to napravují. Takhle jsme rozdělili CzechInvest, vytvořili jsme státní podnik z České pošty a teď tedy dáváme další komerční činnost státní správě. Kromě toho, že to je špatně, protože opravou je novela služebního zákona, tak také tato záležitost přináší takzvaná inhouse řešení. (Odmlika pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já ještě jednou a doufám, že naposledy, prosím o klid. Děkuji.

Poslanec Ivan Pilný: Inhouse řešení mají jednu zásadní vadu, totiž že obcházejí zákon o veřejných zakázkách. Já bych tady mohl jmenovat řadu příkladů, kdy se tak stalo, ale nebudu tím zdržovat. Je to prostě klička kolem, i když to bude používáno jako inhouse řešení.

Třetí věc, která se týká doprovodného usnesení garančního výboru, je směrovka, která ukazuje na takzvané elektronické občanské průkazy s čipem. Na semináři, který inicioval pan ministr vnitra, byla ukázka toho, co ta elektronická občanka případně dovede. Elektronickou občanku můžete klidně vložit do kapsy, ale zaručeně ji nevložíte do žádného přístroje, který máte ve svých taškách nebo na svých lavicích. I když to tvrdil pan ředitel Vrba, tak já jsem takový přístroj už dlouho neviděl. To znamená, budete si k tomu muset koupit takový kousek s kšandou, který stojí asi 200 nebo 300 korun, a do toho tu občanku zasunete, budete-li ji chtít používat. Jinak to prostě nejde. Tohle museli udělat i Estonci, kteří jsou nejdále v použití té plastové karty s čipem.

Ta technologie je samozřejmě zastaralá a existují řešení, která jsou podstatně jednodušší. Abych tady nedělal nějakou přednášku o tom, co to je, tak se jenom zkusme zamyslet, kolikrát jste už dnes museli prokázat svoji identitu. Potřebovali jste se dostat do auta, potřebovali jste se dostat do Sněmovny, možná do své kanceláře, zasunuli jste tady hlasovací kartu, možná se někteří z vás napojili na web Poslanecké sněmovny, někteří z vás se napojili na Facebook, Twitter, LinkedIn a další záležitosti, některým z vás možná došly peníze, takže museli jít do bankomatu, nebo dokonce vykonávali nějakou transakci elektronického bankovníctví. Ve všech těchto případech jste museli prokazovat identitu a pokaždé jiným způsobem.

Tento zákon ani občanka s čipem tento problém prostě neřeší. To, co ten problém může řešit, je to, když si sáhnete do kapsy nebo se podíváte na svůj stůl, tak tam máte kouzelný přístroj, mobil, který tohle všechno dokáže. Už teď dokáže i mnohem složitější věci, než v současné době je díky těm aplikacím možné. Stačí k tomu přiložit prst nebo využít jiného způsobu, jak se identifikujete, a všechny tyto problémy jsou vyřešeny.

Já se nedomnívám, že Ministerstvo vnitra a jeho pracovníci, když nedokázali po mnoho měsíců, kdy byla tato směrnice eIDAS na stole, se zabývat tou elektronickou identitou, že to dokážou během pár měsíců, ke kterým je vyzývá doprovodné usnesení garančního výboru. Ale to není to důležité, protože to opravdu není o elektronické občance, která v tom, jak nám byla předvedena, trošku připomíná Opencard, akorát ten experiment bude mnohem dražší a bude se týkat téměř každého občana České republiky.

To je důvod, proč nemohu pro tento zákon hlasovat. Je samozřejmě na vás, abyste se řídili buď nějakým politikařením, anebo obsahem tohoto zákona, který je opravdu zbytečný. A zbytečné zákony jsou prostě drahé.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana poslance Bendla, který je zatím posledním přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedo. Pane ministře, kolegyně, kolegové, já nejprve začnu pozitivně v tom smyslu slova, že poděkuji ministrovi za to, že ten seminář nakonec na úrovni výboru pro veřejnou správu a hospodářského výboru k tomuto tématu a vůbec ke komplexnějšímu tématu zahrnujícímu eIDAS a vše, co s tím souvisí, proběhl na půdě výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj – a tím bohužel mé pozitivní hodnocení musí končit. A moc mě mrzí, pane ministře – já jsem hluboce přesvědčen o tom, že kdybyste tam na tom semináři byl, tak byste tu bídu viděl. Ty otázky, které padaly a byly věcné, nebylo to, že bychom si tam hráli na to, kdo je odkud, což koneckonců svými slovy tady potvrdil i pan kolega poslanec Pilný, kdy jsme se ptali na věci, které souvisejí s tímto zákonem, protože jeho existence pouze naplní nějakou pseudopodmínku Evropské unie, o které ještě nejsme přesvědčeni, ale neposune nás v oblasti elektronické komunikace vlastně vůbec nikam. A co bylo ještě horší, když jsme se ptali na to, kde jsou další doplňující zákony, které bude potřeba projednat vzhledem k tomu, že Poslanecká sněmovna v příštím roce končí své volební období, to znamená, že díky legislativním lhůtám minimálně šest, sedm měsíců před volbami už nebude možné projednat vlastně žádný zákon a po volbách zase minimálně šest, sedm měsíců nebude možné projednat žádný zákon, takže se v oblasti elektronické komunikace...

Pan ministr mě neposlouchá, ono to možná pro něj není důležité, ale věřte mi, že jakkoli to možná není důležité pro většinu z vás tady, tak pro fungování veřejné správy, elektronizaci a pro fungování komerční sféry v oblasti právě elektronické komunikace, kterou využívají občané, to důležité je. Pro ministra vnitra, mám pocit, že se ukazuje, že tohle je priorita 59. Ono je to koneckonců vidět v tom, že to vlastně řešíme na poslední chvíli, konec volebního období, a je tady materiál, který přinutil Ministerstvo vnitra, nebo kterým vlastně Evropská unie přinutila Ministerstvo vnitra, aby jej předložilo. Kdyby se tak nestalo, tak jsme se neposunuli vůbec, přičemž ostatní země, které jsou okolo nás, aspoň za všechny vyjmenuji Slovensko, něco v té oblasti eGovernmentu dělají. Ministerstvo vnitra se téhle problematice evidentně moc nevěnuje. A skloňovalo se to i na tom společném jednání dvou výborů, nebo chcete-li semináři, že Česká republika se v porovnání s moderním světem v oblasti elektronické komunikace propadá na stále hlubší a hlubší místo při porovnání s ostatními, a je to proto, že nic neděláme. Je to takový ten vojenský systém – čeká se, aby se spěchalo, a spěchá se, aby se čekalo, ale nic to vlastně vůbec nevyřeší.

Ptali jsme se na termíny, kdy bude předložen zákon o elektronickém občanském průkazu, zdali to stihnete do 31. 12. nebo lépe do října, podle mého hlubokého přesvědčení, jinak to nebudeme schopni vůbec v nějaké rozumné době schválit. Žádné relevantní informace o tom, jak je to připraveno, jsme se nedobrali, stejně jako o dalších věcech, které se zmiňovaly – elektronickou pečeť, elektronické razítko, zákon o elektronickém podpisu atd. To jsou věci, které musí doplnit tento materiál. No a potom to praktické využívání, on o tom mluvil pan kolega Pilný.

My všichni vlastně čekáme na to, kdy Ministerstvo vnitra přijde s jednoduchým návodem, jak využívat občanský průkaz do budoucna. Na tom, že tohle není moderní technologie, s kterou Ministerstvo vnitra počítá, na tom se tam v podstatě shodli všichni, ale ministerstvo říká, že to je konzervativní přístup, že je to taková větší jistota, ale to, co tady říkal pan kolega, už dneska platí lidé za to, když si chtějí pořídit občanský průkaz s čipem takzvané. Zaplatí pětistovku a je jim to úplně k ničemu. A do budoucna jsme zjistili, že jim to vlastně taky bude k ničemu, nehledě k tomu, že si budou muset pořídit ještě další nějaký přístroj – krabičku s tkaničkou nebo jak to tady bylo řečeno, o které nikdo nemá pořádně v tuhle chvíli ani páru. A je to věc, která v okamžiku, kdy ji dovymyslíme, už bude opravdu přežitá. My chceme, zjednodušeně řečeno, praktický nástroj k tomu, aby občan, když někam přijde, mohl předložit občanku, úředník zastřeší občanku do příslušného přístroje a bude moci zkonstatovat ano, mám tam všechny listiny, které potřebuji, které stát má k dispozici. Co všechno stát o mně ví, bude na té kartě, pokud není schopen ty jednotlivé registry – a je to tak koneckonců vidět – není stát schopen a není premiér schopen donutit ostatní ministry k tomu, aby komunikovali ty jejich registry mezi sebou, každý jede v jiném systému, takže není stát schopen zajistit to, aby data, která o občanovi má, znovu a znovu od občana nechťel. Přijdete na jeden úřad a tam vám úředník řekne: přineste mi ale další tři doklady z jiných státních úřadů. Takto to je.

My voláme po tom, a zcela napříč politickým spektrem, ať máme jeden doklad, alespoň, nejste-li to schopni udělat těmi registry, ať máme jeden doklad, ve kterém bude všechno, a nemusí každý doma vyhledávat všechny doklady a podobně a chodit si je ověřovat, že to je opravdu pravda, že ten stát už tu informaci má a potvrzuje, že tu informaci má, aby ji byl schopen někde dát. V tom se nic neděje, pane ministře, ale vůbec nic v podstatě, kromě tohoto zákona, jehož neexistence nebo existence způsobí, že se nestane vůbec nic. Ale vůbec nic, nikam se neposuneme, spíš ztratíme čas.

Mě, musím říct za sebe, mrzí, protože jste člověk, který přišel z veřejné správy, jak to nepovažujete za důležité, že se v tom, v téhle oblasti, kdy zjednodušení komunikace s veřejnou správou, ale samozřejmě celý ten byznys systém, který u nás funguje, který se snaží zjednodušovat a je vlastně o míle napřed před státem, jak pracovat s daty, ať už je to bankovní systém apod., tak my v tohle spíme. Je to velká škoda. Když tenhle zákon nebude, nic se nestane. A možná vás to donutí k tomu, abyste hnuli kostrou a ty zákony, které potřebujeme k tomu zákonu o občanském průkazu, zákonu o elektronickém podpisu atd. atd., všechny tyhle věci přinesli v jedné kupě, abychom je byli schopni – a věřte, že tady je ta vůle – abychom je byli schopni projednat ještě v tomhle volebním období a schválit je.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Jsou zde dvě faktické poznámky, pan poslanec Pilný a po něm pan poslanec Fiedler.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom chtěl říct, že v tom výčtu činností, které jste už dneska vykonávali, se žádná netýkala eGovernmentu. Žádná. Není to jenom proto, že ty aplikace v eGovernmentu

neexistují, ale je to také proto, že je využíváme zřídka, a proto i ta občanka bude využívána, tak jako je to v okolních státech, na 5 až 7 %. Je to prostě drahá legrace. Už jsou dneska daleko modernější způsoby. A to, co je důležité, když se bude tvořit ten zákon, je úplná změna myšlení, protože opravdu prokazování identity převážně není o službách eGovernmentu, byť jsou důležité a potřebujeme je, a stát nás zbytečně nutí k tomu, abychom dodávali ta data znova. Je to zásadní změna myšlení a tuto změnu myšlení zatím bohužel Ministerstvo vnitra ani jeho pracovníci vůbec neberou v potaz. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Fiedlera. A než dorazí k řečníšti, tak ještě omluvím pana ministra Stropnického od 9.30 do 12 hodin z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já trochu obecně. Poslouchám tu debatu, jako to dělám obvykle, a vidím tady shodu, dnes podruhé, mezi zástupcem vládní strany a opoziční strany. Možná se blýská na lepší časy a bude trochu více pragmatického uvažování a respektování se.

Pan kolega Pilný tady ve svém úvodním vystoupení říkal, že je to aproximace, transformace evropského práva a že je v minimalistické verzi, jestli si vzpomínám přesně na ta slova, a že to je o ničem. A velmi podobně se vyjádřil kolega Bendl, který řekl, že když se to nepřijme, tak se vůbec nic nestane, že se vůbec nic nebude dít.

Já jenom abychom si uvědomili, že to je tak asi častokrát s evropskými zákony, které dělají – kolik? 60 nebo 80 % zákonů, které přijímáme? Nebo věci z legislativy? Tak si to uvědomme, co tady zaznívá za slova. Když to nepřijmeme, vůbec nic se nestane. Vybavuji si, že jsme tady před nějakou dobou, a teď mi promiňte, už opravdu nevím, u jakého zákona to bylo, hořel termín, musíme to přijmout, tlačí nás k tomu Evropská unie. Muselo to být, tuším, do července. A pak ze strany předkladatele vypadlo, že budeme třetí zemí, která to přijme. Pořád jsme k něčemu tlačeni, že něco musíme, a pak zjistíme, že když se to nepřijme, že se nic nestane. Uvědomme si tohle, v jaké fázi se nacházíme, a uberme si té zbytečné práce. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, popřípadě paní zpravodajky na závěrečná slova. Pan ministr, prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, ten mobil opravdu slouží mnoha věcem, i jsem si do něj udělal poznámky, jak říkal pan kolega Pilný prostřednictvím pana předsedajícího. Když jsme nastoupili, tato vláda nastoupila, našli jsme vcelku zaplevelený systém registrů, na Ministerstvu vnitra jich bylo 154, policie jich měla 75, a nemluvíly spolu. To byl stav, v kterém se nacházely IT systémy v resortu Ministerstva vnitra.

A minulé vlády – já tady nechci řešit, co bylo minule. Už to řešíme dvaapůl roku, je to naše zodpovědnost, ale v minulosti, a tam si myslím, kam se máme posunout primárně, tak je aby komunikovaly ty systémy mezi sebou. Minimálně v účetní, ekonomické oblasti, aby jednou byl schopen komunikovat mezi sebou tak, abychom byli schopni identifikovat některá hluchá místa, která v ekonomické sféře ve státech jsou. Zatím jsme se ani tam neposunuli.

K otázkám, které tady zaznívaly. Zákon o prokazování identity, o kterém bylo hovořeno. Včera probíhalo jednání s ICT unií za účasti paní poslankyně Kovářové a do konce roku ten zákon bude vypracován. Co se týká elektronických občanek, předpokládáme, že v září bude v Poslanecké sněmovně.

Co se týká občanky jako takové, chápu, že jsou dnes moderní technologie dotykové, které spoléhají na internet. Ale stát musí být přece alespoň částečně konzervativní. Musí to mít nějaký charakter bezpečnosti. A já si myslím, že vydat se na prostou čistou elektronizaci, kdy potřebujeme vědět, znát, potřebujeme mít nástroje k tomu, aby ty věci nebyly jednoduše padělatelné, pozměnitelné, že konzervativní přístup s maximem využití moderních technologií se prostě vyplácí. Tak jak tady zaznívá, že vláda se o to nestará, nezajímá, byla vytvořena z popudu pana premiéra vládní rada, která se tím zabývá. Jsou jednotlivé kroky, které mají dál směřovat k rozšíření eGovernmentu, a tyto kroky, které děláme, tomu prostě nasvědčují.

První věc, kterou jsem tady deklaroval a slíbil do konce roku, zákon o elektronickém prokazování totožnosti, elektronická občanka v září, a další kroky budou následovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám tady faktickou poznámku pana poslance Chalupy, ale já jsem uzavřel rozpravu, takže pokud někdo z členů vlády neotevře rozpravu, bohužel nemůžu dát slovo. Paní zpravodajka si přeje závěrečné slovo? Není tomu tak. A ještě se zeptám pana poslance Valenty, ten je také zpravodajem. Nemá zájem. V tom případě budeme hlasovat. Ještě zazvoním na kolegy v předsáli.

Prosím tedy paní zpravodajku, aby nás seznámila s procedurou hlasování, jakkoli to vypadá, že bude relativně jednoduchá. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Kovářová: Dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámila s procedurou, podle které budeme hlasovat. Za prvé je to návrh technických úprav, ty však ve třetím čtení nebyly předneseny; b) pozměňovací návrh obsažený v usnesení garančního výboru pro veřejnou zprávu a regionální rozvoj číslo 206 z 42. schůze, konané dne 6. května 2016, což je sněmovní tisk číslo 763/2; c) budeme hlasovat návrh zákona jako celek.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. O této proceduře asi nemusíme hlasovat, protože je to pouze jeden pozměňovací návrh. Pokud nemá nikdo alternativní návrh

procedury, přistoupíme k hlasování. Prosím paní zpravodajku, aby ještě jednou uvedla, o čem budeme hlasovat. Je to ten pozměňovací návrh. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu, který je obsažený v usnesení garančního výboru pro veřejnou zprávu a regionální rozvoj, které jste obdrželi jako tisk číslo 763/2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se pana ministra na stanovisko. Prosím zapnout mikrofon. (Souhlas.) Děkuji. Stanovisko výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 39, přihlášeno je 158, pro 143, proti 2, návrh byl přijat.

A nyní bychom přistoupili k hlasování o zákonu jako celku. Je tomu tak, paní zpravodajko? (Ano, je.)

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, podle sněmovního tisku 763, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 40, přihlášeno je 159, pro 120, proti 17, návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Budeme pokračovat bodem

148.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 764/- třetí čtení**

Na místě jsou, resp. zůstávají jak pan ministr, tak paní zpravodajka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 764/4. Ten byl doručen 26. května a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 764/5.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit. Není tomu tak. V tom případě otevírám rozpravu. Pan poslanec Pilný stahuje. V tom případě se ptám, zda ještě někdo chce vystoupit v rozpravě. Není tomu tak, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan ministr nemá zájem, paní zpravodajka nemá zájem, pan zpravodaj Valenta také nemá zájem.

V tom případě prosím paní zpravodajku, aby nás provedla hlasováním, navrhla proceduru hlasování a poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy. Paní zpravodajko, prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámila s procedurou hlasování.

Za první návrh technických úprav, ty však předneseny nebyly. Za druhé návrhy Aa.1 a Aa.2 společně jedním hlasováním. Za třetí návrhy Ab.1 a Ab.2 společně jedním hlasováním. Za čtvrté návrh B1. Za páté návrh B2. Za šesté návrh C1, což je sněmovní dokument číslo 4382. Pokud bylo hlasování o B1, je již nehlasovatelný, protože je totožný s B1. Za sedmé návrh C2, sněmovní dokument 4383. Pokud bylo hlasováno o B2, je již nehlasovatelný, protože je totožný s B2. Za osmé návrh zákona jako celek.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Zeptám se, zda chce někdo vystoupit k proceduře. Pokud ne, tak nechám hlasovat o této proceduře.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury tak, jak jej přednesla paní zpravodajka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 41. Přihlášeno je 160, pro 149, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Můžeme tedy hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Kovářová: Ano, to znamená, první bod vynecháváme, protože nebyly předneseny žádné návrhy technických úprav, a přejdeme k bodu 2, což jsou návrhy Aa.1 a Aa.2, a budeme hlasovat společně jedním hlasováním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana ministra o stanovisko. (Souhlas.) Stanovisko výboru? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 42, přihlášeno 161, pro 144, proti 6. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní bod 3, budeme hlasovat návrhy Ab.1 a Ab.2 společně jedním hlasováním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra o stanovisko. (Souhlas.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 43, přihlášeno je 161, pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Za čtvrté, budeme hlasovat návrh B1, což je pozměňovací návrh, který je obsažen v usnesení hospodářského výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 44, přihlášeno je 161, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní bod 5, což je návrh B2 a opět se jedná o pozměňovací návrh obsažený v usnesení hospodářského výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra. (Souhlas.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 45, přihlášeno je 161, pro 157, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Mám za to, že už nám zbývá pouze hlasovat o návrhu zákona jako celku. Je tomu tak, paní zpravodajko?

Poslankyně Věra Kovářová: Ano, návrhy C1 a C2 nebudeme hlasovat, protože jsou totožné s B1 a B2 a o nich bylo již hlasováno.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. V tom případě návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 764, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 46, přihlášeno je 162, pro 126, proti 16. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona jsme vyslovili souhlas.

Končím tento bod. Děkuji paní zpravodajce, pan ministr zůstává.

Otevírám bod

149.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony
a další související zákony
/sněmovní tisk 568/- třetí čtení**

Prosím tedy ještě pana zpravodaje Chvojku. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 568/7. Ten byl doručen 2. června 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 568/8.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit. Je tomu tak? Takže ještě před otevřením rozpravy pan ministr. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, cílem předkládaného návrhu zákona je zajistit vyšší míru transparentnosti financování volebních kampaní. Předložený návrh zákona je v souladu s programovým prohlášením vlády ČR. (V sále je silný hluk.)

Podstata návrhu spočívá v jednotné úpravě pravidel volebních kampaní a jejich financování zákonem upravujícím volby do Parlamentu, volbu prezidenta ČR, volby do zastupitelstev krajů a volby do Evropského parlamentu. Kontrola nad financováním volební kampaně se svěruje Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já se omlouvám, ale mám opravdu problém vám rozumět. Takže prosím všechny, kteří tady hovoří, aby tak nečinili. Kromě vás, samozřejmě, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já budu lépe artikulovat. Tento úřad by měl být zřízen novelou zákona o sdružování v politických stranách a politických hnutích, který je na jednání Poslanecké sněmovny jako sněmovní tisk 569.

Návrh zákona byl Poslaneckou sněmovnou projednán ve druhém čtení dne 1. června 2016 a k návrhu byly uplatněny pozměňovací návrhy. Stanovisko Ministerstva vnitra k těmto návrhům předložím při jejich projednání.

Pro orientaci, jsou stanoveny též limity na volební kampaň. Pro volbu prezidenta se jedná celkově o částku 50 milionů pro prvé a druhé kolo s tím, že pro prvé kolo se jedná o částku 40 milionů. Pro volby do Poslanecké sněmovny pro jeden subjekt 90 milionů, pro volby do Senátu 2 miliony korun na jednoho kandidáta a jedno kolo, 2,5 milionu potom v součtu prvého a druhého kola pro jednoho kandidáta. Volby do zastupitelstev krajů. Jedná se o částku 7 milionů v průměru za každý kraj, kde byla zaregistrována kandidátní listina. A pro volby do Evropského parlamentu pro jeden kandidující subjekt jde o částku 50 milionů. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Otevírám rozpravu. Mám zde jednu přihlášku, to je pan poslanec Plíšek. Takže pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se krátce vyjádřil k tomuto návrhu, respektive budu se vyjadřovat také již k tomu dalšímu návrhu, pokud jde například o Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran.

Já musím nejdříve říci k tomuto zákonu, že on se na jedné straně tváří, že chce přinášet transparentnost do financování volebních kampaní a výdajů na volby, nicméně může vést přesně k opačným důsledkům. Stanovení limitů totiž zároveň umožňuje jejich obcházení jinými způsoby, než říká samotný zákon, a to zejména působením soukromých subjektů, soukromých firem při vedení volební kampaně.

Tento zákon skutečně neřeší například reklamu na vodňanské kuře, neřeší to, když firma sponzoruje jednotlivé politiky, kandidáty do Poslanecké sněmovny, Senátu či dalších uskupení. Je jasné, že ani úřad, který se má vytvářet v tom druhém zákoně, s tímto nic neudělá. To znamená, účast politiků v soukromých reklamách bude bohužel umožněna, a tím můžeme označit ty limity za formální, protože výdaje, které půjdou na volby, politiky a politické strany, mohou být několikanásobně vyšší bez ohledu na to, že v tomto volebním zákoně se stanoví jejich limity. Takže skutečně je to taková troška v některých ohledech hra na transparentnost.

Já chci z tohoto místa i u toho tisku, a navrhuji to i u toho dalšího, navrhnout opakování druhého čtení. A řeknu vám proč, už jsem o tom hovořil. Je to zejména ono zřízení Úřadu pro dohled na politickými stranami, který má mít patnáct lidí, patnáct zaměstnanců, a těchto deset kmenových zaměstnanců a pět jmenovaných, kteří budou tvořit vedení, těchto patnáct pracovníků nebo zaměstnanců bude kontrolovat 212 politických stran. Je jasné, že to bude personálně poddimenzované a budou snahy zbytnovat a navyšovat pracovníky tohoto úřadu, anebo outsourceovat, vyvádět některé služby na jiné subjekty.

Co ale je z mého pohledu fatální, že zřízení tohoto úřadu je zásahem do Ústavy České republiky, která hovoří o svobodné soutěži politických stran. A najednou prostým zákonem, nikoli zákonem ústavní povahy, ústavním zákonem, tady zřídíme úřad, který bude mít nad těmito stranami docela široké kompetence, bude moci vstupovat do činnosti politických stran, do volební kampaně, a byť tam bude forma soudního přezkumu vůči jeho rozhodování, tak jak známo, ve volební kampani jsou některé kroky už neopakovatelné a pak už nenapravitelné, i kdyby k tomu soudnímu přezkumu nakrásně následně došlo. A protože bohužel nebyla dána jasná ústavněprávní analýza, zda tento úřad můžeme prostým zákonem zřídit, zda tento úřad, který bude politicky obsazován, tzn. nějaká většina v Poslanecké sněmovně a Senátu, si obsadí vedení tohoto úřadu a ten bude potom kontrolovat a vystupovat vůči těm 212 politickým stranám, možná 210, pokud např. budou mít dvě politické strany v obou komorách většinu, tak to rozhodně nezajistí tzv. nezávislost tohoto úřadu, o které se tady hovoří. Myslím si, že současné kontrolní nástroje vůči politickým stranám jsou daleko objektivnější a daleko srozumitelnější.

Takže já s ohledem na to, abychom se ještě zamysleli nad povahou tohoto úřadu, který má být politicky obsazován a který bude mít rozsáhlé kompetence, navrhuji, abychom opakovali druhé čtení u tohoto návrhu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Taky děkuji. Řádně, nebo fakticky, pane poslanče? (Odpověď mimo mikrofon.) Potom až po panu poslanci Bendovi. Nejprve pan poslanec Benda, potom pan poslanec Farský.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji i mně stručně vyjádření a pak jeden dotaz na ministra, a to jak se postaví k bloku A1 pozměňovacích návrhů ústavněprávního výboru, protože tam by mě zajímalo stanovisko Ministerstva vnitra, abychom si případně tady ještě mohli v obecné rozpravě, v rozpravě ve třetím čtení, říci, jaké jsou výhody a jaká jsou rizika. Protože původně bylo sděleno negativní, jen teď nevím, jak vláda po hlasování ústavněprávního výboru bude navrhovat svůj postoj.

Snad stručně k historii celého návrhu zákona. Všichni cítíme, a to už řadu let, že nějaká regulace volebních kampaní by byla užitečná, že množství peněz, které do volebních kampaní tečou, a tečou mnohdy velmi sporným způsobem, zvyšuje nedůvěru v politiku. Současně dobře víme, že žádná geniální regulace, která všechno vyřeší, neexistuje. Spojené státy se snaží regulovat 200 let a dobře víme, že po každé další novele se najde další způsob, jak to obcházet, jakým způsobem přivádět ty tzv. měkké peníze, které slouží jenom na podporu, a další věci.

Stejně tak prezidentská volba, která byla první volbou, ve které byly limity na volební kampaň, nám ukázala, že jednak tyto limity jsou překročitelné, a to v podstatě beztestně, a jednak že jsou kandidáti, kteří přes všechny transparentní účty a vyprávění najednou skončí volební kampaň ve vysokých dlužích a teprve posléze, když jsou jmenováni do vysokých ústavních funkcí, tak jsou tyto dluhy za ně nějakým zázračným způsobem zaplacený. Takže si nedělejme iluze, nikdo, ani my, ani veřejnost, že tento návrh zákona něco spasí, že nějakým zásadním způsobem vyřeší otázku financování volebních kampaní.

Přesto si myslím, že je dobré k němu přistoupit, že je dobré nějaké limity na financování volebních kampaní říci a že je dobré alespoň částečně eliminovat rizika, která vycházejí z toho, co jsem se právě snažil popsat, a to z naprostého obcházení návrhu zákona prostřednictvím jiných subjektů.

My dlouhodobě nejsme nadšeni ze zřízení nového úřadu. To říkám na rovinu. Vím dobře, že to nemá úplně jednoduché řešení. V rámci minulé vlády ještě s Věcmi veřejnými jsme velmi složitě vymýšleli, jak by bylo možné regulaci volebních kampaní a financování politických stran zřídit bez zřízení nového úřadu. Nakonec ten model byl navrhován Nejvyšší kontrolní úřad s tím, že sankce by uděloval někdo jiný, ale uvědomuji si, že takový model má taky nějaká úskalí a nějaké problémy.

Současně úřad, nedělejme si vůbec nikdo žádné iluze, že bude nějaký dramaticky nezávislý, to vidíme dnes a denně, že nic jako nezávislé úřady neexistuje, že je to vždycky tak, že se tam tzv. volí strašně nezávislí lidé, ale vždycky někomu fandí a vždycky se nějakým způsobem chovají. Já osobně a myslím, že celý poslanecký klub ODS, podpoříme v tom druhém návrhu zákona návrh pana poslance Hovorky, který přenáší působnost úřadu na předsedu Poslanecké sněmovny. Myslím si, že to je správné řešení, že prostě předseda Poslanecké sněmovny odpovídá – teď to není o důvěře, kterou mám v tohoto předsedu Poslanecké sněmovny, ve kterého důvěru

mám, ale že obecně a systémově předseda Poslanecké sněmovny vždycky odpovídá většině, která existuje v dolní komoře, že dolní komora je nakonec tím, kdo je klíčovým způsobem odpovědný za fungování politických kampaní, a že je možná lépe než si hrát na nějaký nezávislý úřad říci ano, podobně jako je to v některých západních zemích. Je to předseda Poslanecké sněmovny, který tuto klíčovou kompetenci má.

Přesto, pokud takový návrh neprojde, jsem připraven návrh zákona podpořit, protože chápu, že nějaké řešení kontrolního mechanismu se nalézt musí, a nebude-li v této Sněmovně většina, která by podpořila instituci předsedy Poslanecké sněmovny, pak nezbude asi nic jiného, než aby to byl nějaký úřad.

Chtěl jsem ale ještě – prosím pana ministra, jestli by bylo možné to sdělení, jak se zachová ministerstvo, resp. vláda, jaké dá stanovisko k tomu bloku pozměňovacích návrhů z ústavněprávního výboru, které se pokoušejí řešit financování volebních kampaní prostřednictvím třetích subjektů, které nejsou ani přes politickou stranu, ani přes politický institut, které jsou regulovány, ale přímo zasahují do volební kampaně, přímo se účastní volební kampaně, a v původním vládním návrhu zákona by z jakékoli regulace vypadaly. Pokládám to za veliký problém, protože pak dramaticky zregulujeme politické strany, ale kohokoli, kdo se prohlásí ať už formou občanského sdružení, spolku, nebo i ekonomického subjektu za podporovatele nějaké politické strany, neregulujeme vůbec, ten si může dělat v kampani, co chce. Jedině, co bude muset uvést, je, že on je zadavatelem takové reklamy, to už se udělalo v té prezidentské volbě a to je tady promítnuto, ale žádná jeho regulace neexistuje. Já si myslím, že pokud se snažíme, aby politické kampaně byly korektnější, aby bylo jasné, kolik do nich směřuje peněz a odkud do nich ty peníze směřují, tak pak je fěr, abychom řekli, že každý, kdo se zúčastní politické kampaně, musí být registrován a podléhá nějakým pravidlům bez ohledu na to, jestli se zrovna jmenuje politická strana nebo politický institut nebo jestli se schovává za něco jiného. A tady bych velmi poprosil pana ministra, jestli by nám ještě před skončením rozpravy eventuálně řekl stanovisko k tomuto bloku, aby se s takovým stanoviskem případně dalo ještě v rozpravě polemizovat.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče, i za důvěru. Teď tady mám faktickou poznámku pana poslance Vondráčka.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já jenom jeden poctivý dotaz vašim prostřednictvím ke kolegovi Bendovi, jak je to nyní s takovými subjekty. Nejsou regulovány vůbec? Nemusí být ani známy vůbec? Tento návrh, který je inspirován slovenskou úpravou, nemá za cíl regulovat, pouze tyto subjekty vytáhnout na světlo, protože se domníváme, že regulovat v tomto případě je téměř nemožné. Dělat si ambice zregulovat tento jev je téměř nemožné. Šli jsme tedy slovenskou cestou a snažíme se pouze o to, aby tyto subjekty byly známy. Nikdy jsem netvrdil, že to řešení je dokonalé, nicméně může přispět k transparentnosti volebních kampaní. Není zřejmé ani v našich silách rozlišit, zda je nějaká činnost činěna se

souhlasem té strany. Má být přičítána do celkových nákladů? Bez souhlasu této strany? Může mít negativní nádech. Může mít pozitivní nádech. Takže tento pozměňovací návrh, který vychází ze slovenského volebního zákona, je poctivou snahou alespoň pojmenovat a označit tento jev, který se v našich zeměpisných šířkách také vyskytuje. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě dvě faktické poznámky – pan předseda Stanjura a potom pan poslanec Benda.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych zareagovat na vystoupení svého předřečníka. Já jsem vlastně nepochopil, co nám tím chtěl říct, protože to je jeho hnutí, které tak nejčastěji mluví o tom, jak ty staré politické strany máme regulovat. A teď nám vlastně říká, že vodňanské kuře může být bez regulace, ale že to budeme všichni vědět. My to jenom tušíme. A pak jsou složitější případy. Souhlasím. Když si vezmu žluté autobusy s panem ministrem, komu to připočteme do kampaně? Vám, nebo sociálním demokratům? No já bych to připočetl vám, že jo. Ale vy říkáte: hlavně že to víme. Tak nevím, jestli je to dostatečná ambice. Pak ten návrh při tomhle přístupu, že budeme regulovat jenom někoho, to znamená politické strany, které mají transparentní účty, kde se všechno vidí, ty budeme tedy regulovat, a ti ostatní, kteří si mohou dovolit nekontrolovatelné a nebetyčně vysoké výdaje na kampaně, tak říkáme: hlavně že to víme, to nám stačí. A to mi nepřijde úplně vyvážený přístup k oběma skupinám. Nepochopil jsem to.

Vy zřejmě chcete, a tomu rozumím, jste financováni vlastním předsedou. On tady velmi často říká, tady od mikrofonu: Jsem miliardář, jsem miliardář, taky vám půjčuji jako politické straně. Tak já tomu rozumím, že vy tou cestou regulace jít nechcete, protože momentálně je to pro vás výhodné. Ale neměli bychom to posouvat podle toho, co je momentálně výhodné, ale jestli ten systém má smysl a jestli bude jakžtakž vytvářet férové podmínky pro svobodnou soutěž politických stran. A pokud nejsou k tomu podobné i ekonomické podmínky, tak si můžeme jenom nechat zdát o tom, že to je svobodná soutěž politických stran. (Hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Bendu. A ještě pan poslanec Vondráček. Všechno zatím faktické poznámky.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, já s panem kolegou Vondráčkem nejsem ve sporu. Já ten návrh podporuji. Možná jsme tady malinko ve sporu, protože on tady říká: je to jenom registrace. Já říkám: není to jenom registrace, tak jak je to předloženo, je to také nějaká limitace. Máme tam tu limitaci 1,8 milionu. Je otázka, jestli je ta limitace správně, nebo nesprávně. Ale nějaká limitace tam je. A já jsem vlastně chtěl jenom slyšet stanovisko Ministerstva vnitra, jestli se k tomuto návrhu přikloní, protože ho pokládám za užitečný. Pokud se pokoušíme regulovat politické subjekty, máme alespoň do jisté

míry registrovat a regulovat i ty další subjekty, které do politické soutěže vstupují, ať se schovávají za vodňanské kuře, nebo za cokoli jiného.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo k faktické poznámce. Omlouvám se, pane poslane, že ještě zdržuji. Jsme ve třetím čtení, tak opravdu jenom minimálně.

Říkal jsem: Aspoň to bude nějakým způsobem na světle božím. Ne hlavně. Takže tam je trochu jazykový posun, když se o tom bavíme. Myslím si, že ve světle tohoto zákona vodňanské kuře nebude možné, nebo bude započítáno do voleb. Těžko si představit, že by nějaké reklamy, o kterých ten koncern ví, by se mohlo tvrdit, že o tom ten zadavatel neví. Takže to je součást kampaně.

Co se týče autobusů, když se ten dotýčný pán zaregistruje, může kampaň činit, když se nezaregistruje, bude porušovat zákon. V podstatě jste vypíchli dva pěkné příklady, o co nám tu jde, aby ten zákon fungoval.

Co se týče registrace třetích stran, není to požadavek, který by vzešel přímo myšlenkově z hnutí ANO. Přijali jsme myšlenkově slovenskou úpravu a ta vychází řekněme z neziskového sektoru. Není to úmysl, výmysl náš. Je to zkrátka návrh, jak trochu vylepšit tu situaci, která existuje.

Tolik na vysvětlení. Doufám, že už nebudu vyvolán.

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádné další faktické poznámky nejsou. Tak v tom případě řádná přihláška pana poslance... Pardon, pokud nechtěl vystoupit pan ministr. Chtěl. Tak ten má přednost. Omlouvám se, pane poslane. Pan ministr, potom pan poslanec Fiedler.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, byl jsem vyzván a požádán panem kolegou Bendou a je slušné mu odpovědět ještě tedy v rozpravě, aby se mohl případně vyjádřit.

V rámci stanoviska a názoru, který předkládal v ústavněprávním výboru pan poslanec Vondráček, v podstatě k tomu můžeme dát stanovisko neutrální. To stanovisko neutrální zdůvodňuji tím, že z našeho pohledu nadměrná regulace, účast na volební kampani je velice široce pojata, a my se obáváme, je velice složité pojmout, kde končí svoboda slova a kde už je to volební kampaň.

K té kampani na žlutých autobusech – kdybych to měl dovést ad absurdum, tak byla-li by to moje kampaň, tak je to de facto dar, ještě bych z toho mohl odvádět ještě jednou darovací daň. Ale tady tu debatu asi úplně nepovedeme, pane předsedo, byť ta myšlenka je vskutku zajímavá.

K návrhům, jak se ptal pan kolega Benda prostřednictvím pana předsedajícího, tedy k návrhům A1 až... celý ten blok A, tedy to ÚPV na základě návrhů pana kolegy Vondráčka týkající se třetích osob – stanovisko je neutrální.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď má prostor pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Oceňuji pana ministra, že nečekal na závěrečná slova, jak bývá zvykem, ale že se zapojil do diskuse, aby případně na to mohli ostatní diskutovat, byť já nebudu reagovat na to, co právě sdělil.

Nicméně jsem rád, že se tady konečně při třetím čtení tohoto sněmovního tisku 568 rozvířila nějaká debata, protože na to, jak podle mého názoru poměrně závažný materiál pro fungování politické scény projednáváme, tak já osobně jsem byl poměrně dost překvapen tím, jak velmi jednoduše, krátce, bez nějakých komplikací a poměrně rychle prošel prvním a druhým čtením a nějaká velká debata se nerozvířila, byť vím, že na půdě kontrolního výboru nějaké aktivity v tomto směru byly.

Už to tady zaznělo od předřečníků, že nejsou jednoznačné názory na to, co má přinést tato novela a jak bude úspěšná. A proto si právě myslím, že by bylo vhodné se touto materií zabývat ještě podstatně hlouběji, více se zamyslet nad tím, co odhlasujeme, jaké to bude mít dopady, protože si opravdu neuvědomuji, že by nás v případě této novely někam tlačil čas, že bychom museli spěchat.

Pokud se týká nadcházejících nejbližších voleb, to jsou volby krajské a část těch senátních voleb, tak tam už ten dopad asi nebude, to víme, z hlediska nabytí účinnosti. A pokud se týká dalších voleb, které přijdou, tak ty budou až – já si opravdu myslím – v říjnu 2017. A tady máme časový prostor, abychom se snažili vylepšit to stávající, co máme nyní ke schválení, co máme odhlasovat.

Asi chápete, co tím chci říci. Že podporuji návrh kolegy Plíška. Já ho nebudu znovu navrhovat, ale myslím si, že by nebylo od věci, abychom vrátili tento sněmovní tisk do druhého čtení a znovu se zabývali zněním zákona a tím, co chceme odhlasovat.

Tady se hodně mluví o tom kontrolním orgánu. Já třeba jsem byl velmi překvapen tím, když jsem ve své praxi zjistil, že v podstatě když se šikovně domluví dvě osoby, jsou schopny si na Ministerstvu vnitra zaregistrovat takové znění stanov a takové materie, které se týkají činnosti politické strany, že to není v souladu s tím, co si nějaký spolek nebo skupina lidí domluvila. A to jsou podle mého názoru velmi závažné věci. A proto pokud budeme pokračovat v projednávání tohoto zákona, bych vás chtěl opravdu požádat o podporu a schválení těchto mých pozměňovacích návrhů, které se právě snaží tomuto alespoň klást větší překážky do cesty, aby k tomu nedocházelo. Protože, znovu opakuji, mám s tím bohužel osobní zkušenosti.

Také jsem byl poněkud překvapen tím, že věc, kterou jsem zmínil před nějakou dobou, a je to obsah toho mého prvního pozměňovacího návrhu, na tiskové konferenci, že tenkrát měla odezvu a nyní už se o tom vůbec nemluví. Já znovu připomenu, co to je. Snažím se tam řešit to, aby subjekty, které jsou příjemcem státních dotací nebo různých subvencí nebo příspěvků z Evropské unie, nemohly, ani jejich dceřiné společnosti, sponzorovat politické strany. Myslím si, že je to velmi správný náhled na tu věc, protože na jedné straně když někdo nějaké peníze chce, tak by je neměl na druhé straně vydávat. Jestli to udělá ze svého zisku, prosím, je to jeho.

Žádám vás tedy o podporu mých pozměňovacích návrhů. A opravdu dávám všem ke zvážení, a myslím, že to tu zazní ještě jednou, tipuji, zamysleme se nad tím, jestli nepošleme tento sněmovní tisk zpátky do druhého čtení. Já jsem přesvědčen o tom, že by to bylo velmi prospěšné a že bychom se tímto tiskem měli zabývat ještě více, hlouběji a podrobněji. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. A nevidím žádné další přihlášky do rozpravy, tak rozpravu končím. Zeptám se pana ministra na závěrečné slovo. (Nemá zájem.) Pan zpravodaj Chvojka také ne. A ještě je tady pan zpravodaj Koníček? Také ne.

V tom případě budeme hlasovat. Nejprve bychom hlasovali o návrhu, který přednesl pan poslanec Plíšek, a to je návrh na opakování druhého čtení.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem na opakování druhého čtení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 47, přihlášeno je 160, pro 63, proti 65. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní tedy prosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním o pozměňovacích návrzích, aby nám tedy přednesl proceduru a poté jednotlivé pozměňovací návrhy. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Procedura byla schválena na jednání ústavněprávního výboru 9. června 2016. Je relativně krátká a jednoduchá, já ji pro jistotu přečtu, byť ji máte každý spíše na svých stolech nebo v počítači.

Tak za prvé budeme hlasovat, pokud byly předneseny, o legislativně technických úpravách.

Za druhé návrhy A1 až A3, A5 až A10, A16 až A18, A20 až A24, A29 až A31, A33 až A37, A41 až A43 a A45 až A49 společně jedním hlasováním.

Za třetí návrhy A4, A19, A32 a A44 společně jedním hlasováním.

Za čtvrté návrhy A11, A25 a A38 společně jedním hlasováním.

Za páté návrhy A12, A26, A39 a A50 společně jedním hlasováním.

Za šesté návrhy A13 až A15, A27, A28, A40 a A51 až A53 společně jedním hlasováním.

Za sedmé návrh B.

Za osmé návrh C.

Za deváté návrh D.

A za desáté návrh zákona jako celek.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Zeptám se, zda chce někdo vystoupit k proceduře. Není tomu tak.

Zahájím hlasování. Kdo souhlasí s touto procedurou, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 48, přihlášeno je 160, pro 150, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat a prosím tedy první pozměňovací návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Pokud jsem správně sledoval, nebyly navrženy žádné technické úpravy... (Předsedající je stejného názoru.) Děkuji.

Takže hlasujeme o návrzích A1 až A3, A5 až A10, A16 až A18, A20 až A24, A29 až A31, A33 až A37, A41 až A43 a A45 až A49 společně jedním hlasováním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra o stanovisko. (Souhlas.) Stanovisko výboru? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 49, přihlášeno je 160, pro 109, proti nikdo. Tento návrh by byl přijat, ale mám zde žádost pana ministra...

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já se omlouvám. Já jsem pochybil ve svém stanovisku. Avizoval jsem neutrální, teď jsem řekl souhlasné. Poprosím o opakování hlasování. Nerad bych někoho uvedl v omyl. To znamená, stanovisko neutrální.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Tak já to hlasování, pokud nebude námitek, prohlásím za zmatečné. Bude to čistší. Beru to jako námitku pana ministra proti průběhu hlasování. O té nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 50, přihlášeno je 161, pro 150, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování. Prosím ještě jednou pana ministra o stanovisko. (Neutrální.) Stanovisko výboru? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 51, přihlášeno je 161, pro 104, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o návrzích A4, A19, A32 a A44 společně jedním hlasováním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 52, přihlášeno je 161, pro 137, proti 14. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o návrzích A11, A25 a A38 opět společně jedním hlasováním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 53, přihlášeno je 161, pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Opět společným hlasováním návrhy A12, A26, A39 a A50. (Ministr: Souhlas. Výbor: Doporučuje.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 54, přihlášeno je 161, pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Návrhy A13 až A15, A27, A28, A40 a A51 až A53 společně jedním hlasováním. (Ministr: Neutrální stanovisko. Výbor: Doporučuje.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 55, přihlášeno je 161, pro 121, proti 5. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Návrh B. (Ministr: K návrhu B pana Karla Fiedlera negativní stanovisko. Výbor: Nedoporučuje.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 56, přihlášeno je 161, pro 29, proti 91. Tento návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Nyní návrh C. (Ministr: Negativní stanovisko. Výbor: Nedoporučuje.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 57, přihlášeno je 160, pro 12, proti 70. Tento návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Poslední pozměňovací návrh před závěrečným hlasováním, návrh D. (Ministr: Negativní stanovisko. Výbor: Nedoporučuje.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 58, přihlášeno je 161, pro 31, proti 56. Tento návrh přijat nebyl.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích. Je to tak, pane zpravodaji? (Zpravodaj souhlasí.) V tom případě návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony, podle sněmovního tisk 568, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 59, přihlášeno je 162, pro 95, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, pan ministr ještě zůstává. Než otevřu další bod, pan poslanec Zavadil se omlouvá celý den ze zdravotních důvodů a pan poslanec Tureček se omlouvá od 10.30 hodin do konce jednacího dne.

Otevírám bod

150.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 569/ - třetí čtení

Jak jsem říkal, pan ministr vnitra zůstává, pan zpravodaj garančního výboru pan poslanec Koniček je na místě. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 569/7. Ten byl doručen 3. června. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 569.

Zeptám se pana ministra – chce evidentně vystoupit. Prosím, máte slovo ještě před otevřením rozpravy.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi jenom krátce zrekapitulovat otázky spojené s tímto tiskem. Cílem předloženého návrhu zákona je zavedení transparentnější kontroly financování politických stran a hnutí. Stanoví se nové povinnosti těchto politických subjektů, zejména povinnost používat ke svému financování tzv.

transparentní bankovní účet, povinnost vést podrobnější přehled příjmů a výdajů ve výročních finančních zprávách nebo je také navrženo nastavení finančního limitu na dary od fyzických a právnických osob.

Dovolte mi jen, abych se dotkl návrhu garančního výboru. Garanční výbor ve svém stanovisku navrhuje opakování druhého čtení. Podle mého názoru k tomu není důvod. Diskuse o návrhu zákona v Poslanecké sněmovně probíhá již tři čtvrtě roku a není zapotřebí z našeho pohledu si vyhradit další čas na tuto debatu. Od opakování druhého čtení tudíž neočekávám zásadní obsahové protřibení a změny názorů, které zazněly.

Děkuji za pozornost a těším se na debatu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi a otevírám rozpravu. S přednostním právem pan zpravodaj, potom pan poslanec Plíšek. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, kontrolní výbor opravdu mimo doporučení Poslanecké sněmovně o postupu hlasování a přijetí stanovisek k jednotlivým pozměňovacím návrhům přijal usnesení, ve kterém podává návrh Poslanecké sněmovně na opakování druhého čtení. Ono to vyplynulo především z provázanosti pozměňovacích návrhů. Ano, některé v té proceduře prohlásil za nehlasovatelné, ale v případě přijetí například návrhu pod písmenem E3 až E37 ta provázanost se stávajícím návrhem prostě chybí. Takže proto jsme doporučili nebo podali návrh na opakování druhého čtení. A jak už tady zaznělo u předcházejícího návrhu zákona, domníváme se, že je o tom potřeba ještě diskutovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak pane zpravodaji, chápu to tak, že jste se odkázal na usnesení kontrolního výboru, tudíž formálně byl podán návrh na opakování.

Poslanec Vladimír Koníček: Přihlašuji se, takže podávám návrh na opakování druhého čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, teď je to v pořádku. Prosím pana poslance Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, už nebudu hovořit o Úřadu pro dohled nad politickými stranami, který je zřizován tímto zákonem. Já jsem své výhrady ústavněprávní ale i věcné i z hlediska toho, že to nebude nezávislý úřad, ale že bude politicky obsazován, tady zmínil. Spíš bych vás chtěl poprosit o podporu dvou pozměňovacích návrhů, které jsem předložil, které jsou uvedeny pod písmeny B1 a B2.

Návrh B1 stanoví, že zápůjčky a úvěry mohou poskytovat politickým stranám pouze instituce registrované Českou národní bankou, tedy zejména banky. Je to opatření pro transparentní úvěrování politických stran, tak aby nemohly být financovány různými pochybnými subjekty s anonymními vlastníky, a samozřejmě banky mají tuto záruku transparentního úvěrování politických stran.

Druhý návrh, který jsem předložil, je zrušení zakotvení tzv. politických institutů, které mají být navíc financovány z kapes daňových poplatníků, tedy ze státního rozpočtu. Je velké nebezpečí, že prostřednictvím těchto politických institutů budou spíše financovány volební kampaně politických stran. Takže i z tohoto důvodu navrhuji vypuštění politických institutů a jejich financování.

A s ohledem na to, co jsem navrhl v předchozím tisku, se také připojuji k návrhu na opakování druhého čtení u tohoto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Plíškovi. Kdo dál? Pan kolega Tejce v rozpravě. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já si dovoluji upozornit, že tento tisk obsahuje jeden zásadní pozměňovací návrh úsporný rozsahem. Nahrazuje se v něm slovo Praha slovem Brno a jedná se o to, že by tento úřad, bude-li zřízen a bude-li toto rozhodnutím a vůlí Sněmovny, měl sídlit v Brně. Důvodů je několik. Jednak Brno je městem soudnictví a obvykle právě tyto věci jsou projednávány správními soudy a Brno je sídlem Nejvyššího správního soudu. Druhá věc je, že pokud má úřad kontrolovat politické strany, neměl by sídlit tam, kde sídlí většina politických stran. A především je to i rovina ekonomická, protože provoz úřadu i z hlediska získání kvalifikované pracovní síly, tedy především právníků a ekonomů, kterých je v Brně dostatek, bude levnější pro stát, než kdyby byl zřízen v Praze, anebo navíc nejen že bude levnější z hlediska provozu, ale také za peníze, které bude nabízet v rámci regulovaných platů, pravděpodobně bude možné získat kvalifikovanější uchazeče, protože jich bude na trhu více než v Praze.

Takže to jsou stručně řečeno důvody pro tento pozměňovací návrh. Upozorňuji, je to pozměňovací návrh pod písmenem D. A na řadu dotazů, zda by ten úřad nemohl sídlit jinde než v Praze nebo v Brně, říkám mohl. Mohl by být v Plzni, mohl by být v Jihlavě, mohl by být i jinde, nicméně pozměňovací návrh je pouze jeden a budeme rozhodovat tedy buď Brno, anebo zůstává Praha, takže nemáme v tuto chvíli na výběr jiné město. Jinak uznávám, že samozřejmě i jiná města než Brno jsou krásná, vhodná, nicméně tady rozhodujeme pouze o těchto dvou návrzích. A není to nic proti Praze, je to spíše snaha najít tomuto úřadu místo, kde by fungoval možná efektivněji právě s ohledem na to, že Brno je město soudnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Ptám se, jestli je ještě někdo přihlášen do rozpravy. Není tomu tak... Vidím pana kolegu Ludvíka Hovorku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych k tomuto návrhu zákona chtěl podotknout, že ačkoliv je diskuse nad tím, jak se zlepší kontrola nad politickými stranami, tak je třeba, abychom věděli, že způsob kontroly, to znamená, jak ten úřad bude kontrolu vykonávat, tady vůbec není popsán.

Novému úřadu jsou dávány kompetence ke kontrole a trestání stran, ale není dopředu známo, jak konkrétně bude tato kontrola prováděna a jak bude nakládáno s prostorem pro uvážení úřadu v případech trestání. To je důležité si uvědomit. A také když se podíváte na důvodovou zprávu k tomuto zákonu, tak se tam zmiňuje způsob kontroly nebo dohledu nad politickými stranami v Rakousku a v Německu, ale jenom částečně. Rakouská úprava dává kompetence NKÚ ke kontrole politických stran a německá právní úprava, která je mimochodem velmi precizně propracována a má několik desítek stran, svěčuje kompetence předsedovi Poslanecké sněmovny, v daném případě v Německu předsedovi Bundestagu.

V této souvislosti jsem předložil dva pozměňovací návrhy. Jeden z těch pozměňovacích návrhů v návaznosti na to, co jsem říkal, přesunuje kompetence ke kontrole z úřadu na předsedu Poslanecké sněmovny. Čili je to podle vzoru německé právní úpravy. Jsou to pozměňovací návrhy E3 až E20.

Další pozměňovací návrhy, které dávají alternativu k tomuto návrhu, to znamená k tomu, aby výkon kontroly byl svěřen předsedovi Poslanecké sněmovny, tak v té druhé alternativě od E21 až po E38 jsou návrhy, které dávají kompetence Poslanecké sněmovně, de facto vlastně kontrolnímu výboru. Je to jakoby ponechání stavu, který je dneska, kdy členové kontrolního výboru zkontrolují kontrolní uzávěrky politických stran, a zatím ta praxe se ukazovala jako celkem uspokojivá. Skutečně nevidím důvod k tomu, abychom vytvářeli nový úřad s velkými náklady, a i když tady připustil pan kolega Vondráček, že ne všechno ten úřad bude schopen ohlídat. Já se proto přimlouvám, abyste podpořili buďto variantu přesunu kompetencí na předsedu Poslanecké sněmovny, anebo přesun kompetencí na Sněmovnu, de facto ponechání kompetencí kontrolnímu výboru.

Jinak se ztotožňuji s tím, co tady říkal předseda kontrolního výboru, že ne všechny pozměňovací návrhy jsou provázány, a proto se také připojuji k návrhu na opakování druhého čtení. Považuji to za docela důležité, abychom nepřijali zákon, ve kterém budou vady a se kterým se potom budeme potýkat nadále. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hovorkovi a ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Budeme pokračovat. Ptám se pana navrhovatele, pana ministra, jestli má zájem. (Ne.) Pan zpravodaj, jestli má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak.

Byl-li podán návrh na opakování druhého čtení, musíme o něm dát hlasovat. Já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Tento návrh rozhodneme v následujícím hlasování, jakmile se ustálí počet poslanců. Ještě tedy zagonguji, aby ti, kteří mají zájem hlasovat, se mohli zúčastnit hlasování. Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 60. Ptám se, kdo je pro opakování druhého čtení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 60, z přítomných 140 pro 65, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme pokračovat hlasováním o pozměňovacích návrzích. Požádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. O stanovisko samozřejmě budu žádat i pana ministra. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, kontrolní výbor doporučil Poslanecké sněmovně svým usnesením číslo 215 proceduru, kde jsme vyčlenili velké pozměňovací návrhy dopředu. To znamená, legislativně technické úpravy nebyly předneseny, takže nebudeme hlasovat.

Jako první bychom hlasovali o návrhu B2, pracovně nazvaném vyřazení politických institutů. V případě, že bude přijat, jsou nehlasovatelné A1, A2, A3, A11, C3, E1.1, E2.1, E2.2, E10 a E28.

Pak bychom se vypořádali s návrhem E3 až E19, tj. přenesení kompetence na předsedu Poslanecké sněmovny. V případě, že bude přijato, jsou nehlasovatelné A6 až A11, D a F7.

E20 je nehlasovatelný, protože opravdu účinnost vypustit nejde.

E21 až E37, tj. přenesení působnosti na Poslaneckou sněmovnu jako celek. A opět v případě přijetí jsou nehlasovatelné A6 až A11, D a F7.

Návrh E38 je taktéž nehlasovatelný, opět vypuštění účinnosti. To nejde.

Poté jsou seřazeny pozměňovací návrhy v tom pořadí, jak byly předneseny, to znamená A1 až A7 jednotlivě, A8 a A9 společně, A10, 11. Pak je předřazen návrh pana poslance Stanjury H1, protože to je čtvrtletní výplata, A12 je pololetní výplata příspěvku a pak následují zase v tom pořadí B1, C1, C2, C3, D, E1.1, E1.2, E1.3, E1.4, E2.1 a 2.2 společně, F1 až F8 každý samostatně, návrh G a poslední pozměňovací návrh je H2. Nakonec návrh zákona jako celek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Má někdo připomínku k návrhu hlasování? Není tomu tak.

Dám hlasovat o návrhu.

Zahájil jsem hlasování 61. Kdo je pro schválení procedury? Kdo je proti, abychom se tuto proceduru neřídili? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 61, z přítomných 148, pro 143. Procedura byla schválena. Budeme podle ní pokračovat.

Pane zpravodaji, můžeme začít.

Poslanec Vladimír Koníček: Takže budeme hlasovat o návrhu B2, to je vypuštění politických institutů. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování 62 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 62, z přítomných 148, pro 49, proti 78. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: E3 až E19. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 63. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 63, z přítomných 151 poslance, pro 63, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh E20 je nehlasovatelný, takže budeme hlasovat o návrhu E21 až E37. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 64 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 64, z přítomných 152 poslanců, pro 72, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh E38 je nehlasovatelný, takže budeme hlasovat o návrhu A1. Výbor doporučuje. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 65. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 65, z přítomných 153, pro 69, proti 37. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh A2. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 66. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 66, z přítomných 153, pro 25. Návrh nebyl přijat. Další.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh A3. Výbor doporučuje. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 67 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 67, z přítomných 153, pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh A4. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Neutrální stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 68 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 68, z přítomných 153, pro 114, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh A5. Výbor doporučuje. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 69 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 69, z přítomných 153, pro 105, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh A6. Výbor doporučuje. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 70. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 70, z přítomných 154, pro 61, proti 45. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh A7. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 71. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 71, z přítomných 155, pro 75, proti 61. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrhy A8 a A9 společně. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 72. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 72, z přítomných 157, pro 59, proti 59. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koniček: Návrh A10. Výbor doporučuje. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 73. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 73, z přítomných 157, pro 123, proti 2. Návrh byl přijat. Další návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koniček: Návrh A11. Výbor doporučuje. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 74. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 74, z přítomných 157, pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koniček: Návrh H1. Výbor doporučuje. (Ministr: Neutrální stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 75. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 75, z přítomných 157, pro 88, proti 48. Návrh byl přijat.

Poslanec Vladimír Koniček: V tom případě je návrh A12 nehlasovatelný. Pokračujeme B1. Výbor doporučuje. (Ministr: Neutrální stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 76 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 76, z přítomných 157, pro 89, proti 49. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koniček: C1. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? Pardon. Kontrola výsledků hlasování podle elektronického zápisu. (Probíhá krátká kontrola.)

Je všechno v pořádku, předsedové poslaneckých klubů? Budeme tedy pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh C1. Výbor nedoporučuje. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 77. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 77, z přítomných 158 pro 4, proti 122. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh C2. Výbor nedoporučuje. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 78. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 78, z přítomných 158 pro 21, proti 77. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh C3 výbor nedoporučuje. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 79. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 79, z přítomných 158 pro 5, proti 123. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh D výbor nedoporučuje. (Ministr: Neutrální stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 80. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám. (Roste hluk na pravé straně sálu.)

Hlasování pořadové číslo 80, z přítomných 159 pro 115, proti 15. Návrh byl přijat. (Potlesk z pravé strany, velký hluk.)

Další hlasování. Klid, prosím! Pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Vladimír Koníček: Další je návrh E1.1. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 81. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 81, z přítomných 159 pro 34, proti 71. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh E1.2. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 82. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 82, z přítomných 159 pro 59, proti 53. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh E1.3. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 83. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 83, z přítomných 159 pro 72, proti 48. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh E1.4. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 84. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 84, z přítomných 160 pro 60, proti 71. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrhy E2.1 a 2.2 společně. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 85. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 85, z přítomných 161 pro 7, proti 55. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh F1 výbor nedoporučuje. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 86. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 86, z přítomných 161 poslance pro 10, proti 109. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh F2 výbor nedoporučuje. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 87. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 87, z přítomných 161 poslance pro 19, proti 92. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh F3. Výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 88. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 88, z přítomných 161 poslance pro 54, proti 93. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh F4. Výbor doporučuje. (Ministr: F4 – negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 89. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 89, z přítomných 161 poslance pro 54, proti 90. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh F5 – výbor nepřijal stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 90. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 90, z přítomných 161 poslance pro 30, proti 115. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh F6. Výbor nedoporučuje. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 91. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 91, z přítomných 161 poslance pro 1, proti 115. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh F7. Výbor nedoporučuje. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 92. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 92, z přítomných 161 poslance pro 6, proti 113. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh F8. Výbor nedoporučuje. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 93. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 93, z přítomných 161 poslance pro 46, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh G. Výbor nedoporučuje. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 94 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 94 z přítomných 161 poslance pro 9, proti 110. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Návrh H2. Výbor doporučuje. (Ministr: Neutrální stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 95 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 95 z přítomných 161 poslance pro 99, proti 51. Návrh byl přijat.

Všechny návrhy k hlasování byly vyčerpány, pane zpravodaji, ano?

Poslanec Vladimír Koníček: Ano, můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V tom případě přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 569, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 96 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 96 z přítomných 161 poslance pro 90, proti 40. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod 150.

Pan kolega Tejc se hlásí.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, nechci zpochybnit hlasování, nicméně v hlasování číslo 63 a v hlasování číslo 64 mám na sjetině, že jsem hlasoval pro. V obou hlasováních jsem hlasoval proti, i takto jsem projevil vůli hlasováním. Omlouvám se, jen pro stenozáznam. Jinak děkuji za hlasování o pozměňovacím návrhu D.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, oznámení pro stenozáznam tedy bude zaznamenáno.

Budeme pokračovat bodem 151, ale prosím sněmovnu o klid. Bodem 151 je

151.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 702/ - třetí čtení

Požádám, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek v zastoupení předsedy vlády Bohuslava Sobotky a zpravodaj garančního hospodářského výboru poslanec Michal Kučera. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 702/3, který byl doručen dne 25. května 2016. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 702/4.

Táži se pana ministra, jestli má zájem vystoupit před zahájením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo. Ještě ne, prosím hloučky ve sněmovně, aby umožnily projednávat další bod. Případné diskuse o jiném bodu přeneste prosím do předsálí.

Máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný sněmovní tisk 702 je vládní návrh, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže.

Důvody pro předložení byly tři – soulad s občanským zákoníkem, to je za prvé. Za druhé zvýšit právní jistotu účastníků správních řízení a za třetí reakce na aktuální judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a Ústavního soudu České republiky.

V průběhu projednání před druhým čtením předmětného zákona v hospodářském výboru, který byl určen jako výbor garanční, byl předložen jeden pozměňovací návrh. Návrh upravuje ustanovení § 22 odst. 4 o ochraně hospodářské soutěže, kdy zachovává možnost uložení zákazu plnění veřejných zakázek a registrů osob, na které se takový zákaz vztahuje. Odůvodnění návrhu vychází ze skutečnosti, že nový zákon o zadávání veřejných zakázek možnost uložení zákazu plnění již neupravuje. Dále návrh upravuje pravidla legálního přístupu úřadu do základních registrů vedených Ministerstvem vnitra.

Ve druhém čtení 24. května 2016 nebyly předneseny žádné další pozměňovací návrhy. V rámci jednání před třetím čtením v garančním hospodářském výboru též nebyly předneseny žádné další pozměňovací návrhy. Návrh na zamítnutí návrhu zákona též podán nebyl.

Předkladatel se s navrhovanými úpravami textu ztotožňuje a má za to, že úprava návrhu vzešlá z jednání garančního výboru je vhodná, a souhlasí s usnesením č. 286 hospodářského výboru z 39. schůze.

S ohledem na výše uvedené se jeví jako žádoucí předloženou novelu zákona o ochraně hospodářské soutěže podpořit ve znění navrženém hospodářským výborem. Dovoluji si vás požádat o podporu pro schválení předložené novely zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Janu Mládkovi a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Pokud tomu tak není, mohu rozpravu ukončit a požádám zpravodaje, aby chom mohli přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím, pane zpravodaji, seznamte nás s procedurou hlasování, poté budete přednášet jednotlivé návrhy a vyjadřovat se k nim. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Dovolte mi, abych vás seznámil s návrhem hlasování ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 702/3 v následujícím pořadí. Za prvé, legislativně technické úpravy nebyly ve třetím čtení žádné předloženy, takže o nich hlasovat nebudeme. Za druhé budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích A1 až A6, a to jedním hlasováním, a za třetí budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má někdo výhradu k proceduře hlasování? Pokud tomu tak není, proceduru schválíme v hlasování pořadové číslo 97, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro schválení této navržené procedury. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 97 z přítomných 158 pro 107, proti 1. Návrh byl přijat, budeme se tou procedurou řídit.

Prosím, pane zpravodaji, první návrh, stanovisko, a pan ministr.

Poslanec Michal Kučera: Tak v tuto chvíli budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích A1 až A6 jedním hlasováním. Stanovisko garančního výboru je: doporučuje. (Stanovisko ministra je ano.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás nejdřív odhlásím na požadavek z pléna, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, tak o návrhu s dvakrát souhlasným stanoviskem rozhodneme v hlasování číslo 98, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 98 z přihlášených 127 pro 123, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Michal Kučera: V tuto chvíli bychom měli hlasovat o návrhu zákona jako celku a stanovisko garančního výboru je: doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, rozhodneme hlasováním... (Ministr Mládek: Já bych taky...) Pan ministr?

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Pan ministr též doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, hlasujeme o zákonu jako celku. Zákon o jednacím řádu nevyžaduje stanoviska zpravodaje ani pana ministra. Děkuji vám za vyjádření.

Nejdříve přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 702, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 99 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 99, z přítomných 137 pro 135, proti 1, návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod 151.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

**Vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách
a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech)
/sněmovní tisk 589/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů už je pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček a požádám o totéž zpravodajku garančního výboru, výboru pro zdravotnictví, poslankyni Soňu Markovou, aby také zaujala místo u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 589/2, který byl doručen dne 25. května letošního roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 589/3.

Ptám se pana ministra, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh byl zde v Poslanecké sněmovně probíráán již několikrát, proto mi dovolu, abych k jeho uvedení pouze opětovně zdůraznil, že hlavním cílem předloženého návrhu je provedení implementace nařízení Evropského parlamentu a Rady o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání, které upravuje značnou část povinností v oblasti dodávání biocidních přípravků na trh. V důsledku přijetí přímo použitelného unijního předpisu je nutné odstranit duplicity a odchylky v českém právním řádu a založit pouze takovou právní úpravu, která umožní jeho bezproblémovou aplikaci a provázání s národní legislativou.

V rámci druhého čtení byly načteny pozměňovací návrhy paní poslankyně Markové a pana poslance Volného, se kterými souhlasím. V prvním případě se jedná o technickou úpravu, kde se upravují jazykové náležitosti předkládaných žádostí a provázanost v tomto ohledu se správním řádem, u druhého pozměňovacího návrhu se mění terminologie týkající se celního režimu v návaznosti na přijetí nového celního kodexu Unie.

Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, věřím, že tento návrh při dnešním projednávání podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví Svatopluku Němečkovi a konstatuji, že nemám nikoho přihlášeného do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Požádám paní zpravodajku, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy, před hlasováním se k nim vyjádřila. O totéž požádám pana ministra. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Přeji krásný den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámila s usnesením výboru pro zdravotnictví, který se jako garanční výbor vyjadřoval k vládnímu návrhu zákona

o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů.

Výbor pro zdravotnictví projednal na svém jednání, na své 35. schůzi ze dne 9. června 2016, a doporučil tuto proceduru: nejprve bychom hlasovali o návrhu A1, potom o návrhu A2, návrhu B a potom o zákonu jako celku. Procedura by byla jednoduchá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Chcete hlasovat o proceduře? Je to opravdu jednoduché, tři hlasování. Můžeme tedy bez hlasování, když nikdo nic nenamítá, postupovat tímto způsobem. Paní zpravodajko, první návrh.

Poslankyně Soňa Marková: Prvně bychom hlasovali o návrhu A1, stanovisko výboru je doporučující. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 100 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100, přihlášeno 144 poslanců, pro 122, proti 10, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Soňa Marková: Dalším návrhem byl návrh A2, stanovisko je také doporučující. (Ministr: Také kladné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 101 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 101, přihlášeno 146 poslanců, pro 122, proti 12, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Soňa Marková: Další bychom hlasovali návrh pod písmenem B, stanovisko opět doporučující. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme hlasováním číslo 102, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 102, přihlášeno 149 poslanců, pro 125, proti 12, návrh byl přijat.

Tím jsme pozměňovací návrhy vyčerpali, můžeme hlasovat o zákonu jako o celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech), podle sněmovního tisku 589, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 103 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 103, přihlášeno 149 poslanců, pro 146, proti nikdo, návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 152.

Než budeme pokračovat, budu konstatovat omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Petra Kořenka od 11.00 do 11.45 z pracovních důvodů.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

153.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - třetí čtení

Žádám, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa ministr Jiří Dienstbier a zpravodaj garančního výboru ústavněprávního poslanec Lukáš Pleticha.

Tímto sněmovním tiskem jsme se již zabývali 27. května letošního roku na 47. schůzi, kdy jsme na návrh předsedy poslaneckého klubu ČSSD poslance Romana Sklenáka přerušili projednávání tohoto bodu do 29. 6., tedy do dnešního dne. Navrhovatel ani zpravodaj zatím nevystoupili.

Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 379/4, který byl doručen dne 14. dubna 2016. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 379/5.

Ptám se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pane ministře? Ano, prosím, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážení poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh zákona navazuje na vládní prohlášení, kde se vláda jednak zavázala posílit prostředky ochrany proti diskriminaci a zároveň se zavázala, že předloží návrh, který umožní veřejnému ochránci práv obracet se na Ústavní soud s návrhy na zrušení zákona nebo jeho části pro rozpor s ústavním pořádkem České republiky.

Zároveň od samého počátku legislativního procesu byla diskutována třetí oblast, to je zřízení monitorovacího mechanismu podle Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením. Přestože návrh zákona doputoval do Sněmovny díky sporu o tabulková místa v Kanceláři veřejného ochránce práv bez tohoto návrhu, tak na základě projednávání ve výborech i zde na plénu je zjevné, že tady je shoda na zřízení tohoto monitorovacího mechanismu, protože všechny výbory, které projednávaly návrh, doporučily schválit pozměňovací návrh, který by tento monitorovací mechanismus do zákona doplnil. Je to důležitý krok, protože tím ČR naplní závazky vyplývající ze zmíněné úmluvy OSN. To, co je na tom důležité je také, že na této podobě monitorovacího mechanismu je dohoda s organizacemi, které reprezentují

zájmy osob se zdravotním postižením a naopak projevily značný zájem na tom, aby takovýto mechanismus byl zaveden. Jde o systémový monitoring, který má komplexně vyhodnocovat, do jaké míry jsou chráněna práva osob se zdravotním postižením, a lze od něj tedy očekávat zlepšení v této oblasti.

Nyní se vrátím k těm dvěma oblastem, které vyplývají z vládního prohlášení. Tou první je možnost obracet se na Ústavní soud ve věci rušení zákonů nebo jejich částí. Jak už jsem zmiňoval, toto je výslovně zmíněno ve vládním prohlášení. Veřejný ochránce už nyní má možnost navrhnout Ústavnímu soudu rušení podzákonných předpisů. Toto je tedy rozšíření i na zákony. I tady může dojít jednak k efektivnímu postupu, protože nemusí jednotlivé osoby, které odkazují na to, že v jejich případě došlo k aplikaci zákona, který odporuje ústavnímu pořádku, vyčerpat všechny kroky, to znamená obracet se buď na správní orgány, následně na soudy v prvním, druhém stupni, případně dovolání, a pak teprve po mnoha letech směřovat k Ústavnímu soudu. Ale lze tady velmi efektivně takovouto situaci vyřešit. Myslím, že na základě projednání ve výboru je tady na stole i velmi dobrá úprava, a sice že by veřejný ochránce mohl takto postupovat pouze poté, co by projednal věc v petičním výboru Poslanecké sněmovny, který je, dá-li se to tak říci, garančním pro otázky související s činností veřejného ochránce práv. Tedy předešlo by se možná zbytečnému podání takového návrhu v těch případech, kdy by byla shoda na základě projednání v petičním výboru, že se věc dá řešit jiným způsobem, například poslaneckým návrhem zákona, který by problém odstranil.

Byla tady v diskusi zmíněna obava, že by mohl veřejný ochránce tohoto oprávnění nadužívat. Já bych tady odkázal na praxi ve vztahu k podzákonným předpisům, kdy veřejný ochránce tohoto oprávnění využívá v jednotkách případů, to znamená, nedochází ani tady k žádnému nadužívání, nebo dokonce snad zneužívání takového oprávnění a není žádný důvod se domnívat, že by ochránce postupoval nějakým zásadně jiným způsobem i v případě zákonů a návrhů na jejich rušení u Ústavního soudu.

Co se týče antidiskriminační žaloby ve veřejném zájmu, tady si myslím, že to je vůbec nejdůležitější součást navrhovaného zákona. Ze všech dat, která máme k dispozici, vyplývá, že diskriminace není nic okrajového, s čím by se lidé v České republice téměř neměli možnost potkat. Naopak dochází k celé řadě případů diskriminačního jednání a současné prostředky ochrany proti diskriminaci jsou zcela nedostatečné. Svědčí o tom právě nepoměr mezi rozsahem diskriminace a počtem individuálních antidiskriminačních žalob a také to, že nám v této oblasti téměř zcela chybí soudní judikatura, kterou by se všichni, kdo v dobré víře chtějí sami předcházet diskriminačnímu jednání, mohli řídit a sami takovým situacím předcházet. I v tomto případě jde o věc, která vyplývá z plnění vládního prohlášení.

Tady bych zdůraznil, že to je především na pomoc těm lidem, kteří jsou nejslabší. Je potřeba si uvědomit, že oběťmi diskriminace jsou právě ti, kteří jsou nějakým způsobem znevýhodněni nebo slabí, ať už jde o finanční situaci, ať už jde o sociální kompetence anebo může to být i třeba zdravotní nebo jiný hendikep. Lidé s nízkými sociálními kompetencemi, jinými hendikepy a nedostatkem finančních prostředků se velmi těžko mohou bránit proti diskriminaci, jednak proto, že nedosáhnou na kvalifikovanou právní pomoc, která je právě v těchto případech nezbytná, jak už jsem

tady opakovaně říkal. Antidiskriminační žaloby a spory jimi vyvolané patří k těm nejsložitějším právním kauzám, kde bez kvalifikované právní pomoci se nelze efektivně bránit. Proto tento nástroj může být důležitý. Navíc opět může být i velmi efektivní předcházet zbytečnému množení sporů, protože jednou takovouto žalobou se dá vyřešit typový případ diskriminace, kterému čelí nějaká větší množina osob, a nemusí se tak podávat tedy to větší množství individuálních antidiskriminačních žalob. A jak už jsem také zmiňoval, postupně by to umožnilo vytvořit judikaturu v této oblasti, kterou by se všechny osoby mohly následně řídit.

Chtěl bych proto požádat zejména ty poslance a poslankyně, kterým záleží především na ochraně nejslabších členů naší společnosti, aby zákon zejména v této části podpořili.

Závěrem bych konstatoval, že vzhledem k tomu, že tato oprávnění veřejného ochránce vyplývají z vládního prohlášení, tak že to pro mě je i test, do jaké míry koaliční strany vládní prohlášení plní vzhledem ke sporům, kterých jsme byli v minulých týdnech a měsících svědky. Jestli vlastně koaliční dohody jsou cípem papíru, anebo slovem, které platí a které koaliční strany drží. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Dienstbierovi a otevírám rozpravu, do které jsou přihlášeni zatím tři poslanci. První přihlášený je pan poslanec Karel Schwarzenberg. Připraví se paní kolegyně Jana Hnyková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, po pravdě řečeno, teprve po druhé světové válce pozvolna vnikla instituce veřejného ochránce práv, dodnes se často nazývá právě skandinávským jménem ombudsman, do ústavních pořádků střední Evropy. A jak to často s novými věcmi bývá, pořad se ještě potkává s nedůvěrou.

Nicméně musíme všichni uznat, že se severské demokracie ve dvacátém století ukázaly jako velice solidní a opravdu se, co se týká obrany lidských práv a podobných věcí, osvědčily, a to i díky instituci veřejného ochránce práv. Já vím, že otázka rozšíření práv a pravomocí veřejného ochránce práv je u nás dosti diskutovaná otázka. Existují zde na to různé názory. Já se, po pravdě řečeno, přikláním k tomu, abychom odsouhlasili mírné rozšíření těchto pravomocí, které jsou teď navrženy. Nejenom poněvadž jsme měli opravdu štěstí, že jak ministr Motejl, tak paní Šabatová opravdu svůj úřad zastávali nestranně a opravdu byli ochránci lidských práv, ale ještě z jiného důvodu.

Přiznávám, že jsem se vždycky cítil jako žák slavného učitele ústavního práva Karla Poppera, který se proslavil, byť pocházel, pokud vím, z Vídně, na Novém Zélandě, potom na nejslavnějších britských univerzitách, a dokonce ještě ve vysokém věku dostal čestný doktorát Karlovy univerzity jako jeden z nejslavnějších ústavních právníků na světě.

A on nás vždycky učil, že není nejdůležitější, aby vše bylo demokraticky prohlašováno, že stupeň demokratičnosti není pro společnost to nejdůležitější. Ale co

říká státu, musí být checks and balances. On učil anglicky. Že to musí být vyvznávání moci. A po pravdě řečeno, to se v naší Ústavě ještě úplně, v našem ústavním pořádku, nepodařilo. Máme... už svého času při vytvoření nové české Ústavy po roce 1992 byl vyvažovací vliv Senátu velice omezen a i v následujícím pravomoc Sněmovny stoupaly. Víím, že není lehké Sněmovně a poslancům říci, že my taky nejsme neomylní a neškodí nám, když nás někdo upozorňuje, že jsme uzákonili chybně, že v tom či onom předpisu zákona jsou opravdu lidská práva omezena. K tomu je tady právě ombudsman, v našem případě ombudsmanka.

Tudíž bych velice prosil, vážené kolegyně, vážení kolegové, abyste napomohli k tomu, aby mírné rozšíření pravomocí ombudsmana čili veřejného ochránce práv bylo odsouhlaseno, abychom měli trošku víc těch vyvažovacích sil v českém ústavním pořádku. Zajistě by to nejslabším ve společnosti a těm, na které se ve víru zákonodárství zapomíná, těm by to pomohlo. Děkuji mnohokrát za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Schwarzenbergovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Zdeňka Soukupa, poté je připravena paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, reaguji vaším prostřednictvím na pana Schwarzenberga. Ano, on mluvil o mírném rozšíření. Já si myslím, že tím mírným rozšířením je právě to stanovisko ústavněprávního výboru k tomu rozšíření pravomocí obracet se na Ústavní soud, tzn. s tím, že už tam nebude vyžadována povinnost získat podpisy senátorů nebo poslanců, ale v podstatě to projde jenom petičním výborem.

Co se týče toho argumentu, že v podstatě pozice ombudsmana je velice potřebná, o tom není třeba diskutovat. Ale chtěl bych říci, že právě ombudsman nebo ombudsmeni v severských státech, především ve Švédsku, pokud je mi známo, tak takové pravomoci, jaké jsou vyžadovány nebo jaké jsou dány v této novele, prostě nejsou. Tam vysloveně ombudsman a jeho pravomoci vycházejí z jeho přirozené autority. Jeho doporučení jsou pouze doporučeními, a nikoliv aby to bylo nařizováno nějakým zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Soukupovi i za dodržení času k faktické poznámce. Budeme pokračovat. S přednostním právem pan ministr Dienstbier. Prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Já bych reagoval na pana poslance Soukupa. On má pravdu, že někteří ombudsmeni ve skandinávských zemích mají tradiční omezenou roli, ale také ve skandinávských zemích je celá řada podobných institucí, které vlastně sdílejí v podstatě srovnatelná nebo stejná oprávnění, jaká jsou zde navrhována našemu veřejnému ochránci.

A mimo jiné ve vztahu k monitorovacímu mechanismu práv zdravotně postižených, tak my jsme také diskutovali zřízení nové instituce, ale vždy po vyhodnocení se ukáže jako efektivní z hlediska synergií svěřit toto veřejnému ochránci, který má zájem své kanceláře, které je vysoce profesionální. Takže ano, můžeme jít cestou, že ta jednotlivá oprávnění budeme svěřovat novým institucím, které budeme vytvářet, ale toto považuji za efektivnější cestu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Dienstbierovi. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Jana Hnyková. Ještě než dojde k pultu, tak bych konstatoval došlé omluvy. Prodloužení své omluvy do 13 hodin hlásí pan kolega Ondřej Benešík a pan ministr Pelikán se omlouvá dnes do konce jednacího dne.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, přeji vám hezké dopoledne a chtěla bych v krátkosti ještě jednou obhájit pozměňovací návrh, který jsem předložila.

Návrh říká, že ombudsman nemá právo kritizovat zákaz nošení náboženských oděvů například na školách. Můj návrh primárně reaguje na kauzu, kdy se ombudsmanka stavěla proti rozhodnutí Střední zdravotnické školy v Praze 10, která nedovolila studentce ze Somálska nosit ve škole tzv. hidžáb. Veřejná ochránkyně práv tentokrát dospěla k závěru, že škola nepřímo diskriminovala studentku, neboť jí na základě školního řádu zakázala nosit muslimský šátek, který je projevem jejího náboženského přesvědčení navenek. Celá tato kauza je pro mě symbolem toho, jak se česká společnost postaví k pronikání islámu do české společnosti. Islám není slučitelný s našimi pravidly chování, naší kulturou a našimi zákony. Budu tvrdě bojovat proti každému, kdo bude šířit islám u nás. Budu tvrdě bojovat proti každému, kdo třeba jen, jako je paní ombudsmanka Šabatová, bude stavět islámské náboženské předpisy pro odívání nad naše české zákony a předpisy.

Česká republika je sekulární stát, který musí respektovat demokratické principy a Listinu základních práv a svobod. Ty musí být vždy nadřazeny středověkým pravidlům islámu a šarii. Česká republika stojí na rozcestí, jestli se vydá cestou islamizace stejně jako západní Evropa, Francie, Belgie či Švédsko. Tato cesta začíná tolerováním hidžábu a pak přerůstá, jak vidíme dnes v západních zemích, že se tu tvoří muslimské enklávy a s tím spojené sociální problémy a kriminalita. A to nemluvím o běžném životě třeba v Německu. Sami čtete v denní tisku, co se tam děje. Opakuji, islámu u nás nesmíme dát místo, protože je to cesta do otroctví. Chci, aby prvním znamením našeho odporu bylo to, že veřejný ochránce práv se islámu nesmí zastávat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové. Další přihlášená do rozpravy je paní poslankyně Olga Havlová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, budu velice stručná a chtěla bych jen připomenout pozměňovací návrhy, které jsem předložila a o kterých budeme hlasovat pod písmenem I1, I2 a I3.

Cílem je ochránit místa, která spadají pod působnost veřejného ochránce práv, před uplatňováním islámského práva šaría. Kontrola, zda není uplatňováno právo šaría, má být prováděna například v dětských domovech či ve věznicích, ale především, a to je zásadní, v zařízeních pro zajištění cizinců v pobytových střediscích pro azylanty. Zde je totiž riziko šíření nejvyšší. Stejná ochrana před právem šaría má být poskytnuta i školám, kde je podobné opatření neméně důležité. Nejsem přesvědčena, že paní ombudsmanka nás bude chránit před porušováním lidských práv, které vyplývají z islámu. Proto si myslím, že je velmi důležité, abychom tato ustanovení v zákoně měli.

Veřejný ochránce práv je instituce, která má hlídat dodržování lidských práv. To, že budeme mít ve svých hlavních úkolech kontrolovat, zda se u nás nešíří právo šaría, považuji za důležité vyjádření našeho postoje k islámu a jeho náboženským pravidlům. Ten postoj je zřejmý. Šaría je neslučitelná s naším vnímáním práva a spravedlnosti. České instituce musejí mít jasné nástroje, jak nás před ní chránit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Havlové. To byla zatím poslední přihláška do rozpravy. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí. Pokud ne, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Ano. Pan zpravodaj? Nemá zájem.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Jenom velmi stručně na to poslední vystoupení. Ono je doopravdy docela úsměvné, když si představíte to, co tady teď bylo sdělováno, že naše vězeňská služba uplatňuje ve věznicích právo šaría, že ředitelé našich veřejných škol na školách uplatňují právo šaría a je potřeba tam ty lidi, kteří v těch zařízeních jsou, před tím chránit. Ať si to každý sám vyhodnotí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj nemá zájem. Paní zpravodajka petičního výboru Zuzka Rujbrová nemá zájem. Můžeme tedy přikročit k hlasování. Nejdříve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Nejdříve vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Protože jsem ty, kteří hlasitě hovořili, požádal, aby odešli do předsálí se svými diskusemi, tak zagonguji, abych sem přivolal kolegy poslance a poslankyně, kteří mají zájem o hlasování.

O návrhu na zamítnutí rozhodneme v hlasování číslo 104, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 104, z přítomných 127 pro 38, proti 57. Návrh nebyl přijat.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel

jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. O totéž požádám pana ministra. Pane zpravodaji, máte slovo. Prosím proceduru hlasování.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, ústavněprávní výbor přijal návrh procedury následujícím způsobem. První hlasovat o návrhu na zamítnutí zákona, což máme za sebou. Druhé hlasování je návrh technických úprav podle § 95 přednesených ve třetím čtení, ale takové nebyly předneseny, takže ani toto se nenaplní. A nyní již k samotným pozměňovacím návrhům.

Jako první krok se navrhuje, aby se hlasovalo o návrzích A1, A2, A3, A8, A9 společně jedním hlasováním včetně věcí, které jsou věcně totožné s návrhy B1 až B9. B1 až B9 jsou potom nehlasovatelné po hlasování o A1, A2, A3, A8, A9.

Následně v dalším kroku budeme hlasovat o návrhu E1. Bude-li přijat E1, pak budou návrhy A4 až A7 a návrh C4 nehlasovatelné. Nebude-li přijat návrh E1, pak se navrhuje hlasovat o návrzích A4 až A7 společně jedním hlasováním. Návrh C4 je nehlasovatelný po hlasování o A4 až A7, protože je totožný s návrhy A4 až A7.

V pátém kroku budeme hlasovat o návrzích E2, E3 a E4 společně jedním hlasováním. Tyto návrhy jsou totožné s návrhy A10 a A12. A10 a A12 jsou nehlasovatelné po hlasování o E2, E3 a E4. Budou-li přijaty návrhy E2, E3 a E4, stanou se návrhy C2, C3 a D nehlasovatelné. Nebudou-li přijaty návrhy E2, E3 a E4, pak se navrhuje hlasovat o návrhu C2. Bude-li přijat návrh C2, pak je návrh D nehlasovatelný. Nebude-li přijat návrh C2, pak budeme hlasovat o návrhu D. Dále budeme hlasovat o návrhu C3 bez ohledu na výsledek hlasování o C2 a D.

V šestém kroku návrh C1, který je totožný s E5 a H. E5 a H budou nehlasovatelné po hlasování o C1. Pokud nebude přijat návrh C1, bude A11 nehlasovatelný. Nebude-li přijat návrh C1, budeme hlasovat o návrhu A11.

V sedmém kroku budeme hlasovat o návrhu A13. Bude-li přijat A13, pak bude B10 nehlasovatelný. Nebude-li přijat A13, budeme hlasovat o návrhu B10.

Dále potom samostatně návrhy F, v devátém kroku návrh G, dále budeme hlasovat o návrhu I1, dále o návrhu I2 a o návrhu I3.

A nakonec ve třináctém kroku budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má někdo připomínku k proceduře? Není tomu tak. Protože procedura je přece jen delší, necháme ji raději schválit.

Poslanec Lukáš Pleticha: Pane předsedající, ještě bych doplnil ve stručnosti, než budeme ty kroky hlasovat, stručně připomenou, čeho se týkají.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je samozřejmě vaše právo a povinnost, pane zpravodaji, připomenout.

O proceduře hlasování rozhodneme v hlasování číslo 105, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 105, z přítomných 150 pro 145, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme začít.

Poslanec Lukáš Pleticha: Dobře, pustíme se do toho. Jako první budeme hlasovat o návrzích ústavněprávního výboru, o návrzích A1, A2, A3, A8, A9, společně jedním hlasováním. Stanovisko doporučující. Týká se to ochránce naplňování mezinárodních smluv, to je ten A1. Potom A2 se týká doplnění poznámky pod čarou, že se 1a zrušuje. Podobně A3 se týká nahrazení odstavce v § 1. A8 se týká opět sledování naplňování mezinárodní smlouvy upravující práva osob se zdravotním postižením. Návrh A9 se týká § 25a, který se má vložit a kterým se zřizuje poradní orgán pro spolupráci při monitorování provádění mezinárodní smlouvy upravující práva osob se zdravotním postižením.

Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Ano, souhlas s monitorovacím mechanismem.)

Zahájil jsem hlasování číslo 106, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 106, z přítomných 153 pro 147, proti 2. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Tímto se staly návrhy B1 až B9 nehlasovatelné.

Nyní další návrh – jsou to pozměňovací návrhy A4 až A7, které jsou ve většině totožné s C4 a týká se to oprávnění vůči orgánům. Stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Ke zpravodaji příběhl na konzultaci pracovník legislativního odboru.)

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Nesouhlas. Podle mě by nešel provádět ani ten právě schválený monitorovací mechanismus.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 107, ptám se, kdo je pro.

Poslanec Lukáš Pleticha: Pardon, pardon. Omlouvám se. Omlouvám se. Tady došlo...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já mám ve svých poznámkách, že stanovisko nebylo výborem přijato.

Poslanec Lukáš Pleticha: Pardon, pardon. Beru zpět. Omlouvám se. Tady se mi dostal starší materiál. Takže nyní budeme hlasovat o návrhu E1.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prohlašuji hlasování 107 za zmatečné a k návrhu E1 prosím ještě jednou stanoviska.

Poslanec Lukáš Pleticha: Takže k návrhu E1 stanovisko nebylo přijato. Návrh E1 se týká návrhu poslankyně Markéty Adamové. Týká se vypuštění... (Domluva mimo mikrofon.) Týká se vypuštění oprávnění k získávání informací od soukromých osob. Stanovisko k tomu bodu nebylo přijato.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas. Nebyl by proveditelný monitoring a není tam ani žádná sankce za to.)

Zahájil jsem hlasování 108 a ptám se, kdo je pro E1. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 108, z přítomných 154, pro 39, proti 65. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Takže nyní budeme hlasovat o návrzích A4 až A7 společně jedním hlasováním. Týká se toho samého, ale trochu jinak. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Ze stejných důvodů jako u předchozího nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 109 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 109, z přítomných 154, pro 131, proti 8. Návrh byl přijat. Budeme pokračovat.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní je návrh C4 nehlasovatelný. Návrh C4 byl totožný s návrhy A4 až A7.

Nyní budeme hlasovat v pátém kroku o návrzích E2, E3 a E4 společně jedním hlasováním. Tyto návrhy jsou totožné s návrhy A10 a A12 a týkají se vypuštění. Vypuštění... (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Pleticha: Já to doplním hned. Potřebuji ten hlavní tisk... Stanovisko k tomu je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Pan ministr? (Nesouhlas, je to v rozporu s vládním prohlášením.) Pan zpravodaj konstatoval, že výbor doporučil, pan ministr nedoporučuje.

Zahájil jsem hlasování 110 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 110, z přítomných 154 pro 49, proti 60. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Protože nebyl přijat návrh E2, E3 a E4, budeme hlasovat o návrhu C2. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Jde o totéž. Ze stejného důvodu nesouhlas. Rozpor s vládním prohlášením.)

Zahájil jsem hlasování 111. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 111, z přítomných 154 pro 55, proti 57. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o návrhu D. Stanovisko k němu je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Myslím, že jsme ještě nehlasovali o návrhu C3.

Poslanec Lukáš Pleticha: K tomu se dostaneme zvlášť. Já bych s dovolením dojel proceduru, jak jsme si odhlasovali, k tomu D, a potom budeme hlasovat o návrhu C3 bez ohledu na výsledek hlasování o C2 a D.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, tak nejdříve D.

Poslanec Lukáš Pleticha: Takže stanovisko k D je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas s tímto návrhem.) Ano. Návrh D, stanovisko je doporučující, pan ministr doporučující.

Zahájil jsem hlasování číslo 112 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 112, z přítomných 155 pro 64, proti 36. Návrh nebyl přijat. Pane zpravodaji, další.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní bychom měli hlasovat o návrhu C3, protože ten je nezávislý na návrzích C2 a D. Takže samostatně o C3. Stanovisko k němu nebylo přijato.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas. Je to procesně nesmyslné.)

Zahájil jsem hlasování 113 a ptám se, kdo je pro. (Zpravodaj: Týká se to zachování povinnosti ochránce prokazovat...) Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 113, z přítomných 155 pro 53, proti 45. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o návrhu C1, který se týká vypuštění oprávnění ochránce podávat návrhy k Ústavnímu soudu. Stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas. Opět ve výslovném rozporu s vládním prohlášením.)

Zahájil jsem hlasování číslo 114 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 114, z přítomných 155 pro 83, proti 29. Návrh byl přijat.

Poslanec Lukáš Pleticha: Tím se stalo E5 a H nehlasovatelné.

Nyní bychom měli hlasovat o návrhu A13. Stanovisko k němu je souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Ano. Jde o úpravu účinnosti. Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 115. Ptám se, kdo je pro A13. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 115, z přítomných 155 pro 143, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: A nyní bychom měli hlasovat o návrhu F samostatně. Nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas. Je to v rozporu s mezinárodními závazky ČR.)

Zahájil jsem hlasování číslo 116. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 116, z přítomných 155 pro 7, proti 100. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o návrhu G. Stanovisko nebylo přijato.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas. Zásah do nezávislosti v rozporu s Pařížskými principy.)

Zahájil jsem hlasování číslo 117. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 117, z přítomných 155 pro 60, proti 61. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o návrhu I1. Stanovisko je nedoporučující. (Ministr: Nedoporučuji.) I1, týká se to práva šaría.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 118, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 118, z přítomných 155, pro 6, proti 73. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat samostatně o návrhu I2. Stanovisko je nedoporučující a rovněž se týká monitorování míst, kde dochází k systematickému porušování lidských práv v důsledku uplatňování práva šaría.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Ministr: K tomu jsem se vyjadřoval v závěru, je to nesmyslné. Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování 119, ptám se, kdo je pro I2. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 119, z přítomných 155 pro 9, proti 97. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: Další návrh je návrh I3, který se týká zohlednění snížené možnosti dodržování standardů v důsledku migrační krize. Stanovisko je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Samozřejmě nedoporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 120, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 120, z přítomných 155 pro 24, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Máme ještě některé nevyčerpané návrhy?

Poslanec Lukáš Pleticha: Ne, prošli jsme celou proceduru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pokusím se vážít slova. Po ne úplně přesvědčivém výkonu pana zpravodaje si potřebujeme ujasnit, které pozměňující návrhy vlastně prošly a které ne. Takže žádám o přestávku na poradu klubu v délce 30 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ještě se zeptám všech navrhovatelů pozměňovacích návrhů, protože nemám rozhodnuto o A11 a B10. Pokud tedy, pane zpravodaji, ještě v té přestávce to zkontrolujete. Vyhlašuji přestávku do 12.32 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.33 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. V rámci legislativního procesu se nacházíme v bodu, kdy jsme prošli a odhlasovali všechny pozměňující návrhy. Zkontroloval jsem to i s legislativou, to znamená o všech pozměňujících návrzích bylo hlasováno. A s přednostním právem se nyní hlásí pan ministr Ťok. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k žádosti našich poslanců za hnutí ANO bych tímto chtěl znovu otevřít rozpravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Je to v souladu s jednacím řádem.

Než vám udělím slovo, přečtu omluvy. Dnes od 14.30 do 21 hodiny se z důvodu jednání omlouvá paní poslankyně Hnyková, dále dnes od 16 do 19 hodin se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Martin Komárek, dále dnes od 14.30 do konce jednacího a celý den 30. 6. a v pátek 1. 7. po celý jednací den z důvodu zahraniční pracovní cesty se omlouvá paní poslankyně Dobešová. Dále se omlouvá pan poslanec Roman Váňa – dnes, 29. 6., z odpoledního jednání a ve čtvrtek 30. 6. po celý den z důvodu zahraniční pracovní cesty.

Eviduji přihlášku pana poslance Stanjury. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jak jsem avizoval, my jsme přestávku využili k poradě našeho poslaneckého klubu. Jsme přesvědčeni, že hlasování a průběh hlasování pozměňovacích návrhů byl poměrně zmatečný, takže dovoluji, abych využil jednacího řádu a v souladu s § 95 odst. 2 podal návrh na opakování druhého čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji váš návrh. Táhá se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Jestli někoho dalšího nevidím... Ještě pan ministr se hlásí do rozpravy. Prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážená poslankyně, vážení páni poslanci, situace je doopravdy velmi zvláštní. Nesedím tu denně při třetích čteních, ale dokážu se zorientovat v zákonech. Koukám, že naši koaliční partneři z hnutí ANO ani po dvou a půl letech nedokážou se orientovat vlastně v tom, o čem hlasují. (Neklid, rozruch v sále.) A ještě... (Odmlka.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám o klid!

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Je to naprosto zjevné. A ještě ke všemu tady není vůle dodržovat koaliční smlouvu a vládní prohlášení. A poprosím koaliční partnery z ANO, aby už nikdy nebrečeli, že nějaká z koaličních stran nedodržuje koaliční závazky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze pro pořádek říkám, že bylo postupováno a hlasováno v souladu s jednacím řádem, který nebyl porušen.

Faktickou poznámku má pan poslanec Vondráček. Po něm pan poslanec Schwarz. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, jste asi mnohem lepší, než jsme my. My jsme proceduru tady absolvovali a skutečně chvílemi nebylo zřejmé, o jakém návrhu se hlasuje, jakým způsobem. My zákonodárci máme tu odpovědnost. My tady sedíme. My přijmeme zákon a ten opravdu posíláme dál. A jestliže jsme se tady dohodli na tom, nebo jsme dodatečně zjistili, že výsledný produkt asi neodpovídá té vůli, kterou jsme chtěli projevit, tak je to naše nejvyšší zákonodárná odpovědnost, abychom se pokusili stav napravit. A toto činíme. Váš příspěvek do diskuse naše rozhodnutí nezmění. Máme tady nějakou odpovědnost vůči voličům, vůči občanům. Já doufám, že to takto budete respektovat. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní pan předseda Kalousek. Prosím, s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte prosím. Přiznám se, že jako opoziční politik jsem zmaten, a moc prosím pana poslance Vondráčka a pana ministra Dienstbiera, zda by se dohodli. Slyšel jsem, že jste buď dodatečně na něco přišli a vaše odpovědnost vás k tomu volá. Od pana ministra Dienstbiera jsem slyšel, že jeho koaliční partneři jsou troubové, kteří nevědí, o čem hlasují. A já teď nevím, jak je to doopravdy. Nemohla by se koalice sjednotit alespoň na tomto? (Slabý smích.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan předseda Kováčík. Prosím. (Neklid v sále.) Požádám vás, páni poslanci a paní poslankyně, abyste po sobě

nepokřikovali. Jestliže chcete něco sdělit, prosím, zaujměte místo u mikrofonu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, mám docela povytažené obočí, jak se říká, údivem. A tak mě napadá to, co se říkávalo tady v devadesátých letech, kdy vztahy tady byly velmi vyostřené. A tehdy se říkávalo, že koalice byly daleko nesourodější programově a názorově a tak podobně. Že koaliční vztahy často bývají horší než třídní boj.

Chtěl bych vás poprosit, abyste se ve vládní koalici dohodli a sem už přišli dohodnutí. Ty své války si tady nevedli před Sněmovnou jako celkem. Své spory si tady neřešili na úkor jednacího času Sněmovny. Vezměte si pauzu, dohodněte si to. My ostatní se zatím půjdeme naobědvat. A přijďte sem s dohodnutou věcí. Jinak celé vládnutí docela znedůvěřuhodňujete. Ne v našich očích, my víme, co jste zač, ale v očích občanů. Ono to nevypadá fakt hezky. A jestli někdo komentuje poté – jestli je to ministr, nebo poslanec, je mi to úplně jedno – poté, co tady proběhne u vládního návrhu zákona legislativní proces až k hlasování ve třetím čtení, a jako najednou se tady prostě objevuje, že některá z koaličních stran má zásadní výhrady, tak si vezměte přestávku. Já si myslím, že ten návrh na zopakování druhého čtení je tady naprosto namístě. To je ta přestávka, která by vás mohla přivést na společnou koaliční cestu.

Jinak bych mohl být samozřejmě potěšen, že se vládní koalice škorpí, tím dostává prostor pro příští vládnutí opozice. Ale ono to ještě nějakou chvíli bude trvat, tak já bych rád, aby občané České republiky měli do těch voleb, myslím teď parlamentní volby, oprávněnější pocit, že se tady vládne v jejich zájmu a ne v zájmu nějakých lokálních nebo řečneme skupinových zájmů a zájmečků. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji dvě přihlášky s přednostním právem. První pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Černoch. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jestli jsem dobře pochopil slova svého předřečníka, tak je to taková nabídka, že by tu vládní koalici doplnili, že se s vámi klidně když tak domluví. Ale já myslím, že projednáváme opravdu vážný návrh zákona. Nejde o to, jestli se koalice domluví, nebo nedomluví. Já myslím, že některé z těch návrhů jsou mimořádně nebezpečné pro budoucí vývoj v České republice, a pokud je šance, že v rámci druhého čtení, opakovaného druhého čtení, přijdou lépe formulované pozměňující návrhy, přesnější formulované pozměňující návrhy, tak je to jenom dobře.

Já myslím, že nás nic netrápí, nejsme pod žádným časovým tlakem. A jenom proto, že někdo neprosadí svůj vyhraněný názor, extrémně levicový, jako je pan ministr Dienstbier, tak nás nemusí školit o tom, jestli jsme věděli, nebo nevěděli, o čem hlasujeme. Pust'te si zpětně výkony vašeho kolegy po pravé straně, který nejdříve sám iniciativně řekl "já vás budu informovat, o čem hlasujeme", a kdybych to chtěl trochu parodovat, tak řeknu "teď budeme hlasovat, počkejte" – listuje, listuje

– pak řekne "budeme hlasovat o vypuštění". Nevíme koho, nevíme čeho. Když to pak srovnáte s některými zákony, které jsme dneska projednávali, ti zpravodajové měli složitější proceduru, přesně věděli, o čem se hlasuje, informovali, vedli Sněmovnu hlasováním bez problémů. Pak ten výsledek je prostě jiný a jednoznačný.

Tady tomu tak nebylo. Proto jsem i já požádal jménem našeho klubu o přestávku, protože přestože jsme se tomu věnovali, tak průběh hlasování byl natolik zmatečný, že jsme si ještě potřebovali ověřit, které pozměňující návrhy prošly a které nepošly. Nevím, kolik těch hlasování bylo, bylo jich určitě více než deset, bylo to poměrně složité. Na tom není nic špatného.

Máme druhou možnost – pustíme to do Senátu, Senát nám to vrátí, my už pak do toho nebudeme moci zasáhnout s tím, že můžeme ten zákon ještě případně upravit. A pak tady bude stát pan ministr a bude říkat "už jste to jednou schválili, tak já podporuji sněmovní verzi" a bude vás nahánět, abyste mu dali 101 hlasů.

Výsledek (nesrozumitelné) projednávání také svědčí o kvalitě předloženého návrhu zákona, který neřeší žádné skutečné problémy této země, jenom zase přináší ten extrémně levicový pohled toho křídla sociální demokracie, které prezentuje pan ministr Dienstbier. Nic jiného to není.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámku má nahlášenou paní poslankyně Maxová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já jen krátce. Pokud si vzpomínáte, při minulém projednávání tohoto zákona pan ministr Dienstbier sám požádal předsedu poslaneckého klubu pana Sklenáka, aby vyřadil tento bod z projednávání, s důvodem, že se bude snažit s námi ještě domluvit, aby vlastně zákon prošel, a bude se nám snažit vysvětlit, co a jak.

Já tedy musím říci, že měsíc uplynul a pan ministr nezašel ani na náš klub, aby se s námi snažil domluvit. Potom tedy následovala další domluva na koalici, že pokud projdou pozměňovací návrhy ÚPV jako celku, tak že my jako ANO nemáme problém zákon podpořit. Ale bohužel k tomu dneska nedošlo. A proto tady řešíme tuto situaci, protože byla navržena taková procedura, která neumožnila v současné době schválení A10 a A11. A o tom to je a my to všichni víme.

Takže pan ministr neudělal žádné kroky pro to, aby nás přesvědčil o kvalitě tohoto zákona. A není úplně pravda, že by tento zákon byla sranda. Všichni víme, jak moc by to mohlo dopadnout na životy v naší republice. Prosím vás, nedělejme z toho frašku, je to velice závažné. I náš klub podporuje vrácení do druhého čtení. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Černoch, připraví se pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Také my jsme věděli, pane ministře, o čem hlasujeme. Měli jsme na to názor, bohužel nebylo občas slyšet, které písmeno

se hlasuje, které číslo se hlasuje, což je pak velmi složité se v tom najít a zorientovat. To je náš názor. Náš názor je takový, že my ten návrh zákona nepodpoříme. Jsme rádi, že se vrátí do druhého čtení, ale bohužel z našeho pohledu ta arogance, která tady byla i v rámci vašich názorů, protože vy byste měl říci, zda souhlasíte, nebo nesouhlasíte, a neříkat, jestli je to nesmysl, nebo není nesmysl. Myslím si, že to sem nepatří. Jinak se k tomu nedá říci nic jiného než – omlouvám se za to slovo – že to prostě byl bordel, nic víc.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Každopádně bych vás chtěl požádat, abyste nepoužíval takové expresivní výrazy. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Když ono, pane předsedající, někdy ten expresivní výraz je jediný trefný. Ale nebojte se, já nebudu používat expresivní výrazy.

Především chci říci, že náš klub neměl úplně jednotný názor na výsledné hlasování. Někteří členové a členky našeho klubu byli připraveni ten návrh zákona podpořit, jiní zase jsme připraveni podpořit ono vrácení do druhého čtení ne kvůli nějakému o obsahovému nesouladu, ale právě kvůli tomuto formálnímu střetu. Protože dokud není jistota, že to, co se přijme, bude také fungovat a nebude to podle toho mého častého rčení "chtěli jsme to udělat dobře, ale dopadlo to jako vždycky", takže pokud ta jistota není, tak prostě pro to hlasovat nemůžeme.

Původně jsem chtěl ctěnému předřečníkovi panu kolegovi Stanjurovi pouze, a to bude závěr, věřím, v této věci posledního vystoupení – na zděšení, nebo obavy, nebo strach, který byl patrný ze slov pana kolegy Stanjura, že bychom snad chtěli doplnit tuto vládní koalici, odpovídám, že navzdory různým náznakům nabídek, které tady občas proskočí, si raději počkáme na příští řádné parlamentní volby, kde nebudeme muset snad nikoho doplňovat, budeme si vybírat, kdo bude doplňovat nás. (Smích a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Myslím, že jste zde přednesl sen každé politické strany. Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Než pan předseda Kováčik domluvil, tak jsem žádný strach ani obavu neměl. On tady šíří poplašné zprávy, ale já bych chtěl ubezpečit nejenom nás tady v tomto sále, ale naše občany, že nic takového nehrozí, že by komunisté tady postavili jednobarevnou rudou vládu. V tom jsem si fakt jistý, proto mám poměrně klidné spaní a opravdu z toho hrůzu nemám.

To ovšem neznamená, že velmi často je hlasování jejich klubu oporou této vládní koalice. Je to legitimní názor každého klubu, který se rozhoduje, který návrh podpoří a který nepodpoří, a to plně respektuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další faktickou poznámku má pan předseda Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Prosím, z těch vystoupení tady – nikoho se nechci dotknout – to je 99 % redundance. Pojdte hlasovat. Je tady téměř – aspoň zazní většinová vůle – prostě hlasovat o návrhu, který byl řádně panem kolegou Stanjurou přednesen. Tak prosím, nechme toho a pojďme hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji ještě řádnou přihlášku pana poslance Schwarze, který ji stahuje. Ještě se hlásí pan ministr. Prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Já jenom ještě v reakci na to, co říkala pani poslankyně Maxová. Byla tady ústavněprávním výborem navržena procedura, dopředu známá, každý se s ní mohl seznámit, celá tato procedura tady byla na začátku schválena, celá ta procedura byla přesně dodržena, prošli jsme ji tady hlasováním a hlasování dopadlo tak, jak dopadlo. Někteří říkají, že nebudou pro zákon hlasovat, ať bude v jakékoli podobě. Mně také nevyhovují některé výsledky toho hlasování. Mrzí mě, že třeba tady hlasováním prošlo vypuštění té možnosti obracet se na Ústavní soud ve věci rušení zákonů. Je to tak. Stejně tak neprošly nebo prošly jiné pozměňovací návrhy. Podle procedury bychom nyní měli – podle transparentní dopředu stanovené procedury – dodržet samozřejmě ten postup hlasovat o návrhu jako o celku, nicméně formálně samozřejmě je možné předložit návrh na vrácení do druhého čtení. Ale nepředstíráme tady nikdo, že nevěděli, o čem se hlasovalo. Mohl se na to připravit, procedura byla dopředu známá.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze pro pořádek říkám, návrh do druhého čtení je v souladu s jednacím řádem, to znamená, postupujeme v souladu s jednacím řádem.

Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Všechny vás odhlásím, požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami. Tak, počet se ustálil.

Padl zde návrh od pana poslance Stanjury na opakování druhého čtení.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 121, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro návrh 98, proti 45. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas a tento návrh zákona byl vrácen do druhého čtení k projednání. Tím končím projednávání tohoto bodu.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, promiňte, jenom aby zaznělo – protože cítím a chápu jistou hořkost předkladatele – tak aby zaznělo také něco pozitivního.

Pane ministře Dienstbiere, jste asi jediným ministrem za posledních dvacet let v historii České republiky, kterému ve Sněmovně neprošel ani jediný zákon. Je pravděpodobné, že někteří škarohlídi vás kvůli tomu budou vyzývat k rezignaci. Já vás chci naopak povzbudit, abyste nezoufal, protože na rozdíl od všech svých vládních kolegů jste jediný, který může hrdě říct, že vaše předloha nikdy nepoškodila žádného občana České republiky. (Smích a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Hlásí se pan ministr. Prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, ano, i mě pobavilo vystoupení pana poslance Kalouska, ale já ho zklamal. Ze zákonů, u nichž byl dokončen legislativní proces, tak ze tří mi dva prošly a jenom jeden ne. Takže to zas není tak špatná úspěšnost na to, jak oblíbené tady ty návrhy jsou vzhledem k jejich předmětu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr si o to sám říká. On se hrozně zlobí, když říkáme místo ministr bez portfeje ministr bez práce. Já to dneska nepovím, neřeknu, ale vím, že ho to hrozně rozčiluje. A už chápu proč. Protože za dva a půl roku mu prošly dva zákony a on je spokojený. (Pobavení v sále.) To je tempo 0,8 ročně. Takže abychom byli spravedliví, tak jste jenom mírně poškodil občany České republiky tím, že jste prosadil dva návrhy zákonů za dva a půl roku fungování této vlády. To je opravdu chvályhodné. A já doporučuji nám všem, abychom to tempo ministru Dienstbierovi nekazili. (Smích.) Já už bych to nechal do konce volebního období, průměr klesne na 0,5 zákona za rok a to je tak akorát vzhledem k tomu, co nám sem nosí a co nám tady předkládá. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní pan ministr, prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Asi byste se měl podívat na legislativní plán vlády, kolik kdo tam má uložen předložit předloh a jakých. Ale já vám slibuji, že vám to tempo budu kazit já, protože sem nějaké ty návrhy ještě předkládat budu. Ale je docela zábavné, když mi tady předsedové klubů či stran TOP 09 a ODS vykládají, kdo jak poškodil občany České republiky po těch dvou předchozích volebních obdobích.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan předseda Laudát se hlásí? Ne. Vzhledem k tomu, že máme 12.55 hodin a vládní návrh zákona o drahách, který máme projednávat, vzhledem k jeho rozsahu za těch pět minut nestihneme otevřít ani projednat, tak z toho důvodu v tento moment přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 14.30 a požádám členy organizačního výboru, aby se za tři minuty sešli k jednání. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno ve 12.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, přeji pěkné odpoledne, budeme pokračovat v přerušené schůzi. Nejprve přečtu omluvy. Od 14.00 do 21.00 z důvodu nemoci se dnes omlouvá pan poslanec Andrlé, dále dnes od 15.30 do 17.30 z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Věra Kovářová, po zbytek dnešního dne ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka a dále dnes od 16.30 do konce jednání z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Marie Benešová.

Ještě bych rád oznámil jednu věc. Na organizačním výboru jsme projednávali i průběh dnešního odpoledne a na základě dohody předsedů klubů je zde návrh, že po bodu 44, což je vliv na životní prostředí, bude schůze přerušena a budeme poté pokračovat přerušenu schůzí 46., u které předpokládáme, že bude následně ukončena, a budeme pokračovat ve schváleném programu schůze. Byla dohoda na úrovni předsedů klubů, že jestliže do půl třetí nikdo nevznese námitky, budeme postupovat tímto způsobem. Žádné námitky z pozice vedení Sněmovny jsme neobdrželi, takže to beru jako schválený průběh dnešního odpoledního jednání.

A dále budeme pokračovat pevně zařazeným bodem, a já tedy otevírám bod

205.

Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2017 a 2018 s výhledem na rok 2019 /sněmovní tisk 786/

Materiál postupně uvedou ministr obrany Martin Stropnický a ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím tedy nejprve vás, pane ministře, abyste se ujal slova.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám vám společně s ministrem zahraničních věcí k projednání a ke schválení návrh na působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2017 a 2018 s výhledem na rok 2019, který vláda schválila dne 18. dubna tohoto roku usnesením číslo 339. (Hluk v sále, ministr hovoří zvýšeným hlasem.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Požádám vás, pane ministře, abyste nekřičel, já kolegyně a kolegy v jednacím sále zklidním, aby se ztišili a bylo dobře rozumět, co říkáte. Prosím, pokračujte.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, nemyslel jsem to osobně.

Předkládaný materiál byl zpracován na základě potřeby schválit dvouletý mandát pro roky 2017 a 2018 na zapojení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany do zahraničních operací. Mandát pro roky 2015–2016 vyprší 31. prosince tohoto roku.

Materiál vychází z aktuálních zahraničněpolitických a bezpečnostních priorit ČR. Reaguje na současnou bezpečnostní situaci ve světě a reflektuje spojenecké závazky ČR v rámci NATO a EU. Hlavní části materiálu jsou informace o operacích a krizových situacích, v nichž navrhujeme působení ozbrojených sil ČR v následujících dvou letech. Každá konkrétní operace je vyhodnocena i z pohledu politicko-bezpečnostní situace. Materiál doplňují také informace o dosavadním zapojení našich ozbrojených sil v dané zemi či operaci.

Naše priority, jimž předkládaný materiál odpovídá, jsou: příspěvky do mechanismů kolektivní obrany, konkrétně zapojení do Sil rychlé reakce NATO, tzv. NRF, a pokračující vojenské působení v Afghánistánu. A do třetice zapojení do misí EU a OSN v Mali. Navrhuje se tak pokračování působení ve všech operacích, ve kterých jsme nyní zapojeni. Podle aktuálních potřeb jsou pak upraveny navrhované počty nasazených vojáků.

Zapojení do nových operací je řešeno samostatnými materiály předkládanými vládě a Parlamentu ČR, a to zejména z důvodů odlišných požadavků na termín jejich zahájení.

Čtvrtou prioritou vlády pro působení v zahraničních operacích je navýšení příspěvku ČR v boji proti DAES. V tomto případě byl již samostatný mandát k působení leteckého poradního týmu v Iráku schválen vládou a oběma komorami Parlamentu ČR.

V reakci na postoj Parlamentu při schvalování minulého dvouletého mandátu oproti dosavadní praxi nepředkládáme NRF k rozhodnutí, tedy nežádáme o poskytnutí mandátu, ale pouze informujeme o vyčlenění těchto jednotek. V roce 2017 to bude až 810 osob a v roce 2018 až 380 osob. V případě potřeby nasadit tyto jednotky bude v souladu s čl. 43 Ústavy předložen ke schválení samostatný mandát.

A nyní několik slov k navrhovaným nasazením v hlavních operacích. Naše další působení v Afghánistánu považujeme za nezbytné. Afghánská strana je již plně zodpovědná za zajišťování bezpečnosti v zemi, její ozbrojené síly nejsou ovšem schopny účinně působit proti silám Talibanu a je potřeba, abychom je nadále podporovali. Především se zapojíme do výcviku osádek vrtulníků, na kterém se dlouhodobě podílíme. Vzdušná podpora, ať už bojová, nebo logistická, je jednou z nezbytných schopností afghánské armády pro zajištění bezpečnosti země, zároveň se jedná o jednu z jejích hlavních slabin a odstranění tohoto nedostatku vyžaduje dlouhodobou odbornou přípravu afghánského personálu.

V případě výcvikové mise EU v Mali se jedná o jedinou naši organickou jednotku v evropské operaci. Důležitost této jednotky potvrzuje úspěšné odrazení ozbrojeného útoku na velitelství mise v březnu 2016. Mali je jednou ze zemí Sahelu, jejíž stabilita se promítá do bezpečnostní situace v Evropě, potažmo i České republice, a to v rámci migrace a případného terorismu.

O konsolidaci této země se snaží i mise OSN MINUSMA, ve které působíme od května tohoto roku skupinou speciálních sil v rámci nizozemského kontingentu. V této operaci chceme být zapojeni i v dalších letech. Proto jsme OSN v rámci nového systému nabídek sil nabídli na roky 2017 a 2018 vojenský příspěvek v podobě zesílené rot. Jakmile budeme OSN požádáni o poskytnutí této jednotky a budeme s tím souhlasit, předložíme ke schválení samostatný mandát.

Mise MFO je vnímána egyptskou i izraelskou stranou jako nepostradatelný prvek pro ověřování dodržování mírových dohod a posílení vzájemné důvěry na Sinaji, zejména v současné době, kdy zhoršená bezpečnostní situace na Sinaji a stále asertivnější působení islamistických skupin vede k většímu nasazení egyptských vojáků a těžkých zbraní v regionu. Zhoršená bezpečnostní situace klade větší nároky na leteckou přepravu v oblasti působení mise. Působení naší letecké jednotky se tak stává pro fungování MFO klíčové.

Naše pokračování v misi ALTHEA v Bosně a Hercegovině a operaci Joint Enterprise v Kosovu v navrhovaných počtech je z vojenského hlediska symbolické. Má ale značný politický význam, neboť země západního Balkánu patří k prioritám zahraniční politiky ČR a je v našem zájmu i nadále ke stabilizaci Balkánu přispívat.

Předpokládaný objem finančních prostředků souvisejících s navrhovaným působením v zahraničních operacích činí v roce 2017 přibližně 1,16 miliardy korun a v roce 2018 přibližně 1,12 miliardy korun. Do těchto částek není započítáno naše působení v případných operacích NRF a využití příspěvku v UNPCRS. To jsou ty pohotovostní jednotky OSN, které bude hrazeno mimo rozpočet Ministerstva obrany.

Co se týče právního aspektu mandátu, všechny navrhované zahraniční operace jsou v souladu s mezinárodním právem.

Závěrem konstatuji, že tento materiál je v souladu se závazky vyplývajícími z členství ČR v mezinárodních organizacích, ať už je to NATO, EU nebo OSN, z bezpečnostních strategií ČR, s obrannou strategií ČR a našimi zahraničněpolitickými a bezpečnostními prioritami. Navrhovaný rozsah působení v zahraničních operacích je výrazem ochoty a připravenosti ČR nadále se aktivně zapojovat do zajišťování mezinárodní bezpečnosti. To činí z ČR zodpovědného a respektovaného mezinárodního partnera. Proto žádám Poslaneckou sněmovnu, aby předložený materiál schválila, a vám, kolegyně a kolegové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 786/1. Nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka výboru poslankyně Jana Černochová a informovala nás o jednání výboru a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vy jste před chvílí avizoval, že kromě vystoupení ministra obrany se můžeme těšit i na vystoupení ministra zahraničních věcí. Já se chci zeptat, kde je ministr zahraničních věcí. Stejně tak se chci zeptat, kde je premiér ČR, stejně tak se chci zeptat, kde je ministr vnitra ČR. Jestli je nasazování vojáků do zahraničních operací klíčový dokument, který tato vláda, kterým se zavazuje na dva roky v počtu, jak už tady říkal pan ministr, přesahujícím tisícovku každý rok, tak jestli to naše čelné vládní představitele, jako je premiér, jako je ministr vnitra a zahraničních věcí, nezajímá, tak to skutečně má vypovídací schopnost o tom, jakým způsobem vláda ČR přistupuje k resortu Ministerstva obrany. A je mi líto pana ministra obrany Stropnického, že s těmito koaličními partnery musí v té vládě sedět.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já jenom další otázku, jestli mohou odpovědět.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych poprosila, pane místopředsedo, já samozřejmě můžu procedurálně navrhopat přerušení tohoto bodu. Zase to odneseou vojáci, zase to odnese ministr obrany Stropnický, který tady sedí. Já žádám předsedy příslušných koaličních klubů, aby zajistili přítomnost ministra zahraničních věcí, ministra vnitra, případně premiéra ČR, abychom to mohli projednávat. Skutečně to je nevhodné a přijde mi to, že nemáte žádnou úctu k tomu, že tady projednáváme takto zásadní dokument.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já bych rád upřesnil vaši otázku, kterou jste položila. Pan ministr Zaorálek je na zahraniční cestě a pan premiér je v Bruselu na jednání.

Poslankyně Jana Černochová: A ministr vnitra?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Na to vám nedokážu odpovědět.

Poslankyně Jana Černochová: Víte, já myslím, že tento bod víme dva týdny, že bude zařazený na dnešek na tuto hodinu. A pokud skutečně vrcholní představitelé naší vlády jsou lhostejní vůči tomuto nasazení našich vojáků, tak skutečně já s tím mám zásadní problém. Ale vzhledem k tomu, že nechci ani prodlužovat čekání na to, jestli ten mandát schválíme, nebo ne, tak to tady budu pouze říkat a nebudu tedy navrhopat, kvůli vojákům nebudu navrhopat procedurální návrh. Ale skutečně je to naprosto otřesné, že se tímto způsobem vláda k naší armádě chová.

Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, pokud jde o obsah předloženého materiálu, dovolím si odkázat na to, co zde zaznělo, neboť si myslím, že informace obsažené ve vystoupení pana ministra obrany byly vyčerpávající. Jako zpravodajka tohoto materiálu bych si dovolila vás

v tuto chvíli především seznámit s usnesením výboru pro obranu číslo 158 z jeho 30. schůze ze dne 27. dubna 2016. K mandátu samotnému a k dalším souvislostem se pak ve stručnosti ještě za sebe vyjádřím v obecné rozpravě, do které se tímto hlásím.

Nyní tedy k onomu usnesení výboru pro obranu, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 786/1. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po úvodním vystoupení ministra obrany Martina Stropnického, náčelníka Generálního štábu Armády ČR generálporučíka Ing. Josefa Bečváře, zpravodajské zprávě poslankyně Mgr. Jany Černochové a po rozpravě za prvé doporučuje – mimoto se už pak z pana generálporučíka stal armádní generál, ale my jsme to projednávali dřív, než se to tak stalo, takže prosím o úpravu toho usnesení, aby bylo správné s ohledem na hodnosti, které pan náčelník Generálního štábu má.

1. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby se usnesla, že v jednotlivých misích – které jsou uvedeny pod body 1.1 a 1.12 a na které se zde dovolím v této chvíli jenom odkázat, budu je načítat až v podrobné rozpravě.

2. Bere na vědomí, opět ve stručnosti, vyčlenění sil a prostředků resortu Ministerstva obrany do Sil rychlé reakce NATO a vyčlenění sil a prostředků resortu Ministerstva obrany do systému připravenosti schopností pro mírové operace OSN.

3. Žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu o působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2017, a to nejpozději do 30. června 2018 a o působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2018 nejpozději do 30. června 2019.

Dále výbor pověřuje zpravodajku výboru, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR, a ukládá předsedovi výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Děkuji v tuto chvíli za pozornost. A jak jsem avizovala, hlásím se do obecné rozpravy a následně v podrobné načtu usnesení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Já tedy zahajuji všeobecnou rozpravu a rovnou vám udělím, paní zpravodajko, slovo. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Nechci zdržovat a popisovat znovu, co obsahuje předkládaný návrh. ODS ani já historicky nemáme problém s obsahem, s aktivitami naší armády v zahraničí ve prospěch spojeneckého úsilí. Vítám, že jsme nadále aktivní v Afghánistánu, byť jsem přesvědčená, možná to bude i téma varšavského summitu, že by měla být aktivnější Aliance jako celek. Už jenom proto, že Afghánci obávající se o své životy po stažení zahraničních sil výrazným způsobem přispívají k současné uprchlické vlně. Předpokládám, že se o Afghánistánu bude tedy diskutovat zanedlouho na summitu NATO ve Varšavě. V této souvislosti jsem vznesla i otázku na výboru pro obranu, jaký lze očekávat postoj ČR a Aliance k Afghánistánu v následujících letech, zda bude dokončeno stahování, či jestli existuje jiný plán. Jak víte, naše armáda v minulosti působila v různých misích právě v Afghánistánu, kde jsme se snažili pomáhat vytvářet ať už rekonstrukčním týmem, nebo různými lékařskými týmy, pomáhat i k obnově

Afghánistánu. Bohužel situace se tam zhoršila takovým způsobem, že rekonstrukční týmy už tam nejsou a celý vývoj se posunul někam jinam. Samozřejmě by naším zájmem mělo být znovu se podílet na rekonstrukci této země a nejenom tam mít vojáky, kteří nějakým způsobem monitorují v rámci mírových operací tu situaci. To je málo.

Před několika měsíci jsem měla možnost na den s kolegy z výboru pro obranu navštívit naše vojáky na Sinaji. Chtěla bych zde ocenit všechny, kteří tam v nelehkých podmínkách působí. Zmiňoval tuto misi pan ministr obrany. Je to mise MFO, kde jak víte, tak se museli v nedávných měsících stěhovat ze severu na jih, protože se zhoršilo bezpečnostní prostředí, a určitě to slýchává jak pan ministr, tak my, členové výboru pro obranu, že skutečně si velmi nasazení našich dvaceti pěti vojáků, pilotů i týlového zabezpečení, naši zahraniční partneři velmi cení.

Jsem si vědoma toho, že extremistické a teroristické organizace typu tzv. Islámského státu metastázuji a budou metastázovat. A samozřejmě jedním ze snadných cílů budou africké země, ať už ty na severu, které se nyní nacházejí v chaosu, tak ty v subsaharské Africe. Proto považuji za správné, že budeme pokračovat v operaci na Mali.

Je logické a správné, že se zapojujeme do pohotovostních uskupení NATO či EU, ale trápí mě, že zde po více jak roce a půl znovu projednáváme mandát a za tu dobu jsme se téměř nijak neposunuli v debatě nad adekvátností ústavního rámce ve vztahu k potřebám flexibility pro nasazování. A zmíním to znova – z tohoto důvodu mě velmi mrzí, že tady není pan premiér. A torzo ministrů za mými zády skutečně ve mně nevyvolává pocit, že by tato vláda měla nějakou vůli tuto flexibilitu upravit tak, abychom skutečně občany České republiky mohli ubezpečit v tom, že pokud se jim něco stane v zahraničí, tak tam budeme vojáky na tajnou operaci moci vyslat v čase kratším než v běžném procedurálním postupu oběma komorami Parlamentu. Stejně tak že to bude informace neveřejná, tedy pokud se zase nevynes z Bezpečnostní rady státu nebo z vlády ČR.

Asi si vzpomenete, že při minulém schvalování dvouletého mandátu vojenských misí na loňský a letošní rok na konci října 2014 jsme zde vedli poměrně naléhavou debatu o tom, že není možné, aby tento mandát byl schvalován převážně jako bianko šek pro vysílání vojáků do blíže neurčených operací v blíže neurčeném počtu a době. V této souvislosti jsme pak schválili mnou navržené doprovodné usnesení, ve kterém jsme žádali ústavněprávní výbor a Legislativní radu vlády o zhodnocení situace a o zhodnocení hlavně souladu či nesouladu z právního rámce schvalování vysílání vojáků do zahraničí s potřebami vycházejícími z praxe. Bylo zde i oprávněné očekávání, že samo Ministerstvo obrany, případně Ministerstvo zahraničních věcí přijde s nějakým konkrétním návrhem řešení, které bude aktivně prosazovat. Ovšem přestože se nějaká základní diskuse po mých urgencích o této záležitosti vedla – jsem ráda, že tady sedí alespoň předseda ústavněprávního výboru pan kolega Tejč – a máme analýzu, která říká, že stávající právní rámec je nevyhovující, tak fakticky jsme vlastně stále v bodě nula, protože zde bohužel není žádný sněmovní tisk, žádné paragrafové znění, které by situaci měnilo.

A já si dovolím tvrdit, že tato otázka je po více než roce a půl ještě naléhavější, než byla v roce 2014, neboť za tu dobu se jako problematické a těžkopádné ukázalo i vysílání našich specialistů do záchranných operací a zároveň se ukázala nemožnost vyslání vojáků k případné záchrane českých občanů zadržovaných v zahraničí. Jsem přesvědčena, že by toto mělo být naprosté minimum, kdy by exekutiva měla mít flexibilnější kompetence. Koho myslím tou exekutivou, je zřejmé. Myslím tím vládu ČR.

Mrzí mě, že vláda se k této otázce staví takto laxně. Mrzí mě, že i právníci Ministerstva obrany nebyli aktivnější, a to zejména z důvodu svého vlastního zájmu, kdy jsme již mohli dnes nebo v tomto roce projednávat nějaký návrh, který by to vysílání našich jednotek usnadnil, a nezadrhlo se na nějakých procedurách tak, jak se to stalo. Já tuto otázku skutečně i po rozhovorech s příslušníky Armády České republiky považuji za velmi palčivou, a proto bych zde před vámi chtěla avizovat, avizovala jsem to i na výboru pro obranu, ví to i pan ministr obrany, že během léta přijdu s legislativním návrhem na změnu ústavního vymezení vysílání našich vojáků do zahraničí. Samozřejmě nebudu tuto změnu prosazovat sólově. Pokusím se získat pro její iniciaci podporu napříč politickým spektrem a nalézt shodu nad výslednou textací. Domnívám se, že totiž není s ohledem na zhoršující se bezpečnostní situaci opravdu na co čekat a je třeba začít jednat tak, abychom tuto změnu mohli schválit ještě v tomto volebním období.

Tato moje aktivita bude mít ale jednu podmínku. Pokud se skutečně rozhodneme a vy mě podpoříte v tom touto cestou jít, tak by měla panovat mezi námi gentlemanská dohoda v tom smyslu, že pokud budeme otevírat Ústavu ČR právě s cílem zajistit větší flexibilitu vysílání našich vojáků zejména na záchranu obyvatel ČR, tak bychom se neměli pouštět do žádných jiných, dalších úprav Ústavy ČR, abychom z toho neudělali trhací kalendář. Pokud jste připraveni mě v tomto mém úsilí podpořit, děkuji vám předem. A během červencové schůze, která nás vlastně čeká v týdnu od 12., si dovolím oslovit jednotlivé členy výboru pro obranu, kteří mají zastoupení, nebo jsou zastoupeny – jejich strany jsou zastoupeny ve výborech, tak, abychom se dohodli, zdali tato podmínka platí, nebo neplatí, protože skutečně není mým cílem předkládat další návrh na změnu Ústavy, který tady bude do konce volebního období jenom ležet.

Děkuji vám za pozornost a v podrobné rozpravě pak načtu návrh usnesení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní je řádně přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Černý. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, páni ministři, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych také vyjádřil politování nad tím, že bohužel není přítomen ani premiér, ani ministr zahraničních věcí. Rád bych slyšel i jejich názor na některé otázky, ale třeba je uslyšíme jindy při jiné příležitosti.

Dovolte mi ale v souvislosti s tím, kde pan premiér teď právě je, připomenout, že brexit je věc, která nás všechny pochopitelně nesmírně zajímá. Už jsme kolem toho slyšeli celou řadu poznámek, analýz, rozborů a ještě bezesporu mnoho uslyšíme. A

velmi často jste určitě všichni tak jako já slyšeli, že je jedna věc, kterou lze zřejmě z brexitu vyvodit, že elity – mám na mysli především politické elity – nejsou geniální. Není prostě třeba politickým vůdcům všechno věřit. A to platí nejenom pro bruselské elity, ale i pro jakékoliv jiné politické elity kdekoliv na Zemi, včetně této Sněmovny. Bezesporu lze opakovat referendum, nebo referenda dokonce tak dlouho, dokud to nevyjde tak, jak to potřebujeme. Lze také referenda nekonat vůbec. To je bezpečnější. To, co si dost těžko dovedu představit, je, že bychom se pokusili ale vyměnit občany nebo voliče. A to, co se stalo v Británii, je pravděpodobně důsledkem právě toho, že občané Velké Británie bez ohledu na tu obrovskou masivní masáž, kterou podstupovali v posledních dnech před referendem, se rozhodli tak, jak se rozhodli.

Já se vrátím k předkládací zprávě, která se pokouší navnadit nás do situace, že bychom měli politickým elitám spíš věřit. Tady se praví: "V souladu se svou bezpečnostní strategií klade Česká republika důraz na předcházení ozbrojeným konfliktům a řešení bezpečnostních výzev diplomatickými, politickými a dalšími nenásilnými prostředky." Ten text pochopitelně dál pokračuje, že se tedy musíme orientovat spíš na vojenské a násilné prostředky.

V předkládací zprávě je ale například pasáž, kterou si vám rovněž dovoluji odcitovat. Je to v části H – Operace mezinárodních sil na Sinajském poloostrově. Pod číslem 1 – Politicko-bezpečnostní situace se praví: "Sinajský poloostrov je jedinou součástí Egypta zasahující do Asie. Je přirozeným geografickým mostem spojujícím Egypt s regionem Blízkého východu. Toto území o rozloze přibližně 61 tis. km² a s nehostinným pouštním prostředím je strategicky významnou oblastí, a to primárně pro svoji polohu mezi Středozemním a Rudým mořem. Jde o jakési nárazníkové pásmo mezi Izraelem a Egyptem, o něž oba státy v minulosti vedly ozbrojené konflikty a které od uzavření mírových dohod velmi efektivně funguje jako prostor oddělující obě země." Rozumějme tedy třeba obě strany.

Hned vzápětí bude patrné, proč jsem citoval zrovna tuhle pasáž z předkládací zprávy.

Ted' si dovoluji pokračovat dalšími citáty. Opět využiji materiál, který je z dílny odboru komunikace Ministerstva obrany: "Američané posilují svou přítomnost v Evropě." Tak se to jmenuje. "Barack Obama pro fiskální rok 2017, tedy od 1. října 2016, požaduje 3,4 mld. dolarů na posílení americké přítomnosti v Evropě. Jedná se o více než čtyřnásobný nárůst prostředků proti fiskálnímu roku 2016. Celkově Pentagon požaduje v příštím fiskálním roce, tedy 2017, 582,7 mld. amerických dolarů," což je pro orientaci asi 14 bilionů korun, "z toho na zámořské operace téměř 60 mld. dolarů. Fiskální rok 2017 počítá s výrazným nárůstem peněz pro Evropskou bezpečnostní iniciativu."

Co se skrývá pod bezpečnostní iniciativou, která je příslušná Evropě? Mezi aktivity, které jsou z této iniciativy financovány, patřila například dragounská jízda, kdy americká bojová vozidla dojelela po vlastní ose z Litvy přes Polsko a Českou republiku na svou domovskou německou základnu, praví se v materiálu. Já jenom dodávám, že mnohdy za cenu téměř sebezničení, ale dojelela.

"V rámci této iniciativy americká armáda pravidelně posílá na rotace obrněné a výsadekové brigády do Polska a pobaltských států. Americké letectvo posílilo

vzdušnou obranu Pobaltí dalšími letouny F-15 a lodě amerického námořnictva pravidelně hlídají v Černém moři. Pentagon také v rámci této iniciativy poskytuje finance nečlenským státům Severoatlantické aliance, jako je například Gruzie, Ukrajina, Moldavsko. Ozbrojené síly Spojených států včetně personálu letectva nebo námořnictva v Evropě dnes disponují 77 tisíci mužů a žen," praví se dál v tomto materiálu.

Finanční prostředky tohoto evropského fondu půjdou na vrub vojenských cvičení, výstavby infrastruktury, předsunutých skladů s vojenskou technikou. Dalšíh 217 mil. dolarů padne na vylepšení základen a letišť v hostitelských zemích, zejména ve východní Evropě. Největší část prostředků si vyžádá nasazení těžkého obrněného brigádního bojového týmu s tanky Abrams a Bradley ve východní Evropě. Půjde o trvalou přítomnost a nepřetržitou pohotovost.

Americká armáda, praví se dál, počítá s trvalou rotací svých jednotek v Bulharsku, Rumunsku, Polsku, Pobaltí atd. atd.

Já jsem citoval z téhle zprávy proto, že když jsem se díval na finanční aspekty materiálu, který teď projednáváme, tak jsem se dočetl, že náklady na vyslání související s účastí sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2017 předpokládají výši 1 mld. 164 mil. a v roce 2018 potom 1 mld. 123 mil. korun. Je to bezesporu dost, ale není to tolik, kolik má stát případně nasazení sil a prostředků resortu obrany v Silách rychlé reakce NATO. Tam se počítá jen pro příští rok s částkou 1,44 mld. korun, tedy 1 mld. 440 mil.

Já si troufnu jenom konstatovat na základě toho, co jsem zatím řekl, že – jak se praví v předkládací zprávě – udržování stability a bezpečnosti prostřednictvím zahraničních operací představuje optimální a mnohdy vůbec jediný způsob, jak minimalizovat dopady hrozeb na bezpečnostní zájmy České republiky, že to je výrok z kategorie těch, které jsem v úvodu označil, když jsem mluvil o brexitu, jako něco, kdy politickým elitám není nezbytně nutné vždycky věřit.

Dnes mě ve zprávách nesmírně zaujalo, že došlo k dohodě, nejprve tedy zřejmě k telefonickému rozhovoru a potom k dohodě, mezi Moskvou a Ankarou. Já jsem to vnímal v kontextu s tím, že v Turecku došlo k té tragické události.

Dovolte mi, abych při této příležitosti vyjádřil upřímnou soustrast všem obětem, všem postiženým istanbulského atentátu a odsoudil jakýkoliv projev terorismu včetně tak hanebného, jako se odehrál včera večer.

Ale to, co provedl prezident Turecka a prezident Ruské federace, to mě docela potěšilo, protože jestli se tito dva lidé, kteří spolu tuším více než sedm měsíců nepromluvili, odmítali komunikovat, tedy především Putin odmítal komunikovat, tak se dokázali najednou zřejmě domluvit. Já nejásám nad tím, co se děje v Turecku, nejásám dokonce ani nad tím, co se děje v Rusku, ale dovedu si představit, že jestli bezpečnosti v Evropě nebo ve světě, chcete-li i u nás, něco může pomoci, tak to je komunikace, vzájemná spolupráce, například výměna turistů, vzájemný obchod. To jsou prostě věci, které je třeba posilovat, na kterých je třeba stavět.

Pro mne ten rusko-turecký komunikační kanál, který byl zřejmě znovu otevřen, dává jakousi naději, že není všechno ztraceno a že i politické elity mohou být opravdu zárukou slušného vývoje do budoucna, a doufám, že i prosperity. Pevně věřím, že po

tom všichni toužíme, že si nikdo z nás nepřeje konfrontaci na jakékoliv úrovni, a už vůbec ne s jadernou velmocí, a pevně věřím, že se v budoucnu materiály, které nám budou ministr obrany nebo vláda předkládat, budou ubírat tímto směrem.

V tomto materiálu, který dnes ale projednáváme, bohužel nic takového zatím nevidím, a proto mi nezbývalo než doporučit svým kolegům v poslaneckém klubu, abychom takový materiál, který stále ještě haraší zbraněmi, který připravuje ohromné prostředky pro například Síly rychlé reakce, který počítá s tím, že se budeme spolupodílet např. na zvyšování eskalace na východě, to je prostě pro mě věc, která je nežádoucí. Takže tento materiál prostě podpořit nemůžeme. Ale budeme optimisté a budeme doufat, že se v budoucnu dožijeme dalších podobných kroků, jaké dnes učinili prezidenti Turecka a Ruska.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Přečtu omluvy. Dnes od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností v resortu ministerstva vnitra se omlouvá pan ministr Chovanec a dále z pracovních důvodů se omlouvá do konce jednacího dne paní ministryně Karla Šlechtová.

S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Gabal. Jste přihlášen s faktickou poznámkou, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Jenom ještě k tomu předchozímu návrhu na přeměnu Ministerstva obrany na ministerstvo turistiky. Já mám dojem, že kolega Černý měl na mysli ty zeleně oděné turisty, co se pohybovali na východní Ukrajině zhruba před dvěma lety. Tak to je ta turistika, ano.

Já jsem chtěl jenom několik základních bodů a upozornit vás na jeden důležitý aspekt těch misí. My nadále udržujeme poměrně velice vysoké zapojení Armády České republiky v misích, zejména v těch třech klíčových operacích, teď Afghánistán, Mali, Irák. To znamená, nadále neseme poměrně velkou spoluzodpovědnost i se spojenci za výkon a obranu Západu vůči těmto krizovým zónám, a nejenom z hlediska migrace. A to zatížení je poměrně, abych tak řekl, neklesající. Zároveň ale stojíme v situaci, kdy se nám změnila bezpečnostní situace v Evropě natolik, že musíme reagovat a potřebujeme expandovat naše základní obranné schopnosti nejenom podle čl. 5 Atlantické smlouvy, ale zejména podle čl. 3 Atlantické smlouvy, to znamená zvyšovat vlastní schopnost se bránit. V tomto smyslu musíme také ještě akcelarovat modernizaci zastaralé techniky, původem sovětské, protože ta už nám dosluhuje a neslouží. Jde o paralelní tři kroky – mise, zvýšení obranyschopnosti a modernizaci. Říkám to proto, že toto nadále činíme při rozpočtu a výdajích na obranu v úrovni méně než 1 %, což byl minulý rok a bude asi letošní rok, a proto bych v této situaci apeloval jak na Sněmovnu, tak na přítomné členy vlády, abyste si uvědomili, že neseme daleko větší odpovědnost, než tomu bylo před pár lety, a skutečně vážně potřebujeme navýšit výdaje na obranu.

Projednává se rozpočet, velmi bych apeloval, aby to vláda vzala v úvahu a zároveň také aby Sněmovna – a my tentokrát už nebudeme navrhovat navýšení, jako jsme to udělali loni – (Předsedající: Váš čas, pane poslanče!) Ano, děkuji. Ale potřebujeme, abychom se dokázali sami o sebe více postarat. Jedné věci – (Předsedající: Váš čas, pane poslanče, já se omlouvám.) – které opravdu věřte, ti proklínání Američané nesou 75 % nákladů na obranu celého NATO!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, pane ministře, jste řádně přihlášen.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Aniz bych chtěl nějak samoúčelně protahovat diskusi, tak si přesto dovoluji jenom pár poznámek k tomu, co tady zaznělo. Zaujal mě obrat "selhání elit". To je určitě závažné téma a sebekritika je první krok k nápravě, takže jsem rád, že si to všichni uvědomujeme.

Co se týče diplomacie v tom dokumentu, že tam ty prostředky nejsou příliš rozvedeny, ale zato jsou tam ty násilné prostředky, tak bych rád zdůraznil, že všechny mise, kterých se účastníme, jsou vlastně mise výcvikové nebo mise, kde poskytujeme ochranu nebo ostrahu nějakých důležitých objektů, ale jednoznačně převládá řečnické instruktáž nebo snaha postavit lokální ozbrojené složky na nohy a dát jim tu míru profesionality, která umožní tu zemi stabilizovat, nebo přinejmenším k tomu přispět. To nejsou žádné bojůvky prosím. To snad nikdo nemůže myslet ani vážně, kdyby tohleto vyslovil.

Že Spojené státy posilují v Evropě a co se pod tím skrývá. Tak já bych řekl, že se pod tím skrývá jediná věc, a to je naléhavá žádost, naléhavé žádosti kdekjakých států, ať už jsou na Balkáně, nebo v Pobaltí, nebo jinde, které po takové garanci bezpečnosti stále naléhavěji a ne bez důvodu volají. Je to vyslyšené přání a to mi skutečně, vážené kolegyně a kolegové, věřte. A není v tom žádná imperialistická ambice, jak by se nám tady snad snažil někdo po vzoru různých internetových adres podsunout.

77 tisíc vojáků, mužů a žen, Spojených států... Já se přiznám, že teď to přesné číslo neznám, protože je tam ten nárůst a ještě patrně bude na žádost řady evropských zemí, ale zhruba 60 tisíc ruských vojáků je ve velmi těsné blízkosti Pobaltí. Jenom v jednom tom evropském regionu. V tom smyslu bych taky rád poukázal na Kaliningradskou oblast. Z dostupných zdrojů lze mít poměrně přesné informace, jakým arzenálem se tato oblast stala, nejen že byla, ale ještě se v tom značně posílila, a jaký akční rádius ty zbraně, které tam jsou kumulovány, mají. Ten nepoměr je do očí bijící. Takže strašit přehnanou vojenskou přítomností Spojených států v Evropě je opravdu mimo téma. Řada, nebo většina aliančních evropských členů naopak má obavu z toho, že Spojené státy nebudou už v budoucnu věnovat evropské bezpečnosti takovou pozornost, jakou si právě evropští spojenci představují, a to včetně velmi hlasitého volání takových zemí, které nám jsou blízké, jako Rumunsko a Bulharsko.

To jenom ve vší stručnosti. Snad nejdůležitější bych si ale dovolil zopakovat: naše mise v zahraničí jsou instruktážní a ochranné, nikoli bojovné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře, a táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak... Pardon, omlouvám se, prosím, pane poslanče.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Já snad jenom poznámku na reakce, na to, co říkal pan ministr, že nezná ta čísla. Já jsem si dnes opravdu dal obzvlášť záležet na tom, abych nepoužil ani jedno číslo, ani jeden argument, ani těch 77 tisíc jsem si nevymyslel. To jsou čísla, která všechna pocházejí ze zdrojů, které jsem vyčetl z materiálů Ministerstva obrany České republiky. Budete-li mít zájem, dám vám potom k nahlédnutí, ale předpokládám, že tu možnost máte.

Ale to, o čem bych se chtěl zmínit, je věc, kterou tady pan ministr taky zmínil. On říkal, že prostě 60 tisíc po zuby vyzbrojených Rusů, to je bezesporu pravda, já dokonce předpokládám, že jich v nějakém větším rozsahu bude i víc, protože se nedá očekávat, že by nereagovali na iniciativy, kterých se dopouštíme my a naši partneři v Severoatlantické alianci. A nepovede to k ničemu jinému než k tomu, že se prostě ten počet na relativně malém území bude neustále zvyšovat na obou stranách. To je cesta, kterou jsme se vydali, a zatím v ní velmi úspěšně pokračujeme. Na rozdíl od toho mnohdy zpochybňovaného tureckého Erdogana, který, jak vidět, dokázal překonat tu obrovskou zášť, která v něm asi byla před sedmi a více měsíci, a přistoupil na něco, co může vést k tomu, že se vztahy mezi Ruskem a Tureckem zlepší, a bude to bezesporu ku prospěchu nejen těchto dvou zemí.

Ale ta expanze, o které vy jste se tady zmiňoval, do Pobaltí a do oblastí blízkých Rusku, to je něco, čemu já říkám expanze na vyžádání. Není zas tak velký problém přimět bývalé členy Varšavské smlouvy, aby se opravdu cítili ohroženi. Atmosféru války vyvoláváme v Evropě úspěšně, bohužel úspěšně, už několik let a občané si na to pomalu začínají zvykat. A potom se není co divit, že když jim předložíme takovouto velkolepou nabídku, že vás to nebude až tak moc stát, jen nám dejte vaše území, případně tu a tam některé vaše lidi, a my u vás velkoryse vybudujeme předsunuté základny, radarové stanice pro protiraketovou obranu a podobné vymoženosti dnešní techniky, tak z toho budete mít prospěch. Ne, nebudou z toho mít prospěch. Všichni soudně uvažující lidé vědí, že tudy cesta nevede.

Ještě zapomínáme na jednu drobnou maličkost. Těch 60 tisíc Rusů, o kterých jste se zmínil, ti se zatím ještě stále pohybují na území Ruska, jestli se nepletu.

A poslední věc, kterou chci připomenout, je, že ještě přednedávnem, vážení, platilo – proto jsem mluvil o té nárazníkové zóně na Sinaji, proto jsem zdůrazňoval, jak se mohou například normalizovat vztahy mezi dvěma státy, které ne ve všem mají stejný názor. A ty nárazníkové zóny jsou docela užitečná věc. A když to funguje jinde, proč by to nemohlo fungovat i ve východní Evropě? Ještě přednedávnem ale platilo, že vojska Severoatlantické aliance byla umístěna zhruba tisíc mil od Moskvy. A dnes už platí, že se ta vzdálenost zmenšila na téměř desetinu. Je to něco málo přes sto mil, co dělí vojska Severoatlantické aliance od Moskvy. Neříkám od ruské hranice.

Nezlobte se na mě, pane ministře, ale budeme-li takhle pokračovat, tak pro bezpečnost občanů České republiky toho rozhodně moc neuděláme. Jsem prostě

přesvědčen, že tudy cesta nevede, a pokud se nebudeme chovat politicky zodpovědně, pokud nebudeme schopni opravdu ze svých činů vyvozovat dalekosáhlejší důsledky než to, co je momentální efekt nebo co se teď jeví jako momentální efekt, tak to prostě moc velkou perspektivu mít nebude.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další je přihlášen pan poslanec Ivan Gabal. Pouze pro pořádek, zda jste přihlášen řádně, nebo s faktickou poznámkou?

Poslanec Ivan Gabal: Vystačím s poznámkou, děkuji. Tak si budeme říkat ta čísla. Z 2 570 zadržovaných ukrajinských občanů v prostoru Doněcka a Luhanska bylo vojáků jenom 50 %, zbytek byli civilisté, 70 % z nich bylo mučeno, 30 % podlehllo následkům mučení bez jakékoli právní asistence. To je ta normalizace sousedního území. V prostoru okupované Ukrajiny operovalo více ruských tanků násobně, než má česká armáda.

A doufám, že kolega Černý nechtěl zdůraznit, že pro normalizaci vztahů s Ruskem je potřeba jim napřed sestřelit stíhačku nad vlastním územím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a táži se, zda se někdo další hlásí. Pan poslanec Ondráček s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Faktickou poznámku k poslednímu vystoupení pana poslance Gabala. Já na rozdíl od vás jsem na jihovýchodě Ukrajiny byl. Vy mluvíte o číslech, která jste možná získal na americké ambasádě nebo někde jinde. Prosím vás, přineste relevantní informace, doložte aspoň jednu fotografii o přítomnosti ruských vojsk na tomto území. To, co povídáte, jsou pouze výmysly. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal. (Hlasy z pléna.) Já vás požádám, kolegyně a kolegové, abyste po sobě nepokřikovali. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Ona citovaná čísla jsou z oficiálního reportu OBSE, který visí na jejich stránkách. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se – ano, je zde ještě reakce pana poslance Ondráčka. Prosím s faktickou poznámkou.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Když tedy mluvíme o oficiálních číslech OBSE, tak taky mluvíte o tom, kolikrát je OBSE ostřelováno ukrajinskou armádou. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táží se, zda se někdo další hlásí do všeobecné rozpravy. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, všeobecnou rozpravu končím a táží se na případné závěrečné slovo pana ministra nebo paní zpravodajky. Nechcete závěrečné slovo.

Přistoupíme tedy k podrobné rozpravě a udělím slovo paní zpravodajce. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi tedy navrhnout usnesení, ve kterém by Poslanecká sněmovna Parlamentu odhlasovala návrh výboru pro obranu, kterým se

I. vyslovuje souhlas s

1. působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v misi Organizace Severoatlantické smlouvy RESOLUTE SUPPORT v Afghánistánu, a to v celkovém počtu do 270 osob na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017 a v celkovém počtu do 250 osob na dobu od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018,

2. působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany na ochranu Zastupitelského úřadu České republiky v Kábulu v Afghánistánu v celkovém počtu do 20 osob, a to na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018,

3. působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci Evropské unie ALTHEA v Bosně a Hercegovině v celkovém počtu do dvou osob, a to na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018,

4. působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci Organizace Severoatlantické smlouvy JOINT ENTERPRISE v rámci sil KFOR (Kosovo Force) v Kosovu v celkovém počtu do 10 osob, a to na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018,

5. působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci Evropské unie NAVFOR MED SOPHIA v Itálii v celkovém počtu do pěti osob, a to na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018,

6. působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operačním velitelství operace Evropské unie NAVFOR ATALANTA ve Velké Británii v celkovém počtu do tří osob, a to na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018,

7. působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany ve výcvikové misi Evropské unie EUTM v Malijské republice v celkovém počtu do padesáti osob, a to na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018,

8. působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v misi Organizace spojených národů MINUSMA v Malijské republice v celkovém počtu do deseti osob, a to na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018,

(bod 9 nečten)

10. působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v misi MULTINATIONAL FORCE AND OBSERVERS na Sinajském poloostrově v celkovém počtu do 25 osob, a to na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018,

11. vysláním příslušníků rezortu Ministerstva obrany k posílení velitelských struktur NATO, EU a OSN nasazených v operacích těchto organizací a vyslání příslušníků rezortu Ministerstva obrany působících ve strukturách NATO, EU a OSN do operací pod vedením těchto organizací mimo území České republiky v celkovém počtu do patnácti osob, a to na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018,

12. působením nasaditelného spojovacího modulu v operacích NATO mimo území České republiky v celkovém počtu do 56 osob, a to na dobu nejvýše šesti měsíců ročně v termínu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018.

2. Bere na vědomí:

1. vyčlenění sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany do Sil rychlé reakce NATO, a to v celkovém počtu do 810 osob na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017, a do 380 osob na dobu od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018,

2. vyčlenění sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany do Systému připravenosti schopností pro mírové operace OSN v celkovém počtu do 200 osob na dobu od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018.

3. Žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2017, a to nejpozději do 30. června 2018, a o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2018 nejpozději do 30. června 2019.

II. Pověřuje zpravodajku, tedy mne, abych vás s tímto usnesením seznámila, a (III.) bylo uloženo rovněž předsedovi výboru, aby předložil usnesení, které jsem vám přečetla, předsedovi Poslanecké sněmovny, což se stalo, a tím pádem nám nic nebrání v tom, abychom mohli navržené usnesení odhlasovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Každopádně se ještě předtím zeptám, zda někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, v tom případě končím podrobnou rozpravu. Táží se, zda si chce vzít pan ministr nebo paní zpravodajka závěrečné slovo, než přistoupíme k hlasování. Není tomu tak. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby se dostavili k hlasování. Požádám, abychom pro první hlasování, že Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas, nastavili kvorum na potřebný počet hlasů 101. Současně se táží Poslanecké sněmovny, zda je možné hlasovat s prvním bodem, že Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas ve všech bodech pod bodem 1, to znamená 1.1 až 1.12 en bloc. Nikdo to nerozpouje. Dobře.

Mám žádost o vaše odhlášení. Odhlásím vás tedy. Požádám vás, abyste se opětovně přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro usnesení, že Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s usnesením tak, jak bylo přečteno, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 122, přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců, pro návrh 113, proti 29. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat ještě o dalších dvou bodech, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí, to jsou body pod čísly 2.1 až 2.2, zde také navrhuji hlasovat en bloc. Nikdo nerozporuje.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 123, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro návrh 112, proti 29. S tímto návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

A jako poslední budeme hlasovat usnesení, že Poslanecká sněmovna žádá vládu v tom textu usnesení, tak jak bylo načteno.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 124, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 111, proti 26. Konstatuji, že i s tímto usnesením byl vysloven souhlas a všechny přednesené návrhy usnesení byly schváleny.

Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Než budeme pokračovat, přečtu omluvy. Od 15.15 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Ondřej Benešík. Od 16 do 19 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Pavel Šrámek. Dále od 15.15 do konce jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Karel Fiedler. A dále od 16 do 19 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Koubek. Děkuji vám.

Otevírám další bod dnešního jednání.

44.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/- první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové, kolegyně, kolegové. Dovoluji si vám předložit k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, který byl připraven po dohodě s Evropskou komisí pro zajištění realizace deseti klíčových dopravních projektů se stanoviskem EIA dle zákona 244/1992 Sb., tedy té takzvané staré EIA. A všichni víme určitě, o čem hovořím.

Cílem návrhu je zajistit realizaci vybraných klíčových dopravních staveb, pro které bylo vydáno stanovisko ohodnocení vlivů, dále jen stanovisko EIA, podle předchozí právní úpravy v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí, to je ten takzvaný zákon 244/1992 Sb. Pro takzvané prioritní záměry definované v nově vkládaném § 23a se zavádí speciální režim, v jehož rámci příslušný úřad, v tomto případě Ministerstvo životního prostředí, vydá na základě stanovených podkladů závazné stanovisko k vlivům aktuálního technického řešení záměru na životní prostředí. Stanovisko bude mít omezenou platnost pět let a bude jedním z podkladů pro vydání v navazujících řízeních vydání rozhodnutí, v tomto případě to bude stavební povolení.

Pokud se týká výběru těch prioritních dopravních záměrů, tak okruh těchto prioritních dopravních záměrů je v návrhu zákona definován čtyřmi znaky, které musí platit kumulativně. Jedná se o následující znaky. Záměry, které se nacházejí na transevropské dopravní síti, nebo fekněme přivaděče na ně, to je takzvaná síť TEN-T, dále záměry, pro které bylo vydáno územní rozhodnutí nejpozději 31. března 2015, tedy před platností nově vydané novely 39/2015, za c, nebo za třetí, pro které bylo vydáno souhlasné stanovisko ohodnocení vlivů podle zákona 244 o posuzování vlivů na životní prostředí, to je to stanovisko, které bude vydávat Ministerstvo životního prostředí, a za čtvrté, které stanoví vláda svým nařízením, které by mělo následovat po schválení tohoto zákona.

Součástí návrhu zákona je i návrh nařízení vlády, který bude v případě schválení návrhu zákona předložen vládě.

Chtěl bych zdůraznit, že výběr těch projektů navrhovalo Ředitelství silnic a dálnic a Správa železniční dopravní cesty, samozřejmě společně s Ministerstvem dopravy, a výběr těchto projektů byl vybrán, resp. byl komunikován i v rámci pracovní skupiny vyjednávačů, součástí byl i pan premiér. A určitě jste dnes zachytili zprávu, že pan premiér korunoval to dlouhodobé úsilí dnes dohodou s předsedou Evropské komise panem Junckerem.

Jedná se tedy o dopravní záměry, tedy ty úplně klíčové, které splňují ještě i to, že v případě rozhodnutí o nich a vydání stavebního povolení jsou v takovém stadiu přípravy, že realizace těchto záměrů může začít už v průběhu příštího roku v případě vydání stavebního povolení. Jedná se o stavbu D3 obchvat Českých Budějovic, úsek Úsilné – Hodějovice a Hodějovice – Třebonín, obchvaty na D6 obcí Řevničov, Lubenec, Krušovice, obchvat Nové Strašecí, D48 Frýdek-Místek obchvat, D35 Opatovice – Ostrov, úsek Opatovice – Časy a Časy – Ostrov, D49 Hulín – Fryšták, D55 Otrokovice obchvat, D11 Hradec Králové – Smiřice, I/11 Ostrava, prodloužená Rudná, úsek D1 Říkovice – Přerov a modernizace železniční trati Sodoměřice – Votice.

Chtěl bych zdůraznit, že přes enormní úsilí celé vyjednávací skupiny z toho seznamu vypadl Pražský okruh, resp. úsek okruh 511. Ale chci zdůraznit, že nevypadl z prioritních záměrů realizace, ale že v této chvíli vypadl z těch záměrů, které jsou financovatelné z evropských peněz, tedy v této první skupině, a to z následujících důvodů. Na rozdíl od všech ostatních deseti akcí tato stavba bohužel nemá územní rozhodnutí, které bylo Praze, resp. tomu projektu dvakrát zrušeno nebo odňato

v historii. Dále není projektově připraven v této chvíli ke stavbě, a tím pádem není ani financovatelný z prostředků Evropské unie, tedy z prostředků OPD2, protože realizace je reálná nejdříve od roku 2019 nebo 2020. A také je nutno říct, že tento úsek byl zatížen podle názoru Evropské komise nadměrným nebo enormním počtem stížností, námitek a protestů, které k Evropské komisi do DG Envi doputovaly od různých spolků, od různých nevládních organizací, občanských sdružení atd.

V této chvíli bych chtěl říct, že pokud by tento zákon byl schválen podle § 90, tedy v prvním čtení, o což bych vás vzápětí rád požádal, tak bych řekl následující postup, kdy 14. července bychom rádi tuto novelu předložili Senátu. V případě, že bude Senátem schválena, tak následně může být podepsána prezidentem republiky přibližně do 15. srpna. A do konce srpna, protože jsou ještě do konce srpna dvě jednání vlády, by mohla vláda vydat, resp. vydat nařízení vlády, kterým by tyto projekty byly schváleny. Ministerstvo životního prostředí je připraveno, pokud dostane dokumentaci od Ministerstva dopravy, resp. Ředitelství silnic a dálnic, vydat závazné stanovisko k těmto deseti projektům do dvou měsíců od doby, kdy tyto podklady dostane. Takže předpokládáme, že pokud vše dobře půjde, tak nejpozději do konce října tohoto roku by mohla být vydána tato závazná stanoviska a ta budou sloužit potom jako podklad pro vydání stavebního povolení.

Z výše uvedených důvodů bych vás chtěl, vážené kolegyně, kolegové, požádat, aby tento návrh, tato novela byla schválena podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny již v prvním čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení poslanec Václav Zemek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne. Pokusím se stručně shrnout, čeho se týká předloha. Pan ministr to celkem obsáhle odůvodnil, i proč je to předkládáno. V podstatě se jedná o jednoduchou novelizaci zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, kde se zavádí nový § 23a, který jednak stanovuje a zdůvodňuje termín prioritní dopravní záměr, kde jsou i parametry pro tento termín. Dále tam zavádí tzv. příslušný úřad, který vydává stanovisko, což je ministerstvo. A dále stanovuje pravomoc, nebo deleguje pravomoc pro vládu, aby v nařízení vlády stanovila seznam prioritních dopravních záměrů. Tolik ve stručnosti.

Je to trošku nesystémový krok vzhledem k tomu zákonu, nicméně asi patrně v tuto chvíli nutný.

Součástí této předlohy je i návrh toho nařízení i s přílohou, kde jsou uvedeny jednotlivé důležité dopravní záměry. Je jich tam celkem deset. A je tam stanoven limit, aby to nebylo možno dál prodlužovat, tak je tam limit u dopravních záměrů, kdy je stanoven termín 31. 3. 2015 pro platnost územního rozhodnutí u konkrétních záměrů. Ty další do toho nemůžou být zahrnuty.

Takže toho se týká tato novela a to je v tuto chvíli z mé strany vše.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji několik přihlášek. Jako první vystoupí s přednostním právem pan předseda Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, takže se tady scházíme po úporném snad více než šesti- osmiměsíčním boji. Protože jestli si vzpomínáte, tak kolega Kučera se tady pozastavoval, když to řeknu mírnými slovy, nad tím, že nikdo se nevěnuje problému, který máme, a to neplatných posouzení dokumentace projednání vlivu na životní prostředí, jak tady ostatně říkal pan ministr. My jsme se potom několikrát pokoušeli v březnu, v dubnu, v květnu zařazovat ten bod na jednání Sněmovny. Vy jako koalice jste to zamítli a poté, co čtvrtý nebo pátý pokus v této řadě udělal neúspěšně můj kolega Stanjura, tak jsme sáhli k tomu, že jsme iniciovali svolání mimořádné schůze, které pokud tento bod projde, jako že předpokládám, že projde, tak bych to považoval v tuto chvíli za to, že byl naplněn účel mimořádné schůze a měli bychom se tady shodnout na tom, že ji tady uzavřeme.

K tomu vlastnímu, co máte před sebou. Jsem poměrně skeptický k tomu, jak je udělaná právní konstrukce. Říkám předem, uvědomte si, že je to bezprecedentní návrh zákona, který může dokonce poškozovat nebo popírat ústavní práva dotčených občanů, to mi nikdo nevyloučil. Upozorňuji, že to prolamuje evropskou legislativu i českou legislativu. Řeší to nějakou naléhavou situací, do které se domnívám, že nás dostal premiér této vlády a ministři, kteří za to zodpovídali. Samozřejmě resortně pan ministr Brabec. A i když vím a dostal jsem od něj myslím sedmi- nebo osmistránkový přehled o tom, které kroky, jaká skupina, co bylo učiněno, tak my jsme dlouhodobě vyzývali k tomu, že je třeba jednat v Bruselu na nejvyšší úrovni, tzn. na úrovni premiéra. Já se ptám, jestli ty desítky miliard nestály za to, aby pan premiér zvedl své tělo, když to řeknu slušně, a odjel do Bruselu jednat například před dvěma lety, třemi roky, když začala fungovat tato vláda, apod. Ale to zřejmě zůstane bez odpovědi.

Co se týká toho jazyka. Když jsme měli včera konzultaci s panem ministrem, tak jsem se pozastavoval nad tím i na české poměry velmi nezvyklým právním jazykem. Bylo mi řečeno, že takto to Evropská unie chce. No budiž.

Už tady byla řeč o tom, že z těch staveb, protože původní seznam zahrnoval ještě ten 11. celek. Ono je to technicky děleno více staveb než těch deset, které tam máte. Ale nebudu všechny informace pouštět, protože jsou tam některé sdružené, takže je to ještě o něco malinko lepší, než by se mohlo na první pohled zdát. Nicméně vypadla klíčová stavba a to je stavba 511, což je stavba na Pražském okruhu, která spojuje, když jdu od jihovýchodu, stávající dokončenou část Pražského okruhu mezi plzeňskou D5 dálnicí a brněnskou D1. A úsek 511 je navazující na tuto stavbu a končí v katastru obce Běchovice.

Jestli dneska je nějaká důležitější stavba, která neexistuje v České republice, myslím silniční stavbu, tak je to právě tato komunikace. Z jednoho prostého důvodu. Sice se tady mluví o transevropské síti, tak ony jsou dvě kategorie. Je ta jádrová, core, kde Českou republikou procházejí pouze dva koridory. Jeden je číslo 4, který začíná ve Stockholmu ve Skandinávii, pokračuje přes Berlín, Drážďany, Prahu na Brno,

Bratislavu, Budapešť, Bělehrad a končí, myslím, v Istanbulu. Zároveň v oblasti hlavního města Prahy má tento koridor odbočku 4A, která vede na Plzeň a Norimberk a Mnichov.

Ten druhý, ten je, když to vezmu bagatelně, od severu na jih Moravy. Ty další, to je potom podřazená skupina. A musím konstatovat, že všechny stavby, které tam jsou, s výjimkou jedné, jsou na té nižší skupině, nejsou na těch klíčových transevropských koridorech. Takže při diskusích jsem se obával, jestli náhodou to není jinak, když se tam mluví jako o podmínce, že to je na transevropské dopravní síti. Byl jsem ubezpečen, že nikoliv.

Ale zpátky k 511. Ta pětsetjedenáctka je důležitá z několika důvodů. Jednak ona spojuje většinu, nebo kdyby existovala, tak by spojovala většinu dálnic, protože dneska už rychlostní silnice nemáme, které ústí do Prahy, to znamená, začíná to u hotových úseků u Ruzyně D7, pokračuje to přes karlovarskou D6, potom je D5 od Plzně, potom je strakonická D4, pak je Pankrácká radiála a následně D1, pak je D11 – hradecká dálnice, pak je na Mladou Boleslav D10 a vlastně po čtyřpruhové komunikaci už by existovalo spojení, byť ještě tedy vnitřní Prahou, ale přece jenom tím vnějším koridorem na tepleickou nebo ústeckou D8.

Navíc v tomto směru je obrovský, nebo velký podíl nejtěžší nákladní dopravy – z jednoho prostého důvodu. Jednak tedy že propojuje řadu dálnic, které jsem tady jmenoval, a za druhé, ona vlastně je spojnicí, po které se vozí průmyslové produkty snad z nejprůmyslovějších oblastí ČR, což je Kolínsko, Mladoboleslavsko, to znamená, všude jsou montována auta. Pak je tam ještě řada segmentů ze strojírenského průmyslu ve východní části dnešního Středočeského kraje. Pak to samozřejmě zachytává i transport zboží z Hradecka, Pardubicka apod. atd. Pokud by tato silnice existovala, tak by zároveň už přece jenom přispěla, byť ještě chybí velká část D35 mezi Opatovicemi a Olomoucí nebo Litovlí, tak by stejně redistribuovala dopravu v celé ČR a zároveň by redistribuovala dopravu na Pražském okruhu. Bohužel dneska jeden z klíčových středoevropských dopravních koridorů vede vnitřním městem. To se realizuje po Štěrboholské radiále, realizuje se po Jižní spojnici, na ulici 5. května to najíždí na Pankráckou radiálu a vlastně pak to pokračuje na D1. Každé auto, které jede touto cestou, ať už nákladní, nebo osobní, tak jede o deset kilometrů více, než by jelo v plánované stopě té pětsetjedenáctky.

Pro Prahu je to obrovské politikum, protože s menší či větší intenzitou význam této části okruhu ve spojení s tím, co bylo uděláno v uplynulých obdobích a historicky dokonce i v éře socialismu, tak absence této stavby znamená, že nepřijatelnými dopady automobilové dopravy je podle některých odhadů s různou intenzitou zasaženo 300, podle některých větších studií až 400 tisíc lidí. Podotýkám, že vnější okruh, Pražský okruh, jak je oficiální název s velkým P, nefunguje a objízdná nebo transportní doprava kolem Prahy je jenom menší část, má zejména zhruba z 75 % – dříve to tak bývalo, nevím, jestli se trochu upřesnily výpočty – přenášet vnitroměstskou dopravu, nasávat na sebe tu dopravu, to znamená, že i tato osobní doprava vnitroměstská zůstává v uliční síti.

Proto vás nepřekvapím, postoj TOP 09 bude takový, že tedy samozřejmě nebudeme pro veto režimu paragrafu 90. Za další, že v případě, že tady pan ministr

ubezpečí, pan Sobotka už na to svolává tiskové konference, jak jsem někde viděl – Juncker s tím souhlasí. Souhlas Junckera ještě neznámá, že s tím musí souhlasit nutně DG Envi, nicméně i s tímto rizikem my aktivně, protože nechceme škodit a chceme se podílet na hledání jakýchkoliv cest, nejenom aby se stavěly potřebné komunikace v ČR a ta jedna železnice, aby se i dál nepropadalo dramaticky české stavebnictví, tak my pro to ruku zvedneme. Doufáme, že budete tak zodpovědní – a velmi mně tady chybí paní ministryně Šlechtová, aby nám tady řekla svůj názor na tuto podobu zákona – nicméně doufám, že budete tak zodpovědní a budete postupovat tak, aby nedošlo k případnému ohrožení čerpání všech tvrdých operačních programů pro toto programovací období, kde se hraje o 650 mld. korun.

A moc bych vás vyzval, protože v Praze skutečně, a vy už jste něco o tom slyšeli, já nejsem příznivec nějakých póz, protože zakazovat někam dopravu, když nemám náhradu, na to nedoplatí jenom dopravci, to by bylo to nejmenší, ale mohlo by to položit firmy. My jsme tady v minulosti, teď mluvím za Pražany, také vyhrožovali státu, ať koná ve věci silničních staveb kolem Prahy rychleji. Nestalo se tak a sám vím, co si asi můžou pražské samosprávy dovolit a co si nemůžou dovolit. Nicméně prosím, abyste ještě věnovali pozornost tomu, že bych chtěl, až schválíme ten zákon, tak následně hlasovat o doprovodném usnesení, které si vám tady dovoluji přečíst, a pak bych ho ještě jednou detailně načetl před hlasováním. Usnesení by bylo:

1. Poslanecká sněmovna ČR vyjádřila hluboké znepokojení nad skutečností, že bude nutné opakovat proces posuzování vlivů na životní prostředí u projektu D0 (R1) – protože se překlápěly, tak aby to bylo zcela zřejmé a byli jsme v intencích – silničního okruhu kolem Prahy 511, úsek D1 – Běchovice, čímž dojde k oddálení realizace této klíčové stavby.

2. Poslanecká sněmovna ČR považuje současný stav, kdy je transevropská doprava realizována na místních komunikacích hl. m. Prahy, za situaci mající vážné negativní dopady na zdraví a kvalitu lidí a životní prostředí v místech dotčených současnou dopravou.

3. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby vyvinula maximální úsilí k odstranění tohoto negativního stavu, k zajištění potřebných finančních prostředků a k co nejrychlejšímu zahájení stavby D0 (R1) silničního okruhu kolem Prahy, stavba 511, úsek D1 – Běchovice.

4. Poslanecká sněmovna žádá Ministerstvo dopravy o informování hospodářského výboru Poslanecké sněmovny ČR jednou za čtvrt roku o postupu přípravy této stavby.

Já bych si vás dovolil, není to agresivní, není to útočné usnesení, kterým vás tady chci deklasovat. Samozřejmě bych jich mohl napsat celou řadu jiných, celou řadu tvrdších, kde bych se dotýkal i toho, kdo za tuto situaci může. Nedělám to a moc prosím, abychom směrem k hl. m. Praze a k pražským samosprávám na jihovýchodě a východě Prahy a přilehlým obcím vyslali jasný signál, že tato akce bude prioritní a že vláda použije všech řádných i případně legislativně možných mimořádných prostředků k tomu a případně zajistí státní zdroje, národní zdroje, aby stavba tohoto důležitého segmentu Pražského okruhu začala pokud možno zítra. Děkuji a moc bych prosil, abychom alespoň toto usnesení směrem k té stavbě přijali.

Co se týká toho, kdybyste k tomu měli nějaké připomínky, ale já skutečně chci, aby to byl široký konsenzus, protože upozorňuji na to, že se blíží krajské a senátní volby. Myslím si, že alespoň k tomuto byste se měli přihlásit všichni. Změní to život vám všem, protože všichni jezdíte do Prahy a z jakéhokoli směru. Nejvíce to pomůže Praze. Skutečně chci, aby to nebyla prázdná fráze na hospodářském výboru, s tím, že první informaci bych tam očekával dejme tomu někdy začátkem září. Pan ministr kýve, že ano. A od toho by se odvíjely tříměsíční cykly, kde bychom dostávali písemné informace a případně řešili tu situaci.

Jenom upozorňuji na to, že nebudu váhat a v okamžiku, kdy bude jasné, že neděláte dostatečně manažersky dramatické kroky ke zrychlení přípravy, tak budu shánět opětovně podpisy pro svolání mimořádné schůze, jak jsem to udělal posledně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Přečtu omluvu. Dnes od 20 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Pavel Havíř a také od 16 hodin ruší svoji omluvu paní poslankyně Hnyková.

Požádám vás, pane poslanče Laudáte, abyste mi návrh doprovodného usnesení dodal v písemné podobě, protože jsem si ho nestačil poznamenat, a budeme pokračovat v obecné rozpravě. Jako další řádnou přihlášenou je paní poslankyně Semelová. Předávám řízení schůze.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, navázala bych ve svém vystoupení na pana kolegu Laudátu. Také bych se chtěla vyjádřit k výběru prioritních staveb, resp. k jedné stavbě, která ze seznamu vypadla, a to je Pražský okruh. Já jsem 4. prosince už v roce 2014 interpelovala předsedu vlády Bohuslava Sobotku ve věci dostavby vnějšího silničního okruhu, který má odvést tranzitní automobilovou dopravu z vnitřní Prahy.

Nemá cenu se tady přesvědčovat o tom, že jde o naléhavou potřebu hlavního města, kam denně přijíždí či jím projíždí desetitisíce osobních aut a kamionů nejen z ČR, ale také ze zahraničí. Tyto automobily a kamiony přijíždějí z nejvytíženější dálnice D1 se záměrem pokračovat ve směru na sever nebo zpět na východ. Z důvodu neexistence obchvatu musí vjíždět přímo do Prahy a využít Spořilovskou, Jižní a Štěrboholskou spojku. To samozřejmě komplikuje dopravu v metropoli a výrazně zatěžuje životní prostředí. Občané především dotčených městských částí si dlouhodobě stěžují na hluk, emisemi znečištěné ovzduší a další problémy, které způsobují zdravotní problémy obyvatel města. V současné době podepisují další petici, v níž požadují, a oprávněně požadují, urychlené řešení.

Nemyslím si, že by bylo potřeba problémy, které zmiňuji, široce rozebírat. Osobně se s nimi seznámil dokonce i předseda vlády, když hovořil v rámci své tehdejší předvolební kampaně s občany Spořilova. Ve své předvolební řeči i na následné tiskové konferenci také ochotně slíbil konkrétní pomoc při řešení tohoto problému včetně zafinancování. Svůj předvolební slib potvrdil i tady ve Sněmovně v odpovědi na moji interpelaci.

V květnu letošního roku zařadila vláda Pražský okruh mezi prioritní stavby i do dopravní části vládního memoranda. To znamená, že u těchto prioritních staveb se bude při procesu EIA vycházet z již připravené aktuální projektové dokumentace, a nebude se tedy začínat od nuly.

To, že do seznamu prioritních staveb byla zařazena i stavba 511 D1 – Běchovice, tedy stavba, která ještě před Prahou napojí vnější Pražský okruh na D1 a kamiony s auty tak nebudou muset do Prahy vůbec zajíždět, uvítali nejen občané Spořilova. Následovala však studená sprcha. Ministr životního prostředí tuto stavbu z prioritních staveb vyřadil, což znamená, že se musí celý proces EIA zopakovat. Tím dojde ke zdržení začátku stavby o dva až čtyři roky, navíc se může prohloubit i problém s jejím financováním. Dopady si jistě umí každý představit. Postihnou obyvatele Prahy, návštěvníky metropole i projíždějící řidiče.

Nutnost dostavby chybějící části Pražského okruhu byla tento týden podpořena starosty jihovýchodních pražských městských částí. Cílem setkání bylo dohodnutí dalšího postupu pro dostavbu komunikace 511 ve zkráceném řízení. Znovu zdůrazňuji, že dostavba této chybějící části Pražského okruhu má význam pro ulehčení dopravy nejenom v jihovýchodní části Prahy, ale doslova v celé metropoli. Na dostavbu Pražského okruhu navazují další komunikace, jako Hostivařská spojka, a ta se zase dotýká Dolních Měcholup, Štěrbohol, Dubče, Prahy 15, Prahy 22 a Petrovic. Celkově jde o 16 obcí s více než 80 tisíci obyvateli. Současně pokud Praha zakáže vjezd kamionů do města, se výrazně zhorší v části Středočeského kraje.

Z důvodů, které jsem uvedla, proto navrhuji stavbu Pražského okruhu 511, tedy úsek D1 – Běchovice, znovu mezi prioritní stavby zařadit. Pokud k tomu nebude vůle, podpoříme všechny kroky, které povedou k urychlené dostavbě, tzn. včetně usnesení, s nímž jsme tady byli před chvílí seznámeni.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové a pokračujeme v diskusi poslancem Michalem Kučerou. Připraví se Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající. Dovolte také mně, abych se krátce vyjádřil k projednávanému bodu, k novele zákona o posuzování vlivu na životní prostředí. Myslím si, že vše podstatné už tady řekl můj předřečník a kolega pan poslanec František Laudát. Já bych možná doplnil pár některých postřehů, které jsou myslím nezbytné k tomu, abychom si uvědomili celý rozsah a dopad novely zákona o posuzování vlivu na životní prostředí.

Dnes jsme byli svědky toho, že pan premiér Sobotka na své tiskové konferenci celkem pompézně oznamoval, že zachránil miliardy a významné dopravní stavby v ČR. Ano, to je skutečně pravda. Chtěl bych upozornit, že se jedná pouze o deset dopravních staveb z téměř stovky dopravních staveb a že premiér Sobotka dnes hasí požár, který způsobil pan ministr Brabec. Samozřejmě nechci vyloženě komentovat to, že nejdříve víceméně neschopností ve vyjednávání se zastaví stovka dopravních

staveb a potom se celkem pompézně oznamuje to, že ty stavby, že deset z nich jsme zachránili. Myslím si, že bychom k tomu měli, zejména ze strany vlády bychom k tomu měli přistupovat s větší pokorou.

Já bych se tady chtěl odvolat na důvodovou zprávu k tomuto tisku, a zmíním tady některá čísla, která jsou myslím důležitá pro to, abychom si uvědomili, v jakém rozsahu jsou dopravní stavby zastaveny a co to znamená pro ČR. Důvodová zpráva, teď z ní budu citovat, říká: Pokud se nenalezne řešení pro tyto vybrané stavby se stanoviskem EIA vydaným dle zákona č. 244/1992 Sb., jejichž připravenost je v nejpokročilejším stadiu, vznikne v letech 2016–2018 proluka v zahajovaných dopravních stavbách, tzn. oddálení již téměř připravených staveb, se kterými bylo pro toto období počítáno. A dále říká: Obecně se jedná o více jak 100 staveb dopravní infrastruktury za více než 230 mld. korun, avšak v různém stadiu přípravy.

Já chci říct, že dnes tímto zákonem z těch sto staveb dopravní infrastruktury za více než 230 mld. zachraňujeme deset. Ze sta staveb za 230 mld. zachraňujeme deset dnes. Už tady zaznělo, že existuje seznam těch deseti prioritních staveb, které byly podle nějakého klíče vybírány. Zaznělo tady, a myslím, že celkem jednoznačně správně, že z toho vypadly stavby, jako je Pražský okruh, které jsou naprosto důležité a naprosto klíčové. Proto mě překvapují některé tiskové zprávy, které vydávali poslanci hnutí ANO. Ty tiskové zprávy zní například: Nedokončený obchvat byl díky poslancům z hnutí ANO zařazen mezi prioritní stavby v České republice. Poslancům Martinu Kolovratníkovi a Davidu Kasalovi, oba hnutí ANO, se podařilo prosadit zařazení atd. Tak já samozřejmě nechci zpochybňovat, jakým způsobem bylo oněch deset staveb vybíráno. Ale prosím pěkně, samo hnutí ANO potom zpochybňuje, jakým způsobem ty stavby byly vybírány, jestli to skutečně bylo na základě lobbingu jednotlivých poslanců, anebo na základě těch kritérií, která tady říkal pan ministr Brabec. Já věřím, že převážila ta kritéria a jedná se pouze o nějaký promotion ze strany pana poslance Kolovratníka.

Samozřejmě ta pochybení byla i u předchozí vlády, já se tomu samozřejmě nebráním a rozhodně neříkám, že vše padá pouze na tuto vládu. Ale pokud se budeme bavit o našem volebním období, tzn. o tom, za které jsme odpovědní, tak jednání pana premiéra Sobotky mělo proběhnout v době, kdy do Poslanecké sněmovny byla předložena novela zákona o životním prostředí. To znamená v tu dobu, když jsme to projednávali tady v Poslanecké sněmovně, a v době, kdy nám pan ministr Brabec tvrdil, že nedojde k zastavení žádné stavby, měl vyrazit premiér Sobotka do Bruselu a měl skutečně vyjednávat o těch výjimkách, o kterých vyjednává dnes.

To znamená, kde vznikla chyba. První chyba dle mého vznikla v době, že měl ministr Brabec jednoznačně identifikovat v době projednávání a upozornit na to, že schválením tohoto zákona dojde k zastavení dopravních staveb. Tohleto měl říct skutečně ministr Brabec před těmi dvěma lety. Pokud by tohle zaznělo, tak na základě toho mohl pan premiér Sobotka vyrazit do Bruselu před dvěma lety a mohl vyjednávat. Možná že by vyjednal podstatně více než dnes. Dnes zachránil deset staveb ze sta. Bohužel k tomu nedošlo. Bohužel k tomu nedošlo. Říkám znovu, bavím se o tomto volebním období. Ta další mně přísluší hodnotit pouze z venku.

Jak už říkal pan poslanec Laudát, TOP 09 tento zákon se skřípěním zubů podpoří. Víme, že se pohybujeme na hraně. Víme, že jsou tam rizika, o kterých tady už mluvil pan kolega, já je dál nebudu zmiňovat, a věřím, že vláda je připravena tato rizika maximálně eliminovat. Věřím, že se nám podaří oněch deset dopravních staveb z toho sta dopravních staveb, které jsou dnes zastaveny, tak aspoň těch deset se nám podaří zachránit a začít stavět.

Chci upozornit, že mezi těch dalších zhruba 90 staveb, které se nebudou stavět, patří např. naprosto kriticky ohrožená dálnice D7, dálnice Chomutov – Louny – Praha, která má jednu z největších nehodovostí v České republice, kde je téměř nejvíce smrtelných nehod v České republice. Tato nepatří mezi prioritní stavby a její zpoždění bude zhruba v několika letech.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní pan poslanec Leo Luzar, připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře... (Po chvilce vzhledem k nepozornosti ministra:) Vážený pane ministře, první má slova povedou k vám. Poslouchal jsem velice pozorně vaše úvodní slovo... Poslouchal jsem velice pozorně vaše úvodní slovo a musím říct, že to byl velice dobrý projev krizového manažera, který přesně ví, co to způsobilo, přesně ví, jaké kroky učinit, a přesně ví, kdy ty kroky učinit a jak je realizovat. Bohužel tento proslov postrádal tu sebereflexi, že je činil člověk, jehož ministerstvo má z větší části to máslo na hlavě.

Nejenom v této sněmovně zaznívala už dlouhou dobu slova o problémech s dopravními stavbami v rámci projednávání EIA. Zaznívala tak tato slova i na krajích, kterých se to markantně týká. Můj Moravskoslezský kraj patří mezi postižené regiony. Tady si dovoluji politicky nekorektní vsuvku. Díky panu ministrovi Bártovi, předchůdci, xx předchůdci pana ministra Ťoka coby šéfa Dopravních staveb Moravskoslezský kraj přišel o desítky miliard korun v rámci zastavených staveb. Tyto peníze již se v životě v našem rozpočtu neobjeví. Mě by tedy zajímalo, zda pana Bártu bude někdy – tady se vyjádřím – skupina plukovníků stíhat za tyto škody, které jsou jasně zmapované a jasně zdokumentovatelné na českém hospodářství. Toto neumětelské rozhodnutí od zeleného stolu bez jakýchkoli argumentů nás stálo miliardy a stálo taky při zahájení těchto problémů s EIA. Protože většina těch staveb, o kterých se dnes bavíme, jsou stavby, které již dávno mohly být dokončeny a nespadly by pod tento režim Evropské unie.

Abych nenatahoval tuto záležitost, již od prosince minulého roku Zastupitelstvo Moravskoslezského kraje vyslalo oficiální stanovisko svým usnesením vůči vládě o žádosti o činnost ministerstva vůči i panu ministru Ťokovi i panu ministru životního prostředí, aby činili kroky, aby Moravskoslezský kraj nebyl postižen. Opakovaně tuto žádost poslali za dva měsíce nato, v únoru. Zase nebylo číněno ze strany obou ministerstev nic. Až na březnovou žádost, již zoufalou, bylo reagováno ze strany

Ministerstva životního prostředí. Přesto dodnes Ministerstvo životního prostředí nezačalo systematicky, řekl bych systémově, řešit tuto záležitost v rámci obecných pravidel pro vydávání certifikačních stanovisek. Tato pravidla ministerstvo dle mého názoru dluží krajům a mělo by je velice urychleně začít dávat ve známost, protože toto jsou pravidla, která jsou schopna posunout tuto problematiku plošně dále.

Dále by mělo ministerstvo deklarovat – nazvu to v uvozovkách – polehčující okolnosti pro vydávání certifikačních stanovisek u staveb podle zákona z roku 1992. To jsou ty zákony předtím, než jsme vstoupili do Evropské unie. Ty stavby jsou mnohdy již rozestavěné, těsně před dokončením, popř. jsou z různých majetkoprávních důvodů většinou ve stadiu nedokončenosti. Certifikační stanovisko na základě těchto dvou dokladů, tzn. jak těch v uvozovkách polehčujících okolností, tak těch obecných pravidel, by mělo ministerstvo vydávat – možná že už je vydává. Byl bych velice mile překvapen, kdyby mně pan ministr řekl, že již jsou vydávána. Ale bojím se, že stanovisko kraje je přece jen přesnější a že momentálně na ministerstvu jsou v úvahách.

A čtvrtá věc, která miří do budoucna – a pane ministře, vím, že připravujete novelu zákona o posuzování vlivu na životní prostředí –, aby třeba v rámci stavebního zákona – teď nemyslím, že by to ta novela musela přímo řešit – byl dotčeným orgánům a občanům, nebo osobám, abych byl konkrétní, dán jasný statut, aby tyto osoby byly účastníky řízení oficiálně a vztahovaly se na ně všechny podmínky jak stavebního zákona, tak popř. správního řádu. Jejich nejistá zákonná pozice jim právě dneska umožňuje svými dalšími a opakujícími se, nechci-li použít výraz stížnostmi, prodlužovat stávající řízení, blokovat stavby, a to jenom proto, že jejich statut tady v těchto zákonech není přesně upraven, a tudíž se vymykají normám a časovým normám, které tyto zákony stanoví.

Tolik můj příspěvek. Pane ministře, doufám, že se aspoň těch deset staveb podaří realizovat a že ten příslib, který tady z vašich úst zazněl, bude realizovaný. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Nyní pan poslanec Jan Zahradník. Ale předtím faktická poznámka pana poslance Milana Urbana. Pane kolego, ještě vás požádám o strpení. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Já myslím, že předložení této novely v této chvíli je určitým poučením i pro pana ministra a pro vládu, že některé věci a rizika v dané chvíli prostě překročit nejde. Když jsme tady projednávali tehdejší novelu, tak jsme tady někteří z nás říkali, že prostě v té podobě, jak ten zákon byl přijímán, je tady velké riziko, že se zastaví české stavby. A nechci teď tvrdit, že to je nějaké zadostiučinění. Bohužel se to stalo realitou a dnes tady máme tuhle novelu. Ale i přesto bych chtěl panu ministrovi poděkovat, že se ve chvíli dvanáct a jedna minuta rozhodl nasadit poměrně dost velké úsilí spolu s premiérem, případně ministrem dopravy, a tu situaci z velké části touto novelou a jednáním v Bruselu vyřešit. Tak jsem chtěl jenom připomenout k projednávání různých dalších zákonů, že nikdy neberme na lehkou váhu rizika, o kterých se při tom projednávání mluví a o kterých se ví. Protože potom to následně úsilí je možná větší než předelat tu

původní podobu. Ale zaplať pánbůh je to tady. Myslím si, že kdyby tam byl ten Pražský okruh, tak v zásadě bychom se smířili s tou nápravou celkem bez jakýchkoliv problémů. Ten Pražský okruh opravdu problémem je a je potřeba hledat nějaké další možnosti, jak se s tím problémem popasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. K faktické poznámce nyní řádně přihlášen pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, my tady teď hasíme svorně a nerozdílně požár, který tady byl založen vlastně před dvěma a půl lety, když tady začal být ten nový zákon o EIA projednáván. A tehdy kdo měl v rukách ty sirky, tak tvrdil, že to tak hrozné nebude. My jsme jej upozorňovali na to, že opravdu se může všechno stát, že to, co teď se nyní děje, nastane, že sice nám EU milostivě ty peníze, jejichž odebráním nám hrozila, nakonec poskytne. My jsme ale říkali, že nebude za co ty peníze utratit, protože prostě nebude žádná stavba povolena, žádná stavba tím novým přísným zákonem neprojde. No tak zaplať pánbůh aspoň za to. Pane ministře, když jsme volali po tom, aby pan premiér jezdil do Bruselu vyjednávat, abyste vy jezdil do Bruselu vyjednávat, pan ministr Ťok, tak jste tam posílali v té první době, kdy se všechno ještě dalo možná zachránit, subalterní úředníky, kteří nic kloudného vyjednat schopni nebyli. Takže to nakonec došlo až k tomu, že opravdu jsou ty stavby zastavené. Ty nejhorší prognózy se vyplnily na sto procent a nyní to tedy musíme nějak vyřešit.

Takže je zde tento návrh, je zde těch deset staveb. Zbývá ještě asi 90 staveb, které mají tu starou EIA podle zákona č. 244/1992 Sb., které tam na tom seznamu nejsou. S těmi je třeba něco udělat, ty je třeba také prosadit, protože ony jsou samozřejmě v národním zájmu, tak jako je Pražský okruh, jako je pokračování stavby dálnice D3 od Českých Budějovic směrem na státní hranici s Rakouskem. Protože Rakušané stavějí, Rakušané mají zájem o spolupráci s námi. Jakým jiným způsobem to dát najevo lépe z jejich strany než stavěním dálnice, která skončí 20 km od našich hranic? Kdyby oni pokračovali až do Wulowitz, až do té hraniční obce, to by byli číři blázni. Tak oni skončili svoji stavbu, říkají ano, budeme pokračovat, až ČR dostaví nebo aspoň dá najevo jasný záměr stavět tuto dálnici na své jižní hranici do Dolního Dvořiště.

Já myslím, že teď můžeme být všichni hrdinové a říci tak dobře, aspoň těch deset staveb zacheňme. Otázka je tedy, co bude s těmi dalšími stavbami. Jako kdybychom teď vyšli na Malostranské náměstí nebo do pražských ulic a zeptali se lidí: Co soudíte o tomto problému? Oni by řekli: Když jste to takto popletli s tím zákonem, tak holt si udělejte ty EIA znovu. Nejen na ty stavby, kde vám propadla. Jenomže to my nemůžeme. A víme všichni dobře proč. My jsme do toho nového zákona dali tak obrovskou pravomoc ekologickým aktivistům, to, co pan kolega Luzar říkal, "dotčená veřejnost", to jsou vlastně ekologičtí teroristé a aktivisté, kteří prostě nyní mají obrovskou moc kdykoliv v kterémkoliv procesu řízení do něj vstupovat, stavbu zastavit, záměr znemožnit, podle svého uvážení takto rozhodovat. Čili budeme-li

takto pokračovat dál, tak opravdu i v budoucnu žádnou stavbu tady u nás neprosadíme. Já se samozřejmě přimlouvám za to, abychom schválili tento zákon, abychom aspoň tedy těch deset staveb podpořili ať už s ohledem na jejich významnost jako takových, anebo i s ohledem na sektor stavebnictví u nás, který opravdu začal teď už skomírat a neměl do čeho pichnout.

A samozřejmě bych se chtěl na vás, na pana ministra Brabce a na nepřítomnou paní ministryni Šlechtovou, obrátit s výzvou, aby co nejdříve přistoupili k urychlení přípravy tohoto zákona o integrovaném stavebním řízení. Podle mě by tento zákon měl při jeho projednávání otevřít i ty další komplikované zákony včetně zákona o posouzení vlivu na životní prostředí a měla by být modifikována, regulována ta obrovská moc, kterou dostali v tomto zákoně ekologičtí aktivisté. Doufám tedy, že brzy tento zákon bude zpracován, předložen sem do Sněmovny a že bude podle mě co nejdříve schválen. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Nyní dvě faktické poznámky. Pan poslanec Herbert Pavera a potom pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, kolegové, jenom bych chtěl krátce se vyjádřit také k návrhu té novely. Myslím si, že asi všichni jsme rádi, že alespoň něco máme předloženo, že aspoň některé stavby se budou realizovat. Za sebe můžu říct, že jsem nesmírně rád, že tam v tom seznamu staveb jsou dvě stavby z našeho Moravskoslezského kraje, ať už obchvat Frýdku-Místku, nebo Prodloužená Rudná, protože určitě obě dvě stavby výrazně zkvalitní život občanů v našem kraji. Mrzí mě, že tam nejsou další stavby jako obchvat Krnova či Opavy, ale chápu, že tam nemohly být všechny a že nejsou úplně všechny úplně připraveny tak, jak by měly být. Ale věřím, že Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo dopravy udělají maximum pro to, aby co nejdříve všechny stavby, kterých je více jak sto, pan kolega Kučera říkal sto, ale je jich mnohem více jak sto, těch staveb, které vlastně nebudou teď možná realizovány, takže věřím, že se to brzy podaří tak, aby občané naší republiky, kteří se chtějí dostat z místa A na místo B co nejrychleji, a hlavně naši podnikatelé, mohli využívat kvalitní komunikace.

A využijí toho, že tady sedí ještě pan ministr Ťok, kterého se také týká, pan ministr dopravy Ťok, kterého se také týká výstavba silnic a dálnic. Věřím, že tak jak slíbil, že přijde na Hlučínsko řešit přeložku silnice I/56, že svému slovu dostojí a že k nám přijede. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Herbertu Paverovi a nyní pan poslanec Michal Kučera. Potom s přednostním právem Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já jenom velmi krátce zareaguji na slova svého předřečníka, kterého si velmi vážím, pana poslance Zahradníka, který

říkal, že ekologičtí aktivisté, či jako teroristé zastaví či zastavili výstavbu dálnic a silnic. Chci říct, že v tuto chvíli více než sto staveb za více než 230 miliard nezastavili ani ekologičtí aktivisté, ani ekologičtí teroristé, ale byl to pan ministr Brabec z hnutí ANO. Nevím, jestli ho mám nazývat ekoteroristou či ekologickým aktivistou, ale tentokrát bych vinu ekologickým aktivistům nepřisuzoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, pane ministře. Mě tedy od rána udivuje ten oslavný tón. Vy jste řekl ve svém úvodním slově, že pan premiér dnes něco v Bruselu korunoval. No to je velmi odvážné tvrzení a já si s tím slovíčkem dál pohrávat nebudu. Použil jste ho vy.

Zkusme si říct fakta. U sta staveb hrozilo, že se bude opakovat EIA. U sta staveb. Vy jste vyjednali, že u čtrnácti, když je to deset úseků, a dejme tomu čtrnácti staveb tak, jak my je známe, jak si identifikujeme v České republice, se EIA opakovat nemusí plnohodnotně podle nového zákona. Tak jestli je to úspěch, tak je to mikroúspěch. Současně když říkáme, že podpoříme čtrnáct staveb, aby to nebylo tak komplikované, tak tím samým hlasováním pohrbíte 86 jiných staveb, kde to komplikované bude a kde dojde ke zdržení.

O Pražském okruhu argument, že má mnoho odpůrců – přesný argument bruselských byrokratů. Ano, to je pravda. Už jsem říkal včera na krátké schůzce, za kterou děkuji, na které jsme konzultovali tento návrh zákona, že si myslím, že je to druhá nejdůležitější stavba v ČR. První je R35, to si myslím, že druhé dálniční spojení moravských a českých krajů je prioritou číslo jedna a druhá nejpotřebnější ne pro Prahu, ale pro ČR je Pražský okruh. A možná bychom neměli říkat úsek 511, to je takové velmi technicistní a možná v inženýrské branži se ví, o co se jedná, ale je to propojení hradecké a brněnské dálnice. Tak jako úsek, tady se už zprovoznil, propojil brněnskou a plzeňskou dálnici. A mnozí, kteří míří z Moravy nebo i z Čech, z Vysočiny, směrem na Plzeň to umožňuje nezajíždět do Prahy. A to samé nám přinese ten tolik diskutovaný úsek 511.

Je samozřejmě problém ČR, že ještě nemá stavební povolení. Nebo že není připravené. Tomu všemu rozumím. Ale aby toho optimismu nebylo příliš, tak u 86 staveb nehrozí to, že na to nepoužijeme evropské peníze. My je nemůžeme stavět ani z českých národních zdrojů, protože je výhrůžka, že pokud je budeme stavět z českých národních zdrojů a použijeme platné – platné – posouzení vlivu stavby na životní prostředí, nejenom že nám zastaví financování i z operačního programu Doprava 2, ale zastaví nám financování všech operačních programů. Takže jestli je to mikroúspěch, já nevím. Ono je to spíš velká kapitulace u 86 staveb. A můžeme jenom odhadovat, až čas nás rozsoudí u těch ostatních staveb. U klíčových obchvatů. A je docela úsměvné, když vaši poslanci říkají, jak prosadili dokončení obchvatu např. Chrudimi, které tam není. A mohl bych jmenovat Opavu, Krnov a další města, kde hrozí, že se bude muset EIA opakovat.

A teď bude záležet na – tak eufemisticky se tomu říká dotčené veřejnosti, a když si pod tím představíte ekoaktivisty, tak bude záležet na jejich úsilí a na tom, jak velký bude jejich ideologický odpor proti stavbám a o kolik to prodloužíme. A vy těmto lidem zlepšujete podmínky. Usnadňujete ztěžování staveb a říkáte tomu, že vycházíte vstříc veřejnosti. Já jsem vždycky tvrdil, že důležitý je hlas lidí, kteří bydlí v daném území. Ne aby mi aktivisté z Prahy říkali, jak má vypadat cesta v Moravskoslezském kraji a naopak. To platí úplně, úplně stejně. A mnohdy ten odpor je skutečně ideologický. Samozřejmě mnohdy je chyba, já o tom mluvím opakovaně, kdy na straně projektantů, kteří prostě tužkou kreslili trasy příliš jednoduše a lehce a neuvědomovali si, že by někdy stačilo posunout trasu o tři sta, čtyři sta metrů a měli bychom mnohem méně problémů. Ale v okamžiku, kdy už se nějakou cestou vydáte, tak říct uprostřed, že se vracíte na začátek, tak stavby de facto odkládáte skoro na neurčito. A to je problém.

A při té oslavě dnešního vítězství nebo mikrovítězství pana premiéra a vás ministrů, tak skutečně stojí za to přechíst si stenozáznamy z toho, když jsme projednávali minulou novelu. Schvalte to, nebo nebudeme čerpat. Když mnozí z nás říkali, když to schválíte, nebudeme moci čerpat, tak jste se tomu smáli. Bohužel jsme měli pravdu. Zase opakovaně říkám, že doprava není typické politické téma, už vzhledem k délce přípravy a realizace stavby se to nemůže, protože čtyři roky po volbách se to absolutně změní, pak se nepostaví vůbec nic.

A místo abychom využili situace, která mi není příjemná, kdy vstupuje EU, ať chce, nebo nechce, ať si její lidé myslí, co chtějí, vstupuje do nové etapy, kdy máme šanci vrátit ty kompetence, které patří na národní úroveň, vrátit na národní úroveň, tak se jakoby pořád ptáme – co ten Brusel? A já zase opakovaně říkám, že my jsme EU. To nejsou oni. A kde je slyšet náš hlas? Představme si, že bychom v jiné oblasti používali takovou retroaktivitu, kterou po nás Brusel v této konkrétní otázce chce. Kde jsou zastánci jasného odmítnutí principu retroaktivity, ať už pravé, nebo nepravé? Jak je možné, že se nebráníme? A máme prostředky, kterými se můžeme bránit. Ano, dneska stav je takový, jak Evropská komise říká. A můžeme se bránit – no, můžeme se bránit, když budeme chtít.

Včera jsem říkal panu ministrovi, že nebudeme blokovat jednání tohoto návrhu zákona. Dokonce někteří členové mého klubu zákon podpoří. Především ti, kteří mají to štěstí, že stavby jsou z jejich regionů. A bylo by nesmyslné proti takovému návrhu zákona bojovat.

Nemám nic proti doprovodnému usnesení k Pražskému okruhu. Ale mě zajímá, co bude s těmi ostatními stavbami. Chtěl bych, aby se vláda nadále pokoušela princip retroaktivity zvrátit i u ostatních staveb. A podle mě přijdou důležitá rozhodování na evropské úrovni, která budou vyžadovat souhlas všech členských zemí. Tak buďme stejní jako mnozí jiní členové EU. Řekněme si ano, toto podpoříme, pokud vy nám podpoříte například tohle. A myslím, že se shodujeme, že je v českém národním zájmu, abychom stavby stavěli. Abychom my sami měli šanci je připravit, zařadit a postavit. A k tomu nepotřebujeme moudra odjinud. Zrovna si myslím, že EIA je věc, která by se mohla řešit na národní úrovni. Nevidím žádný důvod.

Samozřejmě, a je to zase otázka zkušeností. Ti, kteří už komunikace silniční postavili, tak si s tím teď hrají a zpřísňují podmínky. Jak byly přísné podmínky, když se stavěly dálnice v západní Evropě? Jaká EIA tehdy platila? A proč jsme si vybrali tak přísnou verzi, když už jsme implementovali směrnici? Proč vždycky musíme být ti první na pásce, že jsme ještě přísnější, než musíme? To je chyba, která se stala, a dneškem něco málo z chyby odstraníme. Nic víc, nic méně. Je to dobře, ale myslíme i na 86 ostatních staveb. Myslíme na ostatní regiony a ostatní města, která dlouho čekají na své komunikace, na své obchvaty. A v této chvíli to vypadá, že budou muset čekat ne dva tři roky, než seženeme stavební povolení a peníze, ale možná šest nebo osm nebo deset let. To je podle mě úkol, který začíná dneska ihned po schválení tohoto návrhu zákona, abychom se samozřejmě soustředili na ty další.

Za ty dva a půl roku jsem slyšel mnohokrát tady z úst ministrů, jak připravují zjednodušení stavebního zákona a povolovacích procesů. Já jsem dneska trochu skeptický, protože říkám, že to je velmi složité. Není to nic jednoduchého. Ale podle mne není uděláno vůbec nic. Neprobíhá komunikace s opozicí o tom, jak v této oblasti se sjednotit a zjednodušit. A pokud chceme – a já s tím nemám problém – umožnit vstup veřejnosti do těch procesů, tak prosím jednou. Ne u toho, když se projednávají zásady územního rozvoje, územní plán, EIA, územní povolení, územní rozhodnutí a stavební povolení. To je pak nekončící proces. Pak vypadáme jako ti, kteří nejsou schopni ty komunikace stavět.

Mluvíme především o silnicích, ale jsou ohroženy i některé stavby na železnici, abychom na to nezapomněli v seznamu těch sto staveb.

Takže dneškem podle mě ta práce na tom, abychom napravili chybu, která se stala, za kterou podle mě má plnou odpovědnost pan ministr životního prostředí, abychom ji odstranili do budoucnosti. Dneškem nic nekončí, dnešek není nic, dneska nikdo nic nekorunoval. Maximálně přiznal, že byla chyba, a 14 procent, když to řeknu v absolutních počtech staveb, nechci jít do čísel a (nesrozumitelné) investice, se možná spraví.

Dneska jsem dostal dotaz, a to byla špatná interpretace od médií, jestli tedy je pravda, že evropské peníze na stavby nám už nikdo nevezme. No, pravda to není. Oni jenom řekli, že máme šanci je dostat. To ještě neznamená, že ty peníze dostaneme.

A poslední věc a tím skončím své vystoupení. Už jsem loni a předloni říkal panu ministrovi Ťokovi, že bychom měli začít vážnou debatu o tom, jak budeme po roce 2022 financovat dopravní infrastrukturu v České republice, kdy už nebude nic z Evropské unie, nula eur. Budou nám sice jako možná říkat, jaké máme mít zákony. Nula. A to řešení podle mě se musí domluvit napříč politickým spektrem, protože nebude jednoduché. Předloni to ještě bylo osm let. Dneska je to šest let, možná vám připadá, že to je ještě dlouho. Není to dlouho. Není to dlouho na to, abychom změnili systém financování. A to je druhý úkol, na kterém musíme dělat. A já říkám – společně. Není to věc jedné politické reprezentace, jedné vládní koalice ani jednoho volebního období.

Skončím tím, že ten zákon dneska bude schválen. Já věřím, že kolegové v Senátu to projednají rychle. Včera jsem slyšel, že by to mělo platit od 1. 10. Já si myslím, že ten termín je zbytečně daleko. Pokud to Senát projedná – já nevím, myslím, že má

někdy v polovině července schůzi – tak do konce července to může pan prezident podepsat a může se podle toho zákona začít postupovat.

To všechno ostatní platí. Práce nekončí, nic jsme nekorunovali, naopak, práce začíná. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Heleny Válkové a připraví se pan kolega Karel Šidlo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, to bude opravdu faktická poznámka. Doufám, že několik vět. Možná tomu teď někdo nedůvěřuje, že to zvládnou.

Já bych jenom chtěla uklidnit vašim prostřednictvím pana kolegu Stanjuru, že rozhodně diskuse napříč politickými stranami probíhá a i s tou takzvaně dotčenou veřejností. Sama jsem měla možnost se zúčastnit jednání, které probíhalo za přítomnosti zainteresované veřejnosti a starostů Prahy 11, 15 a 22, kde v naprosto mizivé menšině byly prezentovány názory ve prospěch těch, kdo zpochybňují nutnost dostavby Pražského okruhu. Při té příležitosti jsem naopak měla pocit, že unisono, bez ohledu na příslušnost k nějaké politické straně, naprostá většina těch, kteří hledají i jiné cesty, to znamená třeba i cesty čerpání z národních prostředků, dostala prostor a celkem to byla konstruktivní diskuse.

Čili já nemám obavu, že by za první debata o tom neprobíhala, o těch konkrétních projektech, když už tedy mluvím o tom Pražském, a za druhé že bychom se nějak dělili na různé frakce. Doufám, že důkazem toho bude i doprovodné usnesení, které je připravené a které snad Poslanecká sněmovna přijme a bude zde ještě jednou načteno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Ještě požádám kolegu Šidla o strpení, ještě je faktická poznámka pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já sice chápu paní profesorku, ona tam kandiduje v tamějším obvodu do Senátu, to je pravda, nicméně já to neudělám. Ale klidně si najděte sami, jestli tady paní profesorka, abych nemluvil přímou řečí, shodou okolností nebyla, když váš klub zabíjel jeden pokus za druhým, abychom tlačili na vládu, vlastně někdy od února, března, dubna či listopadu minulého roku. Jedna věc je potom předvolební krásy a piruety, druhá věc je skutečně – vy jste tady zcela zbytečně zabíjeli, abychom zatlačili na vládu výrazně dříve. Já skutečně větším otazník. A já to nechci dneska hrotit, už na to nemám energii, ale uvědomte si, že to, co se děje dneska, se mohlo odehrát před třemi lety nebo nejpozději před dvěma lety. To je o tom, že prostě pan ministr Babiš místo aby hlídal a honil na konkrétní výsledky práce své ministry, tak tamhle někde rozdává koblihy, nevím, kde je mu zase konec, vlastně já jsem ho tady tento týden ještě neviděl, a pak to takhle vypadá.

Co se týká těch informací, jak si představuji od pana ministra Ťoka, tak já vás upozorňuji, že v okamžiku, kdy tam sepiše takové spisky, jako chodí ve věci elektronického mýtného, tak mu to snad už hodím na hlavu. To říkám na rovinu. To prostě je skutečně o ničem. Já chci, aby speciálně u toho, a říkám to dopředu, byl časový harmonogram a tam jednou za čtvrt roku bylo odškrťováno, jak je plněn. S tím, že předpokládám, že dělejte si to, jak chcete, vy můžete rozhodnout ve vládě o předčasném výkupu pozemků i s jistým rizikem, myslím si, že akční policisté třeba už nebudou zasahovat, a s jistým rizikem my za vámi budeme stát v tomto případě, ale já chci, abyste konečně zahájili stavbu pětsetjednáctky, a pana ministra –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil vám čas k faktické poznámce, pane poslanče. Nyní faktická poznámka pana poslance Zahradníka a pana poslance Pilného. Nyní pan kolega Zahradník s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Pane místopředsedo, děkuji. Já jsem přišel teď ještě na chvílku, abych se trochu vyjádřil k tomu, co říkal kolega Kučera. Já jsem přece neřekl, že stávající stav zavinili ekologičtí aktivisté. To jsem určitě neřekl. Stav zavinili ti z vás, kteří hlasovali pro ten zákon, kteří tenkrát ten požár zažehli a teď přibíhají s kyblíčky s vodou a pokoušejí se to hasit. No, když hoří, tak je každá pomoc dobrá, já jsem za to vděčný. Prosím pěkně o hlasování kladné v tomto případě.

Já jsem jenom řekl to, že ekologičtí aktivisté mají v rukou všechny další procesy podle toho nového zákona o EIA, který jste tady schválili a kde oni mohou opravdu kdykoliv ty nové procesy, které teď nastanou, zablokovat. To jsem chtěl říci. Také jsem se obracel na pana ministra, aby v tomto směru došlo k nějaké významné revizi. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Nyní ještě pan kolega Ivan Pilný s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom v rámci objektivit – já nikde nekandiduji ani na senátora, ani v krajských volbách – chtěl říci, že pan poslanec Laudát si uvědomuje stejně jako já, že hospodářský výbor mnohokrát projednával tuhle záležitost, vystavil celou řadu rezolucí. Totéž se týká výboru pro evropské záležitosti, kde jsem byl členem a kde jsem já inicioval rezoluci, která vyzývala zejména předsedu vlády, aby v této záležitosti byl činný. Takže není tak docela pravda, že bychom v tom nic nedělali. Těchto jednání pan poslanec Laudát byl účasten. Tak jenom v rámci objektivit. Ale říkám, já nikam nekandiduji, jenom prostě uvádím fakta. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Karel Šidlo, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré odpoledne, milé kolegyně, vážení kolegové. Dostal jsem se také ke slovu, ale přicházím být velice stručný při projednávání této novely zákona o životním prostředí, spíš s konstatováním, k čemu jsme dospěli, protože jako poslanecký klub KSČM – protože včera jsem byl tím vyslancem, který se zúčastnil semináře pana ministra životního prostředí, kde byl zúčastněn i pan ministr dopravy.

My jsme dlouhodobě patřili a patříme ke kritikům realizace všech dopravních staveb v České republice, a když se nám k tomu ještě dostala ta nepřijemná situace s nevhodnou a možná i velmi opožděnou aplikací evropských směrnic právě do zákonů, za které má odpovědnost životní prostředí, a souvisí to s posuzováním vlivu na životní prostředí u jednotlivých staveb, tak jsme samozřejmě měli enormní zájem pomoci tomu, aby se nějakým způsobem v České republice rozhýbaly kalné vody. Protože jak už tady od kolegů bylo zmíněno v různých podobách, skutečně doba od záměru přes přípravu až po realizaci té stavby v České republice se počítá na několik desítek let a nikdy to nepřispívá nejen k řešení dopravní situace, ale ani k tomu, aby občané v té lokalitě byli spokojeni s tím, jak jsou jim zlepšovány životní podmínky.

My jsme vyslechli včera, nebo já jsem to vyslechl a reprodukoval jsem to poslaneckému klubu, celou řadu informací ohledně toho, co bude. Ty obavy, které tady zaznívaly, jsme samozřejmě měli také. Bylo to to, že považujeme samozřejmě deset vybraných staveb bez obchvatu Prahy mezi D1 a D11 za velmi malinký úspěch, který možná ve skutečnosti ani úspěchem nebude. Záleží skutečně na tom, jak Ministerstvo životního prostředí uchopí další novelu zákona o životním prostředí a zachová se k dalším 86 stavbám, kterých se týká také staré stanovisko EIA, a z toho důvodu nemůže být pokračováno v přípravě stavby a vydání stavebního povolení. Takže my jsme si ty věci vyslechli, dostali jsme určitá ubezpečení pana ministra životního prostředí a i pana ministra dopravy o tom, jak se bude postupovat k dalším stavbám, jakým způsobem bude řešena otázka verifikace jednotlivých původních stanovisek EIA k těm dopravním stavbám. Já chci věřit, že před svědky nám pánové ještě v tom zbývajícím období do konce volebního období této Sněmovny nelhalí a že ta slova dodrží.

Jsem rád, že kolega Laudát předložil doprovodné usnesení, které svým způsobem limituje ministerstva v tom, aby předkládala pravidelně zprávy hospodářskému výboru jako zástupci Poslanecké sněmovny o tom, jak se bude postupovat ve slibu, který souvisel právě s pokračováním části obchvatu mezi D1 a D11 okolo Prahy.

My jsme se rozhodli, že nejenom nebudeme blokovat, my podpoříme devadesátku jako takovou k projednání této novely zákona. Podpoříme i novelu tohoto zákona. Vnímáme to jako minimum. Myslíme si, že možného bylo více, ale na druhé straně nechceme být těmi, kteří to blokují. Chceme věřit tomu, že i když – budu trošičku modifikovat, co říkal kolega Urban – není minuta po dvanácté, ale pro nás už je to minimálně půl hodiny po dvanácté, kdy se řeší tyto věci a neřešily se dlouhou dobu, tak si myslím, že to může pomoci rozhýbat celkově celý systém. A jestli přijdou novely zákona, jestli bude Ministerstvo dopravy pokračovat tak, jak nám včera garantovali u ostatních staveb, tak v tom vidíme perspektivu toho, že i další stavby získají potřebné dokumenty k pokračování přípravy a k jejich zahájení, a věřím, že ještě celá řada v tomto období. Otázka financování je otázka druhá.

A jestli tady mluvil kolega Stanjura o tom, že někdo něco chtěl dneska korunovat, tak já bych si moc přál, aby jediným úspěchem dnešního dne bylo to, že tato novela bude přijata, bude přijata většinou anebo všemi subjekty v Poslanecké sněmovně a dáme tím najevo, že chceme, aby dopravní stavby v České republice pokračovaly, a budeme samozřejmě dále tvrdě dohlížet na to, aby pokračovaly všechny, nejenom těch deset.

A naposled mi dovolte snad malou poznámku k tomu. Já nevím, jestli vyřazení pokračování obchvatu Prahy mezi D1 a D11 předcházelo zákazu parkování na Malostranském náměstí anebo Malostranské náměstí předcházelo zastavení tohoto obchvatu. To nechám na zvážení všech ostatních. Ono by to bylo docela přirozenou reakcí. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Šidlovi. Ještě je tady došla omluva předsedovi Poslanecké sněmovny od Jeronýma Tejce od 16.30 do konce jednacího dne.

A nyní tedy nemám žádnou přihlášku, rozpravu končím. Závěrečná slova pan ministr a pan zpravodaj, pokud chce mít také závěrečné slovo, se může připravit. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Já doufám, že těmi reakcemi nevyvolám vlnu dalších faktických poznámek, a věřte, že budou... (Předsedající: Už jsem uzavřel rozpravu, pane ministře.) Věřte, že budou velmi konstruktivní.

Především bych pana kolegu Laudátu chtěl ujistit vašim prostřednictvím, pane předsedající, že ta právní konstrukce, jakkoli se nám může zdát účelová, byla schválena Legislativní radou vlády, diskutovali jsme ji s ústavními právníky, byla schválena i Evropskou komisí. Bez toho bychom ji sem nedávali. A samozřejmě ty opravné prostředky, o kterých vy jste zmiňoval, že by mohla mít veřejnost upřena některá práva, tak ty opravné prostředky samozřejmě možné budou a budou v rámci stavebního povolení. Ale ty by byly možné v rámci stavebního povolení tak jako tak, vždycky.

K paní kolegyni Semelové vašim prostřednictvím, pane předsedající. Věřte mi, paní kolegyně, že jsem si stokrát vyčítal, že jsem šel na tiskovou konferenci vlády, na které jsem informoval o tom, že Evropská komise vyřadila ten Pražský okruh, protože ono si to pak žilo vlastním životem, že Brabec ho vyřadil. Brabec ho rozhodně nevyřadil. Tenhle nesmysl se recykloval potom v médiích několikrát. A já bych tady místopřísežně, vážení, chtěl prostě deklarovat, že my jsme do poslední chvíle bojovali za to, aby tam ten Pražský okruh zůstal. Je na to x svědků včetně pana premiéra nebo pana státního tajemníka Prouzy, ale bohužel Evropská komise nám celkem jednoznačně řekla: buď nebudete mít nic, anebo budete mít těch deset staveb bez Pražského okruhu.

Všechny bych ale chtěl ujistit, že uděláme všechno pro to, že ten Pražský okruh pojede v nějakém speciálním režimu. On nevypadl z prioritních staveb, on vypadl

jenom z prioritních staveb financovaných Evropskou komisí, protože stejně byla pramalá šance z evropských peněz, resp. stejně byla pramalá šance, že on by byl financován z evropských peněz, protože on začne být pravděpodobně stavěn až na konci operačního programu OPD2. Zůstává klíčovou stavbou pro nás. Já to teď trochu říkám – měl by to říkat pan ministr dopravy, ale já si to dovolím říkat za něj. Zůstává určitě klíčovou stavbou. A za Ministerstvo životního prostředí říkám, že my určitě uděláme v rámci té součinnosti všechno pro to, aby zůstal mezi těmi prioritními stavbami, a věřím, že se nám pro něj podaří najít nějaký speciální režim. Takže Pražský okruh určitě nevypadá nebo nevypadl z těch prioritních akcí. Naprosto chápu všechny, kteří vnímají jeho důležitost. Já ji samozřejmě vnímám taky. A vyzval jsem Prahu, pana náměstka Dolínka, který byl poměrně hlasitým kritikem, i paní primátorku, ať si spřátelí všechny ty starosty městských částí a společně se vypraví do Bruselu. To by nám totiž moc pomohlo. To říkám beze vší ironie, protože tam na sebe vlastně dští síru různé skupiny, kdy někteří to chtějí, někteří to nechťejí. Pokud by tam byla jednotná fronta kolem Prahy, která říká "je to pro nás důležité", moc by to tomu okruhu pomohlo i z hlediska schvalování.

Pan poslanec Kučera. Já bych to v této chvíli neřešil. Já si myslím, že pan poslanec Kučera musí být v jisté schizofrenii, která se myslím těžko snáší, protože na jedné straně on dobře ví, i on je určitě bombardován celou řadou námětů ekologických organizací, které říkají, že tento postup je špatně, že by se nemělo schvalovat těch deset prioritních projektů. A já zase vím, že kolega Kučera je s nimi v poměrně úzkém kontaktu, a proto těžko asi se říká prostě to, že vlastně ty akce by měly být schváleny rychle, protože co si budeme povídat, oni tu EIA mají opravdu čtrnáct nebo patnáct let starou a myslím, že ty nevládní organizace v něčem mají pravdu. Určitě v tom, že v té historii, deset let třeba zpátky, se ne všechno udělalo tak dobře a řekněme to schvalování nebylo tak úplně možná košer. Bylo samozřejmě podle starých předpisů, ale ty už jsou dneska dávno prošlé.

Já si myslím, že ta možnost, a to zároveň odpovídám i na pana kolegu Stanjuru vašim prostřednictvím, pane předsedající, ten rozdíl je v tom, že nám se v této chvíli podařilo odblokovat deset nebo čtrnáct staveb za 50 mld. korun z té částky a jsou to ty stavby, kde by opravdu hrozilo zdržení, kdyby nemohly být stavěny, protože ony jsou připravené, mají vykoupené pozemky. U těch zbývajících staveb je situace úplně jiná a pan kolega Stanjura to dobře ví. To může potvrdit i pan ministr dopravy. Tam je celá řada akcí, které možná někdy ani nemají, nebo v mnohých případech nemají vůbec územní rozhodnutí, nejsou vykoupené pozemky a jejich příprava bude trvat ještě řadu let a trvala by řadu let.

U těchto akcí je plně možné jet paralelně ty procesy, tzn. dělat i přípravu EIA, protože my se nevracíme k bodu nula u těch staveb. V žádném případě. U těch staveb, které už mají územní rozhodnutí, se dá očekávat, že se doplní EIA a na základě té doplněné EIA – už jsem vyvolal minimálně jednu reakci – takže nevracíme se k bodu nula. Jasně jsme deklarovali, že Ministerstvo životního prostředí bude schopno zkrátit lhůty na samotné minimum, a pokud dostaneme dokumentaci k těm stavbám, vydáme stanovisko do půl roku nebo v průběhu půl roku, takže u těch staveb by nemělo reálně dojít k nějakému zdržení.

Samozřejmě je možné, že dojde k odvolání v rámci územního rozhodnutí nebo stavebního povolení, ale to by došlo vždycky. To prostě nikdy není možno tomuto zamezit, k tomu by mohlo dojít vždycky a víme, že některé ty akce jsou latentně problematické.

Ke kolegovi Luzarovi vašim prostřednictvím, pane předsedající. Mně neschází ani sebereflexe ani pokora. Věřte tomu. Také si vyčítám – ne to, že jsme nejednali. My jsme jednali na desítkách jednání a já minimálně na deseti z nich osobně. A v tom byli zainteresováni lidé nejenom lidé z MŽP, ale z Ministerstva dopravy, Úřadu vlády, Ministerstva zahraničních věcí, Ministerstva pro místní rozvoj. Začali jsme jednat okamžitě potom, co se nám podařilo vlastně zachránit těch 100 miliard korun, které byly ohroženy tím, pokud bychom nepřijali tu třicetdevítku. Ale je pravda, že jsme několik měsíců, řekněme čtyři až pět měsíců, jednali s Evropskou komisí s tím, že oni deklarovali připravenost bavit se o těch dvěstěčtyřicetčtyřkách. To je pravda. Ovšem potom se na těch konkrétních případech ukázalo, že ty projekty se tak strašně změnilly v čase a v projektu a v území, že prostě když oni potom měli ty projekty na stole, tak nám řekli, že o těch dvěstěčtyřicetčtyřkách nejsou ochotni debatovat. Takže to byla ta jediná věc, kterou si vyčítám, a tam určitě je to záležitost, kde jsme mohli být razantnější. Ale upřímně řečeno, v té chvíli nemělo ani smysl, aby tam jezdil premiér, protože všechno šlo podle dohody s Evropskou komisí a oni deklarovali, že budou ochotni o těch starých projektech jednat a schvalovat je ad hoc podle tzv. slovinského modelu, což je model, který se nám osvědčil už v tom minulém roce, a díky němu jsme profinancovali 23 velkých projektů za celkem téměř 50 miliard korun, které také měly starou EIA. Takže není to o tom, že bychom nepracovali. Je to prostě o tom, že jsme skutečně měli za to, že budeme schopni se s Evropskou komisí domluvit i na těch starých projektech, jako se nám to dařilo v tom minulém kole.

Ohledně těch verifikačních jednání, chtěl bych pana kolegu Luzara vašim prostřednictvím, pane předsedající, ujistit, že ta ověřovací stanoviska, dnes bychom jich vydali 150 pro projekty podle zákona 100, ale nemůžeme vydat ani jedno. A to není o rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, ale je to o rozhodnutí Evropské komise, protože jakmile bychom podle zákona 244 vydali byť jedno ověřující stanovisko, tak nám padá financování i z dalších operačních programů. Proto řešíme tento problém.

K panu kolegovi Zahradníkovi. Také si nemyslím, že to je vždycky záležitost, řekněme, stížností těch skupin nevládních organizací. Mnohdy ty stavby prostě v tom minulém období byly připravovány hekticky, s chybami, takže potom kvůli tomu byly napadány u soudů a padaly. Podobnou legislativu má i Německo, Rakousko a pravděpodobně, nevím, jestli mají méně ekologických organizací, ale my nemáme složitější legislativu EIA, než má Německo nebo Rakousko. A i v Německu ta EIA třeba trvá sedm let na silnici, ale je sloučená do jednoho řízení, takže tam se už potom samozřejmě dá daleko rychleji postupovat.

Závěrem bych vám všem chtěl poděkovat za vstřícnost, pokud tento zákon bude přijat podle devadesátky, a chtěl bych znovu zopakovat, že byť se vám zdá ta novela 39/2015, která byla přijata, jako něco, co situaci naprosto zablokovalo, tak já říkám právě z pohledu krizového manažera, kdy jsme byli postaveni do role nebo do pozice, že se musíme velmi rychle rozhodnout, abychom neohrozili dočerpání 100 miliard

korun z minulého operačního období, a jenom z operačního programu Životní prostředí se nám podařilo zachránit 18 miliard, o které bychom přišli, tak já chci deklarovat, že i tento krok jasně svědčí o tom, že my nepřijdeme ani o euro, kolegyně a kolegové. Ani o euro nebo o ani jednu korunu českou, podle toho, co bude v té chvíli platit v České republice, nepřijdeme z evropského operačního programu Doprava díky této legislativě. Buď ty peníze budeme investovat do silnic a dálnic, do všech těchto akcí, které máme připravené nebo které ještě připravíme. A já jsem přesvědčen, a my jsme na tom takhle i s panem ministrem dopravy domluveni, že v tom krizovém režimu postupu u těch zbývajících staveb, u těch zbývajících 86 staveb, nevím, jestli je to přesně tolik, které mají ještě mnoho věcí, které je potřeba předtím, než by vůbec mohli požádat o stavební povolení, tak jsme přesvědčení, že je můžeme stihnout, že je můžeme stihnout třeba i s opakovanou EIA, na které se zahájily už práce na úrovni Ministerstva dopravy, aniž by byly prostě teď ohroženy. To znamená, že těchto deset akcí za 50 miliard korun odblokuje to, co by brzdilo stavební sezonu. A trůfám si říct, že díky tomu, co se nám povedlo – a nezlobte se, že to opakuji, ale ono to tak je, není to tak, že stokrát opakovaná lež by se stávala pravdou. My jsme pomohli stavební sezoně 2014/2015 zásadně právě tím, že jsme přijali tu 39/2015, protože jinak by ty stavební firmy už neměly ty peníze a už by se tolik nestavělo.

Já už se omlouvám, jsem dlouhý.

Takže ještě jednou. Chci vám všem poděkovat, pokud vstřícně přijmete devadesátku, a chci říct, že v září by měla být ve Sněmovně transpoziční novela EIA, ke které bude určitě velká debata a která přinese další zjednodušení a zrychlení celého procesu EIA. A bavme se prosím o těch dalších věcech v rámci té transpoziční novely, kterou do srpna chceme dát do vlády, nebo do konce srpna do vlády, a v průběhu podzimu by se měla objevit ve Sněmovně.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Brabcovi za jeho závěrečné slovo. S přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Ptám se pana zpravodaje, jestli má zájem také o závěrečné slovo. Ano. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je škoda, že pan ministr nevystoupil v rozpravě, protože tím ochudil některé mé kolegy, kteří by bezesporu rádi reagovali.

Navázal bych na dopolední jednání. Tak budete mít víc novel EIA než ministr Dienstbier zákonů za celé volební období. Nevím, co je horší zpráva.

Vy sám sebe označujete jako krizového manažera, já vám to neberu, ale do té krize jste se uvedl sám. Je to taková nová definice krizového manažera. Vyvolám krizi a pak to jako krizový manažer řeším. Proč ne.

Jenom dvě opravdu krátké polemiky s tím, co jste říkal. Vy jste říkal zákon 39/2015, to znamená, z toho čísla je jasné, že byl přijat nebo vešel v účinnost v roce 2015. To se shodujeme. A zachránil stavební sezonu v roce 2014. To je docela

zvláštní logika, že zákon, který byl schválen v roce 2015, zachránil stavební sezonu rok předem. Bez toho by ta stavební sezona dopadla špatně.

Potom, pane ministře, když budete argumentovat na těch ostatních stavbách, tak si vyberte. Nejdřív jste řekl, že velké množství těch staveb nemá ještě ani územní rozhodnutí, načež jste nás ujistil, že ty stavby, které mají územní rozhodnutí, u těch to rozpočtení nebude tak velké. Tak platí buď první, nebo druhé. Skutečně nemůžeme platit obojí dohromady. Je škoda – já už nechci zdržovat tu debatu – že jste to neřekl v rámci normální diskuse, že bychom mohli reagovat a případně to podrobněji debatovat. Ale to si fakt musíte vybrat. Vy na nás vychrlíte takových 300 vět, a když je pak postupně rozebereme, tak zjistíme, že ty věty jdou proti sobě a nemohou platit současně. Tak kdybyste nám dal aspoň variantu, že si můžeme vybrat, která platí, ale skutečně nemohou platit obě dvě najednou.

Za prvé bude platit koruna a ne euro, to vás mohu ubezpečit, neděste nás, a za druhé toto programovací období se jmenuje "2014 až 2020", stejně jako minule. Sedm let. Letos k 31. prosinci uplynou tři roky z tohoto programovacího období. Vy už víte, že nepřijdeme ani o korunu. Ale za ty tři roky vyčerpáme kolik z operačních programů, o kterých jste mluvil? Nula. A už je jedno, jestli korun, nebo eur. To je pořád nula. Takže nám zůstávají čtyři roky. Já obdivuji váš optimismus, že už dneska víte, že nám nezbyde ani jedno euro, ani jedna koruna. Ale to není správná úvaha. Pokud byste řekl "jsem si jist, že peníze, které budeme čerpat, budeme čerpat na dobré projekty", tak to je dobrá věta. A není důležité, jestli tam zůstane nula, nebo sto eur, nebo milion eur. Důležité je, abychom (nesrozumitelné) vyčerpali, byly dobré projekty, které budou sloužit ekonomice tohoto státu, a ne že si úředně dáme a budeme vymýšlet nesmyslné projekty. A něco o tom vím. Operační program Doprava I musel přistoupit k desítkám a stovkám malých akcí s obrovskou administrací, abychom ty peníze vyčerpali. Kdybychom postupovali lépe, a to se netýká této vlády, tak to neberte jako kritiku vás nebo této vlády, tak jsme těch projektů měli mnohem méně s lepším efektem. A místo abychom se z toho poučili, a myslím, že to je poučení pro všechny, abychom ty chyby neopakovali, protože taky v letech 2007 a 2008 se nic nečerpalo, období bylo 2007 až 2013, tak jsme ve stejné, ne-li v horší situaci. Takže jako stát jsme se příliš nepoučili. Tak já doufám, že ty příští čtyři roky z toho programovacího období budou lepší než ty první tři, protože nakonec je stejně důležitý náš státní rozpočet. 1 250 miliard výdajů ročně. A zachránili jsme 40 nebo 50. Ne že by to bylo málo, ale dejte si ta dvě čísla do poměru, to znamená za volební období je to 5 000 miliard. A vy k tomu dáte 50. A neříkám, že bych to chtěl podceňovat, ale klíčové pro dopravní infrastrukturu vždycky budou naše peníze, náš státní rozpočet, naše zákony, jak budeme schopni ty stavby připravovat, soutěžit a stavět.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Zbyněk Stanjura. Závěrečné slovo ještě zpravodaje a budeme pokračovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Pokusím se být stručný. Debata tady probíhala kolem zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, takzvané EIA. Jak

jsem to poslouchal, tak jsem samozřejmě chtěl reagovat na řadu kolegů, ale nebudu to už déle moc rozpitvávat. Jen možná jednu drobnost.

Trochu tady vzniká dojem toho, že EIA je něco špatného nebo nepatřičného. Rád bych to uvedl na pravou míru. EIA je proces, který má za cíl posoudit vliv daných záměrů na životní prostředí. Není to rozhodovací proces. Výsledkem je odborné stanovisko, které potom musí být zahrnuto do dalších rozhodovacích procesů. Je tam samozřejmě zahrnuta i dotčená veřejnost prostřednictvím svých vyjádření, které potom odborný orgán zahrnuje do stanoviska. Samozřejmě to přináší zdržení, někdy to přináší zpoždění. Někdy to naopak přináší klady. Ale to už je prostě rub a líc toho, když budeme občanskou otevřenou společností a umožníme veřejnosti, aby se ke stavbám vyjadřovala. Když hovoříme o těch dopravních stavbách, tak samozřejmě občanům jedné obce to vyhovuje, občanům druhé obce to nevyhovuje. A EIA má právě najít to rovnítko, to řešení, které pokud možno vyhovuje většímu počtu lidí a které je šetrnější.

Problém tady vznikl v tom smyslu, že některé studie EIA byly i 14 let staré. Co k tomu říct? Ono je lehké ukázat na nějakého viníka, ale já myslím, že viníků je vícero, a je to prostě dlouhý proces posuzování, dlouhý rozhodovací proces. Vidím tam určitý hendikep ve veřejné správě. Jak je možné, že některé procesy trvají tak dlouho? Když si vezmete, že vám ztvdne chleba, taky ho nebudete chtít sníst tvrdý, ale koupíte si nový. A tak je to i s těmi studiemi. Krajina se prostě vyvíjí, některé studie relativně zastaraly. Vidíme to, že někdy je chyba i v projektantech, kdy se snaží tlačit nějaký záměr, který se prostě ukáže jako špatný, viz například zavalená dálnice D8, kdy byli projektanti upozorňováni, že vedou dálnici skrze území přirozených sesuvů, ale prostě šlo to tak.

Takže EIA nelze posuzovat jen tak, že je to něco negativního. Já to vnímám pozitivně.

Ale vraťme se k té předloze. Je tady předloha, která umožňuje realizaci desíti klíčových staveb. Je tady navržen postup dle § 90 jednacího řádu. Já to, byť se skřípěním zubů, podpořím, protože byl bych samozřejmě rád, aby se to projednalo standardně, ale asi to v tuto chvíli není možné. Takže doporučuji i všem ostatním, aby jednali podle toho § 90.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za závěrečné slovo zpravodaje. Ještě než budeme pokračovat, mezi 19. a 22. hodinou se omlouvá pan poslanec Herbert Pavera a paní poslankyně Věra Kovářová prodloužila svou omluvu do 17.45.

Po závěrečných slovech přikročíme k hlasování o tom, jestli budeme pokračovat podle § 90 odst. 5. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 843 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zagonguji. Odhlásím vás. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených poslanců, spustím hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 125 a ptám se, kdo je pro pokračování podle § 90 odst. 5. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 125, z přítomných 132 poslanců pro 128. (Proti nikdo.) Návrh byl přijat.

Bylo rozhodnuto a můžeme pokračovat v jednání. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, ale avizovaná přihláška pana kolegy Laudáta s doprovodným usnesením, jestli na něj odkáže, tak jak ho přednášel v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Hlásím se k tomu, co jsem tady přečetl. Možná ale před tím hlasováním bude vhodné, když to přečtu ještě jednou. (Ohlasy z pléna: Ted'.) Ted'? Tak dobře. (Předsedající: Prosím.) Bude tam jedna jazyková úprava prosím.

I. Poslanecká sněmovna České republiky vyjádřila hluboké znepokojení nad skutečností, že bude nutné opakovat proces posuzování vlivů na životní prostředí u projektu D0 silniční okruh (R1) silniční okruh kolem Prahy 511 úsek D1 – Běchovice, čímž dojde k oddálení realizace této klíčové stavby.

II. Poslanecká sněmovna České republiky považuje současný stav, kdy je transevropská doprava realizována na místních komunikacích hlavního města Prahy, za situaci mající vážné negativní dopady na zdraví a kvalitu života lidí a životní prostředí v místech dotčených současnou dopravou.

III. Poslanecká sněmovna ČR vyzývá vládu, aby vyvinula maximální úsilí k odstranění tohoto negativního stavu, k zajištění potřebných finančních prostředků a k co nejrychlejšímu zahájení stavby D0 (R1) silničního okruhu kolem Prahy stavba 511 úsek D1 – Běchovice.

IV. Poslanecká sněmovna ČR žádá Ministerstvo dopravy o informování hospodářského výboru Poslanecké sněmovny čtvrtletně o postupu přípravy této stavby.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě někdo do podrobné rozpravy? V podrobné rozpravě podle § 90 odst. 6 nelze podat pozměňovací nebo jiný návrh, lze pouze navrhnout opravu data účinnosti návrhu zákona, jeho legislativně technických, gramatických nebo písemných chyb. Protože nic takového není, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 843."

Zahájil jsem hlasování číslo 126 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 126, z přítomných 132 pro 129, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Zákon byl přijat, a je tedy možné přijmout podle zákona o jednacím řádu doprovodné usnesení, které bylo přečteno. Má někdo požadavek na hlasování o jednotlivých částech, nebo můžeme hlasovat najednou? Nikdo proti tomu nenamítá. Budeme hlasovat o všech čtyřech bodech najednou.

V hlasování pořadové číslo 127, které jsem zahájil, se ptám, kdo je pro přijetí doprovodného usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 127 z přítomných 132 pro 132, proti nikdo. I doprovodné usnesení bylo schváleno.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 44.

Podle dohody z politického grémia, která byla opakována ještě dnes na organizačním výboru, byl bod 44 projednán. Přerušuji tedy jednání 48. schůze Poslanecké sněmovny, a to do ukončení 46. schůze. Prosím tedy jednotlivé poslance a poslankyně, aby v předsáli podepsali podpisové listiny 46. schůze Poslanecké sněmovny. Pauza pro technické zabezpečení 46. schůze je do 17.25 hodin.

(Schůze přerušena v 17.21 hodin.)

(Schůze pokračovala v 17.36 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat ve 48. schůzi Poslanecké sněmovny přerušeným bodem číslo

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/- druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr Jiří Dienstbier. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, předložený návrh zákona vychází z několika základních bodů. Za prvé zavádí ústřední správní úřad pro oblast střetu zájmů, což vypadá jako nepodstatná věc, ale zdaleka to tak není, protože v minulosti velmi chybělo jakékoliv řízení, především metodické řízení v této oblasti, ale i kontrola dodržování pravidel, a v té oblasti doopravdy nebyl přehled. Dalším principem, ze kterého vychází, je, že zavádí jeden centrální registr, do kterého se vkládají veškerá oznámení, která se podle zákona předkládají, tedy soustřeďují se na jenom místě místo několika tisíc evidenčních míst, kterým příslušní veřejní funkcionáři doposud předkládali a stále ještě předkládají oznámení. Dalším bodem předlohy je zavedení tzv. vstupního oznámení o majetku, které má vytvořit srovnávací základnu, ze které lze usuzovat, do jaké míry jedná veřejný činitel ve veřejném zájmu, jak se vyvíjí jeho majetek v návaznosti na vykonávanou funkci. Stejně tak se mění sankce v tom smyslu, že se

více rozlišují podle závažnosti porušení zákona a zavádí se jejich dolní hranice. Tolik stručně k vládnímu návrhu zákona.

Ještě bych se pokusil stručně zareagovat na projednání ve výborech. Ve výborech byla podpořena řada návrhů, které směřují i proti těmto základním principům, které jsem uváděl. Z logiky věci je považuji za problematické a nemohu je podpořit, protože skutečně narušují ty základní principy. Zmínil bych například zvláštní režim pro soudce, kteří byli doplněni do okruhu veřejných funkcionářů, kde si umím představit, že takto ten okruh může být rozšířen, ale nevidím žádný důvod, proč zavádět nějaký jiný mechanismus podávání veřejných oznámení. Narušuje to doopravdy jeden z těch základních principů.

Nebudu tady teď procházet jednotlivé návrhy, případně se vyjádřím ještě v návaznosti na probíhající debatu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu, dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a také mandátovému a imunitnímu výboru. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 564/1 až 564/9. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Radek Vondráček, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Radek Vondráček: Pane předsedající, jestli mohu, zpravodajem je pan kolega poslanec Vozka, který je omluven.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, ale vy ho můžete zastoupit. Ve druhém čtení se o tom dokonce nehlasuje. Takže prosím, číňte se, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Výborně. Jsem zde. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavněprávní výbor se tímto tiskem zabýval na své schůzi dne 30. března 2016, kdy po vyjádření ministra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu pana ministra Jiřího Dienstbiera, zpravodajské zprávě poslance Ing. Vlastimila Vozky a po rozpravě rozhodl takto:

I. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila.

II. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona změny a doplňky, tak jak jsou uvedeny v písemném vyhotovení tohoto usnesení, které jsou legislativně rozčleněny celkem do 40 novelizačních bodů. Abych je nemusel číst, odkazuji na toto písemné vyhotovení, které jistě máte k dispozici.

III. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu.

IV. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru.

V. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Toť vše. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní prosím zpravodajku výboru nebo zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Pan poslanec Klán. Prosím, pan poslanec je evidentně zpravodaj, nikoliv zpravodajka. (Pobavení.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 36. schůzi po odůvodnění Jiřím Dienstbierem, ministrem pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu, po zpravodajské zprávě poslankyně Ing. Věry Kovářové a po rozpravě přijal usnesení, kterým přerušuje projednávání sněmovního tisku 564.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Prosím nyní zpravodaje mandátového a imunitního výboru pana poslance Martina Plíška, aby nás taktéž informoval o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, mandátový a imunitní výbor se tímto tiskem zabýval opakovaně a na své 36. schůzi dne 30. března 2016 přijal usnesení, že mandátový a imunitní výbor po odůvodnění návrhu a zpravodajské zprávě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon o střetu zájmů, sněmovní tisk 564, se schválenými změnami a doplňky, které jsou uvedeny v příslušném sněmovním tisku, takže je nebudu číst dopodrobna, jenom na ně odkazuji.

Za druhé mandátový a imunitní výbor pověřuje předsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu, a za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu. Tolik usnesení mandátového a imunitního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první s přednostním právem přihlásil pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Vzhledem k tomu, jak velká mediální pozornost je věnovaná tomuto zákonu, tak nás tady moc není. Ale to nevadí.

Na začátku svého vystoupení bych chtěl poprosit všechny kolegy, o kterých eventuálně budu hovořit, aby to nebrali nijak osobně. Čerpal jsem ve svém vystoupení pouze z veřejně dostupných zdrojů, takže prosím přijměte tuto moji prosbu. Nicméně někteří zde ani v sále nejsou, možná to nebudou ani slyšet.

Zákon o střetu zájmů platí, pokud se nepletu, od roku 2006. Naše koaliční vláda se shodla, že je po těch dlouhých letech potřeba tento zákon změnit. Už o tom hovořil pan ministr Dienstbier. Zpřesnit tento zákon, zejména tak, aby politici transparentně přiznávali svůj majetek před vstupem do politiky, a nikoli jak je to nyní, až po ročních působení. Tento zákon je jednou z hlavních priorit naší vlády a přináší ztransparentnění majetkových přiznání politiků a dalších veřejných funkcionářů, která budou podávána elektronicky, budou k dispozici občanům na centrálně vedené adrese před nástupem politika do funkce včetně sankcí za porušení tohoto zákona.

Jen pro připomenutí chci říct, že naši poslanci, mám tím na mysli poslanci hnutí ANO, po svém zvolení zveřejnili svůj majetek, aniž by je k tomu jakýkoli zákon vybízel.

Z našeho pohledu zákon, tak jak jej předložila vláda, je dobrým zákonem. Byly však podány některé pozměňovací návrhy jak opozičními, tak koaličními poslanci, zde kupodivu ve vzácné shodě kolegů Plíška a Chvojky, a tyto pozměňovací návrhy mají jednoho společného jmenovatele, a to zabránit účasti na veřejném životě a v politice lidem, kteří v životě něčeho dosáhli, vybudovali úspěšné firmy, které zaměstnávají lidi a platí daně. Tyto návrhy, které říkají, že člen vlády nesmí vlastnit firmu, resp. podíl ve firmě, dávají jasný signál do naší veřejnosti. Říkají, že si tradiční politické strany prostě nepřejí úspěšné podnikatele v politice. Jasně tyto strany říkají: Chceš jít do politiky? Zbav se firmy. Prodej ji, převed' na manželku, na děti, pak se můžeš stát ministrem.

Chtěl bych se zeptat kolegů z ODS a TOP 09 prostřednictvím pana předsedajícího, proč tento problém neřešili, když byli dvě volební období ve vládě. Proč neřešili ve svých vládách ministry, podnikatele, kteří, ne všichni, někteří z nich naoko své firmy převedli na rodinné příslušníky, kamarády a přátele? Jen pro oživení paměti uvedu pár jmen. Například pan Bárta nebo pan Hřebíček. Ale i pan bývalý předseda TOP 09 Schwarzenberg. Pan Kuba, pan Drobil a mnoho dalších podnikatelů. Tehdy nikomu nevadilo, že firmy některých z nich – některých z nich, a neberte to prosím osobně – po vstupu do politiky zázračně zvýšily své tržby a zisky. Tehdy to nikdo neřešil a zákon porušen nebyl.

Pro ilustraci, vážené kolegyně a kolegové, uvedu jeden příklad ze života, k čemu tyto pozměňovací návrhy kolegů Plíška a Chvojky povedou nebo v podstatě navádějí... Omlouvám se, mám těch papírů tady hodně...

Možná víte, že v roce 1992 byla založena firma, mám pocit, že to bylo v Opavě, firma ESKON, nejdříve jako společnost s ručením omezením a v roce 1996 se změnila na akciovou společnost a jeden z našich kolegů se stal jejím ředitelem a majitelem. Informace o hospodaření a finančních tocích tato firma zveřejnila pouze v roce 1996. Od té doby nebyly informace v obchodním rejstříku k dispozici až do roku 2011, kdy k tomu firmu vyzval soud. Dnes již jsou výkazy doplněny. V roce 2000 tato firma získává zakázku od opavského magistrátu, která trvala

minimálně do roku 2011. V roce 2002 je náš kolega zvolen primátorem a firmu oficiálně opouští. Až do roku 2007 však tehdejší primátor drží třetinový podíl v této firmě a účastní se valných hromad atd. Obchodními partnery této firmy byly např. ČEZ, DALKIA, OKD, Karlovarská Becherovka, PARAMO, pojišťovna, AERO Vodochody, Ospap – to jsou všechno soukromé firmy, ale také Magistrát města Opavy, Ministerstvo obrany, DIAMO, SZDC, Dopravní podnik města Ostravy, města Chodov, Klatovy, Jičín, Jihlava, Vyškov a mnoho dalších.

Já tady mám spoustu tehdy z roku 2006, 2007, 2008 aktuálních článků z novin. Já si osobně myslím, že toto není ta správná cesta. Já to nějak nekritizuji. Pouze to konstatuji jako fakt, že se samozřejmě tyto konkrétní návrhy dají touto cestou obházet.

Když se vrátím do současnosti a pomínu, že pozměňovací návrh kolegy Chvojky nebyl projednán s koaličními partnery, a když pomínu, že je namířen přímo proti Andreji Babišovi, je to lex Babiš, tak se domnívám, že je – nebo byl, nebo je, to je k diskusi – na hraně ústavnosti, protože podle článku 11 Listiny základních práv a svobod má každý právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Někdo může namítnout, že Ústava také říká, že vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců. Občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím. Článek 3 stanoví, že nikdo nesmí být diskriminován z důvodu výkonu některého z těchto práv. Návrhy poslance Chvojky i Plíška podle mého názoru jsou s těmito principy v přímém rozporu, když osoba, která vlastní určitý majetek, je diskriminována omezením v právu zastávat veřejnou funkci člena vlády, nebo naopak osobě zastávající tuto funkci je upřeno vlastnit majetek v podobě obchodního podílu.

Nepovšimnout si nelze ani naprosté nekonceptnosti a nepřiměřenosti návrhu. Jednak je při obecném pohledu na věc nejasné, proč byl selektivně zvolen právě majetek spočívající v podílu, a nikoliv jiné typy majetku, např. závod podnikatele – fyzické osoby, proč byla stanovena právě hranice 40 % podílu a proč se má toto omezení týkat členů vlády, a nikoliv jiných veřejných funkcionářů. Zřejmě se presumuje, že vlastnictví 40 % a většího podílu v jakékoli obchodní korporaci má a priori vliv na výkon funkce člena vlády, což je však extrémní paušalizace různorodých situací, která musí nutně vést ke stanovení takových mezí práv, které nejsou přiměřené příslušnému veřejnému zájmu a diskriminují některé jednotlivce.

Právě uvedené potvrzuje i rozhodovací praxe Ústavního soudu, podle něhož ochrana vlastnictví a respekt k němu bez ohledu na druh a povahu subjektu, jemuž vlastnické právo svědčí, jsou jedním ze základních postulátů, nebo řekněme znaků demokratického a právního státu. Ústavně konformní omezení vlastnického práva je možné pouze ve veřejném zájmu na základě zákona a za náhradu, přičemž míra a rozsah omezení musí být proporcionální ve vztahu k cíli, který omezení sleduje, a prostředkům, jimiž je omezení dosahováno. Tam, kde jedna z těchto podmínek nuceného omezení vlastnického práva absentuje, např. zákon nepředkládá poskytnutí kompenzace za jeho omezení, jedná se o neústavní porušení vlastnického práva. V takových případech lze ústavně konformně omezit vlastnické právo pouze se

souhlasem vlastníka. Proto existuje-li v zákoně veřejnoprávní institut omezující vlastnické právo, aniž by s tímto omezením spojoval poskytnutí náhrady, je nezbytnou podmínkou jeho ústavní konformity souhlas vyjádřený vlastníkem.

Stávající koncepce ochrany vlastnického práva dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva vychází z toho, že ačkoliv protokol č. 1 k úmluvě neobsahuje definici obsahu vlastnického práva, zaručuje každému právo vlastnit majetek a přiznává vlastnickému právu všech účastníků stejný zákonný obsah a ochranu, současně však zdůrazňuje, že vlastnické právo není absolutně neomezené. Naopak připouští omezení vlastnického práva zákonem z důvodu ochrany práv druhých a ochrany veřejného zájmu, kterým je ochrana lidského zdraví, přírody a životního prostředí. S ohledem na povinnost šetřit podstatu a smysl vlastnického práva, článek 4 odst. 4 Listiny, nesmí být vlastnické právo takto omezeno ve větší než přiměřené míře a pouze tehdy, když je to nezbytné. Je třeba vždy posuzovat, zda omezení užívání majetku vlastnického práva sleduje legitimní cíl, zda je v souladu s vnitrostátním právem a zda je přiměřené ke sledovanému cíli.

V této souvislosti si kladu otázku, když chceme diskriminovat člena vlády, jaký je potom rozdíl mezi ministrem a hejtmanem, poslancem, senátorem, primátorkou, primátorem a dalšími uvolněnými politiky. Já za sebe říkám, že žádný. Každý z nich, pokud vlastní firmu nebo podíl, pokud bude chtít, tak zneužije své funkce ve prospěch své firmy – a těch případů z minulosti máme bohužel mnoho. Proto jsem tento pozměňovací návrh, o kterém jsem hovořil, nepodal, a to proto, že omezovat vlastnické právo mně připadá absurdní pro kohokoli, ať je to člen vlády, poslanec, senátor, či starosta.

Zkusme se ještě na závěr mého vystoupení podívat, jaká jsou omezení pro členy vlády v ostatních evropských zemích. Mám k dispozici dva materiály. Jeden z nich je materiál, který zpracoval Parlamentní institut, který se jmenuje Omezení členů vlády vykonávat určité činnosti po dobu výkonu vládní funkce a deklarace členů vlády bránící střetu zájmů z dubna 2015. A pak mám ještě jeden materiál zpracovaný z externích zdrojů, který popisuje v podstatě totéž, ale v menším počtu států.

Existují ve světě dva systémy upravující předcházení střetu zájmů v exekutivě. První z nich je založen na transparentnosti a uveřejňování aktiv veřejných činitelů. Spočívá v podrobném a zveřejněném registru aktiv darů a činnosti veřejných činitelů. Tento systém má třeba Velká Británie a byl založen primárně pro poslance. Vztahoval se a vztahuje se i na členy vlády, protože v Británii jsou vždy členy parlamentu.

Druhý systém spočívá v zákazu činnosti při výkonu člena vlády a v zákazu přijímání jakýchkoliv darů. Tento systém se uplatňuje například ve Spojených státech amerických. Řada evropských států aplikuje pro členy vlády a další exekutivní činitele kombinaci obou systémů, jak deklaraci aktiv, tak některé zákazy činností a přijímání darů.

Prvním nástrojem zajišťujícím regulaci střetu zájmů členů vlády jsou prohlášení o majetku, aktivech, činnostech, příjmech a darech a jejich změnách. Počátek právních úprav podávání prohlášení, která by měla zabránit střetu zájmů, můžeme u většiny evropských států najít na přelomu osmdesátých a devadesátých let minulého

století. V některých státech jsou upravena prohlášení o majetkových poměrech, popřípadě darech, pouze pro členy parlamentu, protože oni byli těmi činiteli, kteří nejsou podřízeni vládě, a nebylo možno jejich chování regulovat mimoprávními interními vládními nástroji.

V některých státech se povinnost odevzdávat prohlášení vztáhla zákonem i na prezidenta státu, členy vlády a jiné vysoké státní funkcionáře. V některých zemích je okruh osob povinných podat prohlášení za účelem zabránění střetu zájmů rozšiřován i na jiné činitele než vedoucí centrálních orgánů, zejména v nově vznikajících úpravách zemí střední a východní Evropy, například na činitele regionů, obcí, popřípadě zastupitele. Hodnoticí zpráva GRECO, z níž poslední byla přijata v roce 2010, zároveň konstatuje, že míra zneužívání veřejných funkcí v jednotlivých státech nemá přímou spojitost s obsahem a rozsahem právní úpravy.

Prohlášení musí ve většině států podat osoba písemně na počátku svého funkčního období. Často bývá stanovena povinnost obnovovat prohlášení v průběhu výkonu funkce pravidelně nebo při podstatné změně. V právních úpravách není výjimkou povinnost opětovného podání prohlášení po skončení funkce. Takřka ve všech zemích, kde je podávání prohlášení formalizováno, existuje registr prohlášení. K tomu také směřujeme. Prohlášení se podává ze strany členů vlády k různým osobám a institucím, jako je předseda sněmovny, určitě parlamentní výbor, specializovaná instituce, předseda vlády a tak dále.

Já to nebudu celé číst, ten materiál je velmi obsáhlý. Já bych se jenom zaměřil, jak je omezena činnost člena vlády v souvislosti s jeho možností vlastnit majetek.

Pokud se týká Velké Británie, tak ve Velké Británii neexistuje výslovný zákaz souběhu funkce ministra ve vládě s vlastnictvím obchodního podílu. Konfliktu zájmu ministrů se věnuje takzvaný ministerský kodex, který v bodě 7 upravuje vztah mezi výkonem funkce ministra ve vládě a jeho soukromými zájmy, avšak to jen ve velmi obecné rovině. V té Velké Británii je to spíše o morálce než o zákonu nebo něčem, co je napsáno na papíře.

Pokud se týká Francie, ve francouzském právním řádu tuto problematiku upravuje zákon číslo 2013-907 z 11. 11. 2013. Nicméně ani v tomto případě citovaný předpis neřeší přímou otázku neslučitelnosti výkonu funkce ministra a vlastnictví podílu v obchodní společnosti. Předmětem úpravy je obecný střet zájmů vymezený jako situace, která zakládá překážku mezi veřejným zájmem a veřejnými nebo soukromými zájmy, jež by mohla ovlivnit nezávislý, nestranný a objektivní výkon veřejné funkce. Každý člen vlády musí sestavit kompletní, přesné a pravdivé prohlášení o svém majetku a finanční situaci a předat je prezidentovi. Člen vlády, který se domnívá, že je ve střetu zájmů, je povinen toto písemně sdělit předsedovi vlády, který rozhoduje o vhodném řešení konkrétního střetu. Tím je například zveřejnění osobních zájmů ministra, ministrovo zdržení se při projednávání a rozhodnutí věci týkající se daného zájmu a v krajním případě také odvolání ministra.

Rakousko. Rakousko tady bylo několikrát zmiňováno a je pravda, že Rakousko patří spolu s Polskem ke dvěma zemím v Evropě, kde je tento problém řešen konkrétněji. V Rakousku upravuje danou problematiku spolkový zákon o střetu zájmů na nejvyšších úradech a dalších veřejných činitelů z roku 1983. Obecný zákaz

předmětného souběhu funkce člena spolkové vlády s vlastnictvím podílu v obchodní korporaci tento zákon nestanoví. Nicméně abych to nečetl celé, je pravda, že v Rakousku, pokud člen vlády vlastní více než 25 % ve společnosti, tak tato společnost se nemůže ucházet o veřejné zakázky. Takto řeší situaci Rakousko.

Pokud se týká Německa, tak německý právní řád neobsahuje výslovný zákaz souběhu výkonu funkcí člena vlády a vlastnictví podílů obchodní společnosti. Existuje nicméně etický kodex, kodex chování členů Německého spolkového sněmu, a ten to ukládá členům sněmu, aby o veškerých svých zájmech a aktivitách v soukromých společnostech informovali předsedu sněmu, lze-li takový zájem, aktivitu považovat za významnou vzhledem k hospodaření takové společnosti.

Pokud se týká Itálie, tak střet zájmů upravuje zákon číslo 215 z 20. 7. 2004. Podle něj členství ve vládě samo o sobě neomezuje vlastnická práva osob k podílům v soukromých společnostech. Členové vlády se nicméně nemohou účastnit legislativního procesu, jsou-li ve střetu zájmů. O střet zájmů se jedná mimo jiné, pokud člen vlády vykonává úřad nebo jinou funkci odlišnou od funkce vládní nebo jinou odbornou či samostatně výdělečnou činnost, jestliže tyto jsou v jakémkoli vztahu k výkonu funkce člena vlády.

Pokud se týká Belgie, tak belgický právní řád rovněž nezná normu, která by zakazovala členům vlády vlastnit podíl v obchodní společnosti. Opět je ale potřeba upozornit na určitá omezení, která se k této problematice vztahují. Ministři například nesmějí uvádět svou funkci ministra v dokumentech a publikacích obchodních společností. Po dobu pěti let po uplynutí funkčního období se bývalý ministr nemůže stát členem vedení společnosti, které za doby jeho funkce bylo vládou uděleno koncesní oprávnění, a ministr se nemůže podílet na zadávání nebo uzavírání smlouvy se společností, v níž má obchodní podíl.

Pokud se týká Nizozemska, stejně jako ve všech zmiňovaných případech není zákonem výslovně zakázán souběh vlastnictví podílu v soukromé společnosti a výkonu funkce člena vlády. Konkrétní pravidla pro členy vlády stanovuje etický kodex, který vyžaduje, aby se tito vzdali vedlejších funkcí a vyhnuli se tak zjevnému konfliktu zájmů. Oficiální vládní dokument ministrům ukládá, aby rezignovali na všechny další svoje funkce vedle vládní funkce, a to z důvodů prevence proti nařčení z neobjektivního rozhodování.

Pokud se týká Švédska, tak švédská legislativa nezná obecný zákaz souběhu členství ve vládě a vlastnictví podílu obchodní společnosti. Předseda vlády a ministři jsou však obdobně jako ve výše uvedených případech povinni činit prohlášení o svém majetku včetně vlastnictví obchodních podílů a o jeho případných změnách. (Řečník se odmlčel a pije.) Omlouvám se.

Norsko. Není výjimkou, když norský právní řád nezakazuje ministrům vlastnit obchodní podíly.

Já už to zkrátím, omlouvám se za tu délku.

Švýcarsko. Švýcarský právní řád rovněž nenutí ministry, členy spolkové rady, zbavovat se a priori obchodních podílů, které vlastní. S ohledem na případný střet zájmů však opět existuje několik výjimek, jež upravuje zákon o organizaci vlády a

státní správy. Členové spolkové rady tak musí sami sebe vyloučit z projednávání a rozhodování určité věci, pokud k ní mají osobní vztah.

Čili tolik stručně z prvního materiálu.

Pokud se týká materiálu Parlamentního institutu, tak v podstatě většinu států jsem řekl. Ještě je tady Estonsko – není zákaz vlastnit majetek. Finsko – není zákaz vlastnit majetek. Francii, Itálii jsem říkal. Kanada, ta je daleko. Litva – není zákaz vlastnit majetek. Maďarsko – není zákaz vlastnit majetek.

Polsko. Polsko je jeden ze států, kde je zákaz vlastnit majetek pro členy vlády. Členové vlády a další veřejní funkcionáři na celostátní regionální úrovni jsou povinni předložit souhrnné oznámení o majetku na začátku i na konci výkonu funkce. Ústřední protikorupční úřad je zodpovědný za ověřování těchto oznámení. Na základě návrhu veřejného ochránce práv z dubna 2014 se nyní plánuje zefektivnit celý systém a přijmout novelu. Členové vlády musí oznamovat veškeré činnosti a veškeré příjmy, ať byly získány v soukromé nebo veřejné funkci, či zaměstnání nebo živnosti. Musí uvádět dary, jejichž hodnota...

Zákaz podnikatelských aktivit... Zákaz podnikatelských aktivit upravuje zákon o omezení výkonu ekonomické činnosti osobami plnící veřejné funkce, tzv. antikorupční zákon, a to pro řadu výkonných funkcí centrálních regionálních i místních orgánů v Polsku. Článek 4 zákona stanoví, že je zakázáno být členy správních rad, dozorčích rad, mít zaměstnání nebo jiný pracovní poměr v obchodních společnostech, být členy správní a rozhodčí rady a kontrolní komise družstva, být členem správní rady nadace, která provádí hospodářskou činnost, vlastnit v obchodních společnostech více než desetiprocentní podíl akcií nebo ovládat více než deset procent základního kapitálu v každé z těchto společností, podnikat na vlastní účet nebo společně s jinými si nechat spravovat tyto činnosti nebo být mandatář nebo správcem těchto činností.

A ostatní státy ještě. Slovensko – není zákaz vlastnit. Spojené království jsem říkal. Německo jsem říkal. Španělsko – není zákaz vlastnit. Švédsko jsem říkal.

Takže v podstatě pokud se týká nějaké rekapitulace, tak můžeme konstatovat, že z dostupných zdrojů je známo, že omezení funkce člena vlády vlastnit majetek je v Polsku a v Rakousku. Pokud vlastní člen vlády více než dvacet pět procent, tak se nemůžou účastnit tyto firmy obchodů se státem. Takže tolik jenom velmi stručně z mé strany.

Nějaký komentář k zákonu. Na závěr znovu opakuji, zákon, tak jak odešel z vlády, je dobrý. Myslím si, že je potřeba ho zpřesnit, tak jak je navrženo vládou. Pozměňovací návrhy kolegů Plíška a Chvojky podle mého názoru jdou nebo jsou v rozporu, nebo můžou být v rozporu s Ústavou a se základní listinou práv a svobod. Ale to je samozřejmě na nějakou delší debatu.

Omlouvám se za delší čas i kolegům, které jsem tady citoval. Nicméně hovořil jsem pouze z dostupných zdrojů. Děkuji za pozornost.

Mistopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Martin Plíšek. Pardon,

s přednostním právem... Vy jste oba zpravodajové, takže pokud možno se dohodněte. (Zpravodajové se dohadují, který vystoupí.) Ano, pan kolega Vondráček je gentleman. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Pěkný teď už podvečer, milé kolegyně, vážení kolegové. Nehlásil jsem se s faktickou poznámkou, ale dovoluji tedy v úvodu, abych reagoval na některá vyjádření pana předsedy Faltýnka.

Zejména je potřeba odkázat na Ústavu ČR článek 70, kde se hovoří o tom, že člen vlády nesmí vykonávat činnosti, jejichž povaha odporuje výkonu jeho funkce. Podrobnosti stanoví zákon. Pan předseda Faltýnek tady odkazoval na Listinu základních práv a ochranu vlastnictví apod. Nicméně přímo naše Ústava zmiňuje členy vlády na rozdíl od ostatních veřejných funkcionářů ať už na krajích, nebo na obcích. Zmiňuje členy vlády jako ty, u nichž se mají stanovit činnosti, jejichž výkon a povaha odporuje výkonu jeho funkce, a to právě je z hlediska střetu zájmů vztah člena vlády ministra ke svému podnikání, ke svým firmám. Mimochodem, pan předseda Faltýnek tady říká, že návrhy mé nebo kolegy Chvojky brání podnikatelům, úspěšným podnikatelům, ve vstup do politiky. Tak se ptám, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího: vám nevadí, že už teď živnostníci, osoby samostatně výdělečně činné, nemohou vykonávat funkci člena vlády? A nepřipadá vám zvláštní a asymetrické, že živnostník nemůže být členem vlády jako osoba samostatně výdělečně činná a ovládající osoba ve velké korporaci, ve velké právnické osobě, podnikající osobě, firmě, která může udělovat pokyny managementu např. o tom, kterých veřejných zakázek se má účastnit nebo o jakou státní dotaci požádat, tak toto je ze zákona možné? Vy tam skutečně nevidíte ten potenciální střet soukromého a veřejného zájmu?

Takže také chci ještě doplnit, že jak už jsem zmínil (nesrozumitelné) na Ústavu, jsou přísnější podmínky, a je to tak logické, na jmenované funkce než na funkce, které vznikají volbou. Na to je také spousta i studií, které tady nechci předčítat a nechci tím zdržovat. Ale abychom se nad tím zamysleli, že je logické, že jsou přísnější podmínky pro výkon jmenovaných funkcí než funkcí, které vznikají přímo z vůle voličů ve volbách.

Mimochodem to, že návrhy mé nebo kolegy Chvojky z hlediska ovládajících osob nejsou protiústavní, tak na to existují právní analýzy, například pana docenta Kysely a např. pana profesora Gerlocha, bývalého děkana pražské Právnické fakulty, nyní tuším prorektora. Takže toto je podchyceno i v jejich stanoviscích v tom smyslu, že neomezujeme vlastnické právo, pouze říkáme, že některé činnosti, které člen vlády vykonává, a to znamená ovládající osoba, která vlastní čtyřicet a více procent, tak si člen vlády musí vybrat, jestli bude ovládající osobou ve firmě, nebo členem vlády.

Vy jste tady zmiňoval analýzu z těch zemí. Já jsem si ji také nechal udělat. A musím doplnit, že nejenom Polsko, kde je dokonce od deseti procent zákaz vykonávat činnost ve vládě, to znamená, když člen vlády vlastní deset a více procent, tak se musí nějak zachovat a ve vládě být nemůže, tak i oblíbené Chorvatsko pana ministra financí, tam je to dokonce nastaveno na pět procent. Takže v Chorvatsku by pan ministr financí Andrej Babiš nemohl být ve vládě, pokud by nesnížil svůj podíl ve

firmě na pět a méně procent. Mimochodem k přísnější úpravě sahala Itálie poté, co byl opakovaně premiérem Silvio Berlusconi. Rakousko tady bylo zmíněno. I v Litvě jsou přísné podmínky.

To znamená, úpravy jsou velmi rozdílné. Vycházejí z nějakých historických zkušeností. Obecně platí, že v zavedených demokraciích stačí spíše etické kodexy a prohlášení o tom, že dotyčný člen vlády nebude v konfliktu zájmů a sám dobrovolně se vzdá některých činností, které jsou v konfliktu zájmů. A v postkomunistických zemích, tam samozřejmě, kde měli zkušenosti s oligarchy nebo s někým, kdo velmi kumuloval ekonomickou, mediální a politickou moc, tam cítili zapotřebí upravit toto konkrétně a přesně v zákoně.

Mimochodem, když tady hovořím o Polsku a Chorvatsku, tak to je jasná ukázka, že návrhy, které jsem předložil, jsou mírnější a rozhodně nejsou nejpřísnější v evropském měřítku.

Tolik asi ve velmi stručné reakci, protože samozřejmě právní argumenty bychom tady mohli vznášet o protiústavnosti. Pokud tento zákon i s těmito pozměňovacími návrhy bude schválen, nic nebrání hnutí ANO, aby se obrátilo na Ústavní soud, aby ten posoudil – protože ten jediný může posoudit, jestli nějaký schválený zákon je protiústavní nebo není, tak aby toto posoudil.

Protože nechci zdržovat tuto debatu, tak rovnou zmíním a odůvodním pozměňovací návrhy, ke kterým se přihlásím potom ještě v podrobné rozpravě. Já jsem i na základě debat a jednání ústavněprávního výboru znovu vložil do systému návrh, který skutečně říká, že člen vlády nesmí být ovládající osobou podnikající právnické osoby, to znamená ovládat a vlastnit 40 a více procent dané firmy, s tím, že ten návrh je řekněme v obecné poloze a já v něm neřeším, co dalšího má ten člen vlády případně udělat, zda ten podíl převést, vzdát se ho a podobně. To je skutečně na něm a do toho já nechci zasahovat. Mám to takto v obecné rovině. Ale jak už jsem zmínil před chvílí, není správné, aby v 8.05 ministr podepisoval správní rozhodnutí za stát a Českou republiku a v 8.10 dával pokyn managementu své firmy, které veřejné zakázky se má zúčastnit a o jaku státní dotaci nebo investiční pobídce má požádat. To skutečně pokládám za nepřijatelné a za kolosální střet zájmu soukromého a veřejného.

Ten druhý pozměňovací návrh, ke kterému se chci přihlásit, znamená – protože jak jistě víte, ústavněprávní výbor podpořil můj návrh, aby se firmy, které alespoň z 25 % vlastní člen vlády, nemohly účastnit veřejných zakázek. Pokládám skutečně za nepřijatelné, pokud člen vlády má, a to nepochybně má, exkluzivní informace, tak aby na jedné straně rozhodoval o miliardových výdajích ze státního rozpočtu a na druhé straně aby jeho firmy byly příjemci veřejných peněz z veřejných zakázek. Proto navrhuji ještě nový pozměňovací návrh, obdobné ustanovení, aby ty firmy, které alespoň z 25 % vlastní člen vlády, nemohly pobírat nenárokové dotace a investiční pobídky, protože to je stejný princip. Mimochodem, pokud jde o veřejné zakázky, je to princip, který platí v Rakousku. Já nevidím důvod, pokud v Rakousku tato úprava platí, proč by nemohla platit také v České republice. A pokud jde o ty dotace a investiční pobídky, tak je přece zřejmé, že pakliže nějaký úředník je posuzuje

z hlediska toho, že firma je vlastněná členem vlády, tak může být v tomto ovlivněn, a platí tam ten princip, který se týká i veřejných zakázek.

Tolik asi z mé strany. Pak se v podrobné rozpravě ještě přihlásím k těmto dvěma pozměňovacím návrhům. Děkuji za pozornost.

Mistopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji Plíškovi. Nyní zpravodaj pan poslanec Radek Vondráček. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem se těšil, že budu mít konečně jednu přednostní právo, ale i druhé místo je pěkné a dostal jsem se sem relativně brzy.

Měl jsem dva předřečníky. Já bych nejprve zvolil stejný postup jako kolega Plíšek a krátce bych reagoval na jeho slova, která zazněla před chvílí.

Mrzí mě od něj, že používá jako právník některé věty, kdy uvádí a hovoří o činnosti s odkazem na Ústavu, když přece prosté vlastnictví není činnost. My všichni víme, že předseda hnutí ANO Andrej Babiš nevykonává žádnou aktivní funkci v žádném statutárním orgánu, má pouze holé vlastnictví. Toto není činnost a nemělo by to být zaměňováno.

Pak tady bylo zmíněno Chorvatsko. V Chorvatsku je takový přísný zákaz, nicméně, já se k tomu možná ještě dostanu ve zbylé části svého příspěvku, ale v Chorvatsku mají na tyto instituty vytvořené podmínky. Oni na to mají zákonný rámec, jak má takový člověk postupovat. Po dobu, kdy se daný člověk stane členem vlády nebo premiérem, může podle zvláštního právního předpisu svůj majetek světit do správy prověřeného subjektu, zpravidla tuto činnost vykonávají advokátní kanceláře, ne že bych lobbboval za advokátní kanceláře, ale zkrátka a dobře mají tam takovou kompetenci, a po skončení funkce plynule opět získává svůj majetek a může pokračovat dál. Nám tento institut chybí, a kdybychom přijali tuto právní úpravu, tak by to bylo plácnutí do vody.

Co se týče Rakouska, před chvílkou mi přišla zpráva, že v Rakousku zakázali telefonování z auta i s handsfree, tak si myslím, že také ve všem si nemusíme brát příklad z Rakouska.

Ale teď zpět k tomu, oč tu běží. Já bych rád dostal tu debatu zpátky na koleje, kde byla, i když samozřejmě já jsem s našim panem předsedou klubu nekoordinoval příspěvek a on část těch argumentů, které jsem chtěl použít, použil dříve. Nebudu to opakovat, když tak něco tady budu přeskakovat.

Vrátil bych to k tomu, že dnes je předmětem projednávání tisk 564, to je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, tedy novela zákona, kterou hnutí ANO 2011 dlouhodobě podporuje a patří mezi priority. Má odstranit dosavadní nedostatky zákona, především určitou roztržičnost stávající právní úpravy, která narušuje princip veřejné kontroly. Tolik citát z důvodové zprávy.

V tomto konkrétním okamžiku kopeme za stejnou věc, pane ministře. Máme stejný zájem, aby se projednávalo to podstatné.

V tom zákoně se řeší sjednocení evidenčních orgánů, povinnost podat oznámení o majetku na začátku funkce, zpřísnění a rozšíření zákazu konkurence podle § 6, hlavně vytvoření adekvátního systému sankcí, tak aby celý systém byl funkční. A teď – co se stalo. Z ničeho nic z toho všeho máme lex Babiš. A veřejnost, resp. média nic jiného v této souvislosti nezajímá. To dobré a užitečné se nám vytrácí. Já jsem měl problém se nesmát nahlas ráno do rádia. Měl jsem rozhlasovou diskusi s kolegou Chvojkou a paní moderátorka nebo redaktorka tam uváděla: "Pane poslanče Chvojko, vy jste autorem návrhu zákona lex Babiš." Už to není vládní návrh zákona o střetu zájmů, už je to jenom lex Babiš a navrhovatelem je pan Chvojka. Podařilo se mi nesmát a budu pokračovat ve vážném tónu.

Víte, já bych vám rád přiblížil aspoň stručně debatu, která probíhala v našem ústavněprávním výboru, protože kdy jindy než teď na tomto druhém čtení se k této debatě vrátit a říci, oč tu běží.

Zřejmě největší problém, který jsme tam po celou dobu měli ti z nás, kteří nesouhlasí s předloženým návrhem, a měl bych rozlišovat, návrhy jsou dva, ono nám toho přibýlo, je ten samotný genetický původ toho celého návrhu. Původně jsme měli opoziční návrh pana kolegy Plíška, ryzí opoziční návrh se všim všudy, který potom, notně vylepšen a zlepšen, byl osvojen a navržen panem poslancem Chvojkou ze strany koaliční. Připomínám si výrok svého vzácného kolegy Komárka, který se tam ptal, jestli to kolega opravdu myslí vážně. Že se jedná o zhmotnělý sen pana Kalouska, nicméně podaný členem ČSSD. Hovořilo se tam o tom, že kdybychom brali koalici jako sňatek, tak nám byla ČSSD poprvé nevěrná s TOP 09, a dokonce z tohoto svazku vzniklo dítě a to je tento pozměňovací návrh.

To byl začátek. A takhle konstruktivně jsme se na ústavněprávním výboru už dlouho ne bavili. Připomínám, že to bylo v březnu a bylo to v době, kdy jsme ještě netušili, co se stane v souvislosti s reorganizací policie, kdy opět cítíme jasné souznění některých stran, ať už koaličních, nebo opozičních. Bohužel tady máme pokračování neustálého konfliktu už ne mezi pravicí a levicí, ale už jenom konfliktu všech existujících stran proti osobě Andreje Babiše.

K tomu samotnému návrhu, abych zůstal aspoň trochu věcný. Každý, kdo ví, každý, kdo volil, každý, kdo dal hlas hnutí ANO, já si myslím, že každý člověk v této republice ví, že Andrej Babiš je majitelem koncernu Agrofert. Přesto, nebo díky tomu, nejsem schopen to posoudit, obdrželo hnutí ANO určitý počet hlasů. Byla to vůle voličů. V době, kdy se ustavovala tato Sněmovna a kdy jsme jednali o vládě, kdy se podepisovala koaliční smlouva, jsem nezachytil ani jedinou větu ze strany pana premiéra, že by mu tato okolnost bránila v tom, aby podepsal koaliční smlouvu, a díky této koaliční smlouvě se stal premiérem této země. V té době to ještě nevařilo. Teď nám to vadí. Mně zase vadí, že kvůli jednomu člověku budeme deformovat právní řád této země a budeme přijímat zákony, které jsou vždycky špatné, když se personifikují. A teď to opravdu nemyslím jenom na tento konkrétní příklad. My jsme tu dopoledne probírali oprávnění, pravomoci ombudsmana, a i v tomto případě se někdy tento zákon personifikoval vůči osobě současně paní ombudsmanky. A říkám za sebe, taký to nebylo dobré, i když jsem třeba stál v jiném táboře.

K samotnému textu zákona. Pan předseda Faltýnek už uvedl čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Já bych ale rád upřel vaši pozornost ještě k čl. 21 odst. 4, který jasně zní, že občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným funkcím. To znamená nejen voleným, ale i těm jmenovaným. A vy tady tímto pozměňovacím návrhem fakticky zabraňujete určité části obyvatelstva, aby vykonávali funkci svobodně, bez toho, že by se vzdali části svého majetku. Ta úvaha není v jádru úplně špatná. My se tady o ní můžeme akademicky bavit, ale pravda je, že právní řád neobsahuje odpověď pro ty lidi, co se stane, když chtějí takovou funkci vykonávat. Opravdu se mají vzdát svého majetku, který třeba budovali dvacet, třicet let? Mají ho převádět na bílé koně? Mají ho převádět na manželky? To už tu přece bylo, to chceme? Není stokrát lepší, když ten člověk je v permanentním ohrožení střetu zájmů, takže si dává mimořádný pozor a je pod mimořádným dohledem veřejnosti a jde se do toho otevřeně a transparentně? Můžeme se opravdu na chvilíčku nebavit o jménu Babiš a budeme se bavit o někom jiném? No, nejsem ten, kdo o tom mluví.

Vezměte si hypotetický příklad doktora, který vybuduje soukromou kliniku, výbornou prosperující soukromou kliniku. Dostane se do určitého věku, kdy chce něco udělat pro veřejnost. Je mu nabídnuto křeslo ministra zdravotnictví. Ten člověk je ideální manažer, perfektně ovládá daný obor. Chce tu práci dělat. A co má v tu chvíli dělat? Já se ptám kolegů, kteří to navrhovali, jak se má zachovat. Má ten svůj majetek prodat? Má ho na oko někomu převádět? (Poslanec Faltýnek: Může ho převést na manželku.) Ano, na oko převést na manželku. Kdyby existoval opravdu právní instrument, kdyby existoval právní instrument v našem právním řádu, že ho může po určitou dobu dát do správy, nemusí se o něj bát. Můžeme se bavit o tomto návrhu. Ale tento návrh je původně ryze opoziční, na to nemůžu říct půl slova, ale je nedomyšlený, není zakotvený v našem právním řádu a takoveto zásadní návrhy, které mají ústavní propojení, by měly, a na tom trvám, být vládními návrhy a minimálně by tam měla následovat nějaká debata v Legislativní radě vlády, minimálně by zde měla být vytvořena RIA, co se týče právních a ekonomických dopadů na takovou situaci. Říkám, nebudeme se o tom člověku, já už nebudu jmenovat to jméno, bavme se třeba o situaci mě konkrétně. Jsem advokát, mám svoji advokátní kancelář, ta má nějaké zaměstnance, mám svoji klientelu. Můžu si založit společnost s ručením omezeným – ale pozor, společníkem ve společnosti s ručením omezeným může být zase jenom advokát. A dostanu nabídku být ministrem pro Moravu a Slezsko třeba. To bych vzal, to by byla výborná funkce. A co teď s tím? Já nemám manželku advokáta, takže já to nemůžu prodat ani té manželce. Takže jediné že si najdu nějakého ochotného jiného advokáta, kterému budu tak věřit, že mu svěřím svoje životní dílo.

To je prostě špatně, přátelé. Zkuste se nad tím zamyslet. Já vím, že v těchto prostorách to nefunguje vždycky na sto procent, málokdy to vyjde, ale odkazují se na zdravý rozum v této Poslanecké sněmovně. Zkuste se nad tím věcně zamyslet, kam se dostáváme.

V další části příspěvku se omezím, protože z velké části byla vyčerpána mezinárodní komparace panem Faltýnkem. Já vám zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu kolegovi Vondráčkovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Tak já děkuji za slovo. Jenom velice v krátkosti zareaguji na některá slova svého pateticky hovořícího předřečníka. Chtěl bych říct, že v té části, kde se zmiňoval, že lidé zvolili ministra Babiše, o kterém potažmo nejvíce hovořil on, já to slovo používám jenom proto, že ho tady řekl on asi padesátkrát, tak ho zvolili poslancem, nikoli ministrem financí. Ministra financí z něho udělala až tato Sněmovna. To, jaký to je střet zájmů, vidíme např. na podniku Čepro, kde navýšil podíl dodávek biopaliv firmám z koncernu Andreje Babiše několikanásobně, na desítky procent. Upozorňuji, že firma Čepro je přímo vlastněna ministrem Andrejem Babišem.

Chci říct, že tento zákon jednoznačně není účelový. Přece tohle není zákon pro Andreje Babiše. Tady bylo jmenováno, a jmenoval je kolega Faltýnek, předchozí ministry – tenhle zákon se samozřejmě bude vztahovat i na ně a jakékoli budoucí, kteří budou přicházet. Já si myslím, že kolega Vondráček to zbytečně personifikuje na Andreje Babiše. A samozřejmě ty převody na tolikrát tady úsměvně podávané od pana předsedy Faltýnka a od pana zpravodaje Vondráčka, týkající se převodů na děti a na manželky, tak já jsem tady nedávno slyšel velmi emotivní projev právě od jejich předsedy pana Andreje Babiše, kdy vysvětloval kauzu Čapí hnízdo, jak je vlastněno jeho dětmi a jak se je snažil chránit atd. Tak já si myslím, že bych zrovna tento příklad v souvislosti s Andrejem Babišem nepoužíval, protože on je zářným příkladem toho, jak se dá k tomu, aby se dělal nějaký dotační podvod, tak aby se převáděly majetky na děti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Pan poslanec Černoch s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Chalupa.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl zeptat pana kolegy, vašim prostřednictvím, Vondráčka. Jak to můžete říct, že všichni jsou proti panu Babišovi, všechny strany v této Sněmovně jsou proti panu Babišovi? To není pravda. Z našeho pohledu buď je to konstruktivní návrh zákona, nebo je to nekonstruktivní návrh zákona. Podle toho to posuzujeme. Ne podle toho, jestli je to proti panu Babišovi nebo jestli je to proti někomu jinému. Já si myslím, že personifikovat jakýkoli zákon je špatně. To je náš názor a náš pohled na věc. Takže říci, že všechny strany jsou proti panu Babišovi, vytváří pouze takový ten dojem, který by měl vyvolávat soucit, a já si myslím, že to není namístě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Chalupa a jeho faktická poznámka, po něm pan poslanec Vondráček s faktickou poznámkou.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Já jen v rámci té diskuse, vážení kolegové, bych chtěl – nejsem právník, jenom řeknu pár takových svých postřehů, o kterých si myslím, že by ta diskuse také měla být.

Za prvé, pokud tady sdělujeme občanům, že kdokoli sedí na místě člena vlády, může nějakým způsobem zmanipulovat dotace nebo veřejné soutěže nebo něco jiného, tak je úplně jedno, jestli ten člověk, který tam sedí, vlastní majetek za miliardy, nebo nemá nic. Protože buď tento stát funguje a právo funguje a tyto věci nelze dělat a pak je jedno, jestli ten člověk je bohatý, nebo ne, anebo prostě tento stát právně nefunguje a pak je ten problém úplně někde jinde. To za prvé.

Za druhé jsem si vypsal z internetu výroční zprávy politických stran. A jsou politické strany, které mají docela vysoký majetek. Pronajímají jej, nějakým způsobem pomocí tohoto majetku financují svou vlastní politickou činnost a dostávají své lidi i do pozic členů vlády. Není to stejný problém? Protože se bavíme o fyzické osobě, která má nějaký majetek, ale můžeme se bavit i o subjektu, eventuálně politické straně, která má také majetek. Nejsem právník, já jenom říkám postřehy, tak jak to možná vnímají lidé i tam za okny.

Třetí věc je, že skutečně tímto zákonem vlastně likvidujeme schopné lidi, kteří nějakým způsobem v životě uspěli, teď to nechci personifikovat, kteří mají zkušenosti, něco dokázali, a my je budeme dopředu vylučovat z politického souboje, protože takoví lidé, když se dostanou, a teď říkám, nechci personifikovat, tak pro ten stát mají rozhodně svou hodnotu i v tom, že se dostanou do pozic, kde budou ovlivňovat fungování toho státu. Děkuji. Říkám, je to k diskusi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Radek Vondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Zazněly dva příspěvky, které se na mě obracely, cítím se být vyvolán, reaguji v rámci faktické poznámky.

Jestliže jste, vážený pane Kučero, vážený pane Černochu prostřednictvím stejně váženého pana předsedajícího, měli pocit, že se tady snažím personifikovat, tak neumím formulovat své myšlenky. Já jsem chtěl říct pravý opak. Nepersonifikujeme a snažme se bavit obecně. Já to tady vnímám jako principiální střet, jestli tady chceme profesionální politiky, kteří v životě v soukromé sféře ničeho nedosáhli, politiky od dudlíku, nebo umožníme lidem s prokazatelnými výsledky možnost vstupu do veřejného života až na úrovni člena vlády. Takže mně jde o princip. A v případě, že bychom se na tomto principu shodli, tak potom chci odpověď a chci změnu právního řádu, aby tito lidé nemuseli postupně převádět své majetky na bílé koně a manželky, aby je nemuseli prodávat a někam směřovat, ale aby je mohli někomu svěřit a po skončení funkce se k nim vrátit. Všechny jsem tady prosil a žádal, abychom za použití ratia a zdravého rozumu odpovědně přijímali rozumné zákony a abychom odpovědně hlasovali. A speciálně u tohoto zákona to opravdu bude záležet na vás, na vás (ukazuje na poslance jednotlivých stran) a hlavně tady vlevo na vás. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Amen. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Roman Sklenák, pak s přednostním právem pan ministr Brabec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já si tak všímám, že kolegové tady z hnutí ANO vždycky mají několik vět, které neustále opakují při všech možných příležitostech, a opakují je tak dlouho, až v podstatě už je všichni známe nazpaměť, a takhle se snaží vlastně z té své nějaké konstrukce udělat pravdu.

Jedna z těch vět, kterou užívají v této souvislosti, je, že tento zákon má zabránit úspěšným lidem, kteří něčeho dosáhli, vstoupit do politiky. To už jste tady slyšeli asi několikrát. Tak já chci k tomuto říct jen několik poznámek. Za prvé. Já nevím jak vy, ale já si nemyslím, že úspěšný je jenom ten, který je bohatý a který má holding. Jsou i jiní úspěšní lidé. Za druhé není pravda, že by tihle lidé nemohli jít do politiky. Co to je, jít do politiky? My se přece jenom bavíme o tom, že títo lidé by neměli být na pozicích členů vlády. Oni přece můžou dělat politiku na jakékoli úrovni, můžou být předsedové strany, můžou být předsedové hnutí, ale jde o to, aby na každé druhé vládě nemuseli hlásit střet zájmů. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom upozornit na drobnou chybu, která se vloudila do projevu pana kolegy Kučery, ať mě opraví, jestli se mýlím, ale ono to možná bude, tedy ne možná, ale určitě, uvedeno v záznamu. Říkal, že společnost Čepro je přímo vlastněná panem ministrem Babišem. Já tedy Agrofert znám docela dobře, ale Čepro do něj určitě nepatří. Děkuji. (Výkřiky v sále: Zatím!)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak prosím nepokřikovat. S faktickou poznámkou pan poslanec Jakubčík, po něm pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejsem člověk závistivý, ale teď strašně závidím. Úplně neskutečně závidím kolegům z hnutí ANO. Oni vědí naprosto přesně a vědí dopředu, že jejich ministr financí bude příští volební období ve vládě. Já slyším kolem dokola, že to je lex Babiš. Ale já se nemůžu zbavit dojmu, že tento zákon má platit pro příští volební období. To znamená, že vy už víte dopředu, že pan ministr Babiš bude ve vládě. Já vám strašně závidím. Je vidět, že asi fakt nejste politici, protože politik přece neví, co bude po volbách. On může pouze tušit, může předpokládat, ale vědět... Skutečně vám závidím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Musím jenom velice krátce zareagovat. Skutečně pan ministr Babiš zatím není majitelem Čepra. Majitelem Čepra je Ministerstvo financí, kde pan ministr Babiš vykonává vlastnické zájmy, a právě tomuto podniku, Čepru, dodává zase z toho holdingu jiná firma, které narostly ty zisky, takže je to takový krásný zacyklený kruh. Ale skutečně má pravdu pan ministr Brabec, že pan ministr Babiš není, zatím, majitelem firmy Čepra, že to je Ministerstvo financí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou ještě pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Chtěl jsem potvrdit slova pana ministra Brabce, že skutečně pan ministr Babiš nikdy Čepro nevlastnil a ani nevlastní z hlediska průhledného vlastnictví. Z hlediska ovládání a tunelování tomu je však úplně jinak. Je to stejné jako s Unipetroleem, který získal v privatizaci, nezaplatil, vytuneloval, hodil státu na krk. Je to stejné jako s firmou Explosia, kterou koupil společně s firmou Synhesia. Zaplatil, málo, vytuneloval a za drahého přes svého kamaráda prodal státu za asi tak desetinásobnou cenu zpátky. Je to úplně stejné jako se společností Čepro, kterou neovládal pouze v době, kdy jsem byl ministrem financí. Teď už ji zase ovládá. A je to úplně stejné jako se všemi státními podniky, které ovládá, sice nevlastní, ale tuneluje v zájmu Agrofertu. A kdo z vás to nevidí a nechce vidět, ten nehájí zájmy České republiky. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, budu se držet přece jenom toho zdravého rozumu a chtěl bych konstatovat, že stejně tak jako žena nemůže být málo nebo více těhotná, je to kategorie binární, tak střet zájmů je kategorie binární. Buď je, nebo není. Totéž platí třeba o korupci. Tento zákon se jmenuje zákon o střetu zájmů, nevím tedy, proč ho omezujeme jenom na ministry, protože ta kategorie je zcela jasná. Buď ten střet je, nebo není. Já například žádný střet zájmů nemám, ale střet zájmů může mít jakýkoli hejtman, a má, střet zájmů může mít primátor města Hradce Králové, a má, a je to binární kategorie. Proč ji omezujeme jenom na ministry? Proč teď nemluvíme o střetu zájmů? Protože ten zákon se jmenuje zákon o střetu zájmů. Tak mluvíme o něm, nikoliv o tom, že se vztahuje pouze na ministry. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prosím, odpusťte, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, ale my jsme se posunuli v čase dál. V tom boji proti korupci některé pojmy používáme vzhledem k tomu, co bylo, a nevnímáme to, co přineslo vaše hnutí do veřejného prostoru. Vaše hnutí tu korupci posvětilo na zákon. Vy už nemusíte dělat korupci jako trestný čin. Vy jste stvořili systém, kdy ta korupce je legální, kdy ten, kdo ovládá státní majetek, obchoduje sám se sebou na základě platných zákonů, na základě platných zákonů drancuje veřejné rozpočty a zneužívá politickou sílu, kterou získal v rámci boje proti korupci proto, aby kradl zcela legálně. To jsou nové pojmy v rámci zcela nové situace, která vznikla vašim vstupem do veřejného prostoru. A já myslím, že nemáme vést staré války, ale že máme čelit novým hrozbám. A vláda Agrofertu nad Českou republikou je nová hrozba, které my chceme čelit. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já jenom kratičkou reakci na kolegu Kalouska. Je dobře, že česká veřejnost už vůbec tady ty jeho výkřiky nebere vážně, protože tu paměť má. A to nejsou staré války, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. To nejsou staré války. To jsou konkrétní věci a já vám je za chvíli zase znovu připomenu. A je dobře, že naše veřejnost ví, kdo jste a co jste pro naši zemi udělal. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuju. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jsem konečně rád, že přes to, o co tady usilovala spousta řečníků, že to není lex Babiš, že to není personifikováno. Konečně to bylo pojmenováno. Jen jméno Babiš bylo nahrazeno jménem Agrofert.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Je jedno, jestli tomu budeme říkat lex Babiš, nebo nebudeme. Je to systémový problém, protože vaše hnutí do veřejného prostoru přineslo úplně nové systémové riziko, které tady předtím nebylo. Člověka, který má mimořádnou politickou moc, současně ekonomickou moc, který si – vy jste, pane poslanče Pilný, tady vysvětloval, že nemůže –

Předseda PSP Jan Hamáček: Mým prostřednictvím. (Právě se vyměnili předsedající.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Prostřednictvím Gazdika jste mi to vysvětloval. (Smích v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem Hamáček. My jsme se tady prohodili.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jste vysvětloval, že nemůže mít Ministerstvo průmyslu regulační podmínky státních podniků, protože ono má zájem na jejich rozvoji, tak také nemůže regulovat podmínky své. Ale tohle je problém vašeho hnutí. Tady je druhé nejsilnější průmyslové impérium, které prostřednictvím prvního místopředsedy vlády pro hospodářskou politiku s vaší politickou silou reguluje ty podmínky tak, aby to bylo výhodné pro něj, ale ne pro české daňové poplatníky. To je skutečně věc, která tady nikdy nebyla. A to nesouvisí jenom s Babišem. Někdo takový se tady může objevit zítra znova, až třeba Babiš nebude. A takové riziko prostě si tahle společnost podle mého názoru nemůže dovolit.

A bez ohledu na to, co chcete plkat o mně, pane kolego Faltýnku prostřednictvím pana předsedy, co to mění na tom, že Babiš vytuneloval Lovochemii? Co to mění na tom, že vytuneloval Unipetrol? Co to mění na tom, že léta tuneloval Čepro a že teď opět tuneluje veškerý státní majetek s takovým úspěchem, že Agrofert získal zisk za loňský rok o 40 % větší? Ten získal proč? Že všichni tam líp pracovali? (Upozornění na čas.) Ne. Protože mu na to všichni daňoví poplatníci přispěli. A my ty daňové poplatníky bráníme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Chalupu. Rovněž faktická poznámka.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuju za slovo. Jsem rád, že tady předřečník řekl, že chrání daňové poplatníky. Ale ten daňový poplatník ve volbách o něčem rozhodl a znova rozhodne. A vy se tady dostáváte do situace, kdy se stavíte do pozice toho, který ví, co volič očekává, co potřebuje. Jako kde berete tu nechci říct drzost, ale odvahu mluvit za občany této země? Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Janulík, potom pan předseda Kalousek.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dva a půl roku tady posloucháme tu sdělenou pravdu, to slovo boží, prostřednictvím pana předsedajícího od pana poslance pana kolegy Kalouska, který vždycky všechno ví líp než ti druzí, vždycky to ví dřív a vždycky nám to pak musí dovysvětlit. Ale jako čeho jsme se dopustili? Dopustili jsme se toho, že jsme šli sem, protože už jsme nechtěli, aby to tady bylo, tak jak to bylo. Vy říkáte ano, to tady nikdy nebylo, to se tady nikdy neodehrálo. Ale to byla právě ta chyba! Vy jste se tady zabydli a 25 roků jste si tady dělali ten systém, který jsme my už nemohli snášet, a proto jsme prostě šli do

politiky, nikdy jsme to třeba nechtěli udělat, ale prostě jsme to už museli udělat, už jsme se na to nechtěli dívat. A to je to jediné, čeho jsme se dopustili. A vám to tak strašně vadí, tak zuřivě to personifikujete a použijete. Já bych řekl, žádné lejno není dost hnědé a žádné dost nesmrdí. Děkuji. (Nesouhlasné výkřiky z lavic ČSSD.),

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Kalouska. Kolegové vlevo, prosím o klid. Rozumím, debata je vyhrocená.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prostřednictvím pana předsedajícího oběma předřečníkům. Já vám to přece neberu. Já chápu, že jste tady legitimně. Vy říkáte: my jsme s tím museli skončit, my jsme s tím museli přijít a my jsme museli něco udělat. A vaše výsledky jsou skutečně viditelné. Agrofert zvýšil své zisky za minulý rok o 40 % a to by bez vás, pane doktore Janulíku, a bez desítek vašich dalších kolegů, prostřednictvím pana předsedy, prostě nezvýšil. Chápu, že se prostě cítíte hrdi na tyhle výsledky. Ale protože jsou na úkor jiných daňových poplatníků, z nichž část zastupujeme my, tak proto o tom mluvím. Já si neosobuji právo mluvit za celou veřejnost. To říkal váš pan předseda klubu, pan předseda Faltýnek, že česká veřejnost. Já nezastupuji ani českou veřejnost, ani všeholíd. Já zastupuji voliče TOP 09, kteří jsou reprezentováni 25 poslanci Poslanecké sněmovny České republiky. Tato část veřejnosti nepochybuje o tom, že hnutí ANO tuneluje veřejné rozpočty ve prospěch bilance Agrofertu, a my se tomu bráníme. Toť vše. A protože to není otázka jenom Agrofertu, ale jakéhokoli jiného oligarchy podobného typu, který by mohl přijít po vás, tak to není jenom lex Babiš. To je prostě systémový problém.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Faltýnek si přeje vystoupit s přednostním právem? Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: A jéje. (Pobavení v sále. Řečník ukazuje modrou knihu s názvem "Miroslav Kalousek".) Já tu knihu nosím stále s sebou. Mám ji v tašce a sem tam si ji znovu přečtu. Zalistuji. Pan předseda Kalousek tady hovoří o vytunelované Lovochemii. Ano, v naší zemi zůstalo spousta vytunelovaných firem, pane kolego prostřednictvím pana předsedy Sněmovny. V naší zemi zůstalo spousta vytunelovaných firem, nezaměstnaných a tak dále. Ale určitě to nebyla Lovochemie, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Ta firma funguje, zaměstnává lidi, platí daně. A za tím Babišem, jak říkáte tunelářem, tady zůstalo 30 tisíc zaměstnanců, miliarda daní ročně. Ale to nemá smysl připomínat. Za vámi zůstalo to, co je v této knize. A to si může každý přečíst. Já bych to jenom pro oživení zopakoval, co za vámi zůstalo, pane kolego.

(Emotivně:) Padáky a mrtvolý! A mrtvolý! Modernizace tanku T40 – T72, ne T47. Ten byl předtím. Štábní informační systém, prodej 10 letounů MIG, prodej stovky tanků do Alžírsko, prodej kasáren na náměstí Republiky. Na to si přece všichni pamatujeme! Kauzy Diag Human a další a další a další. Ta kniha je dlouhá. Ta kniha je dlouhá! Tak je potřeba si to sem tam přečíst, když budete zase, pane

předsedo, prostřednictvím pana předsedy Sněmovny, chtít kázat. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Janulíka s faktickou poznámkou a potom pan předseda Kalousek.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedo. Na margo toho, co už bylo řečeno. Nedá mi, abych to nevyslovil. Vy jste si za ty roky nevšimli, že vy sami jste se stali tou chybou systému. Vy sami! Vy jste se tady zavřeli za těmi okny a vůbec jste si nevšimli, že vy sami jste chyba toho systému. Vy se žerete do vlastního ocasu jako had Uroboros, a kdyby to tak nebylo, tak my tady nesedíme! Já jsem nemusel jak idiot jezdit po té D1 600 kilometrů tam a zpátky a mohl jsem být v ordinaci! Ale vy jste prostě sami ztratili náhled choroby. Tak tomu říkáme my doktoři. Vy jste ztratili náhled choroby. Vy jste si nevšimli, co se odehrálo, a pořád si to odmítáte připustit. A jediné, na co se soustředíte, kdybyste řekli dobře, asi to nebylo úplně všechno v pořádku, tak pojďme se nad tím zamyslet. Vy jste jako ten Juncker, který Británii bude nadávat. Kdybyste řekli dobře, udělali jsme asi nějaké chyby, pojďme to spravit. Ne, vy se soustřeďujete jenom na to, abyste nás eliminovali, ale to je vaše cesta do záhuby. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Byť jsem osočován, že mohu skoro za všechno, opravdu nemohu, prostřednictvím pana předsedajícího pane doktore Janulíku, že po D1 jezdíte jako idiot. (Pobavení.) Někteří z nás tam jezdí úplně normálně. (Smích.)

Ano, jak řekl pan předseda Faltýnek, ta kniha je dlouhá. Tak dlouhá, jako byla řada estébáckých svazků, které se prostě prokázaly jako pomluvy, protože kdyby cokoli na tomhle Babišem placeném cancu bylo jenom zbila pravdy, tak jsem byl alespoň obviněn, alespoň bych byl z těch věcí vyšetřován, ale já jsem z nich nebyl ani vyšetřován, ani obviněn, ani obžalován. To byla prostě jenom snůška estébáckých pomluv! Tak pokud z ní strana vedená estébákem chce citovat, tak může, ale prostě není pro to jediný právní podklad. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Volný – další faktická poznámka.

Poslanec Jan Volný: Prosím vás, jenom krátce. Pro pana kolegu Kalouska prostřednictvím pana předsedajícího. Tady se přesně vidí, jak vy jste neobjektivní a jak nám tady všem lžete. Vy říkáte, že byste byl obviněn, to možná máte pravdu, ale tady plivete špínu na pana Babiše, co vytuneloval, jak vykrádá státní rozpočet ve prospěch Agrofertu. Byl někde obviněn?! Tak prosím vás, měřte jedním metrem! Vy

máte na hlavě máslo! Táhle tu knížku, co četl pan kolega Faltýnek, máme tady všichni, tak buďme všichni zticha a nepoužívejte... (Projevy nesouhlasu z řad ČSSD.)
... tyto praktiky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím o klid. Prosím řečníky, aby se na své kolegy obraceli mým prostřednictvím, a obecně bych uvítal, kdybychom se vrátili k meritu věci. Pokud nejsou žádné další faktické poznámky, prosím pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, pan ministr jako předkladatel odešel, zdá se, pane zpravodaji, dámy a pánové, já jsem zrovna dneska měl tu výhodu, že jsem měl přednostní právo, protože tady nemám předsedu klubu, nechtěl jsem ho zneužívat, poněvadž jsem chtěl vystoupit zcela normálně a přirozeně. Čekal jsem tedy asi hodinu a deset minut, než jsem se dostal ke slovu, ale nevadí, aspoň jsem si to stačil rozmyslet v klidu.

Musím říct, že některé věty, které zazněly v posledních vystoupeních a hádkách, mě tak trochu mrzely, zejména od pana doktora Janulíka, o chybě systému, kterým nerozumím. Jestli pro něj chyba systému je parlament, pak je to problém k přemýšlení, který si musíme nějak vyjasnit. Nebo kdo to je to: vy jste chybou v systému? Kdo to je to: vy jste chybou v systému? Jsem chybou v systému já, protože jsem tady desetkrát za sebou ten mandát obhájil? Já jenom tuhle otázku jakoby řečnický kladu. Vadí vám parlament jako chyba systému, nebo je to, prostřednictvím pana předsedajícího, nebo co je tou chybou v systému? Střídání politických stran? Volná konkurence a další věci? To je první poznámka.

Druhá poznámka. Byli tady vzpomenuti někteří bývalí ministři, kteří byli v různých chvílích obviněni ze střetu zájmů. Já nevím, kdo si přesně pamatuje, a já jsem u některých těch jednání byl. Pan Bárta velmi toužil po tom jako majitel Agentury bílého lva, aby se stal ministrem vnitra. Přestože situace byla možná horší, než byla situace se sestavováním této vlády, měli jsme tehdy jako nejsilnější politická strana dost síly na to, abychom řekli: Ne, pane Bárto, vy opravdu jako člověk, který podnikáte v bezpečnostních složkách, nemůžete být ministrem vnitra, a stal se jím Radek John. Nebyla to žádná sláva, já vím, že ne. Všichni řeknete, možná že jste udělali ještě hůř, ale to jsme předem nemohli vědět. Přesto tady tenhle brzdný mechanismus nějak byl. Já toto kladu za vinu sociální demokracii při vší úctě k ní, že tento sebezáchovný mechanismus neměla a že přistoupila na to, aby člověk tak bohatý a s tak rozsáhlým portfoliem podnikání, jako je Andrej Babiš – a respektuji to, že se o to nějakým způsobem ve svém životě zasloužil, vybudoval, je to naprosto v pořádku –, aby se stal ministrem financí. Ale vidím to pak jako systémový problém.

Tento návrh zákona předložila tato vládní koalice, součástí níž je hnutí ANO. Mohli jste říct: pojdte zrušit jakýkoliv zákon o střetu zájmů, my jsme v tak velkém střetu zájmů, že je přece naprosto legitimní, aby to rozhodoval jenom volič, nic takového nepředepisujeme. Já bych vám řekl: já to podepisuji, volič ať je suverénem, ten ať rozhoduje. Ale vy předložíte návrh zákona, ve kterém kromě stávajících pravidel, která už takhle pokládám za přísná a nesprávná, řeknete ještě, kdo

vstupuje do politiky, dokonce i do úřadu, kdo vstupuje na té nejmenší obci do politiky, má předem odevzdat přiznání o tom, s jakým majetkem tam vstupuje. A tohle vám nepřipadá jako něco nesprávného, něco, co omezuje vstup do politiky? To je všechno v pořádku, to klidně předložíte. A pak když se náhodou řekne, nějaká omezení by se mohla vztahovat i na člena vlády, když už tomu nejmenšímu zastupiteli předepisujeme takováhle omezení, tak tomu členu vlády bychom také nějaká omezení, alespoň toho, že nemůžeme vstupovat do veřejných zakázek, jeho firmy nemůžou vstupovat do veřejných zakázek, jeho firmy nemůžou čerpat nenárokové dotace, tak najednou začnete všichni křičet: Vy jste na nás zlí, vy tady bojujete proti Andreji Babišovi a hnutí ANO! Já tvrdím, že tenhle postoj je bohužel mimořádně nekonzistentní a že nejste schopni rozlišovat, kdy se sahá na ty malé, ale když se vám sáhne na vašeho pana předsedu, tak najednou se silně zvednete, najednou začnete křičet.

Já jsem opakovaně ve všech diskusích k tomuto návrhu zákona, stejně jako jsem to říkal posledních 15 let, říkal, nejsem ochoten připustit žádné omezení vlastnictví. Pro žádné omezení vlastnictví já hlasovat nebudu, pokládám to za nesprávný princip. Celkem podepisuji tezi, která tady byla řečena, máme nějaké ústavní principy. Trochu jiný příběh je vlastnictví médií a toho, jak se smějí, nebo nesmějí křížit média. To není vyvlastnění, to je prostě jenom pohádka o tom, že pro média máme zvláštní zákony. Říkáme, nikdo nesmí mít úplný monopol.

Upřímně řečeno, kdybychom tady před 15, 20 lety, na která někteří z vás, a mrzí mě to na pana kolegu Janulíka, vzpomínají pořád, jako by to byla nějaká doba temna, která nás z toho krásného komunismu převedla do toho zkorumpovaného děsivého kapitalismu. Mně to připadá strašně neřer, pokud takovéhle věty tady zaznívají. Kdyby před 15, 20 lety někdo řekl: politická strana, politický představitel, vláda má vlastní médium, a to ještě médium, které se tváří, že bylo původně nezávislé – tehdejší společnost by ho vyhnala. Vy-hna-la. Václav Klaus několikrát zkusil říct vládní vlnku. Vzpomenete si, jak s ní dopadl? Vzpomenete si, jak s ní dopadl? Neměl nejmenší nárok!

Ted' se řekne: Média (nesrozumitelné). Tohle je jediná věc, ve které jsem ochoten připustit omezení vlastnictví. Jinak souhlasím s tezí, že vlastnictví se nemá omezovat. Ale pokud sedím v nějaké funkci a pozici, ve které mám bezprostřední možnost ovlivňovat, tak můžu přistoupit, a myslím, že na tom není nic nelegitimního, na to, že k některým věcem, které já vypisuji, by firmy mnou vlastněné neměly mít přístup.

Upřímně řečeno, na obecní, krajské, jakékoli další úrovni byste to pokládali za naprosto normální. Každý radní, každý hejtman, který by měl vlastní firmu, jejímž byl vlastníkem, která by vstupovala do výběrového řízení, každý by si ťukal na čelo a říkal: To přece není možný! O tom všechny ty zákony, které nám tady vláda předkládá, přece jsou. Že říkají: Musíte rozkrýt, co vlastníte, musíte nám říct, jaké z toho máte zisky! A když ti vaši občané vidí, že starosta města si vypisuje veřejnou zakázku sám pro svoji vlastní firmu, tak mu řeknu: No vy se teda, milý starosto, seberte a zmizte! A najednou, když se to týká člena vlády, protože to vypadá tak obrovsky systémově, tak je z toho problém.

Tak tolik jenom k tomu. Já nebudu hlasovat pro omezování vlastnictví s jedinou výhradou k tomu, co tady říkal pan kolega Vondráček, ale teď je to spíš možná teoretický spor, holé vlastnictví je jiný termín, termín starší související s vlastnictvím za komunismu, kdy to bylo opravdu holé vlastnictví, kdy jsem nesměl požívat plody, užítky a všechno další. To se v tomhle případě v žádném případě neděje. Plody a užítky, jak dobře víme, všichni užívají. Já jsem se nebavil o tom, že je to výkon správy, ale to je lhostejné.

Chtěl jsem říct, že já ještě, abych využil svého slova a nemusel pak vystupovat dlouho v podrobné rozpravě, navrhu kromě změn, které byly navrženy, tak navrhu ještě jednu změnu, a to by se vrátilo původní znění zákona, že registračními orgány jsou příslušné registrační orgány, které byly dodnes. Ať už je to Poslanecká sněmovna, Senát, jednotlivá ministerstva, jednotlivé kraje, jednotlivé obce. Tu snahu o centralizaci pokládám za úplný omyl. Jenom zase zřizování nějakého dalšího centrálního registru, jehož smysl jsem do dneška nepochopil. Snad s jedinou výjimkou toho, že je to snaha vyhovět několika poměrně agresivním neziskovým organizacím, které nechtějí psát na 50 adres, ale chtějí mít jednu adresu, ze které si budou všechno tahat a na základě které budou všechny obtěžovat. Já to nepokládám za správné a budu navrhopvat, abychom se vrátili k původnímu systému, který žádný problém nedělá, kde registračními místy jsou ta registrační místa, která byla dodnes, a to bude návrh, který přednesu v podrobné rozpravě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a prosím pana poslance Janulíka a po něm pan poslanec Gabal. Obě faktické poznámky.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuju, pane předsedo, za slovo. Na margo předřečníka. Děkuju, že to vrátil zpátky do krásné věcné roviny, že tady nikoho nemusí pan předsedající okřikovat, je tady krásný klid, takže si tak jako věcně povídáme, což je tady vzácnost, to tady opravdu zažívám velmi málo a musím říct, že to je příjemné. Jenom bych na margo pana kolegy Bendy, prostřednictvím pana předsedajícího: Já tomu rozumím, ale když nás označí pan předseda Kalousek za chybu systému, tak vám to nevadí. A když já řeknu, že vy jste chyba systému, tak vám to vadí! Tak mně tady od samého začátku vadí ten dvojitý metr až dvojitý kilometr, bych řekl. To je samozřejmě to hlavní.

Pak k tomu, co jste říkal: Kdyby to tak bylo, to, co říkáte, kdyby tento hlas, co jste tady nesl, byl hlasem té vaší strany po celou dobu, tak my tady asi nebudeme. Protože to je opravdu ta demokracie v té krásné podobě, pro kterou jsme všichni zvonili klíči a ze které jsme aspoň ze začátku mnozí z nás měli radost a volili jsme vás! Byli jsme strašně rádi, že to tak je. Pak se to začalo proměňovat a proměnili jste to v takovou hrůzu, kterou vy už ani nevidíte, ale když se člověk na to dívá doma u zprávy – vezměte si, že z vás, zavedených politických stran, všichni vaši bývalí předsedové a premiéři jsou dneska vaši zavilí nepřátelé, vystupují z vašich stran, mnozí jsou vyšetřováni. A mně to nepřípadá jako normální situace. Mně připadá jako naprosto absurdní situace, kdy každý bývalý premiér z té strany vystoupí a distancuje

se od ní. Pak vydává nějaké knížky, tu chodí k soudu atd. To prostě není přece normální situace! A to je jenom doklad toho, co říkám: To je ta slepota, do které jste se propadli. Samozřejmě, částečně vám to člověk ani nemůže mít úplně za zlé, protože tady je to tak podivné. Ale zkuste poodstoupit a podívat se na to očima těch lidí. Vám připadá normální, že každý bývalý premiér a předseda strany je dneska její zavilý nepřítel? To je přece patologická situace! (Potlesk části poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Gabal a potom přednostní právo pana předsedy Faltýnka. Pokud nebudou další faktické poznámky.

Poslanec Ivan Gabal: Tak jenom fakticky vaším prostřednictvím k Markovi Bendovi. Neřešíme omezení vlastnictví, ale omezení rizika konfliktu zájmů a to je rozdíl. Já osobně asi ten zákon podpořím, protože si myslím, že tady trávit pravidelně čas těmhle debatami a podezřeními je prostě ztráta času a musí si to pan předseda hnutí ANO vyřešit, a vyřešit do příštích voleb, protože ten problém tady objektivně je. A když ho sám hlásí na vládě, tak pojďme to vyřešit tak, abychom se k tomu nemuseli vracet.

To, co ale tady potřeba říct, jsou dvě věci. Za prvé – on tady není pan kolega Kalousek – bylo by dobré si říct, co se to soudilo v té Bellinzoně a jak dlouho tady ta švýcarská prokurátorka běhala v Praze mezi Ministerstvem financí a státním zástupcem Rampulou, aby přesvědčila, že v Bellinzoně leží 12 miliard, které patří České republice a nikdo se k nim nehlásí a nikdo se k nim nepřihlásil. O tom se taky můžeme bavit. A pak když už tedy řešíme konflikty na téhle ose, tak si řekněme, proč poslední dva týdny rozbíjíme napadrt' nejlepší policejní útvar, který má vyšetřovat korupci politiků, za plné asistence a bez jakékoliv diskuse. A to je váš společný zájem tady! (Ukazuje doleva i doprava. Následuje potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Vondráček, faktická poznámka.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Proběhl tady náznak toho, že vrátíme diskusi k zákonu. Byla tady slušná šance. Tak bych taky nabádal: Vraťme se k zákonu. Pan kolega Gabal říkal: Ať si to vyřeší, vyřešme si to. Ale to je to, co já říkám. Ale to řešení musí být v právním řádu. Já ho nenacházím. A dokonce ani pan poslanec Marek Benda mi neodpověděl. A ten většinou odpovědi nachází. Jak se má zachovat člověk třeba v mé situaci, má-li se stát členem vlády a nechce se zbavit majetku, který budoval řadu let. (Hlasy ze sálu.) No tak když už se ptáte. (Hlasy ze sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegové, prosím, ani v rámci vlastního klubu na sebe nepokřikujte. Děkuji.

Poslanec Radek Vondráček: Skutečně, tu otázku jsem tady do éteru už jednou položil, já ji zopakuji. Zkusme se bavit věcně, v klidu o tom zákonu, právnický třeba i chvilku, samozřejmě netrvám na tom úplně, ale přibližně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stále registruji právo pana předsedy Faltýnka, ale faktické mají přednost. Takže Marek Benda a poté přednostní právo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, pane předsedo. Když mě pan zpravodaj vyzval, já jsem měl pocit, že z mé řeči to bylo jasné. Já jsem říkal, že nebudu hlasovat pro žádné omezení vlastnictví. Budu hlasovat pro to, aby lidé v některých typech funkcí neměli přístup k některým typům veřejných peněz. Zakázek, investičních pobídek, dalších věcí. To si pak už prosím rozhodněte sám, jestli když chcete být ministrem spravedlnosti, jestli vaše advokátní kancelář bude současně soutěžit o veřejné zakázky v zastupování veřejného sektoru. Ale to už je vaše rozhodnutí, které myslím, že víte na začátku, a je naprosto legitimní.

Já nebudu hlasovat pro žádné zrušení vlastnictví. Měl jsem pocit, že toto moje stanovisko je naprosto jasné a zřetelné.

Zakázek, investičních pobídek, dalších věcí. To si pak už prosím rozhodněte sám, jestli když chcete být ministrem spravedlnosti, jestli vaše advokátní kancelář bude současně soutěžit o veřejné zakázky v zastupování veřejného sektoru. Ale to už je vaše rozhodnutí, které myslím, že víte na začátku, a je naprosto legitimní. Já nebudu hlasovat pro žádné zrušení vlastnictví. Měl jsem pocit, že toto moje stanovisko je naprosto jasné a zřetelné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Faltýnek s přednostním právem, prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Chtěl jsem poděkovat Markovi Bendovi, že vrátil debatu do věcné roviny. Přestřelka s panem předsedou Kalouskem byla proto, že on vlastně má jenom program antibabiš a jiný ne. Ale v podstatě je to u každého bodu a u každé předlohy zákona, takže na to už jsme si zvykli.

Nicméně já jsem tady – podle mého názoru je to o tom principu, jestli říkáme: člen vlády může něco vlastnit, nebo ne. Ptáme se, jaký je rozdíl mezi členem vlády a jiným ústavním činitelem. Já si osobně myslím, že žádný, nicméně to nenavrhujeme, protože ten princip se nám nelíbí, že má být omezeno vlastnictví, a vlastnictví není činnost, jak už tady říkal kolega Vondráček.

Ale měl jsem jednu otázku, která se týkala konkrétního člověka, vedle kterého Marek Benda sedí, jestli je to prostě správně, že takto je ta věc řešena. To jsme si asi nerozuměli. Já jsem záměrně nepoužíval žádná jména. Byl to ten příběh s firmou Eskon z Opavy, je možno vygooglovat, komu ta firma patřila a patří. A já za sebe

říkám, že je to špatný postup, když dělám, když tato firma, která je moje jako politika, dělá obchod se státem, s obcemi atd. Pak ji převedu na manželku a je to všechno v pořádku. Ten princip jsem tady jenom chtěl zdůraznit, že se nám nelíbí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Kučera s faktickou poznámkou.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom krátce k mému předřečníkovi panu předsedovi Faltýnkovi, který neví, jaký je rozdíl mezi mocí výkonnou a mocí zákonodárnou. Tak myslím, že to patří k základním momentům, když člověk vstupuje do politiky, aby se tyto věci naučil. Když je někdo člen vlády, je to rozdíl, když je někdo člen Sněmovny, je to také rozdíl. Je to takový rozdíl jako mezi mocí výkonnou a mocí zákonodárnou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádné další faktické poznámky nemám, v tom případě s řádnou přihláškou pan poslanec Chvojka. Připraví se pan poslanec Vilímeček, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Po té diskusi mám chuť, byť s ní většinou nesouhlasím, sám se připojit k nějaké drobné změně jednacího řádu, protože je opravdu blbé, když člověk, o kterém se tady mluví, tzn. o mně, že jsem podal nějaký pozměňovací návrh, pak v podstatě nemůže dvě hodiny vystoupit v nějaké řádné debatě, protože ostatní předbíhají. To je špatně na tom jednacím řádu, ale to je věc jiná.

Já jsem z té diskuse trochu smutný, protože se opravdu někdy nebavíme úplně na věčné rovině. Řešíme, kdo co ukradl, jestli ten to, nebo někdo něco jiného. Řešíme, že těch 25 let tady nebylo úplně dobrých. To si myslím, že není věc tohoto návrhu.

Můj pozměňovací návrh, a dneska už to není jenom můj pozměňovací návrh, ale je to pozměňovací návrh celého ústavněprávního výboru, protože byl schválen většinově členy ústavněprávního výboru. průřezově napříč všemi mimo hnutí ANO, tak ten pozměňovací návrh ústavněprávního výboru dneska má dvě roviny. O té jedné se mluvilo docela podrobně, to je institut ovládající osoby, o té druhé rovině se mluvilo o dost méně, to jsou ty mediální věci.

Já jsem ty dvaapůl měsíce od posledního ústavněprávního výboru využil k tomu, a možná i reaguji na některé výtky i třeba pana kolegy Faltýnka, kterého zde nyní nevidím, využil jsem je k podrobné analýze a udělal jsem změnu, která je podle mě racionální. To znamená, v mém návrhu, kde je uvedeno, že veřejný funkcionář nesmí být ovládající osobou obchodní korporace, a pokud je a stane se ministrem nebo vedoucím ústředního orgánu státní správy, tak do 60 dnů musí s tím nějak naložit. Pokud nenaloží, tak mj. nemá právo na podíl ze zisku z právnické osoby, kde je ve střetu zájmů.

Já jsem si udělal analýzy nejenom svoje vlastní, ale některým zkušenějším kolegům. A ano, tady přiznávám, že tento princip by mohl vzbuzovat otázky. Mohl. Neříkám, že je to protiústavní, podle mého názoru šance, že by to u Ústavního soudu obstálo, protože předpokládám, že hnutí ANO nejspíše možná ten tisk dá k Ústavnímu soudu. Tak jsem toho názoru, že by to mohlo zbytečně vzbuzovat otázku ústavnosti o tom, zda to není v rozporu s Listinou, čl. 11. Zbytečně by to další diskusi zahlcovalo.

Proto jsem tuto sankci, která se týče toho, že veřejný funkcionář je ve střetu zájmů a je osobou ovládající, tak tuto sankci jsem vypustil. To znamená, to, co tady např. namítal pan kolega Benda, tam není, tzn. ten veřejný funkcionář, který je ve střetu, nenaloží do 60 dnů, tak to právo na podíl ze zisku mu zůstává. To je určitá, nechci říct určitá vstřícnost z mé strany, ale je to důkaz toho, že jsem nad tím návrhem ještě přemýšlel a že nejsem nějaký fanatik, který chce něco předkládat a slepě neposlouchá některé výtky.

Co se týče – ano, řekli to někteří mí kolegové, já jsem to chtěl říct, ale přišel jsem na řadu o dvě hodiny později. Ten návrh není a ani nemůže být zaměřen proti nějaké konkrétní osobě. Je to, jako když se zde bavíme o zákonu o veřejném ochránci práv a spousta lidí tady říká, je to kvůli tomu, hlasoval bych, ale nebudu hlasovat, protože to dělá paní Šabatová. Prokristapána, měli bychom se rozhodovat např. u zákona o státním zastupitelství o tom, že nejvyššího státního zástupce dělá pan Zeman? Prostě takhle by zákony být psány neměly. A také nejsou. To jste si, přátelé z ANO, na tu jednu konkrétní osobu bohužel, ale já tomu rozumím, přisadili vy.

Já zopakuji to, co říkal jeden můj kolega. Já prostě nevím, kdo bude v příští vládě. My sami jako ČSSD, když se vrátím do roku 2010, jsme byli těmi pretendenty, těmi, kdo budou mít premiéra a ty ministry, a víte, jak to všechno dopadlo. Předpokládám, že někdo bude někdy premiérem nebo ministrem, to je opravdu v politice nerozvážné, protože jak všichni víme, politika se mění z týdne na týden a z měsíce na měsíc. Takže já určitě obdivuji, už to taky někdo říkal, váš výhled do budoucna, že jste si tak jisti.

Přece úspěšní lidé nejsou jenom ve vaší straně. Úspěšní lidé jsou v naší straně. Když se podívám do našeho klubu, vidím spoustu úspěšných lidí. Já opravdu nechci zabránit někomu, kdo je úspěšným člověkem, aby nemohl do politiky. Kdyby tam bylo napsáno: ten, kdo vlastní to a to, nemůže kandidovat, nemůže do politiky, tak ano, tak porušuje jeho ústavní práva, jeho rovnost v tom, že může kandidovat jako každý ostatní. Ale já tohle přece a celý ústavněprávní výbor tohle přece nechceme. My jenom říkáme, že ten, kdo je ve veřejné funkci, zejména člen vlády, může mít takový střet zájmů, že si v té funkci může dotace a veřejné zakázky přihrávat. A to se prostě může stát.

Druhá věc k bodu číslo dvě, k mediálnímu záležitostí. O tom se moc nemluvalo, ale vzpomeňte si na debatu, teď si nepamatuji, jestli to bylo na začátku tohoto funkčního období nebo na konci toho minulého, ale hrozně dlouho se řešilo to, že některé obecní tiskoviny – spousta z vás je tady zastupiteli, starosty, byli jste starosty, jste starosty, byli jste místostarosty, radními – některé obecní tiskoviny zneužívaly to, že garnitura na radnici tiskovinu zneužívala pro sebe. Opozice tam neměla žádný

přístup. Vyřešilo se to tak, že opozice má na nějaké straně povinné penzum, procento toho, co musí být poskytnuto. Ale všem přišlo divné, že starosta – a samozřejmě nemorální, určitě ne protizákonné, ale nemorální – že starosta si vydává obecní noviny a píše si tam jenom sám o sobě. A samozřejmě už jenom předpoklad toho, že starosta by ty noviny vlastnil, mluvím o tom, že by každému přišlo divné, kdyby starosta vlastnil noviny, kdyby vydával např. Chrudimské noviny. Jsem z Chrudimi. Chrudimské noviny nebo Prostějovské noviny. Kdyby starosta vydával Prostějovské noviny... Ano, nevydávají svoje noviny, vydávají krajské noviny... (Reakce na poznámku z řad ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegové, prosím, nediskutujte mimo mikrofon. Děkuji.

Poslanec Jan Chvojka: Takže každému by to přišlo divné. A řešili jsme zde na půdě Sněmovny tu nezávislost a tu objektivitu obecních novin. Podle mě princip toho, že člen vlády nebo vedoucí ústředního orgánu státní správy nemůže vlastnit média, je ještě více pochopitelný a jasný. Prostě pokud u starosty očekáváme, že pokud se píše v obecních novinách jenom o něm, že je tam nějaký střet zájmů, tak asi kdyby vlastnil sám svoje noviny, tak bychom nečekali nějakou nezávislost. A já to ani nečekám od ministra. Já noviny, které vlastní ministr, nepovažuji za úplně nezávislé, byť se snažím. Ale prostě nepovažuji je za nezávislé. Kdyby noviny vlastnil prezident – kdyby noviny vydával prezident republiky, mně by to přišlo tedy podivné. Já bych je nebral za nezávislé. Omlouvám se panu prezidentovi, myslím to velmi obecně.

Takže chtěl bych to ukončit. Přihlásím se ještě v podrobné rozpravě k té změně. Opakuji ještě jednou, vypouštím z toho svého, resp. už ústavněprávního pozměňovacího návrhu to, že vedoucí funkcionář přijde o právo na podíl ze zisku, pokud nevyrovná svůj střet zájmů. A pak je tam druhá věc, ale to je spíše legislativně technická, formulační zpřesnění, ustanovení, které se týká zákazu výkonu hlasovacích práv, tak tam ten výraz disponovat s hlasovacími právy měním na příhodnější výraz, který je více v souladu se zákonem o obchodních korporacích, tzn. ne disponovat s hlasovacími právy, ale vykonávat hlasovací práva.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Přeji pěkné odpoledne. Mám zde jednu omluvu. Dnes od 19 hodin do konce jednání se omlouvá paní poslankyně Golasowská.

Dále požádám o vystoupení v obecné rozpravě pana poslance Vilímce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já jsem původně byl prvním přihlášeným, gentlemansky jsem ustoupil, protože jsem vnímal, že je potřeba reagovat na dlouhý proslov pana Faltýnka,

nicméně čekal jsem asi hodinu a půl, takže asi podobné gentlemanství opakovat příště nebudu.

Pan předseda Faltýnek zde několikrát použil slovo přiměřenost ve svém vystoupení. A možná že je to dobré slovo. A já bych se chtěl zabývat přiměřeností navrhovaného zákona na veřejné funkcionáře, protože nemáme jen členy vlády. Když se podíváte, kolik máme obcí, kolik je starostů obcí, kolik je radních i na malých obcích, tak určitě nejvyšší počet těch veřejných funkcionářů, kteří budou podléhat těmto novým, pokud by se to schválilo, povinnostem, tak je ze strany obcí. To je úplně jednoznačné.

Určitě nechci polemizovat a souhlasím s tím, že veřejnost má určité právo vědět od těch osob, které rozhodují za ně o důležitých věcech na úrovni státu, kraje i obcí, informace o jejich příjmech a darech či o jejich závazcích, které nabyli po dobu výkonu svého mandátu. Já se ale na další povinnosti a prolamování ochrany soukromí nedívám jen optikou ministrů nebo nějakých možná někdy silných politických pŕetek na úrovni největších měst nebo organizací, které tato města vytváří, ale dívám se na to právě z onoho hlediska přiměřenosti. A dobře víme, a už to tady několikrát padlo při jiných debatách, že máme 6 248 obcí, možná o jednu obec teď máme více poté, co se zrušil jeden vojenský újezd. Když jsem se podíval, kolik z tohoto počtu obcí jsou obce do tisíce obyvatel, tak z tohoto počtu těch celkových obcí je to 77 %, tj. 4 814 obcí. A když se podíváte na ten zákon o střetu zájmů, tak v případech uvedených veřejných funkcionářů fakticky žádné rozdíly v jejich povinnostech nečiní. Když odhlédnu od těch navrhovaných omezení pro členy vlády, ať už i těch návrhů, které budou podány, tak je jedno, zda se jedná o starostu obce s počtem 200 obyvatel, anebo o hejtmana kraje. Je to úplně jedno, protože povinnosti jsou stejné. Všichni by museli sepisovat svůj movitý majetek, který vlastní ke dni předcházejícímu zahájení výkonu funkce, pokud jeho hodnota v jednom každém případě přesahuje 250 tis. korun.

Nechci teď otevírat debatu ani ohledně ocenění takového majetku. Ale položím si otázku. Nevím, nakolik onen vstupní majetek, zvláště u starosty malé obce –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi omlouvám, ale prosím sněmovnu o klid. Děkuji.

Poslanec Vladislav Vilímec: Nevím, nakolik onen vstupní majetek, zvláště u starosty malé obce, např. obce, která má 200 obyvatel, je až tak zásadní věc. Jedná se o poměrně velký zásah do soukromí zdůvodňovaný veřejným zájmem. Já jsem se nedávno dotazoval jednoho starosty našeho partnerského asi sedmitisícového města v Bavorsku, zda musí vykazovat také nějaký movitý majetek vlastněný před výkonem funkce starosty. Dával se na mě docela nechápavě, protože takové povinnosti např. v Bavorsku vůbec starostové nemají. To neznamená, že tam nejsou pod kontrolou. Ale ona kontrola nevede k nějakým šikanózním povinnostem.

Když jsem si přečetl pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru, na rozdíl od pana ministra je vnímám pozitivně. Vesměs se snaží odstraňovat právě ony věci, které z pohledu přiměřenosti nižší ochrany soukromí a veřejného zájmu o informace nejsou

tímto vládním návrhem adekvátně nastaveny. Přesto požadavek, aby starostové či např. ředitelé malých příspěvkových organizací, technických služeb na malém městě oznamovali před výkonem funkce tzv. jiný movitý majetek, jehož hodnota v každém jednotlivém případě přesahovala 250 tisíc korun, považuji, nezlobte se, za přemrštěný.

Ohledně oceňování takového majetku, když jsem se pročetl důvodovou zprávou, tak odkazy v mnoha případech na internet nefungují. Podle internetu se bude jen těžko posuzovat, zda náhodou onen obraz nebo hudební nástroj, nejsem hudebník, který veřejný funkcionář vlastní po rodičích od nepaměti, má, nebo nemá hodnotu 250 tisíc korun. Já se velmi obávám, že ve snaze ustupovat některým neziskovým organizacím se stále více dostáváme na scestí. Nevím, zda za těchto okolností – a teď mluvím o starostech malých obcí – bude vůbec v dalších volbách chtít někdo v malých obcích zastávat pozici starostů nebo místostarostů. Už v některých malých obcích v okolí mého města nebo města, kde žiji, a takových případů je hodně, byl pramalý zájem o vykonávání pozice neuvolněného starosty. Někde se starostové v tomto volebním období už třikrát změnili. Podle mého soudu nelze nad takovou situaci pouze mávnout rukou. Přílišné přitvrzování i v tomto zákoně nad nějakou rozumnou mez přiměřenosti povede v těchto případech k ještě větším problémům. A říkám to proto, abychom si to všichni uvědomili.

Proto navrhuji, nebudu to natahovat, ve svém pozměňovacím návrhu ponechat alespoň minimálně stávající částku 500 tisíc korun jako hodnotu pro věc movitou, tudíž veřejní funkcionáři nemusí tento majetek uvádět v soupisu před zahájením výkonu funkce. Navrhuji ponechat tuto hodnotu i pro hodnotu majetku, kterou nabyl veřejný funkcionář v průběhu kalendářního roku, tak jak je tomu ve stávajícím znění tohoto zákona. Považuji tuto výši za přiměřený kompromis mezi ochranou soukromí veřejného funkcionáře a účelností veřejné kontroly.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. To byla poslední přihláška do obecné rozpravy, a pokud se nikdo další nehlásí, tak obecnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Není o ně zájem. Zeptám se pana zpravodaje, protože jsem neřídil od začátku, zda nepadl žádný hlasovatelný návrh. (Nepadl.) V tom případě otevírám podrobnou rozpravu a prosím pana poslance Vilímce, který opustil řečniště, aby se zase vrátil, protože je prvním přihlášeným do podrobné rozpravy. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Vážený pane předsedo, já bych se přihlásil k podrobné rozpravě ke sněmovnímu dokumentu číslo 4660. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou v systému. Jeden se týká střetu zájmů z hlediska

ovládajících osob a členství ve vládě, má číslo v systému 4252. A ten druhý pozměňovací návrh, který se týká zákazu firem členů vlády přijímat nenárokové dotace a investiční pobídky, má číslo v systému 4619. Takže 4252 a 4619. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, já bych se chtěl přihlásit k sněmovnímu dokumentu 4655. Je to to, co jsem avizoval v obecné rozpravě, to je návrat k původním registračním místům a opuštění té představy, že bude jedno registrační místo na Ministerstvu spravedlnosti. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a prosím pana poslance Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který už jsem představil v obecné rozpravě. Je načten v systému pod číslem 4654. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, já se také přihlásím k návrhu, který jsem podal písemně, a to pod číslem 4415. Jedná se spíše o technickou úpravu. Návrh ústavněprávního výboru rozšiřuje povinnost podávat příznání pro soudce a státní zástupce a říká, že to bude neveřejné. Ten registr nebude veřejný. Nicméně je třeba také konstatovat, že nebude možné si informace vyžádat podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jinak by ta neveřejnost samozřejmě nebyla naplněna. Takže spíš technický návrh. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do podrobné rozpravy nikoho nevidím, tím pádem podrobnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pouze upozorňuji pana ministra, že v 19.45 hodin máme pevně zařazený bod. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, já bych právě využil těch několika minut, já jsem nechtěl zdržovat po obecné rozpravě, abych umožnil načíst pozměňovací návrhy, a přece jen bych se k některým věcem, které tady zazněly, vyjádřil.

Já jsem říkal, že je několik principů v tom zákoně. Jeden je, že je tam právě ten jednotný registr, který se má vést elektronicky. Z tohoto hlediska vlastně, teď pomímám návrh poslance Bendy, který to chce zrušit a vlastně ponechat postaru, ale s tím máme právě tu zkušenost, že to nefungovalo, byť tady zaznělo něco jiného. My

ani nevíme, jestli všechna ta evidenční místa tu činnost vykonávají. Ale s tím je také v rozporu s principem právě podávání oznámení ze strany soudců. Protože já nevím, proč by měli někde na Nejvyšším soudě štosovat v koutě oznámení, s kterými nikdo nebude nijak nakládat, nijak pracovat. Jaký to má vůbec smysl? Takže buď tam soudce vůbec nedáváme, anebo je tam dejme ve stejném režimu a ve stejném systému jako všechny ostatní. To samé ve vztahu ke státním zástupcům.

Stejně tak jsem říkal, že jedním z těch principů, těch změn, je, že se zavádí vstupní oznámení. To má být jakousi srovnávací základnou, nebo startovací čarou, jak chcete, od které se pak dá posuzovat, jestli náhodou veřejný funkcionář na základě dalších oznámení, jestli z toho nevyplývá, že tedy zneužívá funkci. V momentě, kdy ta oznámení budou veřejná, s výjimkou právě tohoto oznámení, což je také jeden z návrhů, tak pak vůbec nemá smysl toto oznámení zavádět, protože tím zmizí ta srovnávací základna.

Co se týče těch pozměňovacích návrhů, které tady byly načteny nebo avizovány, které se týkají souběhu majetkové účasti v obchodních korporacích, případně ve vztahu k médiím, tak k tomu já bych konstatoval, že byť to ve vládním návrhu není, tam je to, na čem byla na úrovni vlády, respektive koalice, shoda, tak já to považuju za zcela legitimní otázky, kterými je možné se zabývat. Ani já nepovažuju jakoukoliv z těch variant, téměř jakoukoliv tedy, v zásadě za protiústavní na základě těch citací k Ústavě a to je prostě otázka politického rozhodnutí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Abych naplnil jednací řád, zeptám se pana zpravodaje, zda si přeje závěrečné slovo, ale vypadá to, že ne. V tom případě končím druhé čtení tohoto tisku.

A protože je 19.45 hodin, budeme se zabývat bodem

188.

Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 135 ze dne 28. června tohoto roku. Prosím pana místopředsedu volební komise, pana poslance Jana Klána, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký večer, vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové. Ve vyhlášené lhůtě dne 28. června 2016 byly sekretariátu volební komise poslaneckými kluby předloženy tyto návrhy na volbu členů uvedené vyšetřovací komise. Já ten název nebudu opakovat. Jednotlivé návrhy zní: Jan Bartošek, KDU-ČSL, Pavel Blažek, ODS, Richard Dolejš, ČSSD, Bohuslav Chalupa,

ANO 2011, Daniel Korte, TOP 09 a Starostové, Martin Lank, Úsvit národní koalice, a Zdeněk Ondráček, KSČM.

Volební komise na své schůzi dne 28. června 2016 přijala usnesení číslo 135, které bylo ihned postoupeno k informaci předsedům poslaneckých klubů. Volební komise navrhuje provést volbu členů vyšetřovací komise veřejně společně jedním hlasováním pomocí hlasovacího zařízení.

Pane předsedo, prosím, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům a způsobu volby.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Otvírám rozpravu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, takže rozpravu končím a prosím vás, pokud si nepřejete závěrečné slovo, abyste rovnou přešel tedy k proceduře volby.

Poslanec Jan Klán: Tak jak jsem navrhl, budeme hlasovat společně jedním hlasováním, tedy en bloc, všechna jména, jak jsem je před chvílí přečetl. Veřejně, samozřejmě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Je to veřejné hlasování. Já ještě zazvoním na kolegy v předsáli, prosím ty, kteří nejsou registrováni. Aha. Tak je tu žádost na odhlášení. Takže se musíme všichni znovu registrovat, a jakmile se ustálí počet na tabuli, budeme hlasovat o usnesení, které máte k dispozici. Jedná se tedy o volbu členů vyšetřovací komise.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s těmito kandidáty, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 128, přihlášeno je 126, pro 123, proti jeden. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme zvolili členy vyšetřovací komise.

Ještě pan místopředseda Klán.

Poslanec Jan Klán: Zároveň musím vyhlásit lhůtu na doručení návrhu na volbu předsedy této komise, a to do dnešních 20.15 hodin na sekretariát volební komise. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nominace tedy na předsedu vyšetřovací komise do 20.15 hodin k rukám volební komise na příslušný sekretariát. Děkuji a mám za to, že jsme vyčerpali bod 188, a pokud není námitek, tak na základě dohody předsedů poslaneckých klubů bych ukončil dnešní jednací den. Tím pádem přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny a sejdeme se zde zítra v 9 hodin. Přeji hezký večer a na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.49 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

30. června 2016

Přítomno: 103 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane ministře, zahajuji další jednací 48. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a případně mi oznamte, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Nyní mi ještě dovoluji, abych vás seznámil s neúčasti na dnešním jednání. O omluvení požádali: Ivan Adamec bez udání důvodu, Markéta Adamová – pracovní důvody, Zuzka Bebarová Rujbrová – zahraniční cesta, Jiří Běhounek – pracovní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Pavel Čihák od 14.30 – pracovní důvody, Ivana Dobešová – zahraniční cesta, Jan Farský – osobní důvody, Petr Fiala do 13 hodin – zdravotní důvody, Radim Fiala – rodinné důvody, Vlastimil Gabrhel – osobní důvody, Jiří Holeček – rodinné důvody, Václav Horáček – zdravotní důvody, Jitka Chalánková – zdravotní důvody, Igor Jakubčík – rodinné důvody, Vítězslav Jandák – rodinné důvody, Jaroslava Jermanová – rodinné důvody, Martin Kolovratník – zdravotní důvody, Martin Komárek – osobní důvody, Jana Lorencová – osobní důvody, Květa Matušovská – osobní důvody, Igor Nykl – zdravotní důvody, Tomio Okamura – pracovní důvody, Herbert Pavera – pracovní důvody, Pavel Plzák – zahraniční cesta, Anna Putnová – pracovní důvody, Miloslava Rutová do 11 hodin – pracovní důvody, Adam Rykala – osobní důvody, Martin Sedlář – zahraniční cesta, Miroslava Strnadlová – zahraniční cesta, Josef Šenfeld – osobní důvody, Ladislav Šincl – zahraniční cesta, Helena Válková – zdravotní důvody, Roman Váňa – zahraniční cesta, Radek Vondráček od 10.30 hodin – pracovní důvody, Kristýna Zelienková – rodinné důvody, Jiří Zemánek – zdravotní důvody, Marek Ženíšek – pracovní důvody. Teď byla doručena omluva od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů Josefa Nekla.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš bez udání důvodu, Jiří Dienstbier – zahraniční cesta, Milan Chovanec – pracovní důvody, Marian Jurečka do 16 hodin – čili na interpelacích bude, Michaela Marksová do 11 a od 17 hodin – pracovní důvody, Svatopluk Němeček od 17 hodin – pracovní důvody, Robert Pelikán do 14.30 hodin – pracovní důvody, Dan Ťok – pracovní důvody, Kateřina Valachová od 11 do 13 hodin – pracovní důvody a Lubomír Zaorálek – zahraniční cesta. To jsou tedy omluvy na dnešní jednání.

Dnešní jednání, protože je čtvrtek dopoledne, zahájíme bodem 219, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím, které v 11.30 vylosujeme.

Přistoupíme k bodu

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

První interpelací, se kterou nesouhlasila poslankyně Jana Fischerová, je odpověď paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřiny Valachové ve věci dlouho očekávaného koncepčního materiálu národní plán výuky cizích jazyků pro další období. Jde o tisk 803 a jde o přerušené jednání. Přerušeno bylo do přítomnosti paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřiny Valachové, která je přítomna. Otevírám rozpravu a ptám se, jestli se paní ministryně hlásí, nebo paní poslankyně Jana Fischerová. Paní poslankyně Jana Fischerová se hlásí, proč odmítla svou odpověď.

Paní kolegyně, ještě jenom přečtu – náhradní kartu číslo 16 bude mít pro dnešní den pan poslanec Tejc. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Hezké dobré dopoledne vám všem. Moje interpelace byla přerušena vlastně díky nepřítomnosti paní ministryně, takže my jsme takto z očí do očí spolu ještě nemluvily, takže já nyní na základě své písemné interpelace budu pokračovat ve stejném tónu.

Týká se to interpelace ohledně jazykové přípravy žáků, studentů a vůbec obecně – národní plán výuky cizích jazyků. Víím, že je to téma, které zde není poprvé, protože i někteří z kolegů již toto interpelovali, a přiznám se, že mně osobně na tom velice záleží. Nejsem sice vystudovaný pedagog, ale jsem člověk, jehož koníčkem jsou opravdu jazyky, a kolem sebe mám lidi, protože jsem také v Komofe soudních tlumočnicků členem, tak mám lidi, kteří se... (Odminka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, páni kolegové, já bych vás chtěl požádat o klid. Nemí nás tady zase tolik, abychom nemohli v klidu vyslechnout paní poslankyni Janu Fischerovou, která měla jistě důvody, aby odmítla odpověď paní ministryně. Jinak by to nepředkládala jako tisk.

Poslankyně Jana Fischerová: ... touto oblastí zajímají. Stačí se projít jenom předsálím také naší Sněmovny. Tam vidíte 700. let výročí Karla IV. Císař čtyř trůnů. A proč byl tak úspěšný? Nejenom to, co vše dokázal, ale také ovládal pět cizích jazyků. A já si velmi přeji, aby i naše mládež byla přizpůsobována tomu světu, který se kolem nás mění, protože řeknu vám, že i v rámci toho, jak se svět kolem nás mění, tak budu citovat pana Radka Špicara, viceprezidenta Svazu průmyslu a dopravy, který neustále opakuje, že školy by měly žáky přivést k tomu, co nás čeká ve čtvrté průmyslové revoluci. Průmysl nás živí, ale zvládneme to, když ho zmodernizujeme. A pokud škola učeně nepřipraví ani na základní konverzací v cizím jazyce, vychovává nezaměstnaného. Já toto chci podtrhnout, protože spolupracuji s některými školami. Vnímám i zpětnou vazbu od rodičů, kteří mají malé děti. Dávají je do soukromých už školek, kde mají možnost výuky většinou v německém nebo anglickém jazyce. A pak nemají další návaznost na základních školách.

Já nyní budu tady ještě zdůvodňovat, proč jsem tedy nesouhlasila s odpovědí paní ministryně, konkrétně s některými věcmi, na které mi písemně odpovíděla.

Vážená paní ministryně, primárně mi neodpovídáte na otázku osudu národního plánu výuky cizích jazyků. Spíše z vaší odpovědi vyplývá, že plán jaksi zapadl a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy se už k němu nehlásí. I když v posledním odstavci se mluví o nutnosti sladit jakousi jazykovou koncepci s národní iniciativou Průmysl 4.0. O tom jsem už vlastně ve své úvodní řeči mluvila. Podstatná je tedy moje zásadní otázka: hodlá Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy koncepci jazykového vzdělávání přijmout, nebo ne?

Mohla bych o tom vyprávět, jak proces probíhal. Poctivě se přiznám, v této oblasti sleduji i stránky vlastně Ministerstva mládeže a tělovýchovy a tam mě zaujalo, ono to tam teď už není zveřejněno, ale bylo tam tzv. šetření Eurostudent. A v rámci toho jsem zjistila, že jste zveřejnili, že v České republice je jeden z nejvyšších podílů studentů ze všech sledovaných zemí, kteří absolvovali zahraniční studijní zkušenost definovanou také jaké zahraniční stáž či jazykový kurz. Ale – teď je to podstatné – na rozdíl od ostatních evropských zemí, především zemí původních evropské patnáctky, výuka v České republice takřka neprobíhá v cizím jazyce. To je to podstatné, co mě trápí, co bych viděla. Neznám školu, kde opravdu předmět na kvalitních školách se vyučuje v cizím jazyce. To je vize, ke které já směřuji touto svou interpelací.

A můj dotaz tedy zní: Není to škoda? (Reakce ze sálu.) Slyšela jsem, že je. Takže děkuji za podporu tady z řad poslanců.

Za druhé. Další nekonzistentností je, že na tak nízké úrovni žáků v cizích jazycích, bylo to šetření obecné, reaguje tím, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy hodlá vypsát projekty operačních programů výzkum, vývoj, vzdělávání, což je podle mého soudu nekonceptní, protože by nejdříve mělo být zjišťování příčin, pak teprve konceptní návrhy řešení problému, tzv. strategie, která mi tu chybí, a pak teprve finance na podporu změn, které jsou pro zlepšení nezbytné.

Čili můj následovný dotaz k tomu je, jak chce Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy hodnotit úspěšnost takovéto investice. Jak ví, že tyto konkrétní věci je třeba zafinancovat? Vychází ministerstvo z principu požadovaného Evropskou komisí, že podkladem pro finance z fondu je nějaká strategie? Toto je ve všech oblastech velice důležité, a proto se ptám i v oblasti školství a jazykového vzdělávání. Z jaké strategie tedy vychází Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy při vypisování výzev v oblasti jazykového vzdělávání?

Při konzultaci se svými kolegy, kteří se na školách, zejména středních, tomu věnují, jsem se ptala, jaké s tím mají zkušenosti. Oni říkají – každý drobný krok v rámci pomoci jazykovému vzdělávání je nesmírně důležitý, ale třeba vyhlášení v dubnu 2015 výzvy 56, kdy se učitelé sice podívali do různých míst, na Maltu, do Londýna, do Vídně, tak jeli většinou tam, kam jim cestovní kancelář nabídla jazykově zaměřený pobyt za nejnižší cenu. Samozřejmě toho využili. Já jsem ráda, že tam jezdí, ale bylo to vytrženo narychlo, aby peníze byly utraceny, a ne vždy to plnilo ten správný směr, jak by to mělo být. Každý krok, kdy se kdokoli kamkoli podívá, chválím. Je to jediné dobře, ale není to na základě jakékoliv strategie. Tehdy bylo využito 1,4 mld. korun na toto jazykové vzdělávání v České republice.

Neutracených evropských peněz bylo v loňském roce dost ve výuce jazyků na základních školách. Česká republika zaostává za evropským průměrem, a tak přišla v červenci 2015 další výzva, tentokrát s číslem 57, určená na rozvoj výuky anglického, německého a francouzského jazyka formou blended learning. Také jsem se ptala na to, jak to probíhalo, ale byl na to použit jenom jediný systém, který používá jediná společnost, a ten systém vůbec neodpovídá požadavkům výzvy, protože není určen pro blended learning a není řešením výuky angličtiny, odpovídá jen podmínkám výběru výukového systému.

Jestliže dochází ke koncepci výuce cizích jazyků, tak je opravdu potřebná kombinace různých forem. Víme, jak dál spěje nyní vývoj informačních technologií. To vše je nutné promístit i při správné výuce jazyků a je potřebná změna stylu výuky cizích jazyků. Je to dlouhodobý proces, to víme, v němž je důležitá změna role učitele a další principy, se kterými nemá nic společného využívání právě tohoto jediného systému, který byl použit při výzvě 57. Proto se ve školách díky tomuto amatérismu a klientelismu, mohu-li to takto nazvat, stal výraz blended learning synonymem pro jeden výukový program.

Tou třetí věcí, která mě v té vaší odpovědi, paní ministryně, vlastně připadá nekonzistentní, je pasáž vaší odpovědi, v níž jsou zmiňovány takzvané výzvy neboli šablony, jak se tomu říká v rámci školství, ve kterých má být možnost čerpat podporu na jazykové vzdělávání. Poměrně obsáhle se o tom rozepisujete ve své odpovědi. To však nekoresponduje s harmonogramem výzev na rok 2016, Prioritní ose 3 s názvem Podpora škol formou projektů zjednodušeného vykazování neboli šablony s alokací 300 mil. korun. Z nich však takové věcné zacílení na cizí jazyky nevyplývá. Proto se ptám, co bude obsahem výzev pro základní a střední školy v letech 2016, čili ještě letos, a na příští rok 2017 pro zlepšení výuky cizích jazyků.

Už se blížím ve své interpelaci ke konci.

Jsem hrdá na to, že pocházím ze země ve střední Evropě, která nás také proslavila už učitelem národů Komenským, který právě také ovládal cizí jazyky a proslavil nás. Já si nesmírně přeju, abychom v tomto směru výuky cizích jazyků a stanovení národního plánu výuky cizích jazyků pokročili. Je to velmi důležité pro naši mládež, pro náš národ. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Fischerové. Paní ministryně Kateřina Valachová se chystá k odpovědi. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, ano, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy chce přijmout koncepci jazykového vzdělávání včetně jazykového vzdělávání v rámci odborného vzdělávání. Důležité je říci, že základ koncepce je zpracován. Tento byl konzultován se zástupci odborných asociací a zaměstnavatelských svazů. Také prostřednictvím tohoto dokumentu byla seznámena se základními požadavky sekce fondová, která právě zpracovává jednotlivé výzvy.

Ale co je důležité říci, máme také jako Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy za úkol zpracovat do konce tohoto roku Vzdělávání 4.0, což je tedy dokument, který má korespondovat s dokumentem Průmysl 4.0 a na platformě pro odborné vzdělávání, která funguje na Ministerstvu školství, došlo ke shodě, že by tento dokument měl být včleněn do dokumentu Průmysl 4.0, to znamená, aby byl jeden dokument, abychom neměli více dokumentů.

Co se týká času, byla bych ráda, abychom tyto práce dokončili nejpozději na podzim tohoto roku a současně začlenili provázání tohoto národního standardu, národních kroků opřených o národní peníze, s evropskými penězi.

Co se týká OP VVV, tak vyhlášíme jednotlivé podpory ať prostřednictvím šablon, nebo jednotlivých projektů směrem ke všem školám, to znamená mateřským, základním, středním a vysokým, ale uznávám, že by bylo namístě, aby všechny tyto informace byly sladěny do jedné časové osy a aby bylo jasné, kam směřujeme.

Z hlediska toho, kam směřujeme, tak jenom chci připomenout, že standardy pro cizí jazyky na základní školy byly definovány poprvé od 1. září 2013, takže se teprve vlastně blížíme okamžiku, kdy bychom měli také začít ověřovat, do jaké míry nám tyto standardy začaly fungovat.

Stejně bych chtěla připomenout nedávno schválenou novelu školského zákona, která umožňuje nahrazování profilové části maturitní zkoušky standardizovanou jazykovou zkouškou, nebo to, že v dubnu tohoto roku jsme schválili tvorbu a revize kurikulárních dokumentů pro předškolní, základní a střední vzdělávání na národní úrovni, samozřejmě včetně jazykového vzdělávání.

Co se týká revize rámcového vzdělávacího programu v oblasti jazykového vzdělávání, měl by být hotov v průběhu roku 2017.

Nicméně podtrženo, sečteno, nemá smysl tady definovat dílčí kroky směřující k podpoře jazykového vzdělávání nebo k reflexi toho stavu, který je pravdivý a který popsala paní poslankyně. Dovoluji si učinit příslib, že koncepci předložíme na podzim. A co se týká té dílčí koncepce jazykového vzdělávání, tak ji předložím paní poslankyni k informaci v zásadě v řádu dvou týdnů.

Závěrem bych chtěla říci, že se omlouvám, protože vím, že ministr Chládek slíbil tuto koncepci poslancům už v listopadu roku 2014, a je tedy namístě, aby ty práce už byly dokončeny. Takže uzavírám, že to bude koncepčně uzavřeno ve strategii Průmysl 4.0, která bude obsahovat i Vzdělávání 4.0, ale tu dílčí koncepci předložíme co nejdříve a platforma pro odborné vzdělávání projedná zítra.

Mistopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Kateřině Valachové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji vám. Já jsem se zaujetím poslouchal, co tady dámy říkají. Samozřejmě s tím souhlasím, protože v podstatě je potřeba si uvědomit minimálně za posledních deset let, třeba konkrétně naše univerzita minimálně tak desítky milionů korun dává do výuky vlastně v prvním a druhém ročníku studentů,

aby vůbec vyrovnala deficit, protože ti studenti přicházejí nepřipravení. Při té příležitosti uvažujte také o tom, že to není jenom vzdělávání studentů, ale také vzdělávání učitelů. Já se jich nechci nijak dotknout, ale to je prostě nutná podmínka, nikoliv dostačující, a je to cesta správným směrem. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Chalupy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl, ačkoliv jsem se nepřihlásil k interpelacím, tak mám určité poznatky ohledně toho programu, který umožňoval vyjíždět školám a žákům do zahraničí na ty školy, a vím, jakým způsobem probíhala výběrová řízení. A myslím si, že lidé, kteří zadávali zadávací podmínky pro tato výběrová řízení, mnohdy ani nevěděli, o čem ta problematika je, a ty zadávací podmínky nebyly úplně dobře vyřešeny a nakonec to dopadlo tak, že vlastně se ty peníze potom dávaly komukoliv, kdo se přihlásil, i bez výběrových řízení. Takže pokud byste měla někoho, s kým bych o tom mohl já nějakým způsobem komunikovat, abychom to neřešili tady ve Sněmovně, budu rád. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a ptám se, kdo dál do rozpravy? paní poslankyně Fischerová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Ještě jednou děkuji za slovo. Ještě tedy z očí do očí, paní ministryně. Poděkuji za to, co jste mi vlastně slíbila, paní ministryně. Já vím, že to je už běh na dlouhou trať, a jsem velmi ráda i za to, co mi píšete ve své odpovědi, že mě budete informovat o dalších krocích, případně když dostanu pozvání k těm jednáním, neříkám na každé, ale které bude takové zásadní, tak velmi ráda se toho budu účastnit, protože to chci sledovat.

Co zde říkali moji kolegové teď na to, jak reagovali. Já jsem to měla připravené podobně ještě ohledně těch učitelů, protože s tím to naprosto souvisí. Já jsem sama také kdysi absolvovala takový ten rychlokurz, kdy se přecházelo u nás z ruštiny do angličtiny, takže vím, co to znamenalo a jak to byl velký najednou přínos, aby žáci odmala mohli přecházet postupně na tu angličtinu. A ohledně té výzvy, která probíhala, bylo to organizováno přes krajské úřady a podobně a zadávalo se to, vím, že to bylo velmi složité, ten dopad nebyl takový, jaký by měl být. Ale říkám, každá kapka, která umožní, ať už těm učitelům, anebo studentům, žákům pobyt v zemi, kde mohou prakticky vyzkoušet své jazykové znalosti, tak za to děkuji.

Já tedy tímto poděkuji, ale jenom vás požádám z očí do očí, že tedy mě budete informovat, a tak jak jste zde slíbila, že tedy na podzim by to mělo být už předáno sem, tak děkuji za ta slova. A když ne, tak se přihlásím opět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, nyní ještě faktická poznámka pana poslance Roma Kostrčici a řádná přihláška pana poslance Fiedlera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Rom Kostrčica: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, paní ministryně, děkuji za slovo. Já jenom bych vyslovil takovou poznámku. Jako vysokoškolský učitel jsem svědkem toho, že se celá řada textů, zejména tedy potom pro lékaře nebo v postgraduálním stylu studia, vydává v češtině. Nechci říct, že se destilují nějakým způsobem tyto texty, ale měl jsem kdysi možnost ještě jako student být ve Švédsku na praxi a tam jsem s překvapením zjistil, že celá řada těch textů není vydávána ve švédštině, ale v angličtině. V té době, tak dnes Švédsko je relativně malý stát v porovnání tedy s Českou republikou, by jistě byla možnost pro švédské autority zařídit prostě vydávání v té švédštině. Ale dělali to záměrně, protože pochopitelně v začátku pro ty studenty je to svým způsobem komplikovanější, ale poté, když přijedou na nějaké mezinárodní kongresy a další mezinárodní fóra, je to obrovský, obrovský přínos. Já si myslím, že toto je věc, která by i u nás si zasloužila určitou formu podpory. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romu Kostrčicovi. Nyní pan poslanec Fiedler, v tuhle chvíli poslední přihlášený do rozpravy k této odmítnuté odpovědi na interpelaci paní poslankyně Jany Fischerové. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych využil tady této interpelace, kterou má paní kolegyně Fischerová, a spojil ji v podstatě s mojí interpelací, to je sněmovní tisk 826, která je velmi obdobného tématu. Z mé strany je to už druhá v této věci, první byla na bývalého ministra Chládku, protože také si nejsem jist, kdy se na mě dostane a kdy tady zase paní ministryni potkáme, to také není jisté.

Velmi mě potěšilo to, co jsem tady zaslechl, ale zdůrazňuji, že to byl pouze slib. Já z těch zkušeností, které mám, co se tomu věnuji, že už bylo tolik naslibováno a tolik tvrzeno, jak je ta koncepce hotová, a není – a teď použiji možná taková příkřejší slova. Paní ministryně, netýkají se samozřejmě vás, já jsem si velmi dobře vědom vaší pozice, za jakých okolností a do čeho jste vstoupila. Ale na základě i mých jednání, kterých jsem se zúčastnil s úředníky Ministerstva školství, nemohl jsem toto pondělí, kdy tam měla proběhnout nějaká schůzka, ale zúčastnil jsem se té předešlé, já opravdu mám trošku pochybností, že pokud na tom budou pracovat stále stejní lidé, že se někam pohneme dál, protože toto jsou od stejných osob stále stejné sliby a nic není realizováno.

Kulatý stůl, duben 2015, na který se myslím i vy odvoláváte v odpovědi na mou interpelaci, říkám, je to jeden z následujících tisků, ale je to v podstatě stejné téma. Já jsem se toho kulatého stolu zúčastnil a tam jsem k svému velkému zděšení zjistil, že je všechno na počátku, že se začínali znovu domlouvat na parametrech nějakých pravidel toho, co má být řečeno. Já jsem k mému velkému zděšení zjistil, že po tolika

letech, co se tvrdí, jak je všechno připraveno, není připraveno vůbec nic. A potvrdil jsem si na to na schůzce, které jsem se zúčastnil na vašem Ministerstvu asi měsíc nebo šest týdnů zpátky.

Takže já vítám ta vaše slova, že uznáváte, jaký je stav, že jste tady dala nějaký příslib termínu na podzim. Možná bych chtěl trochu blíže specifikovat alespoň měsíc. Alespoň měsíc abychom si řekli. Protože ono to souvisí nejenom se školstvím, ono tak jak říkal pan poslanec Kostřica jiné odborné odvětví. Já vím od pracovníků Svazu průmyslu, kteří prostě jsou zoufalí z toho, s jakými znalostmi opouštějí naši žáci základní školy a studenti střední školy. Srovnávací testy nebo srovnávací studie dokládají, že jazykové znalosti našich dětí a našich studentů jsou na nižší úrovni než v okolních zemích, přestože se tomu věnuje více hodin. To, co říkal kolega poslanec Chalupa, a já mám úplně stejné zkušenosti, mnoho – nevím, jestli milionů nebo miliard – se utratilo naprosto neúčelně. Prostě utratilo se, aby se utratilo, ono se tomu dříve říkalo proinvestovalo, já jsem na to slovo byl vždycky silně alergický. A to byly prostě promrhané peníze. A ta koncepce jazykové výuky ve školství stále chybí.

A teď si dovolím jednu takovou poznámku. Já vím, že nebude populární, ale chystá se, plánuje se zvýšit platy učitelům, což s tím já souhlasím. Já doufám, že tam bude zohledněno to, že se bude přidávat těm, kteří splňují svou kvalifikaci a že třeba v případě výuky anglického jazyka nebo cizích jazyků přidáme pořádně těm, kteří tu výuku zvládají, mají k tomu kvalifikaci, doplnili si vzdělání. To jsme tady řešili, myslím loni to bylo, dohadovali jsme se o tom, jestli mávneme rukou a pustíme dál, že učitelé si měli doplnit své vzdělání, nedoplnili, kašlali na to. Já si myslím, že to je krásná příležitost nyní říct: tak ti, co si tu kvalifikaci doplnili, ti, co splňují všechny ty požadavky, tak těm přidáme, a já se vůbec nebráním tomu, aby byli dobře oceněni. Ale bude se mi nelíbit, když se bude přidávat plošně i těm, kteří to nesplňují, kteří nemají ty patřičné kvalifikace na to a tu kvalitu výuky. A to doufám, že tahle debata si myslím, že tady na půdě Sněmovny ještě proběhne. Já bych velmi nerad, aby to zvýšení platů bylo plošné. Máme krásnou příležitost k tomu dobře odměnit ty, kteří dobře odvádějí svou práci učitele, doplnili si kvalifikaci, doplnili si jazykové znalosti pro výuku cizích jazyků, a abychom klidně nechali stát ty, kteří to neudělali.

Zakončím svoje povídání tedy tím, že bych vás poprosil, kdybyste mohla alespoň termínem, sdělením měsíce říct do tehdy a do tehdy to bude hotovo, a myslím si, že nás tady v té Poslanecké sněmovně bude asi povícero poslanců, kteří to budeme bedlivě sledovat. A přiznám se, že vám budeme šlapat na paty, pokud to nebude. Ale věřím, že konečně se věci pohnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Pani ministryně chce reagovat. Prosím, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: V tom případě upřesňuji, že koncepce jazykového vzdělávání vám bude předložena nejpozději v říjnu tak, aby potom mohla být zapracována nejpozději do konce roku v souladu s úkolem pana předsedy vlády ohledně Vzdělávání 4.0.

A co se týká dalších námětů, které tady zazněly. Samozřejmě na některých pracujeme, na některých začneme pracovat, nicméně já budu stručná. Dám informaci do školského výboru a mohu využít ten nejbližší školský výbor, který bude, a prostřednictvím tohoto tisku se potom s tím mohou seznámit všichni poslanci a mohou mě samozřejmě žádat o jakékoli doplnění.

Jinak chci říct, že z hlediska pochybností pana poslance Fiedlera ohledně toho, kdo na tom materiálu pracuje, tak z tohoto důvodu jsem nařídila jeho předložení právě do platformy pro odborné vzdělávání, kde jsou zúčastnění všichni. Zítra – a také bych chtěla říct, že se snažím v posledních týdnech soustředit na to, aby se lépe propojovaly výstupy Národního ústavu pro vzdělávání, Národního institutu dalšího vzdělávání a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Situace v tom, co máme hotovo, není tak tragická, nicméně není tam ta koncovka. A já věřím, že vás v říjnu tím materiálem přesvědčím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni školství, mládeže a tělovýchovy Kateřině Valachové. A ještě faktická poznámka pana poslance Fiedlera. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Moje faktická poznámka ušetří čas. Já bych jenom paní ministryni, až bude ta odpověď pro kolegyni Fischerovou, já bych ji prosil adresovat i na mě. A tím současně si myslím, že můžeme vypustit sněmovní tisk 826 pro pana předsedajícího, protože to byla stejná tematika, tím ušetříme čas, protože bychom zbytečně mluvili na stejné téma. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No to nemohu, protože těch 826 – je, vlastně je tady, ano, dobře, takže to budeme brát, jako že to je vyřízeno. Ano. Že netrváte na další odpovědi.

Paní kolegyně Fischerová nenavrhla žádné usnesení a můžeme tedy tento bod skončit.

Než budeme pokračovat, dovolu mi, abych upřesnil ještě omluvy. Omlouvá se paní ministryně Michaela Marksová do 11 hodin a od 17 hodin, nikoliv tak jak jsem říkal, takže bude po 11. hodině, a na ústní interpelace do 17 hodin. Další omluvy, které došly, paní poslankyně Marie Pěničková do 11 hodin z pracovních důvodů. Dál se omlouvá pan poslanec Ivan Gabal do 12 hodin, paní poslankyně Golasowská do 11 hodin, pan poslanec Vít Kaňkovský od 9 do 11 hodin a pan ministr obrany z dopoledního jednání.

Budeme pokračovat interpelací nebo odpovědí na interpelaci paní poslankyně Miroslavy Němcové ve věci návštěvy prezidenta České lidové republiky a jeho delegace v ČR, kterou směřovala vůči předsedovi vlády Bohuslavu Sobotkovi. Paní poslankyně, pokud máte zájem uvést svou odmítnutou odpověď, kterou jste odmítla, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré ráno, dámy a pánové. Já si myslím, že bude správné, abych mluvila jenom stručně, protože tato interpelace byla přerušena na minulých schůzích Poslanecké sněmovny, tedy zhruba před čtrnácti dny nebo třemi týdny, a to ve chvíli, kdy já jsem to úvodní slovo skončila, vypršel limit času do 11. hodiny. Potom měl následovat se svým vystoupením pan předseda vlády. Takže já nechci opakovat to, co jsem zde řekla před těmi třemi týdny, asi by to nedávalo valný smysl, byť chápu, že někteří z vás jste tu byli, někteří jste tu nebyli, ale počkám si tedy na vystoupení pana předsedy vlády a teprve potom bych případně doplnila své vystoupení a reagovala na to, co nám řekne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. V tom případě pan předseda vlády se chystá k odpovědi. Prosim, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych reagoval na vystoupení paní poslankyně Němcové na minulých odpovědích na písemné interpelace, které zde probíhaly v Poslanecké sněmovně. Chtěl bych zareagovat na jednotlivé oblasti, které byly předmětem vystoupení paní poslankyně.

Nejprve pokud jde o otázku vyjádření prezidenta ČR Miloše Zemana v čínské televizi CCTV. Chtěl bych tady poznamenat za vládu, že nezávislou zemí jsme se stali v roce 1989, od té doby rozhodujeme o svém osudu. Není to vždycky jednoduché rozhodování, ale tuto odpovědnost sami za sebe máme. Rozhodli jsme se vstoupit do Severoatlantické aliance, rozhodli jsme se vstoupit do Evropské unie a členství v těchto organizacích s sebou přirozeně nese práva a nese s sebou také povinnosti členských zemí. Já jsem přesvědčen o tom, že je dobře, že je ČR součástí NATO, že je dobře, že jsme součástí EU. A asi je na místě, abychom i v rámci těchto organizací, zejména pokud jde o otázku kolektivní obrany a bezpečnosti, koordinovali naši zahraniční politiku s našimi spojenci, které právě v těchto organizacích máme.

Pokud jde o česko-čínské vztahy, ty byly v předchozích letech poznamenány nízkou frekvencí politického dialogu. Tento stav souvisel s některými suverénními rozhodnutími představitelů ČR, na což čínská strana reagovala také negativně, to znamená svými vlastními suverénními rozhodnutími.

Státní návštěva prezidenta Čínské lidové republiky v ČR. Tou státní návštěvou byla dosažena úroveň vztahů, která je srovnatelná s jinými členskými státy EU. Chci připomenout, že v mezích, kdy tady vedeme tuto diskusi, tak prezident Číny navštívil tady v regionu střední a východní Evropy Srbsko a navštívil také Polsko. Připomínám, že Polsko je nejenom náš partner v rámci zemí V4, ale je to také náš partner a spojenec v rámci EU a Severoatlantické aliance. A domnívám se, že úroveň přijetí čínského prezidenta v Polsku se nijak nelišila od úrovně přijetí, kterého se dostalo tomuto nejvyššímu čínskému představiteli při jeho návštěvě tady v Praze.

Pokud jde o angažmá ministra zahraničí, tak jak mi pan ministr zahraničí potvrdil, s panem prezidentem hovořil před konáním návštěvy čínského prezidenta, hovořili spolu výhradně o přípravách této návštěvy. Výroky nebo postoje prezidenta v dané záležitosti nebyly tématem jejich jednání.

Pokud jde o otázku zabezpečení čínské návštěvy v hlavním městě Praze. Rád bych zopakoval, že se jedná vždycky v takovýchto případech o reciproční záležitost. To znamená, na základě které je našim určeným státním představitelům poskytována ochrana při jejich pobytu v zahraničí. Tedy ta bezpečnostní opatření, která činíme pro zajištění ochrany vysokých ústavních činitelů, kteří přijíždějí do Prahy, tak potom očekáváme, že obdobný rozsah ochrany bude poskytnut našim vrcholným ústavním činitelům při návštěvách v jejich zemích.

Policie zajistila bezpečný průběh návštěvy představitelů Číny, zajistila ho standardními prostředky. Podle doposud uskutečněných šetření a vyhodnocení policie postupovala v souladu s právním řádem a postupovala v souladu se svými interními předpisy. Všechny podněty, které byly podány občany v souvislosti s těmito bezpečnostními opatřeními, byly řádně prošetřeny kontrolními orgány policie. Kontrolní orgány policie vyhodnotily jako chybný postup policistů v takzvaném případě FAMU. Odpovědní policisté postupovali v tomto případě v rozporu s pokyny velitele opatření a byli také kázeňsky potrestáni písemným napomenutím a také dočasným snížením jejich platu.

Příprava a provedení ochrany čínského prezidenta a jeho doprovodu představovaly soubor mnoha opatření, a to i s ohledem na předcházející události ve Francii, Belgii a Německu, tedy v souvislosti s vyhlášeným prvním stupněm ohrožení ČR terorismem. Obdobná opatření jsou ze strany Policie ČR realizována v podstatě vždy, když je zajišťován prostor, ve kterém se má pohybovat určená osoba, jejíž zajištění bezpečnosti vyžaduje přijetí větších bezpečnostních opatření.

Chci jenom připomenout, že velká bezpečnostní opatření byla realizována v okolí Kongresového centra v roce 2000 při zasedání Mezinárodního měnového fondu, v okolí paláce Žofin při účasti Dalajlámy na konferenci Forum 2000. Kontrolovaný vstup pro omezený počet osob na Hradčanském náměstí a omezení vstupu do Kongresového centra při návštěvě amerického prezidenta Baracka Obamy v roce 2009. Opatření na Hradčanském náměstí při jednání Dmitrije Medveděva a Baracka Obamy v roce 2010. Omezený vstup na Hradčanské náměstí při konání summitu Východního partnerství v roce 2014. Tohle byly naprosto konkrétní akce, kde policie využila obdobné prostředky pro to, aby zajistila bezpečnost návštěv, ale samozřejmě vždycky se také jedná i o zajištění bezpečnosti občanů, kteří se pohybují v okolí těchto událostí.

Pokud jde o zapojení komory česko-čínské spolupráce, toto zapojení bylo zaměřeno především do oblasti ekonomické spolupráce, identifikace konkrétních projektů spolupráce.

Klíčové dokumenty, které byly podepisované během návštěvy čínského prezidenta, včetně prohlášení o uzavření strategického partnerství nebo memoranda o společné formulaci návrhu plánu bilaterální spolupráce, byly sjednávány standardně ze strany Ministerstva zahraničí České republiky v úzké koordinaci se všemi zapojenými resorty a institucemi.

Pokud jde o otázku incidentů, ke kterým došlo během pobytu čínského prezidenta. Podle vyjádření Ministerstva vnitra došlo v průběhu celého tří denního bezpečnostního opatření v přímé souvislosti pouze k jednomu trestnému činu. Šlo

o krádež tibetské vlajky a došlo k cirka dvěma desítkám přestupků. To znamená jeden trestný čin a dvě desítky přestupků. V části šetření v souvislosti s osobami s pomlážkami – to byli koledníci – a střetu s čínskými aktivisty je konstatováno, že mezi skupinami došlo ke vzájemnému napadení formou verbálních útoků a posunků, případně ke krátkodobému fyzickému kontaktu, který ale policisté vyřešili oddělením obou skupin. Tímto byl naplněn účel zákroku, který byl s ohledem na intenzitu potyčky, útoku, vyhodnocen jako dostačující. Žádná osoba v této souvislosti nebyla dále policií řešena.

Pokud jde o dotazy, které se týkají aktivity velvyslanectví Čínské lidové republiky tady v Praze. Pokud by se prokázalo, že jakýkoliv zastupitelský úřad nabádá svoji krajanskou komunitu, cizí státní příslušníky, k činnostem, které nejsou v souladu se zákony České republiky, tak by přirozeně naše strana, rozumíme tedy Ministerstvo zahraničí, důrazně reagovala.

Ministerstvo zahraničí identifikovalo pracovníka velvyslanectví Čínské lidové republiky, který byl na záběrech České televize a prohlašoval se na nich za člena personálu mise. Následně Ministerstvo zahraničí požádalo velvyslanectví Číny o vysvětlení jeho přítomnosti a činnosti na místě a současně upozornilo na potřebu dodržovat pravidla daná Vídeňskou úmluvou o diplomatických stycích a také mezinárodní praxi. Velvyslanectví Číny v reakci uvedlo, že přítomnost jeho diplomata nebyla mimo rámec příslušné úmluvy, neboť měl zajišťovat komunikaci příslušných občanů Číny s českými orgány.

Pokud jde o dotazy, které se týkají účasti na jednotlivých protokolárních akcích. Chtěl bych uvést, že výběr členů vlády, kteří se účastní podpisu jednotlivých dokumentů během zahraničních návštěv, je pokaždé selektivní. Ministr kultury nebyl během návštěvy prezidenta Číny členem národní delegace. Na straně hosta nebyl zastoupen jeho resortní protějšek a jednání se povahou věci netýkala daného ministerstva. Během státní návštěvy prezidenta Číny nebylo podepsáno žádné memorandum o kulturní spolupráci. Oblast kultury byla zmíněna v prohlášení o uzavření strategického partnerství. Byla ale zmíněna velmi stručně, stručněji než jiné oblasti, jako byla například otázka spolupráce ve vědě a výzkumu nebo spolupráce v oblasti zemědělství, kde resortní ministři na jednání rovněž nebyli přítomni. Ministerstvo zahraničí potvrdilo, že Ministerstvo kultury bylo zapojeno do přípravy obou dokumentů. Český návrh plánu bilaterální spolupráce, který navazujeme na podepsané memorandum, obsahuje konkrétní vstupy a podněty od Ministerstva kultury.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Věnoval jsem se několika konkrétním okruhům, které byly zmiňovány v rámci interpelace paní poslankyně Němcové. Vycházel jsem z podkladů, které jsem obdržel od Ministerstva vnitra, které jsem obdržel od Ministerstva zahraničí v souvislosti s návštěvou prezidenta Čínské lidové republiky tady v České republice. Tolik tedy v tuto chvíli vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády Bohuslavu Sobotkovi. Paní poslankyně Miroslava Němcová se hlásí dále do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji ještě jednou za slovo. Děkuji za tuto odpověď, která, musím přiznat, je o málo obsažnější než ta, kterou jsem dostala v písemné podobě, a i proto, že jsem tu neobsažnou, nebo bezobsažnou odpověď, kterou jsem obdržela v písemné podobě, považovala za tak chabou, proto jsem požádala, aby byla přenesena na půdu Poslanecké sněmovny a mohli jsme ji projednávat a dostat alespoň tímto způsobem z pana předsedy vlády poněkud konkrétnější odpovědi.

Takže abych vám to přiblížila. Já jsem se ve své interpelaci ptala na čtyři okruhy, které se týkaly návštěvy čínského prezidenta v České republice. Uběhly už mezitím tři měsíce. Zdá se, že tato věc ztratila svůj náboj a ztrácí také veřejný zájem o to, co se vlastně v těch dnech odehrálo, ale přesto si myslím, že když už to téma bylo otevřeno, má se také nějak rozumně uzavřít.

Prvním okruhem, na který jsem se ptala pana předsedy vlády, bylo vyjádření prezidenta Miloše Zemana v čínské televizi, kde řekl – cituji: Byly velmi špatné vztahy mezi bývalou vládou České republiky – zdůrazňuji bývalou vládou České republiky –, protože tato vláda byla velmi submisivní pod tlakem Spojených států a Evropské unie. Teď jsme zase nezávislou zemí a tvorba naší politiky je založena na našich vlastních zájmech.

Ptala jsem se pana premiéra, zda jednal s prezidentem během přípravy té návštěvy a ladili společně zahraniční politiku, protože každé vyjádření nejvyšších představitelů konkrétní země znamená určení směru naší zahraniční politiky. V odpovědi, kterou jsem dostala písemně, na tuto otázku nebylo ani slovo.

Ptala jsem se za druhé, jestli jednal s prezidentem ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. V písemné odpovědi ani slovo. Dnes jsem se tedy dozvěděla, že pan ministr zahraničních věcí s panem prezidentem před návštěvou čínského prezidenta jednal. Že s ním jednal o těch otázkách, které se asi týkají nějaké míry našich zájmů, čínských zájmů, ale rozhodně jsem rozuměla tomu tak, že pan prezident neseznámil ministra zahraničních věcí s tím, jak postaví svoje vystoupení a jak je bude prezentovat. Tedy tím, že konečně jsme svobodnou zemí a konečně nezávisle můžeme určovat, co je a co není naším zájmem.

Teď tady pan premiér připomněl ty základní zlomy v pětadvaceti letí naší společnosti, tedy vstup do NATO, vstup do Evropské unie. A myslím si, že jestliže trvá na tom, že toto byly pozitivní akty v životě České republiky, tak by se měl okamžitě poté, co prezident republiky je vlastně zpochybnil, tak se měl on jako předseda vlády, tedy ten, kdo je zodpovědný za zahraniční politiku, nebo vláda jako celek, tak se měl okamžitě vyhradit proti tomu, co zvolil jako výstup prezident republiky.

Nestalo se to tak. Slyšíme to až dnes na půdě Sněmovny s odstupem tří měsíců, kdy se bohužel obávám, že už to téměř nikoho nezajímá. Chci ale říct, že pan předseda vlády propásl šanci jasně si dupnout a říci, co je tedy zájmem České republiky a co není, a to i s ohledem na to, že by si možná neudělal ten dobrý puntík na Hradě, ale myslím, že o tohle by hrát neměl. Že by se měl starat o to, co je v zájmu České republiky.

Tolik k tomu bodu 1, k tomu, co během té návštěvy představovala nebo jak ji zarámovala slova prezidenta Miloše Zemana.

Je potřeba ještě v této souvislosti upozornit na to, že ona asi ta slova jen tak nepadají z nebe, že někde se muselo takovéhle vyjádření vzít, v žádném případě si nemyslím, že prezident republiky to jenom tak nadhodil. On tím něco sledoval a někdo mu musel poradit, kterým směrem toto vyjádření má vést. Mě k tomu přivedlo, kdo mu to asi radí, to, co jsem se dozvěděla z otevřených zdrojů, tedy že na návrh hradního kancléře pana Mynáře a šéfa poradců pana Nejedlého se oficiálním poradcem českého prezidenta Miloše Zemana stal předseda představenstva CEFC pan, teď nevím, jestli to řeknu přesně, Jie Tien-ming, a píše se ve veřejných zdrojích o jeho spřízněnosti s vlivným čínským armádním klanem, a nemluví se o tom jenom v našich českých komentářích, ale píše o tom např. i bezpečnostní magazín National Interest. Takže asi je zajímavé sledovat to, co říká prezident republiky, kým je obklopen. A jestliže jsem se zároveň dočetla, že toto jméno pana, znovu se omlouvám, jestli to říkám dobře, Jie Tien-minga, že se někde psalo, že se moc nemá uvádět, že Čína je z toho dosti nervózní, protože je snad synem nebo vnukem nějakého významného představitele armády v Číně a pořád ještě je to taková poněkud tajuplná osobnost, která má zůstat, a jeho zájmy mají zůstat někde skryty, tak já jsem si myslela, že se přece jenom dozvím od pana předsedy vlády alespoň náznak toho, co zde říkám já. Protože já z něj nepáčím žádné tajné informace, nedobývám se pod slupku toho, co může vědět pouze on, protože má přístup k jinému typu informací než já. Já se ptám pouze na ty veřejné zdroje a myslala jsem si, že pan premiér v závažnosti toho tématu se přece jenom odváží víc a popíše ty souvislosti trochu hlouběji. Když to neudělal on, musím to udělat já.

Pokud jde o to zabezpečení, druhým okruhem bylo zabezpečení čínské návštěvy v hlavním městě Praze. Souhlasím s tím, že zde byla v minulosti různá závažná jednání mezinárodních institucí, byly zde vlivné hlavy států, nebo ty nejvlivnější hlavy států, ale pamatuji si např. na návštěvu amerického prezidenta jak George Bushe mladšího, tak Baracka Obamy. A já jako v případě George Bushe mladšího běžný občan jsem nebyla limitována téměř ničím, chodila jsem po pražských ulicích, tak jak jsem potřebovala, na Václavské náměstí, kde se konal ten jeho projev, byť byl tedy nějakou bariérou chráněn, ale v každém případě nebyla odblokována půlka Václavského náměstí, aby tam nikdo nesměl. Pamatuji si na návštěvu Baracka Obamy, kde jsem se tehdy už jako reprezentant Poslanecké sněmovny, ale spolu se mnou i běžní občané, dostala na hradní náměstí. Je pravda, že tam byly kontroly, že jsme museli projít bezpečnostními rámy, že takto byla zajištěna bezpečnost Baracka Obamy a umožněno jeho vystoupení před pražským panoramatem a sdělení tehdejších aktualit světa, ale normálně jsme tam mohli přijít. Neudály se takové příšerné manévry jako v případě čínského prezidenta, kdy vlastně z Hradčanského náměstí, víme, jak to tam vypadalo, byli lidé vyháněni apod.

Ptala jsem se také v této souvislosti na to, jaká byla skutečná role pana Jaroslava Tvrdíka, protože asi nemá smysl zastírat, že vlivná byla. Ano, stojí v čele nějaké té komory, nevím, obchodního přátelství, česko-čínská. Ano, to respektuji, takovéhle postavení, takových komor je v České republice jistě řada a jejich reprezentanti, podobně jako třeba skupiny přátel Poslanecké sněmovny, jsou zváni v případě, že

navštíví naši zemi někdo, ke komu oni tím, že jsou členy přátel skupin, dávají svůj vztah, tak jsou k tomu zváni. Rozumím tomu, že se v nějaké míře podílejí i tyto skupiny na přípravě takto vrcholných návštěv. Ale to, co se odehrávalo v případě angažmá této skupiny, na mě to dělalo dojem, že to organizovala právě, celou tu návštěvu, více česko-čínská skupina pana Tvrdíka než samotná vláda. Skoro bych řekla, že česko-čínská skupina, pan Nejedlý a tady ten pan předseda představenstva CEFC Jie Tien-ming byli ty hlavní postavy, které to asi zabezpečovaly, a pravděpodobně s nimi celá čínská ambasáda.

A to je třetí okruh, ke kterém jsem vztahovala své dotazy ve své písemné interpelaci, tedy role čínské ambasády v Praze při návštěvě čínského prezidenta. Přímo jsem se ptala pana předsedy vlády na to, jestli viděl ty záběry v televizi. Teď v té písemné odpovědi to nebylo popsáno, teď v té doplňující ústní odpovědi popsal, že ti koledníci, kteří šli kolem, vlastně napadení čínskými aktivisty nebyli, že to bylo jenom takové postrkování a trochu se tam škádli a policie je oddělila, a tím pádem všechno proběhlo normálně. Na mě tedy u televize to dělalo jiný dojem. Měla jsem pocit i z té starší dámy, kterou tam brutálně zaháněli, napadli toho pána, který jel v tramvaji, kameramany, ty koledníky, tak já jsem měla pocit, že ta aktivita rozhodně nebyla takového vzájemného napadání, že by ta starší dáma se tam vrhala po těch čínských obráncích té komunistické ideje, ale že tam normálně šla s tou tibetskou vlajkou a to jim stačilo jako záminka k tomu, aby ji napadli. Takže toto vyjádření o tom, že to byly také vlastně vzájemné potyčky a vlastně se ani neví, kdo a jak je vyprovokoval, tak to já v žádném případě neberu, protože mám oči a v televizi jsem ty záběry viděla. Nenechám si vzít přesvědčení o tom, že tyto organizované skupiny, na které se také ptám, zasahovaly proti českým občanům na území České republiky.

Ostatně o tom, že organizování ti demonstranti byli, o tom přinesly informace některé servery, budu jmenovat IHNED nebo ECHO 24, které citovaly slova jednoho z účastníků toho semináře, který se konal pár dnů před příjezdem čínského prezidenta na čínské ambasádě. Citují: Sešli jsme se v pátek na čínském velvyslanectví v Praze, kde jsme měli dostat pokyny k vítání a podpoře čínského prezidenta. Nábor probíhal skrze různé i neoficiální organizace, čínské zaměstnance firmy Huawei nebo spolky, jako literární, spolek průvodců a další. Každá desetičlenná skupinka měla svého lídra. Od šéfa konzulárního oddělení jsme byli varováni před citlivými tématy, jako je Tibet nebo lidská práva. Dostali jsme instrukce, jak se chovat v okamžiku, kdy někdo bude proti návštěvě protestovat. Demonstrující máme překřičet, nemáme se bát na ně vztáhnout ruku, pokud možno ale lidi nezranit, vlajky strhávat. Konec citace. Demonstranty měla ambasáda vybavit vlajkami, transparenty, různými houkačkami a prostě vším, co by pomohlo, aby mohly zasáhnout takto organizované desetičlenné skupiny, které měly každá svého lídra, aby tyto skupiny mohly zasáhnout proti českým občanům a jejich slovy je buďto ukřičet, ale pokud možno je nezranit, ale vztáhnout ruku, to v každém případě, a neumožnit českým občanům, aby se na území své vlastní země projevovali tak, jak chtějí a jak cítí, že je potřeba.

K tomu, co jsem napsala v této interpelaci, k těmto slovům o organizování těch bojůvek prostřednictvím čínského velvyslanectví, se pan premiér nevyjádřil, lépe řečeno, můžu to ukázat tady pro vás (ukazuje list ve formátu A4). Mé dotazy mají rozsah téměř jedné tištěné stránky. Odpověď na tento bod má rozsah 2,5 řádku pana

premiéra v té písemné podobě. Nedostala jsem v písemné odpovědi vůbec žádnou odpověď na to, jestli věděl o tom organizování těchto skupin, jestli, a určitě má analytiky jak Úřad vlády, tak Ministerstvo zahraničních věcí, tyto informace získal z veřejných zdrojů, tak jak je tady cituji já z veřejných zdrojů, tak jestli okamžitě jednali s čínskou ambasádou.

Ted' se dozvídám jenom ten jeden ojedinělý případ, že když už to tedy myslím Reportéři České televize, nebo ted' nevím, který pořad, si dal záležet na tom, aby ozřejmil fungování toho konzulárního zástupce, který byl prostě, promiňte mi to slovo, načapán, už se z toho nemohli vyvléct, nemohli se z toho vyhat, on sám na těch televizních záběrech říká, že je konzulární zástupce, je vidět, že tam ty Číňany organizuje proti českým občanům. Tak když už to nešlo jinak, tak se tady k tomuto ojedinělému případu pan premiér, jakoby se ho letmo dotkne a přizná, že se asi něco dělo, ale že pan ministr zahraničních věcí poslal nějakou asi ne nótu, ale nějakou žádost o vyjádření čínské ambasády a čínská ambasáda nám sdělila, že to bylo všechno v pořádku. Tak to jakkoli ta písemná podoba byla nedostatečná, stejně nedostatečné je to doplnění ústní, které jsem zde slyšela, protože to hlavní, že je zde důkaz o tom, že byli organizováni Číňané proti českým občanům, toho se pan premiér v žádném případě nedotýká.

Myslím, že kroky proti čínské ambasádě měly být úplně jiné. Jestliže si ted' vybavím tu rétoriku nejen předsedy vlády, nejen České republiky, českých zástupců proti tomu, jak nám například Brusel vnucuje některé představy o tom, jak má naše společnost vypadat, jak se má řídit, co všechno má přijímat za zákony, nebo ne, a my se proti tomu velmi kriticky vymezujeme, tak nechápám, když navíc umíme říci, co je, nebo není naším zájmem, tak jak to že dovnitř necháme působit tyhle organizované skupiny proti českým občanům, to mi přijde naprosto nepochopitelné. A odmítám, že by takto mohla česká vláda postupovat vůči hlavní povinnosti, kterou má, tedy hájení zájmů českých občanů.

Myslím, že tato kapitola tedy uzavřená pro mě v žádném případě není, tedy kapitola, která se týká aktivit čínské ambasády. Chápu, že to je horké téma, že se do toho málokdo chce, protože to je takové šťourání do velmi mocných struktur, velmi bohatých struktur, a každý, kdo se do toho pokusí nejenom vidět, ale trochu se tím zabývat, tak samozřejmě narazí na ohromnou zeď mlčení, zastírání, bariéry, kterou tady vystavěl jak v té písemné podobě, tak potom v té ústní pan předseda vlády, nechce se pravdivě podívat na situaci toho, co popisuje i bezpečnostní zpráva za rok 2013 o zesílení vlivu – ted' budu raději citovat přesně, abych to neuvedla nějak špatně. Zpráva BIS, cituji: "V případě čínské moci a jejích zpravodajských služeb se nesl rok 2014 ve znamení důrazu na vlivovou infiltraci do českých politických a státních struktur a sběru politického zpravodajství, a to vše za aktivní pomoci některých českých občanů, včetně politiků a státních úředníků." Takže důkazy o tom, že se tady něco odehrává, jsou. Návštěva čínského prezidenta to jenom nasvědčila. Ten reflektor byl... Ty události byly najednou nasvíceny a staly se zřetelnými nejenom pro pracovníky BIS, ale pro všechny, kteří tu návštěvu viděli a trochu ji posuzovali.

Pokud jde o firmu Huawei, kterou jsem zde zmínila, že pořádala nějaké, nebo byla mezi těmi náborovými jednotkami, které měly tady chránit čínského pana prezidenta, tak jsem vznesla dotaz – a k tomu mi nebylo odpovězeno ani písemně, ani

dnes – na to, co pan premiér ví o této firmě. Jestli ví o tom, že ji vyřadila Austrálie z důvodu bezpečnostního rizika z tendru na vybudování celonárodní sítě vysokorychlostního internetu. Jestli pan předseda vlády ví o tom, že výbor pro zpravodajské služby americké sněmovny reprezentantů označil tohoto výrobce telekomunikačního vybavení v roce 2012 za bezpečnostní riziko a doporučil, aby mu byl uzavřen vstup na americký trh. V reakci na podezření z kyberšpionáže se skutečně tedy Huawei z USA stáhla. Podobné to bylo v Kanadě. A nyní tady vidíme i masivní reklamu a její podporu společností CEFC a společností bezpochyby pana Tvrdíka a jejich dalších skupin na našem území.

Ptala jsem se na to, protože to, co já mohu zjistit, jsou pouze informace z veřejných zdrojů. Tyto informace jsem si našla, přečetla, zapsala, sdělila je panu premiérovi s tím, že žádám, aby mi vysvětlil, jestli když Američané, Kanadáné, Australané vidí v této firmě bezpečnostní riziko, obávají se kyberšpionáže, nechť jí je připustit k jakékoli zakázce, která se týká vysokorychlostního internetu, a najednou je naše náruč v České republice dokořán, tak jestli to riziko z nějakých zázračných důvodů pominulo. V roce 2012, 2013 pro bohatou západní půlku světa to riziko bylo, a najednou pro nás to riziko není? Na to jsem nedostala ani před dvěma měsíci, nebo kdy mi ta odpověď přišla, ani dnes jediné slovo odpovědi. Takže to je druhá věc, kterou já považuji za naprosto zásadní. A odpověď na ni jsem nedostala. To byl třetí okruh otázek.

Čtvrtý okruh jsem nazvala v písemné interpelaci protokolární zajištění návštěvy. A musím říci tím, že jsem se o to zajímala, že jsem opět pouze zaregistrovala to zvláštní divadlo, které se odehrálo na Pražském hradě při podpisu různých memorand o spolupráci ve všech možných oblastech. Najednou jsem tam zaregistrovala, že se podepisuje asi nějaké obsáhlejší, širší memorandum o spolupráci, v jehož rámci měla být zmíněna kultura. Myslím, že Česká tisková kancelář to uvedla přesně, kdy říká, že to znělo takto: potvrzují obě strany formulovat program bilaterální spolupráce, první návrhy si vlády podle textu memoranda vymění v červnu letošního roku. Možná by i bylo dobré, kdybychom se dozvěděli, jaké ty první návrhy byly, protože dnes je poslední den června, tak pravděpodobně už si je vlády vyměnily. A konkrétní projekty by se mohly týkat až patnácti oblastí, například využití jaderné energie, rozvoje silniční, železniční, letištní infrastruktury, zemědělských technologií, sportu a kultury. A ta kultura bylo to, co zaznělo ve veřejné sféře v různých médiích. A nato jsem zaznamenala vystoupení pana ministra kultury, který řekl, že o ničem takovém neví a že s ním nic projednáváno, že jeho ministerstvo se na žádných těchto aktivitách nepodílelo. Teď se dozvídám, že podílelo.

Ale já prostě nemohu přijmout situaci, že bezprostředně poté, co návštěva probíhá, probíhají komentáře. A mě se zdálo, že tehdy trochu dotčeně a zhrzeně pan ministr Herman říká: no tak na Hradě se něco podepisuje, je tam nějaká zmínka o kultuře, ale já ani můj úřad o tom nic nevíme. Jasně, rozumím tomu, že uběhly tři měsíce, všechno jste si to tak nějak proladili a vytvořili jste takovou tu pohádku, kterou nám řeknete, jak to vlastně bylo všechno v pořádku. Ale ta první reakce o něčem svědčí. A já jsem se ve své interpelaci ptala na tu první reakci. Že tam na Hrad nemohl jít pan ministr kultury, to si myslím, že bylo dáno zejména tím, že tady ve Sněmovně požádal, osvěžím vaši paměť, a navrhl uctění památky 80 tisíc

tibetských mnichů, které v 50. letech Číňané zavraždili. A nato následovala reakce čínské velvyslankyně, nebo jejího zástupce, který poté navštívil Ministerstvo zahraničních věcí s urgentní stížností, a to právě na ministra Hermana. A zástupce uvedl, že máme před návštěvou čínského prezidenta, citace: "Tento čin může poškodit nejenom návštěvu prezidenta, ale i celkové pozitivní směřování současných vztahů." To bylo vyjádření zástupce Ministerstva zahraničních věcí, který dal tuto informaci k dispozici.

Rozumím tomu, že jestliže pan ministr kultury tady v Poslanecké sněmovně se rozhodl pro uctění památky 80 tisíc tibetských mnichů, tak že mu byly dveře zavřeny na Pražský hrad, zejména během čínské návštěvy. Možná se teď zase otevírají a při nějakých jednáních tam zase bude smět. Ale v té době to bylo úplně jasné. A všesť nám buliky na nos o tom, že vlastně s Ministerstvem kultury jednáno bylo, ale tím, že to nebylo ani tak důležité, je to v nějakém balíčku všech možných typů spolupráce, tak že se to v tom nějak schová, a pan ministr o tom věděl, tak takovouhle pohádku já si prosím nenechám vnutit. To se mi zdá, že není hodno ani jedné strany – myšleno pana ministra kultury, druhé strany – myšleno pana předsedy vlády, třetí strany – mě jako reprezentanta Poslanecké sněmovny.

Tolik je moje reakce na to, co jsem se dozvěděla. Kdybych to měla shrnout, tak za zcela zásadní považuji to, co tady předvádí, možná je správné slovo vyvádí, velvyslanectví Čínské lidové republiky, jakou moc si uzurpuje, jak moc vstupuje do vnitřních záležitostí naší země. A nezdá se mi, že by s touto situací uspokojivým způsobem vláda cokoliv dělala.

Druhým závěrem je taková pochybnost nad tím byznysem, který – bylo tady pořad zdůrazňováno, jaký to bude ohromný byznys pro Českou republiku, co všechno úžasného nám to přinese. Vidíme, že i z půdy Poslanecké sněmovny vlastně nejčastější návštěvy jsou ze strany Čínské lidové republiky. Teď jsme zrovna na organizačním výboru schvalovali dvě takové další. A přitom je potřeba říci, že investice Čínské lidové republiky v České republice mezi lety 2003 a 2015 představovaly 0,36 – 0,36 procenta všech zahraničních investic! Německo 21,9 procenta. Jestli vám to někomu nepřipadá jako nepoměr, že ten cirkus, který byl kolem čínské návštěvy, že je to ten subjekt, který tady nejvíce investuje, nejvíce na něm závisí naše vzájemné vztahy, tak jsem přesvědčena, že tomu tak není. Ale to prosím bych ponechala i ekonomům. Možná je úvaha do budoucna v tom, že je dobré posílit investice. Každý stát má zájem na tom, aby se jeho podnikatelská sféra mohla zúčastnit nějakého přesahu do dalších sfér, kde zatím takové možnosti nemá. Tomu já velmi dobře rozumím. Ale nesmí to být za cenu, že my jsme vazaly a někdo nám tady píská jak vnitřní politiku, tak to, jak máme vystupovat v zahraničních otázkách. V těch zahraničních otázkách jsem zmínila právě tím vyjádřením Miloše Zemana. Ve vnitřní politice jsem odkázala na to, co tady předvádí, lépe řečeno vyvádí, za tichého souhlasu naší vlády čínská ambasáda v Praze.

Já s takovou politikou naší vlády nesouhlasím. Myslím si, že má platit, že musí být vztahy rovnovážné. Já pán ty pán. Jinak to fungovat prostě nemůže. A česká vláda je zvolena českými občany k tomu, aby hájila jejich zájmy, a nemůže přihlížet tomu, jak jsou tady na ulicích organizovanou skupinou čínské ambasády napadáni fyzicky a podobně.

V písemné interpelaci pan předseda vlády souvislosti s FAMU nesdělil. Teď se jich tak lehce dotkl. Bohužel se i nad tímto případem zavírá takový příkrov mlčení, protože vždycky události staré tři měsíce už jsou téměř jakoby z pravěku, jako by už nikoho nezajímaly. Vždyť mezitím se stalo tolik důležitých jiných věcí. Ale já si myslím, že tohleto jsou známky toho, že systém vláda nemá v rukou, to znamená bezpečnost našich občanů, a nechá do vnitřních záležitostí našich zemí vstupovat jinou mocnost způsobem, jaký je pro mě nepřijatelný. Proto bych byla ráda, kdyby ještě to, co jsem tady zmínila, ať už bližší informace o tom, jak byly organizovány čínské bojůvky, by ještě tady pan předseda vlády rozvedl. Také tu skutečnost kolem firmy Huawei, tedy bezpečnostních rizik, jestli by se jí pan předseda vlády ještě dotkl a vysvětlil nám všechny informace, které mám z veřejných zdrojů. A třeba mi řekne, že nejsou vůbec pravdivé a že je to všechno jinak. Ale byla bych ráda, kdyby to, co přikryl mlčením, teď přece jenom tu pokličku pozvedl a ještě k tomuhle se vyjádřil. Děkuji.

Mistopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Miroslavě Němcové a dále do rozpravy pan předseda vlády, jestli chce. (Nechce.) Pan ministr kultury se hlásí do rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, děkuji za zmínku paní poslankyně Němcové, která se týkala kultury. Jak řekl pan premiér, určité podklady pro Ministerstvo zahraničí týkající se obecně spolupráce v kulturní oblasti mezi Českou republikou a Čínou byly dodávány, ale nejednalo se o některé konkrétní věci, které by se přímo týkaly čínské návštěvy. Alespoň tak jsem o tom informován nebyl. Ale standardní spolupráce mezi resorty i v oblasti kultury probíhá, takže podklady samozřejmě dodávány byly. Já jsem se vyjádřil v tom smyslu, jak zde bylo citováno, právě proto, že jsem se přímo na té návštěvě jakkoliv nepodílel a nebyl jsem v té věci osloven.

Vzhledem k tomu, že se objevily některé informace o mých tzv. protičínských postojích, tak rád využívám i této příležitosti, abych znovu zopakoval, že žádné protičínské postoje nemám. Naopak čínskou kulturu pokládám za úctyhodnou, hluboce zakotvenou ve spirituálních tradicích a velmi rád se i účastním třeba čínských baletů, divadelních představení. Je pravda, že jsou většinou organizovány exilovými skupinami, protože umění vycházející ze spirituálních tradic starověké nebo starobylé Číny v současné Čínské lidové republice není možno zcela svobodně provozovat. Je to především divadelní představení Shen Yun, které je hodně spojené s hnutím Falun Gong. A to je další velké téma. Já mám už od času, kdy jsem byl ředitelem Ústavu pro studium totalitních režimů, celkem intenzivní kontakt se zástupci tohoto hnutí Falun Gong a dostávám pravidelné informace o opravdu brutálním porušování lidských práv v Číně, o transplantaci orgánů a o restrikcích vůči členům tohoto hnutí. A to byl důvod mých kritických postojů.

Jsem přesvědčen, že je třeba plně podporovat ekonomickou výměnu, turistickou výměnu, kulturní výměnu, to je naprosto v pořádku. Jsem velmi rád, že přicházejí čínské filmové společnosti a natáčejí u nás filmy, ale prostě není možné otázku

lidských práv odsunout, není možné na ni zapomínat a to je jádro mých postojů. To znamená, nezaujímám žádné protičínské postoje, stejně tak jako jsem před rokem 1989 nezaujímal žádné protičeskoslovenské postoje, jak se snažila mi tehdejší Státní bezpečnost vsugerovat.

O této otázce jsem hovořil při svém setkání i s panem prezidentem Zemanem, který se dotazoval na některé otázky v této souvislosti. A když jsme hovořili právě o otázkách souvisejících s pronásledováním hnutí Falun Gong, tak pan prezident projevil zájem o literaturu, která by dokumentovala pronásledování členů tohoto hnutí. Já jsem panu prezidentovi tyto materiály dodal a pan prezident mi při našem rozhovoru řekl, že si je prostuduje a případně i v té věci se bude angažovat. Což pokládám za velice pozitivní signál. A kdyby to pomohlo třeba jen jedinému člověku zmírnit represe ze strany současného komunistického čínského vedení, tak by to bylo jenom dobře.

Takže děkuji za to, co zde zaznělo, za zájem o tyto důležité věci, a pokládal jsem také za důležité své postoje sdělit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Hermanovi. Ještě někdo do rozpravy? Pokud ne, paní poslankyně asi navrhuje odmítnutí odpovědi. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Přemýšlím, jak tuto interpelaci uzavřít, protože je jasné, že zůstane otevřená, ať už se stane ve Sněmovně cokoliv. Pan premiér odmítl odpovědět na úplně jasné, konkrétní dotazy. Myslím, že byly formulovány tak jasné, že pokud chtěl, tak mohl přijít a mohl odpovědět. Je jasné, že nechce. To musím vzít prostě na vědomí, není v mých silách ho nějak více přesvědčovat, lámat, nutit. Je to jeho zodpovědnost. Já pouze mohu říct, že jsem naprosto nespokojená s takovýmto přístupem pana předsedy vlády, a musím si z toho vyvodit, že skutečně chce přihlížet tomu, ať už pan prezident předvádí cokoliv a čínská ambasáda cokoliv, tak že on si s tím nebude pálit prsty.

Děkuji za vystoupení pana ministra kultury, který se dotkl spíše toho aspektu, kterým se zabývá jistě celá dlouhá léta, a je v souvislosti s jeho vystoupením ve sněmovně, tedy toho lidskoprávního. Nic moc nevysvětlil ohledně té spolupráce. Sice řekl, že nějaké podklady byly, ale je zjevné, že prostě nesměl na Hrad, protože tím, že tady vyprovokoval to uctění památky, tak se před ním dveře zavřely a u všech podpisů, byť byly jakkoli obecné, být nesměl, přestože se jeho resortu týkaly.

Myslím, že to, co zde říkal o těch pronásledováních nepohodlných skupin v Číně, má také svoji váhu. Jestliže např. zase z veřejných zdrojů víme, že v roce 2013 bylo v Číně popraveno 2 400 osob, v roce 2007 to bylo 6 500 osob a že 80 % popravených podepsalo v celách smrti v uvozovkách dobrovolný souhlas s odevzdáním svých orgánů, tak si myslím, že to, co zde řekl pan ministr, bychom v kontextu celé té návštěvy a celého toho obrovského jásotu některých představitelů naší země měli brát také v potaz. Je asi důležitá věta, kterou řekl Mao Ce-tung na adresu těch poprav: hlava není pažitka, když se jednou usekne, tak už nenaroste. No a ten Mao Ce-tung stále shlíží na náměstí Tchien-an-men, všichni k němu... většina nebo asi celá

komunistická čínská reprezentace ho pořád má za tu obrovskou autoritu, k jejímuž odkazu se hlásí.

Takže dámy a pánové, s vědomím toho, že hlava není pažitka, když se jednou usekne, tak už nenaroste, tak já nechám tuto interpelaci otevřenou. Nebudu navrhopvat žádné usnesení Poslanecké sněmovny, protože naše hlasování nemůže překrýt slabost premiéra a jeho vlády v tomto selhání. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozumím tomu tak, že podle § 112 odst. 5 nenavrhujete odmítnutí odpovědi premiéra. Ale pan premiér se ještě hlásí do rozpravy. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vážené poslankyně a poslanci, já bych skutečně rád ještě uvedl několik poznámek, než Poslanecká sněmovna bude hlasovat o interpelaci paní poslankyně Němcové.

Já jsem se skutečně snažil poctivě získat informace, které se týkaly návštěvy čínského prezidenta, a snažil jsem se informovat Poslaneckou sněmovnu. Byla to vrcholná návštěva nejvyššího představitele Čínské lidové republiky tady v Praze. Přijel na pozvání prezidenta České republiky. Návštěva byla zajišťována Kanceláří prezidenta České republiky a také, jak v takovýchto věcech standardně bývá, Ministerstvem zahraničí České republiky. Čili jednalo se skutečně o standardní oficiální návštěvu prezidenta země, která je druhou největší ekonomikou světa, prezidenta země, která je stálým členem Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, a prezidenta země, se kterou se snažíme intenzivně rozvíjet obchodní i politické vztahy.

Já se domnívám, že jak rozsah přijetí čínského prezidenta tady v Praze, tak rozsah bezpečnostních opatření odpovídal významu této návštěvy a odpovídal obecně bezpečnostnímu prostředí, ve kterém se v dnešním světě pohybujeme. Já se obávám, že my si prostě nemůžeme dovolit chovat se naivně. A já jsem si vzpomněl, když paní poslankyně tady mluvila o tom, jak se procházela během návštěvy amerického prezidenta tady v Praze... Bylo by to krásné, kdybychom si takové věci mohli dovolit i v budoucnu, aby skutečně tady nebyla rizika útoků, aby tady nebyla rizika teroristických útoků. Ale já mám obavu, že za ty poslední roky se svět hodně změnil. Změnil se k horšímu. Já z toho také nemám radost. Byl bych radší, kdybychom nemuseli dělat takováto rozsáhlá bezpečnostní opatření. Byl bych raději, kdyby nedošlo k útoku na letišti v Turecku. A já teď nechci říkat, že ta bezpečnostní opatření byla primárně kvůli útokům teroristů. Ale vždycky když přijede takto vysoká návštěva, když přijede prezident, ať už jsou to Spojené státy, Čína, ať už je to Rusko, nebo třeba kdyby přijela německá kancléřka, musíme prostě zvažovat roli a váhu těchto lidí, kterou hrají ve světové politice, protože kdekoli oni vystupují, tak samozřejmě vystupují jako vysocí představitelé svých zemí a také riskují. Riskují možností, že se stanou terčem teroristického útoku. A já bych nechtěl, aby Česká republika cokoli v případě takovýchto návštěv podcenila. Takže byla to jedna z těch dimenzí. Možná to nebyla hlavní dimenze, ale byla tam přítomna. Prostě snaha

zajistit maximální bezpečnost vysokého ústavního činitele, který přijel na oficiální návštěvu do České republiky.

Druhá věc. Já jsem zmiňoval tu statistiku a zmiňoval jsem ji úmyslně. Jeden trestný čin nebo jedno podezření z trestného činu, které policie šetří, to je jedna věc, asi něco kolem dvaceti přestupků. Když se podíváme na to, jak ta věc byla mediálně zobrazena, jakou vyvolala veřejnou diskusi, kolik zde bylo interpelací i na mě tady v Poslanecké sněmovně, tak mám pocit, že ta realita je trochu jiná než to, co se vytvořilo ve virtuálním prostředí. Kdyby tady docházelo k masivním útokům, kdyby tady docházelo k masivním střetům, tak by přece policie musela sdělit více obvinění z trestné činnosti, muselo by být šetřeno mnohem více přestupků. Ta realita je jiná. Já nemám žádný důvod nevěřit policii, že by nekonala tam, kde konat měla, nebo že by snad konala selektivně. Policie musí hájit dodržování zákona a je jedno, jestli ten zákon porušuje český občan, nebo jestli ho porušuje občan Číny nebo třeba občan Spojených států nebo kterékoliv jiné země. Čili tady policie konala. A podle mého názoru ten rozsah identifikované trestné činnosti a rozsah identifikovaných přestupků není tak velký, aby napovídal tomu, že se tady v ulicích hlavního města dělo něco rozsáhlé nepřijatelného nebo že snad tady docházelo k nějakým rozsáhlým střetům mezi příznivci a odpůrci čínského prezidenta během jeho návštěvy tady v Praze.

Já si myslím, že v tomto směru, byť se v ulicích pohybovali jak demonstranti, kteří přišli vyjádřit svůj politický názor, řekněme svůj negativní politický názor na přítomnost čínského prezidenta v Praze, tak se v ulicích pohybovali lidé, zejména tedy Číňané, kteří přišli přivítat svého prezidenta, tak se policii podařilo udržet bezpečnost. To si myslím, že je jeden z primárních úkolů policie, který po ní logicky chceme. Situace se nevymkla z kontroly. Situace se nevyvíjela chaoticky. Policisté zajistili bezpečnost. V případě, že došlo v některých situacích ke konfliktu, dokázali včas oddělit stoupence těch odlišných názorů a to je role, kterou by v demokracii policie měla hrát. Čili domnívám se, že zde nebyly použity ze strany policie nástroje, které by byly nepřiměřené. A pevně věřím, že jakákoli podezření, jakékoli přestupky budou důsledně a spravedlivě došetřeny tak, aby byl respektován zákon a aby byla respektována pravidla. Totéž samozřejmě musí dbát Ministerstvo zahraničí na to, aby respektovala pravidla i zastoupení, ambasády států tady v České republice, a není možné, aby jakékoli jejich aktivity směřovaly např. proti dodržování veřejného pořádku v naší zemi nebo proti právům, která mají naši občané, včetně práva na výkon shromažďovacího práva a svobody projevu tady u nás v České republice.

I ten rozsah smluvních dokumentů, které byly podepsány, ty dohody, které byly podepsány, tak nepřekračují rozsah, úroveň, která je obvyklá u ostatních zemí Evropské unie. Jestliže byla během návštěvy čínského prezidenta podepsána dohoda o strategickém partnerství, tak opět jsme teprve jednou z dalších zemí, která takovou dohodu má podepsanou. Já jsem byl na návštěvě Číny v uplynulých dnech. Snažil jsem se tam podpořit náš export. A těsně přede mnou byla v Číně na návštěvě německá kancléřka Angela Merkelová. Nepřijela sama, ale přijela s několika ministry německé vlády, protože Německo a Čína mají německo-čínský vládní dialog, tzn. že se scházejí jednou ročně zástupci čínské a německé vlády na společném zasedání a zabývají se německo-čínskými vztahy.

Čili to, že máme takto intenzivní politické kontakty, se nijak nevymyká z toho, jak jsou aktivní Britové, Francouzi anebo Němci, a připomínám i návštěvu čínského prezidenta teď v Polsku. Opět to přijetí bylo na zcela srovnatelné úrovni, jaké se dostalo čínskému prezidentovi při jeho návštěvě tady v Praze.

Chci odmítnout, že bych cokoliv zatajoval, že bych cokoliv potlačoval. Snažil jsem se zde tlumočit veškeré informace, které jsem jako předseda vlády obdržel na základě příslušné interpelace, a ponechávám na uvážení Poslanecké sněmovny, jakým způsobem se k této interpelaci postaví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Michala Kučery a potom ještě paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, musím odmítnout to obhajování masivních v uvozovkách bezpečnostních opatření, které tady zaznívá jak z úst pana premiéra, tak to zaznívalo i z úst pana ministra vnitra Chovance, a obhajoba masivních opatření byla ta, že se změnila bezpečnostní situace. Chci říct, že je to často přirovnáváno k minulé návštěvě prezidenta Spojených států Baracka Obamy. Chci říct, že pan prezident Barack Obama sem přijel po 11. září 2001, kdy po útocích na New York zahynuly tři tisíce lidí, přijel v době, kdy byla na vrcholu Al-Káida, byl na vrcholu Usáma Bin Ládín, byl na vrcholu Saddám Husajn. Já si nemyslím, že bezpečnostní situace se tak dramaticky změnila. Co se ale změnilo, je postoj této vlády k tomu, jakým způsobem bude k těmto věcem přistupovat. To znamená, nezměnila se bezpečnostní situace tak dramaticky, ale změnil se pohled naší vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a paní Miroslava Němcová ještě v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Pan předseda vlády pravděpodobně neposlouchal, když jsem zde mluvila před chvílí a řekla jsem, že chci ponechat tuto otázku otevřenou a nechci, aby o ní bylo rozhodnuto hlasováním v Poslanecké sněmovně, protože vzhledem k tomu, jak vágně se postavil k písemné odpovědi, jak se vyhýbá těm bolavým otázkám, které jsem zde vznesla, tak žádné hlasování v tom jasno nepřinese. Takže já si nepřeji, aby Sněmovna hlasovala. Nechtěla bych to interpretovat tak, jak se o to pokoušel řídící schůze místopředseda Vojtěch Filip, tedy že nemám námitky proti odpovědi, nebo že nechci dát hlasovat o nesouhlasu. Já nesouhlasím s tou odpovědí, ale nemyslím si, že hlasování může v této chvíli přinést nějaké rozuzlení otázek, kterým se pan předseda vlády vyhýbá. Naopak by to pro něj bylo potvrzení, že už dále nemusí dělat nic a že věci se zavřely a můžeme si je odfajfkovat jako zaplat' pámbůh vyřešené. A k tomu já prostě přispět nechci.

Zároveň tedy mě zneklidnilo i to poslední ujištění pana předsedy vlády, kdy po třech měsících na adresu fungování čínské ambasády říká: Ministerstvo zahraničních

věci by mělo hlídat, aby nedocházelo k... Tak to já jsem si představovala, že druhý den už Ministerstvo zahraničních věcí, protože viděli určitě to, co jsem viděla já, jednalo, posílalo nóty, něco prostě podnikalo. Jestliže se teď dozvím, že by něco mělo dělat, tak to jenom potvrzuje moji tezi o tom, že tato návštěva byla zrežiována tak, aby to vyhovovalo těm skupinám, které na ní budou profitovat ať už politicky, anebo hospodářsky, ale v zájmu českých občanů, jejich postavení na zahraniční scéně to v žádném případě přínosné nebylo. Tedy to je moje závěrečné slovo k této interpelaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Miroslavě Němcové a ohrazuji se proti tomu, že jsem nějakým způsobem postupoval proti jednacímu řádu. Konstatuji paragraf 112 odst. 5: O odpovědi na písemnou interpelaci zařazenou na pořad schůze Sněmovny se koná rozprava. Na návrh interpelujícího poslance může Sněmovna k odpovědi na interpelaci přijmout souhlasné nebo nesouhlasné stanovisko usnesením. V případě nesouhlasného stanoviska je interpelovaný člen vlády povinen vypracovat novou odpověď ve lhůtě 30 dnů. Konstatuji, a můžete si zkontrolovat na stenozáznamu, že jsem pouze konstatoval, že paní poslankyně Miroslava Němcová nenavrhlá nesouhlasné stanovisko podle § 112 odst. 5. Tedy postupoval jsem přesně podle jednacího řádu! Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Pane místopředsedo, vy jste teď řekl, že se vyhrazujete proti nařčení, že jste nepostupoval podle jednacího řádu. Ale já si nevzpomínám ani na vteřinu, že bych nějaké takové nařčení tady vznesla. Já jsem jenom řekla, že nesouhlasím s interpretací, tedy že se mi líbí odpověď pana předsedy vlády a že nepožaduji hlasování nesouhlasné. Já jsem řekla, že se mi nelíbí a že hlasování to rozhodnout nemůže. O tom, jestli vy postupujete podle jednacího řádu, nebo nepostupujete, zde nebylo ani jedné slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Protože nebyl navržen žádný návrh usnesení, interpelaci končím.

Pokračovat budeme interpelací číslo tři zařazenou na pořad dnešního jednání a to je interpelace poslance Zdeňka Ondráčka ve věci pěstounské péče, když nesouhlasí s interpelací paní ministryně Michaely Marksové. I tato odpověď byla přerušena, a to do přítomnosti ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové, a protože tady paní ministryně není, zůstává přerušena.

Dále je interpelace paní poslankyně Markéty Adamové vůči panu ministru Milanu Chovancovi. Paní poslankyně Markéta Adamová je nepřítomna, podle § 112 odst. 6 tedy se o ní rozprava nekoná a interpelace končí.

Dalším bodem je interpelace pana poslance Petra Bendla vůči panu ministru zemědělství Marianu Jurečkovi a je to interpelace ve věci kauzy Najmr. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 822. Upozorňuji, že pan ministr Jurečka tady není, ale pan poslanec Bendl se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, pan ministr Jurečka se dlouhodobě vyhýbá vůbec kontaktu s Poslaneckou sněmovnou a často se neúčastní jednání Poslanecké sněmovny. Patří k těm, kteří dokonce mají nižší účast na jednání Poslanecké sněmovny a jejím hlasování, než má například premiér ČR, což jaksí o něčem svědčí, o tom, do jaké míry se věnuje tematice, které by se měl primárně věnovat, a to je česká legislativa a zlepšování prostředí pro fungování zemědělců.

Já jsem tuto interpelaci ve věci kauzy pana Najmra, kterou alespoň částečně vysvětlím a budu ji muset tedy nechat otevřenou, než se pan ministr na jednání Poslanecké sněmovny v rámci interpelací někdy snad dostaví, tuto interpelaci jsem posílal v loňském roce řádnou cestou skrze předsedu Poslanecké sněmovny. Poslal jsem interpelaci s tím, že přirozeným způsobem ji vždycky dostane na vědomí i Úřad vlády a dostane moji interpelaci, nebo interpelace poslance dostane vždy příslušný ministr. Ministr zemědělství neodpověděl poslanci, tedy mně, interpelujícímu, ale poslal odpovědi na Úřad vlády, což je pouze evidenční místo, a poslal odpověď předsedovi Poslanecké sněmovny, ale nikoliv tomu, kdo interpeloval. Takže já jsem se začal shánět po tom, kde ta interpelace vězí a proč mi ministerstvo, potažmo ministr zemědělství neodpověděl v řádné lhůtě, načež jsem se dozvěděl, že ministerstvo poslalo odpovědi úplně někam jinam než na místo, kam to patří, to znamená interpelujícímu poslanci. Už to mi přišlo jako kauza poměrně podezřelá, že ministr zemědělství a jeho tým na úřadě, který si tam přivedl, neví, že má odpovídat příslušnému interpelujícímu poslanci.

Kauza je pro vás, kteří, věřím, jste ji asi nečetli, ale já ji popíšu jednoduše. Vlastník půdy se rozhodl ukončit s jedním nájemcem nájemní vztah a podepsal nájem s jiným zemědělcem. Zemědělec požádal o zápis vkladu do LPIS, což bylo učiněno, a původní nájemce během toho, co mu přšla výpovědní lhůta, převedl svoji firmu, nebo svůj podnik, chcete-li, na svého syna. A začalo martyrium, neboť se původní nájemce domáhal toho, že vlastně vztah, nebo resp. jeho syn se domáhal toho, že žádný vztah přeci neskončil a že oni mají dále užívací právo k majetku, který již dostal, řeknu, původní nájemce výpověď.

Ministerstvo řešilo kauzu od roku 2014. Předeseilám, že už mezitím ten, co dostal výpověď, sklízel obilí toho, kdo měl nájemní smlouvu v tom roce 2014 podepsanou. A nakonec se, světe div se, nebo možná spíš nedivte, Ministerstvo zemědělství přiklonilo na stranu toho původního nájemce s argumentem, který je zajímavý. A ten já odcituji přímo z odpovědi ministra zemědělství Mariana Jurečky: "K vašemu dotazu tak lze uvést, že vlastníci pozemků nemohli dávat v platné výpovědi osobě, která již nebyla nájemcem jejich pozemku, resp. jejich dílů půdních bloků, neboť dotyčný to převedl, svoji firmu, na syna." Myslím si, že to je zjevná snaha minimálně o podvod. A protože ta kauza už se táhne jeden a půl roku a může být téměř návodná k tomu, aby tímto způsobem bylo přístupováno k vlastníkům půdy a k jiným zemědělcům, kteří v dobré víře obdrželi nájemní smlouvu, byli zapsáni v LPIS, vyseli obilí, mezitím jim je sklízí někdo jiný a rok a půl trvá Ministerstvu zemědělství, než se rozhodne, a nakonec dá za pravdu tomu, kdo podle mého hlubokého přesvědčení nájemní smlouvu v tuto chvíli nemá, nebo ji nemá od okamžiku, kdy dostal výpověď – je skandální. A myslím, že by to měl ministr zemědělství tady přede všemi vysvětlit

a říct lidem, kteří se v zemědělství pohybují, jak to vlastně chce do budoucna dělat, když rok a půl není schopen rozhodnout, a pak rozhodne ve prospěch někoho, kdo už dávno nemá nájemní smlouvu.

Děkuji. A prosím tedy o to, aby tato interpelace byla přerušena do okamžiku, než se hodlá pan ministr zemědělství dostavit na písemné interpelace. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, rozumím vašemu návrhu. Přeji pěkné dopoledne.

To znamená, budeme hlasovat o tom, aby tato interpelace byla přerušena do přítomnosti ministra zemědělství.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 129, přihlášeno je 107 poslankyň a poslanců, pro návrh 59, proti 1. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Projednávání této interpelace bylo přerušeno.

Přečtu omluvy, které dnes dorazily. Dnes se omlouvá pan poslanec Jaroslav Zavadil ze zdravotních důvodů, dále do 12 hodin paní poslankyně Golasowská, od 11 do 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec David Kasal, dále od 14.30 z osobních důvodů paní poslankyně Bohdalová, dále od 10.15 do 12 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Soukup a dále dne 30. 6. z důvodu nemoci se omlouvá pan poslanec Andrlé.

Přistoupíme k další interpelaci. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpověděl na interpelaci poslance Miroslava Grebeníčka ve věci nedostatečné informace předsedy vlády poskytnuté dne 21. ledna a 22. března 2016 Poslanecké sněmovně o aktivitách vlády a žádost o informace v souvislosti s alibistickými postoji předsedy vlády a vlády jako celku k identifikaci a řešení skutečných příčin migrační krize, k prevenci příčin a přijímání perspektivních účinných opatření ke zvládnutí bezpečnostních rizik ohrožujících české občany. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 824.

Otevírám rozpravu a eviduji přihlášku pana poslance Grebeníčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, 21. ledna letošního roku vystoupil zde ve Sněmovně předseda vlády Bohuslav Sobotka s informací vlády ČR o migrační krizi, která vážně ohrožuje Evropu, a tedy i ČR. Ve vystoupení premiéra tehdy zaznělo všechno možné. Mimo jiné také oznámení, že jsme prokazatelně uprostřed největší vlny uprchlíků od konce druhé světové války. Co však už tehdy zaráželo, byl fakt, že předseda vlády zcela pominul informovat o příčinách této krize. Dlouze mluvil jen o tom, jakými prostředky chce EU a česká vláda čelit až jejím důsledkům. Nezminít ale při řešení jakékoliv, nejen migrační krize její příčiny a nenabídnout postupy a prostředky k jejímu překonání, to je vždy nutno hodnotit jako zásadní logickou a věcnou chybu a ta bývá u politika, který by měl vést zemi horší než lenost. Tím spíše, že představy vlády o řešení krize, které premiér předkládal tehdy Sněmovně, byly spíše komické.

Stejnou chybou pak ale předseda vlády opakoval na pokračujícím jednání Sněmovny dne 22. března 2016. Opět ani slovo o skutečných příčinách migrační krize a ani slovo o jejich řešení. Jen spousta řečí o pozdním hašení požáru, o polovičatých krocích a prostředcích, které to bude stát. Místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip tehdy na tento opakující se závažný nedostatek vládní informace premiéra věcně upozornil a vyzval jej k reakci. Každá migrační krize se může řešit, cituji jeho slova, jediné když se řeší příčiny krize. Žádám tedy, aby v rozpravě doplnil pozici vlády o řešení příčin krize.

K mému překvapení premiér i po přímé výzvě k podání informace mlčel. Požadovanou informaci Sněmovně nepodal. To byl také důvod, proč jsem se rozhodl požádat jej o poskytnutí této informace písemnou interpelací. Jak jste se mohli přesvědčit z odpovědi předsedy vlády na mou interpelaci, kterou máte jako sněmovní tisky k dispozici, neobdržel jsem kvalifikovanou odpověď, ale komické sdělení připomínající jen málo inteligentní pokus o jakési politické školení mužstva. Namísto kvalifikované informace nebo kvalifikovaných informací o příčinách migrační krize a namísto sdělení o tom, jaká opatření vláda přijímá nebo přijme k prevenci a zvládnání bezpečnostních rizik ohrožujících české občany, mi předseda vlády poskytl ideologické fráze a celou řadu zcela nepravdivých tvrzení.

Koneckonců podobné myšlenky vyslovil v roce 2002 v Praze i americký prezident Bush. Jsou rovněž založeny na pozoruhodných znalostech. Velmi mne pobavilo třeba to, že Severoatlantická aliance vznikla v roce 1949 kvůli Varšavské smlouvě, která, jak je všeobecně známo, byla založena v květnu 1955. Bush byl zřejmě jiného názoru. Nejdříve prý vznikla Varšavská smlouva a poté Severoatlantický pakt. Škoda, že z několika set svých poradců si nevzal s sebou alespoň jednoho průměrně vzdělaného učitele dějepisu ze základní školy, který by mu třeba v letadle řekl, jak to bylo a jak ta posloupnost vlastně vypadá. Nejspíš by se dozvěděl, že to, co odstartoval počátkem roku 1946 premiér britské vlády Winston Churchill v americkém Fultonu, co začalo vznikem Severoatlantické aliance 4. dubna 1949 a pokračovalo po 31. březnu 1954, kdy Aliance odmítla žádost Sovětského svazu ke vstupu do NATO a Churchill veřejně přiznal, že ke konci druhé světové války pomýšlel na vyzbrojení německých vojáků proti Sovětskému svazu, vyvrcholilo v květnu 1955 začleněním a znovuvyzbrojením postfašistické Spolkové republiky Německo.

V lednu letošního roku šéf Evropské rady Donald Tusk prohlásil, že Evropská unie má jen dva měsíce na řešení uprchlické krize, jinak se může schengenský systém zhroutit a Evropská unie jako politický projekt skončit. O několik měsíců později prohlásil předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker: Přehnali jsme to, lidé už mají Evropy dost. K tomu také dodal, že mnohým se už přejídadí všechny ty normy a směrnice, kdy Brusel zcela zbytečně zasahuje do kompetence národních parlamentů.

Každému nepochybně slouží ke cti, je-li schopen přiznat svoji chybu. Český premiér k tomu zatím nenašel odvalu. A tak s jistou nadějí sleduji raději vystoupení papeže Františka, který nedávno prohlásil, že Západ by si měl položit otázku, jaké následky má vývoz západní demokracie do území jako Irák či Libye. K tomu pak dodal: Tváří v tvář islámskému terorismu bychom se raději měli tázat na způsob, jakým byl příliš západní model demokracie vyvezen do zemí jako Irák, kde předtím

působila silná vláda, nebo do Libye, kde přežívá kmenová struktura. Nemůžeme takto pokračovat, aniž bychom brali v potaz tyto kultury. Na otázku, zda má Evropa kapitálu přijmout tolik migrantů, papež František odpověděl: Není možné otevřít vlastní dveře iracionalitě. Důležitější ale je se zeptat, proč je nyní tolik uprchlíků. A za důvod označil války, nedostatečný rozvoj a světový ekonomický systém, který propadl zbožňování peněz.

Jistě, od papeže se očekává konzervativní chování. On však říká, jak je kapitalismus špatný a jak je třeba jej zásadním způsobem měnit. Je tedy větším kritikem nešvarů stávajícího kapitalismu než česká Sobotkova sociální demokracie či jeho koaliční vláda. Ano, v dané věci je pro mne, a netajím se tím, že jsem tolerantní ateista, momentální inspirací nikoliv český premiér, ale katolický papež.

Americký prezident Barack Obama alespoň uznal, že chaos v Libyi je následkem největší chyby, kterou ve své vrcholné funkci učinil. Prostě nepředvídal, že po svržení vlády zavládne v zemi bezvládí. Ano, další země je v rozvalinách, život milionů lidí se propadl do chaosu a zástupy uprchlíků směřujících do Evropy výrazně zhoustly. Totéž, čeho se Obama údajně omylem dopustil v Libyi, se však za velice podobných okolností odehrálo předtím v Afghánistánu a Iráku. Dnes se to děje i v Sýrii. Když byl likvidován režim Kaddáfího, zdůvodňovalo se to snahou ochránit civilní obyvatelstvo Libye před občanskou válkou. Nicméně občanská válka tam i v dalších zemích probíhá a tamní obyvatelstvo před ní prchá do Evropy.

A jen tak pro pořádek, Spojené státy vedou permanentní válku. Prezident Obama, který chtěl údajně změnit politiku svého předchůdce, vedl více válek než Bush. Za Obamy vedly či vedou Spojené státy sedm válek. Ne, opravdu nevím, za co získal Nobelovu cenu míru.

Když se předseda české vlády v lednu a poté v souvislosti s výzvou místopředsedy Sněmovny na jednání k migrační krizi i v březnu letošního roku vyhnul odpovědi na celou řadu podstatných otázek, bylo to sice nepoctivé a vzhledem k bezpečnostním zájmům republiky a občanů nepříliš odpovědné, mohl jsem se ale tehdy domnívat, že premiér se záměrně vyhýbá odpovědi na ty otázky, protože se na ně odpovědět bojí. Mohl jsem se tehdy domnívat, že mlčí o tom, o čem nechce lhát. Nebyl by v tom ostatně první ani poslední z nestatečných, z těch, kdo jsou ve střetu zájmů, když mají plnit povinnosti vůči občanům a republice. Bohužel jsme častěji, než je zdrávo, svědky toho, jak někteří politici kšeftari dávají přednost pochvalám svých sponzorů a protektorů před zájmem českých občanů na bezpečné Evropě a mírovém světě, na včasném a důsledném řešení příčin migrační krize. Na jedné straně je zde nesporný zájem občanů naší republiky na tom, aby skončila doba přípravy převratů, podněcování válek a následných humanitárních katastrof a migrační krize, a na druhé straně je tu otrocká servilita mnoha českých politiků k těm, kdo tyto krize vyvolávají a kdo ohrožují bezpečnost Evropy a světa.

Ne, cestou k řešení humanitárních katastrof a migračních krizí a k omezení bezpečnostních rizik není dodatečné uplácení Turecka ani rozdělování uprchlických kvót nebo placení pokut a příspěvků za hříchy jiných. A vláda a premiér to nemohou nevědět.

Do válek, převratů a do vývozu zbraní, do výcviku a vyzbrojování potenciálních i skutečných teroristů byly v uplynulých dvou desetiletích investovány desítky až stovky miliard dolarů ročně. A čelit jen důsledkům, nepojmenovat a neřešit příčiny znamená počítat s těmito krizemi jako s trvalou realitou pro dnešek i pro budoucnost.

Předseda vlády předvedl v odpovědi na mou písemnou interpelaci nedůstojnou roli příslušného pštrosa, který namísto hledání skutečných řešení strká hlavu do písmu. Ano, řeč je a musí být o tom, že migrační vlny přicházející do Evropy mimořádně zesílily a mění se jejich povaha. A dnes by už jen politik zcela nezodpovědný nebo jen člověk hloupý a slepě loajální ke svým zahraničním protektorům popíral, že tyto hrozby vznikly nebo zesílily v důsledku silové politiky, agrese a okupací organizovaných Spojenými státy a jejich partou ochotných. Ano, mluvím o velmocenských ambicích, o agresích a válečných zločinech podporovaných nebo spoluorganizovaných členskými zeměmi Severoatlantického paktu, či chcete-li, aby to znělo lépe, Severoatlantické aliance. Jistě, když v listopadu 1990 po úspěšně završených vídeňských odzbrojovacích jednáních mezi státy NATO a Varšavské smlouvy bylo vydáno prohlášení o konci studené války –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já se omlouvám, že vám vstupuji do vaší interpelace. Bohužel je 11 hodin a v 11 hodin máme pevně zařazený bod OKD, jsem tedy nucen vaši interpelaci přerušit a vrátíme se k ní při příští schůzi.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Pane předsedající, nemám žádný důvod oponovat vašemu přístupu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za spolupráci. Já vám děkuji a končím dopolední blok interpelací. Na 11. hodinu máme pevně zařazený bod projednávání OKD, každopádně standardně platí, že v první půlhodině mohou padat návrhy na úpravu, změnu pořadu schůze. Hlásí se pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, zdůrazňuji "Poslanecké sněmovny" a "místopředsedo", dovoluji mně při zpětném pohledu na průběh interpelací konstatovat, že u vládní koalice došlo k mírnému pokroku, ale určitě ne v mezích zákona, co se týká účasti. Vaše účast je opět jak noty na buben, takže samá pauza. A jenom bych vás, protože pan předseda je omluen, vyzval velmi naléhavě, abyste už skutečně něco udělali s tím, že do řádného programu Sněmovny jsou svolávány různé výbory a podvýbory. Takže dneska ráno od 9 hodin –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, že vám vstupuji do vašeho projevu, pane poslanče, ale požádám vás o ztišení, abyste vy všichni včetně mě dobře rozuměli, co pan poslanec Laudát přednáší. Prosím, pokračujte.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já mluvím teď hlavně k vám jakožto zástupci nejvyššího vedení Sněmovny. Ráno v 9 hodin pan předseda Böhnisch, ČSSD, svolal výbor pro životní prostředí a současně v 9.30 jistý pan Gabal podvýbor na obranu a bezpečnostní politiku a strategické koncepce České republiky. Nevím, jestli už se schyluje k válce, že je to tak naléhavé, že se to musí svolávat do řádného programu Sněmovny.

Tolik jenom konstatování a úporná padesátá šestá naléhavá výzva: prosím, zabraňte tomu, aby toto ve Sněmovně takto se provádělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Toto téma jsme již probírali s předsedy klubů, každopádně vrátíme se k tomu na grémiu a připomeneme, aby skutečně v průběhu zasedání Poslanecké sněmovny se nekonalo zasedání různých výborů a podvýborů.

Táži se, zda někdo máte návrh na změnu pořadu schůze. Nikoho nevidím. V tom případě otvírám pevně zařazený bod na dnešní den a tím je

216.

Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD

Na žádost poslanců klubu KSČM vám byl do lavic rozdán návrh na usnesení, takže každý byste ho měl mít k dispozici.

A nyní prosím, aby se ujal slova předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Dobrý den, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi, abych vás dnes už po druhé pozdravil. Během dnešního jednacího dne Poslanecké sněmovny budeme mít možnost se spolu takto vidět ještě několikrát. Čeká nás tato zpráva, čekají nás ústní interpelace a předpokládám, že v 18 hodin bych na půdě Poslanecké sněmovny vystoupil k současné situaci v Evropské unii po rozhodnutí Britů v jejich referendu.

Nyní mi tedy dovolu, abych se věnoval privatizaci OKD. Já jsem si připravil informaci, která je myslím docela souhrnná, vyčerpávající a plastická. Ukazuje, jakým způsobem došlo k privatizaci této těžební společnosti, a ukazuje ji v kontextu těch událostí, které se u nás v uplynulých 25 letech odehrávaly. Dovolte mi tedy, vážené poslankyně, vážení poslanci, abych se k této zprávě vyjádřil.

Začnu tím, že připomenu historii privatizace Ostravsko-karvinských dolů tak, jak se skutečně v minulých letech odehrála. To, co budu ve své zprávě říkat, jsou podložená fakta, zdokumentovatelná příslušnými rozhodnutími, zdokumentovatelná usneseními vlády a podobnými právními akty. Ta nejpodstatnější rozhodnutí, o kterých budu mluvit a která se týkají Fondu národního majetku nebo rozhodnutí vlády, jsou přirozeně také k dispozici v archivech.

Předehtou privatizace Ostravsko-karvinských dolů byla v obecné podobě strategická rozhodnutí o konkrétním způsobu provedení privatizace v Československu po roce 1989 vůbec. Šlo o nové legislativní prostředí pro nakládání s majetkem ve vlastnictví státu, zásady převádění majetku z původně národních podniků na nové právní formy, často akciové společnosti, což mělo umožnit v důsledku následně jejich privatizaci. Akciové společnosti jsou formy korporací, kde jednotliví vlastníci nevlastní nějaké konkrétní části majetku nebo abstraktních podílů, ale vlastní akcie, které je opravňují podílet se na řízení společnosti a také na zisku z dividend. Stát jako držitel akcií není proti ostatním akcionářům v nikterak privilegované pozici. Důležité je, kdo vlastní většinu akcií. To je potřeba mít na paměti, když se chceme zabývat otázkou privatizace Ostravsko-karvinských dolů. Právě v otázce udržení majority stát ustoupil, a to již v roce 1996, kdy se rozhodnutím ministra Skalického zbavil majoritního podílu v akciové společnosti OKD.

Dovolte mi, abych se nejprve vyjádřil k první fázi privatizace, která souvisí se vznikem akciové společnosti OKD a také souvisí s kuponovou privatizací. O privatizaci OKD rozhodl 29. prosince roku 1990, to znamená před 26 lety a ještě před rozdělením Československa, tehdejší ministr hospodářství Vladimír Dlouhý. Jde o rozhodnutí číslo 208/1990 s číslem jednací 1804/401. Tímto rozhodnutím byl zrušen bez likvidace státní podnik Ostravsko-karvinské doly. K 1. lednu roku 1991 byla zřízena akciová společnost Ostravsko-karvinské doly, OKD, a. s. Do obchodního rejstříku byla tato akciová společnost zapsána 21. ledna roku 1991. Do nově vzniklé akciové společnosti byl vložen veškerý majetek zrušovaného státního podniku. Na rozdíl například od Mostecké uhelné byl do majetku nové akciové společnosti vložen i celý bytový fond OKD. Rozdíl je patrný ze zakladatelských smluv obou společností. V případě Mostecké uhelné se tehdy zřejmě vláda před 26 lety přiklonila k názoru, že byty nejsou určeny k podnikání této společnosti. Od roku 1991, od vzniku této akciové společnosti, tedy stát mohl ovlivňovat nakládání s majetkem OKD, ať už s majetkem v těžebních provozech, nebo nakládání s byty OKD, jen prostřednictvím výkonu akcionářských práv v akciové společnosti. Od té chvíle vláda nemohla o děni v OKD rozhodovat přímo, nemohla například přijmout usnesení o tom, co se má dít s doly OKD nebo s byty OKD. Tímto aktem, tím vložením majetku OKD do akciové společnosti, došlo k privatizaci řízení celé této společnosti.

Samotná privatizace akcií nové společnosti OKD probíhala, vážené poslankyně a vážení poslanci, v několika fázích. V době první Klausovy vlády 11. listopadu 1993 rozhodl tehdejší ministr pro správu národního majetku a jeho privatizaci pan Jiří Skalický o privatizaci části akcií OKD. Opět je to rozhodnutí, které je známé a které je dohledatelné. Jde o rozhodnutí s číslem jednací 630/2150/631 z roku 1993. Na základě tohoto rozhodnutí bylo 40 % akcií – znovu opakují, 40 % akcií – dosud držených v majetku státu privatizováno takzvanou kuponovou metodou. Stát za tyto akcie nezískal díky zvolené metodě privatizace žádné finanční prostředky. K čemu tedy došlo? 40 % akcií této společnosti, do které byl vložen veškerý majetek OKD včetně bytů OKD, začal být privatizován tak, že 40 % akcií této společnosti bylo privatizováno v kuponech. To znamená, že těchto 40 % bylo rozdáno formou kuponů, aniž by stát za 40 % akcií získal jakýkoliv výnos.

Další část akcií OKD byla bezúplatně – opět zdůrazňuji bezúplatně – převedena na 12 místních obcí. Konkrétně na obce a města Havířov, Horní Suchou, Doubravu, Orlovou, Stonavu, Ostravu, taky Petřvald, Paskov, Staříč, Albrechtice a také Český Těšín. Další část akcií OKD byla převedena na Restituční investiční fond. Po této privatizaci měl stát ve společnosti OKD jen těsný rozhodující podíl akcií, necelých 52 %. Ty zůstaly ve vlastnictví státu prostřednictvím Fondu národního majetku. Až později se ukázalo, že toto rozhodnutí rozdrobit akcie mezi malé akcionáře výrazně usnadnilo ovládnutí celé společnosti soukromým subjektem a přispělo to k úplnému vytěsnění státu. K tomu se ale ještě ve svém vystoupení vrátím.

Rozhodující okamžik, pokud jde o privatizaci OKD, přichází v roce 1996, před 20 lety, v roce 1996. Bylo to v době končící první Klausovy vlády a jde o sérii následujících kroků. Státní Fond národního majetku požádal v souladu s žádostí vedení OKD ministra Skalického o souhlas se snížením základního kapitálu OKD o 3,5 miliardy korun. Tedy z původních 27 miliard na cca 24 miliard korun. Ministr Skalický se snížením základního kapitálu tehdy před 20 lety vyslovil souhlas. Dne 28. května 1996. Pro zajímavost, bylo to pouhý měsíc před zánikem Ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci. Jako důvod pro snížení základního kapitálu bylo uvedeno, že v důsledku pokračujícího útlumu těžby dochází k podstatnému snižování majetku společnosti.

V červnu rozhodla valná hromada společnosti OKD, kde stát měl v tu chvíli ještě těsnou většinu, o realizaci tohoto snížení základního kapitálu. Ve výpisu z obchodního rejstříku OKD najdete tento záznam: Rozhodnutím valné hromady společnosti ze dne 7. 6. 1996 bylo rozhodnuto o snížení základního jmění společnosti na částku 24 miliard 300 milionů korun, a to vzetím akcií z oběhu. Podle údajů poskytnutých Ministerstvem financí došlo k tomuto snížení tak, že společnost stáhla z oběhu 3,5 milionu kusů akcií, které jí odprodal Fond národního majetku za symbolickou jednu korunu za akcii. Tedy za 3,5 milionu kusů akcií získal FNM od společnosti OKD 3 500 korun. Tři tisíce pět set korun za tři a půl milionu kusů akcií OKD! Tímto krokem se snížil ovšem podíl FNM ve společnosti OKD pod 50 % základního kapitálu. Konkrétně činil podíl FNM 45,8 %. Právní moci nabylo toto rozhodnutí v dubnu roku 1997. Tímto krokem se tedy stát jako takový stáhl a na jaře 1997 přišel definitivně o rozhodující podíl majetkové účasti společnosti OKD.

Tento vývoj v letech 1993 až 1996, který jsem popsal, byl, vážené poslankyně a vážení poslanci, naprosto zásadní. O snížení základního kapitálu rozhodovala valná hromada akcionářů, kde měl do té doby stát většinu. Pokud by důvodem pro snížení kapitálu byla reálná ztráta majetku společnosti, dalo se to udělat jinak, plošně. Tak byly v té době upraveny zákony a předpisy. Teoretický základ však tento krok měl už v původním privatizačním projektu z roku 1993. Zmíněných 3,5 miliardy bylo v projektu zaneseno jako rezerva pro případný útlum dolu. Už tam mohlo být pamatováno na situaci, kdy stát tuto rezervu použije, a mělo být také garantováno, že i v takovém případě si udrží majoritní podíl ve společnosti. Nicméně rozhodnutí tehdejší vlády bylo jiné. Snížení kapitálu bylo provedeno jednostranně, podíl státu v OKD poklesl pod rozhodujících 50 %, aniž by stát z privatizace získal pro státní rozpočet jakýkoli výnos, zmiňuji 3 500 korun. Stát se na základě vlastních rozhodnutí zbavil v letech 1993 až 1997 většiny akcií OKD, aniž by za to získal jakoukoliv

protihodnotu. Toto rozhodnutí státních orgánů v letech 1993 až 1997 se zpětně jevílo jako chybné celé řadě ekonomů a politiků, v budoucnu tento krok za nepochopitelný a nevysvětlitelný označil i respektovaný odborník, nestor na Ministerstvu financí Eduard Janota.

Jak stát ztrácel kontrolu? Chtěl bych teď popsat, jak probíhala divoká privatizace OKD. Jak probíhal nástup nových vlastníků OKD.

Ještě v roce 1996 ale nebylo tehdy z pohledu státu všechno ztraceno, protože stát společně s Restitučním investičním fondem, kde měl FNM většinu, a společně s obcemi stále mohl v případě potřeby ve společnosti OKD složit rozhodující většinu akcií. To se ale změnilo už v roce 1997, kdy drobní akcionáři z kuponové privatizace včetně obcí a včetně Restitučního investičního fondu ovládaného státem prodali svoje majetkové podíly ve společnosti OKD soukromé bance. Šlo o IPB, která akcie OKD kupovala tehdy pro neznámého majitele. Psalo se o tom tehdy v novinách, ocituji vám některé pasáže, které napsaly Hospodářské noviny 27. srpna 1997. Cituji tedy z Hospodářských novin: "IPB by teoreticky mohla od investičních fondů a drobných vlastníků ve strategické těžební firmě nakoupit až 50 % akcií. Pod kontrolou státu dosud zůstává podíl asi 46 %, jehož privatizace podle vrchního ředitele sekce paliv Ministerstva průmyslu a obchodu Josefa Dorušky nebude kvůli ekologickým a sociálním závazkům OKD zdaleka tak rychlá jako u hnědouhelných společností." Jeden ze zainteresovaných podnikatelů v článku uvádí svůj odhad situace. Podle něj "je pravděpodobné, že těžební firma bude usilovat o snížení základního jmění, které by na úkor podílu Fondu národního majetku zohlednilo probíhající útlum neefektivních šachet. Pak by podíl IPB jednoznačně převážil sílu FNM," uvedl tehdy v srpnu roku 1997.

Dne 25. září téhož roku vyšly ve stejném listu informace o tom, pro koho je balík akcií skupovaných bankou zřejmě určen. Opět cituji: "Státu hrozí, že svůj podíl v moravské těžební firmě bude muset prodat pod cenou. Skupina IPB drží podle dvou obvykle dobře informovaných zdrojů Hospodářských novin kolem 28 % akcií OKD a na žádost anonymního investora se má snažit dosáhnout 34% podílu. Tento balík by mohl značně znehodnotit chystaný prodej státních 45 % akcií OKD, který by měl být realizován ještě letos." Rok 1997.

Je zřejmé, že už v tomto roce tehdy vláda, byla to druhá vláda Václava Klause, připravovala privatizaci zbytku svých akcií a soukromí zájemci projevovali velké úsilí, aby pro ně tento krok dopadl co nejvýhodněji. Rolí státu v té době jasně mělo být, aby realizoval kroky, které by minimalizovaly ztráty na veřejném státním majetku. IPB podle tehdejších zákonných podmínek nesměla vlastnit více než 10 % akcií, takže bylo zřejmé, že plánuje prodej těchto akcií třetí straně. Hospodářské noviny tehdy spekulovaly o možných zájemcích. Mimo jiné o panu Stanislavu Prosovi ze společnosti Prosper Trading nebo o skupině vlastníci Českomoravské doly Kladno. V článku se také uvádí: "Ministři průmyslu a financí se údajně zatím nedohodli na modelu privatizace uhelných firem a k jednání na toto téma má dojít až začátkem října."

2. října 1997 pak Hospodářské noviny přinesly zprávu o tom, že stát je znepokojen postupem IPB a hodlá akcie privatizovat co nejrychleji. Opět cituji.

"Ministerstvo průmyslu a obchodu a Fond národního majetku jsou zneklidněny postupem Investiční a poštovní banky, která pro dosud anonymního investora skupuje akcie OKD. Fond i ministerstvo proto jednájí o společném postupu, který by bance vlastníci podle zdrojů Hospodářských novin už okolo 30 % akcií její záměry znesnadnil."

Předseda představenstva OKD, tehdy Ivan Dzida, řekl, že výsledkem snahy státu by mělo být urychlené zprivatizování firmy přibližně v rámci už dříve navrženého scénáře. Citují: "S MPO jsme se dohodli na tom, že by ještě do konce roku měla být hotova filozofie privatizace OKD," řekl tehdy Dzida.

Vedoucí privatizace strategických společností Fondu národního majetku a zástupce státu v orgánech OKD Norbert Kraus v těchže novinách připustil, že vlastník balíku OKD by mohl tlačit stát k tomu, aby mu prodal celých svých 45 % těžební firmy, a to za co nejnížší cenu.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, v listopadu 1997 podle dostupných informací skutečně jednali o privatizaci OKD ekonomičtí ministři vlády a dohodli se na urychlené privatizaci velké části svých akcií formou výběrového řízení. Hospodářské noviny přinesly zprávu, že IPB skupuje akcie pro Stanislava Prose a o státní podíl usilují mimo jiné Českomoravské doly. "Podle našich informací," napsaly tehdy, "má nyní skupina kolem IPB 32,5 % akcií OKD a skupuje je pro Prosper Trading," uvedl finanční ředitel Českomoravských dolů Petr Otava. Jeho firma má zájem o státní podíl v OKD. Chce však celých 45 % akcií a nabízí za ně zhruba jednu miliardu korun.

Touto velmi přesnou a podrobnou dokumentací toho, co se odehrávalo v roce 1997 chci ukázat typický příklad takzvané divoké privatizace. Stát v té době díky rozhodnutím vlády neměl přímou možnost ovlivňovat dění v OKD. Sám se svým vlastním rozhodnutím, ke kterému nebyl nijak nucen, připravil o kontrolní balík akcií v OKD.

Zbýlé akcie společnosti skupovala privátní banka ve velkém. Nebylo jasné, kdo má být jejich vlastník. Pan Petr Otava v roce 1997 mluvil v té době o odkoupení akcií státu ve společnosti OKD. Jednalo se o těch 45 %, které státu zůstaly. Mluvil o částce jedné miliardy korun, za kterou by byl ochoten tyto akcie odkoupit. Stát se s rukama v klíně díval na to, jak klesá hodnota jeho majetku a jak kontrolu získávají neznámé podnikatelské kruhy.

Jak se situace kolem OKD vyvíjela dál? Zhruba v březnu následujícího roku 1998 začala média spekulovat o tunelování OKD. 1998. Nato se stát rozhoupal k ostřejší reakci. Na duben byla svolána valná hromada akcionářů. Na přelomu března a dubna 1998 se zároveň do veřejného prostoru dostávají informace o skupování akcií OKD od drobných akcionářů a obcí firmou Eurobrokers. Tady nastává další zlom v procesu, kterým ztratil stát kontrolu nad OKD. Jde o obce a města. Obce a města, které měly v OKD podíl díky první kuponové privatizaci a díky tomu, že na ně ten podíl byl převeden, se nechaly zvíkat a této společnosti Eurobrokers své akcie, které získaly od státu zadarmo, prodaly. Obce a města v regionu dostaly zadarmo akcie OKD a prodaly je firmě Eurobrokers. Tím definitivně zmizela i naděje státu na

obnovení svého vlivu ve společnosti OKD, který mohl obnovit tak, že by hlasovaly spolu se státem obce a že by se státem hlasoval Restituční investiční fond.

Stát se tedy snažil dohodnout s obcemi rychleji, obnovit majoritu. Tehdy, a to byl rok 1998, za tím účelem začal spolupracovat se společností Patria Finance Zdeňka Bakaly. V této chvíli už se bavíme o úřednické Tošenovského vládě. Ministři průmyslu a obchodu a financí v té době byli pan Kühnl a Pilip.

Následně se objevují informace o spříznění firmy Eurobrokers se skupinou Prosper Trading Stanislava Prose. V tu samou dobu v dubnu 1998 prodává IPB balík akcií OKD neznámému kupci. Až v polovině roku vyjde najevo, že vlastníkem akcií je společnost Prosper Trading a pan Stanislav Pros.

20. dubna 1998 představenstvo těžební společnosti OKD odmítlo kooptaci zástupce Fondu národního majetku. O týden později proběhla valná hromada akcionářů, která jasně ukázala, že stát už skutečně nemá situaci pod kontrolou a rozhodující slovo nyní má společnost Eurobrokers spojená s panem Prosem. Rok 1998.

V srpnu 1998 proběhla další valná hromada, která tento trend definitivně potvrdila. Stát mohl usilovat o výkon svých akcionářských práv, jak chtěl. Zkrátka už neměl potřebnou většinu hlasů. Soukromí podílníci koordinovali svůj postup proti státu. Rozhodnutím této valné hromady došlo ke koncentraci a prodeji akcií soukromých podílníků. Novým majitelem a dominantním hráčem v OKD se stávají Českomoravské doly spojené s pány Otavou a Kolářkem.

Zdůrazňuji, že v tuto chvíli stát akcie stále vlastnil, jenže jich neměl dostatečný podíl, aby dokázal dění ve společnosti ovlivnit. Proto jsem v úvodu vysvětloval, jak akciové společnosti fungují. V této době už měli firmu plně pod kontrolou soukromí akcionáři díky majoritě, kterou dosáhli divokou privatizací.

Než budu pokračovat dál, pokud jde o popis situace, dovoluji si stručné shrnutí toho, co se v OKD za prvních osm let existence této akciové společnosti odehrálo.

Do OKD byl vložen veškerý majetek včetně bytového fondu. Stát přišel o majoritu v této akciové společnosti na základě vlastních rozhodnutí. Stát přišel o majoritu v této akciové společnosti, aniž by za tuto majoritu získal jakékoliv relevantní finanční prostředky. V roce 1998 byl stát také vytlačen z orgánů společnosti, to znamená, fakticky už nemohl uplatňovat rozhodující vliv na fungování této akciové společnosti. 14. října 1998 se pak odehrává složitá transakce, kterou dochází ke změně vlastníků OKD.

Nejprve OKD kupuje firma K.O.P, která má podíly v Českomoravských dolech a Sokolovské uhelné. Manažeři K.O.P Viktor Koláček a Petr Otava část utržených prostředků posílají společnosti Karbon Invest. Karbon Invest se stane vlastníkem většinového podílu akcií OKD a samotný se stane předmětem obchodu přes kyperskou společnost. Až později vyjde najevo, že novými vlastníky společnosti Karbon Invest jsou právě Koláček, Otava a další společníci.

Faktem je, že předmětem popsané transakce byl pouze a výhradně soukromý podíl v OKD. Státních akcií se tento pohyb v roce 1998 netýkal. Faktem je, že společnost Karbon Invest koupila privátní podíl v OKD, těsně většinový, v tom roce

1998 za 2,4 miliardy korun. Karbon Invest koupil většinový podíl v OKD za 2,4 miliardy korun. Rok 1998. Pro stát to znamenalo, že společně s ním vlastní OKD silná skupina, která má kromě ostravského revíru ve vlastnictví další podniky v Českomoravských dolech. Tento silný soukromý vlastník má majoritu, kontroluje těžební průmysl i jinde. Vedle toho v té době převládalo přesvědčení, že stát by neměl přímo organizovat těžbu uhlí. Jediným logickým závěrem pro stát v roce 1998 muselo být učinit kroky co nejvýhodnější k doprivatizaci zbytku svých akcií v OKD.

Z voleb v roce 1998 vzešla nová vláda pod vedením Miloše Zemana a byla konfrontována s realitou, kterou jsem popsal před chvílí. Je pravda, že sociální demokraté tehdy ve volbách usilovali o mandát zastavit divokou privatizaci OKD, ale OKD už v tu chvíli byly pod kontrolou soukromého uhelného byznysu. Vedle toho stát začínal mít problémy s utlumovanými doly a rekultivacemi, vláda musela hledat způsoby, jak eliminovat také náklady na útlum. Proto i vláda Miloše Zemana hledala cestu, jak realizovat doprivatizaci menšinového podílu v OKD.

V květnu roku 2001 tehdy vláda přijala usnesení číslo 453, na základě kterého mělo dojít k restrukturalizaci OKD, rozdělení společnosti a převedení její části v čele s Dolem Odra na státní podnik Diamo. V prosinci téhož roku předložil ministr průmyslu a obchodu Grégr na základě květnového usnesení vládě materiál, který konkretizoval podmínky této navrhované operace. V tomto materiálu, který najdete pod vládním číslem 1697 z roku 2001, se mj. navrhuje, aby po restrukturalizaci společnosti zůstal bytový fond v majetku OKD, stát měl převzít utlumované doly i se zaměstnanci. Státní akcie v OKD se měly de facto vyměnit za podíl ve společnostech Sokolovská uhelná a Metalimex, obě vlastněné stejnou skupinou, která měla rozhodující podíl v OKD. Ministr Grégr tedy navrhoval prodat podíl v OKD jejich vlastníkům, převzít od nich doly v útlumu a ponechat v OKD byty. Toto usnesení vlády ale tehdy nebylo přijato.

V červnu roku 2002 navrhl ministr průmyslu a obchodu společně s ministrem financí, aby vláda zahájila exkluzivní jednání se společností LNM Holdings, tedy se skupinou vlastníci část strojírenského průmyslu, dnešní součást společnosti ArcelorMittal. Cílem výlučného jednání s tímto předpokládaným nabyvatelem měl být odprodej všech státem vlastněných akcií ve společnosti OKD. Proti tomuto kroku se dosavadní vlastníci OKD výrazně vymezovali. Pan Kolářek tehdy veřejně prohlásil, že kontroluje OKD, a postup státu začal ofenzivně napadat v médiích. Následně na červnové valné hromadě soukromí akcionáři neumožnili uplatnit zástupcům státu svá hlasovací práva z formálních důvodů a prosadili odvolání zbývajících zástupců státu z dozorčí rady. Kromě toho, že stát už několik let neměl rozhodující vliv, tak pozbyl i přístup k informacím. Neměl v tu chvíli žádného člověka ve vedení podniku a neměl už ani žádnou možnost, jak ho tam prosadit.

Lidové noviny tehdy citovaly tiskového mluvčího OKD pana Chalupu. Teď se bavíme o roce 2002. Vlastníci OKD tak chtějí zabránit záměru, který nedávno schválila česká vláda, když společnosti LNM Holdings poskytla exkluzivitu na prodej obchodního podílu státu v OKD. Tato společnost se sídlem v daňovém ráji na nizozemských Antilách je pro nás netransparentní a nedůvěryhodná. Potřebujeme našim obchodním partnerům a zejména finančním institucím jasně deklarovat, že

s podobným investorem, který spíše snižuje bonitu firem, nechceme mít nic společného.

Za této situace probíhaly ve dnech 14. a 15. června 2002 volby do Poslanecké sněmovny. Nová vláda byla jmenována v červenci téhož roku. V důsledku vytlačení státu z dozorčí rady a znemožnění výkonu akcionářských práv na červnové valné hromadě se stát ohradil před soudem a požadoval zneplatnění přijatých rozhodnutí valné hromady. Soud ale dal v červnu roku 2003 za pravdu soukromým akcionářům. Do toho vedení společnosti OKD veřejně vyjadřovalo obavy, aby strategie státu nevedla ke snížení odbytu uhlí.

Na jaře roku 2003 také začali veřejně prohlašovat, že prodají bytový fond OKD za tržní ceny. Vláda tehdy hledala způsob, jak dokončit nezvratný proces privatizace menšinového podílu v OKD, v situaci, kdy vlastník většinového podílu vyhrožoval a začal si brát jako rukojmí horníky i nájemníky. V situaci, kdy byl stát odstaven od vlivu a soukromí majitelé si stěžovali, že jeho postup ohrožuje výsledky hospodaření, a v situaci, kdy převládal názor, že stát nemá vlastními silami těžít uhlí, byla doprivatizace a zajištění sociální únosnosti dalšího postupu logická cesta.

V listopadu roku 2003 vláda rozhodla, že zahájí jednání s majoritním vlastníkem společnosti OKD, firmou Karbon Invest, o odkupu zbývajících státních akcií za co nejlepší cenu a za takových podmínek, které dále nepovedou k destabilizaci a zhoršení sociální situace v Moravskoslezském kraji.

Během roku 2004 vláda rozhodla o prodeji státních akcií OKD, zbývajících akcií OKD, společnosti Karbon Invest za dohodnutých podmínek, které mj. zahrnovaly podmínku postarat se o minimalizaci ekologických a sociálních škod způsobených případným útlumem své činnosti. Cena akcií byla stanovena původně na 2,250 miliardy korun a následně, po vyjádření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, na 4,1 miliardy korun. Vláda svým usnesením 15. září 2004 číslo 904 rozhodla o privatizaci majetkové účasti státu v OKD s kupní cenou 4,1 miliardy korun za minoritní podíl 45 % akcií.

Následovalo další vyhocení situace. Tehdy vedení OKD následně dokonce zatkl policie, zahájila trestní stíhání. To trestní stíhání označil soud v roce 2009 za nedůvodné.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se v tuto chvíli, ještě než se vrátím ke společnosti OKD, věnoval tomu, jakým způsobem se vlastně tehdy u nás postupovalo při privatizaci takto velkých státních firem. Pokusím se na jiném příkladě, na případě jiné uhelné společnosti, demonstrovat, že divoká privatizace a umožnění divoké privatizace v té době nebyly jenom případem OKD, že se bohužel takto ze strany státu postupovalo i u jiných společnostech. Čili ten osud ODK, který jsem tady popsal velmi podrobně, tzn., že ty akcie nejprve byly vloženy do kuponové privatizace, pak byla divoká privatizace, stát přišel o vlastnictví, o většinu, se opakoval, bohužel, i v jiných případech.

Zmíním tu jiný případ, který byl silně medializován, i v posledních letech byl silně medializován, a to byla privatizace Mostecké uhelné. Akciová společnost vznikla v roce 1993, vznikla spojením tří bývalých státních podniků – Doly Hlubina, Doly a úpravny Komořany a Doly Ležáky, které ležely v centrální části Severočeské

hnědouhelné pánve. Pak, úplně stejně jako u OKD, najdeme rozdělení akcií v rámci privatizace, kdy stát přišel o majoritní podíl. Nejdříve došlo k rozdělení ve druhé vlně kuponové privatizace, kdy celých 42 % Mostecké uhelné bylo privatizováno kuponovou metodou. Stát opět nabídl akcie do kuponové metody.

Zajímavé je, že u Mostecké uhelné si dokonce stát ponechal ve Fondu národního majetku jenom 37 % akcií. Celých 17 % bylo převedeno na města a obce, to znamená, stát vlastně úmyslně rozředit vlastnický podíl a snížil ho takovýmto způsobem. Najdeme tu úplně stejné rozložení, kdy stát nemá většinu, soukromým investorům stačí skupit část podílů od malých akcionářů, aby státu zabránili definitivně kdykoli v budoucnu majoritu obnovit. Pak tu najdeme podobný model takového soukromého investora, který začne skupovat malé akciové podíly.

Už v dubnu roku 1998 se podařilo společnosti Synergo Suisse koncentrovat podíl 49 % akcií Mostecké uhelné společnosti. V květnu roku 1999 tato společnost dokonce získala těsnou majoritu, těsně přes 50 %. To znamená, že opět, pokud se podíváme na situaci Mostecké uhelné, tato společnost byla většinově zprivatizována soukromým vlastníkem, aniž by stát mohl ovlivnit, kdo tím soukromým vlastníkem bude, a aniž by stát do státního rozpočtu získal jedinou korunu. Stát přišel o 50 % akcií v Mostecké uhelné, nedostal za to žádné peníze.

Vláda Miloše Zemana tak rovněž tehdy přistoupila k doprivatizaci svého menšinového podílu. Usnesením vlády ze dne 28. července z roku 1999 byla schválena privatizace 46 % akcií Mostecké uhelné společnosti. Byl schválen přímý prodej předem určenému vlastníkovi firmě Invest Energy za dohodnutou kupní cenu 650 milionů korun. Čili vláda tehdy doprivatizovala minoritní podíl v Mostecké uhelné společnosti za 650 milionů korun. Bylo to tehdy asi 160 korun za akcii.

Jenom bych chtěl připomenout, že následně došlo k tomu, že privatizaci Mostecké uhelné se opakovaně i na podnět státu zabývala policie. Šetřila podezření, že Mostecká uhelná byla ovládnuta pomocí peněz, které měla povinně odkládat na rekultivace. Česká policie ovládnutí dolů vyšetřovala téměř deset let. V létě 2008 případ odložila. Vyšetřování se vedlo i ve Švýcarsku. Bylo vyšetřováno šest Čechů a jeden Belgičan. V březnu 2009 švýcarská prokuratura kauzu privatizace MUS uzavřela. V červenci 2009 média informovala, že policie prodej MUS opět vyšetřuje. V roce 2011 švýcarská prokuratura obvinila sedm lidí z praní špinavých peněz a podvodných finančních machinací. V roce 2012 dalo vrchní státní zastupitelství podnět k obvinění manažerů. Česká policie také zahájila trestní stíhání, které se týká vyvedení 150 milionů dolarů z Mostecké uhelné společnosti, které byly následně využity k nákupu akcií této společnosti. V říjnu 2013 švýcarský soud uznal šest obviněných, kteří se dožili rozsudku, vinnými z podvodu a praní špinavých peněz.

Toto je případ privatizace těžební společnosti, který měl v počátcích s OKD řadu shodných momentů, včetně toho, že v určitý okamžik se stát dobrovolně zbavil majority a následně došlo k ovládnutí společnosti ze strany soukromých vlastníků, firem s neprůhlednou strukturou. Existuje rozsudek soudu, který potvrzuje, že při divoké privatizaci Mostecké uhelné zřejmě došlo ke krádežím v řádu miliard. Pokud jde o divokou privatizaci OKD v 90. letech, žádného rozhodnutí soudu jsme se nikdy nedočkali.

Nyní se stručně vyjádřím k otázce hledání adekvátní ceny za minoritní podíl v OKD při jeho doprivatizaci. Veškeré podklady pro rozhodování včetně cenových posudků zajišťoval pro vládu v roce 2003 a 2004 Fond národního majetku. Posudky měl Fond národního majetku k dispozici dva. V únoru roku 2003 vznikl posudek společnosti Vox Consult, který odhadl cenu minoritního podílu vlády v OKD na 2 miliardy korun. V březnu roku 2003 zpracovala posudek Komerční banka a vyčíslila hodnotu státního podílu na necelé 1,5 miliardy korun. Posudky se lišily metodou a lišily se také tím, jakou část OKD oceňovaly. Jejich souhrnná hodnota činila 3,5 miliardy korun, což je i tehdejší odhad adekvátní ceny ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Cena, za kterou byly akcie státu nakonec privatizovány, byla o 600 milionů korun vyšší, tedy 4,1 miliardy korun. Cena, za kterou vláda minoritní podíl prodala, byl vyšší, než stanovily znalecké posudky a než uvedl ve svém stanovisku Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Připomínám, že stát v roce 2004 neprodával jednotlivé součásti majetku společnosti, neprodával nemovitosti a neprodával jednotlivé dceřiné podniky. Stát byl vlastníkem menšinového podílu akcií ve společnosti, kterou už několik let vůbec neměl pod kontrolou. Stát prodával akcie a k tomu se rozhodl provést znalecké ocenění jejich hodnoty. Připomínám, že ještě na konci roku 2002 zněly soukromé nabídky na odkup akcií na 20 milionů dolarů, tedy asi 650 milionů korun. Téměř 4 % akcií OKD byla v té době volně k obchodování na trhu a jejich průměrná cena v té době oscilovala okolo částky 348 korun. Posudek Fondu národního majetku stanovil cenu vyšší než tržní, a to na 367 korun za jednu akcii.

Nad rámec samotného prodeje akcií tehdy vláda do podmínek privatizace vtělila několik privatizačních podmínek. Transakce se totiž dojednávala v období, kdy Česká republika vstupovala do Evropské unie, a tehdy bylo důležité, aby vláda tímto svým rozhodnutím stát nevystavila riziku, že poskytuje nedovolenou podporu. Vláda se dohodla, že zpřesní podmínky nakládání s bytovým fondem OKD, a do podmínek včlenila ustanovení, že pokud by kdykoli v budoucnu bylo shledáno, že prodejem vznikla z pohledu evropského práva takzvaná nedovolená podpora, má stát právo od smlouvy kdykoli odstoupit. Žádný z ministrů financí od té doby ale neshledal, že by k nedovolené podpoře došlo.

Konkurenční firmy se snažily zpochybnit adekvátnost výše ceny, za kterou byly akcie prodány. Objevila se nabídka společnosti GNT. Cenu napadla před Evropskou komisí společnost Penta. Kvůli tomu se oprávněností ceny poprvé zabývala Evropská komise už v roce 2006. V roce 2006 dospěla Evropská komise k závěru, že o nedovolenou podporu nešlo.

Po roce 2006 došlo k velmi významným změnám ve společnosti OKD, z nichž některé podle mého názoru neodpovídaly ustanovení podmínek privatizace. Předně došlo k rozdělení restrukturalizace společnosti na část těžební a část, která pečuje o byty. Tím pádem vlastně byty dostaly jiného než původního vlastníka. Kvůli tomu také i na podnět Poslanecké sněmovny vláda v roce 2009 na základě auditu rozhodla, že vlastník bytů, firma RPG, má zaplatit smluvní pokutu ve výši 30 milionů korun za nedodržení podmínky smlouvy o privatizaci.

V souvislosti s rozdělením původní společnosti vznikl posudek společnosti Ernst&Young, který ohodnocuje celkový majetek společnosti OKD na více než 52 miliard korun. Tento posudek se vztahuje na účetní hodnotu, nikoli na cenu akcií, které stát v roce 2004 prodával. Žádný oslovený orgán či instituce, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, opakovaně Evropská komise, žádný z nich stanovenou konečnou cenu prodeje akcií nezpochybnil. Evropská komise to hodnotila dokonce dvakrát. Poprvé, jak jsem zmínil, v roce 2006 a podruhé hodnotila tuto věc v roce 2011.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi ocitovat z posudku Evropské komise, jehož český překlad máme přirozeně k dispozici. Komise oznamuje České republice, že po přezkumu informací předložených ve výše uvedené věci přijala rozhodnutí, že prodej podílu ve společnosti OKD ve výši 45 % akcií společnosti Karbon Invest neobsahoval, jak je vyloženo v tomto rozhodnutí, žádný prvek státní podpory ve smyslu čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Dne 27. ledna 2005 podala společnost Penta Evropské komisi stížnost na prodej menšinového podílu, jež český stát realizoval 16. září 2004, ve které tvrdila, že prodej neproběhl prostřednictvím transparentního nabídkového řízení a že cena byla nižší než tržní. Komise se k tomu vyjadřuje a hodnotí cenu akcií tak, jak se prodávala na trhu. Opět cituji Evropskou komisi: Pokud jde o znalecké posudky, ve druhém znaleckém posudku byly oceněny finanční investice OKD do společnosti Metalimex, AI Invest Břidličná, Sokolovská uhelná. Ostatní dceřiné společnosti OKD nebyly ohodnoceny odděleně, a to kvůli jejich velmi malému finančnímu významu nebo kvůli jejich zahrnutí do podnikatelské činnosti mateřské společnosti OKD, která již byla hodnocena v rámci prvního posudku.

Ceny obou oceňovaných částí se následně sečetly a Evropská komise potvrzuje, cituji: Celková hodnota majoritních nebo minoritních účastí v OKD v těchto společnostech byla stanovena na částku 3,1 mld. korun, z čehož by státnímu podílu ve výši 45 % odpovídala částka 1,4 mld. korun. Po sečtení s oceněním podle prvního znaleckého posudku by celková hodnota státního podílu v OKD ve výši 40 % představovala částku 3,5 mld. korun.

Nejdůležitější pasáž posudku od strany 9 a dále jasně dokládá, že k nedovolené podpoře nedošlo. Cituji rovněž z rozhodnutí Evropské komise: Aby státní opatření představovalo státní podporu, musí být kumulativně splněny čtyři požadavky: a) jedná se o opatření státu nebo ze státních prostředků; b) opatření zvýhodňuje příjemce na selektivním základě; c) opatření narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž; d) opatření ovlivňuje nebo může ovlivnit obchod mezi členskými státy. V případě, že členský stát prodává účast v podniku, neexistuje žádné zvýhodnění, je-li chování členského státu v souladu s jednáním soukromého prodávajícího v tržním hospodářství. Prodej neposkytuje kupci žádné zvýhodnění, pokud prodejní cena odpovídá ceně tržní. Jedna z kumulativních podmínek Smlouvy o fungování Evropské unie pro existenci státní podpory, tzv. zvýhodnění, by tak nebyla splněna.

Probíhá-li privatizace státního podílu ve společnosti jejím prodejem, slouží jako měřítko pro posouzení, zda dotčená transakce týkající se státního majetku obsahuje zvýhodnění, skutečnost, jestli by se subjekt působící v tržním hospodářství a

postavený do podobné situace choval stejně. To jest, jestli by prodal akcie společnosti za stejnou cenu. Tato zásada byla opakovaně vysvětlována Komisí a trvale potvrzována Evropským soudním dvorem.

Vzhledem k tomu, že česká vláda prodávala pouze menšinový podíl, nemohla očekávat, že obdrží od kupujícího prémii za ovládnutí. Proto cena volně obchodovaných akcií může být v zásadě považována za dobrý ukazatel tržní hodnoty menšinového podílu, i když velký rozdíl v objemu předmětných akcií, 4 % u volně obchodovaných, 45 % menšinového podílu, by znamenal, že obě ceny by nutně nemusely být automaticky shodné.

Komise také posoudila postřehy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který ve svém stanovisku ze dne 30. dubna 2004 uvedl, že vzhledem k malému objemu volně obchodovaných akcií je jejich vypovídací hodnota omezena, protože se uskutečňuje příliš málo transakcí, než aby bylo možné dojít ke smysluplné tržní ceně a tato hodnota by mohla být manipulována. Komise je toho názoru, že vývoj ceny akcií za období 180 dní před prodejem nevykazuje žádné znaky náhlých silných pohybů, jež by ukazovaly na manipulaci. Příslušné období navíc podle Komise zahrnovalo 129 obchodních dnů a celkový objem 11 244 akcií. Tato obchodní aktivita, byť omezená, je přesto jistým ukazatelem tržní hodnoty akcií.

Komise tedy, vážené poslankyně a vážení poslanci, potvrdila, že prodejní cena převyšovala tehdejší tržní cenu akcií a že tehdy vládou zvolená metoda nezaložila vznik nedovolené veřejné podpory.

Na závěr ještě shrnu explicitní vyjádření z posudku Evropské komise. Komise zjišťuje, že prodejní cena státního podílu v OKD ve výši 45 % odpovídala v roce 2004 tržní ceně volně obchodovatelných akcií OKD. Prodej tranše akcií OKD ve výši 45 % českým státem vyhověl testu soukromého prodávajícího v tržním hospodářství, a bez existence zvýhodnění nabyvatele proto neobsahuje státní podporu ve smyslu článku 107 Smlouvy o fungování Evropské unie. V souladu s uvedeným Komise dochází k závěru, že prodej menšinového podílu České republiky v OKD ve výši 45 % společnosti Karbon Invest neobsahoval žádný prvek státní podpory. To vše včetně podrobné argumentace má Česká republika k dispozici od roku 2011. Byli s tím seznámeni zástupci následujících vlád, generální ředitel Direktoriátu pro hospodářskou soutěž toto rozhodnutí doručil ministři zahraničí.

Jiná věc jsou trestní oznámení, která se týkají odborných posudků, kde rozsudek soudu dosud nebyl vysloven. Znovu ale opakují, že jsme ohodnocovali cenu akcií a prodávali jsme akcie v roce 2004.

Chtěl jsem velmi podrobně popsat, jakým způsobem proběhla privatizace akciové společnosti OKD. Stát prakticky od roku 1996 nebyl schopen jasně říci "my už to nemáme pod kontrolou". Vytvořila se taková zvláštní představa, že když někde skoro polovinu vlastní stát, že to má určitě váhu. Nemělo to váhu. Bohužel, celou tu dobu byl stát v defenzivě a je chyba, že se to tehdy v 90. letech neřeklo nahlas.

Naše vláda se ve svém programovém prohlášení zavázala, že chceme efektivní a fungující stát, a na tomto místě bych chtěl znovu připomenout, co to znamená. To neznamená, že všechno, co v tomto státě funguje, chceme jako stát vlastnit. Ale my už nechceme připustit, aby stát nečinně přihlížel, jak fungující podniky padají pod

náporem soukromých jestřábů. To je naše odpověď na divokou privatizaci, která v této zemi připravila spoustu zaměstnanců o práci a také o životní jistoty. A je to určitě i naše odpověď poctivým podnikatelům.

Dovolte mi nyní, abych se vyjádřil k současné situaci OKD. V současnosti je OKD, a. s., v úpadku. Probíhá insolvenční řízení zahájené na návrh managementu společnosti a vyhlášené soudem 9. května letošního roku. Důvodem insolvence je nominální předlužení společnosti. Společnost OKD dluží podle zveřejněných údajů přes 17 mld. korun a má více než 650 věřitelů. Na 10. srpna bylo svoláno jednání výboru věřitelů. Stát je v pozici věřitele v důsledku neodvedených plateb na sociální pojištění za zaměstnance OKD.

Krajský soud v Ostravě dne 26. května předběžným opatřením omezil možnost mateřské firmy NWR rozhodovat o OKD. Předběžné opatření se podle rozhodnutí soudu týká např. případného zastavení těžby nebo jiného omezení provozu. Vzhledem ke stavu financí a ekonomickému modelu fungování společnosti existuje reálná hrozba zastavení těžebních aktivit a propouštění. Zatím bylo ohlášeno propouštění cca 345 zaměstnanců v průběhu léta. Je zřejmé, že společnost bude muset hledat způsoby reorganizace své činnosti.

Bez soudem jmenovaného insolvenčního správce a příslušného soudu nemohou akcionáři vykonávat svá majetková práva a zásah státu taktéž nemá žádnou oporu v právu. Soud o zahájení úpadku nijak nerozhoduje, pouze tuto skutečnost nejpozději do dvou hodin oznámí vyhláškou o zahájení insolvenčního řízení. Účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení však nastávají okamžikem zveřejnění této vyhlášky.

Zdůrazňuji, že stát je čistě v pozici věřitele vedle dalších více než 600 věřitelů. Jakékoli spekulace o možném prodeji OKD jsou čistě soukromoprávní záležitostí. Pro stát je nyní partnerem insolvenční správce v rámci probíhajícího insolvenčního řízení. Je to insolvenční správce, který má nyní relevantní informace o tom, zda jsou pravdivá podezření odborů, že s hospodařením OKD nebylo v uplynulých letech vše v pořádku. Pokud se ukáže jako důvodné podezření, že akcionáři nehospodařili v OKD řádně, že si např. vypláceli dividendy, na které si společnost nevydělala, ale musela se kvůli nim zadlužovat, očekávám, že budou ze strany insolvenčního správce insolvenčního soudu učiněny všechny potřebné úkony.

Za této situace se vláda samozřejmě připravuje a realizuje opatření, která zabrání nárazovým sociálním dopadům v důsledku možného propouštění ve společnosti OKD. Lidem v Moravskoslezském kraji chceme nabídnout perspektivu, která je nenechá závislé na vůli či nevůli vedení OKD. Prosadili jsme dřívější odchody horníků do důchodu, schválili jsme nařízení, v jehož důsledku mají horníci propouštění kvůli insolvenční nárok na mimořádný příspěvek 7 až 8 tisíc korun měsíčně. Proto jsme velmi často přítomni v regionu jako vláda a vysvětlujeme, jakým způsobem si v případě insolvence požádat o ušlou mzdu. Proto chystáme rekvalifikace, příspěvek na mobilitu, podporu v rámci aktivní politiky zaměstnanosti. Připravujeme žádost o příspěvek z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Jsmo připraveni a zabýváme se také sledováním, jakým způsobem je ze strany vedení OKD garantována bezpečnost při provozu dolů.

Na můj návrh červnové jednání tripartity zřídilo speciální pracovní skupinu za účasti státu, Českého báňského úřadu, Moravskoslezského kraje a místních obcí, za účasti sociálních partnerů. V této skupině koordinujeme společně kroky směrem k tomu, abychom co nejlépe hájili zájem státu a občanů a také zaměstnanců OKD ve vztahu k jejich zákonným nárokům vůči zaměstnavateli.

Připravujeme také restrukturalizační strategii, která hornickým regionům, které mají strukturální zátěž, na niž samy nestačí, poskytne adekvátní podporu v posunu vpřed. Jsme toho názoru, že hornictví v kraji, ať už je to kraj Moravskoslezský, nebo Ústecký, neznamená, že se kraj do budoucna nemůže modernizovat. Naopak si myslím, že tyto kraje, místní lidé, kteří strávili léta života poctivou prací v náročných a kvalifikovaných profesích, mají know-how, které se pro modernizaci průmyslu může výborně hodit. Chci jenom poukázat na to, jak úspěšně se v Moravskoslezském kraji v uplynulých letech dařilo rozvíjet automobilový a strojírenský průmysl. Chtěl bych také upozornit na to, jak se v posledních letech proměnily obě ostravské vysoké školy. To je myslím cesta pro oba tyto regiony, které jsou postiženy útlumem těžby uhlí. Cesta investic, cesta modernizace a cesta nových pracovních míst.

Vláda přirozeně velmi pozorně sleduje současnou situaci v OKD. Jasně jsme dali najevo, že jsme připraveni jednat s insolvenčním správcem, s managementem OKD tak, abychom maximálně podpořili OKD v úsilí zajistit výplatu mezd a udržet tuto společnost v provozu. Jednoznačně souhlasím se stanovisky vedení Moravskoslezského kraje, krajské tripartity, s názory starostů měst a obcí v Moravskoslezském kraji. Nejlepší řešení je udržení OKD v provozu v příštích měsících a pouze postupný útlum těžby černého uhlí. Je evidentní, že vzhledem k situaci, která je na trhu s černým uhlím, dlouhodobě bude velmi obtížné, aby těžba v OKD pokračovala ve stávajícím rozsahu. Proto je důležité, aby došlo k restrukturalizaci. To je nyní odpovědnost věřitelského výboru, soudu a insolvenčního správce. Vláda je připravena hledat všechny kroky a všechna řešení, abychom podpořili udržení OKD v provozu, abychom zajistili sociální smír v regionu. A pokud budou lidé z OKD propouštěni, chceme jim dát novou perspektivu a chceme jim dát novou šanci.

Chci také poznamenat, že obdobné problémy s útlumem těžby černého uhlí řeší celá řada dalších regionů v rámci Evropy. Nemusíme chodit daleko. Situaci obdobnou vidíme v Polsku. Rada evropských států už v minulých letech přijala rozhodnutí o ukončení těžby černého uhlí. Těžba černého uhlí skončila ve Velké Británii, těžba černého uhlí bude ukončena také v Rakousku a v Německu. V těchto případech vlády, ať už to bylo Německo, Španělsko, Británie, mohly počítat s tím, že na druhé straně mají odpovědného vlastníka, který se na postupný útlum těžby připravuje, že tam mají odpovědného vlastníka, který také poskytne zdroje na to, aby se vyřešila budoucnost lidí, kteří budou muset z hornictví odcházet. Ve všech těchto regionech, ať už je to Německo, nebo Španělsko, jsou to dlouholeté projekty, na jejichž konci bude v příštích letech ukončení těžby černého uhlí.

My jsme v jiné situaci. OKD v minulých letech podle mého názoru odpovědného vlastníka nemělo. Kdyby ho mělo, tak místo výplaty dividend by OKD vytvářelo rezervy pro budoucí sanaci, pro budoucí útlum. Takovéto rezervy ve společnosti vytvořeny nebyly, a proto si myslím, že OKD odpovědného vlastníka nemělo. OKD

je dnes v situaci, kdy je v úpadku, a proto je evidentní, že tu hlavní roli při stabilizaci a sociální stabilizaci regionu bude muset hrát vláda ve spolupráci s krajem, ve spolupráci s obcemi. A já chci jasně říci, že naše vláda je připravena pomoci Moravskoslezskému kraji, aby se v příštích letech sociální situace stabilizovala. Klíčem je postupný útlum těžby a klíčem je udržení OKD v provozu, event. nalezení nových investorů, kteří by alespoň významnou část podniku OKD v provozu v příštích letech udrželi.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, tolik tedy alespoň fakta a základní informace, které se týkají dlouhé historie privatizace společnosti OKD. Jak jsem vás informoval, tato historie byla zahájena před 26 lety. Měla několik klíčových momentů, ve kterých stát přišel o majoritu, ve kterých stát prodal minoritní podíl v OKD. Nyní jsme v situaci, kdy řešíme další budoucnost této firmy a řešíme budoucnost lidí, kteří pro tuto společnost pracují. Já pevně věřím, že společně najdeme takové kroky, ať už legislativní, nebo exekutivní, které budou znamenat naději pro současné zaměstnance OKD i v okamžiku, kdy pravděpodobně za několik let těžba černého uhlí zcela v regionu Moravskoslezského kraje skončí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já děkuji panu předsedovi vlády a slovo dostane pan poslanec Marek Černoch, kterého ale upozorňuji, že v souladu s jednacím řádem se stane zpravodajem tohoto bodu. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, slyšeli jsme pohádku plnou čísel, plnou dat, kterým nikdo nerozumí, pohádku, ve které hodný pan premiér za nic nemůže. Padla spousta obvinění, které vlády za to mohly, ale nezazněla tady jedna zásadní informace, a to, že pan tehdejší ministr financí, dnes pan premiér Sobotka, je z roku 2004 podepsán pod tou privatizací. To, co se dnes děje na Ostravsku, v Moravskoslezském kraji, je opravdu tragédie, díky níž můžou přijít o práci desetitisíce lidí, a to nejenom horníků, ale také lidí, kteří jsou navázáni na práci, která tam je.

Dovolte mi, abych vám představil fakta, která nás vedla k navržení tohoto mimořádného bodu. Privatizace majetkové účasti státu ve věci OKD proběhla v roce 2004 a zodpovídal za ni tehdejší ministr financí a dnešní předseda vlády pan Bohuslav Sobotka. Majetková účast státu byla prodána na základě exkluzivního jednání společnosti Karbon Invest. Společnost OKD byla pro účely privatizace oceněna na částku 4,5 mld. korun. Za tuto částku byly prodány nejen samotné Ostravsko-karvinské doly, ale také 44 tisíc hornických bytů v Havířově, Ostravě a Karvině, 1 200 bytů na Kladně, celkem 32 dceřiných společností OKD a další nemovitý majetek jako pozemky a rekreační objekty. Znalecký posudek firmy Ernst & Young, o kterém tady byla řeč, následně určil hodnotu čistého obchodního majetku OKD k 31. prosinci 2005 na 52 mld. korun. Z toho jen samotná neprovozní aktiva měla hodnotu přes 22 mld. korun. To, že ty posudky existují, pane premiére, dávám vám je na stůl, pročtěte si je. (Předává obsáhlou složku předsedovi vlády.) Desítky miliard korun v luftě!

Mezi ně se řadí nejen zmíněné hornické byty, ale také dceřiné společnosti, z nichž drtivá většina nebyla vůbec pro výpočet privatizace oceněna, a Bakalovi je tak dnešní premiér Sobotka předal úplně zadarmo. Jde například o společnost OKD Doprava, která byla v době privatizace prakticky největším soukromým železničním přepravcem v zemi a jejíž tržní hodnota činila zhruba 1,5 mld. korun. Noví vlastníci si neoceněné dceřiné společnosti nechali ocenit od dvou znaleckých ústavů a z posudků vyplynulo, že hodnota firem činí 12 mld. korun. Jednu z nich, Koksovny OKK, například skupina Zdeňka Bakaly prodala za více než 2,5 mld. korun. Mezi další prodaný majetek získaný zdarma od státu patří například Hornická nemocnice v Karvině či hotely v Praze, Frýdku-Místku, v Petrovích u Karviné, které Bakalova skupina prodala celkem za 150 mil. korun.

Dámy a pánové, premiér Sobotka říká, že za více než 4,5 mld. korun majetek OKD nešel prodat. Je to nesmysl. Jen samotných 1 200 hornických bytů na Kladně bylo prodáno za cenu 4,2 mld. korun, což je téměř stejná částka, za kterou byl Bakalovi prodán, lépe řečeno předán celý majetek OKD. O tom, jak podvodně byla celá operace provedena, svědčí i to, že odhadce, který oceňoval pro pana Sobotku majetek v roce 2004, je nyní kvůli tomuto odhadu před soudem. Před soudem jsou i dva další úředníci z tehdejšího Fondu národního majetku.

V celé věci jsou důležité i personální vazby. Bezprostředně po prodeji státního podílu firmě Karbon Invest v září 2004 informoval Zdeněk Bakala, že Karbon Invest majetkově ovládl, a tím ovládl i zprivatizované OKD. Tato transakce se přitom připravovala více než rok a prodej OKD podnikatelské skupině Zdeňka Bakaly se tedy začal zřejmě připravovat dříve, než vláda vůbec rozhodla o privatizaci svého státního podílu. Privatizační smlouvu za prodávajícího, tedy Fond národního majetku, podepsal místopředseda fondu Pavel Kuta, bývalý člen dozorčí rady Bakalovy společnosti Patria Finance. Ředitel ekonomického odboru BIS pan Procházka, který měl v BIS na starost ochranu ekonomických zájmů státu a měl tuto privatizaci v kompetenci, záhy nastoupil do vysoké manažerské pozice v Bakalově podnikatelské skupině.

Kruh se uzavírá ve chvíli, kdy posudek pro Evropskou unii, že celá privatizace je v pořádku, dělala právní firma pana Pokorného, tedy blízkého přítele nejen premiéra Sobotky, ale také pana Bakaly. To je pro celou věc klíčové, protože smlouva o prodeji obsahuje pojistku, že pro situaci, kdy by Komise označila prodej za nepovolenou podporu, v takovém případě by mohla ČR od smlouvy odstoupit.

O tom, jak se chová pan Bakala k majetku, který mu pan Sobotka daroval, všichni víme. Samotné doly jsou dnes v podstatě vybrakovány. Neprovozní nemovitý majetek pan Bakala rozprodal. Slib, že pan Bakala přednostně prodá byty na Ostravsku nájemníkům, nebyl dodnes splněn. Vlastníci OKD nyní zdůvodňují krach společnosti poklesem cen uhlí a nárůstem těžebních nákladů. Toto tvrzení je možné velmi snadno vyvrátit, protože ceny uhlí a náklady na těžbu jsou na úrovni let 2006 či 2007. Dramatická hospodářská situace OKD, která vedla k zahájení soudního řízení, je zapříčiněna vyvedením hodnotných aktivit z OKD a nevýhodným zadlužením firmy u mateřské NWR.

Dámy a pánové, to je stručný výčet dat, která ukazují, že se tady jedná o tunel, proti kterému je tunel Blanka jen pouhou malinkou skulinkou. Všichni se tváří, jako by se vůbec nic nedělo. Děje! A je potřeba říct, kdo je za to zodpovědný.

Hodně lidí říkalo, že nemá cenu, abychom otevírali tuto kauzu, že se stejně nic nezmění. Já ale věřím, že ano, že se změní. Podle některých zdrojů bylo z OKD a dalších firem vysáto, vyvedeno 100 až 120 mld. korun. Vážení kolegové, 100 až 120 mld. korun! To je přibližně v propočtech 137 nemocnic, 850 školek, 3 000 korun navíc důchodcům atd. Dnes hrozí nezaměstnanost nejen tisícům horníků, ale také spoustě dalším lidem a dalším stovkám firem. A firmy se již do platební neschopnosti dostávají.

Já se chci zeptat: Vám to opravdu nevadí? Myslíte si, že je vše v pořádku? Já si myslím, že není vše v pořádku a někdo je za to zodpovědný. A ten, kdo je za to zodpovědný, tak tu zodpovědnost musí nést.

Je naší morální povinností všemi dostupnými prostředky rozplést a vyšetřit všechny okolnosti, které tuto kauzu způsobily, a dovést ty, kteří se na tom podílejí, k zodpovědnosti. Padni komu padni. Nechci nikoho jmenovat, ale někdo za to prostě zodpovědnost má. Stačí se podívat do médií, kolik padá žalob v rámci OKD, kolik firem žaluje, kolik lidí OKD, kolik lidí říká, že zodpovědnost je na dnešním premiéru Sobotkovi. Já si myslím, že i to, co zde zaznělo od pana premiéra Sobotky, ta spousta obvinění, spousta čísel a dat, že je jasným signálem, že je potřeba zřídit parlamentní vyšetřovací komisi, protože pokud je tady čisté svědomí, tak není důvod se něčeho obávat. Pokud není čisté svědomí, samozřejmě je důvod se něčeho obávat.

Chci vám poděkovat za možnost o této kauze mluvit, protože si myslím, že opravdu je dnes stěžejní kauzou, která je v Moravskoslezském kraji a která tam může způsobit obrovské tragédie. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě než dám slovo panu poslanci Luzarovi, tak je tady jedna faktická poznámka pana poslance Grebeníčka.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ani se nedivím, že mnozí považují Bohuslava Sobotku za činitele odpovědného za privatizační transakci OKD, kdy stát přišel o desítky miliard, kupující získal majetek téměř zadarmo a početná řada nájemníků hornických bytů byla doslova a do písmene podvedena. Premiér Sobotka by měl v této věci projevít mimořádnou aktivitu, napsal nedávno dokonce i expremiér Jiří Paroubek, protože Ministerstvo financí pod jeho vedením a za sekundování jeho osobního přítele Radka Pokorného připravilo OKD včetně 44 tis. hornických bytů v roce 2004 k prodeji. Jiří Paroubek k tomu dokonce dodal, že Sobotkovo ministerstvo financí připravilo smluvní dokumenty, které tak trochu připomínaly smlouvu mezi Zanzibarem a Velkou Británií.

Ať tedy premiér jasně řekne, zda to byl dopředu domluvený podvod, anebo jestli i jeho podvedl Zdeněk Bakala. Ano, rád bych se jako opoziční politik konečně dozvěděl, zda privatizace OKD a bytového fondu uvedeného podniku nebyla

nedovolenou veřejnou podporou a mnohamiliardovým darem partě Carbon Invest a svérázného podnikatele Zdeňka Bakaly. (Slabý potlesk zleva.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní vystoupí pan poslanec Luzar se stanoviskem klubu KSČM. Proto tedy má přednostní právo. Potom už všichni... Tak já se omlouvám, pane poslanče, ještě faktická poznámka pana poslance Černocho.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Jenom velmi krátce. Tady opravdu padla... mluvili jsme o 52 miliardách. Mluvili jsme o tom, že všechny majetek nebyl oceněn, a já bych tímto poprosil potom pana premiéra, zdali by samozřejmě po projevu pana kolegy Luzara byl ochoten a schopen odpovědět na tyto otázky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď se stanoviskem klubu pan poslanec Luzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, nejdříve bych vám chtěl poděkovat, že jste hlasováním podpořili zařazení tohoto bodu na návrh KSČM, abychom ho mohli projednat. Myslím si, že občané České republiky si zaslouží tuto ucelenou informaci a zaslouží si vědět, co bude dál.

Chci poděkovat i panu premiérovi, že shrnul ve svém hodinovém projevu historii privatizace OKD. Osobně si ale myslím, že zapomněl na jednu věc. Zahájil svoji debatu začleněním OKD do kuponové privatizace. Průšvih, o kterém hovoříme, začal dřív. Průšvih začal 1. listopadu v roce 1990, kdy se z OKD vyčlenil Důl ČSM ve Stonavě a společně s Dolem Kladno v Libušíně a Tuchlovice byl privatizován. Zde stát úmyslně vytvořil konkurenci a vytvořil skupinu, která se následně v dalších letech podílela na negativním výsledku prodeje OKD. Dodnes není vyjasněno, co vedlo vládu 1. listopadu v roce 1990 k tomuto kroku. Všichni to obcházejí, nikdo k tomu nehovoří. Nikdo nechce říci, že již tehdy v roce 1990 byl připraven majetkový převrat v této věci, aby se vytvořila kapitálová skupina, která potom mohla činit, a dovolím si použít výraz prasárny. Omlouvám se.

Problém, který tady byl popsán v historii, mnozí nazývají ryzí kapitálový incest. To je prosím terminus technicus. To není nadávka, to je výraz vyjadřující to, co se stalo s akciemi této společnosti. A pan premiér zcela oprávněně popsal, co se dělo.

Dovolím si zdůraznit jednu věc, která tady z úst pana premiéra nezazněla. Hovoří se o institutech, orgánech, vládě, fondu. Ale přece to jsou všechno konkrétní lidé, konkrétní jména, konkrétní politické strany. V době, o které pan premiér hovořil, tady existovala politická strana ODA, pro pamětníky Občanská demokratická aliance, která ovládala historicky tyto fondy. Která ovládala to, o čem dneska tady řečneme. Tito lidé, kteří se podíleli na tom, jsou dneska ctihodní občané. Jsou to ctihodní odborníci. Setkáváme se s nimi na různých fórech, kde vystupují a zastupují zájmy průmyslu. Zastupují zájmy České republiky. Bez jakéhokoli studu jsou hrdi na to, co my tady teď řešíme. Již dávno jsou mimo politiku, samozřejmě. Ale přesto mně vadí

jako občanu ČR, že tady můžou beze studu vystupovat, protože český stát není schopen dořešit tyto problémy, a jak tady zaznělo, padni komu padni, postavit tyto lidi k zodpovědnosti. A o odpovědnosti pan premiér také dlouho hovořil.

O tom, že byty vlastně neexistují v OKD, protože se o nich vlastně nikde nehovořilo, o cenách bytů, o tom už tady mí předřečníci hovořili a věřím, že i další o tom hovořit budou. Ale z pozice politiky KSČM nemůžu toto přejít, protože přece akcie a hodnota akcií, nemůžu ji srovnat s hodnotou občanů, s hodnotou bydlení občanů. A to byla základní chyba tehdejší sociálně demokratické vlády, že smíchala hodnotu bydlení občana s hodnotou akcií a vůbec znehodnotila hodnotu bydlení.

Přeskočím etapu, o které již pan premiér hovořil. A opravdu by mě zajímalo, jak tehdejší šéf fondu Roman Česka za ODA vysvětlí, proč Fond národního majetku rozhodl, jak rozhodl v rámci snížení základního jmění OKD. Ano, pan premiér má pravdu. Tam je zakopaný pes. Ptejme se, komu to prospělo. Buď to byla obrovská naivita tehdejších vládnoucích, anebo – kde si dovolím nechat otazník. (V sále je hlučno.)

I z tohoto titulu je v návrhu usnesení našeho klubu, který jsme předložili do systému, bod 4. Máte ho všichni na stolech, nebudu jej číst. Ale tento bod 4 by mohl zprůkaznit a dohledat, jestli to byla opravdu jenom naivita, nebo v tom byly nějaké zájmy. Hlavně finanční zájmy. Protože přece není možné a logické, aby někdo v hodnotě podniku, v hodnotě akcií zapomněl ocenit celé fabriky. Vždyť to je přece absolutně nelogické! To na tehdejší vládě nikdo nečetl znalecký posudek? Nikdo si ten znalecký posudek nedal ohodnotit třeba v regionu, aby mu řekli, že ve znaleckém posudku nejsou zachyceny podstatné fabriky, které do OKD spadají? To tenkrát nikoho nenapadlo a četl jenom první stránku, kde byla hodnota? Podepsal to jako ministr financí. A ptám se, je toto pravidlo i dneska při přípravě vládních materiálů, že se spoléháme na to, co nám předloží, a nečteme?

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já vás prosím o klid. Děkuji.

Poslanec Leo Luzar: Když se podíváte na návrh usnesení, který jsme připravili, tak začnu odzadu, protože nechci se vracet k historii již dále. V bodě 3 tohoto návrhu usnesení jsou otázky, které by občan ČR měl slyšet, a hlavně odpovědi na tyto otázky by měl slyšet. A pevně věřím, že pokud toto usnesení v těchto bodech přijmeme, budeme moci říci, jak to tehdy doopravdy bylo, protože trestněprávní rovinu této věci díky panu prezidentu Klausovi již asi nejsme schopni nikdy realizovat, protože jeho převratná amnestie zabránila řešení těchto záležitostí v rovině výkoné moci soudní.

Nechci již dále zdržovat historii. Zazněla tady velice obsáhle a řekněme i jednostranně, protože to byla pouze chronologie, jako byste si ji přečetli z Wikipedie. Nuance a záležitosti, sporné body 2, 3, které tam jsou, zůstávají stále nevyjasněny. Ale vrátím se do budoucnosti, do toho, co nás čeká a co zajímá všechny občany Moravskoslezského kraje, Ústeckého kraje, co zajímá ty horníky, kterými se tady často zaštiťujeme a říkáme, že hájíme jejich zájmy.

V prvé řadě palivoenergetická koncepce České republiky. Česká republika je stále z větší části závislá na uhlí jako surovině k výrobě elektrické energie. Pan premiér sice hovořil o tom, že budeme podporovat útlum, ale jinými slovy, ty elektrárny to uhlí potřebují každý den. Proto se ptám v intencích našeho usnesení, článku 2, aby vláda zabezpečila možnost těžby všech druhů uhlí jakožto nenahraditelného nerostného bohatství České republiky dnes, ale i v budoucnu. A já si myslím, že to budoucnost je hlavně důležité v této části, protože vláda doposud neřekla, jak dalece strategická surovina je uhlí.

Další věc, která souvisí s útlumem těžby, je bod B. Vláda by měla zabezpečit ochranu ložisek vyhrazeného nerostu České republiky před jejich negativním znehodnocením v případě jakýchkoliv změn vlastnických vztahů nebo ukončení podnikání. Protože o co se hraje v OKD? Kde se najednou vzaly ty finanční skupiny, které o krachující obor hornictví mají tak obrovský zájem, že jsou schopny vládě nabízet prostředky? No, oni si spočetli, že krize za prvé v energetice nemusí tak dlouho trvat, ale hlavně ono OKD ovládá i těžební licence na doposud nevytěžené uhlí. A to jsou stovky miliard korun, které leží pod zemí. A kdo toto ovládá, brání konkurenci, aby na tento trh mohla proniknout, a bude moci do budoucna vydírat vládu? A proto se ptám vlády, jak zabezpečí, aby v rámci konkurzu, aby v rámci řešení OKD správce konkurzní podstaty ošetřil i vlastnictví státu k těmto licencím na budoucí těžbu uhlí.

Ptám se, a tady zazněl náznak odpovědi, na odpovědnost dozorčích orgánů společnosti OKD.

Máme tady privatizační smlouvy. V těch privatizačních smlouvách je jistě ošetřeno, jak postupovat v útlumu, jak by měly firmy, které nabývají majetek v privatizaci, postupovat do budoucna. Ano, stát se postaral. Já tady mám pro informaci smlouvu o ekologických závazcích státu vůči OKD. Před privatizací OKD se stát zavázal 27 miliardami, že bude sanovat ekologické škody budoucímu nabyvateli těchto průmyslových celků. Už to, ta cena by měla být zajímavá k pozdějšímu vývoji cen. Ale stát svoji povinnost splnil. Jak tito vlastníci plní svou povinnost vůči státu, to znamená k údržbě a vytvoření rezervních fondů na případné škody a případnou likvidaci? A jestliže neplní, a pan premiér tady řekl určité náznaky, které i k němu doputovaly, jak bude stát vymáhat škodu po zodpovědných orgánech společnosti a dozorčích orgánech společnosti? Tato otázka by také měla zaznít.

Ono, jak pan premiér vtipně poznamenal, ta situace se stala předtím, než nastoupil do vlády. Tak se ptám: vláda přece ale disponuje bezpečnostními složkami státu, které mají vysílat vládě signály, že něco není v pořádku. Jak vláda tyto signály vyhodnocuje a čte? Jak vláda reaguje? A teď nehovořím o tom, co tady zaznělo do minulosti, jak vyhodnocovala ty zprávy BIS apod., ale jak vyhodnocuje tu situaci dnes, jak má zmapováno jednání současných aktivních účastníků této kauzy, která není uzavřená a která neustále ovlivňuje českou společnost.

Co ale považuji za jedno z nejdůležitějších, a v tom návrhu Komunistické strany Čech a Moravy za stěžejní záležitost, a věřím, že kolegyně a kolegové o tom ještě budou hovořit podrobně, já považuji za jednu z největších, a omlouvám se, pane

premiére, zvrhlosti stávající vlády, že postavila horníky z jednoho regionu proti horníkům z druhého regionu. (Potlesk z lavic poslanců KSČM.) To, co jste provedli, to je opravdu zvrhlost. Jsme svědky toho, kdy horníci ze severu Čech se ozývají, proč ti Moraváci mají mít nějaké speciální výhody – a my konáme lehčí práci? To je obrovská politická chyba, kterou jste dopustil ve své funkci, ale věřím, že jste ji schopen napravit, popřípadě aspoň vzít v potaz. Proto jsme navrhli usnesení, které by nejen na horníky, protože si vážíme těžké práce všech pracujících, které by umožnilo, aby všechny tyto kategorie mohly jít do předčasného důchodu a využívat všech možností, které jim ten zbytek života po této těžké práci dává.

Já odcituji článek 9: Budoucnost pracujících v povoláních exploatujících zdraví v míře bránící jejich možnému dalšímu pracovnímu uplatnění cestou urychlené novely důchodového zákona, tak aby byl umožněn dřívější odchod do penze u všech dotčených zaměstnanců v souladu s mezinárodními standardy definujícími těžkou práci.

Chci upozornit, že ve světě existují mezinárodní standardy, které se běžně uplatňují, čili nebudeme vymýšlet něco jenom proto, že my se tady chceme v České republice postarat o naše těžce pracující. Toto ve světě již dávno mají. A pokud uvažujeme o odsouvání odchodu do důchodu o další a další roky z důvodů ekonomických, tohle je cesta a řešení, jak pomoci těmto oborům, které jsou mezinárodně definovány, aby mohly do odchodu do důchodu dříve.

Pane premiére, věřím, že před krajskými volbami je to žhavé politické téma. Oba dva kraje, kterých se to hlavně týká, jsou kraje, kde sociální demokracie, ale i Komunistická strana Čech a Moravy má své voliče a zcela jasně a zřetelně za ně bojuje.

Já si dovolím také upozornit na to, že v tom návrhu usnesení se zaměřujeme do budoucna a chceme po vládě jasnou strategii a jasný slib, že ty lidi, kteří celý život obětovali těžké práci, nenechá tato vláda a tato Sněmovna napospas volné ruce trhu, tolik oblíbené průpovídky pravicových kolegů. Věřím, že najdete odvahu a čas prodiskutovat ve vládě naše návrhy.

Věřím, kolegyně a kolegové, že se seznámíte s návrhem usnesení, který jsme předložili, a že jej ve svém hlasování podpoříte. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě než dám slovo panu premiérovi, s přednostním právem je tady jedna technická poznámka pana poslance Grebeníčka a potom ještě jedna pana poslance Novotného. Prosím pana premiéra o strpení.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v návaznosti na vystoupení kolegy Luzara chci připomenout, že Komunistická strana Čech a Moravy byla jedinou politickou stranou, která zde ve Sněmovně vyjadřovala nesouhlas s privatizací OKD a upozorňovala na to, že vstupem do Evropské unie a volného trhu není naše hornictví konkurenceschopné, že je nutné programově přistupovat k útlumu a v regionu vytvářet nové pracovní příležitosti. Nemá proto pravdu ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek, když v jednom rozhovoru s novináři

prohlásil, že nikdo před pěti nebo deseti lety nemohl vědět, že OKD se dostane do útlumu. Kdo zná důlní geologické podmínky naše a v jiných zemích, které v rozhodující míře určují náklady na těžbu, ten to pochopitelně věděl, ale nebyl vyslyšen.

Premiér Sobotka v této souvislosti často mluví o nemorálním jednání a porušování slibů ze strany Zdeňka Bakaly. Vykřikovat o nemorálnosti a neplnění slibů je však od právníka, alespoň podle mého názoru, slabý argument. Ne, neznám obsah příslušné privatizační smlouvy, ale spíš než o morálním aspektu jednání, který ranaře typu Bakaly nerozesmutní, neboť pro něj a jemu podobné figury jsou jedinou morálkou vyrabované prachy, takže si myslím, že by premiér Sobotka měl podat informaci o tom, jak byla smlouva konstruována a jaké právní instituty v ní byly, či spíše nebyly zakotveny. Pokud by to byla dobrá smlouva (upozornění na čas), tak dnes by soud už měl úplně jasno a my také. (Slabý potlesk z levé části jednací síně.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě pan poslanec Novotný.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, slyšeli jsme tady od předřečníka o tom, jakým způsobem byli vlastně proti sobě postaveni horníci v Severomoravském kraji a Ústeckém kraji. Já osobně si to nemyslím, že by to bylo takto vyhoceno. Jsem velmi rád, že vláda se postavila k problému v Severomoravském kraji tak, jak se postavila, a že se snaží řešit tento problém, který si myslím, že vláda určitě nezavinila. Na druhou stranu musím říct, že trochu se tady zapomíná též, že patří do hornictví Sokolovsko, Sokolovský revír, který nepatří do Severomoravského kraje ani do Ústeckého kraje, ale patří do Karlovarského kraje. Takže bych to tady chtěl zdůraznit, že je potřeba i myslet na horníky na Sokolovsku. Jsem velmi rád, že vláda udělala vládního zmocněnce pro Karlovarský kraj a pro Sokolovsko, a věřím tomu, že programy, které budou nachystány pro povrchové doly, budou i pro Sokolovsko. Věřím též, že se zde najde v podobě majitele Sokolovské uhelné partner, který bude spolupracovat vlastně na útlumu těžby, a že celá ta situace nedojde k tomu, že by došlo k vyhocení celé situace, jako je tomu v OKD. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě jedna faktická poznámka – pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, já jenom pro stenozáznam – Moravskoslezský kraj, ne Severomoravský kraj, už nějakých pár desítek let.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě jedna faktická poznámka – pan poslanec Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Dobré poledne, bohužel musím také i já být ten, který zneužije jednací řád, protože vzhledem k času bych se asi nedostal na řadu jako řádně přihlášený.

Pro mě dnešní bod je velmi těžký a vnitřně bolestný, protože hornictví na Ostravsku má dvěstěletou tradici. Přežilo feudalismus, přežilo raný kapitalismus, přežilo Hitlera, přežilo socialismus, a nepřežilo novodobý český kapitalismus. To je smutné, velmi smutné. Ti horníci tam kopali pořád stejně. Myslím si, že ještě v dnešní době pracovali daleko tíže a náročněji. A jaký je jejich osud? Zaplakali nad tím, jakým způsobem tady standardní politické strany vládly. Tady pan premiér hovořil o tom, kdo nese vinu. To oni, to oni. Ale i ČSSD, ODA, ODS tady mají máslo na hlavě. Dneska jsme v situaci, kdy skutečně hrozí kolaps v Moravskoslezském kraji.

Já jsem měl jednání, jsem zastupitel v hornickém městě Orlová, které je velmi, velmi razantně postiženo, nebo respektive závisí na tomto průmyslu. Měli jsme setkání s dodavateli, s malými firmami, které úzce spolupracují s OKD, a musí spolupracovat. A vláda v této chvíli řeší situaci horníků, šachet, ale neřeší situaci tady těchto malých zaměstnavatelů, kteří jsou připraveni přežít, ale v této chvíli potřebují pomocnou ruku a bohužel tuhle pomocnou ruku zatím nemají. Pan premiér byl 6. května na setkání s představiteli Moravskoslezského kraje, bylo tam jednání s tripartitou, přislíbil určité řešení, momentálně toto řešení není.

Takže já využívám tohoto svého proslovu, abych apeloval na vládu (upozornění na čas), aby skutečně začala aktivně řešit nejenom otázku horníků, ale i firem, které na to navazují. Děkuji za pochopení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď má faktickou poznámku pan ministr Mládek, po něm pan poslanec Černoch, potom paní poslankyně Aulická, potom paní poslankyně Havlová a potom pan premiér s přednostním právem. Ale faktické mají přednost.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi faktickou reakci na vystoupení pana kolegy Grebeníčka o tom, co je příčinou toho, že situace v ostravských dolech je obtížná. Příčin je celá řada a není mezi nimi zdaleka jenom otázka privatizace, jak proběhla a jestli byly tvořeny zásoby peněz na případnou krizovou situaci, protože ceny komodit, a mezi ně uhlí patří, podléhají cyklům, občas jsou ceny dole, občas jsou nahoře. Chtěl bych ovšem s plnou vážností říci, že za to opravdu nemůže Evropská unie a vstup do ní. Koneckonců dlouho po vstupu ty doly docela dobře prosperovaly.

Těch příčin je celá řada. Ve světě je spousta zemí, které produkují uhlí velmi levně, většinou je těžší povrchově. A bohužel přispěl k tomu vývoj v Čínské lidové republice. Čína se stala před deseti lety jedním z největších světových dovozců uhlí, a tím pádem byly vybudovány kapacity v Indonésii, Austrálii, v Jižní Africe, v Kazachstánu. A všechny tyto země měly ambici vozit uhlí do Číny. V okamžiku, kdy v Číně poptávka po uhlí poklesla, v zásadě jim stačí domácí produkce, a dokonce předpokládají, že budou zavírat vlastní doly, jsou najednou v celém světě

vybudovány kapacity, odkud se mělo vozit uhlí do Číny. Ono se tam nevozí, ale vozí se po celém světě. A bohužel to uhlí dovezené do Hamburku, Bremerhavenu nebo Rotterdamu je pořád levnější než to, které je těženo z hloubky v Ostravě. To je jedna věc, kterou jsem chtěl sdělit.

A ještě reakci na problémy malých zaměstnavatelů. My se v tuto chvíli snažíme řešit problém fungování OKD, tak aby ta insolvence (upozornění na čas) přešla v reorganizaci, a to je ten hlavní problém, půjčit firmě peníze, pohledávka bude za podstatou, čili bude přednostní, a pokud se toto vyřeší, tak se vyřeší i malí zaměstnavatelé.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Černoch, faktická poznámka, připraví se paní poslankyně Aulická.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. To je jedna část problému, samozřejmě hornictví. Druhá část problému jsou jasná fakta, jak se bude řešit ta problematika dnes v Moravskoslezském kraji, jak se to bude řešit na Ostravsku. A druhá část je, kdo je za to zodpovědný. Stále tady visí 52 miliard, 52 miliard korun, které utekly. A jestli to bylo opomenutí, jestli to byl záměr, nebo jestli byl pan premiér, nebo tehdy pan ministr financí, tak naivní, že se nechal oklamat panem Bakalou, tak už je ale jeho problém. Je tady zodpovědnost a někdo za to musí být zodpovědný. Ať za to zaplatí. To je jediná cesta, jakým způsobem to řešit. A vlády? Vlády tady byly, nikdo to neřešil. Není to tak dlouho, když jsme tady byli svědky jednoho velkého monologu, že všeci kradnú a že tady OKD také je zlodějna. Opět se to neřešilo. Úsvit spolu s Komunistickou stranou Čech a Moravy otevřel tuhle kauzu, tak to pojďme dotáhnout do konce a řekněme jasně, kdo je za to zodpovědný.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď paní poslankyně Aulická, připraví se paní poslankyně Havlová.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Já jenom bych si dovolila na svého předřečníka kolegu Novotného vaším prostřednictvím. Nezlobte se na mě. Vy tady říkáte, že se vláda postará o horníky i dalších těžebních společnostech. V květnu 2016 bylo schváleno nařízení vlády, které hovoří o pomoci, o kompenzaci horníkům jenom ve společnosti OKD, to znamená ne i dalším horníkům v rámci celé společnosti, která těží černé uhlí. Ale nějak se pozapomnělo i na horníky na Dole ČSA, kde bylo na základě rozhodnutí o útlumu těžby z října 2015, kde byla přislíbena právě tato kompenzace, a také se zapomnělo, jak říkáte, na kompenzaci u vás v Karlovarském kraji.

Nehledě na to, že vláda sice připravuje nové nařízení vlády, kde dává Severní energetickou, neboli zaměstnance Severní energetické, ale v tom seznamu nikdo nebo žádná firma v rámci Karlovarského kraje není.

A jenom ještě dovolte krátkou reakci na pana ministra Mládka. Víte, v Ústeckém kraji se také těží levně a vy jste svým rozhodnutím vlády poslali těžbu uhlí na Dole ČSA k útlumu. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Další bude paní poslankyně Havlová. Ještě přečtu omluvy. Pan poslanec Sedláček z pracovních důvodů, paní poslankyně Semelová od 14.30 hodin z osobních důvodů a pan poslanec Kudela do 11. hodiny bez udání důvodů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já budu velice krátká. Protože by se na mě nedostalo v rámci rozpravy, tak jsem si vzala tady tu technickou. Pro mě je důležitá jedna zásadní informace. Já bych ještě navázala na pana poslance Luzara, který tu naznačil, že snad nebyly udělány další odhady. Mně se dostala informace, že byly udělány dva odhady dvou nezávislých odborníků a ty se v podstatě nelišily a oba odhadovaly cenu OKD na 51 miliard. A teď to nejdůležitější. Píše se rok 2004 a byla jsem upozorněna na to, že v Polském domě v Ostravě zasedal krajský výbor ČSSD, kterého se zúčastnili někteří členové tehdejší vlády. Z těch z nejznámějších bych uvedla pana Stanislava Grosse, Lubomíra Zaorálka a našeho stávajícího premiéra Bohuslava Sobotku. A z tohoto krajského výboru na základě těch odborných posudků bylo uděláno usnesení, ve kterém je doporučení vládě neprodat OKD. Neprodat za 4,1 miliardy, protože pouhá cena bytů byla vyčíslena na 12 miliard. A ještě když jsem si chtěla tuto informaci potvrdit a doložit, tak jsme šáhli v archívech ČSSD toto usnesení a zázračným způsobem rok 2004 a 2005 v těchto archívech chybí. Tak bych byla ráda, kdyby pan premiér se k tomu také vyjádřil.

A co mě ještě hodně vadilo, tak v projevu pana premiéra zaznělo, že byty nebyly určeny k podnikání. Nakonec k podnikání se dostaly. A další věc, že si necháváme rozkrádat naše národní bohatství, které patří nám všem. (Upozornění na čas.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak, teď s faktickou poznámkou pan předseda vlády a po něm pan poslanec Fiedler.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já se chci především vyjádřit k tomu stavění jedněch horníků proti druhým. Protože takto to skutečně myšleno nebylo a ze strany vlády není. Jak ta věc skutečně proběhla, je to doložitelné, protože všechny ty dokumenty jsou veřejné, vláda jedná transparentně. Ministr průmyslu a obchodu navrhl do vlády, aby ten příspěvek byl poskytnut, a ten materiál, který připravilo Ministerstvo průmyslu a obchodu, byl koncipován tak, aby ten příspěvek byl poskytnut nejenom horníkům propouštěným z OKD v Moravskoslezském kraji, ale aby se to také týkalo Ústeckého kraje. To byl návrh, se kterým přišel ministr průmyslu a obchodu do vlády. Byl to návrh, který podpořili ministři za sociální demokracii, ale nedohodli jsme se s našimi koaličními partnery. Čili pokud ten návrh nařízení měla vláda schválit jako celek, bylo potřeba

v tom návrhu udělat změny. My jsme vyhověli námitkám koaličních partnerů, v návrhu jsme udělali změny, ale já jsem deklaroval jasně na místě a požádal jsem také ministra průmyslu, aby otázku příspěvku pro horníky, kteří budou propouštěni na Dole ČSA právě proto, že vláda rozhodla o limitech, předložil do vlády samostatně. Takže nikdo na nic nezapomněl, nikdo nechce stavět nikoho proti jinému, pouze ve vládě nezískal podporu návrh ministra průmyslu, aby ty příspěvky byly vypláceny v Ústeckém kraji, a bude to vláda projednávat samostatně. A já pevně věřím, že se dokážeme dohodnout, i osobně bych to pokládal za nespravedlivé rozhodnutí, jestliže vláda rozhodla o tom, že bude útlum na Dole ČSA v Ústeckém kraji, jestliže jsme podpořili myšlenku neprolamovat limity, tak současně bychom měli také přijmout spoluodpovědnost za sociální stabilizaci v tomto regionu. Čili pro nás je důležité, aby ten příspěvek se znovu dostal na jednání vlády, aby to vláda znovu mohla posoudit, a pevně věřím, že se tak stane v co nejkratším čase. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Fiedlera, který je... Tak už ne. Ještě je tam jedna faktická poznámka paní poslankyně Aulické. Takže nejprve pan poslanec Fiedler a jeho dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Je 12.55 hodin a už se nám tady chýlí čas ke konci. Řešíme tady sociální problematiku, řešíme tady, jak postavíme horníky z jednoho kraje proti druhým. Podívejte se na tabuli. Informace vlády o postupu nevýhodné privatizace OKD. Už se nám to zase rozplývá, už se zase tady žvaní o blbostech, natahuje se čas, abychom se dostali k ničemu. To je ten důvod. Tím se nedivám ale na paní kolegyni, že bych jako něco takového chtěl říkat konkrétně.

Zaznělo tady z úst pana premiéra, že v privatizaci, v průběhu privatizace OKD se dělaly kroky, nad kterými se on pozastavoval. S tím souhlasím. A mě zajímá tedy nebo dávám otázku – a proč nikdo nereagoval? Proč nereagovali politici, kteří tady byli před kolegy z ANO, před kolegy z Úsvitu? Byla tady sociální demokracie. Byly tady jiné parlamentní strany, které tu jsou. Ale pan premiér byl členem i vlád předešlých. Poukazuje na to, že ta privatizace neprobíhala v pořádku. Proč na to nereagovaly ty předchozí vlády? Jestliže se dělaly kroky nevýhodné pro stát, jestliže byl stát poškozen, proč na to nikdo nereagoval? Já jsem tady nebyl, nebyli tady kolegové přede mnou i po pravé straně. Proč se to nedělo? Máme 12.57 hodin, je tady řada přihlášených a já jsem zvědavý, jestli tato schůze, nebo tento bod bude mít, pardon, tento bod bude mít pokračování dříve než třeba schůze o vyšetřovací komisi k poště, která je odložena donekonečna. Děkuji za slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Aulickou a po ní s faktickou poznámkou pan předseda vlády.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, já opravdu musím reagovat na vaše poslední vystoupení. Postavili jste proti sobě horníky jak z Moravskoslezského kraje, tak z Ústeckého kraje, protože vy jste

sliboval v Ústeckém kraji, že pokud uzavřete nebo ukončíte těžbu na Dole ČSA, tak jim prostě tu kompenzaci dáte. To se tím usnesením schváleným v květnu 2016 nestalo. Nyní děláte všechno pro to, abyste nějak tuto situaci napravili, ale v tom novém nařízení vlády se bavíte jenom o zaměstnancích Severní energetické. Což je zhruba třetina zaměstnanců, kteří jsou stoprocentně spjatí s těžbou uhlí na Dole ČSA.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana předsedu vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já chci jenom ujistit Poslaneckou sněmovnu, že skutečně vláda je připravena aktivně se zabývat situací v Moravskoslezském kraji. Ale samozřejmě jsme také připraveni aktivně se zabývat všemi informacemi, které bychom mohli využít pro to, abychom hájili oprávněný zájem státu vůči vlastníkům, nebo bývalým vlastníkům, tam, kde vlastníci ve své odpovědnosti selhali. To znamená, nepochybně je to oblast, které chceme a budeme také jako vláda jednoznačně věnovat pozornost. (V sále je silný hluk.)

A pokud jde o analýzu privatizačních smluv, víte, tady je jeden velký problém. Na privatizaci více než poloviny akcií OKD žádné privatizační smlouvy nejsou. Čili ono je obtížné, jak je vlastně analyzovat a jak vlastně vyhodnotit fakt, že se akcie OKD rozdaly a stát za ně žádné finanční prostředky nedostal. Tam nebyly žádné znalecké posudky, které by hodnotily cenu té majority v OKD. Žádní znalci přizváni nebyli. Dokonce ani nebyla vůle státu, že by za to měl dostat nějaké peníze. Stát prostě ty akcie různým způsobem rozdál. Ale rozdál je tak, že je potom vlastně spekulanti mohli skoupit a v rámci divoké privatizace se dostali k majoritě v OKD. Ale ani v rámci té divoké privatizace se žádné smlouvy neděly. To znamená, tam nejsou žádné smlouvy s Karbon Investem, na základě kterých on se stal –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, prosím o klid.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: – majoritním vlastníkem OKD. Vláda v tom roce 2004 prodávala akcie společnosti Karbon Invest. Prodávala minoritní podíl ve společnosti OKD. Tím nabyvatelem byla společnost Karbon Invest. A já jsem jasně ve svém vystoupení uvedl, jak se Karbon Invest stal vlastníkem té majoritní části OKD. A tehdy vláda viděla jako nejrozumnější sociálně únosnou cestu, aby ten minoritní podíl byl odprodán tomu, kdo vlastnil ve společnosti majoritní podíl. Karbon Invest, to byli pánové Otava a Koláček (upozornění na čas), kteří za společnost Karbon Invest vystupovali.

Předseda PSP Jan Hamáček: Je jedna hodina. Na jednu hodinu jsme pevně zařadili bod 218. Takže já tento bod přeruším a předpokládám, že bude předmětem dohody předsedů poslaneckých klubů, jak s ním naložíme dále.

Otvírám tedy bod

218.

**Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 468
z 19. schůze dne 23. října 2014 ke zřízení vyšetřovací komise
Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro vyšetření závažných
pochybení, která se stala při realizaci stavby dálnice D 47**

Prosím pana poslance Zbyňka Stanjuru, aby předložený návrh uvedl.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo pane předsedo. Nejprve chci omluvit předsedu vyšetřovací komise pana poslance Birkeho. Je dneska řádně omluven, takže já z titulu funkce místopředsedy vyšetřovací komise nejdřív udělám krátkou rekapitulaci a pak vám navrhnu změnu usnesení.

My jsme 23. října roku 2014 ustavili vyšetřovací komisi pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47. V třetím bodě tohoto usnesení Poslanecká sněmovna stanovila lhůtu do šesti měsíců ode dne zřízení vyšetřovací komise, v níž je vyšetřovací komise povinna předložit svá zjištění s návrhem Poslanecké sněmovně. To znamená, mělo to být v dubnu 2015. Reálně ovšem komise může začít pracovat až po zvolení předsedy, kterého volí v tajné volbě Poslanecká sněmovna. To zvolení proběhlo teprve 20. dubna 2016. Od té doby vyšetřovací komise pracuje. Máme za sebou první dvě jednání a přicházíme s návrhem, abychom změnilí usnesení a abychom stanovili lhůtu pro podání závěrečné zprávy do 31. prosince 2016.

Nevím, jestli to mám načíst teď, nebo pak v podrobné rozpravě, to přesné znění? (Obrací se na předsedajícího.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Potom v podrobné rozpravě. (Poslanec Stanjura: Děkuji.) Děkuji pane poslanče.

Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo si přeje vystoupit? Nikdo se nehlásí. Tím pádem obecnou rozpravu končím. Otevírám podrobnou rozpravu a prosím tedy o návrh usnesení.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže navržené usnesení zní: "Poslanecká sněmovna mění usnesení Poslanecké sněmovny č. 468 z 19. schůze ze dne 23. října 2014 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47 takto: Článek III zní: Poslanecká sněmovna stanoví lhůtu do 31. prosince 2016, v níž je vyšetřovací komise povinna předložit svá zjištění s návrhem Poslanecké sněmovně."

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy? Pokud ne, tak rozpravu končím. Předpokládám, že není zájem o závěrečné slovo. Takže můžeme přistoupit k hlasování. Všechny vás odhlásím,

protože je zde žádost o novou registraci. Takže prosím, aby se všichni přihlásili. Ještě zazvoním na kolegy v předsálí, a jakmile se ustálí počet přítomných, budeme hlasovat.

Návrh usnesení jste slyšeli. Jedná se pouze o změnu lhůty, do které je vyšetřovací komise povinna předložit svá zjištění, a to tedy do 31. prosince 2016.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 130. Přihlášeno je 103, pro 103, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Končím bod 218, končím i toto dopolední jednání, respektive přespolední jednání naší schůze. Budeme pokračovat ve 14.30 hodin. Na pořadu jsou interpelace.

Jenom upozorňuji, že na 18. hodinu máme pevně zařazený bod informace předsedy vlády k aktuální situaci v Evropské unii – tuším, je ten název. Každopádně je to informace po jednání Evropské rady. Takže prosím, v 18 hodin všichni, kteří mají zájem o informace, se mohou dostavit do Sněmovny.

Takže přeji dobrou chuť a budeme pokračovat ve 14.30 hodin interpelacemi.

(Jednání přerušeno ve 13.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, zahajuji odpolední jednání. Je to blok interpelací. Nejprve přečtu omluvy. Dnes od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Havíř, dále od 15 do 19 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Martin Plíšek, dále od 14.30 do 19 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Vlastimil Vozka, od 14.30 do konce jednacího dne pan poslanec Martin Komárek a od 14.30 do konce jednacího dne pan poslanec Miloš Babiš.

Jak již jsem řekl, dalším bodem našeho pořadu jsou

220.

Ústní interpelace

kteří jsou určené předsedovi vlády ČR a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu ČR, a to v čase od 14.30 do 16 hodin. Na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Nyní dávám slovo poslankyni Daně Váhalové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády ČR Bohuslava Sobotku. A připraví se poslanec Antonín Sedláček. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážené kolegyně, kolegové, v oblasti dopravních staveb v ČR a tím spojených investic do stavebnictví, které pomáhá udržet ekonomický růst, existuje problém nevyhovujících posudků EIA, to znamená dopadů na životní prostředí. Dnes se již v médiích objevila informace o výjimce EU pro ČR pro deset staveb za 46 mld. korun.

Můžete nás pane premiére blíže seznámit s výsledky jednání zástupců ČR s EU? Skutečně nebudou ohroženy zdroje EU do této pro nás velmi důležité oblasti? A jsou zajištěny všechny stavby, kterých se to bude týkat? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám pana premiéra, aby vám odpověděl. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, jsem rád, že zde mohu potvrdit fakt, že informace, které se objevily v médiích včera a dnes, se zakládají na pravdě. Dobrých zpráv v dnešní době po brexitu a ve světle různých teroristických útoků a dalších problémů není mnoho. Toto je myslím dobrá zpráva pro Českou republiku.

Jak jistě víte, tak my jsme zhruba deset let tady měli nevyřešený problém se starými posudky vlivu na životní prostředí a také s tím, že vlastně deset let Česká republika buď nechtěla, nebo nebyla schopna harmonizovat náš zákon o posuzování vlivu na životní prostředí s pravidly, která platí v rámci celé EU. My jsme harmonizaci provedli za mandátu naší vlády, a umožnili jsme tak mimo jiné dočerpát několik desítek miliard korun ještě ve staré finanční perspektivě. Nicméně bych pokládal za absurdní, aby Česká republika za to, že harmonizovala EIA, byla potrestána tím, že vlastně u staveb, kde máme vykoupené pozemky, kde jsme v pokročilé fázi přípravy, kde máme velmi často už územní rozhodnutí, jsou stavby připravené k tomu, aby mohly být zahájeny, aby nás Evropská komise potrestala tím, že řekne: Musíte udělat všude novou EIA. Nezajímá nás to, jak věci máte připravené, jak je máte rozpracované. Nezajímá nás, že na to máte připravené evropské fondy.

Takže my jsme rok jednali. Nebylo to jednoduché. Jednali zástupci Ministerstva životního prostředí, Ministerstva dopravy, oba ministři. Já jsem se před několika měsíci do té věci vložil i osobně, protože to vidím jako důležitou prioritu i předsedy vlády. Jednal jsem s příslušným komisařem, který má na starosti oblast životního prostředí. Jednal jsem také opakovaně s předsedou Evropské komise. A jsem rád, že jsme našli řešení, které pro ČR umožní realizovat to, co jsme chtěli. To znamená, tam, kde máme klíčové dopravní stavby připravené, tak můžeme urychlit posouzení vlivu na životní prostředí speciálním zákonem a potom na základě činnosti vlády a Ministerstva životního prostředí a dopravy, a tam, kde jsou ostatní stavby, které nejsou tak významné nebo nejsou v pokročilé fázi přípravy, tak bylo zahájeno nové posuzování. To znamená, bude posuzována nová EIA.

Zastavím se nejprve u těch staveb, kterých se tento projekt výjimky netýká. Je to něco přes 80 staveb, které mají EIA, která je stará deset, patnáct let. U těchto staveb

už na začátku letošního roku Ministerstvo dopravy zahájilo sběr dat pro přípravu žádosti o nové posouzení vlivu na životní prostředí. Myslím si, že to bylo správné rozhodnutí. Současně Ministerstvo životního prostředí prozkoumalo všechny procesy a připravilo systém maximálně rychlého projednávání žádostí o novou EIA. Čili to se týká staveb, které nejsou součástí tohoto rychlého procesu dohodnutého s Evropskou komisí, ale rychlý proces se v zásadě dotýká staveb, které jsou v pokročilé fázi přípravy. Máme tam vykoupené pozemky a jsou to stavby, které jsou součástí transevropské dopravní sítě. To znamená, snažili jsme se apelovat na to, že tady jsou důležité komunikace ať už silniční, nebo železniční, které propojují Evropu, a my je chceme financovat z evropských peněz.

Podstata dohody s Evropskou komisí spočívá v tom, že pokud se nám rychle podaří schválit zákon, speciální zákon – a já chci poděkovat Poslanecké sněmovně, protože včera tady tento návrh zákona prošel ve zrychleném čtení. Chci poděkovat i zástupcům opozičních stran, že zákon nezablokovali, protože tady si myslím, že upřednostnili zájem republiky, a je to nepochybně namístě. Takže parlament – Sněmovna už návrh schválila. Pevně věřím, že ho brzy schválí Senát. A pak může následovat ona zrychlená procedura ověřovacích stanovisek v rámci posouzení vlivu na životní prostředí. Pak už bude nezbytné, aby byla vydána příslušná stavební povolení, zorganizovány soutěže. A já jsem přesvědčen, že u celé řady z těchto staveb, z těch deseti klíčových, je velká šance na to, aby se začalo stavět ještě během roku 2017.

Bude samozřejmě záležet na tom, jak rychle půjdou příslušná výběrová řízení a jak rychle se na stavby podaří pořídit příslušná stavební povolení. Evropská komise potvrdila – já jsem si to potvrdil znovu tento týden s předsedou Evropské komise –, že na všechny tyto stavby v rámci procedury bude možné použít evropské fondy. A to je myslím druhý důležitý efekt, kterého se nám podařilo dosáhnout. To znamená, že nepropadnou evropské fondy v OPD 2 a peníze, které byly určeny na dopravu, se také na dopravu budou moci utratit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane premiére i za dodržení času. Táhá se, nebude mít paní poslankyně doplňující otázku. Dobře (Nebude.)

Půjdeme dál. Jako druhý byl vylosován pan poslanec Antonín Sed'a a připraví se pan poslanec Adolf Beznoska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, přestože jste odpověděl na podobný dotaz kolegyně, dovolím si daný problém rozvést, protože považuji problém se zastavením dopravních staveb za velmi závažný.

Včera jak jste zmínil, byla schválena novela zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, kterým vláda řeší problém zastavení dopravních staveb. V rámci projednávání proběhla diskuse, kde se mimo jiné upozorňovalo na řešení všech staveb, u kterých je požadována nová EIA. Také se upozornilo na problém budoucího financování dopravních staveb, a dokonce i na zodpovědnost jednotlivých členů vlády za tuto situaci. Z tohoto důvodu se chci zeptat, pane premiére, kde vidíte základní chybné kroky či osobní zodpovědnost členů vlády za situaci, do které jsme

se dostali. Dále, jakým způsobem, a vy jste už něco naznačil v předchozí odpovědi, a v jakém časovém horizontu se provede nové posouzení hodnocení dopadů na životní prostředí u dalších cca 90 prioritních staveb.

Jistě se shodneme, pane premiére, že výstavba dopravní infrastruktury je důležitá pro rozvoj a přísun dalších investic, pro zvýšení konkurenceschopnosti či zvýšení zaměstnanosti, dále snižuje náklady a pomáhá zvýšit ekonomický růst země. Proto se chci zeptat, zda vláda řeší financování těchto staveb i po roce 2020, kdy skončí programovací období a pomoc Evropské unie při financování všech dopravních staveb.

Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Požádám pana premiéra, aby vám odpověděl. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, jestli mohu začít tím, kde si myslím, že je ta chyba, já myslím, že ta chyba je asi v tom, že předcházející vlády, a byla jich asi celá řada, buď neměly odvahu ten problém vyřešit, nebo neměly vůli, nebo neměly čas ten problém vyřešit. Prostě stalo se to, že to čekalo na nás. V okamžiku, kdy naše vláda přišla k vládní odpovědnosti na jaře 2014, tak jsme se mohli rozhodnout. Buď to tu věc odsuneme, nekousneme do toho hořkého jablka sladění podmínek u posuzování vlivů na životní prostředí, přijdeme o několik desítek miliard korun z evropských fondů a nezačneme stavět už prakticky vůbec nic z těch nových, nebo ten problém vyřešíme a navzdory kritice, která se na nás snesla, že nebude možné v naší zemi nic stavět, pokud se EIA harmonizuje, tak ten návrh prosadíme.

My jsme si vybrali tu cestu druhou a já jsem přesvědčený, že jsme z dlouhodobého hlediska udělali dobře, protože jsme to nenechali zase na příští vládu, jenom jsme nepředali ten problém našim nástupcům, ale ten problém reálně řešíme. To, že to není jednoduché, je zřejmé. To, že to vyžaduje velké úsilí, také. Já jsem rád, že ten náš záměr, který jsme si stanovili, to znamená mít novou EIA, neohrozit čerpání evropských prostředků a u staveb, které jsou skutečně připravené, zajistit, aby nás ta nová EIA nezdržela, že snad k tomuto cíli směřujeme.

Já bych možná jenom využil toho, abych zmínil ty klíčové stavby, o které se jedná, protože ony v zásadě pokrývají celou republiku a myslím, že stojí za to je připomenout, protože je to vlastně deset komplexů.

Ten první se týká D3, obchvatu Českých Budějovic, kde se jedná o úseky Úsilné – Hodějovice a Hodějovice – Třebonín, což jsou vlastně úseky, které znamenají průchod D3 kolem Českých Budějovic. V tuto chvíli už jsou rozestavěny téměř všechny úseky k hranicím Českých Budějovic a teď potřebujeme, abychom nezpomalili.

Další věc se týká D6. Tam jsou to obchvaty Řevničova, Lubence a Krušovic. D6 je klíčová komunikace, která spojuje vlastně Prahu a Karlovarský kraj.

Pak je tady D48, obchvat Frýdku-Místku, opět velmi důležitá komunikace, zejména tedy pro město Frýdek-Místek a jeho okolí.

D35, dálnice, o které se tady mluví 25 let. Zatím se reálně nezačala stavět. Máme jenom mimoúrovňovou křižovatku u Opatovic, ale nemáme nic dalšího. Tady jsou první dva úseky D35, na které máme tuto výjimku, a bude možné Opatovice nad Labem – Časy a Časy – Ostrov urychlit výstavbu.

D49, to je ve Zlínském kraji, Hulín – Fryšták. Opět něco, co čeká velmi dlouho.

Otrokovice, D55, obchvat Otrokovic. Opět je i na tomto seznamu dohodnutém s Evropskou komisí.

D11, Hradec Králové – Smiřice, nový úsek D11 od Hradce směrem do Polska, již vykoupené pozemky, připravuje se archeologický výzkum, opět je tady šance relativně brzy začít stavět.

I/11, Ostrava – prodloužená Rudná.

D1, Říkovice – Přerov, opět důležitý úsek pro dostavbu D1.

Poslední stavba je železniční. Je to modernizace železniční tratě Sudoměřice – Votice.

To jsou ty konkrétní stavby, na které použijeme speciální zákon, který včera prošel ve Sněmovně. Jakmile bude připraven, bude schválen, bude účinný, tak bude moci zahájit Ministerstvo životního prostředí příslušnou proceduru, tak abychom urychlili výstavbu v této oblasti.

Pokud jde o to, co bude s těmi dalšími stavbami, jak už jsem řekl, byl zahájen sběr dat a podkladů pro nové posouzení vlivu na životní prostředí podle stávajících platných zákonů. Vycházím z toho, že naprostá většina těchto staveb není připravena tak, aby nás získání nové EIA reálně zdrželo, pokud jde o jejich zahájení. Samozřejmě mohou tam existovat výjimky, ale bohužel v drtivé většině ty stavby jsou ve stavu, jak jsme to převzali, v tom smyslu, že se neinvestovalo do jejich přípravy, neinvestovalo se do výkupu pozemků, neinvestovalo se do projektové přípravy, takže řada z těch staveb, i když mají EIA, která je stará patnáct let, tak ve skutečnosti není připravena. Tam se pořídí nová EIA a současně bude možné následně pokročit. Většinou jsou to stavby, které ještě nemají územní rozhodnutí. To je myslím také důležité připomenout. To znamená, těch zhruba 80 staveb se starou EIA nemá v drtivé většině územní rozhodnutí, takže nejprve tam bude potřeba získat územní rozhodnutí, pak teprve stavební povolení a pak teprve začít stavět.

Ten balíček deseti staveb je minimálně v rozsahu 50 mld. korun, to znamená, zhruba těchto 50 mld. korun bude možné použít z evropských fondů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane premiére, že vám vstupuji do vašeho projevu. Požádám pana poslance, aby vám položil doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Děkuji, pane předsedo vlády, za vaše odpovědi. Ukazuje se, že odkládané problémy se vždycky nakonec prodraží a vyžádají si značné úsilí k nápravě.

Já bych chtěl připomenout to, co zaznělo včera v diskusi, a to je, zda vláda řeší financování staveb po roce 2020, jestli byste mohl aspoň sdělit, protože všichni víme, že to může být velký problém, a čas velice rychle běží.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Tak zatím není na stole nějaké dlouhodobé koncepční řešení, jak financovat výstavbu dopravní infrastruktury v té době. Já myslím, že musíme počítat s tím, že bude potřeba najít více národních zdrojů, že nebude k dispozici pravděpodobně už tolik prostředků z evropských fondů.

My teď řešíme trochu jiný problém, abychom dokázali včas řádně a smysluplně utratit prostředky z evropských fondů. Čili to je teď něco, na co se soustředíme, aby zbytečně nepropadly peníze, které byly vyčleněny na dopravní infrastrukturu. Proto se nám to řešení EIA s Evropskou komisí dohodnuté v tuto chvíli sakra hodí, abychom nepřišli o peníze v operačním programu Doprava 2.

Ale pokud jde o tu budoucí koncepci, já jsem přesvědčen o tom, že je potřeba počítat s tím, že by stát měl vybrat o něco více na mytném. Do budoucna tady musí být diskuse, jaký rozsah komunikací se bude zpoplatňovat z hlediska provozu kamionové dopravy. Současně by se mýto mělo asi nějak v čase také rozumně valorizovat, samozřejmě tak, aby to nepoškodilo konkurenceschopnost našich podnikatelů.

Také do budoucna je otevřená otázka, jestli by neměl jít větší podíl ze spotřební daně, která se vybere z pohonných hmot, právě na financování fondu dopravy, pokud se nám v budoucnu už nebudou dostávat peníze, které by šly v takovém rozsahu z evropských fondů.

Myslím si, že do roku 2020 to není aktuální problém, protože máme zajištěné financování z evropských fondů, a pokud se české ekonomice bude dařit, tak si myslím, že budeme mít reálnou šanci, abychom masivně investovali do dopravní infrastruktury.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s interpelací, jako třetí, byl vylosován pan poslanec Adolf Beznoska, ale nikde ho zde nevidím. Vzhledem k tomu, že není přítomen, tak jeho interpelace propadá. Další je paní poslankyně Helena Langšádlová a připraví se pan poslanec Pavel Ploc. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, dovoluji si obrátit se na vás v tématu zahraniční a bezpečnostní politiky. Dezinformační kampaň organizovaná a podporovaná Ruskou federací zasahuje na českém území intenzivně. Vy osobně, váš státní tajemník pro evropské záležitosti

nebo další členové vašeho kabinetu o tomto riziku veřejně hovoříte. To bych chtěla ocenit. Ráda bych se však v této souvislosti dotázala, proč se ještě Česká republika nestala participujícím státem na projektu centra excelence strategické komunikace NATO v Rize. Dle mých informací v tomto klíčovém aliančním centru pro téma ruské dezinformační kampaně Česká republika zatím nemá svého zástupce, což považuji za chybné. Ráda bych vás požádala o informaci, proč tomu tak není a jaký bude další postup. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Požádám pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážený pane místopředsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, nejprve tedy k onomu centru excelence strategické komunikace NATO, ke kterému směřuje interpelace. Pak bych se vyjádřil k té záležitosti vztahů vůči České republice.

Idea vytvořit v rámci NATO expertní centrum zaměřené na strategickou komunikaci pochází už z přelomu let 2012 a 2013. Centrum bylo založeno podpisem memoranda 1. července roku 2014 za účasti sedmi zemí. Česká republika mezi těmi sedmi zakládajícími nebo iniciativními zeměmi nebyla. Následoval proces akreditace centra ze strany aliančního velitelství pro transformaci. Pozitivní výsledek akreditace pak schválila Severoatlantická rada 1. září 2014, a tím se také vlastně oficiálně zahájilo působení tohoto centra strategické komunikace NATO.

Posláním centra by mělo být přispívat do procesu komunikace s cílem zajistit, aby Aliance komunikovala adekvátně, včasným, přesným, relevantním způsobem o tom, co se vlastně v Alianci odehrává, o cílech, o úkolech, které má Aliance. Centrum by mělo poskytovat komplexní analýzy, doporučení a praktickou podporu Severoatlantické alianci. Centrum by mělo programově rozvíjet doktrínu komunikace, vést výzkum s cílem nalezení praktických řešení aktuálních komunikačních problémů. Mělo by využívat experty z různých odvětví, civilní, vojenské, z akademické i soukromé sféry na podporu tvorby politiky plánování a praxe v rámci činnosti tohoto centra. Centrum se poměrně intenzivně věnuje také analýze metod informační kampaně, které aplikuje například Rusko, což se koncepčně určitě nedá oddělit od zkoumání ruské vojenské strategie a ruské vojenské doktríny jako takové.

Česká republika, a za Českou republiku je to věc, kterou má na starosti Ministerstvo obrany, v současné době zvažuje potenciální přínos svého zapojení do činnosti tohoto centra. Já jsem přesvědčený o tom, že zapojení by mohlo přinést řadu zajímavých příležitostí. Zvažuje se tedy možnost využití spolupráce, pokud jde o vytvoření koncepce strategické komunikace, pokud jde o získávání nových schopností a kapacit zejména Ministerstva obrany pro komunikaci. Pravděpodobně by nám účast v centru usnadnila přístup k využití odborných kurzů a školení, která jsou tam organizována. Myslím si, že naše účast na těchto aktivitách by bylo konečnou další viditelné angažmá v řešení aktuálních otázek bezpečnosti Aliance, a myslím si, že by také mohlo posílit naše bilaterální vztahy s těmi zeměmi, které se na činnosti

centra aktivně podílejí. Myslím, že by nám také mohlo pomoci při bezprostřední analýze vývoje v regionu.

Předpokládám tedy, že by Ministerstvo obrany mělo v relativně krátkém čase vyhodnotit možné přínosy, které by zde byly pro Českou republiku, pokud jde o naši účast na této struktuře, to znamená centru excelence strategické komunikace Severoatlantické aliance. A pokud jde o moje osobní stanovisko, já se domnívám, že by to pro komunikační schopnosti Ministerstva obrany, Armády České republiky mohl být zdroj užitečných znalostí a zkušeností.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane premiére. Paní poslankyně se očividně chystá položit doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane premiére, moc děkuji za to, že jste nám osvětlil cíle toho centra. Nicméně ten projekt vlastně dnes funguje již téměř dva roky. Já si myslím, že Česká republika již tam dávno měla mít svého zástupce, a tak se vás ptám, protože se jedná opravdu o strategickou otázku – byť to spadá pod gesci Ministerstva obrany, věřím, že o takto zásadních otázkách se necháváte informovat a že vy sám politicky rozhodujete o tom, co je prioritou. A já toto za prioritu považuji. Proto se vás ještě jednou ptám, zda tam náš zástupce bude, dokdy tam bude a jestli nás o tom můžete informovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já musím říci, že to je určitě velmi specifická oblast aktivit Severoatlantické aliance. Jak asi paní poslankyně ví, tak Česká republika patří k aktivním členům v rámci NATO a snažíme se sledovat nové trendy, snažíme se sledovat nové projekty a vždycky pečlivě zvažujeme, jestli máme síly a kapacity na to, abychom se na nich podíleli, a jestli jsou to projekty, které pro nás mohou znamenat nějakou přidanou hodnotu z hlediska schopnosti zajišťovat obranu a samozřejmě z hlediska schopnosti spolupracovat s našimi projekty.

Já chci paní poslankyni poděkovat za upozornění na toto téma, na tuto problematiku. Určitě využiji té možnosti konzultovat to téma s ministrem obrany, vyžádat si informaci o aktuálním stavu těch úvah, které se vedou na Ministerstvu obrany, a pak i můj osobní názor, který v té diskusi budu uplatňovat, je, že bych to pokládal za užitečné, pokud by Česká republika na této aktivitě Aliance participovala, protože je zřejmé, že se setkáváme v dnešním komunikačním prostředí s celou řadou informací i dezinformací a bylo by dobře, abychom byli schopni komunikovat objektivně a byli schopni dávat občanům reálná fakta, co se odehrává, i pokud jde o aktivity spojeneckého uskupení, na kterém se aktivně účastníme, to znamená NATO.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále vystoupí se svou interpelací pan poslanec Pavel Ploc a připraví se paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážený pane premiére, jistě víte o problému se světelným smogem, který trápí obyvatele Frýdlantska v Libereckém kraji. Je známo, že znečišťovatelem tímto světelným smogem je polská společnost Cintronex, která vybudovala v těsné blízkosti našeho pohraničí skleníky pro pěstování zeleniny a využívá při tom velmi intenzivní osvětlení. Nezastíněné mamutí polské skleníky s rajčaty u českých hranic, proti kterým protestují obyvatelé českého pohraničí, září do noci jako stotisícové město. Hrozí, že tento světelný smog zničí unikátní oblast tmavé oblohy v Jizerských horách. Přemíra světla je nebezpečná pro živočichy, ale také pro člověka. Ocituji z článku pana Pavla Suchana z Astronomického ústavu Akademie věd České republiky, který vyšel na novinkách.cz 15. února 2016. Jedině za tmy vzniká v našem těle melatonin a to je nejučinnější antioxidant a světelný smog může podle výzkumu odstartovat psychogenní onemocnění a zvýšit riziko civilizačních chorob, jako je rakovina či kardiovaskulární onemocnění. Podle odborníků účinným řešením tohoto problému by mělo být odstínění skleníků této polské společnosti.

Moje otázka zní: Jaké kroky podnikla a podnikne vláda v této věci? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Prosím, pane premiére, odpovzte.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já chci jenom potvrdit, vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, že tohle je známý problém pro vládu, pokud jde o česko-polské vztahy. My máme v oblasti polského příhraničí dva reálné problémy, které v tuto chvíli řešíme, ať už na úrovni vláda – vláda, nebo na úrovni ministerstev, zejména životního prostředí. První věc je ten problém světelného smogu, který zasahuje do Libereckého kraje, ale podle všeho také zasahuje i do Saska. Takže není to jenom problém, že by si stěžovali jenom Češi od Liberce, ale stěžují si také Sasové směrem k polské vládě. A pak máme problém plánovaného rozšíření dolu Turów, kde máme obavy z toho, že to ohrozí zdroje podzemních vod v Libereckém kraji. To bych řekl, že je ještě složitější a významnější problém, než je otázka světelného znečištění.

Takže já bych rád využil té příležitosti, abych informoval o tom, co se odehrálo, pokud jde o problematické světelné znečištění ze skleníků v polské Bogatynii. Ty skleníky, jak už bylo zmíněno, postavila firma Citronex. Skleníky způsobují světelný smog, který má významný vliv i na českém území. Intenzivní noční světlo vadí lidem i přírodě a je to určitě výrazný zásah do životního prostředí v příhraničí. V současné době apeluje české Ministerstvo životního prostředí na MŽP Polska, aby projednalo s investorem úpravy, které by zabránily pronikání světla do okolního prostředí. Poslední informace, které má Ministerstvo životního prostředí, říkají, že osvětlení

skleníků bylo sníženo o třicet, čtyřicet procent z důvodu přirozeného prodloužení dne. Od 15. března letošního roku bylo přisvětlování zcela vypnuto a počítá se s tím, že bude zcela vypnuto do září letošního roku a na podzim budeme ověřovat, zda snížení intenzity setrvává a zda jsou provedená opatření dostačující.

Podle informací, které se zatím objevily v médiích, ale které nemáme ještě z polské strany potvrzeny, majitelé skleníků na základě protestů z české a saské strany zvažují provedení odstínění skleníků, takže problém by měl v příští sezóně zmizet, neboť od září by měly být skleníky zakryté. Na technickém řešení prý pracují nizozemští odborníci. To zakrytí by mělo podle prohlášení majitele skleníku vypouštět ven jen 3 % světla, 97 % světla by mělo zůstat uvnitř. Ale to je věc, kterou zatím nemáme na úrovni mezistátních jednání plně potvrzeno, je to zatím jenom reakce, která se objevila v polských médiích, ale samozřejmě tu situaci sledujeme.

Já jsem využil společného zasedání české a polské vlády, které se odehrálo ve Varšavě. My jsme se poprvé sešli s novou polskou vládou a já jsem požádal paní premiérku Beatu Szydlovou, aby se touto věcí zabývala. Upozornil jsem ji na to, že světlý smog, to světelné znečištění, je něco, co komplikuje česko-polské vztahy v příhraničí, působí to zbytečně negativně. Polská premiérka přislíbila, že se tou věcí bude zabývat. Já jsem také rád, že na pracovní úrovni ministrů životního prostředí tady probíhají intenzivní jednání. Jedno z nich proběhlo v únoru letošního roku. Další jednání, předpokládám, budou následovat a mohu také potvrdit, že to je pravidelná agenda, pokud jde o kontakty ministrů životního prostředí z české a polské strany.

Takže platí, že tuto věc budeme i nadále sledovat. Očekáváme spíše pozitivní vývoj, očekáváme reakci ze strany majitele těchto skleníků tak, aby realizoval potřebná technická opatření. Pokud by k realizaci technických opatření nedošlo, tak budeme tuto věc znovu urgovat na polské straně, ať už na úrovni ministerstev, nebo na úrovni vlády.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat – pan poslanec nebude mít doplňující otázku. Dobře, půjdeme dál.

Nyní vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Miroslava Němcová a připraví se paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, dámy a pánové, já se ve své interpelaci odkazuji na naše dnešní dopolední jednání, kdy jsem tady asi hodinu, nebo přes hodinu vedla dialog s panem předsedou vlády o návštěvě čínského prezidenta v naší zemi. Položila jsem mu písemně některé dotazy, na které on mi neodpověděl, proto jsem s tou odpovědí nesouhlasila. Měli jsme možnost projednávat tyto otázky dnes dopoledne. Na opakovaně položené otázky mi odpověď poskytnuta nebyla, takže ty, kterých se pan předseda vlády nedotkl vůbec, chci zopakovat ještě teď jako třetí pokus v ústních interpelacích.

Tedy cituji: "Pane předsedo vlády, týká se to čínské firmy Huawei. Víte prosím o tom, že tuto firmu vyřadila Austrálie z důvodu bezpečnostního rizika z tendru na

vybudování celonárodní sítě vysokorychlostního internetu? Víte o tom, že tohoto výrobce telekomunikačního vybavení označil Výbor pro zpravodajské služby americké Sněmovny reprezentantů v roce 2012 za bezpečnostní riziko a doporučil, aby mu byl uzavřen vstup na americký trh? V reakci na podezření z kyberšpionáže se skutečně Huawei z USA stáhla. Podobné to bylo v Kanadě. Považujete aktivity této firmy za bezrizikové pro ČR?"

To byla pasáž z interpelace, na kterou jste opakovaně odmítl odpověď, a já bych vás tedy žádala, abyste mi řekl, co z těchto informací, které jsem čerpala z veřejných zdrojů, považujete za skutečně vážné informace ověřené vašimi experty, protože určitě si je museli přečíst. Tak mi je prosím buďto vyvraťte, nebo potvrďte a řekněte mi svůj názor v této otázce.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Prosím pana premiéra, aby vám odpověděl.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane místopředsedo, jedna věc je, a to si myslím, že je dobré, abychom si řekli, do jaké míry stát může mluvit do toho, jaké partnery využívají jednotlivé privátní komunikační komerční společnosti, pokud jde o jejich dodávky technologií. Vláda do takové věci může zasahovat jenom na základě zákonných oprávnění. A já se obávám, že takovýchto zákonných oprávnění mnoho není. Za druhé, a tím se vracím k té naší dopolední debatě o privatizaci obecně. Tady v minulosti byly přece zprivatizovány společnosti, které se zabývají například radiokomunikacemi. Nebo byli zprivatizováni telefonní operátoři, mobilní operátoři, nebo přišli noví privátní mobilní operátoři na náš trh. A vláda přímo nevlastní například telekomunikační infrastrukturu, která je v ČR využívána pro komunikaci. To znamená, tam vláda nemá žádný přímý vstup, a může tedy uplatňovat své pravomoci pouze tehdy, pokud jí to umožňuje příslušný zákon.

Musím říci, že pro mě je tady obtížné, abych se tady autoritativně vyjadřoval na adresu některých společností, tak jak to činí paní poslankyně, protože já v tuto chvíli jsem v ústavní funkci, jsem ve funkci předsedy vlády. V případě, že bych se jako předseda vlády dopouštěl na adresu komerčních firem výroků, tady nejde o nějakou moji osobní odpovědnost, ale ta odpovědnost by mohla být vztažena vůči ČR. A já bych skutečně nechtěl kvůli jedné interpelaci tady vyvolat nějaké arbitráže nebo žaloby na ČR. Vzpomeňte si na Diag Human, na dopis, který stačil od jednoho ministra zdravotnictví v 90. letech na to, aby proti ČR byla vedena arbitráž o miliardy a miliardy korun. Takže tady si myslím, že je potřeba, abychom se všichni chovali pokud možno odpovědně. Stejně jako já zde nemůžu uveřejňovat informace ze zpráv, které poskytují tajné služby a které jsou v režimu, který mi neumožňuje, abych ani na interpelacích, které jsou navíc přenášeny v televizi, tak abych zveřejňoval údaje, které podléhají utajení.

Je tedy skutečně obtížné na toto téma tady vést diskusi prostřednictvím interpelací. A já bych pravděpodobně doporučil paní poslankyni, u níž vidím silný zájem o toto téma, aby například na toto téma iniciovala jednání výboru pro

bezpečnost. Aby eventuálně bylo iniciováno uzavřené jednání výboru pro bezpečnost, aby tam byli přizváni zástupci příslušných služeb a informovali poslance o tom, jestli zde vidí taková konkrétní rizika, jestli je zde vidí konkrétně ve vztahu k určitým společnostem, které působí na území ČR. Já bych teď skutečně se nechtěl vyjadřovat k jednotlivým konkrétním firmám a zmiňovat je v nějakých negativních souvislostech, zejména pokud pro to skutečně teď tady není relevantní, racionální důvod, a nemyslím si, že to je úplně ta nejlepší platforma pro to, abychom na tohle téma diskutovali.

Samozřejmě tady mohou paní poslankyni zmínit problém kyberšpionáže, jakým způsobem na něj obecně reagujeme, ale to asi není ta otázka, kterou mi paní poslankyně v tuto chvíli chtěla položit. Jenom chci zdůraznit, že jako vláda usilujeme o navýšení odolnosti informační infrastruktury. Jde nám o to, aby byly minimalizovány dopady možných kybernetických útoků. Myslím, že v oblasti kybernetické bezpečnosti a snahy o posílení kybernetické bezpečnosti dneska ČR začíná patřit mezi lídry v rámci EU. Máme tady celou řadu zajímavých kooperací, spoluprací s jinými státy právě v oblasti naší schopnosti posílit obranu kritické infrastruktury a posílit obranu státní správy, která je stále více elektronizována v rámci eGovernmentu, před možnou snahou získávat data nelegálně nebo zasahovat nějakým způsobem do fungování elektronické komunikace nebo nějakým způsobem tuto komunikaci ovlivňovat.

Takže tolik jenom velmi stručně. Samozřejmě říkám, můžu reagovat v obecné rovině, ale nechci teď jmenovat žádné konkrétní společnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Paní poslankyně se chystá na doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Já ještě zopakuji ten úvod, kde si myslím, že se vůbec nepustíte na nějakou rizikovou cestu, pane předsedo vlády, když mi odpovíte. Tedy znovu. Víte o tom, že firmu Huawei vyřadila Austrálie z důvodu bezpečnostního rizika z tendru na vybudování národní sítě internetu? Ano, nebo ne? To přece vědět můžete, nebo nemusíte a na tom nic špatného není, když mi odpovíte. Víte o tom, že tohoto výrobce telekomunikačního vybavení označil Výbor pro zpravodajské služby americké Sněmovny reprezentantů za bezpečnostní riziko a doporučil, aby mu byl uzavřen vstup na americký trh? Mně bude stačit pouze odpověď, že o tom víte, nebo jste o tom nikdy neslyšel, nebo víte, že to bylo zveřejněno v médiích a myslíte si, že ta podstata prostě není v pořádku a nesouhlasíte s tím, jak tyto informace byly publikovány. A toho určitě, takové odpovědi se i na tomto fóru jistě dopustit můžete. Děkuji vám, pokud se odvážíte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, skutečně nejsem odborník na aktivity IT firem

nebo telekomunikačních firem na různých světových trzích a pro to, abych mohl relevantně posoudit ty zprávy, které zde uvedla paní poslankyně Němcová, musel bych přesně vědět, o jaké se jednalo projekty. Jak hluboký byl jejich zásah do komunikační infrastruktury jednotlivých států, do jaké míry vlády těch zemí na ty projekty měly, nebo neměly vliv.

My jsme tady v posledních letech, pokud vím, nerealizovali projekty, které by skýtaly takováto rizika, pokud jde o Českou republiku. A pokud ano, tak bych požádal paní poslankyni, aby mě upozornila na nějaké konkrétní případy, kde si myslí, že by mohlo dojít k nějakému ohrožení bezpečnosti informačních systémů České republiky, kde tady jsou nějaká rizika kyberútoků nebo kyberšpionáže.

Takže znovu opakuji, abych mohl posoudit relevanci těch informací a těch řešerší, které zde citovala paní poslankyně Němcová, musel bych mít širší znalost o tom, o jaké přesně projekty se jednalo a na základě jakých pravomocí ty vlády, které zde byly zmiňovány, o té věci rozhodly.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než přistoupíme k další interpelaci, přečtu omluvy. Do 17 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka, dále od 18 hodin do konce jednání z pracovních důvodů paní poslankyně Radka Maxová a od 14.30 do 15.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Holík.

Nyní požádám paní poslankyni Hnykovou o její interpelaci a připraví se pan poslanec Martin Novotný. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane premiére, dovoluji, abych se vás zeptala, jak přinutit paní ministryni Marksovou, aby chodila na jednání výboru pro sociální politiku. Již opakovaně zařazujeme na jednání výboru problematiku z oblasti sociálně-právní ochrany dětí. Bohužel bez její účasti nemůžeme řešit ty problémy, které v této oblasti jsou. Nejvíce mě rozzlobilo, že jsme tuto problematiku zařadili na jednání 23. června letošního roku. Vše s ní bylo projednáno předem. Řekla, že na jednání přijde, a nepřišla. Já to považuji za velmi důležitou oblast sociální politiky. Čekali jsme všichni, i veřejnost, aby nám řekla, jaký další postup v této problematice bude. Víme sami, kolik je tam problémů. My všichni na výboru máme zájem, aby se tato situace řešila. Bohužel bez účasti, znovu opakuji, paní ministryně těžko. Na druhé straně je pravda, že jsme se také dozvěděli, že diskutovala s občany na chodníku o sociálním bydlení. Chápu, že je to pro ní důležité, ale jednání výboru by mělo být také. Nebo se pletu?

Musím se přidat ke kolegyni Maxové a dalším kolegům, že paní ministryně pohrdá jednáním výboru pro sociální politiku. Nevím, jestli se na ni vztahuje zákoník práce, nebo jestli ve vládě máte nějaký etický kodex. Pokud ano, pane premiére, tak ho porušuje svou neúčastí na zasedání tak důležitého orgánu, jako je výbor pro sociální politiku Parlamentu České republiky.

Předseda výboru píše dopisy s žádostí o účast paní ministryně na jednání. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Já jenom řeknu jednu jedinou otázku: Co s tím, pane premiére, uděláte?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě budete mít prostor pro doplňující otázku, takže můžete poté položit další otázky, na které byste chtěla znát odpověď od pana premiéra. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuju. Vážená paní poslankyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, myslím, že je možné, abych řešil kde co. Ale po pravdě mě nenapadlo, že bych teď měl nahrazovat sekretariát výboru pro sociální politiku a sekretariát na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Myslím si, že tam máme lidi, kteří mají na starosti sladění diářů a sladění harmonogramu. Já to tak dělám taky na Úřadu vlády. Prostě se snažím, abychom se vždycky dohodli s partnery, se kterými se potřebujeme setkat, a hledáme vhodný termín tak, aby to pokud možno vyhovovalo všem a abychom se mohli sejít. Takže pokud se domníváte, že bych teď, v tuto chvíli, měl začít nahrazovat předsedu výboru nebo ministryni práce a jejich spolupracovníky, kteří mají na starosti jejich diáře, já si to nemyslím. Já myslím, že je potřeba práci rozdělit.

Viděl jsem tu korespondenci mezi výborem a paní ministryní. Výbor sdělil na začátku letošního roku ministryni Marksově, kdy bude zasedat. Ministryně Marksová sdělila, které termíny jí vyhovují, kterých se zúčastní. Sdělila také dopisem jasně, kterých termínů se nebude moci zúčastnit. Vyšlo z toho několik termínů, kde paní ministryně potvrdila, že se jednání výboru zúčastní. Myslím si, že to není žádná tragédie, není to ani žádný bojkot výboru, neznamená to, že by ministryně nechtěla na jednání výboru chodit. Prostě proběhla tady komunikace, potvrdily se určité termíny.

Já si to dokážu představit i jinak. Po pravdě řečeno, kdybych byl předseda výboru, jako že jsem také byl předseda rozpočtového výboru tady v Poslanecké sněmovně, když jsem potřeboval pozvat ministra, ministr mi řekl, že nemůže, tak jsme hledali termín, abychom se sešli. Protože mě šlo o to, aby se členové výboru s ministrem mohli potkat. A vždycky jsme tam měli nějakou vůli – 5, 10, 15 % svého času, kdy jsme měli schopnost se přizpůsobit. Takže po pravdě řečeno, když jsem byl předseda rozpočtového výboru, tak jsem si s ministrem nedopisoval, neposílali jsme si stohy korespondence, ale zavolala ode mě sekretářka sekretáře ministra financí. Řekly si, jaké jsou tady možnosti, a přišly potom s návrhem termínu, kdy to vyhovuje jak mému programu, tak programu ministra financí. Svolali jsme jednání výboru a myslím si, že v tom žádný problém nebyl. Rozhodně jsem tedy neinterpeloval předsedu vlády, aby mi zařizoval termíny pro účast ministrů na jednání výboru.

Říkám to proto, že ze strany ministryně to nevidím jako nějaký kapric, jako nějaký truc. Prostě jasně sdělila, v jakých termínech může přijít, a pak si myslím, že je to jenom o vzájemné domluvě, o schopnosti komunikovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Pane premiére, paní ministryně je členkou vaší politické strany. Předseda výboru pro sociální politiku je členem vašeho poslaneckého klubu. Když vidím, že je tato problematika – vy jste mě nesledoval – opakovaně zařazována na jednání výboru pro sociální politiku a paní ministryně se toho neúčastní, na koho jiného bych se měla obrátit než na vás? Je to vaše ministryně vaší vlády. Prosím, byla bych velmi ráda, abyste něco pro to udělal. Třeba ji domluvil, aby se tak důležité problematiky účastnila.

Tady je poslední dopis, kdy pan předseda ji o to žádá. Tady není něco v pořádku. Ani mi na to už nemusíte odpovídat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přesto pan premiér vypadá, že vám odpoví. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Chci určitě reagovat. A jenom pro paní poslankyni. Abychom oba dva neměli pocit neužitečně stráveného času teď při interpelacích, tak vám chci slíbit, že to určitě s paní ministryní Marksovou proberu. Požádám ji, aby zlepšila komunikaci s výborem a aby více vycházela vstříc požadavkům na její účast na jednání výboru. Takže na tom jsme určitě dohodnuti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Načtu omluvu. Dnes od 19. hodin a zítra celý den se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Štětina.

A nyní tedy vystoupí se svou interpelací pan poslanec Martin Novotný a připraví se pan poslanec Bohuslav Chalupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane premiére, před několika dny proběhlo důležité referendum ve Spojeném království o vystoupení této země z Evropské unie. Vy jste od té doby absolvoval už několik jednání vrcholných představitelů Evropské unie, takových těch prvních reflektujících jednání po rozhodnutí o brexitu. Včera jsem zaznamenal vaši větu, kterou možná nebudu citovat úplně přesně, ale která zněla zhruba: Paradoxním důsledkem brexitu může být urychlení a prohloubení evropské integrace.

Chci se vás celkem logicky zeptat, zda touto větou říkáte nějaký svůj pohled na to, co by se mělo po rozhodnutí o brexitu v Evropské unii dít, zda to předjímá nějaké stanovisko české vlády. Všichni jsme zaznamenali první reakce představitelů Evropské komise, jejího šéfa pana Junckera vyzývajícího k rozšíření eurozóny a definitivnímu řešení toho problému. Další představitelé nejrůznějších frakcí v Evropském parlamentu, zejména těch levicových, vyzývají k prohloubení sjednocení sociálních systémů, fiskálních systémů apod. Víím, že dnes máme na to téma mimořádnou schůzi, ale také proto, že tyto interpelace jsou vysílány televizi, se vás chci zeptat, jaké je aktuální stanovisko české vlády k těm probíhajícím prvním jednáním reflektujícím brexit. A opravdu odpovídá té vaší větě, že paradoxním důsledkem může být prohloubení a urychlení evropské integrace?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano. Vážený pane poslanče, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane místopředsedo, určitě v části Evropské unie k tomu může dojít, protože jak jistě víte, tak Velká Británie nebyla součástí eurozóny. Patřila k těm zemím, podobně jako Česká republika nebo třeba Polsko nebo další země, které jsou sice členy Evropské unie, ale neplatí eurem a nejsou součástí měnové hospodářské unie. Tak jsme se snažili, aby se nevykopal příliš velký příkop mezi těmi zeměmi, které platí eurem, a těmi ostatními. To znamená, snažili jsme se nějakým způsobem sledovat, co se v eurozóně děje, a snažili jsme se podporovat takové kroky, které by nevytvářely Evropu, kde se příliš rozdělí jednotlivé linie integrace a spolupráce.

Tim, že Británie opouští Unii, ono to nebude zítra ani pozítří, pravděpodobně to potrvá několik let, ale fakticky už je dnes na odchodu, tak ten tábor zemí, které neplatí eurem, ale jsou součástí Unie, logicky oslabí z hlediska jejich počtu hlasů, pokud jde o rozhodování z hlediska váhy jejich ekonomiky. Takže evidentně tady nás čeká mnohem složitější diskuse o tom, abychom Evropu nějak udrželi pohromadě a příliš se neoddělili ty země, které platí eurem, a ty země – nepochybně řada z nich bude mít tendenci k výraznému nebo rychlejšímu prohlubování integračního procesu.

Pokud jde o pozici české vlády, tak o tom budu mluvit samozřejmě dneska večer tady na půdě Poslanecké sněmovny. Jenom chci říct, velmi stručně, protože teď jsou interpelace a nemáme mnoho času, v zásadě vidíme tři důležité priority.

Tou první prioritou je stabilizace a soudržnost Evropské unie. To, že odchází Velká Británie, neznamená, že končí projekt evropské integrace, tzn. stabilizovaná, soudržná a fungující Evropská unie.

Za druhé. Klidný a věcný rozchod s Velkou Británií. To, že Velká Británie odchází z Evropské unie, neznamená, že i do budoucna pro nás nebude významný hospodářský partner a že i do budoucna pro nás nebude partner v řadě strategických otázek. David Cameron jasně potvrdil, že Británie neodchází z NATO, tzn. v NATO, minimálně na této úrovni, budeme velmi intenzivně spolupracovat.

A třetí věc, kterou vidíme jako prioritu, je soustředit se na konkrétní problémy, které zajímají občany, tzn. hospodářský růst, konkurenceschopnost, zaměstnanost v Evropě, sociální soudržnost v Evropě a především zajištění bezpečnosti.

A pokud se ptáte, kde si dokážu představit větší míru integrace nebo posílení akceschopnosti Evropské unie, tak je to ta oblast zajištění obrany, bezpečnost a oblast zahraniční politiky, protože jak se ukázalo na migrační krizi, tak když má Evropa zahájit nějakou vojenskou operaci, zasáhnout proti pašerákům lidí, posílit ochranu vnější hranice, tak vlastně na to nemá žádné reálné nástroje. Teprve se to pracně všechno vytváří, jako třeba společná evropská pohraniční a pobřežní stráž. My tu máme roky Schengen, máme tady roky vnější hranici, a teprve teď, po letech, zjišťujeme, že bychom potřebovali společnou aktivitu při ochraně vnější schengenské hranice. Stejně jako námořní operace proti pašerákům v Egejském moři, stejně jako teď bude určitě potřeba operace proti pašerákům u libyjských břehů, a Evropa na to nemá nástroje. Není schopna organizovat samostatné vojenské a civilní operace.

Zahraniční politika Evropské unie nemá dostatečnou autoritu v zemích v okolí Evropy, tzn. i tady bychom potřebovali větší a efektivnější zahraniční politiku Evropské unie, tak aby byla schopna přispět k zajištění bezpečnosti Evropy.

To téma bezpečnosti vidím jako klíčové. Myslím, že řada evropských zemí to vidí jako klíčové. Lidé tím, jak nebyla zvládnuta migrační vlna v těch prvních měsících, získali silný pocit ohrožení, který předtím neměli. Všichni jsme vnímali Evropu jako bezpečný přístav, který nám garantuje slušnou životní úroveň, stabilitu, prosperitu, ale teď byl narušen pocit bezpečnosti. A Evropa tady v tomto smyslu musí udělat víc, pokud jde o spolupráci v boji proti terorismu, pokud jde o spolupráci v boji proti pašování lidí, pokud jde o zastavení nelegální migrace. Tady všude vidím prostor pro akceschopnější Evropskou unii, a pokud si to vyžádají silnější evropské instituce, tak prosím mějme v této oblasti, která je pro nás velmi užitečná, silnější evropské instituce.

A jinak, pokud jde o přijetí eura, nepatřím k těm, kteří by teď po brexitu navrhovali, že máme změnit naši politiku k euru. To je naše rozhodnutí, musí vycházet z naší hospodářské a rozpočtové situace, a pokud jsou tak obrovské rozdíly v životní úrovni a v platech mezi námi a zeměmi eurozóny, mám na mysli zejména Německo, Rakousko a další, tak si myslím, že musíme teprve pokročit z hlediska konvergence, abychom byli schopni euro úspěšně přijmout.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Chce, prosím.

Poslanec Martin Novotný: Pane premiére, už nechci položit doplňující otázku, ale spíš takový doplňující dovětek. Chtěl jsem otázku na reakci na výrok pana Junckera ohledně rozšíření eurozóny položit také vašemu ministru financí. Nevím, jestli ta omluva, která tady byla čtena, se týká i dnešních interpelací, asi ano. Tak kdybyste nevěděl, kde ho máte, tak je dnes v tuto chvíli v nějakém šenku v Rajské ulici na Černém mostě v Praze, nikoli na interpelacích. Má to na facebooku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za váš dovětek a postoupíme dál, kdo je přihlášený k interpelaci, a to byl vylosován pan poslanec Bohuslav Chalupa, připraví se pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážení přítomní, chci se zeptat, proč se nyní v českých médiích vyjadřujete v tom smyslu, že brexit bude mít paradoxně vliv na obnovení hlubší evropské integrace. Už tady o tom mluvil předřečník.

Zcela vážně v situaci, kdy Evropa, a nikoli poprvé, selhává na všech frontách, uvažujete o obnovení hlubší integrace? Souhlasíte s dalším prohlubováním evropské integrace a odevzdáváním našich současných pravomocí do struktur Evropské unie, které evidentně prokazují svou nekompetentnost? Všichni rozumní politici evropských národů nyní volají po zásadní reformě Evropské unie a jejího fungování.

A vy v kontrastu s tímto navýsost oprávněným požadavkem evropské občanské veřejnosti souhlasně hovoříte do médií o tom, že brexit bude mít pozitivní vliv na obnovení procesu evropské integrace? Vy se neobáváte dalšího posilování odstředivých tendencí a další eroze Evropské unie? Neobáváte se dalšího vzrůstu popularity extrémních politických subjektů jak na národní, tak na celoevropské úrovni?

Reakce na brexit v podobě dalšího tlaku na prohlubování integrace, viz pan Juncker a jeho utahování šroubů, bez provedení důkladné analýzy příčin stavu, do jakého se Evropská unie dostala, bez nápravy evidentních chyb konkrétních osob ve vedení Evropské unie, v orgánech Evropského parlamentu, bez příslušné sebereflexe evropských elit je absolutní nepochopení aktuální situace. Většina obyvatel členských států o tento způsob řešení nestojí, ani občané České republiky. Kdo by se také chtěl integrovat do neakceschopného celku, který politicky arogantně, a pokud jde např. o obranu a bezpečnost evropského teritoria, zcela neefektivně řídí dvě země podle svých vlastních zájmů? Jakou osobní aktivitu jste vy sám jako předseda vlády České republiky a člen Evropské rady vyvinul k nápravě dlouhodobě se vršících problémů Evropské unie, tj. řecká krize, ukrajinská krize, imigrační krize a nakonec brexit? Ptám se na to i v souvislosti s tím, že jsem vás osobně několikrát vyzýval prostřednictvím výboru –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane poslanče, omlouvám se. Jestli vás můžu požádat, abyste to položil v doplňující otázce, zbytek vaší interpelace. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Musím tedy říci, že nevím vůbec o nikom, kdo by nás nutil do nějaké rychlejší integrace. Teď jsem strávil dva dny na jednání Evropské rady a musím říci, že tam nikdo o ničem takovém nemluvil. Nevšiml jsem si toho, že by kdokoli vytvářel na kohokoli teď nějaký nátlak kromě toho, že britská vláda nám zatím nechce oznámit výsledek svého referenda oficiálně, aby se nezačalo odpočítávání britského členství v Evropské unii. To je vlastně teď jediný nový prvek, který zde existuje. Ale jsem přesvědčený a jasně jsem to řekl, a řekl jsem to už před několika dny, že Evropa se musí změnit, ale ne kvůli brexitu. To není ten důvod. Evropa se musí změnit proto, aby měla dostatečnou podporu svých vlastních občanů. A když s lidmi mluvím a mluvím s nimi o tom, co jim na Evropě vadí, tak jim mimo jiné vadí, že Evropa není schopna jim zajistit dostatečnou bezpečnost, že tady nefungují vnější schengenské hranice, že máme přímo v Evropě teroristické útoky, že Evropa není schopna zasáhnout proti nelegální migraci, že za hranicemi Evropy nám roky bobtnají konflikty, které jsme nebyli schopni diplomaticky ani jinak jako Evropa vyřešit.

Tak mi řekněte, jaká je ta cesta k tomu řešení. Je ta cesta, že se Evropa rozpustí a bude to řešit každá země zvlášť, anebo že Evropa bude mít efektivní nástroje, aby mohla lidem zajistit bezpečí? Já jsem pro to, abychom jim zajistili bezpečí. Přece víme, že proti terorismu nemůže Česká republika bojovat osamoceně. Musíme spolupracovat s Německem, Francií, Rakouskem, Velkou Británií a musíme hledat

možnosti, jak působit preventivně proti terorismu, protože tou nejlepší zbraní proti teroristům a teroristickým sítím jsou informace. A ty informace musíme v rámci Evropy sdílet.

Pokud máme vnější hranice a ty vnější hranice nikdo nehlídá, nikdo je nechrání, tak jsme viděli, co se tady odehrávalo v minulých letech. Evropa musí mít schopnost chránit vnější hranice, jinak se rozbije schengenský prostor. Pracovní místa v České republice jsou závislá na tom, abychom byli součástí evropského trhu. Nemůžeme připustit, aby se evropský trh rozbil, aby nám tady znovu vyrostly hranice, kontroly mezi Německem a Českou republikou, mezi Německem a Francií. Jak budeme vyvážet naše zboží, když budeme stát na každé této hranici? To je úplný nesmysl z hlediska zájmu našich lidí o jejich sociální jistoty, o jejich jistoty. To je úplný nesmysl. Evropa potřebuje volný pohyb zboží. Potřebujeme mít vnitřní trh. Vyvážíme tam 80 % toho, co tady v České republice vyrobíme. Ale lidé chtějí, aby Evropa hájila jejich bezpečnost, a proto k tomu musejí být nástroje a musíme v tomto směru lépe spolupracovat.

Byl bych velmi rád, kdybychom nebyli závislí na tom, jak několik měsíců, jeden, dva, tři, čtyři měsíce trvá příprava námořní operace, která má zasáhnout proti pašerákům lidí u pobřeží Turecka. Proč to trvá tak dlouho? To jsou věci, které Česká republika kritizovala.

Když se bavíme o antidumpingu, jde o to ochránit pracovní místa v Evropě, která se týkají ocelářství. Proč Evropské unii trvá tak dlouho antidumpingové řízení, když ve Spojených státech je možné ho spustit během krátké doby?

Tohle jsou typické problémy neefektivního a byrokratického fungování Evropské unie. A tady si myslím, že se Evropa musí změnit ne kvůli brexitu, ale kvůli nám samotným.

Británie měla řadu výjimek. Británie nebyla součástí Schengenu. Británie neplatí eurem. Ale byla členem Evropské unie. Měla možnost Evropskou unii rozhodovat. Teď se rozhodla, že z toho vystoupí. Ale to není důvod pro to, abychom nepřemýšleli o dalším zlepšení fungování Evropské unie. Nikdo na nás netlačí, pokud jde o další integraci. Na rozdíl od polských představitelů vlády nikdo z členů naší vlády nenavrhuje, abychom urychlovali připojení k euru. To si myslím, že skutečně nemůžeme dělat na základě brexitu, ale musíme to udělat na základě naší reálné ekonomické situace a možností, schopností naší ekonomiky a našeho reálného ekonomického zájmu. Čili na rozdíl od polských ministrů členové české vlády nenavrhují, abychom urychlovali přijetí společné evropské měny.

To, čeho já se obávám, jsou ekonomické dopady brexitu, protože Evropa potřebuje investice, Evropa potřebuje hospodářský růst. A cokoli takového se stane, jako je brexit, teď s tím spojený chaos, možný další rozpad Británie, problém Skotska, které se bude chtít dostat do Evropské unie možná samo, problém separatismu, nacionalismu, který ten brexit vyvolá po celé Evropě, tohle všechno jsou negativní zprávy, které se odrazí z hlediska investic, odrazí se z hlediska pracovních míst, odrazí se z hlediska sociálních jistot.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane premiére. (Premiér odchází od řečnického pultu.) Děkuji vám. Prosím, pane poslane.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuju za nicneříkající odpověď, nebo lépe řečeno odpověď, která se tady prostě opakuje jak na flašinetu. Volat nyní, když je takzvaně po bitvě, že král je nahý, to umí každý. Očekával bych trochu statečnější a politicky odpovědnější... včas upozorňovat na chyby a řešit je, vy jste premiér České republiky, řešit je tam, kde jste je řešit mohl.

Znova se ptám: Jakou osobní aktivitu jste vy sám jako předseda vlády České republiky vyvinul k nápravě dlouhodobě se vršících problémů Evropské unie? Ty krize jsem již vyjmenoval. Ptám se na to i v souvislosti s tím, že jsem vás osobně několikrát vyzýval prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti k tomu, abyste na půdě Evropského parlamentu, Evropské rady inicioval diskusi o osobní odpovědnosti některých předních politiků Evropské unie, neschopnosti a neoprávněných politických pravomocí předsedy Evropské komise, osazenstva Evropské komise a úředníků Evropského parlamentu za roky nečinnosti a nezvládnutí již zmíněných krizí, které zatím jen prozatím vyvrcholily brexitem.

Děkuju za vaši odpověď. Zajímá mě vaše osobní iniciativa! Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Myslím, že to je moc hezká otázka. A děkuji za ni, protože Česká republika právě dnes končí své roční předsednictví V4. A když se podíváte na aktivitu skupiny zemí V4 v uplynulém roce pod předsednictvím České republiky, tak jsme byli nejviditelnějším regionálním uskupením v rámci celé Evropské unie.

Pokud zde padá dotaz na moji osobní aktivitu, pak říkám ano, reprezentoval jsem skupinu zemí V4, ano, dvanáct měsíců jsem uplatňoval kritické názory na půdě Evropské rady, kam mám přístup jako předseda vlády České republiky, ano, za Polsko, Maďarsko, Slovensko jsem kritizoval návrhy na řešení migrační krize. Za Polsko, Maďarsko, Slovensko a Česko jsem navrhoval uzavření migrační trasy na Balkáně a podporu balkánských zemí. Za Visegrádskou čtyřku jsem také podporoval dohodu s Velkou Británií, tak abychom dosáhli rozumného kompromisu. Bohužel to nestačilo na to, aby se Britové rozhodli v rámci Evropské unie zůstat.

Myslím si, že to, že Česká republika teď vedla visegrádskou skupinu, výrazně pomohlo k tomu, že jsme zvýšili svůj vliv v rámci Evropské unie. Teď po nás přebírá předsednictví Polsko, ale to neznamená, že bych jako předseda vlády skončil s touto vysokou aktivitou, a chci nadále podporovat kolegy z Polska a ostatních zemí V4. A musím říci, že nadále postupujeme společně, koordinujeme se. Myslím si, že společně dokážeme v rámci Evropské rady prosadit mnohem více, než kdyby každá z našich zemí postupovala samostatně. Zviditelnili jsme V4 za poslední rok výrazným způsobem. Snažili jsme se zasáhnout a aktivně přispět k řešení migrační krize. A musím říci, že došlo na to, co my jsme navrhovali, a řada zemí se přiklonila k tomu,

co jsem opakovaně zdůrazňoval na jednáních, kam jsem měl přístup, jakým způsobem je potřeba zastavit nelegální migraci, co je potřeba udělat pro řešení migrační krize. A to, že se to povedlo v oblasti západního Balkánu, je také výsledek velkého tlaku V4 pod vedením České republiky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy interpelace pana poslance Karla Fiedlera a připraví se pan poslanec Ladislav Velebný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. My máme asi dvojitého premiéra, který rozumně mluví ve Sněmovně a jinak na evropských fórech. Ale k mé interpelaci. Ono to s tím jednáním a s tím příkladem souvisí.

Já jsem tady, pane premiére, několikrát už hovořil a vás interpeloval ústně i písemně ve věci vládní komise pro řešení dopadů církevních restitucí. Víme, že tady je od března roku 2014 poslanecký – já vím, že poslanecký – návrh novely zákona, který se snažil řešit jednak termín a pozměňovacími návrhy i neoprávněné žádosti církví o navrácení restituovaného majetku. Dnes jsme ve stavu, kdy církev podávají žaloby na stát. A tato situace byla projednána komisí vlády, která možná, nevím, zda na základě mé připomínky, že rok nezasedala, zasedala nyní 7. června, vzala na vědomí zprávu o tom, jaký je stav s podáváním žalob.

Já jsem tedy velmi nespokojen s tím, že vláda to vzala pouze na vědomí, protože v rámci církevních restitucí bylo rozhodnuto o vydání značných objemů majetků jak nemovitých, tak ve formě finančních náhrad. A to, že nyní jsme svědky toho, že vlastně jsou činěny pokusy o to získat ještě více, než bylo dáno zákonem 428/2012 Sb., pokládám za poměrně skandální, skoro bych řekl.

Jeden z pozměňovacích návrhů, tuším to byl sněmovní tisk 141, se snažil udílet sankce za takové neoprávněné jednání. Vláda vzala věc na vědomí. Já se tedy ptám, jak vláda přistoupí k řešení tohoto rostoucího počtu žalob na stát. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére, o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Především, vážený pane poslanče a vážené poslankyně, vážení poslanci, proč došlo k nárůstu počtu žalob? Ono k nim došlo z logického důvodu. Protože končila třiletá promlčecí lhůta, ve které bylo možné tyto žaloby podat. To znamená, předpokládáme, že již nyní bude možné kompletně vyčíslit a zpracovat všechny tyto návrhy, tak jak byly podány, a nyní bude možné je také analyzovat.

Za největší problém pokládám žaloby, které jsou podávány na obce a kraje, protože ze zákona o majetkovém narovnání s církvemi vyplývá, že obce a kraje nejsou povinnou osobou, pokud jde o vydávání církevního majetku. A ti, kdo ten zákon tady prosadili v parlamentu, tak nám argumentovali tím, že právě proto, že obce a kraje nejsou povinná osoba a nedojde k vydání určitého majetku, který byl kdysi historicky třeba církví, ale pak se dostal do majetku krajů a obcí, takže právě za

to se také poskytuje náhrada za nevydaný majetek. A teď se dostáváme do situace, kdy zákon říká, že obce a kraje nevydávají církevní majetek, ale přesto církve nebo různé církevní denominace podávají určovací žaloby na určení toho, komu majetek patří. Jsem rád, že už tady máme některá soudní rozhodnutí, která ukazují, že soudy jsou připraveny řídit se zákony a respektovat to, co bylo řečeno i v zákoně o narovnání s církvemi.

Byl bych rád, abychom teď, až budeme chystat další čtvrtletní zprávu vládního výboru, který monitoruje proces církevních restitucí, tak abychom tam vytvořili ucelený seznam všech žalob, které byly podány směrem ke krajům a k obcím, a také žalob, které byly podány na stát. Aby bylo zřejmé, jaké v tuto chvíli máme k dispozici judikáty, jak vypadají jednotlivé pilotní případy soudních rozhodnutí, a abychom zanalyzovali, jestli bude potřeba v této situaci nějaký zásah vlády. Myslím si, že to, co by bylo také velmi rozumné ze strany církevních představitelů, by bylo přehodnotit tuto politiku navržení žalob směrem k obcím a krajům často v situaci, kdy je evidentní i na základě dosavadních rozhodnutí soudů, že tyto žaloby nebudou úspěšné. Myslím si, že to je zbytečná věc, která zvyšuje napětí mezi církvemi, obcemi a kraji.

Vím, že Asociace krajů teď nechala zpracovat legislativní právní analýzu situace. Jsem připraven se s ní seznámit, a pokud bude potřeba, tak určitě vláda se bude podrobně zabývat situací, která zde vznikla v souvislosti s tím, jak velké množství žalob bylo podáno na osoby, které podle zákona nejsou povinny vydávat církevní majetek.

Jiná věc jsou žaloby na státní instituce. Myslím, že to jenom potvrzuje fakt, že státní instituce, které se zabývaly vydáváním církevního majetku, tak ho nevydávaly šmahem, ale snažily se postupovat skutečně striktně podle zákona. A jestliže došlo k tomu, že ten majetek nebyl vydán, ačkoliv církve ho požadovaly, tak přirozeně je možné, že církve využijí té možnosti, aby to řešily ještě u soudu. To se týká ale státního majetku tam, kde v procesu vydávání stát dospěl k názoru, že majetek církvi nepatří a není ho možné vydat. Tam nelze církvi odpírat právo, aby využila i té soudní cesty, pokud jde o řešení sporů, které se týkají církevních restitucí. Pokládám žaloby za pochybné ve vztahu k obcím a krajům, které ze zákona nejsou povinny k tomu, aby takovýto majetek vydávaly.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji, využiji ještě jedné minuty, kterou mám k dispozici. Jenom takové krátké konstatování. Příprava daňového úniku je dnes trestným činem. Co je potom žádost o neoprávněné vydání majetku? Nechám takovou otázku do éteru, bez odpovědi.

A pokud se týká práce té komise, říkáte, že církve budou možná využívat těch možností, které jsou dané zákonem. No pokud jsme výrazně překročili lhůtu, do které měl být majetek vydán, vydáno rozhodnutí o vydání majetku, a to právě řešil poslanecký návrh, který se snažil reálně posunout lhůtu, která byla stanovena, tak

myslím, že tady jsme opět v tom stavu, kdy jsme ten problém nechali vyhnívat. A až bude velký problém, tak teprve to budeme řešit. Tak jak říkal kolega Chalupa ve věcech nefungování Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další vystoupí s interpelací paní poslankyně Olga Havlová a připraví se pan poslanec Jiří Valenta, protože pan poslanec Ladislav Velebný stahuje svoji interpelaci. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, jak jsem avizovala dopoledne, dostala se ke mně informace, že v roce 2004 v Polském domě v Ostravě zasedal krajský výbor ČSSD, kterého jste se mimo jiné zúčastnil i vy. Z tohoto krajského výboru vzešlo usnesení, ve kterém je doporučení tehdejší vládě neprodat OKD, protože cena 4,1 miliardy je těžce pod cenou. Chtěla jsem mít v rukou toto usnesení, ale veškerá usnesení v archivu za roky 2004 a 2005 záhadně chybí. Za druhé jsem se rovněž zmínila o dvou nezávislých posudcích, které byly vypracovány a údajně na tomto uvedeném zasedání předloženy, a na jejich základě bylo vysloveno zamítavé stanovisko k prodeji. V té době jistá pracovnice na Úřadu vlády měla všechna tato čísla a doklady k dispozici.

Co mi k těmto informacím řeknete? A jak si vysvětľujete tak obrovský zájem miliardářů o OKD dnes? Přece nikdo nepůjde do prodělečných podniků. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Prosim pana premiéra, aby odpověděl.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vážení poslanci, vážené poslankyně, chci především připomenout, že jsem dnes strávil zhruba hodinu času tady v Poslanecké sněmovně, abych popsál, jak složitá a spleťtá byla privatizace Ostravsko-karvinských dolů, akciové společnosti. V roce 2004, když už paní poslankyně zmínila tento rok, tak stát neprodával OKD. Stát už v té době v roce 2004 nevlastnil většinu v OKD. OKD už v té době bylo divoce zprivatizováno a v té době vlastnila OKD společnost Karbon Invest, pánové Votava a Koláček, kteří za společnost Karbon Invest vystupovali. Vláda neprodala většinu akcií OKD společnosti Karbon Invest prostě proto, že Karbon Invest se k akciím dostal zcela nezávisle na fungování vlády, která tady byla v roce 2004. On ji prostě divoce zprivatizoval. Zprivatizoval ji způsobem, který do státního rozpočtu nepřinesl ani korunu. To je k tomu, co se odehrávalo před rokem 2004.

Pokud jde o prodej zbytkového podílu státu, tak musím říci, že stát prodával akcie, prodával 45 % akcií OKD, což byl minoritní podíl. A ten podíl prodal za posudek, za cenu, která byla vyšší než posudky, které si stát objednal, a za cenu vyšší, než bylo stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, které vláda obdržela. Byla také vyšší než ceny, které byly nabízeny v předcházejících letech ze strany soukromých uchazečů o minoritní podíl. Jenom připomínám, že nabídky se pohybovaly někde kolem 1, 1,5 mld. korun, které stát dostával někdy v roce 1999,

2000, 2001. Tehdy se hovořilo zhruba o 1,5 mld. korun, které by stát mohl dostat za těch 45 % akcií v OKD. Nakonec v roce 2004 prodejní cena balíku 45 % akcií OKD byla 4,1 mld. korun, což bylo výrazně výše, než byly posudky, které ohodnocovaly cenu těchto akcií, a bylo to výrazně výše, než ji uvedl ve svém stanovisku Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Takže tolik jenom k této otázce.

A pokud jde o jakákoli usnesení nějakého stranického orgánu, tak ten samozřejmě nemůže nahrazovat rozhodnutí vlády. Může vyjádřit svůj názor k té věci. A musím říci, že když se realizovala privatizace v roce 2004, tak vlastně poprvé byl řešen vůbec bytový fond. Bytový fond, který byl vložen do OKD bez jakékoli regulace, tak teprve v roce 2004 při prodeji zbytkového podílu akcií státu byly vloženy do procesu privatizace podmínky, které se týkaly omezení nakládání s bytovým fondem OKD tak, aby bytový fond OKD nemohl být rozprodán, aby nájemníci měli garantované předkupní právo na získání těchto bytů v rámci majetku OKD. To se dostalo do těch privatizačních podmínek až v roce 2004. Předtím osud bytového fondu OKD nikoho nezajímal, ačkoliv ta společnost už předtím byla divoce zprivatizována.

Já teď nechci posuzovat, co se dělo v OKD po roce 2006 nebo po roce 2005. Jenom chci konstatovat, že dnes úpadek OKD je dán dvěma faktory. Prvním faktorem je hospodaření společnosti v předcházejících letech, protože ona si evidentně nevytvořila rezervy v dobách, kdy dosahovala zisku. A za druhé je to propad cen energetických komodit včetně černého uhlí. Všechny země v Evropě mají dneska problém s uzavíráním dolů, kde se těží černé uhlí. Není to zdaleka jenom problém Česka nebo Polska, ale doly na černé uhlí se uzavírají ve všech evropských zemích bez ohledu na to, kdy a jak se tam ty společnosti privatizovaly. Prostě je to problém nízkých cen černého uhlí na trhu, který tady je. Bohužel v posledních dvou třech letech se ten problém ještě prohloubil a to samozřejmě má velmi negativní vliv na fungování OKD. Kdyby si ale OKD v minulých letech vytvářelo rezervy, tak by se dokázalo s touto situací nepochybně vypořádat lépe, než je tomu dnes. A to už je odpovědnost soukromých vlastníků, kteří tam byli, jakým způsobem OKD vedli a jakým způsobem OKD pod jejich vlastnictvím hospodařilo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní poslankyně ještě položí doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Olga Havlová: Pane premiére, přesně jak jsem předpokládala. Opět jste předvedl, že jste ohromný rétor. Vůbec jste neodpověděl, na co jsem se vás ptala. A já jsem mluvila právě o těch 45 %, kdy celkový majetek OKD byl vyčíslen – vy dobře víte, jak byl vyčíslen. A měl jste mně odpovědět na to, proč o to mají dneska takový zájem miliardáři. Na to jste mně neodpověděl vůbec. A taky jste se zase obracel na čísla, která jste nám tady už říkal dopoledne. Ale na to jsem se vás neptala.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan premiér je připraven reagovat. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já zde opravdu nemohu mluvit za ty, kdo v médiích avizovali, že mají zájem vstoupit do OKD, že mají zájem pokračovat v činnosti alespoň v části OKD. To je věc soukromých vlastníků. Ten, kdo bude rozhodovat, teď bude věřitelský výbor, soud a samozřejmě insolvenční správce.

Nicméně pokládám za důležité říci, že vláda má zájem na tom, aby se OKD udrželo v provozu. Pokud se OKD udrží v provozu, tak se udrží více pracovních míst a bude šance na postupný útlum. To, co by bylo nejhorší, by bylo, kdyby došlo k nárazovému útlumu v OKD. S tím by se region, zejména okres Karviná, velmi těžko vypořádával. Takže to je první věc. Nemohu tady mluvit za ty, kdo projevují zájem o koupi OKD. Ale doufejme, že i tyhle soukromé iniciativy přispějí k tomu, aby se OKD udrželo v provozu, aby alespoň část dolů pokračovala v příštích letech v těžbě. Byť nebude možné udržet celé OKD v provozu, je evidentní, že pro to, aby se zlepšila efektivita hospodaření, pokud dále nestoupnou ceny uhlí, kdyby stoupily ceny uhlí, tak by se určitě situace zlepšila. Ale když nestoupnou výrazně ceny uhlí, tak se samozřejmě OKD bude muset restrukturalizovat a to bude otázka věřitelského výboru, aby o té věci nakonec rozhodl.

Stát se nově zařadil mezi věřitele OKD, takže samozřejmě budeme využívat svých možností a pravomocí, které z tohoto titulu máme, abychom pozitivně osud OKD ovlivnili.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane premiére. Další v pořadí vylosovaný je pan poslanec Jiří Valenta. Prosím, položte svoji interpelaci.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, víceméně na můj dotaz, který jsem měl na vás připraven, jste odpověděl kolegovi Fiedlerovi. Já bych se vás tedy jen v krátkosti zeptal, jestli v souvislosti se žalobami církve na kraje a na obce týkajícími se vydávání majetku nespátňujete sám podezření z porušení smluv, zejména ze strany katolické církve, které byly uzavřeny se státem v době premiérování pana Nečase v roce 2013. Je přece známé, že církevní restituce se na krajský majetek nevztahují. Sám už jste to tady říkal. A říkal jste, že sám osobně jste i proti tomu. Ale asi vám není znám precedenční rozsudek v tomto ohledu Nejvyššího soudu ve sporu Královéhradecký kraj versus kapucíni o klášter v Opočně. Tento precedenční rozsudek jasně stanovil, že církve nemají právo žádat kraje a obce o vrácení tohoto majetku. Tak jestli se k tomu ještě alespoň trochu vyjádříte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Prosím, pane premiére, o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já musím říct, že to rozhodnutí Nejvyššího soudu je velmi důležité. A jak pevně věřím, pozitivně ovlivní další rozhodování soudu ve věci. Já jenom jestli se můžu velmi stručně k tomu rozhodnutí Nejvyššího soudu vyjádřit.

K určovací žalobám, které byly podané církvemi na kraje, se vyjádřil Nejvyšší soud. Konstatoval, že se lze ztotožnit s výkladem Ústavního soudu, dle něhož omezení nakládání s věcmi příslušejícími původně církvím a náboženským společenstvem nebránilo takovým změnám v osobě vlastníka, jež se neprotivily smyslu majetkového vyrovnání s církvemi. Na toto východisko pak navazuje úvaha, kterou podtrhl Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 24. 2. letošního roku v tom smyslu, že přechodem – zdůrazňuji slovo přechodem – majetku ve prospěch obcí podle § 1 zákona 172/1991 nebylo nikterak ohroženo zachování majetkového základu pro budoucí vypořádání s církvemi, jelikož majetek, jenž takto přešel na obce, nepozbýval svého statusu historického vlastnictví církví, a další právní dispozice s ním tedy zůstala limitována zákonem o půdě, přičemž bylo výsostným právem zákonodárce rozhodnout, zda onen nezmenšený majetkový substrát umožní využít k naturálnímu uspokojení, tzn. k naturálním restitucím, anebo že obce jako veřejnoprávní korporace nezařadí mezi povinné osoby. A jelikož se zákonodárce tady tehdy, když se schvaloval zákon o narovnání s církvemi, rozhodl obce a kraje mezi povinné osoby nezahrnout, přechod nepředstavuje porušení výše uvedených blokačních ustanovení v zákoně o půdě.

Čili je evidentní, že tento rozsudek Nejvyššího soudu z letošního roku je skutečně přelomový. Jasně konstatuje, že v případě majetku, který přešel na obce na základě příslušného zákona, není možné církevní restituce nebo narovnání s církvemi a naturální restituce na tento majetek vztáhnout.

Analýza, kterou bude teď vláda připravovat, se bude týkat toho, jak velké množství případů lze typově vztáhnout právě na toto rozhodnutí Nejvyššího soudu a jak velké množství případů se týká jiného charakteru převodu majetku a jak velký dopad by to mohlo tedy mít na otázku finančních kompenzací za nevydaný majetek. To si myslím, že pro ty naše budoucí úvahy je důležité. Jestli by tady došlo k tomu, že by soudy začaly rozhodovat tak, že bude vydáván i majetek, který dneska drží obce a kraje, pak by to nepochybně, pokud by došlo k vydání majetku ve větším množství, mělo mít dopad na možnou úpravu zákona o narovnání s církvemi tak, aby se to zohlednilo, pokud jde o finanční plnění, které bylo církvím poskytnuto jako náhrada za nevydaný majetek. Takže bude potřeba posoudit, jak velký rozsah majetku z hlediska svého převodu nenaplní ten charakter zákona, tak jak to bylo zamýšleno, když se schvaloval zákon o narovnání s církvemi.

Budeme mít určitou analýzu dopředu a pak samozřejmě v reálném čase budeme vědět, jak dopadly jednotlivé soudní spory a jak ty soudní spory zasáhly do konstrukce zákona, podle kterého se při naturálních restitucích a při poskytování finančních náhrad církvím postupovalo, a na základě toho bychom to měli vyhodnotit, event. bychom měli zareagovat změnou zákona.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane premiére. Vzhledem k tomu, že je 16 hodin, konstatuji, že uplynul čas, kdy je možné podat podle jednacího řádu poslední ústní interpelaci na předsedu vlády.

Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Já tedy vyzývám paní poslankyni Ninu Novákovou, aby přednesla interpelaci na ministryni školství,

mládeže a tělovýchovy Kateřinu Valachovou a zahájila tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se poslanec Jan Klán. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážená paní ministryně, úvaha o tom, že navýšíme platy učitelů na úkor učitelů v základních uměleckých školách, je klasický případ tzv. kontraproduktivního řešení. Nevzešlo to z Ministerstva školství, ale objevilo se to několikrát v médiích. Víme, že jedním z problémů našeho školství je špatná atmosféra, kterou tvoří vystresované děti a přetížení učitelé, a proto setkání s uměním je účinný a nenáročný lék pro duši i tělo, ale také pro vztahy mezi lidmi. Ne nadarmo Světová zdravotnická organizace definuje zdraví jako pohodu fyzickou, psychickou, sociální a estetickou. Stejně tak ne nadarmo ČR podepsala soulský program, v němž se připojuje k rozhodnutí, že umělecká výchova bude patřit k základním kompetencím na naší škole.

Chci se tedy, paní ministryně, ujistit, že při úvahách o financování školství nemíníte v žádném případě upozadit nebo omezit činnost základních uměleckých škol a dalších možností uměleckého vzdělávání nejen pro děti výrazně talentované, protože to bych považovala za diskriminaci. A druhá moje otázka zní, zda oživíte proces, který by umožnil, aby do rámcově vzdělávacích programů byla umělecká kompetence opravdu zařazena na důstojné místo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně, a požádám paní ministryni Valachovou, aby vám odpověděla. Prosím, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týká uměleckého vzdělávání, tak Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ho naopak podporuje. Co se týká základních uměleckých škol a jejich soustavy, tak taktéž.

Co se týká toho, že základní umělecké školy velmi často byly obětí nevhodného financování, což vedlo v některých krajích k tomu, že tento typ vzdělávání potlačili, protože byly financovány ze stejného balíčku jako ostatní základní školy, tak jenom chci říct, že systémově toto odstraňují změny financování regionálního školství, které byly projednány a schváleny ze strany Asociace uměleckých škol.

Umělecké vzdělávání vnímám ve dvou rovinách, řekla bych formální a neformální.

Co se týká té formální, tak mně jde o to, aby umělecké vzdělávání skutečně bylo: základní školy, střední školy, vysoké školy. Pokud se týká vysokých škol, jenom chci říct, že rada Národního akreditačního úřadu – jsou tam důstojně zastoupeny umělecké obory prostřednictvím pana Mathého. V rámci financování vědy jsme zavedli RUV, což je tedy rozvoj uměleckých výstupů, a také jsme rozhodli, a to už je definitivní rozhodnutí, že v příštím roce bude uměleckým vysokým školám zvýšen koeficient z hlediska jejich udržitelnosti financování.

Co se týká vyššího cíle, co zmínila paní poslankyně, tak bych to rozdělila do dvou věcí. Rámcové vzdělávací programy chceme komplexně upravovat, protože si velmi často učitelská odborná veřejnost stěžuje na dílčí nesystémové zásahy, ale mohu slíbit, že tento typ úvahy zařadím do programu pětiletého ověřování změn RVP. A chtěla bych také avizovat, že v tomto týdnu došlo k dohodě s Národním institutem dalšího vzdělávání o obnově pedagogických center na krajských úrovních NIDV a systémové podpoře oborových didaktik. Domnívám se, že to tam také spadá.

A co se týká neformálního vzdělávání, školní družiny jsou, bych řekla, jedním z mých takových cílů, aby skutečně byly místem, kde děti mohou rozvíjet své talenty, a tam samozřejmě umělecké vlohky patří. Velmi ráda podporuji ty školy, které už nyní se základními uměleckými školami spolupracují.

Nakonec bych řekla, že také speciální školy mají velmi dobré zkušenosti s propojováním právě se základními uměleckými školami, a z mého pohledu je to přirozená komunikace mezi dětmi, kterou bychom měli podporovat a která je zcela přirozená a rozvíjí obě strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Chci se zeptat, zda paní poslankyně položí doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Jenom krátce. Jen bych chtěla připomenout, že je třeba nevnímat to tak, že z mé strany jde o nějakou žádost, aby se rozšířil počet hodin hudební výchovy nebo výtvarné výchovy, ale abychom věděli, že výchova skrze umění jako pasivně i skrze děláni umění má prorůstat naším celým vzdělávacím a výchovným systémem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. (Paní ministryně si již nepřeje reagovat.) V tom případě přistoupíme k další interpelaci, kterou má pan poslanec Jan Klán na pana ministra dopravy Dana Ťoka, a připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás v souvislosti s nadjezdem na silnici I/2 v Kutné Hoře. Jedná se o nadjezd, který spojuje městskou část Kutná Hora – Malín s centrální Kutnou Horou a je nad koridorovou tratí 230 směr Havlíčkův Brod. Již nejméně osm let se řeší, co s tímto nadjezdem udělat, protože se nachází v téměř havarijním stavu. Na schůzce s občany Malína, kde byl přítomen i zástupce ŘSD, bylo řečeno, že nadjezd je určen k demolici a poté proběhne výstavba nadjezdu nového. Do konce roku 2015 měly být známy výsledky měření nebezpečných látek z náspů nadjezdu, zejména obsah arzenu. Z tohoto důvodu se na vás obracím s následujícími dotazy.

Podle vyjádření ŘSD měly být výsledky měření nebezpečných látek k dispozici od konce roku 2015. Má Ředitelství silnic a dálnic a Ministerstvo dopravy výsledky již k dispozici? Kdy bude probíhat samotná demolice nadjezdu? Jaká budou přijata bezpečnostní opatření? Podle mých posledních informací byly v náspech nadjezdu

zjištěny nadlimitní hodnoty nebezpečných látek, zejména arzenu. Je to pravda, a jaký bude další postup ze strany Ministerstva dopravy? Na co Ministerstvo dopravy vlastně čeká? Jedná se o problém financí, nebo technologický nebo nějaký jiný, že se s tímto nadjezdem stále nic nedělá? Komunikuje Ministerstvo dopravy s Městským úřadem v Kutné Hoře na přípravě realizace této stavby? A kdo bude realizovat samotnou demolici a poté výstavbu tohoto nadjezdu?

Mě jenom mrzí, že pan ministr není omluven, on tu měl být, on byl omluven pouze do 14.30, tak jsem se těšil, a nakonec z toho bude jenom písemná odpověď, a trůfám si tvrdit, že vím, jaká ta odpověď bude, protože i odpovědi na mé písemné interpelace jsou stále stejné na toto téma. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pouze pro pořádek, pane poslanče, uvádím, že pan ministr je z pracovních důvodů omluven celý den. V podkladech mám, že je omluven celý den.

Nyní tedy další interpelace, kterou má pan poslanec Ludvík Hovorka, a připraví se paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, ve Fakultní nemocnici Motol je budova, zřejmě se jedná o ubytovnu sester, a v této budově jsou čtyři pokoje, z toho dva byly zřízeny z bývalých sušáren, které využívá nadační fond Klíček a poskytuje v něm ubytování rodičům dětí, které jsou zejména onkologicky nemocné, a tito rodiče tam bydlí po dobu doprovodu dětí. Rodičům je účtována částka asi 50 korun za nocleh, čili velmi symbolická částka. V současné době ale nadační fond obdržel výpověď z těchto prostor a má uvolnit k datu asi posledního července tyto prostory s tím, že je potřebuje nemocnice pro svoji vlastní činnost. Když jsem se ptal pana ředitele fakultní nemocnice Ludvíka, proč k tomu došlo, bylo mi řečeno, že se nemůže nemocnice chovat neekonomicky a musí řádně spravovat svůj majetek. To znamená, že tam byl nějaký vztah, který zřejmě nebyl na základě nájemní smlouvy, přestože NF usiloval o uzavření nájemní smlouvy.

Pokud vím, tak nemocnice usiluje o vybudování vlastního hotelového ubytování pro případné návštěvy dětí apod. Přesto si myslím, že to není nic proti ničemu a vedle hotelového ubytování může být nadále poskytováno ubytování i pro řekněme méně majetnou skupinu rodičů. Tato spolupráce fungovala dvacet tři let. Nyní tedy má být ukončená.

Chtěl bych se zeptat, co vede fakultní nemocnici k tomu, že se chová vůči nadačnímu fondu, jak se chová. Jednou bylo řečeno, že chce řešit ubytování vlastními kapacitami, podruhé, že to potřebuje pro ubytování sester. Neustále se argumentace vyvíjí. Chtěl bych vás poprosit, abyste se zasadil z titulu své funkce o to, aby možnost poskytovat cenově dostupné ubytování (upozornění na čas) pro nemajetné rodiče byla nadále zachována. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budete mít jistě možnost položit doplňující otázku. Prosím, pane ministře o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nadační fond Klíček a Fakultní nemocnice v Motole historicky dlouhodobě spolupracují v oblasti podpory společné hospitalizace rodiče spolu s dítětem během poskytování zdravotních služeb. V souvislosti s touto činností se nadační fond Klíček staral o část prostor ubytovny, které byly využívány rodiči hospitalizovaných dětí. Nadační fond Klíček ubytoval rodiče, kteří za ubytování platili přímo tomuto nadačnímu fondu. Ten za prostory, o které se staral, neplatil Fakultní nemocnici Motol žádný nájem právě s ohledem na příslušné ustanovení zákona č. 219 o majetku státu, který umožňuje zohlednit sociální účely.

Fakultní nemocnice Motol s ohledem na právě probíhající rozsáhlé stavební úpravy dětské části, resp. polikliniky, však potřebuje pro svoji činnost maximálně využít všechny volné kapacity a prostory včetně prostor ubytovny. Dále Fakultní nemocnice Motol zrekonstruovala část stávajících ubytovacích kapacit, které budou k dispozici jednak doprovodům hospitalizovaných dětí, ale i dalším zájemcům o ubytování, např. doprovodům dospělých, zejména mimopražských pacientů, sestrám, kterých je v současné době nedostatek, stážistům apod. V záměru zrekonstruovat další části ubytovny chce Fakultní nemocnice Motol pokračovat. Tyto záměry však neznamenají, že by doprovody hospitalizovaných dětí nebyly ubytovány, případně že by za jejich ubytování byly požadovány nepoměrně vyšší částky, než tomu bylo dosud ze strany nadačního fondu Klíček. Ubytovaní pro rodiče je zajištěné, je vhodné a dostačující a v současné době nabídka převyšuje poptávku.

Z uvedeného vyplývá, že přenastavením podmínek pro ubytování rozhodně neutrpí rodiče žádnou materiální ani psychickou újmu. Prezentace situace ze strany nadačního fondu je zkreslená. Nedůvodně navozují u rodičů nezletilých pacientů pocit nejistoty a neopodstatněně budí negativní emoce vůči nemocnici. Celou záležitost podrobně projednal se zástupci nadačního fondu osobně pan ředitel Ludvík. Situace jim byla vysvětlena, včetně nastínění možností další spolupráce. Pro Fakultní nemocnici Motol je v současné době z výše uvedených důvodů prioritou vyřešit uvolnění prostor, o které se nadační fond stará. Ten je však uvolnit odmítá a vyvolal mediální kampaň proti nemocnici.

Za hospodaření s majetkem státu odpovídá Fakultní nemocnice Motol a jakékoliv dispozice s ním musí být zdůvodněny i ekonomickým přínosem. Domnívám se, že navrhovaný postup je zcela legitimní a pochopitelný a zahrnuje i seriózní nabídku nadačnímu fondu pro řešení celé situace v rámci legislativou daných možností.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane ministře, děkuji za odpověď. Skutečnost je možná malinko trochu jiná. Argumentace ze strany Fakultní nemocnice Motol se vyvíjí postupně. Nejdříve bylo řečeno, že potřebují prostory pro zřízení ubytování. Potom, že to potřebují pro sestry z Ukrajiny, které přijdou. Poslední

varianta je, že prostory budou sloužit pro sklad nábytku a textilií apod. Čili zdá se, že úplně argumentace není postavena na nějakém reálném základě, že se neustále vyvíjí.

Samozřejmě nemám nic proti tomu, že by fakultní nemocnice poskytovala ubytování v rámci svých prostor v rámci své, řekněme vedlejší hospodářské činnosti, ale předpokládám, že ubytování asi nebude za stejné peníze, tak jak je poskytuje nadační fond Klíček. (Upozornění na čas.)

Takže chtěl bych poprosit o to, jestli ubytování v hotelových prostorách bude za stejné prostředky, jak poskytuje nadační fond Klíček, a jak to tedy ve skutečnosti je, protože argumentace – zákony o majetku státu apod. byly ověřovány na Ministerstvu financí (opět upozornění na čas.) a nebylo potvrzeno, že to tak je.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já samozřejmě tady prezentuji informace, které jsem dostal z Fakultní nemocnice Motol. Ona je zodpovědná za to, jak majetek je využíván, resp. jaké podmínky vytváří svým klientům. Věřím, že se snaží v maximální možné míře postupovat hospodárně a zároveň vstřícně klientům. Nicméně situaci ještě znovu prověřím, tak aby skutečně jak dětští pacienti, tak i jejich doprovod, tak i zájmy a potřeby Fakultní nemocnice Motol byly zohledněny. Víc k tomu v současném momentě nejsem schopen říct, ale prověřím situaci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další interpelaci má paní poslankyně Dana Váhalová na ministra spravedlnosti. Připraví se pan poslanec Simeon Karamazov. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, jednou ze stále neratifikovaných úmluv ze strany ČR je i Úmluva Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi. Tato úmluva vychází především z Palermského protokolu a dalších dříve přijatých instrumentů. Soustředí se na předcházení obchodování s lidmi. Upevňuje prostředky represe vůči obchodníkům a chrání práva a důstojnost obětí. Jedná se o prezidentskou smlouvu. Vláda udělila souhlas se sjednáním už 9. března 2016 svým usnesením č. 200. Ráda bych se zeptala, pane ministře, kdy předpokládáte podpis této úmluvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A pan ministr již kvačí vám odpovědět. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za otázku. Pokud jde o tuto úmluvu v dlouhém seznamu úmluv, které nám dnešní opozice nechala k vyřešení, je

neuvěřitelně dlouhý, tak mám pro vás dobrou zprávu, protože úmluva je již podepsaná. Byla podepsána 2. května 2016. V tuto chvíli intenzivně pracujeme na věcech, které je nezbytné učinit k předložení úmluvy Parlamentu ČR a dokončení ratifikačního procesu. Takže můžete očekávat, že to k vám přijde velmi brzy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat, položíte doplňující otázku. Je tomu tak? Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Já spíše poděkování, pane ministře. A doufám, že stejně dobrý osud bude mít i ta řada následujících dohod. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pani poslankyně. Nyní interpelace pana poslance Karamazova, také na ministra spravedlnosti. Připraví se pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane ministře, v akademických kruzích jste znám jako poměrně velký nepřítel rekodifikace soukromého práva, zejména nově přijatého občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích. Z řady vašich vystoupení jsem vyzoroval, že tyto předpisy jsou dle vašeho názoru špatné a je zapotřebí je urychleně změnit, než v praxi způsobí nenávratné škody. Tak jste se vyjádřil i po svém nástupu do funkce ministra spravedlnosti.

Nejsem právník, abych oba předpisy důkladně zhodnotil. Když se však podívám na sněmovní tisk č. 642, který má prezentovat onu ministerskou novelu občanského zákoníku, zůstal jsem zklamán. Místo opravdu komplexní novely máme před sebou torzo o několika desítkách novelizačních bodů.

Chci se vás proto pane ministře zeptat, co za předkládaným návrhem vězí. Je to změna vašeho názoru na kvalitu občanského zákoníku, nebo pomalá práce zaměstnanců ministerstva? Nebo snad nedostatek politické vůle klíčový soukromoprávní kodex změnit?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Požádám pana ministra o odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za tuhle otázku. Já jsem skutečně v akademických kruzích znám jako někdo, kdo patřil k nejhlasitějším odpůrcům nové kodifikace. Trvám na svých názorech a obávám se, že se postupně jejich pravdivost začíná v praxi ukazovat. S tím jsem také nastoupil na Ministerstvo spravedlnosti, nikoliv ovšem v té době v pozici ministra, ale v pozici prvního náměstka, a tehdy jsme vypracovali s mou legislativou skutečně poměrně rozsáhlou novelu, koncept rozsáhlé novely občanského zákoníku, protože jsme skutečně zastávali tehdy,

v prvním roce účinnosti toho zákoníku, přesvědčení, že je ještě čas provést takovou rozsáhlou změnu, protože většina praxe ještě stejně ten zákoník používat řádně nezačala. Tehdy jsme ovšem narazili na rozhodnutí mé předchůdkyně, která nesouhlasila s tak rozsáhlou změnou z legitimních důvodů, a proto byla zvolena varianta pouze novely drobné, kterou nyní máte ve svých rukou zde v parlamentu. Já jsem později již neobnovil ty práce, protože se domnívám, že mezitím uplynul čas, a čas je v tomto směru důležitý faktor. Mezitím praxe začala ten zákoník používat tak, jak je, a nechtěl jsem tu praxi destabilizovat.

Takže my tu novelu máme připravenou a teď provádíme práce směřující k vyhodnocení již nabíhajících prvních poznatků z praxe a chceme využít tyto podklady k tomu, abychom potom připravili nějakou větší novelu až s nějakým odstupem od účinnosti nového zákoníku. Ted' se soustředíme na tu drobnou novelu, zároveň posloucháme, co se děje v praxi, co se děje v doktríně, a teprve po dokončení té drobné novely představíme nějakou novelu větší.

Pokud jde o zákon o obchodních korporacích, situace je odlišná. Tam se mi podařilo sestavit poměrně široce reprezentativní skupinu odborníků a daří se nám tam nalézt konsenzus, což byl problém u toho občanského zákoníku. Tam jaksi ti autoři byli velice tvrdě proti jakýmkoliv změnám. U toho zákona o obchodních korporacích to tak není, takže ten konsenzus je tam lepší a novela, kterou v nejbližších týdnech předložíme do legislativního procesu, je z tohoto důvodu podstatně ambicióznější, byť i tak to není přepsání zákona o obchodních korporacích, ale je to změna řady drobnějších věcí, které tam byly možná zanedbány.

Tolik k tomu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Ještě přijde doplňující otázka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za celkem logickou odpověď. Pokud se jedná o ten občanský zákoník, máte představu o časovém horizontu té větší změny?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Já chystám na podzim tohoto roku takovou cestu po soudních krajích, kde budeme diskutovat se soudci zejména z té první linie, to znamená z okresních soudů, o jejich zkušenostech s novým občanským zákoníkem, a na tento sběr poznatků by potom už na počátku dalšího roku měly navázat přípravné práce. Bude ovšem evidentně na mém nástupci po volbách, aby tu věc potom vyslal do legislativního procesu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jako další vystoupí se svou interpelací pan poslanec Jiří Zlatuška. Bude interpelovat pana vicepremiéra vlády Bělobrádka. Připraví se pan poslanec Chalupa. Prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane vicepremiére, s výjimkou několika hodin před měsícem byl vypnut informační systém pro výzkum a vývoj na Úřadu vlády. Dnes je v provozu stránka www.rvvi.cz, která se jako nový systém tváří. Vedle ní funguje stránka sdružení Věda žije! rif.vedazije.cz. Ta stránka Věda žije funguje jako standardní informační systém. To, co je provozováno na Úřadu vlády, je pouze úvodní obrazovka, drtivá většina odkazů sděluje, že nejsou funkční.

Na druhou stranu, vy jste pro Haló noviny uvedl k tomuto systému, že systém funkční je: "Dnes, kdy kdokoli potřebuje jakýkoli dotaz, tak si nás může požádat a my mu odpovíme, protože ta data máme." Z toho soudím, že je provozováno místo počítačového systému nějaké call centrum, které není nikde avizováno, nejsou nikde telefonní čísla, nejsou nikde webové adresy, kde se na to ptát. Takže bych se chtěl zeptat na parametry fungování tohoto systému, kterým je odpovídáno, kolik lidí v tom call centru pracuje, kolik dotazů za hodinu títo lidé tímto způsobem jsou schopni zodpovědět, jaké jsou náklady na celou věc a proč jste nesáhli k tomu jednoduššímu, co jste mohli, totiž dát úplná data sdružení Věda žije a udělat odkaz na jejich stránky aspoň pro výběr informací o těch pár stovkách tisíc výsledků, které jsou evidovány v databázi RIF.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Požádám pana vicepremiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, jednací řízení bez uveřejnění, které skončilo na žádost konsorcia ČVUT a firmy InfoScience Praha, je podstatným důvodem, proč JŘBU neskončilo dohodou. Byla to otázka ceny. Na opakovanou žádost Úřadu vlády o součinnost při zajištění provozu v době JŘBU nepředložilo takovou nabídku, kterou by úřad mohl legálně využít.

K vaší otázce tedy. Žádné call centrum není, ale je možno se standardními e-mailovými adresami, které jsou veřejně přístupné, obrátit s jakýmkoliv dotazem. Vzhledem k tomu, že data máme, tak jsme schopni na ně velmi rychle zareagovat bez žádných vícenákladů ve vlastní režii.

V současné době je v plném provozu část evidence veřejných soutěží, zkratka VES. Je možné vkládat a zveřejňovat vložené údaje. Část evidence aktivit výzkumu, vývoje, inovací CEA je v neveřejném testovacím provozu a v příštím týdnu by měla být tato část zpřístupněna veřejnosti. Části centrální evidence projektů a rejstřík informací o výsledcích budou zpřístupněny veřejnosti do konce července 2016. CEP i RIV, které jsou nejsložitější, jsou již analyzovány a jsou vytvořeny prohlížeči formuláře. Na stránce rvvi.cz tedy už něco funguje.

My jsme seznámili vládu s harmonogramem nabytí jednotlivých parametrů, vláda to vzala na vědomí s tím, že tento harmonogram doplňujeme. V případě, že kdokoli má jakýkoliv dotaz, může se standardně na nás e-mailovou komunikací, popřípadě telefonicky obrátit a my mu odpovíme, protože data máme.

Co se týká komunikace s jednotlivými partnery, byli seznámeni všichni zástupci poskytovatelů s tím, jakým způsobem se poskytuje, byla s tím seznámena i Rada vlády pro výzkum, vědu a inovace, došlo k ocenění toho, že my jenom nezprovazňujeme ten systém, ale vkládáme mu tam i větší uživatelský komfort, to znamená, že by to mělo mít i novou kvalitu. Takže v případě, že kdokoli potřebuje jakoukoli informaci, jsme schopni mu ji dát jak telefonicky, tak e-mailovou cestou.

Je určitě pravda, že na základě komunikace s poskytovateli bude také zachován systém dávkového předávání informací do systému pomocí XML, který je nutný zejména pro datový modul RIV a CEP a který umožňuje zachování aplikací třetích stran používaných významnými institucemi na poli vědy. Co se týká Vědy žijte!, tak to je občanské sdružení. My všechna data máme, která potřebujeme, a jsme schopni veškeré informace podat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pan poslanec se chystá položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane vicepremiére, odpověď, co jste dal, tu nepovažuji za korektní a je to prostě vytírání očí veřejnosti. Ten systém nefunguje, občanské sdružení Věda žijte! to bylo schopno realizovat za méně než 14 dní do plně funkčního stavu, dokonce tak, že v podstatě fungují všechny vnější internetové odkazy do toho. Žádná informace o tom, jak požadovat údaje telefonicky nebo mailem, na té nefunkční stránce není. Označovat tento systém jako funkční považuji za – myslím, že nepravdivé je to slušné slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan vicepremiér nechce odpovědět, nebo také jsem z toho nepochopil otázku žádnou. Patrně neměl pan poslanec na mysli žádnou další otázku.

Přejdeme k sedmé interpelaci. Pan poslanec Bohuslav Chalupa bude interpelovat nepřítomného pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci aktuálního stavu bezpečnosti České pošty. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, proč dne 14. 4. 2016 v parlamentu na interpelaci pana kolegy Horáčka o bezpečnosti na poštách a v dopise místopředsedovi bezpečnostního výboru kolegovi Zahradníčkovi prokazatelně neuvádíte pravdu, a tím vystavujete pracovníky pošty a celou veřejnost zvýšenému riziku ohrožení života a zdraví? Ptám se na to v souvislosti s přepadením pošty v Karlových Varech, kde došlo k hrubému porušení pravidel bezpečnosti a ochrany zaměstnanců pobočky České pošty. Pobočka byla a je plně připojena k dohledu společnosti Česká pošta Security, s. r. o., která díky svému chaotickému a neprofesionálnímu postupu poslala výjezd Policie České republiky na jinou pobočku. Vyšetřila již Policie České republiky tuto událost? Byli řešeni viníci této situace? Jak?

Kdo konkrétně nese přímou odpovědnost za nezabezpečení pošty ve Skřípově, kde byla bez možnosti si přivolat pomoc brutálně zavražděna paní vedoucí pošty, když jste byl o těchto případech osobně a písemně několikrát od 20. 7. 2014 do současnosti prokazatelně informován, ač jste to při interpelaci dne 14. 4. 2016 v parlamentu popřel?

Je pravdou, že byly neodborně odpojeny stovky poboček pošt a dokonce 70 z nich je stále ponecháno bez připojení k dohledu, což je odborně zdokumentováno? U kolika pošt ještě Česká pošta Security, s. r. o., neprovedla, a to ani po termínu, předepsané revize a kontroly zabezpečovacích systémů dle české státní normy? Proč dodnes nemáme informaci o tom, zda pulty centrální ochrany České pošty Security, s. r. o., mají, či nemají potřebnou certifikaci? Uvědomujete si, že riskujete ohrožení všech osob na poštách? Jak to budete řešit?

Nevadí vám, že pan Mgr. Petr Zoubek, dříve bezpečnostní ředitel pošty, spolupracovník Romana Janouška, byl z pošty za vyšetřování na korupčním jednání v roce 2012 propuštěn a nyní znovu pracuje v České poště Security, s. r. o., když jste byl o těchto vztazích s Romanem Janouškem a jeho vyšetřováním Policií České republiky v roce 2014 informován? Nepovažujete to za závažné bezpečnostní riziko?

Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan ministr není přítomen, bude mu tedy odpovězeno písemně.

Paní poslankyně Věra Kovářová bude interpelovat taktéž nepřítomného pana ministra Andreje Babiše ve věci veřejného opatrovnictví. Prosím. (Ministr Babiš stojí u vládní lavice, poslankyně Kovářová na to předsedajícího mimo mikrofon upozorňuje.) Aha, pardon, pane ministře. Omlouvám se panu ministrovi, je přítomen pan ministr. Tady vás mám napsaného jako omluveného, takže ruším omluvu pana ministra Babiše. Prosím paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, už jsme vás ani nečekali, protože jste byl omluven bez udání důvodu. Tak jsem ráda, že jste dorazil, a doufám, že vaše schůzka v restauraci byla k vašemu užitku a k užitku všech přítomných.

A nyní k interpelaci ve věci veřejného opatrovnictví. Potěšila mě informace, že ve vládě konečně došlo ke shodě ohledně budoucí podoby financování výkonu funkce veřejného opatrovníka. Nechci teď hodnotit, zda systém a parametry jsou nejlepší možné, ale nepochybným pokrokem je už to, že se mezi zainteresovanými ministerstvy podařilo dosáhnout shody.

Ráda bych se nicméně vrátila ke svému dotazu, který jsem panu ministrovi položila už během posledních interpelací a na který bohužel odpověď od pana ministra nezazněla. Můj dotaz zněl takto: Řada obcí a měst vykonávala tuto činnost dosud na vlastní účet. Zastupovaly tak vlastně stát, který jim na jejich výkon nijak hmatatelně nepřispíval. Obzvláště v případech menších obcí a měst, na jejichž území se nacházejí sociální ústavy, by to znamenalo nemalé výdaje, a znamená. A to

nemluvím o organizačním a dalším zatížení. Nebylo by rozumné a férové poskytnout těmto samosprávám v rámci nového zákona určitou kompenzaci?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, no, nejdřív bych komentoval tu restauraci. To nebyla restaurace, to byl šenk. Mají tam jenom točené pivo, nealko, občas utopence. A byl to šenk, kde byl pan prezident Dlouhý z Hospodářské komory a ten majitel pan Šimek nevěděl, co je EET, nemá pokladnu, tam to píše na ty lístečky. A dovolil jsem si tam jít tedy ve 13 hodin. Já si myslím, že jste měli pauzu. Takže já jsem dneska na obědě ani nebyl, takže se omlouvám všem opozičním poslancům, že jsem si dovolil přes obědovou pauzu ještě pracovat a vysvětlovat tomu živnostníkovi i s paní manželkou, co je to EET. Zdržel jsem se tam do 13.50. Pokud třeba bych hlásil příští obědovou přestávku, kde se nacházím, tak samozřejmě jsem připraven to tak dělat.

Ohledně příspěvku na výkon státní správy a financování, já myslím, že za naší vlády se to pohnulo, a vlastně jsme poprvé uvolnili peníze na veřejné opatrovnictví. Mnoho let to nikdo neřešil a obce po tom volaly mnoho let. Poprvé – a myslím, že to i ocenil předseda Svazu obcí a měst pan Lukl – jsme tedy uvolnili 350 milionů korun. Ohledně příspěvku na výkon státní správy se od roku 2017 navrhuje pětiprocentní zvýšení, to znamená, že ve srovnání s rokem 2016 dostanou územní rozpočty o půl miliardy korun navíc. Z toho pro obce je 375 milionů, pro Prahu 42 a pro kraje 53. Takže já si myslím, že se snažíme to nějak kompenzovat. Navíc obce dostávají podstatně víc peněz z RUD, protože máme meziročně vybráno o 30 miliard daní navíc, takže určitě to v těch rozpočtech musí být vidět. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Prosím, paní poslankyně, doplňující otázka.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Ohledně opatrovnictví jste mně neodpověděl na tu otázku a týká se to toho, zda by nebylo vhodné kompenzovat ty minulé náklady, protože pro některé obce to byly skutečně milionové částky. A mám pocit, že některé obce podaly už i ústavní stížnost. Jinak velmi vítám to, jakým způsobem se bude řešit veřejné opatrovnictví v budoucí době.

Jinak jste mě tedy inspiroval tím vašim vysvětlením ohledně toho šenku, ale nevím, jestli nejsou skutečně ti živnostníci trochu zmateni ohledně účinnosti zákona. Zda bych se tedy v této souvislosti mohla zeptat na finální harmonogram zavádění EET, protože myslím, že jsme se dozvěděli teď o odložení účinnosti nebo o plánovaném odložení účinnosti. Jestli byste mně to mohl vysvětlit, jaký je vlastně finální harmonogram EET. (Předsedající: Čas.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, o vaši doplňující odpověď.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Myslel jsem si, že paní poslankyně je spokojená, že jsme jako první vláda, která to řeší, a že jsme uvolnili 350 milionů korun a plus ta kompenzace je přes ty daně, které vybíráme navíc. A ohledně EET, když nás vyzve Hospodářská komora k nějaké debatě, tak já na to reaguji a nic se nezměnilo. Nyní samozřejmě platí termín, který byl, 1. 12., a vedeme o tom diskusi, jsou na to různé názory. A samozřejmě proč bych o tom nemohl diskutovat nebo vyslovit nějaký názor. Nic odloženo nebylo ani není, platí původní termín. Nicméně chodím do firem, chodím mezi živnostníky, vnímám jejich požadavky, jejich názory a děláme různé semináře. Vyslovil jsem se o tom, že vnímám požadavek Hospodářské komory, že o tom přemýšlím, ale nikdy jsem neřekl, že se něco odkládá nebo že by se něco měnilo. Je to jako úsměvné, když tedy i kdyby se to posunulo, jako myslím, že se to neposune, tak 26 let jsme neměli žádnou evidenci tržeb a teď zase je nějaká starost, že o tom mluvíme. Ano, je to advent, je to před Vánoci. Nepochybují o tom, že někdo zase zorganizuje nějakou šperkářku, která je ukřivděná, že na Staromáku, když půjdu na svařák nebo na trdelník, tak tam bude někdo, který bude kolabovat, jako náhodou, o tom nepochybují, že se o to nepřátelé EET postarají. Ale zatím se nic nemění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Devátou interpelaci přednese pan poslanec Jiří Valenta, který bude interpelovat paní ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci vhodnosti užívání státního znaku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, zajímal by mě váš názor, a to jako titulární představitelky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, a teď té tělovýchovy v tomto případě zejména. Zeptal bych se vás na prostý fakt, že se na reprezentačních dresech našich sportovců, nejnověji na dresech fotbalových reprezentantů ČR, konkrétně teď na Euru, objevuje symbol, znak, který pro diváka neznalého heraldiky vizuálně prakticky nezohledňuje Moravu a Slezsko jako integrální součást ČR, ačkoliv zákon číslo 352/2001 Sb. ve svém § 3 odst. 1 písm. g) jednoznačně určuje pro případy reprezentace ČR užití takzvaného velkého státního znaku, který tomuto požadavku plně odpovídá. Doslova vám cituji z uvedeného zákona: "Velký státní znak se užívá k zevnímu označení dresu sportovců reprezentujících ČR."

Vážená paní ministryně, nedomníváte se, že jde o porušování platného zákona Fotbalovou asociací České republiky, které navíc může svým negativním přesahem do patriotického citění některých občanů ČR vyvolávat či nahrávat zcela zbytečným třenicím mezi obyvateli Čech, Moravy a Slezska? Tento dotaz na vás pokládám z toho důvodu, že se na mě obrátilo několik desítek lidí, které tento znak, respektive torzo velkého státního znaku, na dresech reprezentantů ČR ve fotbale vidělo v televizních pořadech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Poprosím paní ministryni.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týká zákona, který byl citován, tak z mého pohledu se nejedná o možnost, ale skutečně povinnost, protože to lze usoudit z těch ostatních možností, které jsou tam uvedeny nebo takzvané možnosti. A samozřejmě praxe je vykládá tak, že se jedná o povinnost.

Co se týká vysvětlení, zda se jedná, nebo nejedná o malý státní znak, tady se domnívám, že ho můžeme definovat jako spíše logo reprezentace, což je v rámci fotbalového prostředí využíváno i jinými zeměmi, ale to nic nemění na tom, že z mého pohledu by naši reprezentanti měli mít onen velký státní znak. Z tohoto důvodu si dovoluji navrhnout, že situaci, která se stala na Euru, projednáme na Národní radě pro sport v srpnu, a následně bych dala jasnou zprávu, jak toto bude zajištěno ve sportovním prostředí do budoucna.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji. Už ani ne otázku jako poděkování. Touto odpovědí jste mě uspokojila. Samozřejmě víte, že přece naše Ústava začíná slovy: My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak víc takových spokojených odpovědí. Děkuji, paní ministryně i pane poslanče.

Desátou interpelací přednese pan poslanec Josef Nekl, který bude interpelovat přítomného pana ministra obrany Martina Stropnického ve věci informace k průjezdu armády USA územím ČR. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, členové vlády, kolegyně a kolegové, včerejší odpoledne Poslanecká sněmovna projednávala působení sil a prostředků Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2017 a 2018. I když se některá vystoupení dotkla také umístěním a pobytem jiných vojsk, především armády Spojených států amerických, na cizích územích, nevystoupil jsem k této problematice, protože nesouvisela s bodem jednání. Využívám tedy dnešních interpelací k získání informací.

Chci se vás proto zeptat, jak dlouho dlela armáda Spojených států amerických v našich vojenských zařízeních, to znamená ve Vyškově a v Přáslavicích, a s jakým cílem kromě nácviku součinnosti s Armádou ČR. Ve veřejném prostoru jsem získal informaci, že průjezd americké armády přes naše území nebyl pouze takzvaný nácvik logistiky a součinnosti, ale že to byl svým způsobem krycí manévr ke složení a umístění zbraní a munice ve Vyškově a v Přáslavicích, které leží mimochodem v mém volebním kraji. Proto se vás ptám, pane ministře: Je tato informace pravdivá?

Pokud ano, proč nebyl Parlament ČR informován o umístění cizích zbraní na našem území? Je umístění zbraní předpolím pro budování vojenské základny Spojených států amerických na našem území, a tím i realizaci dalšího dočasného pobytu? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já se vám přiznám, že jsem měl dojem, že jsem o tom přesunu už řekl v podstatě všechny šroubky a maticky, ale vidím, že asi úplně všechno jsem nevyčerpal. Víím, že asi není zvykem odsud klást otázky, ale skoro bych se osmělil a zeptal se, odkud máte, prostřednictvím pana předsedajícího, informaci o tom, že by snad někde měl být pokoutně uložen nějaký takový materiál. Já dostávám informace i toho typu, za kolik jsem prodal Spojeným státům Brdy. Já bych si dovolil skoro to zařadit do stejné kategorie. Podobných informací asi nebudeme ušetřeni ani v budoucnosti. Naopak takových informací bude čím dál tím více a jejich strategie, záměr i jistý cíl je zcela nabíledni.

Ten přesun byl řádně plánovaný, byli jsme osloveni ze strany našich amerických spojenců 26. listopadu loňského roku. Bylo to tentokrát pojato jako přesun kombinovaný se cvičením, s výcvikem, o který měly zájem obě dvě strany, a ten byl zajištěn tak, jak se postupně přesun realizoval. Byly tam v tom noclehy, ať už to bylo na Ruzyni, nebo v Přáslavicích a Vyškově. A mohu vám samozřejmě detailně doložit i program jednotlivých zastávek. Tentokrát to byl, řekl bych k tomu, pracovnější přesun v tom smyslu, až na jednu výjimku, která byla vysloveně vyžádána občany, a to byl takový den otevřených dveří ve Vyškově, nebo den, šlo asi o tři hodiny, tak vlastně se to omezilo striktně na spolupráci těch dvou armád. Mohu vám uvést čísla, mohu vám uvést techniku. Ale jak jsem řekl na začátku, domnívám se, že to už jsem prezentoval v minulosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pane poslanče, vaše doplňující otázka. Prosím.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Já tedy odpovím na otázku panu ministrovi. Napřed přečtu odpověď a pak řeknu, od koho to je a kde to bylo. V minulém článku jste informoval o zbraních, které americký konvoj složil v kasárnách naší armády. Nikdo z reprezentantů vlády na to nereagoval. Proč podle vás mlčí? Odpověď? Jak jsem dodatečně zjistil, americké nákladáky složily zbraně a munici nejen ve Vyškově, ale rovněž v Přáslavicích. O důvodech této operace kryté průjezdem konvoje obrněných transportů s cirkusovou reklamou se lze tedy dohadovat, a tak dále, a tak dále. A je to odpověď vojenského analytika Martina Kollera pro Parlamentní listy. Proto jsem se vás zeptal, co je na tom pravdy, jestli

náhodou se tady něco netají, a tento dotaz jsem dostal asi od pěti občanů z našeho kraje, kteří bydlí v okolí Práslavic. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, vaše doplňující odpověď.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Nechci se dotknout žádného periodika a neudělám to. Ale moc bych prosil, nebo bylo by fajn, kdybychom si tady alespoň v těch elementárních věcech důvěřovali, vážený pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, a ty informace, které my sdělujeme k něčemu, co má svou jistou citlivost, o tom nepochybuji, a kde si občané mohou klást otázky, tak to, jak my o tom referujeme, je to, co odráží skutečnost. A my se rozhodně neuchylujeme k takových praktikám, abychom někde tajně deponovali, nebo skladovali, nebo vykládali nějakou municí.

Možná došlo k nějakému přeslechu nebo přehlédnutí v tom smyslu, že se samozřejmě vezla munice na to cvičení Anakonda do Polska a že mohla být třeba složena při tom přerušení nebo při tom noclehu toho přesunu. To já skutečně v tuhle chvíli nevím, to bych se musel zeptat těch lidí přímo v Práslavicích. Ale rozhodně ne s cílem to tam někde tajně zahrabat. Takže já se mohou pouze odkázat, nebo spoléhat na naši vzájemnou důvěru, že informace tohoto typu tady skutečně, věřte mi, předkládám s nějakou seriózností. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Petr Kořenek bude interpelovat v jedenácté interpelaci pana ministra dopravy Dana Ťoka ve věci rekonstrukce železniční stanice Vsetín. Prosím.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové. Vážený pane nepřítomný ministře, i přesto, že jsme spolu mnohokrát jednali, dovoluji si vás požádat o upřesnění informace k termínu rekonstrukce železniční stanice Vsetín. Víme oba, že bylo odvedeno spousta práce, proběhlo mnoho jednání. V současné době Centrální komise Ministerstva dopravy připravuje schválení studie proveditelnosti na trase Hranice – Střelná.

Dovolím si připomenout, že se jedná o třicáté největší nádraží počtem cestujících a v současné době je zde naprosto nekomfortní situace pro nástup cestujících. Je zde nemožnost nástupu a výstupu tělesně postiženého občana. To jsou všechno věci, které si zasluhují, aby tato rekonstrukce proběhla co nejdříve a zároveň aby samozřejmě proběhly i další rekonstrukce nádražních budov v rámci regionu. A tady si dovoluji ještě doplnit svůj dotaz, kdy proběhnou rekonstrukce ve Valašském Meziříčí, Rožnově pod Radhoštěm a Bystřici pod Hostýnem.

Prosím vás tedy o vaše stanovisko a případný harmonogram možných rekonstrukcí těchto železničních stanic a zároveň děkuji za vstřícnost a dosavadní spolupráci na zlepšení dopravní infrastruktury našeho regionu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan ministr není přítomen. Bude vám tedy odpovězeno písemně.

V dvanácté interpelaci paní poslankyně Olga Havlová bude interpelovat přítomného pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci doprovodu dětí v nemocnici. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře. Chtěla bych se vás zeptat na přizpůsobení nemocnic pro přítomnost hendikepovaných rodičů u dětských pacientů. Obrátil se na mě jeden hendikepovaný tatínek, jehož pětileté dítě má podniknout operační zákrok na specializované dětské klinice v Brně na Černopolní. Jedná se o případy, kdy je nemocné dítě fixované na rodiče, jehož tělesné znevýhodnění zapříčiní to, že se o ně nemůže sám starat.

Nicméně otec se nemůže o dítě sám starat v nemocnici a musí být tedy přítomna i matka. Nemocnice nabídla matce ubytování pouze v ubytovně, a přestože rodiče byli ochotni zaplatit nadstandard, nemocnice jim přítomnost u dítěte buď nechce, nebo ani nemůže zajistit a dítě by díky tomu bylo traumatizováno.

Chtěla bych se proto zeptat, zda jsou nemocnice schopné na takovou mimořádnou situaci reagovat, zvláště pokud se jedná o specializovanou dětskou kliniku. Naši hendikepovaní občané mají život i tak dost složitý, a proto by jim alespoň tato malá drobnost mohla v životě pomoci. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, možná bych k tomu řekl to, že můj úřad tady připravil obecnou odpověď o tom, jak je to s doprovodem rodičů s nemocnými dětmi. Ale předpokládám, že paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího toto nechce vědět. Že je tady nějaký konkrétní případ, kde tak jak mi byl vyličen, tak samozřejmě chápu, že z hlediska tohoto speciálního případu dítěte i jeho rodičů je maximální zájem, aby se to nějakým způsobem vyřešilo a to dítě bylo doprovázeno svými rodiči, kteří jsou v tomto specifickém, že potřebují nějaké speciální podmínky z hlediska zdravotnického zařízení.

Já samozřejmě tento případ neznám a poprosím potom o nějaká konkrétní data, eventuálně národně těch pacientů, a budu to řešit s ředitelem Fakultní nemocnice Brno. Předpokládám, a teď mi dovozte zase prostřednictvím pana předsedajícího, že je to asi způsobeno tím, že stavební dispozice toho zdravotnického zařízení byly realizovány v době, která nepamatovala úplně na přístup takto hendikepovaných pacientů, respektive hendikepovaných rodičů dítěte, a že to není úplně jednoduché technicky vyřešit. Ale myslím si, že tam, kde je dobrá vůle, tak by to nějakým způsobem bylo možné.

Pevně věřím, že se nám podaří už v tomto volebním období zahájit program rekonstrukce významných velkých nemocnic v České republice, tak jak to schválila

vláda v loňském roce, a bude možné při těchto rekonstrukcích už myslet i na tyto případy, myslet na hendikepované, tak aby to nečinilo nějaké technické potíže. Ale ještě jednou, tento případ konkrétně prověřím, zavolám, zjistím a věřím, že při dobré vůli se nějakým způsobem bude dát řešit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně je spokojená s odpovědí? Děkuji. A tím můžeme přejít k třinácté interpelaci. Nicméně pana poslance Beznosku nevidím, tudíž jeho interpelace propadá.

Přikročíme k čtrnácté interpelaci. Pan poslanec Karel Rais bude interpelovat pana vicepremiéra Pavla Bělobrádka ve věci výpadku a provozu informačního systému VaVaI. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. V době, kdy jsem koncipoval svoji interpelaci, jsem netušil, že pan kolega Zlatuška se bude ptát na podobný problém. Tak bych navázal na to, co už tady bylo řečeno.

Z mého pohledu se ten problém rozpadá na dvě roviny. Jedna rovina je v podstatě chod informačního podsystemu RIV, protože na to jsou navázány finanční prostředky univerzit a to je klíčová záležitost. Druhá rovina je skutečně víceméně právní, nebo podnikatelsko-právní vztah mezi subjektem a úřadem. Protože v tom si myslím, že je také další problém.

Čili k tomu prvnímu problému. V průběhu května byla odesílána data z výzkumných organizací o výsledcích RIV za rok 2015. To je standardní věc. Ale tím, že ten systém není v podstatě funkční, tak jakou máme jistotu, že byla přebrána tato data korektně a že budou vyhodnocena správně a včas?

Tam ještě, když se podívám na www stránky, tak vy hovoříte o tom, že lhůta pro předávání údajů byla stanovena do 29. května pro výsledky výzkumných organizací, třeba pro ty univerzity, a současně na téže stránce uvádíte, že systém RIV bude v průběhu července postupně uváděn do provozu. Tady ten problém kvality dodávání informací a získávání informací z RIV, z toho podsystemu, je evidentní.

Potom jako člověka, který strávil několik možná desítek let, nebo alespoň několik let ve výpočetním středisku v nejrůznějších funkcích, mě překvapuje, že v podstatě neexistuje kopie informačního systému a že jste víceméně myslím oficiální a že jste jakési rukojmí soukromého subjektu, který s vámi... (Předsedající upozorňuje na čas.)

Tak druhý dotaz je, jaký je současný stav jednání s konsorciem, které provozovalo informační systém VaVaI, a jak zajistíte, aby nedošlo k dalšímu finančnímu vydírání státní instituce, tím myslím vaší sekce, ze strany soukromého subjektu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane vicepremiére, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, co se týká RIV, tak data máme, ta došla, zatím hodnocení 2015/2016 není žádným způsobem ohroženo, tzn. všechna data byla v květnu přijata s tím, že to, co jediné bude během několika dnů spuštěno, je ten náhled. To znamená, nic se neztratilo, všechna data máme, jsou zálohována a není žádný problém. Co se někde objevilo, že RIV skončil a že ho nemáme, není prostě pravda. Co se týká, zálohování, kopie, všechna data máme, to je zálohované, máme je k dispozici.

Co se týká konsorcia, ti nám dali pouze data a ten zbytek nám nedali a to je ještě věc právního vztahu.

Co se týká toho vztahu s konsorciem, tak oni od JŘBU odstoupili, my teď ještě řešíme některé právní aspekty, které bych teď nechtěl i vzhledem k tomu, že je to poměrně složitá právní záležitost, komentovat, ale jakmile to bude možné, seznámíme veřejnost jak s průběhem celého JŘBU, s průběhem, proč k tomu došlo, proč vlastně nakonec ta původně velmi optimistická očekávání nebyla naplněna. Jsme samozřejmě vázáni tím, že se budeme chovat jako řádní hospodáři. Je to problém, který jsme nějakým způsobem zdědili, od počátku jsme se snažili dohodnout. Ale my nemůžeme porušit zákon o veřejných zakázkách. To znamená, ani to překlenovací období za těch podmínek, tak jak nám to nabídli, jsme nemohli vzhledem k zákonu o veřejných zakázkách akceptovat.

Samozřejmě mě ty komplikace, ke kterým došlo, mrzí, vyvodil jsem z toho důsledky, zodpovědným za systém je můj náměstek a ten to pocítil na penězích.

Výsledkem bude to, že budeme dále provozovat celý systém ve vlastní režii, odstoupíme od outsourcingu, ten systém bude levnější. Proč třeba ještě některé věci nejsou spuštěny, je důvod, že chceme, aby měl lepší kvalitu, tzn. nejen že bude obnoven, ale bude v jiné, komfortnější situaci pro uživatele. Myslím si, že už ta první funkcionalita, tak jak máme zprávy z RVVI, ta je oceňována, že to bude jednodušší. Například pošlete-li dávku, je tam chyba, nebude se zpátky posílat všechno, ale pošle se jenom to, co je problematické apod. Systém tedy postupně nabíhá.

Vytkli jsme si jako vláda, že chceme bojovat proti korupci a proti plýtvání veřejnými prostředky, a ten výsledek, který bude, že se nebude opakovat nic takového, protože to bude provozovat sekce Úřadu vlády nebo Úřad vlády jako takový ve vlastní režii, tzn. budeme plnými pány nad systémem, budeme tam mít lidi, kteří se tomu budou věnovat, tzn. nebudeme závislí na nějakém dodavateli nebo subdodavateli.

Souběžně s těmi programátorskými pracemi probíhá instalace technického zařízení pro provozování na Úřadu vlády, tedy nikoliv dodavatelsky, včetně serverů, zajišťujeme to ve vlastní režii. Rozšiřuje se personální kapacita oddělení informačního systému, abychom to mohli začít provozovat všechno sami. V průběhu dalších 30 měsíců bude kromě otevřeného výběrového řízení zajištěno vytvoření nového softwaru a předpokládáme, že všechny nejdůležitější funkce tak budou zajištěny co nejdříve. Tedy budeme se snažit, abychom to měli ve vlastní režii.

Tímto uspořádáním by tedy mělo dojít především ke snížení nákladů. To chci deklarovat. Naší snahou je, aby to bylo levnější než dosavadní provozování, a to jak

na provoz, tak i na úpravy, a měla by být odstraněna i právní nejistota, resp. spor, kdo a za jakých podmínek a v jakém rozsahu je oprávněn se softwarem nakládat.

Co se týká oprávnění k úpravám prostřednictvím třetích stran, dává Úřad vlády České republiky do budoucna dobrou vyhlídku na získání lepších podmínek.

Tedy abych zopakoval, všechna data, která byla odeslána, máme, máme je historicky, pracujeme s nimi a postupně je budeme zviditelňovat za vyšší kvality a uživatelského komfortu. Data zajištěna máme a opakovat by se situace neměla právě proto, že ji bude provozovat Úřad vlády ve své režii.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec, prosím doplňující otázku.

Poslanec Karel Rais: Mě zaujalo to, že se zbavíte toho outsourcingu, protože jsem přesvědčen o tom, že ti programátoři vás finančně "vydírají". Teď je otázka, zhruba člověk zná ty náklady, které byly na ten stávající systém, teď vy tvrdíte, že ty náklady budou menší. Upřímně řečeno, jsem příliš praktik na to, abych tomu věřil.

Bavme se tedy česky. Máte nějakou představu o těch nákladech, které budou třeba za rok nebo za dva?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Představy máme, ale jak už jsem řekl, z důvodů právních ještě musíme počkat několik týdnů a v řádech týdnů potom představíme celou tu genezi, vysvětlíme i všechny příčiny, protože se nechceme dostat potom do právně nekomfortní situace. JŘBU bylo ukončeno teprve v pondělí, tzn. i tu kalkulaci potom poskytneme s tím, že samozřejmě pokračování, tak jak navrhovalo konsorcium, mohlo pokračovat za stejných podmínek, jenže ty podmínky už byly zesmluvněny před mnoha a mnoha lety a tady se dá předpokládat, že ta úspora bude poměrně značná. Takže konkrétní čísla dodáme, až to bude i z právního hlediska, protože nechceme udělat chybu ještě s nějakou časovou prodlevou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Přikročíme k další interpelaci. Pan poslanec Antonín Sed'a bude interpelovat pana ministra obrany Martina Stropnického ve věcech personální politiky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, v pondělí proběhl uzavřený seminář výboru pro obranu kolem dopadů novely zákona o vojácích z povolání. Z pracovních důvodů v regionu jsem se nemohl zúčastnit, ale obdržel jsem danou prezentaci, za níž děkuji.

Nicméně podle mého názoru se nenaplnily všechny cíle očekávané od této novely zákona, zejména z pohledu transparentní kariéry pro personální stabilitu naší armády.

Praxe ukazuje, že se nový kariérní řád začal využívat tak, že se voják v armádě udržel deset až čtrnáct let, aby pak neměl nárok na výsluhu. A dále s novelou zákona přišli velitelé útvarů o pravomoc prodlužovat závazky profesionálních vojáků.

Proto se chci zeptat, pane ministře, na několik otázek. V armádě schází 5 500 vojáků a ptám se, proč resort obrany plýtvá lidskými zdroji a i zkušených vojáků se zbavuje. Přece vycvičený a zkušený voják je pro zajištění obranyschopnosti země lepší než nově v náboru přijímaný člověk. Pane ministře, proč o bytí a nebytí vojáků z povolání rozhoduje státní tajemník a ne Agentura personalistiky Armády České republiky? A proč o neproduhovávání či produhovávání závazků profesionálních vojáků nerozhoduje Generální štáb, ale Ministerstvo obrany? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Dovolil bych si hned na začátku té odpovědi zcela striktně odmítnout to, že armáda lidským potenciálem plýtvá, nebo že se ho dokonce zbavuje. To je naprosto neodpovídající skutečnosti. Samozřejmě zákon 221, který byl výrazně novelizován a který do vojenské kariéry vnáší, myslím, žádoucí řád a pravidla a předvídatelnost, tak ani ten není dokonalý. My jsme celý rok sbírali veškeré podněty mezi vojáky, co by se na něm dalo vylepšit. Také jsme v tom smyslu měli výjezdní zasedání s výborem pro obranu Poslanecké sněmovny v úterý nebo pondělí tento týden, kde jsme řadu těchto věcí prodiskutovali, a možná, že ten dotaz i plyne trochu z toho, že tazatel se tohoto výjezdního zasedání nezúčastnil.

Přesto bych rád připomněl, že u armády je to trošičku jinak, ale to nepochybně pan poslanec ví, že služební poměr vojáka z povolání je služební poměr na dobu určitou, čili na rozdíl třeba od policistů nejde o celoživotní povolání. To má umožňovat nejen zřízení kariérního postupu vojáků, ale také průběžné doplňování zálohy, kterou armáda potřebuje pro své rozvinutí v případě války. Domnívám se, že vláda se snaží od počátku – ale nejenom snaží, ale dosahuje v tom i určitých výsledků – věnovat ozbrojeným silám výrazně větší pozornost. A pozornost věnujeme samozřejmě i narovnání systémů v řízení kariér vojáků z povolání.

Ale konkrétně to, co skutečně nemohu přijmout, je, že by o bytí či nebytí vojáků rozhodoval v rámci ozbrojených sil nebo ministerstva někdo. Nikdo. Neexistuje člověk jediný, který by měl nějaký monopol na to, že by palcem nahoru nebo palcem dolů rozhodoval o kariérách vojáků z povolání. Tazatel měl patrně na mysli rozhodování o prodloužení trvání služebního poměru konkrétních vojáků. A v tom navážu na to, co jsem řekl před několika vteřinami. Prodloužení trvání doby služebního poměru není automatické. Služební orgány, které o prodloužení rozhodují, si k vojákovi vyžadují řadu stanovisek, což si myslím, že je správné, a ta jim umožní posoudit potřebu ozbrojených sil na pokračování trvání služebního poměru vojáka. Ta stanoviska poskytují jednak nadřízení vojáka, to znamená ti, kteří ho znají z každodenního kontaktu a z jeho bezprostředního výkonu, a pak orgány odpovídající za jednotlivé vojenské odbornosti, ale i další součásti ministerstva, které k vojákům

mohou mít důležité poznatky. Mezi těmi, kdo se vyjadřují, je i státní tajemník v Ministerstvu obrany. To je prosím přirozené, protože jde fakticky o personálního náměstka, tedy osobu, u které se soustřeďují veškeré informace personálního charakteru nejen o vojácích v armádě české, ale o všech vojácích, to znamená o vojácích od vojenské policie, hradní stráže, ve vojenských školách, na ministerstvu, ale i třeba z vojenských nemocnic. Tyto informace skutečně náčelník Generálního štábu ani jeho personální orgány prostě nemají.

A pak bych ještě, protože přece jenom ta problematika je relativně komplexní a vyžaduje určitý detail, ale omezím se na to, že pokud jde o domněnku, že bychom snad po deseti nebo čtrnácti letech propouštěli, aby ti vojáci neměli nárok na výsluhu, tak to bych tedy s dovolením považoval téměř za šíření poplašné zprávy nebo za pomluvu. Skutečně nevím, kdo něco takového šíří. Realita je totiž zcela jiná. Nárok na výsluhové náležitosti totiž existují už od druhého roku a kontinuálně se postupně zvyšují. Při dosažení patnácti let služby sice vznikne nárok na nové dávky, na výsluhový příspěvek a odchodné, ale jejich výše je v tomto bodě poměrně malá a většina vojáků proto raději volí i tak odbytné. Při posuzování, zda má dojít k prodloužení trvání doby služebního poměru, není délka celkové služby a nárok na výsluhové náležitosti vůbec posuzována. Tomu odpovídají ostatně i statistické údaje.

Na závěr jenom upřesnění, že ze 46 vojáků, kterým uplynul služební poměr mezi 12 a 15 lety služby, bylo pouze 13, kterým chyběly jen měsíce do dovršení patnácti let služby, a z nich si dobu služby 8 zkrátilo svou žádostí a další 4 nesouhlasili s prodloužením doby čerpání rodičovské dovolené. Tolik tedy k upřesnění.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vážený pane ministře, zřejmě máme každý trošku jiné informace. Já musím říct, že jak v dopisech, které mi chodí v e-mailech, i při rozhovorech s vojáky, ale taky na rozličných serverech se tyto případy opakují. Ano, možná se jedná o jedince. Ale trvám na tom, že dochází k plýtvání lidskými zdroji.

Já jsem se ptal na to, proč o tom rozhoduje státní tajemník, proč o tom nerozhodují velitelé, kteří přímo znají ty vojáky. Ale doplním otázku. Jaký je tedy konkrétní postup státního tajemníka při rozhodování o dalším osudu vojáků? A opravdu jste, pane ministře, přesvědčen, že původní záměr zákona nastavit nový kariérní postup odpovídá dnešní realitě? Proč, když armáda deklaruje, že chce na řadové pozice dávat nováčky a zkušené vzdělané vojáky zařazovat výše, takto nečiní? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, o odpověď.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Pokud pan poslanec na svých názorech nebo číslech trvá, tak já nemohu odpovědět jinak, než já taky trvám. A můžeme si tady říkat tvrzení proti tvrzení. Ale jestli nás to posune, tak já si to nemyslím.

Já mám ale prostě oficiální údaje. Nemám žádné údaje ze serverů, nemám žádné údaje od někoho, komu se třeba šláplo na kuří oko. Nenajít mezi dvaadvaceti tisíci vojáky nikoho, kdo by neměl pocit, že s ním třeba není nakládáno úplně perfektně a především podle jeho vlastních představ, tak to bychom asi nebyli na tomto světě, ale v nějaké Atlantidě. To, že si třeba někdo stěžuje, a někdo i halasně, a někdo argumentuje a fabuluje, to ještě neznamená, že tomu tak skutečně je. A především to neznamená, že celý ten systém je špatně nastavený. Ostatně jsme o něm mnohokrát i společně jednali a mluvili, různě jsme ho cizelovali a precizovali. Myslím, že jsme pro něj i společně hlasovali.

Jinak nevím úplně přesně, jestli se vnímáme, protože státní tajemník, musím zřejmě zopakovat, není tím monopolním hodnotitelem, tím jediným člověkem, který by rozhodoval o osudech lidí. Jako prvního, kdo o tom rozhoduje a má na to zásadní vliv, jsem uvedl nadřízeného toho vojáka – nadřízeného, opakuji potřetí nadřízeného. Takže nikoli státní tajemník.

Dál bych se snad o tom už nějak nerozšiřoval. Ale přiznám se, že mě docela mrzí, že dílčí případ patrně, možná dva, možná tři, leckdy nepřesně prezentovány, jsou generalizovány a interpretovány málem jako jakási zvůle. S tím nemohu souhlasit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Šestnáctou interpelaci přednese paní poslankyně Jana Hnyková, která bude interpelovat pana ministra kultury Daniela Hermana ve věci zákona o veřejných kulturních institucích. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, přeji krásné odpoledne. Pane ministře, v pondělí mě v mé poslanecké kanceláři navštívila ředitelka Šaldova divadla v Liberci a ředitel Naivního divadla a žádali mě o podporu sněmovního tisku 797, senátní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně některých zákonů neboli zákon o veřejných kulturních institucích, který byl do Poslanecké sněmovny doručen 26. dubna 2016. Při našem rozhovoru jsem se dozvěděla, že i vaše Ministerstvo připravuje tento návrh zákona.

Nechci tady rozebírat financování regionálních kulturních institucí. Víme oba, jak regionální kulturní instituce přežívají a bojují o své místo na slunci. Ale velmi by jim tento zákon pomohl. Moje otázka zní, v jaké podobě se návrh zákona nachází a kdy bude dopracován a kdy přijde do Poslanecké sněmovny. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře. Máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, téma nové právní úpravy pro subjekty působící v oblasti kultury je střídavě více či méně aktuální dlouhou dobu. První úvahy byly vedeny již ve druhé polovině 90. let. Tak jak se mění prostředí v této oblasti, mění se také očekávání, která jsou s tímto institutem spojována. Společně ovšem zůstává jedno, a to předpoklad garance finančních prostředků.

Pokud jde o sněmovní tisk číslo 797, senátní návrh zákona o veřejných kulturních institucích, také jeho předkladatelé deklarují vytvoření systémových předpokladů pro finanční stabilitu kulturních institucí, kterou ale předložený návrh nezabezpečuje. Nejen z tohoto důvodu přijala vláda k návrhu negativní stanovisko. Nechci na tomto místě široce rozvíjet argumentaci spočívající v takových aspektech, jako je nejasnost soukromoprávní či veřejnoprávní povahy navržené veřejné kulturní instituce. Považuji ale za nutné poukázat pro ilustraci alespoň na některé nedostatky návrhu.

Zásadní je především řada otázek spojených s režimem hospodaření. V mnoha bodech je bohužel ignorována vazba na zákon o majetku České republiky. S ohledem na zdroje majetku veřejné kulturní instituce, jímž by měl být mimo jiné i majetek státu, je navrhovaná úprava z hlediska zájmu na jeho ochraně zcela nevhodná. Za vysoce rizikové lze považovat také možnost případného zřizování dalších dceřiných společností, zejména z důvodu ztráty kontroly nad jejich hospodařením. Z uvedeného je zřejmé, že vláda nemohla přijmout jiné než negativní stanovisko. Přesto chápu snahu zpracovatelů o řešení zvláštních požadavků na řízení, hospodaření, odměňování či finanční stabilitu institucí působících v oblasti kultury.

Také je pravdou, že vláda má podle programového prohlášení přijmout zákon o veřejnoprávní instituci v kultuře, který odstraní nedostatky dnešních příspěvkových organizací, odpolitizuje je a zajistí jejich stabilní financování. Ke splnění tohoto úkolu je samozřejmě nutné relevantně vyhodnotit veškeré nedostatky ve stávající právní úpravě a fungování příspěvkových organizací, což si vyžaduje určitý čas. Proto byl termín pro předložení vládního návrhu zákona dvakrát posunut. Nyní je podle plánu legislativních prací vlády stanoven na srpen.

Podstatnou součástí legislativních prací je zpracování tzv. hodnocení dopadů regulace, na základě kterého je aktuálně rozhodováno o nejvhodnějším návrhu řešení. Z dosavadních diskusí a podkladů vyplývá, že zásadním požadavkem je především možnost založení kulturní instituce více zřizovateli. Již nyní mohu konstatovat, že vládní návrh zákona určitě nebude obsahovat možnost zřídit kulturní instituci společně státem a obcí nebo státem a krajem. Na druhé straně je evidentní, že je třeba umožnit společně zřízení kulturní instituce více obcemi nebo městy nebo společně obcí a krajem. V mnoha případech totiž zejména městská divadla logicky zajišťují kulturní služby nejen pro občany daného města, ale celého kraje.

Ministerstvo kultury musí při přípravě vládního návrhu zákona vzít v neposlední řadě v potaz i existenci nového občanského zákoníku, který upravuje řadu otázek pro všechny formy právnických osob. Nepominutelnou skutečností je také to, že potřeba nové právní úpravy, resp. zásadních změn ve fungování je identifikována hlavně pro regionální divadla případně orchestry a sbory. Z jiných oblastí, například muzeí, tato poptávka neazznívá.

Závěrem mi dovoluje vrátit se na začátek svého vystoupení, kde jsem zmínil problém finanční stability kulturních institucí, pro kterou je třeba mít v celém systému dostatečný objem finančních prostředků. Pokud se týká regionálních divadel a stálých symfonických orchestrů a sborů, Ministerstvo kultury se podílí na jejich financování prostřednictvím programu, ve kterém je pro rok 2016 alokováno 73,4 mil. korun. Ministerstvo kultury neustále usiluje o navýšení prostředků v tomto programu a jsem přesvědčen, že pokud se toto podaří, bude významná část problému kulturních institucí vyřešena.

Tedy do konce srpna bude náš návrh zákona předložen vládě a poté předložen Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně je excelentně spokojena. Děkujeme, pane ministře.

Další interpelaci přednese paní poslankyně Jana Fischerová, která bude interpelovat paní ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci inkluze a zajištění jejího financování. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, budu stručná. Inkluze, to je slovo, které se zde používá poslední rok velice často. Kromě inkluze, inclusio, z latinského názvu, znamená spíš inkluzi do života pro studenty, pro žáky a to by je mělo na život připravit, to vzdělávání. A nyní budu mít už přímo konkrétní dotazy, protože tak jak nám zde bylo řečeno, tak Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy bude považovat prostředky na asistenty za nárokové, a bude tedy hradit stát. Z některých médií jsem se dozvěděla, že to bude jinak, že už byly vypsány šablony, konkrétně že budou prostředky na určitou dobu z operačních programů. Takže mě zajímá, kde je tedy pravda, jak to bude a jestli to bude na dobu určitou. Případně, kdyby to bylo z operačních programů, tak zda toto, jak to bude pokračovat poté. A jestli stejný přístup k tomu budou mít i tzv. praktické neboli speciální školy.

Já jsem takto řekla svoje dotazy a myslím, že mně stačí, když na ně budu mít odpovědi. Moc vám děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosim, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týká asistentů pedagoga, tak pravdou je, že stejně jako v letošním roce, tak i v tom následujícím budou asistenti pedagoga hrazeni z finančních prostředků státního rozpočtu, to znamená z národních zdrojů. Co se týká dalších pozic, které již nyní ve školách jsou, jako například školní psycholog nebo speciální pedagog, tak je pravdou, že na tyto pozice

byly vypsaný také tzv. šablony, kterými si mohou jednotlivé školy o tyto pozice žádat a získají na ně finanční prostředky.

Co se týká těchto pozic, tak fungují v rámci podpůrných opatření tak, že v případě podpůrných opatření 4. a 5. stupně je možné přiznat dítěti nebo škole speciálního pedagoga nebo školního psychologa a v tomto případě dojde ne k jedné nebo druhé variantě, ale ke spojení těchto prostředků. To znamená, že pokud dané dítě získá z daného školského poradenského zařízení podpůrné opatření ve formě speciálního pedagoga nebo školního psychologa, tak pokud už tato pozice na škole bude, ať je hrazena z národních, nebo evropských zdrojů, tak je to v pořádku. Pokud nebude, tak co se týká hrazení, tak u toho 4. a 5. podpůrného stupně to bude tak, že to bude z národních zdrojů, a to do výše 0,5 úvazku. Potom může dojít k situaci, kdy se potká situace, kdy škola má z evropských zdrojů hrazenou takovouto pozici, a zároveň dané dítě získá tento stupeň podpory. Potom dojde ke spojení prostředků a bude možné hradit škole náklady až do 1,0. To znamená základ ten národní 0,5, jak garantuje vyhláška, a podpůrné opatření, plus nadstavba navíc 0,5 úvazek a financování z evropských prostředků.

Zaregistrovala jsem také v médiích tyto informace, takže se nedivím, že mohly způsobit obavy, jak to bude fungovat. Takže bych ještě ráda nabídla, že tak jak to tady říkám ústně, tak ještě podrobněji to popíšu v písemné podobě.

Co se týká základních škol praktických, tak ony buď jsou základními školami, tam potom se pro ně samozřejmě vztahují ty šablony, tak jak jsou vypsaný, anebo jsou nebo se stanou speciálními školami od 1. září a v takovém případě využijí evropské peníze prostřednictvím výzvy, která bude vypsána o prázdninách a která se týká právě speciálních škol. A speciální školy se liší z hlediska podpory z hlediska evropských prostředků pouze tak, že nebudou mít šablony, ale budou si žádat s ohledem na svůj počet, protože jich je málo, o projektové financování. Nicméně i prostřednictvím těchto projektů bude na speciálních školách podpořeno rozšíření školních psychologů, speciálních pedagogů stejně na školách běžných. To znamená, respektujeme v národních i evropských penězích a v politice Ministerstva školství rovnost prostředků směrem k běžným a speciálním školám, směrem k dítěti, s ohledem na jeho potřeby.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně má doplňující otázku.

Poslankyně Jana Fischerová: Mám doplňující otázku velice stručnou: Co bude po tom, až nebude už příliv evropských peněz?

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Evropské peníze, tak jak jsem popsala, nám vlastně slouží jako nadstavba. Rozvinutí systému podpory v rámci našich škol, ať je to kdekoliv, v případě speciálního školství nebo běžného školství. Základ, tak jak jsem definovala, je zaručen z národních zdrojů a z hlediska systémového a udržitelnosti do budoucna to má souvislosti se změnami

financování regionálního školství, které již byly předloženy Poslanecké sněmovně. Prostřednictvím těchto změn budou od plně školního roku 2018/2019 mít možnost školy řešit definování jak pedagogických pracovníků, tak nepedagogických pracovníků tak, aby měly plně financování z normativního financování státu. To znamená, teprve změny financování nám systémově spojí dítě, speciální potřebu a peníze z hlediska národních zdrojů od toho roku 2019 do budoucna. A protože programové období končí až v roce 2022, tak dochází k překryvu a dokážeme systém stabilizovat tak, aby to nebylo k újmě dětí nebo k újmě kolektivu v rámci škol.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Pan poslanec Jan Zahradník bude interpelovat v 18. interpelaci paní ministryni pro místní rozvoj Karlu Šlechtovou ve věci stavebního zákona. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, včera zde na plénu Sněmovny byl projednáván zákon novelizující zákon o posuzování vlivu na životní prostředí. V průběhu projednávání zde několikrát zaznělo to, že je potřebné a žádané, aby byl připraven nový zákon pro povolování staveb, nový stavební zákon, možná zákonem o integrovaném stavebním řízení ho můžeme nazývat. V takovéto podobě jej očekáváme. Předpokládáme, že by tento zákon vnesl do procesu povolování staveb jednoduchost, jasnost a v neposlední řadě také předvídatelnost procesu přípravy ať už pro investory, samotné účastníky toho procesu, ale také pro dotčenou veřejnost.

Já se na vás obracím s dotazem, vážená paní ministryně, v jaké fázi je nyní příprava nového zákona o územním plánování a stavebním řízení. A také se chci zeptat, zdali vaše ministerstvo, které je garančním ministerstvem pro přípravu zákona, zvažuje také otevřít ještě další zákony, třeba zákon o posouzení vlivu na životní prostředí, který by nějak moderoval, modifikoval dnes takřka neomezený vliv ekologických aktivistů, kteří nyní mohou do procesu přípravy staveb vstupovat a v podstatě kdykoli přípravu stavby, která se jim z nějakých důvodů nelíbí, zablokovat. Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, děkuji za dotaz. Problematika společného řízení, resp. jednotného koordinovaného řízení je obsažena nyní již v návrhu novely zákona č. 183/2006 o územním plánování a stavebním řádu, stavebním zákoně, ve znění pozdějších předpisů. Snahou je procesní zjednodušení a zrychlení výstavby tím, že k provedení stavebního záměru budou mít možnost stavebníci využít právě institutu společného řízení, tzn. spojení územního a stavebního řízení do jednoho řízení, s vydáváním jednoho společného povolení, a to jak u jednotlivé stavby, tak i u souboru staveb, což bylo velmi diskutované v průběhu loňského roku při přípravě

této novely, a dále u vybraných staveb speciálních a jiných. Obdobný princip je navrhován i pro integraci posuzování vlivu na životní prostředí buď do územního řízení, nebo do společného řízení. To znamená, že v praxi to bude znamenat, že posuzování vlivu na životní prostředí se nebude již provádět samostatně před řízením u stavebního úřadu, ale provede se ve vzájemné součinnosti stavebního úřadu s orgánem EIA v rámci právě prvního řízení v rámci toho jednotného koordinovaného řízení. Toto je cíl celé novely, kterou Ministerstvo pro místní rozvoj zpracovalo.

Shodou okolností dnes a právě v tuto chvíli od 14.30 probíhá Legislativní rada vlády k této novele. Je to již podruhé, protože tento zákon je velmi složitý a nese s sebou přes 35 změnových zákonů, kdy jeden z nich je právě i zákon o EIA. Jsou tam i další zákony, např. dokonce i horní zákon, zákon o lázeňství. A samozřejmě vykomunikovat také změny v těchto změnových zákonech vůči stavebnímu zákonu bylo velmi složité.

Já bych zde ráda zminila – protože vy jste zmiňoval ve svém dotazu, prostřednictvím pana předsedajícího, omlouvám se, nový zákon. Chtěla bych zde informovat Poslaneckou sněmovnu, že vzhledem k tomu, že novela, kterou nyní zpracováváme, je právě k účelu spojení EIA, územního řízení a stavebního povolení, což zjednoduší, ztransparentní řízení a zkrátí tu dobu vydávání stavebního řízení, nicméně to neřeší všechny problémy stavebního systému v České republice, a vzhledem k mnoha nedostatkům jsem rozhodla, že Ministerstvo pro místní rozvoj již dva měsíce pracuje na úplně novém, zcela novém stavebním zákonu, tzn. rekodifikaci stávajícího zákona o územním plánování a stavebním řízení.

Ráda bych také informovala pana poslance prostřednictvím pana předsedajícího, že jednou z těch věcí, kterou navrhneme v rámci té rekodifikace, bude např. i zrušení těch nejmenších stavebních úřadů, protože budeme postupovat tak, aby stavební úředníci měli samozřejmě kvalitní vzdělávání, školení apod. A jedním z těch cílů, které bych ráda projednala v rámci všech resortů naší vlády, je také převedení stavebních úředníků pod Ministerstvo pro místní rozvoj jako přenesenou působnost státu, protože dochází ke střetu zájmů jednotlivých stavebních úředníků, pokud jsou zaměstnání i na radnici, kdo je investorem. Čili novela přinese cíl – jednotné koordinované řízení, společné řízení, spojení EIA, územního řízení a stavebního povolení. A dále pracujeme na novém zákoně, kde ráda zahrnu samozřejmě i poslance, pokud by měli zájem se účastnit přípravy celého nového systému stavebního řízení v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pane poslanče, prosím, vaše doplňující otázka.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní ministryně, děkuji vám za vaši odpověď. Jednak za tu první část, kdy jste zminila aktuální potřebu rychle některé věci změnit, ale i za informaci, která byla právě meritem toho mého dotazu, zdali připravujete nový zákon, což tedy já kvituji s uspokojením. A také vlastně jste nepřímo odpověděla na moji doplňující otázku, zdali také plánujete přizvat do procesu přípravy toho zákona opozici, což jste řekla, že ano. Takže já samozřejmě za sebe

mohu říct, že rád bych se, i když moje odbornost není úplně přímo stavební, tak aspoň s některými svými kolegy bych to mohl konzultovat, procesu zúčastnil. Tedy ještě jednou děkuji a doufám, že se nám to všechno povede.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Děkuji paní ministryni. Pan poslanec Pavel Šrámek bude interpelovat pana ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci agrární krize nesplněním vládního prohlášení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře zemědělství, ve vládním prohlášení v bodě 3.9 odst. 1 se píše: Vláda vytvoří podmínky pro zvýšení soběstačnosti České republiky v základních zemědělských komoditách, a to prostřednictvím takového nastavení podmínek v rámci reformované společné zemědělské politiky a programu venkova, která povede k rozvoji strukturálně vyváženého zemědělství – opakují, strukturálně vyváženého zemědělství – a potravinářství v České republice. Vláda bude zvyšovat konkurenceschopnost českého zemědělství a potravinářství. Posílí a podpoří především oblast živočišné výroby.

V bodu 3.9 odst. 5 se říká: Vláda bude hájit zrovnoprávnění postavení českých zemědělců a potravinářů v rámci Evropské unie a zajistí kontinuitu poskytování národních podpor a znovuzavedení zelené nafty – opakují, znovuzavedení zelené nafty – i pro živočišnou výrobu.

Reálná situace se po dvou a půl letech nezlepšila, ale dramaticky se zhoršuje každým dnem. Podmínky českých zemědělců jsou diametrálně odlišné od okolních zemí. Chovatelé skotu se rozmýšlejí, zda stáda zlikvidovat už teď, nebo za několik měsíců. To je ta cesta k tomu strukturálně vyváženému zemědělství? To je ta podpora živočišné výroby?

Můj dotaz zní: Co hodláte dělat, abyste plnil vládní prohlášení a koaliční smlouvu, a co uděláte, aby se likvidace českých chovů zastavila alespoň. Nebo vyjádřím se jasněji – kdy přejdete od slov k činům? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové.

Vážený pane poslanče, k té části koaliční smlouvy, kterou jste citoval. Já musím jednoznačně odmítnout vaše tvrzení, že neplním tuto koaliční smlouvu. Myslím si, že Ministerstvo zemědělství je jeden z resortů, který velice významně z drtivé většiny plní koaliční smlouvu. Například vy jste tady citoval znovuzavedení zelené nafty pro živočišnou výrobu. Já bych chtěl upozornit, že zelená nafta pro živočišnou výrobu nikdy nebyla. Protože bavíme se o nějaké úplně jiné části.

My jsme znovu zavedli zelenou naftu pro rostlinnou výrobu, což se stalo, a vy moc dobře víte, a měl byste interpelovat svého ministra financí, proč už dávno na jednání Poslanecké sněmovny nebyla zařazena zelená nafta pro živočišnou výrobu. Vláda ji schválila, pokud se nepletu, na začátku dubna tohoto roku. Takže tady odmítám nést za toto zodpovědnost, byť se v této věci snažím. Můj předseda mého poslaneckého klubu na jednání grémia se snažil, aby tento bod byl zařazen co nejdříve, protože je to naprosto důležitá priorita.

Pokud jde o podpory, mohu doložit na statistických datech za příjem žádostí za rok 2016 i za rok 2015, že se daří, že soběstačnost se zvyšuje, daří se to v sektorech citlivých komodit i v rámci živočišné výroby, přestože tady je takováto krize, jaká je, tak stavy skotu se zvyšují, byť mě netěší drobný pokles v případě dojníc, nicméně celková produkce mléka se meziročně i v této krizové situaci zvýšila.

Jenom prosím pěkně pro korektnost, když pomineme nastavení společné zemědělské politiky, které je nastaveno ve prospěch citlivých komodit, to znamená ovoce, zeleniny, brambor, cukrovky, chmele a živočišné výroby, kdy jsou platby na krávy mléčné a krávy v masné produkci, kde je platba podmíněna narozeným teletem, kde ty částky jsou výrazné, kde se vyplácí podpora přes bílkovinné plodiny, kde je nutný požadavek zatížení dobytčí jednotkou, kde přibyla nová opatření pro welfare za 750 mil. korun, která budou do konce srpna tohoto roku vyplacena zemědělcům, kde jsme dali podmínku zatížení minimální dobytčí jednotkou v případě plateb v rámci LFA na 0,3 VDJ, a bude se to zvyšovat po roce 2018 na 0,35. Odmítám tvrzení, že Ministerstvo zemědělství nepracuje ve prospěch živočišné výroby.

Chtěl bych jenom vyjmenovat meziročně, co děláme pro krizovou situaci, která dnes v zemědělství je. Bylo vyplaceno v průběhu dubna chovatelům prasníc a dojníc 607 mil. Kč. Polovina byla z rozpočtu evropského, polovina z rozpočtu Ministerstva zemědělství. Byly připraveny dva nové dotační tituly zaměřené na kvalitu a na welfare u dojníc – v součtu 850 mil. Kč. Jsou administrovány, jsou přijaty žádosti. Do konce tohoto roku tyto peníze budou vyplaceny chovatelům na účty. Máme v administraci odškodnění škod spáchaných suchem za loňský rok, kde už dneska podle prvních výsledků 90 % žádostí jde za podniky, které žádají kompenzaci na plodiny, které jsou krmné, které jsou podmíněny zase intenzitou živočišné výroby, tedy koncentrací a zatížením dobytčí jednotkou. Tam je ta částka minimálně 600 mil. korun. Už dneska víme, a v pondělí to budu vědět ještě přesněji, že tato částka byla překročena, a já jsem slíbil, že udělám maximum pro to, abychom uspokojili všechny zadatele.

A potom tady máme zmiňovanou zelenou naftu, u které si dovolím navrhnout ve čtvrtek na koaliční radě, aby tato zelená nafta a její vratka byla zvýšena na hodnotu 90 %, což umožní, aby částka, která zůstane v letošním krizovém roce u zemědělců, byla zhruba 900 mil. korun, lehce přes.

Když posčítám jenom ty věci, o kterých jsem hovořil, z národních zdrojů, pane poslanče, je to meziročně navíc 2,9 mld. korun pro živočišnou výrobu. Tím nekončíme. Naše aktivity se upínají také k pomoci v rámci EU. Jednání, které bylo teď v úterý a ve středu, jednání Evropské rady, tak Česká republika možná i historicky poprvé zařadila konečně nějaký bod za ČR a byla to krizová situace

v zemědělství, kde jsme byli jediným státem, který toto téma zvedl, všechny ostatní státy nás zaplat' pánbůh podpořily, kdy žádáme zopakování krizového balíčku z loňského roku v minimální výši 0,5 mld. eur a očekáváme, že tato pomoc by měla být vyplacena zemědělcům ještě v letošním roce.

Takže já dlouhodobě říkám a za tím si stojím, že chovatelé ať už dojníc i prasat i v této těžké době, ti, kteří mají alespoň průměrnou nákladovou cenu 8,28 za litr (upozornění na čas), tak nebudou končit na konci letošního roku v červených číslech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo. Ta poslední věta mě opravdu rozesmála. V červených číslech skončí živočišná výroba v tomto roce, to vám garantuji, pane ministře!

K té podpoře. Já jsem neřikal, že nepracujete. Já jsem jen citoval, že konkurenceschopnost a soběstačnost se zhoršuje, a to vám dokážu tím – vy jste říkal, že ta podpora je 607 mil. a 870 mil. Chovatelé dojného skotu k dnešnímu dni prodělávají 7 mld. Je odhad, že za tento rok budou v propadu asi 11 mld. Tím chci jen říct, že podpora, která tady, jestli to tedy správně sčítám, je 1,5 mld. versus 11 mld., je opravdu kosmetická!

Co se týká welfaru. Welfare byl nastaven tak, že byl určen a pouze jen novým chovům, to znamená vlastně novým statkům, které se postavily za poslední léta, ale na starší a hlavně tedy na malé farmáře, na to si nikdo nedosáhne.

Co se týká sucha. Například polští zemědělci měli vyplaceny kompenzace za sucho minulý rok v říjnu, v listopadu. My jsme za sucho nedostali ještě ani korunu. Víím, že je tam teď připraven balíček, už je procesován. Možná že mi tady budete kontrovat tím de minimis, nicméně situace je taková, že my peníze dostaneme zhruba o rok déle než polští zemědělci. Tak to je opět ta konkurenceschopnost. To je z mé strany vše. Díky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Čas! Prosím, pane ministře, vaše doplňující odpověď.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Já vám, vážený pane poslanče, velice rád zprostředkuji návštěvu několika farem lidí, které znám, kteří mají staré stáje, kteří jsou i malými zemědělci a kteří podmínky welfaru splnili. Mám případ přímo v rodině. Můj bratr je ředitel podniku, má stáje, které jsou staré poměrně dlouho, nebyly minimálně v posledních pěti letech rekonstruovány, a podmínky welfaru dokázal splnit i při těch technologiích a stavebních úpravách, které tam mají, některé museli udělat. A bylo to tak, že od začátku jsme říkali, že welfare není, že dostanete peníze a neuděláte nic. Pro welfare musíte něco udělat, abyste dostali. Takže toto vaše

tvrzení odmítám, a pokud se nepletu, tak většina chovatelů si žádosti podala a welfarové podmínky splnila.

Ke srovnání s Polskem a k suchu řeknu tolik. Vyplatit 400 tisíc eur, tedy 405 tisíc korun v rámci de minimis – tak to si řekněme, kolika podnikům by to reálně pomohlo vyřešit jejich situaci. Vy jste argumentoval tím, že ztráta je 11 mld. Já bych chtěl říci, dojdeme 2,9 mld. litrů mléka ročně. Dneska když je průměrná nákladová cena 8,28, za poslední měsíc je 6,15 korun průměrná prodejní cena, tak mi to nevychází na 11 mld. Jeden z nás asi v matematice byl horší. Když se podívám na to, že dneska v rámci společné zemědělské politiky prokazatelně zhruba korunu vám dotujeme už v rámci všech opatření, která jsou v SZP, tak s těmi 3 mld., se kterými teď přicházím, plus očekávám ještě nějaký balíček EU, tak si stojím za tím, že průměrný zemědělec a ten, kdo je nad průměrem, bude v černých číslech. Kdo dělá litr mléka za 9 korun, na rovinu říkám, tomu neumím pomoci. Ten se musí zamyslet nad tím, proč to s takovým výkonem dělá.

Takže asi tolik ještě k vašim připomínkám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Miloslav Janulík bude interpelovat pana ministra Milana Chovance ve věci jednání bezpečnostního výboru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení ministři, pane nepřítomný ministře, já bych navázal ve své interpelaci na zasedání posledního jednání bezpečnostního výboru. Jenom okrajově, diskuse, které se vedly okolo svolání, jaké bylo, nebo nebylo, jestli to bylo proti zvyklostem. Chtěl bych jenom osvěžit paměť, že jsme zažili před dvěma lety při výjezdním zasedání v Ostravě daleko, bych řekl, méně konformní svolání výboru při chůzi na chodbě. Jednalo se o odvolání tehdejšího ředitele vězeňské služby Dohnala, čili bylo to kvůli personálním jednoho člověka, takovéto nestandardní svolání výboru, a tehdy to nikomu nevadilo. To jenom tak pro osvěžení.

A chci se zeptat. Já jsem se snad ve středu před svoláním toho výboru dočetl v médiích, že se zúčastníte toho jednání výboru, a pak jsem vás tam neviděl. Kdybyste mi odpověděl na to, proč jsem vás tam neviděl, proč jste se nezúčastnil jednání toho výboru, když podle mých informací jste byl dokonce v budově. A pak samozřejmě kdybyste mi sdělil důvody, údajně tedy, jestli je to pravda, byli ti dotčení pozvaní plukovníci zbaveni mlčenlivosti, tak jestli to je pravda, jestli jste je opravdu té mlčenlivosti zbavil, nebo kdo je může zbavit mlčenlivosti, jestli se to zakládá na pravdě.

A pak tedy bych rád, jestli byste se mi vyjádřil k tomu, proč vaši kolegové nehlasovali pro to, aby ti důstojníci vystoupili a mohli říct, co měli na srdci. Tím se vlastně způsobila taková zmatečná situace, která dneska je, protože výbor to mohl v klidu vyslechnout. Myslím si, že dneska jsme byli posunuti o kus dál a nemuseli jsme tady vytvářet nějaké komise. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Panu poslanci bude zodpovězeno písemně.

A pokročíme k patrně dnes poslední interpelaci. Paní poslankyně Pavla Golasowská bude interpelovat paní ministryni Michaelu Marksovou ve věci finanční podpory sociální práce a uprchlíků. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, interpeluji vás ve věci finanční podpory sociální práce s uprchlíky, azylanty. V letošním roce přijala naše republika několik desítek křesťanských uprchlíků z Iráku. Část jich u nás zůstala a dostala v naší republice azyl. Protože integrační proces je vzhledem k jazykové bariéře a odlišnosti kulturního prostředí vzdělávacího systému i pracovního trhu velmi náročný, a to jak časově, tak i z hlediska sociální práce, měl by být systémově uchopen také ze strany MPSV.

Je známo, že Ministerstvo školství, mládeže, tělovýchovy zareagovalo na situaci s uprchlíky tak, že na podporu integrace dětí do škol vyčlenilo finanční prostředky. Ministerstvo vnitra řeší financování integračních aktivit pouze do doby udělení azylu a dále v rámci státního integračního programu po dobu maximálně jednoho roku. Následně se ocitají osoby s azylem bez konkrétní systémové podpory.

Vážená paní ministryně, proto se vás ptám, je si ministerstvo vědomo nutnosti sociální práce s touto skupinou? A pokud ano, je ministerstvo ochotno uvolnit finanční prostředky na sociální práci, která povede k integraci těchto osob do společnosti? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, paní ministryně. To nejlepší nakonec.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, už dnes bez ohledu na nějakou migrační krizi na základě zákona o sociálních službách jsou samozřejmě ti lidé, kteří tady už mají statut azylu, v nějaké kategorii lidí, kteří potřebují pomoc.

Takto – co se týče zákona o sociálních službách, tak tam samozřejmě poskytujeme služby všem, kteří to potřebují. Co se týče podpory z úřadu práce, která se týká aktivní politiky zaměstnanosti, tak tam migranti jsou v jedné z těch několika kategorií, které potřebují speciální pomoc. Samozřejmě pokud o ní požádají. Ale vlastně v tuto chvíli my nemáme žádné nadstandardní výdaje vzhledem k tomu, že tady v podstatě není, nebo nezvýšil se počet lidí v této kategorii, kteří by žádali u nás pomoc. Ale my jsme připraveni. Samozřejmě máme mechanismy na trh práce. Teď na podporu na trh práce budeme zavádět, nebo chceme určit na každém kraji jednoho člověka z úřadu práce, který by měl tuto agendu speciálně na starosti. Ale je to spíše do budoucna, abychom byli připraveni, protože jak říkám, v tuto chvíli se pro nás vlastně nezvýšil nějak počet uprchlíků, kteří by tuto pomoc potřebovali.

A jinak, jak jste už sama uvedla, když ti lidé potřebují jazykovou podporu, tak to je primárně řešeno v agendě Ministerstva vnitra. Ale samozřejmě Ministerstvo práce je připraveno, ale zatím je to příprava preventivní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně nemá doplňující otázku. Stihneme ještě jednu interpelaci. Pan poslanec Josef Zahradníček bude interpelovat nepřítomného pana ministra Dana Ťoka ve věci výstavby technické infrastruktury. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, přeji vám příjemné a dobré odpoledne.

Vážený nepřítomný pane ministře, dne 31. prosince 2015 nabyl účinnosti nový zákon č. 268/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Dosavadní verze zákona umožňovala případy, kdy je vyloučena možnost jiného technického řešení odděleně umístit inženýrské sítě do silničního pozemku, tj. vozovky, a to i v průjezdném úseku silnice. Řeší to § 36 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb. Paragraf 36 odst. 4 byl však novelizován v tom smyslu, že je možné podélně umísťovat vedení technické infrastruktury v zastavitelném a v zastavěném území obce v místních komunikacích. O silnicích se tento paragraf již nezmiňuje. Nově tedy podélné umístění inženýrských sítí do silničního pozemku průjezdního úseku silnic není možné. Zákon tuto možnost výslovně nespecifikuje tak, jak to uváděl zákon do prosince roku 2015. Touto změnou zákona je již téměř šest měsíců znemožněno všem investorům realizovat jejich stavební záměry, při kterých je podélné uložení sítí do silnic první, druhé a třetí třídy v zastavěném a zastavitelném území jediným možným technickým řešením. To je vám doufám známo.

Proto se vás ptám, vážený pane ministře: Podnikají se již kroky k nápravě popsání stavu, a to jaké? A v jakém časovém horizontu se náprava předpokládá a odkdy by měla platit? Případně je možné dát krajským úřadům na přechodnou dobu, než bude zákon upraven, takové pravomoci, že by mohly samostatně rozhodovat, zda je podélné uložení sítí do jejich silnic v konkrétních případech možné?

Děkuji poslancům za pozornost a vám za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. To byla poslední interpelace. Přečtu ještě omluvy. Pan poslanec Karel Rais se omlouvá dnes od 17.20 do 20 hodin, paní poslankyně Berdychová se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Naše jednání bude pokračovat v 18 hodin – Informací předsedy vlády k situaci v Evropské unii.

(Jednání přerušeno v 17.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v našem přerušném jednání, a to bodem, který jsme pevně zařadili.

**Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii
po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie**

Prosím, aby se slova ujal předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka. Pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Hezký podvečer, vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi, abych vystoupil k bodu Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii.

Výsledek referenda o vystoupení Velké Británie z Evropské unie není pro Evropu ani pro Českou republiku pozitivní zprávou. Je to rozhodnutí, které je velmi závažné, a zdá se, že je to také rozhodnutí, které je nezvratné. Jde současně o rozhodnutí s obrovským lidským, politickým, hospodářským a také geopolitickým dopadem. Zatím nemůžeme přesně odhadnout všechny důsledky brexitu ani je přesně vyčíslit. Více to ukáže až budoucnost.

Odpovědnost vlády, kterou vedu, je dobře připravit a provést Českou republiku obdobím změn, které je před námi, zajistit, že pro naše občany bude i nadále garantována stabilita, že pro ně bude garantována prosperita a také maximální bezpečnost. Jsem přesvědčen, že je to možné jen uvnitř jednotné, silné a také stabilizované Evropské unie. Ne mimo ni.

Pokud se podíváme na ty hlavní priority, které jsou v tuto chvíli před námi:

Za prvé, domnívám se, že Evropská unie nyní musí prokázat elementární jednotu a stabilitu.

Za druhé, klidně a také věcně bychom se měli rozejít se Spojeným královstvím.

Za třetí, měli bychom se soustředit na priority, které jsou důležité pro naše občany, na hospodářský růst, na zaměstnanost, na sociální soudržnost a také v neposlední řadě na bezpečnost.

Rozhodnutí britských občanů mě netěší a osobně lituji toho, že Velká Británie z Evropské unie odchází. Je to země, která pro nás byla v dobách komunismu vzorem fungující a tradiční západní demokracie. Prolínaly se velmi významně naše novodobé dějiny. Během okupace v Británii sídlila Benešova československá exilová vláda. Naši letci statečně pomáhali bránit Británii před nacistickými útoky. Naši vojáci často bojovali během druhé světové války na nejrůznějších místech světa právě v britských jednotkách. Po roce 1948 a také po roce 1968 našli ve Velké Británii nový domov mnozí čeští a slovenští političti uprchlíci.

Dámy a pánové, Velká Británie vždy podporovala náš vstup do NATO a podporovala také náš vstup do Evropské unie. Dlouhodobě jsme si s Brity rozuměli, zejména pokud šlo o bezpečnostní otázky, ale také v oblasti ochrany demokracie a lidských práv.

My Češi jsme tedy pokládali za přirozené a logické, že s Brity teď sdílíme i členství v Evropské unii. Pokládali jsme to do značné míry i za završení našich vzájemných dobrých vztahů. I proto je pro nás v Česku rozhodnutí britských občanů v referendu tak významné a současně tak šokující.

Na druhou stranu, vážené poslankyně, vážení poslanci, britské rozhodnutí neznamená konec Evropské unie. Všech zbylých 27 členských zemí tuto středů jasně potvrdilo, že má zájem v tomto unikátním projektu mírové spolupráce evropských zemí pokračovat. A to, že Britové se rozhodli vystoupit z Evropské unie, ani neznamená konec vztahů a kooperace mezi Evropskou unií a Velkou Británií.

Co se teď bude dít dál? Řečeno sportovní terminologií, míč je nyní na britské straně hřiště. Velká Británie musí nejprve oficiálně oznámit svůj záměr vystoupit z Evropské unie. Teprve poté můžeme začít vyjednávat. Budeme přitom jednat o dvou věcech – o smlouvě o podmínkách rozchodu a také o uspořádání nových vztahů se zemí, která nám byla, jak už jsem uvedl, vždy blízka. Přeji si, aby to byla jednání věcná, klidná a racionální. A česká vláda pro to ze své pozice učiní maximum.

Jednání s Brity ale určitě nezačnou dříve než na podzim. Odcházející britský premiér totiž odmítl tento týden učinit oznámení o vystoupení a přenechal to svému nástupci. Jeho nástupce ale dosud není zvolen. Máme tak před sebou minimálně několik měsíců čekání na nezbytný formální krok, který vyplývá ze smluv, a tuto dobu bychom měli využít co nejlépe.

Co je dobré v tuto chvíli zdůraznit? Do doby, než budou jednání ukončena, tedy s vysokou pravděpodobností nejméně dva roky, zůstává Velká Británie členskou zemí Evropské unie se všemi právy a povinnostmi. Bezprostředně se tak nemění podmínky pro náš vzájemný obchod a investice, cestování a ani se nemění britský příspěvek do evropského rozpočtu. A co je mimořádně důležité, nemění se ani práva a povinnosti českých občanů, kteří žijí ve Velké Británii.

Výsledek referenda výrazně rozkolísal britskou politickou scénu, vládní konzervativní stranu i opozici. Má také své zřetelné negativní ekonomické dopady. Vidět to můžeme na propadu britské měny nebo na snížení ratingu Velké Británie. Období politické nejistoty by proto nemělo trvat příliš dlouho především v zájmu Britů samotných.

Je také velmi pravděpodobné, že součástí britského vnitropolitického dění po referendu bude i snaha Skotska, které má už dnes významnou autonomii, má vlastní vládu, má vlastní parlament, o to, aby konečně získalo samostatnost. Skotové současně deklarují, že mají zájem zůstat součástí Evropské unie či vstoupit do Evropské unie. Pokud se Skotsku prostřednictvím nového referenda podaří prosadit odstěpení od Británie, posílí to snahy v Severním Irsku o spojení s Iry. Je zřejmé, že novou britskou vládu čekají nejen jednání s Evropskou unií, ale především souboj o udržení územní celistvosti Velké Británie, tak jak ji známe dnes. I to je důsledek referenda o odchodu z Evropské unie.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, jsou tu ale i konkrétní varovné signály, které se nás již dnes přímo týkají. Jen pár dní po referendu bylo vandaly napadeno polské kulturní centrum v Londýně, objevily se nápisy jako "Pryč s polskou havětí!". Došlo i

na další incidenty. Je to dokladem toho, jak se atmosféra kampaně před referendem v Británii obrátila proti cizincům, zejména proti těm, kteří přišli do Británie pracovat ze zemí Evropské unie ležících ve středu a na východě Evropy. Výrazná přítomnost ekonomických migrantů z nových členských zemí Evropské unie se stala důležitým argumentem stoupenců brexitu. I řada lidí z České republiky si stěžuje na to, jak se atmosféra v zemi směrem k cizincům během kampaně před referendem a po něm změnila, jak se zhoršila.

Takové projevy nevraživosti, nepřátelství, extrémního nacionalismu, musíme jednoznačně odmítnout a žádáme, aby proti nim britská vláda vystoupila a zasáhla. Využil jsem jednání Evropské rady, požádal jsem osobně odstupujícího britského premiéra Camerona, aby učinil vše pro změnu atmosféry ve své zemi. Naši občané mají mít v Británii stejná práva, jako mají Britové u nás. Pracují tam, přispívají k hospodářskému růstu země, která je hostí, a nezaslouží si, aby byli terčem kampaní, které jsou vedeny populisty nebo nacionalisty.

Výsledek britského referenda bude mít samozřejmě dopady i na Českou republiku. Ve Velké Británii oficiálně žije přes 40 tisíc českých občanů. Podle některých odhadů jich je tam možná až dvojnásobek. Velká Británie pro nás představuje třetí největší exportní trh a navíc máme s Velkou Británií pozitivní obchodní bilanci, jejíž přebytek loni činil přes 130 miliard. Na těchto číslech je jasně vidět, jak jsme v Evropě propojeni, a je také jasné, že i když budou Britové mimo Evropskou unii, stejně nás v Evropské unii budou potřebovat a my budeme potřebovat je. Pro budoucí uspořádání vztahů mezi Evropskou unií a Velkou Británií platí, že budeme hledat vyváženou dohodu, která nepoškodí naše ekonomické zájmy a která nepoškodí práva našich občanů. Musíme zajistit, že podmínkou pro přístup Britů na evropský vnitřní trh bude důsledné zachování čtyř základních svobod: volného pohybu osob, služeb, zboží a kapitálu a musí do budoucna jednoznačně platit, že naši občané, kteří žijí a pracují ve Velké Británii, budou mít stejné podmínky jako Britové, kteří pracují tady u nás v České republice.

Abychom byli na vyjednávání s Velkou Británií dobře připraveni, zřídila vláda v pondělí pracovní tým, který bude řešit dopady brexitu a připravovat podklady pro jednání o novém nastavení vztahů. Bude se snažit najít v odchodu Británie i příležitosti, které bychom mohli využít zejména při podpoře firem, které budou chtít své evropské sídlo přesunout z Británie do Evropské unie. Tento tým by se měl také zabývat dalším směřováním Evropské unie, respektive tím, jak vidí budoucí podobu Unie Česká republika. Podmínky odchodu Velké Británie budeme mít během jednání pod kontrolou. Budeme je mít pod kontrolou prostřednictvím Evropské rady. Bude to právě Evropská rada, která bude definovat mandát pro vyjednávání, bude schvalovat kvalifikovanou většinou jeho výsledek a bude také rozhodovat o eventuálním prodloužení dvouleté lhůty. Osobně se domnívám, že dvouletá lhůta nemusí na vyjednávání složitých podmínek odchodu Velké Británie stačit.

Pokud jde o budoucí podobu Evropské unie, chci vyzvat k diskusi o budoucí podobě Evropské unie i vás, poslance Poslanecké sněmovny, chci vyzvat k té debatě i zástupce parlamentních politických stran, protože tady se nyní jedná o nejvlastnější zájem našeho státu a jedná se o jeho budoucnost. Česká republika má otevřenou, exportně zaměřenou ekonomiku, ležíme uprostřed Evropy. Naše prosperita je pevně

spjata s naší schopností vyvážet naše zboží a služby. Dominantním trhem s osmdesátiprocentním podílem je trh Evropské unie. Naše prosperita a náš úspěch jsou tak spojeny s dobrými sousedskými vztahy, s volným pohybem a také s fungující evropskou ekonomikou. I proto je Česká republika zemí, jejíž budoucnost musíme vidět v Evropské unii, nikoliv mimo Evropskou unii.

O politickém smyslu a ekonomickém přínosu našeho zapojení do úspěšného projektu poválečné spolupráce evropských států nemůže být podle mého názoru pochyb.

Výsledek britského referenda nás nutí k zamyšlení, kde vidí Česká republika Evropskou unii v nejbližších letech, jak si ji představujeme, jakou ji chceme mít, jaký odkaz v ní zanecháme našim dětem. Je jasné, že Evropská unie bude pokračovat i bez Velké Británie. Ale Evropská unie nemůže zůstat stejná. Unie musí být pro občany přitažlivější a také užitečnější. Musí být méně byrokratická a akceschopnější. Musí nabídnout svým občanům dostatečný prostor svobody, bezpečnosti, prosperity a také dávat jasnou naději na dobrou budoucnost. Unie musí získat větší podporu občanů, tak aby obstála před atakami těch, kteří usilují o její demontáž. Ti lidé, kteří dnes navrhnou, aby se Evropská unie rozložila, nejsou schopni nabídnout bezpečnější alternativu a nejsou schopni nabídnout ani žádný alternativní projekt prosperity. Jsem přesvědčený o tom, že na reformě Evropské unie se jako Češi musíme podílet aktivně. Musíme jasně definovat své priority, musíme se zasadit o témata, která nás v rámci 27 států Evropské unie spojí, a snažit se vyvarovat těch, která nás potenciálně mohou rozdělovat.

Velký vnitřní trh Evropské unie a výhody, které z něho plynou, stejně jako ekonomická podpora ze strany bohatších zemí Evropské unie prostřednictvím evropských fondů, to není samozřejmost. I když to tak většina z nás už po 12 letech členství v Evropské unii vnímá. Naše ekonomika dlouhodobě roste, především díky jednoduchému přístupu na půlmiliardový trh a díky podpoře evropských fondů. Je také faktem, že díky českému členství v Unii k nám od roku 2004 míří řada investic, jsou vytvářena nová pracovní místa a zvyšuje se životní úroveň.

Jak by měl vypadat náš příspěvek do diskuse o budoucnosti Evropy. Myslím si, že bychom měli ponechat stranou debaty, zda je třeba více nebo méně Evropy. Musíme se soustředit na lepší Evropu. Unie by se měla také zaměřit na praktické obnovení konvergence, tedy přibližování mezd a životní úrovně směrem k bohatším zemím Evropy. Rozdíly mezi starými a novými členskými zeměmi jsou v oblasti životní úrovně, v oblasti mezd stále obrovské a vyvolávají permanentní debaty kolem sociálního dumpingu. Koneckonců i ekonomická migrace uvnitř Evropské unie je dána obrovskými rozdíly v životní úrovni a odměňování mezi starými členskými zeměmi a novými státy, které do Evropské unie vstoupily v posledních 12 letech. K tomu, aby se sblížila životní úroveň v rámci Evropské unie, musíme využít nástroje, které máme k dispozici, politiku koheze, evropské fondy, posílení investic, dokončení digitálního trhu, dokončení energetické unie, podporu volného obchodu napříč Evropskou unií se zbožím, ale také se službami, posílit trh práce tak, aby se vytvářela kvalitní a lépe placená pracovní místa i v té oblasti střední a východní Evropy.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, s ohledem na to, co se děje v sousedství Evropské unie, musíme být také schopni postarat se mnohem lépe o naši vlastní evropskou bezpečnost. Evropa musí mít silnější zahraniční a bezpečnostní politiku, aby byla svými sousedy plně respektována. Měli bychom mít v budoucnu evropskou schopnost realizovat rychle v krizových situacích vlastní vojenské i civilní operace. Evropa musí garantovat svým občanům bezpečí. Je potřebné se tedy vypořádat mnohem důrazněji a společně s přibývajícími hrozbami teroristických útoků. Migrační krize nám velmi plasticky ukázala v posledních dvou letech, že musíme mít mnohem silnější společnou ochranu vnější hranice. Musíme mít schopnost zastavit nelegální migraci a pomáhat preventivně v místech jejího původu. Právě pomalá reakce evropských institucí na migrační krizi podle mého názoru podkopala důvěru řady lidí ve schopnost Evropské unie postarat se o zvládnutí bezpečnostních i humanitárních aspektů velké migrace. I tady se schopnosti Evropské unie musí výrazně zlepšit. Hrozby terorismu, náboženského fanatismu, válek a nestability v okolí Evropy v důsledku klimatických změn a na to vše reagujících velkých migračních vln jsou tak závažné, že jim žádná země nemůže čelit sama o sobě. Pokud máme ochránit naše občany, vyžaduje to spolupráci a silné spojenectví v rámci stabilní Evropské unie.

Evropská unie byla promyšleně svými zakladateli vybudována jako nástroj spolupráce mezi národy v Evropě, jako velký preventivní projekt, který má zabránit opakování nacionálních konfliktů, válek, které jsme zažili v 19. i ve 20. století. A tohle, vážené poslankyně a poslanci, není žádná fráze. Mír v Evropě v uplynulých desetiletích dokázal, že Evropská unie jako pojistka před konflikty mezi státy funguje, a musíme proto Unii udržet i do budoucna. Když to neuděláme a pokud se situace vymkne kontrole, může se z Evropy spolupracujících a vzájemně se respektujících zemí stát Evropa nacionálně motivovaných a obchodně soupeřících států. Tak jako to bylo už v první polovině 20. století. Myslím, že si všichni pamatujeme, k čemu nekontrolovaný nacionalismus vedl a jak tehdy dopadlo Československo. Návrat o 70 let zpátky pro nás musí být z tohoto hlediska nepřijatelnou představou.

Měli bychom začít společně s našimi partnery v Evropě rychle hledat cesty, jak k efektivnější a aktivnější unii dospět. Důvěryhodnou a akceschopnou Unii zajistíme pouze tehdy, pokud všech 27 členských států přinese k jednacímu stolu svoji rozmanitost, svůj jedinečný pohled na věc. V rámci Evropy nesmíme potlačovat různorodost, ale měli bychom ji podporovat. Musíme nechat co nejvíce prostoru k tomu, aby si jednotlivé státy řešily věci, kde není potřeba společných pravidel pro všech 27 členských zemí. A potřebujeme také Evropskou komisi, která bude méně byrokratická a bude více pomáhat hledat kompromisy a rovnováhu. Potřebujeme také posílit pozici Evropské rady, kde sedí reprezentanti jednotlivých členských zemí EU. Není možné, aby váha Evropské rady, která reprezentuje jednotlivé členské státy, byla potlačována a její vliv byl umenšován ve prospěch Evropské komise či Evropského parlamentu. Evropské instituce byly konstruovány jako instituce, které by se měly vzájemně vyvažovat. Proto pokládám za důležité, aby ČR v těch jednáních, která jsou před námi, trvala na posílení úlohy, kterou při změnách v EU bude hrát právě Evropská rada. Pokud debatujeme o reformách, o modernizaci EU,

tím hnacím motorem by mělo být všech 27 zemí EU. Nemůže to být úkol, který se standardně zadá Evropské komisi. To si myslím, že by dobře nedopadlo. Takže cílem je, aby změny v Unii měly pod kontrolou členské státy, aby byly jejich motorem a aby byly jejich iniciátorem.

Musíme být také rychlejší v našem rozhodování. Měli bychom věci dotahovat do konce rychle a efektivně. Tohle není jenom výzva ke Komisi nebo k parlamentu, ale i k nám, jednotlivým členským státům.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, závěrem bych ještě jednou rád zdůraznil, že skutečně aktivně uchopené a aktivně chápané členství ČR v EU je otázkou prioritního národního zájmu. Pozitivní budoucnost a záruku dalšího bezpečného rozvoje ČR vidím v EU. Ale v EU, která je akceschopná. EU, která se dokáže reformovat. EU, která je pro své občany a členské státy užitečná a která je pro ně také důvěryhodná.

Chci poděkovat za vaši pozornost. Chci vyzvat k debatě o aktivní roli ČR v EU a chci také vyzvat k tomu, abychom společně co nejlépe zvládli výzvy, které jsou před námi během jednání s Velkou Británií o brexitu, ale především během debaty o tom, jak reformovat EU a jak zlepšit její fungování. Děkuji. (Potlesk z lavic poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády Bohuslavu Sobotkovi a budeme pokračovat v rozpravě, kterou zahajují. Ještě než udělím první slovo, dovolu mi, abych konstatoval omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy do konce jednacího dne a od 18.50 hodin paní poslankyně Marie Benešová.

První přihlášený do rozpravy je pan poslanec Marek Černoch a další oznámím. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý večer, dámy a pánové, děkuji za slovo. My jsme tady slyšeli, co bychom měli, ale neslyšeli jsme, co pro to bude dělat česká vláda. Pan premiér Sobotka se po britském exitu opět projevil jako člověk, který ignoruje názory občanů. Včera se opřel do Velké Británie za to, že si vůbec dovolila uspořádat referendum. Podle českého předsedy vlády bylo už samotné vypsání lidového referenda chybou. Pan Sobotka se tak postavil po bok předsedy Komise Junckera, kterému se výsledek vůle britského lidu nehodí do krámu, a tak ho soustavně napadá. Oběma pánům evidentně hnulo žlučí, že hrdí a stateční ostrované pobořili jejich evropský domeček. Všichni jsme se tak mohli opět přesvědčit o postoji českého premiéra i celé EU k referendu. Když vyjde, jak potřebuje, tak je to v pořádku. Když ne, je to chyba. Ale referendum je legitimním nástrojem, ve kterém lidé mohou vyjádřit svůj názor. Před ním jsou samozřejmě potřeba analýzy, modelové situace, ekonomické analýzy, aby lidé měli informace a mohli se rozhodnout, ale ta možnost referenda je naprosto legitimní a je to legitimní nástroj, kterého se bohužel naše vláda bojí.

Teď už k samotnému postoji, který má ČR zaujmout po brexitu. Vzkaz Britů je jasný. Nelíbí se nám evropská politika stále těsnější Unie a chceme si o sobě

rozhodovat sami. Tak si rozhoduje Británie a tak to prezentuje Británie. Tak to musí prezentovat každý soudný člověk.

Jaká byla reakce předsedy Evropské komise Junckera? Úplný opak. Vystoupení Spojeného království chce využít k rozšíření eurozóny tak, aby se eurem platilo úplně všude. Ani taková facka, jako je vystoupení Británie z Unie, Junckera neprobrala z jeho eurocentralistické politiky.

Podle nás má být postup zcela opačný. Je třeba zásadně revidovat fungování EU a najít společný základ, na kterém mohou evropské státy spolupracovat. Ten společný základ se jmenuje společný vnitřní trh. To je totiž jediný skutečný přínos EU. Z těch ostatních věcí, ať už je to azylová a bezpečnostní politika, zákaz držení zbraní, nebo zakazování výkonných žárovek, se stal v lepším případě nesmysl, v horším případě se z toho stala věc, která nás přímo ohrožuje. Evropskou unii je třeba vrátit do stavu před Lisabonskou smlouvou, tedy do stavu, kdy jednotlivé členské státy byly suverénní, čerpaly výhody společného trhu, ale zároveň si mohly o svých věcech rozhodovat samy.

Jak už jsem tady nastínil před chvílí, něco takového není možné s lidmi, jako je Juncker nebo Mogherini. Proto je bezpodmínečně nutné, aby Juncker v čele Unie skončil. Musí ho nahradit někdo, kdo bude ochotný naslouchat názorům občanů a kdo přetočí kormidlo integrace zase zpátky ke svobodě a k suverenitě jednotlivých členských států. Volání po těchto změnách evidentně nezvejde z české vlády, a proto chceme, aby vzešlo z české sněmovny. Proto jménem Úsvitu navrhuji usnesení: Za prvé, Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá Jean-Claude Junckera k rezignaci na pozici předsedy Evropské komise. Za druhé, Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ČR, aby zahájila vyjednávání o návratu EU do stavu před Lisabonskou smlouvou. A za třetí, Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ČR, aby podpořila vypsání referenda o setrvání nebo vystoupení ČR z EU. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Chalupa, připraví se pan předseda Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený premiére, členové vlády, všichni přítomní. Já jsem poněkud zklamán z toho, co tady pan premiér přednesl, protože to jsou opět desítky nicneříkajících slov, vět – měli bychom, mohlo by se a tak dále. Očekával jsem, že se tady dozvím něco konkrétního o tom, co tato vláda a její premiér chce činit v EU, aby se brexit neopakoval.

Zopakuji to, co jsem říkal ráno. Jestliže je po bitvě, tak dneska volat, že král je nahý, to fakt umí každý. Ale my jsme rok a půl svědky migrační krize a dalších problémů EU, bavíme se o tom ve výboru pro evropské záležitosti i v podvýboru pro migrační a azylovou politiku, vznášíme různé náměty, a nedostali jsme jedinou odezvu o tom, jak se tyto náměty odrazily v tom, co naši reprezentanti v EU vlastně činí a konají, tak aby k tomu brexitu nedošlo. K tomu brexitu došlo, a jestli nebudeme konat a nebudeme se bavit o konkrétních věcech, tak máme na krku velký problém. A

ta prohraná bitva nemusí být prohranou bitvou, ale může to být začátek prohrané války o existenci celé EU.

Takže já jako opravdu, nezlobte se na mě, ale abych tady poslouchal to, k čemu dospěje průměrný občan na základě informací z médií, to fakt jako je ztráta času. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení doby k faktické poznámce. Pana kolegu Fialu požádám o strpení, protože tady mám dvě faktické poznámky, respektive tři, a to pana premiéra a pana poslance Benešika. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já chci ujistit pana poslance Chalupu, že brexit se skutečně opakovat nebude. Ten už nastal. Možná jste špatně poslouchal, ale je jasné, že to je nezvratné. Zaznamenali jsme sice určité spekulace o tom, že by mohlo být takzvané druhé referendum a podobně. Ale skutečně, pane poslanče, brexit už se opakovat nebude. Je to proces, který se teď odehrává. My se s tím budeme muset vyrovnat. A já si myslím, že máme jasný plán, jakým způsobem jako Česká republika budeme postupovat jak ve vztahu k vyjednávání s Velkou Británií – a já jsem tady jasně pojmenoval, jaké budou naše priority. Pokud chce mít Británie přístup na volný trh, tak my samozřejmě chceme co nejvyšší práva pro naše lidi a naše pracovníky ve Velké Británii.

A pokud jde o otázku bezpečnosti a migrace, tomu jsem věnoval velkou část svého vystoupení a vy jste měl pozorněji poslouchat. A byla to Česká republika, která dva roky jako předsednická země V4 poukazovala na zjevné chyby v migrační politice Evropské komise a některých členských zemí Evropské unie. A byla to Česká republika, která od samého počátku navrhovala to, na čem už se dneska shoduje celý hlavní proud v Evropské unii, a to je posílení ochrany vnějších schengenských hranic. A byli jsme to my jako V4, kdo navrhoval uzavření západobalkánské migrační trasy, které výrazně pomohlo v tom zvládnout migrační krizi. A byla to Česká republika, která jako jedna z prvních zemí ze 27 navrhla zřízení společné evropské pohraniční stráže právě proto, abychom posílili ochranu vnější schengenské hranice.

My pečlivě posloucháme, co se říká i v parlamentních výborech, a také se především pečlivě díváme kolem sebe a od samého počátku jsme byli schopni hodnotit migrační krizi realisticky. Říkám bohužel, na rozdíl od některých kolegů v Evropské unii.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ondřej Benešik, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, musíme si uvědomit, že v tom referendu rozhodli fěrově Britové, nikoliv občané České republiky. Rozhodli se tak, jak se rozhodli, a my prostě musíme jednat. Pokud se

jedná o referendum jako takové obecně, tak někdy se žertem, a myslím, že to nemusí být úplný žert, říká, že první referendum v historii lidstva bylo, když se Pilát ptal davu, jestli má vydat na smrt Ježíše nebo Barabáše. To si také musíme uvědomit.

Důležitá věc je také, že Britové velmi zvažovali migrační záležitosti v tom referendu. Ale pozor, oni nezvažovali, jestli má být migrace mimoevropských států do Evropské unie včetně Spojeného království, ale naopak. Jim vadila, těm zastáncům brexitu, těm kteří chtěli vystoupit a chtějí vystoupit, jim naopak vadila ta migrace zevnitř Evropské unie a výhody, které tito lidé čerpají do Spojeného království. Velmi zkratkovitě říkám, že těmto lidem daleko více vadí polský katolík než pákistánský muslim.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ondřeji Beneškoví. Nyní faktická poznámka – jestli pan předseda Kalousek trvá na faktické poznámce? (Ne.) Netrvá. Tak faktická poznámka pana poslance Chalupy a potom tedy už pan předseda Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuju za slovo. Ujišťuji všechny přítomné, že poslouchám velmi pečlivě vše, co se týká toho, co se děje v Evropské unii, toho, co jsme projednávali dneska ráno na výboru pro obranu, toho, co se dozvídám na podvýboru pro imigraci a azylovou politiku, na evropských záležitostech. A to, že jsem řekl brexit, tak to je průměr. Protože samozřejmě můžeme mluvit o czexitu, o polském exitu a tak dále.

Jestli se budeme bavit tou formou, jak to tady v podstatě praktikujeme, že opakujeme klišé a fráze a neříkáme nic konkrétního, o čem bychom skutečně mohli diskutovat, to se fakt nikam nedostaneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Marka Černocho. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Faktická otázka. Pane premiére, jasná otázka. Prosím vás o jasnou, stručnou odpověď. Chcete, aby pokračoval Jean-Claude Juncker v čele Evropské komise? Ano, nebo ne? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda ODS Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, trochu se posunu mimo tu vnitrokoaliční roztržku, která se tady odehrává, a pokusím se být naopak velmi vstřícný k vládě a ke všem ostatním parlamentním stranám, protože pokládám situaci, která v Evropě nastala, za velmi vážnou, i když si to možná všichni neuvědomují. Myslím si, že pro Českou republiku se v příštích dnech otevrou otázky, které se týkají kvality naší národní suverenity, toho, v jakém společenství se chceme a

budeme pohybovat, jakým budeme čelit tlakům. A že je namístě pokusit se tady nalézt, pokusit se nalézt nějakou národní shodu, alespoň minimální konsenzus, se kterým bychom mohli prosazovat svoje zájmy v Evropské unii.

Nemá samozřejmě smysl opakovat, že Unie se důsledku britského referenda dostala do nové, naprosto bezprecedentní situace, že je to krok do neznáma, že to může znamenat i konec integračního procesu. Uvidíme. Samozřejmě všechny důsledky dnes není schopen nikdo domyslet ani v Bruselu, ani nikde jinde.

Když se podíváme na první reakce bruselských politiků, a často reakce velmi hysterické, tak si uvědomíme, že oni si prostě některé věci nepřipouštěli, nechťeli si je připustit a dosah toho, co se stalo, si nepřipouštějí ani teď. V každém případě můžeme říct, že je to konec EU, tak jak ji známe. A mně je jasné, že po pár dnech a týdnech budeme svědky bagatelizace: ti lidé nevěděli, jak hlasují, a mohlo by se to opakovat. To všechno známe už přece z minulosti z referend, která se opakovala ať už v Dánsku, nebo v Irsku, nebo z referend, která nakonec byla v jistém smyslu ignorována, jako byla referenda ve Francii nebo Nizozemí.

Ale to, co se odehrálo v Británii, je něco kvalitativně jiného. Nepůjde to bagatelizovat. Poprvé se hlasovalo o vystoupení země z EU. To hlasování dopadlo jednoznačně, Britové řekli jednoznačně ano, chceme vystoupit, a také vystoupí. A EU bez Británie – EU bez Británie, to zdůrazňuji – je úplně jiný projekt, než jaký jsme znali, a může nám pan Juncker vykládat, co chce. EU, tak jak byla z Evropských společenství vytvářena, byla samozřejmě vytvářena jako konstrukce, do které Velká Británie neodmyslitelně patří.

Brexit je nicméně, a tak to musíme chápat, nebo zkusme to tak chápat, samozřejmě i příležitost, nebo může to být příležitost. Je to poslední šance, jak EU změnit tak, aby byla do budoucna společenstvím ekonomické prosperity, politické stability, bezpečnosti a také, a to také zdůrazňuji, a také přitažlivým modelem mezistátního uspořádání, což teď v žádném případě není.

A ještě jedno slovo zdůrazňuji a to je slovo "poslední". Poslední příležitost, poslední šance. EU se nejen stále více odcizuje občanům – a já tady používám rád to slovo "odcizení", a musím přiznat, že některé pojmy nadužívané levicí mají svůj půvab a svoji výkladovou přesnost. Unie se po léta odcizuje svým občanům, ale v poslední době také zřetelně oslabuje síly evropských zemí, místo aby je posilovala, a navíc nedokáže vyřešit žádný větší problém, se kterým se v Evropě setkáváme. A stále víc lidí si řeklo: takovou EU nepotřebujeme. A řekli si to britští občané a s nimi si to říká stále víc občanů v jiných zemích EU a říkám to i já. Pokud EU nezměníme, tak se s ní potopíme všichni.

Brexit nám otevírá historickou příležitost pro reformu. A snad to pochopili i představitelé, aspoň někteří představitelé, evropské politické elity a snad to pochopila i vláda České republiky.

Drobná naděje tu je. Za poslední týden jsme z úst dlouholetých zastánců dosavadního směřování Evropské unie, tedy toho utahování šroubů integrace bez ohledu na to, jaká je realita a co si o tom myslí občané, tak jsme od těchto zastánců hlubší integrace slyšeli, že Unii je třeba změnit, aby lépe vyhovovala zájmům občanů EU, že je potřeba ji reformovat. Mně nevadí, že to říkají až teď, a přitom se nám

vysmívali, když jsme to říkali už před lety. Já to беру pragmatically. Je-li šance na změnu, pojďme ji dělat společně, pojďme ji dělat společně realisté i polepšení prointegrační ideologové. Ale i v tomto volání po reformě je zapotřebí dobře číst, rozumět a překládat, co se v eurospeaku, co se v evropském jazyku vlastně říká.

Z úst předsedy Evropského parlamentu Martina Schulze nebo předsedy Evropské komise Jean-Claude Junckera jsme mohli slyšet v posledních dnech volání po Evropě, která je akceschopnější a efektivnější. A pokud byste se zabývali tak dlouho a detailně Evropskou unií jako já, tak byste věděli, že akčnost v bruselském jazyce znamená utužování integrace za každou cenu, a efektivnost byla v historii evropské integrace vždy protikladem k její demokratičnosti a veřejné podpoře. Takže musíme být tady velmi opatrní, protože se zdá, že stejný toxický obsah se nám tu nabízí zabalený v modernějším obalu. A takovouto představu o reformě je potřeba hned a jasně odmítnout. Když už pan Juncker neodstoupil, a to bohužel i hlasy politických stran zastoupených v této Sněmovně, nebyl odvolán, a když už neodstoupil sám, tak aspoň je potřeba mu jasně říct, že takovou reformu, kterou on má na mysli, od počátku odmítáme, protože to by nebyla žádná reforma, to by bylo pokračování v dosavadní špatné cestě, jen bychom po té cestě šli ještě rychleji a ještě bezohledněji.

Budoucí reforma musí jít přesně opačným směrem. Přestat integrovat za každou cenu, zachovat vnitřní trh a vrátit část rozhodování národním státům, odstranit zbytečné regulace a naopak se začít více společně starat o obranu a bezpečnost.

Chci v této souvislosti jasně říct: Teď nejde v první řadě o to, kdy a za jakých podmínek Británie odejde. To je samozřejmě jedno z témat, ale není to to první téma. To první a hlavní téma, o které jde, je to, jak bude Evropská unie vypadat a jak se změni. A v tomto směru musíme vést i politickou debatu v České republice.

Mnozí naši představitelé, včetně mě, mluvili v této souvislosti o potřebě hledání národního konsenzu, národní shody. Sám jsem vyzval k jednání všech demokratických politických stran bezprostředně po vyhlášení výsledku britského hlasování, a jak jsem říkal už na začátku, chci tomu hledání shody, hledání konsenzu ve věci národních zájmů, napomoci i dnes ve svém dnešním vystoupení.

Já jsem, pane premiére, poslouchal velmi pozorně vaši dnešní řeč, ale také jsem poslouchal vaše vystoupení na tiskové konferenci po jednání Evropské rady v Bruselu a mohu říct, že s řadou vámi představených obecných principů, jak směřovat úvahy o budoucí integraci, mohu souhlasit, a to především s těmito: Evropská komise by měla být méně aktivistickou vládou, ale spíše orgánem, který se snaží najít kompromis a shodu v oblastech, ve kterých chtějí členské státy spolupracovat. Dále mohu souhlasit s tezí, že v rámci institucí Evropské unie by měla být posílena pozice Rady coby zastávce zájmů členských států. Integrace by měla mít větší respekt k rozdílnosti národních zájmů členských států. A také, jak jste řekl minulý pátek pro Českou televizi v bezprostřední reakci na výsledek referenda, Unie by měla být flexibilnější. Souhlasím s vámi i v tom, že by měla být posílena spolupráce členských zemí v oblasti bezpečnosti a obrany.

Je také ale potřeba říct hned na začátku té debaty, aby měla smysl, v čem se neshodneme. Neshodneme se například v zásadní věci, a to je v otázce potřeby otevření smluv. Včera jste na tiskové konferenci v Bruselu řekl, že otevírání smluv

není na pořadu dne, neboť by to byl příliš složitý proces. Ale já se obávám, vážený pane premiére, že pokud myslíte slova o nutnosti reformy Evropské unie vážně, a já je tak chci brát, budete si vy i celá vláda muset zvyknout na myšlenku, že reformní proces bude složitý a bude se dotýkat podstatných věcí, jinak to žádná reforma nebude a budou to jenom prázdné fráze, ze kterých vás tady vaši koaliční partneři obviňují. Ten proces bude složitý, a bude složitý i proto, že složitá je nová strategická geopolitická a politická situace, která odchodem Velké Británie z Evropské unie nastává. A česká vláda, česká diplomacie, ale i politické strany jako reprezentantky veřejnosti na tu novou situaci budou muset hledat odpovědi.

Dovolte mi, abych aspoň hlavní body této situace krátce shrnul, abychom si všichni uvědomili, o co se tu jedná.

Za prvé. Dochází nebo dojde ke změně geopolitické rovnováhy v rámci Evropské unie. Odchodem Velké Británie ztrácí Evropská unie něco, co bychom mohli nazvat atlantickou kotvou. A naším úkolem bude nastavit vztahy s Británií tak, aby byla i nadále mostem transatlantické vazby se Spojenými státy americkými, aby byla také naším spolehlivým a klíčovým partnerem nejenom v otázce obrany, ale i v otázce bezpečnosti a zpravodajské spolupráce.

Když mluvím o geopolitické rovnováze, tak musím také připomenout, že to byla Velká Británie, která v rámci Evropské unie vždy vyvažovala tradičně otevřenější vztah některých jiných členských států k Rusku. Vlivové těžiště se v rámci Evropské unie odchodem Velké Británie posune více do středu Evropy a to znamená, že Německo se stane ústředním uniijním hráčem, ještě silnějším než teď, s dostředivým vlivem, a to zejména kvůli ekonomické síle, a nejenom kvůli ní, ale také díky schopnostem civilní mocnosti, kdy je mnohými zeměmi dokonce považováno, ať oprávněně, nebo neoprávněně, za pragmatického krizového manažera. A uvědomme si, co to znamená a co to znamená i pro Českou republiku. Německo bylo a je hlavním zastáncem užší integrace eurozóny, která by měla v očích Německa být jakýmsi nástrojem užší politické integrace. Tuto variantu vývoje, kterou zde teď nastiňuji, nakonec předpokládá i česká vláda ve své strategii působení České republiky v EU. A to je problém. A to je velký problém pro Českou republiku, protože eurozóna je problematická, je problematická ekonomicky i strukturálně, a posunem těžiště moci do Německa, do střední Evropy, lze předpokládat, že vzniknou a zesílí politické tlaky na to, abychom i my co nejrychleji přistoupili do dluhové unie, abychom co nejrychleji vstoupili do eurozóny. Ostatně první signály se už objevují. Česká vláda si bude muset odpovědět na otázku, do jaké míry je to v zájmu České republiky, jak na tyto tlaky a výzvy bude reagovat a taky do jaké míry se tento vývoj slučuje s voláním po flexibilnější a volnější evropské spolupráci.

Ale nalijme si čistého vína hned na začátku naší vnitrostátní debaty. Posílení vlivu Německa přináší další zcela konkrétní otázky. Například to, zda německý koncept Unie tvrdého jádra v podobě eurozóny bude také znamenat třeba tlak na přijetí německého pojetí uniijní, energetické, nebo migrační politiky a další související otázky. Tyto věci nelze ignorovat, nelze o nich nemluvit. Na tyto věci musí mít Česká republika strategii. Musíme jasně vědět, jak postupovat, co je pro nás výhodné a čemu se budeme bránit a s kým se tomu budeme bránit. O těchto věcech je potřeba začít okamžitě mluvit.

Za druhé s touto otázkou souvisí další prvek nového strategického prostředí a to je to, co se nazývá diferencovanou integrací. A ta diferencovaná integrace, o které teď mluví česká vláda, ta je samozřejmě v Evropské unii již do jisté míry realitou, a jak jste sám, pane premiére, řekl, v budoucím uspořádání Evropské unie by měla hrát ještě větší roli. Ale – ale – Česká republika musí zabránit tomu, aby zde vznikla Unie dvou kategorií, například integrační jádro kolem eurozóny a ostatní členové Evropské unie, kteří budou členy druhé kategorie. To bude nesmírně složitá debata, a nejenom nesmírně složitá debata politická, ale i nesmírně složitá debata právní. A vodítkem, jak z této diskuse ven, mohou být principy, které jsou obsažené v reformní smlouvě, kterou Británie s Unií dojednala, která sice není právně platná, ale některé její návrhy jsou stále politicky aktuální. Myslím, že bychom to měli jako Česká republika v jednáních o budoucím uspořádání Evropské unie zohlednit a aktivně s těmito principy pracovat. Mám teď na mysli především výklad principů stále užší Unie, který potvrdila Evropská rada v červnu, kdy to už neznamena, že všichni musejí postupovat stejnou rychlostí ke stejným cílům, a také ten zmiňovaný princip zrovnoprávnění politické reprezentace členů a nečlenů eurozóny, který je z hlediska České republiky mimořádně důležitý.

Tou třetí charakteristikou nové situace je hledání nové rovnováhy mezi evropskými institucemi. Sám jste, pane premiére, zmínil, že musí být posílen mezivládní prvek a že má být posílena role Rady. To Občanská demokratická strana plně podporuje, protože to říkáme už dávno. Nesmí se stát to, co samozřejmě hrozí a čeho jsme v těchto hodinách svědky, že Evropský parlament a Evropská komise využijí stávající diskuse k dalšímu posílení svých pravomocí. Právě brexit a růst radikálních extremistických stran prakticky po celé Evropě nebo ve všech zemích Evropské unie ukazuje, že tato cesta posilování Komise, posilování těchto unijních orgánů nikam nevede. Je to cesta do slepé uličky.

Ale právě v této souvislosti je otázka, zda se spokojíme s neformální, řekněme zvykovou změnou role těch jednotlivých unijních orgánů, k té ostatně dochází, anebo, což je podle mě správnější cesta, budeme chtít tuto změnu kodifikovat v primárním právu Evropské unie. A já se domnívám a chci to říct taky jasně při vstupu do té debaty, že mechanismy současných smluv, mechanismy třeba Lisabonské smlouvy, moc prostoru ke změně rolí jednotlivých evropských institucí nedávají a že bude nutná revize Lisabonské smlouvy.

Další otázkou, kterou bychom si jako Česká republika měli klást, pokud nechceme přispívat k pocitu odcizení našich občanů, je otázka, které politiky a které oblasti z jednotlivých politik vyčleníme tak, aby se o nich nemohlo hlasovat kvalifikovanou většinou, ne aby se nově zařadily do hlasování o kvalifikované většině, abychom ty, které už tam jsou, z toho vyňali, aby nemohlo dojít k situacím, jakým došlo v případě kvót, že jsme právě v tak zásadní věci, která se týká suverenity jednotlivých zemí, mohli být kvalifikovanou většinou přehlasováni. A k tomuto, a na tom se asi všichni shodneme, že to je velmi podstatné, k tomuto je také potřeba otevřít smlouvy a k tomu je také potřeba ty smlouvy změnit.

Z toho, co jsem říkal, by mělo jasně vyplynout, že beze změny smluv to nepůjde, že se jim nevyhneme. Ale všechny, kteří se toho bojí, bych chtěl ujistit, že s velkou pravděpodobností ke změnám smluv dojde tak jak tak, protože po odchodu Velké

Británie musí být kodifikovaná nová váha hlasů v Radě, musí být odstraněny reference o Británii, protokoly o výjimkách, které si Británie vyjednala, atd. atd. Tedy smlouvy se s velkou pravděpodobností otevrou. My bychom měli být na tuto situaci připraveni a neměli bychom se uchýlovat ke starým zvykům – k popírání reality, v tomto případě tedy tvrzením, že smlouvy se otvírají nebudou. Smlouvy se otvírají budou. Veďme o tom debatou. A veďme diskusi o tom, co chceme jako Česká republika ve smlouvách změnit. Jinak se zase budeme divit, že to někdo mění bez nás, místo nás, za nás, a budeme tam mít věci, které tam mít nechceme.

Chtěl bych věřit, že vláda tváří v tvář tady všem těmto novým výzvám, o kterých tu mluvím, najde dost odvahy a postaví se k problémům čelem. Nejhorší, co by se nám mohlo stát, je čekat, jak to tam v Bruselu, Berlíně nebo v Paříži dopadne, co z toho bude. My musíme tady v Praze vědět, co chceme, jaká má být Evropská unie, jaká Evropská unie je pro nás výhodná. My si to tady musíme zformulovat a pak to prosazovat při jednáních a snažit se pro to získat i ostatní. Jinak za nás budou rozhodovat zase jiní. A to je pro mě nepřijatelné. A doufám – doufám stále ještě – že to je nepřijatelné i pro většinu z vás.

Zároveň bych chtěl vládu vyzvat, aby se k nadcházejícímu vývoji v rámci Evropské unie postavila skutečně aktivně, využila těch nových prostorů, které se otvírají, a využila i velmi pravděpodobného, nebo téměř jistého otevření smluv k příležitosti chránit zájmy občanů České republiky. A to není fráze. To má naprosto konkrétní obsah. Kdybychom se neshodli na ničem jiném, tak jsou dvě věci, ve kterých by si Česká republika měla už teď vyjednat výjimky, a to je výjimka z automatického přijetí eura a to je výjimka z azylové a migrační politiky.

Pane premiére, ještě jednou vás oslovím. Jsem rád, že jste opustil svoji prvotní pozici řešit tu situaci co nejrychleji a uznal potřebu formulovat novou strategii vůči budoucímu vývoji v Evropské unii. V této souvislosti přes všechnu vstřícnost, kterou jsem zde doufám dostatečně demonstroval a projevil, přes všechnu vstřícnost musím vyjádřit svůj nesouhlas s formátem, kterým se vláda rozhodla tuto novou strategii řešit, a to je ustavení jakési pracovní skupiny, pracovní skupiny moudrých, která by měla do září zásady té nové strategie formulovat. A jak jsem to pochopil, tak opozice by měla být přizvána až ke komentářům, k výsledkům práce této skupiny.

Toto není dobrý postup. Tento postup, který vláda volí, opravňuje k pochybnostem, zda skutečně myslíte svá reformní vyjádření vážně. Protože tohle je de facto kopírování toho, co dělá na evropské úrovni pan Juncker a jak postupuje Evropská komise, kdy skupina domněle osvěcených byrokratů bude určovat politické reprezentaci, co má dělat, a kdy pak všichni ostatní budou postaveni před hotovou věc.

V této souvislosti vás žádám, vyzývám, prosím, aby se formát té pracovní skupiny rozšířil a aby se demokratické politické strany zastoupené v Parlamentu na práci této pracovní skupiny podílely už od samého počátku její práce. Jedině tak můžeme dospět k nějakému výsledku, který bude odrážet skutečně společné zájmy, které pak může hájit politická reprezentace České republiky bez ohledu na to, jak bude složena.

Za Občanskou demokratickou stranu chci říct, že jsme připraveni aktivně a konstruktivně se podílet na práci této pracovní skupiny. Abych to dokázal, formuluji už teď na závěr svého vystoupení pět principů, které budeme v těch dalších debatách prosazovat.

Občanská demokratická strana bude podporovat takové reformní kroky, které povedou za prvé k Unii flexibilnější a mnohem méně regulované. Za druhé k Unii s větším hlasem národních států. Za třetí k Unii, která zachová integraci pouze v těch oblastech, na kterých se členské státy shodnou. Za čtvrté k Unii se silným vnitřním trhem. A za páté Unii, která bude více spolupracovat v oblasti bezpečnosti a obrany.

Věřím, dámy a pánové, že jsou to principy, na nichž se můžeme shodnout, protože jsou to principy, které jsou v zájmu České republiky. Jsme připraveni jednat o jejich konkrétním naplnění. A doufám, odvažují se doufat, že vláda tuto nabídku, tuto podanou ruku neodmítne. (Potlesk části poslanců z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer. Děkuji panu předsedovi Fialovi. A nyní s faktickou poznámkou pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo. Po něm pan poslanec Ivan Gabal.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající. Pane premiére, členové vlády, paní a pánové, budu jen fakticky reagovat na vystoupení pana předsedy Fialy.

Ano, Evropská unie bez Velké Británie je něco jiného. Ale Velká Británie nebyla zakladatelským státem Evropské unie a také se stala něčím jiným po jejím vstupu. A není vinou britských občanů, že se rozhodli v referendu odejít. Na nekompetentnost Evropské komise jsme upozorňovali dlouhodobě. A mimo jiné to referendum je také vzkaz všem národním vládám, aby přestaly nerespektovat volební sliby. Protože to znechucení, když mám použít spíše správného slova než deziluze, které se používá, o tom, co dělá politická reprezentace po volbách, je tady trvale přítomné.

Pokud jde o potvrzení toho, že je nekompetentní, je samozřejmě krok pana předsedy Komise Junckera, který navrhuje vlastně vnucenou eurozónu. Jak si můžeme v době, kdy bude turbulentní situace ve všech národních státech Evropské unie, nechat odebrat monetární, a chcete-li tedy, politiku, která bude založena právě na tom, jak se bude měnit hodnota koruny vůči ostatním měnám? A opravdu si nemyslí, že emancipace Evropy nemůže jít cestou, kdy bude více byrokracie, ale je prostě potřeba vrátit práva jednotlivým národním státům. A zásadní změnu musím říct, že vidím jenom v tom, že se z nadvládní organizace stane organizace mezivládní. Protože bez takového kroku opravdu ke změně nedojdeme. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuju, pane předsedající. Dámy a pánové, pane premiére, budu mít tři stručné metodologické poznámky, abychom některé věci uvedli na pravou míru.

Za prvé, margin odchodu Britů je 51,5 ku 48,5. Nechci školit ze statistiky, ale právě proto, že je ten mandát velmi slabý, hrozí, že jeho síla z hlediska evropského práva a její prosazení Komisí nebo vyjednávači může vést k velmi destruktivnímu vnitropolitickému vývoji a rozpadu Británie samé. To znamená, není to tak, že ten stav rozpadu Británie bude vyvolávat evropskou, tedy spíš stav rozpadu bude vyvolávat evropskou krizi než naopak. Musíme postupovat velmi opatrně, abychom v tom vyjednávání Británii nerozvalili.

Druhá poznámka. Ukazuje se na té zkušenosti, že lži, na kterých stála kampaň Leave, mají svoji velkou cenu. A tu cenu bude platit celá Evropa. Protože se hlasovalo nejenom o Britech, ale hlasovalo se i o nás. Druhá, je důležité, a tady bych poprosil pana premiéra – za týden máme před sebou summit NATO, to znamená, ta otázka odkrytí severního křídla Evropské unie potenciálním odchodem Británie jako nositele nukleární odstrašující síly a křesla v Radě bezpečnosti musí být kompenzována daleko těsnější spoluprací NATO a Evropské unie. A měli bychom se na to připravit už pro příští summit. Velmi bych prosil i o svolání mimořádného výboru pro obranu nebo konzultační skupiny resortu obrany, zamíni a případně Parlamentu, abychom měli promyšleno, co tam budeme podporovat a chtít. Je to hodně důležité. Je to první summit po této události.

Třetí technická poznámka, a já bych doporučil, aby se pan ministr financí podíval na nové kolo WTO a jeho závěry, protože podle mého názoru (upozornění na čas) jeho závěry neumožní, aby Británie dosáhla na status Švýcarska anebo Norska, a bude velmi těžko získávat jiné vztahy, než má vůči Evropě Argentina. To se dotáhne na naše firmy, na naše pracovníky a podobně a měli bychom přesně vědět, kde jsme.

A poslední –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne, omlouvám se moc, ale váš čas vypršel, pane poslanče. Pokud chcete, přihlaste se k další poznámce. A prosím, dodržujte časový limit.

Pan poslanec Zdeněk Soukup s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Jenom velice krátce, dámy a pánové. Tady se hodně mluví o tom, že je třeba prosadit reformu Evropské unie. Já se ptám, jak je možné ji prosadit, když se, jak říká pan premiér, zatím nechystá otevření Lisabonské, popř. Maastrichtské smlouvy? To je kvadratura kruhu. To v podstatě je téměř nemožné.

Ještě bych se chtěl zamyslet nad tím, že tady říká, že je třeba usilovat o posílení ekonomické, sociální. V současné době je situace taková, že ekonomické posílení z nás může učinit v podstatě cílovou zemi pro migraci. To je to, čemu se chceme vyhnout. My víme, že v současné době Evropský parlament, Evropská komise velice usilovně pracuje na některých směrnících. Například směrnicí na sjednocení azylové

politiky. Nebo směrnici na sjednocení sociální politiky. To opět jsou věci, které nás můžou přivést do situace, kdy se staneme cílovou zemí. To je jasný záměr.

Pak bych chtěl ještě říci něco o té bezpečnosti. My budeme posilovat bezpečnost evropskou. Myslím si, že bychom se měli připravit na nejhorší a zároveň s evropskou bezpečností dbát i o bezpečnost naši. Před chvílí jsem poslouchal tady projev Viktora Orbána. Ten o tom mluví naprosto jasně. Jsou státy, jsou země, které už myslí takhle na zadní kolečka.

A na závěr mi dovoluje jednu takovou poznámku, úvahu, metaforu. Naše účast v Evropské unii, to je sňatek z rozumu. Když pomine rozum u jednoho z partnerů, tak bych řekl, že ten sňatek ztrácí opodstatnění. Nechci vyvolávat zlé duchy, ale na něco takového se musíme připravit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Poslanecké sněmovny. Stačí faktická? Dobře, pane předsedo, faktická poznámka.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Víte, já jsem vždy rád četl Perryho Masona. A Perry Mason říkal, že není možné sníst koláč a chtít, aby na tom talířku zůstal. A to se mi připomnělo, když jsem poslouchal některé argumenty, které tady padají, a to volání po návratu před Lisabonskou smlouvou a před Maastricht dokonce, to je novum, a současně ve stejném vystoupení slyším volání po posílení evropské bezpečnosti či akceschopnosti Evropské unie na světové scéně. To prostě není kompatibilní.

Podívejme se, co bylo výsledkem Lisabonu. Posílení právě role Evropy na světové scéně, vytvoření mechanismů, které umožňují Evropě konat na světové scéně. A pokud tady voláme po nějakém návratu k národním státům nebo k nějakému volnému uskupení, tak to podle mého názoru jde přímo proti tomu zájmu, aby Evropská unie byla akceschopná při řízení těch velkých témat, kterým tady čelíme. A jestli si myslíme, že vyřešíme migraci na nějakém formátu volné kooperace národních států, to prostě nevyřešíme. To potřebujeme řešit na evropské úrovni, potřebujeme evropská řešení.

Takže já bych uvítal věčnou diskusi, ale i diskusi racionální s argumenty, které jsme schopni si odůvodnit, a ne pouze jakési volání a výstřely do vzduchu: zrušme Lisabon, zrušme Maastricht, ono se to vyřeší. Nevyřeší. Protože prostě nebudou smluvní mechanismy k těm politikám, které potřebujeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Martin Novotný, po něm pan poslanec Petr Fiala, po něm pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Pěkný večer. Já bych chtěl zareagovat na vystoupení pana předsedy Poslanecké sněmovny takovou jednoduchou otázkou. Myslíte si, pane předsedo, že euroatlantická civilizace, náš západní svět, ke kterému jsme v tu dobu

ještě nepatřili a dnes patříme, byly silnější v řešení problémů a prosazování své vůle ve světě v různých ohniscích nebezpečí, potenciálních zdrojů imigrací, v době, kdy za tento západní svět mluvili nejvyšší představitelé samostatných a autonomních evropských zemí, jako byla Margaret Thatcherová, Helmut Kohl nebo François Mitterrand? Anebo je to v době dnes, kdy za tento západní svět mluví lidé, které v té Evropě skoro nikdo nezná, s pochybnou demokratickou legitimitou, kteří neprošli ohněm žádných voleb, nelegitimizovali svoji politiku kontaktem s občany, lidé, jako jsou Jean-Claude Juncker nebo paní Mogherini apod.? Já jsem přesvědčen, že ten západní svět v prosazování svého vlivu na planetě jako celku v různých ohniscích nebezpečí byl mnohem silnější, akceschopnější, ještě než prezident Barack Obama oslabil svou politikou tuto euroatlantickou vazbu a než oslabila Evropa sama sebe svou překotnou integrací. Myslím, že historický vývoj to prokazoval. Pro mě je naprosto nepochopitelné, že to spousta lidí nevidí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Faktickou poznámku pan poslanec Petr Fiala, po něm pan poslanec Jiří Dolejš, potom pan předseda Hamáček. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Moje faktická poznámka je také reakcí na vystoupení pana předsedy Poslanecké sněmovny. No, ona realita vás, prostřednictvím pana předsedajícího, opravdu ale usvědčuje z pravého opaku. Ta Lisabonská smlouva neumožňuje Evropské unii ani být silnější, ani být akceschopnější, a dokonce ani nalézat žádná řešení. A právě na příkladu migrační krize jsme velmi zřetelně viděli, že všechna řešení, která byla nalezena a byla prohlašována za evropská řešení, byla řešení, která přijaly státy na mezistátní úrovni, dokonce napříč státy, které jsou a nejsou členy Evropské unie. Prostě Evropská unie, tak jak se vyvinula, proces evropské integrace, tak jak jsme ho kodifikovali do smluv, včetně Lisabonské, k žádnému posílení akceschopnosti Evropy, řešení problémů, před kterými stojíme, nepřispěla.

A věcně k tomu, o čem jsem mluvil já. Já jsem nemluvil o tom, že se máme někam vracet, protože když se tady používají různé citáty, tak jeden starý bych taky připomněl. Nevstoupíš dvakrát do téže řeky. A to je v tomto případě naprosto jasné. Ale to, že se otevrou smlouvy, i když to třeba teď někteří představitelé států i Unie popírají, to je zcela evidentní. A když se otevrou, tak bychom je měli chtít změnit a měli bychom chtít v nich změnit to, co v nich nefunguje. A Lisabonská smlouva je hlavním kandidátem na změnu. Neznám jediný příklad něčeho, co by opravdu fungovalo lépe než dříve na základě Lisabonské smlouvy.

A pokud jde o bezpečnost a obranu, o které mluvím já, tam tu spolupráci lze mezi evropskými zeměmi aktivně rozvíjet a nepotřebujeme k tomu Lisabonskou smlouvu ani ta ustanovení, která v ní jsou. Můžeme to dělat i na mezistátním principu. Stejně budeme muset (upozornění na čas), pokud Spojené státy změní svůj přístup k obraně Evropy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Jiří Dolejš, po něm pan předseda Hamáček, po něm pan předseda Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Je podvečer a řešíme budoucnost Evropy. Já si myslím, že bychom se aspoň měli pokusit dát tolik námětů, aby někdo – a myslím si, že je k debatě kdo kromě vládních stran, které mají určitou odpovědnost – připravil něco, s čím půjde česká reprezentace na ten summit v září pravděpodobně v Bratislavě. A pokud tady je debata o smluvním základu Evropské unie, tak si přiznejme, že tak podstatná změna se nemůže nedotknout smluvního základu Evropské unie. A zúžit to pouze na změnu geometrie evropského rozhodování je absurdní. To od nás občané Evropské unie neočekávají.

Takže ano, Lisabonskou smlouvu jsme ratifikovali. Mám pocit, že pro tu ratifikaci hlasovali kolegové z ODS, jak se říká modus desperandi, tenkrát to nešlo jinak. Ale mnohé z těch, kteří hlasovali pro ratifikaci Lisabonské smlouvy, hodně bolela ruka.

Přiznejme si, že tam asi není všechno v pořádku, že ta revize je na stole, ale do toho září přinejmenším bychom si měli vyříkat, jestli chceme revizi Lisabonské smlouvy směrem k liberalizaci a couvnutí Evropské unie někam k free agreement, anebo jestli chceme lépe nastavit balanci rozhodování tak, aby v Evropě konečně byl evropský občan rovný, evropské státy malé nebo velké byly rovné a evropské národy byly rovné. O to jde! Zkontrolovat a dohnat k odpovědnosti bruselskou byrokracií! O tom se tady teď bavíme. Protože kdyby toho nebylo, tak možná nebyl ani problém toho brexitu.

A nezpochybňujme – kolega Gabal – britské referendum. Ano, bylo to jenom 48 % lidí. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ale byl tam milionový rozdíl. Je to legitimní a troufnu si říct, že ani v kolébce demokracie v britském království nebudou zpochybňovat toto referendum. A ureferendovat se k smrti, dokud nevyjde – (Předsedající se omlouvá a znovu upozorňuje na čas, ale poslanec Dolejš pokračuje, takže předsedající vypíná mikrofon. Zbytek řeči mimo mikrofon.) – tím správným výsledkem, tak to není dobrá vizitka pro demokracii.

Děkuji, že jste mě vypnul. Nebyl jsem k zastavení. Uznávám to.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nebyl jste k zastavení. Pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček, po něm pan předseda Černoch.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se pokusím zareagovat. Za prvé, dá se souhlasit s tím, co říká kolega Dolejš, že by opravdu stálo za to vytvořit nějakou diskusní platformu nad tím, s čím Česká republika pojede do Bratislavy. To si myslím, že je samozřejmě věčný argument, věčný návrh. Myslím si, že vláda na to adekvátně zareaguje, i ve Sněmovně myslím na úrovni výboru pro evropské záležitosti tuhle tu diskusi můžeme vést.

K tomu, co říkal pan kolega Novotný. Víte, ony vždycky ty historické analogie trošku kulhají. Je potřeba se podívat na situaci v té dané době a na problémy, které ti

lidé řešili. A já nevím, jak by Ronald Reagan řešil migrační krizi. To je čistě hypotetická otázka. A pokud se bavíme o efektivitě řešení krizí, tak se asi shodneme na tom, že jednou z neefektivnějších metod byla ta diplomacie dělových člunů. To dělala Velká Británie v 19. století. Když byl někde problém, tak tam poslala dělový člun a vyřešili to. Ale my jsme v 21. století a prostě některé nástroje nepoužíváme a ani nemůžeme použít. Takže ty historické analogie dle mého názoru se musí používat velmi opatrně.

A k tomu smluvnímu rámci. Tak samozřejmě že můžeme zahájit debatu o novelizaci smluvního rámce. Ale musíme se také ptát, jak ta debata bude vypadat a jaký bude předpokládaný výsledek. A já nemyslím, že v Evropě je většina států, které jsou připraveny se vrátit před Lisabon nebo před Maastricht. Tudíž jediným výsledkem této debaty, resp. diskuse o otevření smluvního rámce může být nějaká dvourychlostní Evropská unie, kdy to silné jádro přijde s nějakým svým řešením a teď nás postaví před volbu – buď ho budete akceptovat, nebo se s vámi nepočítá. A to je přece to, co my nechceme.

Tudíž já bych velmi varoval před nějakým otevíráním této debaty, protože podle mě nemůže dopadnout dobře.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane předsedo, že jste dodržel čas, neb i vám bych vypnul mikrofon. Pan předseda Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Já bych chtěl zareagovat na pana předsedu Hamáčka ještě z předchozího příspěvku. Brusel pod tím směrem, pod kterým se v posledních letech ubírá, není schopen chránit své vnější hranice, což jsme viděli během migrační krize. Jediným výsledkem jsou směrnice, jsou nařízení, které chodí na výbor evropských záležitostí velmi často ve formě pouze jenom informativní. Nemůžeme s tím nic dělat. To není cesta a to není směr, kterým se chceme ubírat.

Myslím si, že naopak ten systém změny směrem k větším pravomocem národních parlamentů, členských států jako takových, aby měly možnost se rozhodovat o svých věcech, že to je ten správný směr, kterým by se měla EU – nebo Evropa jako taková, protože dnes už opravdu asi jen těžko lze hovořit o EU, ta skončila brexitem. Tak o Evropě a o budoucnosti Evropy se dá mluvit pouze tímto směrem. Větší pravomoci členským státům, brát v potaz suverenitu členských států. Myslím si, že to je cesta.

A ještě jednou bych se zeptal pana premiéra, jestli by mohl třeba faktickou poznámkou odpovědět, zdali on chce setrvání pana Junckera v čele Evropské komise, protože z článků, které vycházely, tak zaznívalo z české vlády, že i česká vláda má pocit, že pan Juncker není mužem na svém místě. Ale to jsou takové ty politické tanečky. Tak na rovinu, chlapsky, čelem tady říct, jestli chce, nebo nechce setrvání pana Junckera v čele Evropské komise. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Po něm pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Novotný. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chtěl bych zareagovat na vystoupení pana předsedy. Myslím, že předseda občanských demokratů Petr Fiala ve svém vystoupení podal ruku k debatě a formuloval za nás nápady, věci, které bychom měli společně prosazovat, a vyzval k tomu, abychom na tom společně pracovali od zítřka. Podle mě to (nesrozumitelné) jako první. A pak se dohadujeme, zda formálně se musí otevřít ta, či ona smlouva. Jinak na to jdeme špatně.

Ale pan předseda Poslanecké sněmovny říkal, že pak hrozí, že pak bude dvourychlostní Evropa. Tím pádem já z toho čtu, že máme pak patřit do tvrdého jádra. Ale to nejde dohromady z toho, co řekl pan premiér a co jsme ocenili, že cílem reformy je volit – flexibilní Evropa. Tak v čem bude flexibilní? Buď k nám naskočíš a budeš to dělat podle nás, nebo budeš jinde. To si myslím, že není ono. Ale podle mě je mnohem lepší metoda, kterou jsme navrhli my dnes – občanství demokraté. Konkrétní věci, analýza toho, co se nemá řešit kvalifikovanou většinou, ale shodou. Analýza toho, co si myslíme, že bude pro ČR. A když se dohodneme v ČR, pak můžeme svůj názor prosazovat na EU. A také nemusíme uspět. To nám je přece jasné, že nemusíme uspět. Ale my nabízíme aktivní roli, abychom skutečně hájili české národní zájmy. Jsme přesvědčeni o tom, že oblasti jsme definovali tak, že se v nich můžeme shodnout, neříkám, že se v nich shodneme. A já myslím, že na odborné debatě pracovních týmů pak můžeme jít do detailu. Nechtěl bych vést debatu konfrontačně, protože zatím z naší strany konfrontační není.

Můžeme se lišit v pohledu na věci. Respektuji jiný názor na otázku evropské integrace, ale my si skutečně myslíme, že EU se musí změnit, anebo skončí. Byli bychom raději, aby se změnila. A hledíme spolu pozici ČR, jak se má změnit, a pak hledíme spojení. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Fiedler s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Novotný. Po něm pan premiér, po něm pan předseda Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer. Přiznám se, že jsem nebyl přítomen celou dobu tady té debaty. Ale z toho, co poslouchám, už tady jsem zaregistroval dva rozdílné přístupy. Jednak to, co říkal kolega Jiří Dolejš ohledně toho, že by měla být posílena větší autorita i malých států. Že by měly být rovnoprávné všechny mezi sebou. Potom jsem zaregistroval ze slov pana předsedy Hamáčka a i z ostatních slov jiných evropských politiků, že toto není princip, se kterým se nutně musí počítat. Že se mluví stále o dvourychlostní Evropě.

Měli bychom si asi ujasnit, o čem a jaké budou pozice vlády, která bude vyjednávat v Bratislavě. A já tady hlavně mířím na to, že už jsme byli svědky toho, že Poslanecká sněmovna přijala nějaké usnesení nebo měla tendenci vybavit vládu nějakým mandátem pro jednání na této úrovni, a nakonec stejně jednání pana premiéra bohužel nebylo v souladu s usnesením Sněmovny. Dokonce jsem zaregistroval, teď nevím, jestli vycházím z médií, ze sdělovacích prostředků, že to byl poradní hlas. Já tedy mám v odpovědi na svoji písemnou interpelaci, ke které se dneska dopoledne nedostalo, že pan premiér řekl, že bere jako samozřejmou věc, že

vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně. A já doufám, že obzvláště v této věci to bude platit. (Hlas ze sálu.) Nebude to platit. Ano? Tak prosím vás, vnímejme slova nebo signál pana premiéra, že nebude platit to, že vláda bude odpovědná této Poslanecké sněmovně. To asi nepotřebuje dalšího komentáře. Všichni to vnímejte, vy poslanci, občané, pokud to sledujete. K tomu není co dodat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Novotný. Po něm pan premiér, po něm pan předseda Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Děkuji za slovo. Já naprosto sdílím hérakleitovský výrok, který tady byl připomenut, že nevstoupíme dvakrát do stejné řeky. Já jsem v žádném případě nemyslel nějakou reminiscenci. Faktická obsahová řešení z dob velkých postav evropské historie. Myslel jsem něco úplně jiného, systémového. Že tito lidé měli výhodu, že fungovali v institucionálním systému, kde měli nějaký mandát, z toho vyplývající autoritu k podstatným rozhodnutím a zároveň funkční prostředky na realizaci těchto rozhodnutí.

Evropská unie nedisponuje ve své současné podobě ani jedním. Jednak její představitelé mají velmi slabou vzhledem k mechanismu, jak jsou generováni, autoritu, legitimitu. A zároveň mechanismy, které mají k dispozici k realizaci svých opatření, jsou velmi často nulové. A vidíme to na neschopnosti zajistit třeba ochranu vnějších hranic apod. Mně šlo o ten institucionální rámec. O ničem jiném nemluvil předseda Fiala ve chvíli, kdy zmínil nutnost revize smluv, které institucionální rámec a způsob rozhodování a vykonávání rozhodnutí definují. Jestli si nepřiznáme, že je v zásadě chybný, že popírá celou historickou zkušenost fungování demokratických institucí jak v Evropě, tak i v jiných částech západního světa, kde probíhaly integrační procesy, třeba ve Spojených státech, tak se nepohneme dále a pod tím kotlem bude voda vařit stále více.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan premiér s faktickou poznámkou. Po něm pan předseda Kalousek.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Hodně jsem přemýšlel, jestli mám využívat faktickou poznámku, protože je tam celá řada kolegů, kteří čekají se řádnými. Ale chtěl jsem to ještě udělat, protože tady zazněly některé věci, na které bych rád za v čase reagoval.

Za prvé. Já určitě беру návrh na zapojení parlamentních stran do diskuse o mandátu pro naše jednání na půdě EU a pozitivních změnách v EU. Pojďme vytvořit buď nějakou pracovní skupinu, nebo rozšířme tu vládní. Dohodněme se na nějakém funkčním schématu, tak aby to mělo smysl, a využijme dva měsíce, kterou jsou před námi, k tomu, abychom se pokusili vydefinovat oblasti, kde se shodneme. Já si nemyslím, že se shodneme absolutně. Určitě máme odlišné názory. Ukazuje to i debata o institucích, o tom, kde posílit Evropu, kde ji nechat tak, jak je. Čili

nemusíme se shodnout ve sto procentech, ale myslím si, že jsou tady oblasti, kde bychom mohli vydefinovat nějakou širší shodu napříč politickými stranami. Takže souhlasím s tím návrhem a rozšíříme pracovní skupinu nebo ji upravíme. Udělejme to během několika příštích dnů, abychom se přesně dohodli na formátu.

A druhá poznámka. Já jenom tady k debatě, kolegyně a kolegové, abychom si uvědomili, co byly argumenty, které vedly k brexitu. To nebyli evropští byrokrati. To byli pracovníci z Polska, ze Slovenska, z Česka, z Maďarska na britském trhu práce. To byl ten problém. Víte, že Británie otevřela svůj trh práce. Nepřijala žádná ochranná opatření. My jsme to tehdy ocenili, že vlastně máme možnost okamžitě vstoupit na její trh práce. A dneska se po letech ukazuje, že možná ty země, které otvíraly trh práce postupně, tak z pohledu svých vlastních obyvatel se s tím dokázaly vyrovnat.

Čím ti lidé argumentovali? Že pracovníci z východu a ze středu Evropy snižují mzdy, že zatěžují infrastrukturu, že je příliš lidí a dětí do školek, do škol, že jsou přetížení lékaři v těch městech, kam přišli pracovníci ze střední a východní Evropy. Tohle byl ten nejsilnější argument, který byl používán v rámci brexitu. (Předsedající: Čas.) Takže prosím mluvíme o realitě tak, jak v Británii vypadala.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Kalousek, po něm paní poslankyně Miroslava Němcová. Všechno faktické poznámky. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan premiér mi to usnadnil, protože tu nabídku vyslovil a já mu za to děkuji. Ta vládní skupina je, já ji chápu jako skupinu expertní, ale každá expertní skupina musí mít nějaké politické zadání, a my bychom se, aniž bych vás teď obtěžoval prioritami TOP 09, měli pokusit o to shodnout se na základních prioritách, které ČR v rozhovorech bude prosazovat. Obecně se asi všichni shodneme na tom, že je potřeba mít jasnou naši pozici o tom, co EU dělat má a musí, to znamená, kde její kompetence by měly být spíše posíleny, a co naopak dělat vůbec nemusí, to znamená, kde její kompetence by měly být decentralizovány. Asi na tom nenajdeme úplně společnou řeč, ale pokus o to společné politické zadání a najít aspoň výrazně většinový názor je podle mého názoru nezbytný. My se hlásíme do té debaty s naprosto konstruktivním přístupem a s vědomím, že se budeme snažit o budoucnost ČR v rámci podle našeho názoru jediného uskupení, kdy lze bezpečnou a prosperující budoucnost zajistit. Bereme to velmi vážně a hlásíme se o tu práci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Paní poslankyně Miroslava Němcová, připraví se pan poslanec Miroslav Opálka s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem se nejprve přihlásila k řádnému vystoupení v rámci této

rozpravy. Poté co uvedl rozpravu do podle mě uchopitelných a srozumitelných mezi předseda ODS, kde si myslím, že vytvořil dobrý základ pro budoucí debatu, jsem svůj příspěvek stáhla, protože chci, aby to vstupní jednání mělo tento logický řád, který tady byl předestřen.

Moje poznámka se tedy teď vztahuje pouze k tomu, jak se debata rozměňuje, například i slovy pana předsedy vlády, který označil hlavní důvod britského rozhodnutí v tom, že měli výhrady proti středoevropským migrantům na pracovní trh a že bruselští byrokraté na to neměli vůbec žádný vliv a nenesou na tomto rozhodnutí žádnou vinu a nijak na něm neparticipovali. A to já si myslím, že s takovýmto zjednodušením se na věc dívat nemůžeme.

Chci říci, že kdybych byla já britský občan a týden před referendem vzkazoval Jean-Claude Juncker mně to, co vzkazoval Britům, tedy o tom, že jsou dezertéři a že se s nimi nebude jednat v rukavičkách, tak přestože bych stokrát rozmýšlela, zda vystoupit, nebo nevystoupit, tak nakonec v tom čase, který se nachyluje, bych si řekla, že jako občan suverénního státu hrdý na svou vlast a na svou historii si tohle vzkazovat nenechám, a že bych tedy nakonec se rozhodla v hlasování pro vystoupení právě pod dojmem těchto nejapných vzkazů. A jestli je někdo spoluvíníkem toho výsledku a ne rozhodně tím, který nese malý podíl, tak jsou to tihle šílenci, Jean-Claude Juncker a Martin Schulz.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Miroslav Opálka se zatím poslední faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, vím, že je přímý přenos, ale to nadužívání a zneužívání faktických připomínek je opravdu hrozcí. Já bych vám chtěl připomenout § 60, a také řídícímu schůze, že faktickou poznámkou se reaguje na průběh rozpravy nebo se dává procedurální návrh týkající se způsobu projednávání některého bodu, nelze v ní však uplatňovat věcná stanoviska k projednávané otázce. Když si vezmu všechna vystoupení ve faktických poznámkách včetně kolegů z mého klubu, tak šlo o věcná stanoviska k projednávané otázce. Chci říci, jednáme jednu a půl hodiny. Vystoupili pouze dva v diskusi a jinak jsme ten čas vyčerpávali poznámkami.

Takže nejde-li o faktickou poznámku, může pan předsedající slovo odejmout a toto odejmutí je konečné. Já bych ho vyzval, aby využíval paragrafu 60 bod 3, aby se dostali na řadu také ti, kteří jsou řádně přihlášení. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já vám velmi děkuji, pane poslanče. Dbám jednacího řádu a jenom chci upozornit, že kdybyste vy neměl faktickou poznámku, už by mluvil řádně přihlášený pan Martin Lank. Prosím, pane poslanče, řádně přihlášený, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Já už to ani úplně nečekal. A přestože to, co tady chci říct, bych se bohatě do faktické poznámky vešel, ale nechtěl jsem to zneužívat.

Chtěl bych jenom debatu vrátit k tomu, co tady zaznělo víceméně na začátku, abychom na to nezapomněli. Chtěl bych navázat na kolegu Marka Černocho a podpořit výzvu, která tady zazněla. Je to výzva na Jeana-Clauda Junckera k jeho rezignaci na pozici předsedy Evropské komise, protože ten hlavní argument už tady opravdu zazněl. Tady nelze vinit jenom to, že Velká Británie a její občané se rozhodli špatně. Ono to začíná vypadat, že EU je naprosto dokonalá, akorát ti Britové to dodneška jaksi nějak nepochopili.

Já myslím, že tady je naprosto zřejmé, že s panem Junckerem v čele už to zkrátka dál nejde. Pan Juncker je ukázkový prototyp lidmi nevoleného bruselského mocipána s obrovskými pravomocemi, který reformuje EU naprosto bez ohledu na názory evropských občanů, a tam je ten základní kámen úrazu!

My chceme EU zásadně reformovat. Nechceme ji ničit. My chceme Bruselu sebrat v ideálním případě všechny kompetence, které bezprostředně nesouvisí se společným trhem. Společný trh je dneska už v podstatě ta jediná pozitivní věc na EU a musíme ji zachovat. Ostatní bruselské pravomoci ovšem vůči nám je podle našeho názoru nutné zrušit, ať už jde o nefunkční azylovou politiku a spoustu dalších věcí.

Asi všichni víme, že pan Juncker žádné podstatné změny nikdy nepřipustí. Je to naprosto patrné z toho, co říká a jak se chová. Ostatně Británii ještě před hlasováním o brexitu vzkázal, že ty malé ústupky, které vyjednal premiér, jsou maximem. A já to vnímám tak, že to je jasný vzkaz i pro ČR, že na volání po uvolnění Unie slyšet nebude. Na místo Jeana-Clauda Junckera musí nastoupit prostě někdo, kdo EU bude reformovat, protože jinak nemá šanci přežít. A já vás tímto prosím, abyste podpořili následně to usnesení, které přednese kolega Černoch v podrobné rozpravě. Děkuji vám za to.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Lankovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážení členové vlády, dámy a pánové, jak řádně přihlášen, jsem velice rád, že jsem se k pozdnímu večeru dostal k mikrofonu, a proto nebudu zdržovat.

Zaznělo tady, co bylo tématem brexitu, ale o tom, že bude referendum v Anglii vypísáno, se vědělo už asi rok. Půl roku už jistě. Já jsem neslyšel nikdy z úst našich představitelů ať evropských, popřípadě místních, že diskutovaným problémem mezi britskými občany je právě přistěhovalectví z východní Evropy. Slyšel to někdo z vás, že by tento problém v Británii žil? Já jsem to tu neslyšel. Naše média o tom mlčela. A najednou jako z čistého nebe je to prý problém a my jsme za to vinni, my, Východoevropané jsme za to vinni, že ti demokratičtí Britové se rozhodli, jak se rozhodli. Nechci to zpochybňovat, ale pouze poukazuji na toky informací, které do našich médií proudí.

Osobně si myslím, že zánik EU, protože takový výraz jsem také slyšel, zahájila migrační krize a hlavně Německo svým přístupem ke společné evropské jednotě, k ochraně Schengenu. To byl ten základní moment, který Evropu řekněme rozhádal uvnitř, a ti Britové se bohužel v tomto svezli. A kdyby se dělalo procentuální rozložení, jak co ovlivnilo britské voliče, dle mého názoru to je ten kamínek, který spustil tu lavinu. Čili ne britští občané, ale politika Německa vůči migrační krizi byla ten problém.

Ale vrátím se k základu, co mě trápí více. Dopadlo to, jak to dopadlo. A co se stalo? Okamžitě byla svolána rada všech moudrých zakládajících členů Evropské unie. Zdůrazňuji zakládajících členů. Všichni ostatní jsme pro Evropu co? Ostatní státy. Jak se cítíme? Jak se cítí pan premiér, když nedostal pozvánku na to jednání, co bude dál s Evropou, které Evropská unie svolala? To považuji za podstatně horší než výsledek eura. Tady se jasně ukázalo, jak to Evropa myslí s tou jednotou Evropské unie, jak to pan Juncker myslí doopravdy s tím, jak bychom v Evropě měli fungovat.

Druhý moment nastal, když Evropský parlament hlasoval o vyslovení nedůvěry panu Junckerovi. Tady si řekněme, že z našich europoslanců, kteří hlasovali pro, předpokládám ODS, předpokládám Svobodní a poslanci KSČM hlasovali pro odvolání nebo vyjádření nedůvěry panu Junckerovi. Všichni ostatní ho podpořili. Věří mu. Věří, že on najde tu správnou cestu z této krize. Ale tady slyším něco trošku jiného. A slyším to bohužel z vládních úst. Slyším to z úst pana ministra zahraničních věcí, který otevřeně vyjádřil nedůvěru panu Junckerovi, naopak pan premiér v něho věří. Toto jsem čekal, že tady zazní jako vyjasnění z úst pana premiéra, jaká je disharmonie v zahraniční politice České republiky vůči představiteli Evropské unie, jaká je reakce České republiky na to, že nebyla pozvána na to základní jednání, když se řešilo, co se vlastně stalo, že nás nechali jako druhé státy bokem.

Já to považuji za určitý styl vydírání ze strany Evropské unie. A to, co teď prochází, že naopak my se musíme stmelit, my musíme všichni přijmout euro co nejrychleji jako signál toho, že Evropa je silná a že i bez té Británie se obedeme, považuji za velice špatný signál do Evropy.

Ale o co horší, my máme visegrádskou čtyřku. Tiskem proběhla informace, že Polsko urychleně hledá cesty, jak přijmout euro. Polsko je stát, který se ujmul vedení Visegrádu. Byl už někdo z našich představitelů v Polsku, aby zjistil, jaký je skutečný stav, jaký je třeba harmonogram, popřípadě jestli to Polsko míní vážně? Já jsem očekával, že pan premiér tady toto také zmíni ve svém vystoupení, když řekne, že po brexitu Polsko jakožto vůdčí osobnost visegrádské čtyřky za nás bude mít hlas v Evropě. Nemá. A dokonce to vypadá, že opustí nás, kteří nemáme to euro, a rychle se přidruží ke skupině, která to euro má, protože jestli někde má vzniknout jednotná Evropa vícerychlostní, tak se bude dělit právě na ty, co mají euro, a na ty, co to euro nemají. A jaká bude pozice českého státu? To bude otázka, kterou nebude lehké zodpovědět.

Já si myslím, že utvářet komise, byť expertní komise, jak tady zaznělo, bude docela problematické, protože jak už tady také zaznělo, názory na výstup té komise máme různé. Všichni se shodneme, že chceme silnější pozici České republiky, potažmo menších států Evropské unie, vůči těm velkým, čili Lisabon. Popíráme určité

rozhodovací pravomoci velkých států vůči malým. Pokud toto bude nějakým signálem, který Česká republika vyšle do Evropské unie, potom ano. Ale přesto bych přivítal, kdyby ten signál vzešel z visegrádské čtyřky, protože to už je dneska území a počet obyvatel, který v Evropě hraje významnou roli, a byl bych velice rád, kdyby prvním úkolem ministra zahraničí uloženým českou vládou bylo objet všechny členy Visegrádu a zjistit, jak se na to díváme jako partneři v této záležitosti, zvlášť když Bratislava, předpokládám, bude hostit summit Evropské unie vůči této záležitosti, protože pouze v jednotě nás malých je tady šance být řekněme aspoň trochu rovnoprávným partnerem Německa.

A Německo teď bude dominantní. A z posledních vyjádření německých politiků vůbec nejsem nadšen a mám z toho obavy.

Připomenout, jaký je vztah druhé velké země, Francie, vůči České republice, je také mnohdy problémové. Jaký je vztah vůči jednotě Evropské unie k plnění evropských směrnic, kritérií – no, Francie, ona si to může dovolit nedodržovat směrnice, ale vy malí, vy prostě musíte.

Prostě nastal čas udělat v Evropské unii pořádek. Ale ten pořádek neudělá český parlament, neudělá deset milionů českých občanů, protože jsme prostě malí. Ale v tom Visegrádu tu šanci máme. A tak tedy vyzývám pana premiéra, aby urychlil jednání o této záležitosti v rámci Visegrádu a seznámil nás v nejbližší době se stanoviskem visegrádské skupiny na tuto záležitost a na společný postup vůči Evropské unii.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Luzarovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Ondřej Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vážený pane premiére, slušná reakce na to, co zde zaznělo, skutečně tím největším problémem alespoň z mého pohledu, který do značné míry rozhodl pro brexit, je migrace zevnitř Evropské unie do Spojeného království. Spojené království má dojednáno neskutečné množství výjimek, takzvaných opt-outů a opt-inů. Oni se vůbec nemusejí podílet na jakémkoliv sdílení migrace mimo členské státy Evropské unie. Spojené království je v tomto ohledu úplně mimo, jich se to netýká. Prostě nějaká migrační krize se Spojeného království netýká, ledaže by chtěli, aby se jich to týkalo. To si prostě uvědomme, to tak je.

Co Britům vadilo a vadí, je migrace z členských států Evropské unie, zejména z těch nově příchodích včetně České republiky, byť my jsme v tom hráli relativně marginální roli, do Spojeného království. To je prostě fakt. A tuto záležitost jsme řešili imrvére, prostě rok se bavíme o takzvaných inwork benefits, které Britům vadily. Takže nějaká migrační krize, nějaké prohlášení a chybné kroky Angely Merkel v tomto nemohly hrát roli. A pokud v tomto hrály roli, tak jenom proto, že prostě byly lživé a špatně vykládány. Ale Spojené království se svou minulostí jako koloniální země prostě má tolik migrantů mimo Evropskou unii, kteří tam budou

přicházet a budou tam, že nějaká migrační krize, nějaký milion lidí, kteří přijdou do Evropy, je rozhodně nemohou rozházet a ani je nemůžou rozházet prostě proto, že se jich to netýká. (Předsedající upozorňuje na čas.)

A znovu opakují, co těm zastáncům brexitu vadilo, tak je polský katolík, nikoliv pákistánský muslim.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Leo Luzar s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Já jenom doufám, že Britům nevádí český ateista.

K připomínce – rád bych se vrátil – k Francii a k francouzskému tunelu spojujícímu ostrov s pevninou. Ty tábory, které tam jsou a čekají na přísun do Anglie, to by Francouzi mohli komentovat, že to je přistěhovalecká vlna a migrace, kterou ta Francie momentálně živí a stará se. Jsem zvědav, jestli vystoupením z Evropské unie také na chvíli zastaví provoz tunelu a umožní těm málo Pákistáncům, které Britové vítají, aby do Anglie prošli.

Vášim prostřednictvím kolegovi Benešikovi. Jestliže jeho komise, kterou vede, věděla, že základní problém Británie již dlouhodobě je migrace z východní Evropy, co činila pro propagaci toho, že to problém vlastně není? Jak fungovala v rámci informačního toku vůči britským občanům? Opravdu jako – my jsme to věděli a raději jsme mlčeli, abychom nenabourávali jednotu Evropy? To jsou otázky, které možná budou stát za zodpovězení do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Martin Novotný, po něm pan poslanec Ondřej Benešík.

Poslanec Martin Novotný: Já slibuji, že to bude faktická poznámka. Reaguji ale dlouho po na jednu ze základních myšlenek vystoupení pana premiéra. Zmiňoval, jak byla důležitá Británie pro historii České republiky. Já bych chtěl říct, v čem je ta Británie důležitá dodnes pro mě: v tom, jak tam funguje parlament. Všichni, co ho sledujeme, tak víme, že parlament je orgán, kde nediskutují roboti naučené fráze, ale že tam skutečně probíhá vášnivá diskuse, zhruba tak vášnivá jako před chvílí výměna názorů mezi panem Benešíkem a předsedou Fialou, ale na mikrofon, nikoliv v lavicích. A díky tomu ta vášnivá diskuse generuje něco jako stanovisko té země, které potom do jisté míry, nebo v zásadní míře musí zastávat vláda.

My všichni, co kritizujeme instituce Evropské unie, tak si myslím, že bychom se měli také zamyslet sami nad sebou, do jaké míry v těch mnoha debatách, co jsme tady vedli za poslední dva roky o nejrůznějších otázkách, tento parlament vygeneroval jakékoliv stanovisko, kamkoliv se posunul a pomohl či zavázal vládu k zastávání nějaké zahraničněpolitické pozice. Myslím si, že se nám to nepodařilo zatím nikdy a že to je jedna z věcí, v kterých bychom si jako tento parlament měli zamést před

vlastním prahem ve chvíli, kdy kritizujeme Evropskou unii. A já ji kritizuji velmi často.

Tato debata skončí možná bez výsledku. Jediné pozitivní já vidím v nabídce toho tělesa, kde by diskutovali zástupci politických stran, ale jako obvykle žádnou pozici a postoj České republiky pro nejbližší období tento parlament nevygeneroval a nevygeneruje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Ondřej Benešík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, pane premiére, jenom stručně. To, co říkal můj vážený kolega Leo Luzar. Já si nemyslím, že by jakýkoliv členský stát a jeho politikové měli ingerovat do jakékoliv kampaně jiného členského státu. Vzpomeňme si na to, že do té kampaně se zapojil, byť nepřímo, americký prezident. Sklidil kritiku. A kdo se do té kampaně nezapojil? Britská královna, ta se k tomu absolutně nevyjádřila. Prostě je to jejich záležitost, jejich politiků. A já si nemyslím, že by teď tady měla zaznívat kritika na bedra premiéra vlády České republiky, že měl něco pro to dělat. Ne, pro to měl dělat David Cameron, nikoliv Bohuslav Sobotka. Prostě berme to tak, jak to je. Ano, dneska můžeme něčeho litovat, někdo slaví, někdo je z toho smutný. Ale to je záležitost Spojeného království a poddaných Jejího Veličenstva, nikoliv občanů České republiky.

A jenom na doplnění. Pan premiér mě trošičku vyplísnil za to, že tady používám pořad termín, byť trochu symbolicky, polský katolík. Tam bych ještě přidal to, co říká on: například tam vadí také maďarský protestant. Děkuji. (Smích v části pléna.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já chci uvést jenom na pravou míru slova svého kolegy Martina Novotného o tom, že Poslanecká sněmovna nevygenerovala žádné stanovisko, které by se týkalo té aktuální situace v Evropské unii. Jsou zde dvě výjimky. Jedna je z února roku 2015, kdy jsme vyzvali jako parlament vládu k tomu, aby nepřijímala povinné kvóty ani jakoukoliv jejich podobu, která se posléze objevila. A přestože toto jasné stanovisko Sněmovna potvrdila, vláda se jím neřídila. Druhé usnesení bylo z března letošního roku, kdy Poslanecká sněmovna žádala vládu, aby nepřistupovala na ty nemožné podmínky Turecka, například v oblasti uvolnění viz, a pan předseda poté, co to Sněmovna odhlasovala, nám vzkázal, že tímto stanoviskem parlamentu se řídit nebude. Tak zde asi vidíme ty rozdíly mezi britským tradičním parlamentem, jeho pojetím demokracie, a toho, do jakého sporu jsme se dostali s vládou. A to nechávám ještě stranou, že už od toho začátku roku 2015 minimálně jsme si tady zoufale vynucovali jakoukoliv debatu na téma migrace, evropské krize a překonávali jsme nezměrné překážky, které vláda této

debatě kladla do cesty. A vždycky to bylo až na nějaké vynucení, kdy věděla, že už se to tak vyhrtilo, že prostě tu debatu na plénium pustit musí, a stalo se to v těch dvou případech, kdy byla přijata usnesení, která potom vláda nebrala vůbec vážně. Tohle si myslím, že podbarvilo i nešťastným způsobem tu debatu uvnitř České republiky, vyhrtilo názory i uvnitř veřejnosti, která si myslím, že ztrácí důvěru v to, že naše vláda zvládne tu situaci, tak jako to ztratili britští občané ve svou vládu a v tu evropskou byrokracii.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Nyní řádně přihlášený pan předseda Schwarzenberg. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené přítomné poslankyně a poslanci – jinak zdravím tuto vyprázdněnou sněmovnu. Bylo zajímavé, že řada z klíčových otázek dnešní politiky a zahraniční politiky pro Českou republiku budí tak veliký zájem mezi námi poslanci, že tady vidím především prázdná sedadla. Ale to stranou.

Myslím, že bychom se měli opravdu trochu střídmě na to, co se stalo, podívat. Nesmíme zapomenout, že za námi je padesát let budování Evropské unie od Římských smluv až do dneška, což je mimořádná, úspěšná historie. Nesmíme zapomenout, co se dosáhlo prostředky mírumilovnými v té době. Nesmíme zapomenout, kolik našeho blahobytu a vzestupu naší země, rekonstrukce našeho průmyslu, oprava našich měst a tak dále by bez Evropské unie nebylo možné. To bychom si aspoň někdy měli uvědomit. A musíme si také, když se podíváme do dějin, uvědomit, že sjednocovací procesy obvykle byly doprovázeny krvavými válkami, ať to bylo italské sjednocení, německé sjednocení, oboje potřebovalo tři války. Že dokonce sjednocení Spojených států vyžadovalo několik válek a potom občanskou válku, než Spojené státy dostaly svoji konečnou podobu. Oproti tomu jsme opravdu bez kapky krve v Evropě dosáhli mnoho.

Samozřejmě nám v lecčem Evropská unie jde na nervy. Mně každý den nějakým krokem, nějakým zbytečným předpisem, někdy i nepřiliš prozíravými výroky jejích představitelů. Ale to vše, když srovnám s tím, co bylo dosaženo, jsou opravdu maličkosti.

Ted' k brexitu samotnému. Já jsem náhodou byl dva dny potom, co brexit se udál, v Londýně. Zajímavé bylo pro mě, že po výsledku tohoto referenda, které bylo dosti těsné, se zdvihlo mohutné hnutí ve Velké Británii proevropské, což do té doby vůbec nebylo, protože většina lidí to považovala za samozřejmost. A jak mi lidé říkali, kteří sami podporovali brexit, hlasovali pro to, nikdy nečekali, že by zvítězili. Nikdy nečekali, že by se opravdu dostali do pozice, že by museli vystoupit z Evropské unie. Oni to vyjadřují – jako mnoho remcá lidí, kteří u nás remcají v hospodě, nadávají na Evropskou unii, vyjadřují svůj protest. Takže to musíme všechno vidět také v této souvislosti.

Ale ptejme se, co je úkol České republiky v této situaci. Já bych řekl, a právem moji předchůdci tady pravili, že pro Českou republiku je to opravdu smutný fakt a

škodlivé, kdyby Velká Británie s konečnou platností z Evropské unie odešla. Má ještě na vyjednávání dva roky času. Uvidíme, co potom z toho vyleze.

Ale myslím, že bychom se měli vyvarovat všech silných slov. Když někdy dnes slyším, ať je to z Bruselu, z Paříže nebo jiných, ale bohužel v té Sněmovně, dobře jim tak, ať jdou, dáme jim ještě kopanec, aby co nejrychleji odešli, tak je to hluboký omyl. Nezapomeňme, Velká Británie je pátá největší hospodářská mocnost na světě. Má velice úspěšnou politiku, má výbornou armádu, loďstvo a letectvo. V lecčem je všem evropským státům vzorem. Tudíž promiňte, neměli bychom tady my, kteří jsme měli úplně jiné dějiny, je dneska odsuzovat. Naopak. Úkol české politiky by měl být v Bruselu emoce tlumit, navázat se všemi stranami spojení a snažit se o to, aby vztahy do budoucnosti, ať budou jakékoliv, mezi Velkou Británií a EU byly nejužší. Nikoliv potrestání vzpurných Britů, nýbrž dlouhodobé a trpělivé jednání o nové podobě našich vztahů, nás, tedy EU, a Velké Británie je dneska nutné.

A ČR tady může v jedné věci přispět. Pamatujete si snad ještě, jak se rozpadlo Československo. Tehdy se dohadovaly obě strany, tak k úžasu světa našly mírumilovné řešení, nepadla ani facka při rozdělení republiky, bodejť aby se střílelo jako v Jugoslávii. A bylo to možné tím, že obě strany, i česká strana, tehdy se zachovaly opravdu velkoryse, opravdu jsme byli vstřícní vůči Slovákům, Slovinci zase v lecčem nám. Bylo to přátelské a vstřícné jednání a přiznejme, že to přispělo k tomu, že dneska máme i se Slovenskem vynikající vztahy. Ať tam vládne kdokoliv nebo kdokoliv vládne v Praze, ty vztahy jsou výborné. Měli bychom tohle někdy také Bruselu vyprávět. Jak se vyplatí v kritické situaci neztratit zdravý rozum a vůči partnerovi i během rozvodu být vstřícný. O to bych prosil českou vládu, aby v tomto smyslu v Bruselu vystoupila. Právě z naší zkušenosti a z naší potřeby, abychom nadále udrželi úzké vztahy s Velkou Británií. Ty pro nás hrají větší roli, než se nám to na první pohled zdá. Zde je velký úkol pro českou diplomacii i pro českou vládu, aby opravdu pomohla tomu, aby na obou stranách zavládlo střízlivé přemýšlení. I v Bruselu i v hlavních městech našich partnerů v EU.

Děkuji za pozornost a přeji panu premiérovi a panu ministru zahraničí mnoho štěstí ve vyjednávání v příštích měsících a letech. Děkuji mnohokrát. (Potlesk z lavic poslanců TOP a Starostové.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkný podvečer. Já vám také děkuji. Nyní s přednostním právem se hlásí pan premiér. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Skutečně se budu snažit maximálně stručně reagovat na tu debatu, která tady prozatím proběhla. Myslím si, že platí, že bychom v ní měli pokračovat v pracovní skupině, kam budou přizváni zástupci parlamentních politických stran, tak abychom využili léto pro to, abychom se pokusili hledat nějaké shodné body, pokud jde o pozici ČR za prvé k těm podmínkám pro odchod Velké Británie z EU a za druhé k tomu, jak by se EU měla změnit.

Je jasné, že EU neskončila brexitem. Já bych rád odmítl všechny takové ty katastrofické vize, které tady byly předestřeny o rozpadu, rozkladu, zániku. Nezanikne ani Velká Británie, nezanikne ani EU. A já vítám to, co tady zaznělo, že

bychom k těm jednáním s Velkou Británií měli přistupovat racionálně, v klidu a že by ČR měla být tou zemí, která do toho právě ten klid bude vnášet. Je jasné, že s Brity se musíme dohodnout na vypořádání našich vztahů, ale musí to být dohoda, která bude vzájemně výhodná. A asi to vůbec nebude jednoduché.

Je jasné, a souhlasím s tím, co tady bylo řečeno, že tím, že Británie odešla z EU, se oslabuje transatlantická vazba mezi EU a Spojenými státy. A také si myslím, že je důležité, aby se posílila spolupráce mezi NATO a mezi EU. Doufám, že to bude deklarováno jasně i během jednání varšavského summitu.

Já se chci vrátit k tomu, co v diskusi tady velmi silně zaznívalo, přemítání o tom, proč se vlastně Britové rozhodli o tom, že vystoupí z EU. Rozhodli se v referendu. Ten výsledek byl relativně těsný, ale byl to výsledek, který byl zřejmý. Odpůrců setrvání v Unii bylo více, těch, kteří přišli hlasovat. Možná si vzpomenete na to, že Evropa připravila Velké Británii určitou nabídku. Připravila určité návrhy změn, které byly vyjednány ještě předtím, než se konalo referendum. Česká republika a V4 k tomu také výrazně přispěly. A už tehdy z hlediska té agendy, kterou otevřel David Cameron, bylo zřejmé, v čem cítí problémy v britském veřejném mínění. A já se vracím k tomu, co jsem tady říkal a co říkal i pan poslanec Benešík. Jedno z hlavních témat, které rozhodovalo o výsledku britského referenda, byla situace na britském trhu práce. Samozřejmě že tam byla i další témata. Debatovalo se o tom, kolik Britové odvádějí do společného rozpočtu. Debatovalo se o tom, do jaké míry musí přejímat společnou legislativu EU. Ale jednoznačně tím důvodem nebyla loňská migrační krize, protože Británie má vyjednanou výjimku – není součástí Schengenu. Má vyjednanou výjimku, pokud jde o evropskou azylovou politiku. To znamená, tohle nebylo téma, které by rezonovalo v rámci debat před referendem. To téma byla otázka přítomnosti velkého množství lidí ze střední a východní Evropy včetně zemí Visegrádu na britském trhu práce a problémy, které to z pohledu některých Britů přineslo.

A když se podíváme na ty odstředivé tendence, které jsou v západní Evropě, to, co se odehrává, ta debata ve Francii, odehrává se v Holandsku, odehrála se v Británii. Kolem čeho ta debata běží? Běží kolem otázky vysílání pracovníků. Běží kolem sociálního dumpingu. Běží kolem toho, že lidé ze střední a východní Evropy jsou ochotni pracovat za mnohem nižší mzdy než zaměstnanci v těchto zemích. Ta kampaň se hodně otáčí proti rozšíření EU, ke kterému došlo před deseti lety. Já bych skutečně chtěl, abychom v té debatě reflektovali realitu. A ta realita se nás přímo dotýká a myslím, že se nás dotýká velmi výrazně, protože ČR patří mezi ty země, které přišly do Evropy. Využili jsme toho, že staré členské státy nám postupně otevřely svůj trh práce. Naši lidé tam pracují, žijí, působí, studují, a samozřejmě že vytváření tohoto problému se nás jako Čechů výrazným způsobem dotýká. A mě mrzí, že tady v té debatě se nikdo nezmiňoval o tom, co s tím vlastně uděláme.

Mluvílo se tady o reformě EU, ale nezmiňoval se ten hlavní problém, to jsou ty obrovské rozdíly, které tady jsou v životní úrovni mezi starými a novými členskými zeměmi. Obrovské rozdíly ve mzdách. A my to přece zažíváme každý den, my jsme na hranici toho zlomu. My máme hranice s Německem, máme hranice s Rakouskem. Jak udělat v Evropě takovou hospodářskou politiku, která bude podporovat sbližování životní úrovně? Když se tady mluví o reformách, tak ony to nemohou být reformy pro

reformy. Vždycky přece chceme, aby něco konkrétního, užitečného přinesly pro lidi, kteří v Evropě žijí z hlediska jejich reálných problémů. A to, co lidé cítí, je otázka bezpečnosti, to co cítí, je otázka hospodářského růstu, pracovních míst.

Takže prosím, realisticky zhodnoťme důvody, které vedly Brity k jejich rozhodnutí, abychom nedělali chybné závěry a nemysleli si, že se nás to vůbec netýká. Bylo by také dobré si vyjasnit, jestli chceme Evropskou unii reformovat, nebo jestli z ní chceme vystoupit. Protože ti, kteří navrhuji, abychom odešli z Evropské unie, těžko potom můžou mluvit o nějaké její reformě. Tu reformu můžeme udělat jenom tehdy, když budeme sedět za jednacím stolem, když budeme mít v Evropě svůj vliv. Ano, můžeme ho znásobit tím, že fungujeme v rámci V4. Není možné, aby se reforma Evropské unie dojednávala v jiných formátech, než je formát 27. To musí být i základní platforma, kde se bude jednat a kde se bude rozhodovat. Ale my se také scházíme s našimi kolegy z V4, koordinujeme se, to znamená, také využíváme formáty, které jsou jiné než ty 27. Ale nesmí se tam přijímat závěry, nesmí se tam rozhodovat, nesmí se ty ostatní země stavět před hotovou věc jenom na základě toho, že se dohodla nějaká skupina nebo část zemí Evropské unie.

A chtěl bych poprosit na závěr, abychom si také vyjasnili tu reformu Evropské unie. Změny nemůže dělat Evropská komise. To musí iniciovat, dozorovat Evropská rada. Tam sedí předsedové vlád jednotlivých evropských zemí. Komise pro ty změny může chystat podklady, může ty věci propočítávat, může k nim dávat právní stanoviska. Ale po komisi nemůžeme chtít – a bylo by to i špatně, abychom po ní chtěli – aby navrhovala, jaké změny by v Evropské unii měly být realizovány. Tohle musí být iniciativa členských zemí, které sedí v Evropské radě. O tom by se mělo diskutovat v Evropské radě. A já doufám, že ta debata proběhne i na setkání, které bude v Bratislavě v září, a že Česká republika určitě, a to vám mohu garantovat a slíbit, se do té debaty jednoznačně a aktivně zapojí.

Děkuji za dnešní diskuzi, za ty náměty, které v ní zazněly a jsem připraven, – a říkám to za celou vládu, jsme připraveni diskutovat i s opozicí a hledat společné návrhy, na kterých se shodneme. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane premiére. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych podle jednacního řádu reagovat na vystoupení některých předřečníků. Opravdu jsem překvapený odvahou některých z nás, kteří vědí, proč se Britové rozhodli vystoupit. Těch důvodů podle mě bylo tisíc a jeden. Vy tady akcentujete jeden. Ale to, že jsou plátcí, že jim někdo sliboval, že budou mít víc peněz do zdravotnického systému, protože je rozčílujou nesmyslné regulace, byrokracie, to je jeden důvod vedle druhého. A dokud nebudou k dispozici nějaké kvalitní sociologické průzkumy, tak to je všechno jenom. Berme to jako fakt.

Zaznamenal jsem tady taková vyčítavá vystoupení vůči Britům. Co si to vlastně dovolili. Já myslím, že to je chybný tón, že by to nemělo být. A pan premiér má pravdu, že to má dělat Rada a 27 premiérů. Ale pozor. Jak to celé začalo, kdo měl schůzku po brexitu? Dvacet sedm zemí, nebo šest zakládajících členů? A to musíme

od začátku jako stát říkat, že to je špatně. My přece nemůžeme čekat, až se šest zakládajících členů dohodne a pak řekne – tak buďte s námi v tvrdém jádru, anebo nic. Takže není to tak jednoznačné, že všichni se chtějí dohadovat v tom formátu 27. To prostě není pravda. A myslím, že naším úkolem je zformulovat národní pozici, pro to hledat spojení, nejprve mezi svými sousedy nebo ve V4, nebo kde nám budou ochotni naslouchat, a pokusit se prosadit.

A ještě jedna věc. Nezapomeňme, že někteří z našich sousedů, kteří mají nejvíce evropské integrace na srdci nebo v ústech, nám blokovali přístup na pracovní trh! Ti, kteří nám říkají o svobodném pohybu osob, kapitálů, služeb, sedm let blokovali přístup českých občanů na své trhy. Jenom chci říct, abychom na to nezapomněli, abychom byli spravedliví. A naopak, Britové nám to umožnili od prvního okamžiku. A na to bychom taky neměli zapomenout. To bychom měli ocenit. Tak jak to dneska učinil pan premiér. A je to správně. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, ta debata evidentně nesměřuje ke svému závěru. Jednáme zde více, než dvě hodiny. I účast na jednání, řekl bych, ne úplně odpovídá vážnosti tématu. Domnívám se, že zde zazněly názory jednotlivých frakcí. Zazněly zde informace předsedy vlády a já se domnívám, že by bylo dobré v tuto chvíli diskuzi přerušit a vrátit se k ní po prázdninách, a proto vznáším procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do zářijové schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Je to procedurální návrh. Dám o něm hlasovat bez rozpravy. (O slovo se hlásí poslanec Stanjura.) Ano, samozřejmě. V případě, že máte protinávrh proti tomuto návrhu, tak jej prosím přednese.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já přednesu protinávrh. Mně přijde poměrně odvážné tvrdit, že diskuze se nechýlí ke konci, když je přihlášen jeden člen Poslanecké sněmovny. Ne 10 + 1, ale 1 + 0. Takže pokud potřebuje někdo přestávku, mám procedurální protinávrh, abychom přerušili jednání na pět minut. Nevím, jestli pan poslanec Snopek chce hovořit až do 21. hodiny, dokdy můžeme jednat a hlasovat. Pokud mu to nestačí, pak je to rozumné přerušit. Pokud mu ten čas stačí, můžeme hlasovat.

My za to nemůžeme. Nás je tady 10 ze 16. Já vidím ty prázdné vládní lavice. Ale my za to nemůžeme, že podle našeho názoru, klíčový bod této schůze, opravdu klíčový bod této schůze, probíhá za tak malé účasti našich kolegů. Za to prostě nemůžou ti, kteří jsou v sále. To říkám těm, kteří tady momentálně nejsou.

Já si myslím si, že v září můžeme dostat informace ne předsedy vlády k situaci v EU, ale informaci předsedy vlády o tom, jak pokročila politická jednání mezi politickými stranami zastoupenými v parlamentu. Jestli našli nějakou shodnou

národní pozici, nebo ne. Předpokládám, že takový bod tady bude a že ho budeme projednávat jako jednu z priorit, ne-li jako první prioritu zářijové schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji tedy váš protinávrh, aby schůze byla přerušena pouze na pět minut a poté se pokračovalo v projednávání tohoto bodu. Chci se zeptat, zda někdo další má ještě protinávrh proti tomu, co přednesl předseda Sklenák. (Hlásí se poslanec Sklenák.) Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, je pravda, že do rozpravy je přihlášen v tuto chvíli jeden diskutující. Ale připomínám, že tam byli na začátku čtyři. Ono prostě tím, že se využívají přednostní práva a faktické poznámky, tak ten čas pro jednoho přihlášeného –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, že vám vstupuji, pane předsedo, do vaší rozpravy, ale přednete procedurální návrh. Není otevřená rozprava.

Poslanec Roman Sklenák: Ano. Nechte mě prosím, pane předsedající dohovorit. Já považuji skutečně za nedůstojné v této situaci hlasovat, a proto si dovoluji požádat o přestávku na jednání klubu sociální demokracie do 21. hodin.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Děkuji vám za zdůvodnění vašeho návrhu. Přerušuji tento bod a přerušuji i tuto schůzi do zítřejší deváté hodiny ranní. Děkuji vám.

(Jednání skončilo ve 20.18 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
1. července 2016
Přítomno: 169 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 48. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan poslanec Tejc hlasuje s kartou číslo 16, pan poslanec Vondráček s kartou číslo 8 a pan poslanec Sedláček s kartou číslo 3.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Adam od 11.30 – zdravotní důvody, paní poslankyně Adamová – pracovní důvody, paní poslankyně Bebarová Rujbrová – zahraniční cesta, pan poslanec Běhounek – pracovní důvody, paní poslankyně Dobešová – zahraniční cesta, pan poslanec Fiala Radim – rodinné důvody, paní poslankyně Fischerová od 11 do 13 hodin – osobní důvody, pan poslanec Holík – osobní důvody, pan poslanec Horáček – pracovní důvody, paní poslankyně Chalánková – zdravotní důvody, pan poslanec Jandák – rodinné důvody, paní místopředsedkyně Jermanová – rodinné důvody, pan poslanec Kádner – pracovní důvody, paní poslankyně Lorencová – osobní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Pavera – osobní důvody, pan poslanec Plzák – zahraniční cesta, pan poslanec Skalický – osobní důvody, pan poslanec Šincl – zahraniční cesta, pan poslanec Šrámek – zdravotní důvody, pan poslanec Vácha – osobní důvody, paní poslankyně Válková – zdravotní důvody, paní poslankyně Vostrá 10.30 až 16 hodin – rodinné důvody, pan poslanec Zavadil – zdravotní důvody, paní poslankyně Zelienková – rodinné důvody, pan poslanec Zemánek – zdravotní důvody a pan poslanec Ženíšek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají pan vicepremiér Bělobrádek 10 až 13 hodin – pracovní důvody, pan ministr Dienstbier – zahraniční cesta, pan ministr Jurečka – pracovní důvody, paní ministryně Marksová – pracovní důvody, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Pelikán – pracovní důvody, pan ministr Stropnický – pracovní důvody, pan ministr Ťok – pracovní důvody, paní ministryně Valachová – pracovní důvody, pan ministr Zaorálek 9.45 až 11 hodin – pracovní důvody.

Tolik tedy omluvy. (V sále je velký hluk.)

Chtěl bych vás informovat, že dnešní jednání – kolegyně a kolegové, já prosím o klid. Prosím, usadte se na svá místa. Děkuji.

Dnešní jednání zahájíme bodem 189, což je návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny. Potom bychom pokračovali body z bloku třetích čtení, to je 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164 a 165. Pokud bychom měli prostor, tak je možné ještě projednat body 154, 155 a 156.

Ještě než otevřu bod 189, tak se ptám, zda se někdo hlásí k pořadu schůze. Pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Dobré ráno, kolegyně a kolegové.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pane předsedo. Já opravdu prosím o klid! Děkuji.

Poslanec Roman Sklenák: Já také děkuji. Já si dovolím vznést návrh k pořadu schůze. Navrhuji na úterý 12. července jako první dva body zařadit zákony vrácené Senátem, konkrétně tisk 510/5, novela zákona o právu shromažďovacím, a tisk 555/7, návrh zákona o odpovědnosti za přestupky. Tyto dva body zařadit jako první a druhý bod na úterý 12. července.

Teď se přiznám, že ještě do poslední chvíle zde řešíme situaci, kdy já jsem zde navrhoval zařadit nově dva sněmovní tisky, a to 839 a 841. V minulých dnech bylo vzneseno veto na zařazení těchto bodů. Podle sněmovní legislativy není možné tento návrh na stejné schůzi opakovat. Nicméně tak jak jsem teď hovořil s předsedy těch klubů, kteří uplatnili veto, tak snad by byla vůle toto veto stáhnout. Já si myslím, že v takovém případě bychom o těch bodech mohli hlasovat. Čili bych navrhl ještě po těchto dvou bodech v úterý zařadit tisky 841, což je školský zákon, a 839, což je zákon, který řeší zelenou naftu, stručně řečeno.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Já se zeptám zástupců klubů ODS a TOP 09, zda stahují veto. Pokud tomu tak je, tak jsem přesvědčen, že tento návrh pana předsedy Sklenáka je hlasovatelný. Děkuji.

Dále k pořadu schůze? Pokud se nikdo nehlásí – ještě pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Já v této souvislosti učiním již tedy třetí pokus o zařazení nového bodu do programu této schůze. Jedná se o vládní nařízení o opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti. Je to sněmovní tisk 752, předkládá Ministerstvo financí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Je to žádost pouze o zařazení do schůze?

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Pouze o zařazení do programu této schůze bez konkrétní specifikace termínu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále k pořadu schůze? Pokud se nikdo nehlásí, budeme hlasovat.

Pan předseda Sklenák navrhuje, abychom na 12. 7. zařadili tisky v tomto pořadí: 510, 555, 841 a 839. Zeptám se, zda o tom můžeme hlasovat jedním hlasováním,

nebo zda je zde žádost o oddělené hlasování. Požaduje někdo oddělené hlasování? (Hlas ze sálu.) Ano. Dobrá.

V tom případě budeme hlasovat o tom, že jako první bod 12. 7. bude zařazen tisk 510.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 131, přihlášeno je 158, pro 137, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Další hlasování bude o tisku 555, aby byl zařazen jako druhý bod 12. 7.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 132, přihlášeno je 160, pro 139, proti 1. Návrh byl přijat.

Jako třetí bod navrhuje pan předseda Sklenák tisk 841.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. (Připomínka ze sálu.) Omlouvám se, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Pan poslanec Benda má pravdu, je to nový bod, to znamená, že musíme hlasovat o tom, že ho zařadíme do schůze.

Takže teď budeme hlasovat o tom, že bod 841 zařadíme do schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 134, přihlášeno je 161, pro 121, proti 14. Návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali o pevném zařazení jako třetí bod 12. 7.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 135, přihlášeno je 161, pro 121, proti 16. Návrh byl přijat.

Stejný postup u tisku 839. Nejprve tedy budeme hlasovat o tom, že bude zařazen do pořadu schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 136, přihlášeno je 161, pro 120, proti 32. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o tom, že tisk 839 bude zařazen jako čtvrtý bod 12. 7.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 137, přihlášeno je 162, pro 115, proti 4. Tento návrh byl přijat.

A ještě je zde návrh pana předsedy Faltýnka, aby tisk 752 byl zařazen do pořadu schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 138, přihlášeno je 162, pro 109, proti 16. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze a můžeme tedy otevřít bod

**Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny
k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky,
Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky
a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti
s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016**

Prosím předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal slova a provedl nás volbou.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážení kolegové, vážené kolegyně, pane předsedo, vážení členové vlády, dobré dopoledne, děkuji za slovo. Pokusím se vás v rychlosti tou volbou provést.

V tuto chvíli ve Státních aktech je vše připraveno. Dovolte mi prosím v jedné větě, abych poděkoval svým kolegům, panu místopředsedovi Klánovi a také pracovnícům volební komise, za zástup během mé zdravotní indispozice.

Během dvou dnů jsme tu vyšetřovací komisi obsadili a nyní máme přijaté návrhy na nominace na předsedu vyšetřovací komise, o kterém bychom měli rozhodnout tajnou volbou. Připomenu, že Sněmovna tu vyšetřovací komisi ustavila 28. června svým usnesením číslo 1268, volební komise následně přijala své usnesení číslo 135 a volební komise byla naplněna, tak jak bylo navrženo, vždy po jednom členu z každého poslaneckého klubu. Členy komise v tuto chvíli jsou: Jan Bartošek za KDU-ČSL, Pavel Blažek za ODS, Richard Dolejš za sociální demokracii, Bohuslav Chalupa za ANO, Daniel Korte za TOP 09 a Starostové, Martin Lank za Úsvit – Národní koalice a pan poslanec Zdeněk Ondráček za KSČM.

Volební komise se poté sešla včera 30. června v ranních hodinách a přijala další usnesení číslo 137, kde konstatuje obdržené návrhy na předsedu této vyšetřovací komise. Ty návrhy jsme v komisi obdrželi tři a jsou to: Pavel Blažek za ODS, Martin Lank za Úsvit – Národní koalice a Zdeněk Ondráček za KSČM. Toto usnesení také obdrželi předsedové poslaneckých klubů. Podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny volba předsedy komise musí proběhnout tajným hlasováním.

V tuto chvíli prosím, pane předsedo, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Rozpravu otevírám a ptám se, kdo se do rozpravy hlásí. Pan poslanec Lank. Ještě než mu dám slovo, tak omluvím pana ministra vnitra, který se omlouvá od 9 hodin do 10.30 z důvodu pracovních povinností, a pan poslanec Šarapatka do 10. hodiny z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se přiznám, že jsme měli za sebou poměrně složité a dlouhé

přemýšlení a rozhodování a celou řadu porad a nakonec jsme se shodli v rámci našeho klubu na tom, že tou zásadní a hlavní prioritou musí být to, aby ta komise začala fungovat co nejdříve. To bez zvolení předsedy nejde. Na základě našich zkušeností je jasné, že čím více kandidátů na předsedu, tím menší je pravděpodobnost, že ten předseda bude dnes zvolen. Zkrátka se obávám, že by to skončilo nějakou plichtou, ta komise by předsedu neměla a fungovat by jen tak nezačala. A protože jsem přesvědčený, že je potřeba, aby se situace v policii co nejdříve stabilizovala, aby se ta obvinění, která padla, vyjasnila a zkrátka se všechno vrátilo do normálních kolejí a přestalo to vrhat špatné světlo na čtyřicet tisíc příslušníků Policie České republiky, tak tady není asi místo na propagování nějakého ega, a tím pádem já v rámci urychlení celého toho procesu bych rád vás požádal a tu svoji nominaci bych stáhl. Já vám za to děkuji a přeji vám šťastnou ruku při volbě. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se na další přihlášky do rozpravy. Pokud nejsou, tak rozpravu končím a prosím pana předsedu volební komise, aby nás informoval, jak budeme postupovat dále.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak já беру tuto informaci na vědomí. Konstatuji, že ve volební komisi budeme mít, respektive máme připravené všechny varianty těch hlasovacích lístků, takže nebude nutné žádné zdržení. To znamená, v tuto chvíli mohu konstatovat, že tajnou volbou, kolegyně a kolegové, vybíráme ze dvou navržených kandidátů. Pan poslanec Martin Lank se vzdal té nominace. Vybíráme tedy buď kolegu Pavla Blažka, anebo kolegu Zdeňka Ondráčka.

Znovu zopakuji a moc o to prosím, vyplňujte ty lístky pečlivě. To znamená, ten, pro koho se rozhodnete, od vás obdrží kolečko, zakroužkování čísla před jeho jménem, ten, pro koho nehlasujete, obdrží na to číslo křížek, abychom neměli případně zbytečně neplatné hlasovací lístky. Na vydávání lístků určuji 15 minut. Takže prosím, pane předsedo, o přerušení do 9 hodin 30 minut na vydávání lístků a poté výsledky oznámím po dohodě s panem předsedajícím ihned po sečtení výsledků.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Já tedy přeruším jednání do 9.31 hodin, protože mezitím čas poskočil, a prosím, abyste se zúčastnili volby. Budeme pokračovat v 9.31.

(Jednání přerušeno v 9.16 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.31 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 9.31 hodin a budeme pokračovat. Volební komise stále počítá, takže výsledek zatím ještě nemáme, a tím pádem otevírá bod 157, což je

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s prokazováním původu majetku
/sněmovní tisk 504/- třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj rozpočtového výboru, který je garančním výborem, pan poslanec Václav Votava. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 504/4. Ten byl doručen 2. června tohoto roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 504/5.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Není tomu tak. V tom případě otevírám rozpravu a mám zde jednu přihlášku a je to přihláška pana poslance Plíška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se krátce vyjádřil jménem poslaneckého klubu TOP 09 k předloženému zákonu, resp. k novelám stávajících zákonů.

TOP 09 zařadila tento zákon na seznam nesvobody, a to z toho důvodu, že tento zákon skutečně bude obtěžovat, pokud bude schválen, poctivé daňové poplatníky a poctivé občany, protože již dnes má finanční celní daňová správa a orgány činné v trestním řízení celou řadu nástrojů na to, jak stíhat šedou ekonomiku, nelegální majetek a majetkovou trestnou činnost. I sama vláda přiznává, že tento zákon nebude mít žádné zvýšené dodatečné finanční efekty, že to je nějaký doplňkový nástroj. Tento zákon se tady projednává více než rok, to znamená, že ani vládní koalice nějakým způsobem neprosazovala jeho projednání, a zdá se, že to není žádná priorita, jak říká vládní koalice.

Já samozřejmě tady zmíním i ty zcela konkrétní důvody. Ten zákon, a řekla to i Legislativní rada vlády, může být v některých ohledech i protiústavní z hlediska doměření penále ve výši sto procent, což může být likvidační, protože stoprocentní sankce by měla být nepřipustná. Už ta lhůta až deset let zpětně prokazovat svůj majetek pro občany, kteří nepodnikali, a nemají tedy povinnost si archivovat a schovávat účtenky a svoje doklady, je přehnaná. A představa, že v rámci nějakých sousedských udání bude někdo muset zpětně prokazovat, jak nabyl svůj majetek, svoji nemovitost, dům a podobně, je skutečně o obtěžování občanů, nikoliv o tom, jak trestat a postihovat podvodníky, spekulanty a šedou ekonomiku. Mimochodem ti podvodníci a spekulanti dostali více než rok času na to, aby se na tento zákon připravili. To znamená, mají možnost se připravit i na to, že tento zákon bude řešit rozdíl mezi příjmy a evidovaným majetkem od sedmi milionů, což je nějaká hranice, která vznikla jakousi licitací ve vládní koalici. Tento zákon naopak vůbec neřeší to, když někdo tzv. ukrýje svůj majetek do firmy a podniká v rámci své firmy nebo když obchoduje směrem k daňovým rájům nebo přes zahraniční firmy. Na to tento zákon v žádném případě nedosáhne. To znamená, tato norma je zcela neúčinná, je to pouze plnění předvolební vábníčky koaličních stran.

A já bych na závěr konstatoval, že TOP 09 podporuje samozřejmě plošná majetková příznání u politiků, veřejných funkcionářů, ale odmítáme obtěžování poctivých daňových poplatníků a poctivých plátců daní. Proto nemůžeme tento zákon podpořit a proto jsem navrhl jeho zamítnutí. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Černocho, po něm pan poslanec Beznoska, potom pan předseda vlády a potom pan poslanec Tejce.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý den dámy a pánové. Děkuji za slovo. Zákon o prokazování původu majetku může být jeden z klíčových bodů, z klíčových nástrojů, jak bojovat proti korupci a finanční kriminalitě. Můžeme diskutovat o jednotlivých parametrech, které má zákon zavést a které by měly platit, nicméně ten hlavní problém je ten, že zákon vystavuje generální pardon na všechny finanční a korupční zločiny minulosti. Je to vlastně taková malá finanční korupční amnestie, protože se tím fakticky legalizují všechny delikty a podvody, které se staly před účinností tohoto zákona. Odmítáme zametat věci pod koberec, a proto jsme za poslanecký klub Úsvit předložili pozměňovací návrh, který zajišťuje, aby se minulá porušení zákona nevyloučila z přezkoumávání. Říkáme žádná tlustá čára za minulostí. Proto náš pozměňovací návrh umožňuje, aby se nelegálně získaný majetek dal kontrolovat i 25 let zpětně. Všechny parlamentní strany před volbami slibovaly, jak si posvítí na korupci a zloděje, a vážení kolegové a kolegyně, vyzývám vás k podpoře a prosím vás, žádám o podporu našeho návrhu. Lepší příležitost, jak naplnit tento slib, už asi nebude.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Beznosku a připraví se pan předseda vlády.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přidám se na stranu těch, kteří považují navrženou novelu za zbytečnou, protože opravdu si myslím, že dnes už je dost nástrojů, jak odhalovat, případně trestat majetkovou trestnou činnost. Čili tato novela zákona je nadbytečná. Návrh si vzal za cíl zavést nástroje, které zajistí zdanění nepřiznaného, nezdaněného příjmu. Stanoveným cílem je snížit objem zatajovaných či nezdaněných příjmů převážně fyzických, ale také právnických osob prostřednictvím indikace, zda nárůst jmění, spotřeba nebo jiné vydání poplatníka daně z příjmů odpovídá příjmům, který správce daně deklaroval v minulých obdobích.

Účelem tedy je, aby se nepřiznaný a nezdaněný příjem zjištěný na základě tohoto postupu následně zdanil. Myšlenka celkem rozumná. Každý z nás by si asi přál, aby se poctivé příjmy zdaňovaly a aby nikdo nebyl schopen se tomuto zdanění vyhýbat. Nicméně problém mám s tím, jakým způsobem tento zákon hodlá proti nepřiznaným příjmům, případně majetku bojovat. Návrh umožní, aby v případě zjištění nepochybnosti mezi příjmy poplatníka a nárůstem jeho jmění jej správce daně mohl vyzvat k prokázání, že nárůst jeho jmění odpovídá jeho příjmům a že tyto příjmy byly řádně

zdaněny. Pokud poplatník důkazní břemeno neunes, správce daně mu stanoví daň na základě pomůcek. K tomuto limitu použije buď standardní pomůcky, nebo navržené zpřísněné pomůcky. Limitem pro použití zpřísněných pomůcek je očekávaná výše stanovené daně přesahující dva miliony korun. Mechanismus nebude uplatňován plošně, ale na základě výzvy v důsledku náznaku možné existence nepřiznaného příjmu. Možnost vyzvat poplatníka k prokázání příjmu bude dále omezena na případy, kdy rozdíl mezi uváděnými příjmy a skutečným příjmem bude na základě předběžného posouzení přesahovat limit ve výši 7 mil. korun

Jedním z nástrojů odhalování nepřiznaných příjmů bude institut prohlášení o majetku. Na rozdíl od majetkových přiznání není prohlášení o majetku plošným nástrojem. Aby mohl správce daně k prohlášení o majetku poplatníka vyzvat, musí kumulativně být naplněny tři podmínky:

1. Na základě výzvy k prokázání příjmů podle § 38 písm. x) nedošlo k prokázání skutečností požadovaných v této výzvě.

2. Informace potřebné ke zjištění stavu jmění poplatníka nelze získat jiným způsobem, nebo je lze získat pouze s nepoměrnými obtížemi.

3. Třetí podmínkou je předpoklad, že souhrnná hodnota majetku, který je poplatník v prohlášení o majetku povinen uvést, přesáhne limit 10 mil. korun.

V čem tedy je ten problém? Samozřejmě první a největší na řadě je institut prohlášení o majetku. To je pro mě něco nepřijatelného. Opět se tady bavíme o šikaně úspěšných obyvatel. Je tady nastaven limit ve výši 10 mil. korun, to znamená, že nikdo, kdo by nevedl v prohlášení majetku majetek v hodnotě alespoň 10 mil. korun, tak toto prohlášení vůbec vyplňovat nemusí. Znamená to tedy, že každý, kdo tuto hranici přesáhne, je rovnou brán v našem státě jako podezřelý? Tak to trochu vypadá. Navíc tato skutečnost, tento limit 10 mil. korun, popírá rovnost občanů v daňové oblasti. A nejhorší je, že finanční úřad může poplatníka vyzvat k předložení tohoto prohlášení ne na základě přímých a usvědčujících důkazů, jak by každý očekával, ale pouze na základě – a teď cituji informaci – "indicií nebo domněnek, které nemusí mít formu důkazních prostředků". Znamená to tedy např. na základě udání anebo možná také na základě rozhodnutí třeba znučeného úředníka finančního úřadu. Když vznikne podezření, ať už odůvodněné, či nikoliv, musí právě poplatník dokázat, že nic neprovedl. To znamená, že se důkazní břemeno efektivně přesunulo ze státního orgánu na občana. Kde potom máme presumpci neviny, která je základním pilířem našeho právního systému? Každý tedy, kdo se dopustí toho, že jeho příjmy jsou nadprůměrné, a to bez jakýchkoli důkazů, pouze na základě domněnek, musí prokazovat, že on nic špatného neudělal. Ptám se, co bude příště.

Čili cílem – jakkoli rozumím snaze vybírat více daně, tak tento návrh, tato novela, vládní návrh zákona, je podle mého názoru šikanózní, zbytečný a porušuje princip rovnosti občanů v daňové oblasti. Doporučuji, abychom hlasovali proti. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Než dám slovo panu premiérovi, je zde faktická poznámka pana zpravodaje. Prosim, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já bych jenom chtěl zareagovat, a bude mi na to určitě stačit vymezený čas, na pana kolegu Plíška. On hovořil, že je možné jít až deset let zpět. Ano, deset let zpět je možné jít, ale jenom ve výjimečných případech, které dává daňový řád v § 148, jestli se nemýlím. Jinak je to obecně lhůta tři roky. Protože se tento zákon vydal cestou daňovou, tak musíme samozřejmě respektovat daňový řád. Já bych byl pro klidně deset let, i pro těch pětadvacet let, tak jak navrhuje jeden pozměňovací návrh, nicméně to možné není. To je jedna věc.

Druhá věc. Padalo tady, že bude obtěžovat naše občany. No nebude obtěžovat ty poctivé, bude obtěžovat ty nepoctivé a ty ať obtěžuje samozřejmě, protože si to zaslouží.

A chtěl bych reagovat i na slova o nějakém tom bonzování. Neustále se tady říká, že je šikanózní, že bude v naší společnosti vytvářet bonzování, jakési udávání. No tak, pane kolego Plíšku prostřednictvím pana předsedajícího, to máte ale opravdu nízké mínění o našich občanech. Samozřejmě připouštím, a to se děje i dnes, že někdo může udat svého souseda nebo kohokoli jiného, ale že by masivně tady docházelo k nějakému udávání, o tom opravdu přesvědčen nejsem a opravdu si myslím, že tím možná urážíte řadu poctivých občanů této republiky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Ještě než dám slovo panu předsedovi vlády, tak protože volební komise ukončila svoji práci, poprosím pana předsedu Kolovratníka, aby nás informoval o tom, jak volba dopadla.

189.

Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za mimořádné slovo. Kolegyně, kolegové, volba nedopadla. Bylo vydáno 163 hlasovacích lístků, stejný počet byl i odevzdán. Kvorum nutné pro zvolení kandidáta bylo 82 a já konstatuji, že Pavel Blažek získal 79 hlasů, nebyl tedy zvolen o tři hlasy, a Zdeněk Ondráček získal 69 našich hlasů. Je to první kolo, takže v prvním kole nikdo nebyl zvolen. Za sebe nebo za volební komisi avizuji, že jsme technicky schopni od 10.30 mít připraveno druhé kolo této volby, v něm se tedy opět budou ucházet o zvolení tito dva kandidáti, Pavel Blažek a Zdeněk Ondráček.

Pane předsedající, teď je to na vás.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já se zeptám Sněmovny, zda souhlasí s následujícím postupem, že bychom pokračovali v jednání do 10.30 a v 10.30 by proběhlo druhé kolo. Pan předseda Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. V tom případě bych poprosil o deset minut přestávky před tou 10.30 na jednání klubu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Rozumím tomu, takže budeme pokračovat v jednání do 10.20 hodin. V 10.20 bude přestávka na poradu klubu TOP 09 a v 10.30 bychom provedli druhé kolo volby. Zeptám se, zda má někdo námitku proti tomuto postupu. Není tomu tak, v tom případě budeme volit v 10.30.

157.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - třetí čtení

Ještě než dám slovo panu premiérovi, dvě faktické poznámky, pan předseda Kalousek, potom pan poslanec Plíšek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom stručnou poznámku k předřečníkům. Za prvé v disciplíně udávání jsme vždycky byli na evropské špičce, existuje o tom spousta statistických dat, ať už z doby Rakousko-Uherska, nacistické okupace, sovětské okupace, totalitního režimu, vždy jsme byli špičky. Nemáme důvod se domnívat, že by právě tento zákon tenhle národní sport výrazným způsobem nepodpořil. Takže ano, vláda tady vyzývá, dokonce i důvodová zpráva přímo vyzývá k udávání svých sousedů.

Za druhé není pravda, že těm poctivým, těm to nebude vadit a ti nepoctiví budou šikanováni. Ti nepoctiví si přesunou své majetky do offshoru, jsou na to specializované firmy. Koneckonců mohl by nám to vysvětlit i pan ministr financí, který svého času z offshorové firmy v Panamě financoval sociální demokracii, tak to jistě zná i po praktické stránce.

Chtěl bych upozornit ještě na jednu věc, jak významným způsobem tady rozšíříme korupční prostředí. Vy si opravdu myslíte, že tento nástroj, kde důkazní břemeno bude na straně poplatníka, nikoli represivní složky, nebude zneužíván ke konkurenčnímu boji? Že se prostě nenajdou zaměstnanci represivního aparátu, v tomto případě tedy Finanční správy, kteří se nedomluví a nenechají si zaplatit od někoho, že mu budou likvidovat konkurenta tím, že ho budou šikanovat? My si opravdu zapíráme, že něco takového se třeba děje v policii, tak to chceme rozšířit ještě do Finanční správy? Víte, jak rozšiřujete korupční prostředí? Ne že bojujete s korupcí. Rozšiřujete korupční prostředí tímto návrhem zákona!

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo. Já bych si dovilil zareagovat na slova pana kolegy Votavy a chtěl bych se ohradit proti tomu, že jsem ve svém vystoupení snad útočil na poctivé občany a poctivé daňové poplatníky. Naopak. Já chci říci, jak jsem řekl ve svém vystoupení, že dnes už mají všechny represivní orgány státu dostatek kompetencí postihovat majetkovou trestnou činnost, machinace apod. Tento zákon navíc umožní bohužel podávat podněty Finanční správě, udání, a jak jsem řekl již v minulosti, bonzování, a Finanční správa bude skutečně zatížena těmito jednotlivými podněty, které bude muset šetřit, a nebude mít prostor řešit ty skutečně velké podvodníky.

A když už tady hovořím, tak dovolu, abych zareagoval i na pana poslance Černocho. Já se dívím, že jdete jenom 25 let zpátky. Proč nenavrhujete jít třeba až do období Bílé hory, kdy nastaly velké majetkové přesuny? Jinak samozřejmě hodnotím váš návrh jako demagogický a populistický a jako nepřipustnou retroaktivitu. Ale ptám se, proč jenom 25 let, pane kolego Černocho prostřednictvím pana předsedajícího? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě pan poslanec Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Kolegové, nezdrím se poznámky. Kdybyste možná věnovali více pozornosti obdobnému, ale kvalitativně přece jenom odlišnému návrhu, který jsme tady měli my, a toto ctěné auditorium ho zabilo, tak jsme tady nemuseli vést debatu, do jaké míry český národ je národem udavačů. Ono udávat se pochopitelně nemá, ale hlásit se mohlo, a to na základě úřední povinnosti, mohlo se to prokazovat plošně na základě těch pravidel, která jsme navrhovali, a mohl být klid a mohla být i daleko větší účinnost.

Ale abych byl vstřícný k tomuto návrhu, někdy se říká malý krok a velký krok pro lidstvo, on ne každý malý krok musí skončit velkým krokem pro lidstvo. Já se obávám, že tady asi u malého kroku zůstaneme, ale lepší něco nežli nic. Doufám, že to nezůstane jenom u symbolického předvolebního gesta. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a nyní má slovo pan předseda vlády a připraví se pan poslanec Tejc.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, jsem rád, že ten návrh zákona, který zde máme, se konečně dostal na řadu, tzn. budeme moci o něm hlasovat ve třetím čtení, a proto nechci příliš protahovat diskusi.

Určitě by se tady dalo mluvit o tom, že jsme tady ve Sněmovně už měli mnohokrát návrh na to, aby byl prosazen princip prokazování původu příjmů. Měli jsme tady řadu návrhů, které chtěly, aby v naší zemi byl zaveden institut prokazování

původu majetku. Sám jsem v době, kdy jsme byli v opozici, takovýto návrh předkládal opakovaně, bohužel nikdy se tady v Poslanecké sněmovně nenašla dostatečná většina na to, aby tento institut do našeho daňového práva prosadila.

Jsem proto rád, že současná vládní koalice se dohodla na tom, že využijeme možnosti právního řádu a zakotvíme institut prokazování původu majetku do našich stávajících daňových zákonů. Bylo to jenom logické. Vycházelo to z volebních programů našich politických stran, se kterými jsme uspěli v minulých volbách do Poslanecké sněmovny, a já si myslím, že je zcela namístě, že ten závazek, který jsme dali voličům a který jsme koneckonců dávali opakovaně i v minulých volbách do Poslanecké sněmovny, že tento závazek naplníme, přijmeme příslušnou právní úpravu. Jenom mě mrzí, že tady ta právní úprava nebyla v divokých 90. letech. A právě absence zákona o prokazování původu majetku byla velkou částí našich spoluobčanů vnímána jako velká nespravedlnost, jako velká nedostatečnost, jako velká neschopnost státu. Mnozí občané to dlouhodobě kritizují. Doufám, že dnes tato Sněmovna návrh schválí.

Je jasné, že hlavním cílem není nějaký fiskální přínos. Hlavním cílem je spravedlnost, hlavním cílem je prevence proti daňovým únikům, hlavním cílem je prevence proti ukrývání majetku, který je získáván trestnou činností. Myslím si, že daňová správa tento nástroj potřebuje.

Když jsem v minulých letech mluvil s celou řadou pracovníků daňové správy, poukazovali na fakt, že jejich kolegové v Německu, v Rakousku, ve Francii mají celou řadu oprávnění, kterými česká daňová správa v boji proti daňovým únikům nedisponuje. Jsem rád, že se nám podařilo v uplynulých letech zlepšit legislativní podmínky, ve kterých se daňová správa pohybuje, a že jsme vytvořili lepší prostor pro to, abychom v naší zemi bojovali s daňovými úniky, abychom bojovali s daňovou nepoctivostí, abychom se vypořádali s daňovými podvody. Zákon o prokazování původu majetku, tahle legislativní úprava, je součástí této snahy vlády.

Chtěl bych požádat všechny poslance a poslankyně, aby tento návrh podpořili, a pevně věřím, že v praxi pomůže v boji proti nepoctivosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Já vám také děkuji, pane premiére. Než udělím další slovo, přečtu omluvy. Od 11 do 14 hodin se dnes omlouvá pan poslanec Janulík, dále od 12.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Marek Černoch a dále od 9.30 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan Ondřej Benešík.

Eviduji další přihlášku s přednostním právem a tu má pan ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně a kolegové, samozřejmě bych znovu zdůraznil, že Finanční správa poctivé občany nebude obtěžovat. Finanční správa bude obtěžovat nepoctivé firmy a nepoctivé občany. A nebude to žádná masivní akce. Je to jenom kompetence, kterou jako jedna z mála finančních správ v Evropě česká Finanční

správa nemá. A těch případů nebude moc. A taky samozřejmě od toho neočekáváme žádné zázračné příjmy, ale očekáváme určitou obavu podnikat nepoctivě. A pokud tady kolega Beznoska mluví o nadprůměrných příjmech někoho, tak určitě když má nadprůměrné příjmy, tak má platit daně a nemá se čeho bát, takže já té argumentaci nerozumím.

Ohledně vystoupení kolegy Černocho, že fakticky legalizujeme všechny zločiny minulosti, tak to musím odmítnout, protože zdanění příjmů nezakládá překážku pro zabavení nelegálního majetku a potrestání pachatele. Pokud orgány činné v trestním řízení prokážou, že majetek byl získán nelegálně, nic nebrání odčerpání tohoto majetku trestněprávními nástroji. A ohledně vašeho návrhu možnosti kontrolovat nelegálně získaný majetek za posledních 25 let, tak samozřejmě ten návrh zákona necílí na kontrolu legality či nelegality majetku, to je úkolem zejména trestních předpisů, které obsahují příslušné promlčecí lhůty. Navržený zákon cílí na kontrolu zdanění příjmů, která se musí pohybovat v mantinelech lhůty pro stanovení daně, která je v základní délce tři roky, a maximální délka, které může dosáhnout, je deset let. Jakékoli zpětné prodlužování této lhůty by bylo pravou retroaktivitou a jako takové by založilo neústavnost postupu orgánů veřejné moci.

Takže myslím, že jsme to v minulosti i dostatečně vysvětlili. Finanční správa bojuje proti všem nelegálním firmám a fyzickým osobám, které nás podvádějí na daních. I velké ryby. Určitě jste zaznamenali různé případy karuselových obchodů. A to, že dneska máme vybráno meziročně o 30 miliard daní navíc, tak to je toho výsledkem.

Pan kolega Kalousek zase tady vyřkl nějakou lež. Já chápu, že se bojí takového zákona, protože de facto ho živí stát od roku 1990, takže 26 let je úředníkem státu, a určitě kdyby ten majetek, který mu pravděpodobně vybral jeho výběrčí pan Háva, měl prokazovat, tak by to byl asi problém.

Takže tolik za mě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další přihlášený je pan předseda Černoch s přednostním právem. Pardon, omlouvám se, nejprve faktická poznámka pana předsedy Kalouska. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom drobnou poznámku. Možná by poradci pana ministra mu mohli vysvětlit, že na politiky se vztahuje povinnost majetkového přiznání, které podáváme k 30. červnu každým rokem, kde každý z nás, tedy i já, svůj majetek přiznáváme, a jsme kdykoli k dispozici Finanční správě. U politiků je to naprosto v pořádku. My, co máme rozhodovací pravomoci vůči veřejným penězům, tam je to v pořádku. My jsme proti šikaně lidí, kteří nejsou veřejně činní a budou šikanováni vaším zákonem, který se chystáte schválit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní má faktickou poznámku pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, děkuji za slovo, vzdávám se svého slova v řádné rozpravě, evidentně bych se na řadu už nedostal, tak využiji faktické poznámky. Budu reagovat na to, co zde říkali kolegové z pravice. Oni na jedné straně hovoří o tom, že ten zákon nic neřeší a není potřeba ho přijímat, na druhé straně zuby nehty brání jeho přijetí. Je evidentní, že na tomto tématu se asi nikdy neshodneme. Já jsem přesvědčen, že na tomto zákonu není nic škodlivého, protože daně se mají platit. Měly se platit před třemi lety, před pěti i před deseti. Jen se důsledně nepostihovali ti, kteří daně neplatili.

Chtěl bych připomenout všem našim kolegyním a kolegům, kteří budou hlasovat, že jsme zde voleni a placeni z peněz těch, co daně platí. Nejsme tady proto, abychom chránili ty, kteří daně neplatí. Ti nás buď nevolili, ale při nejmenším, protože neplatí daně, neplatí ani provoz této Poslanecké sněmovny. V tomto smyslu bych chtěl apelovat na všechny, aby podpořili tento zákon. Je důležitý a není na něm nic mimořádného. Jenom říká, že ti, kteří neumějí vysvětlit svůj majetek, ti, kteří mají větší rozdíl mezi tím, co dokážou vysvětlit, a tím, jaké mají příjmy v minulosti, více než sedm milionů korun je ten rozdíl, tak mají doložit, kde je jejich příjem, případně jaký mají majetek. Na tom není nic, nad čím bychom se měli pohoršovat. Každý slušný člověk to dokáže a doloží to během jedné hodiny, když si dá tu práci a podívá se na svá majetková priznání. Skončí prostě čas, kdy někdo, kdo má majetek sto milionů korun, vykazuje za posledních deset let příjmy v řádu dvou nebo tří milionů korun, směje se těm ostatním a neplatí ani daně. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Černoch. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Byl jsem dotázán panem kolegou Pliškem, proč jdeme pouze 25 let zpátky a proč nejedeme do období Bílé hory. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, v období Bílé hory se děla zvěrstva, ale s těmi už dneska nikdo nic neudělá, nebo rozhodně nejsme schopni s nimi nic udělat my. To, co se dělo v 90. letech, byla také zvěrstva, jiná zvěrstva, a s těmi se něco dělat dá. Byl tady klondajk a ten, kdo nabyt své jmění poctivě, se nemá čeho bát. Ten, kdo nenabyt své jmění poctivě, tak se musí bát. To je ten důvod, proč jsme zvolili 25 let zpátky, protože v 90. letech opravdu, myslím si, že tady není nikdo, kdo by to rozporoval, se opravdu děla zvěrstva, která je potřeba zpětně postihnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pro pořádek se tedy ptám. Přihláška s přednostním právem, pane poslanče Černochu, tím pádem padá? (Ano.) Vaše přednostní právo rušíte. Pochopil jsem, že přihlášku do rozpravy pana poslance Tejce mohu zrušit. Z toho důvodu se ptám, zda ještě někdo se chcete přihlásit do probíhající rozpravy. Nikoho nevidím. Vzhledem k tomu, že se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Chci se zeptat pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

V tom případě přistoupíme k hlasování. Nejprve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, protože v předchozí rozpravě padl. A v případě, že tento návrh neprojde, tak vám udělím slovo, pane zpravodaji, a seznámíte nás s procedurou hlasování.

Pan předseda Stanjura žádá pouze odhlásit. Dobře, všechny vás odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili svými kartami. Počkám, až přijdou kolegyně a kolegové z předsálí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí tohoto tisku, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 139, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro návrh 35, proti 119. Tento návrh nebyl schválen.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor jako garanční výbor projednal tento návrh zákona. Po druhém čtení projednal samozřejmě i pozměňovací návrhy a zaujal k nim stanoviska. Navrhl Poslanecké sněmovně hlasovací proceduru, která je kupodivu velice jednoduchá. Dovolil bych si, protože je opravdu jednoduchá, přečíst ji celou.

Nejprve budeme hlasovat –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane zpravodaji. Než vám dám slovo k tomu, abyste přednesl proceduru, tak se na mě obrátil předseda Faltýnek ohledně proběhlého hlasování. Pro stenozáznam ho prosím pusťte k mikrofonu.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Moc se omlouvám, vážené kolegyně, kolegové. Stalo se mi to poprvé. V gestikulaci na pana místopředsedu Gazdika jsem se spletl při tomto hlasování a hlasoval jsem jinak, než jsem měl v úmyslu. Nezpochybňuji hlasování. Omlouvám se. (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím. Máte slovo. (K mikrofonu se dostavil poslanec Syblík.)

Poslanec Zdeněk Syblík: Děkuju za slovo. Omlouvám se, kolegyně a kolegové, že vystupuji. Ale také se mi to nestává příliš často. Hlasoval jsem proti, a na sjetině mám pro. Jenom pro stenozáznam. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji vám. Než přistoupíme k hlasování, ještě kolega Gazdik. Prosím. (Nové pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se. Milé kolegyně, milí kolegové, já jsem hlasoval správně, tudíž proti. Nicméně bych se chtěl takto veřejně panu kolegovi Faltýnkovi omluvit, protože naší divokou gestikulací na téma tohoto zákona on skutečně hlasoval a já jsem jeho hlasování patrně nechtě ovlivnil. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jestliže nikdo nezpochybňuje proběhlé hlasování, není tomu tak, požádám vás pane zpravodaji, abyste nás seznámil s procedurou. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Ano, pane místopředsedo, učiním tak. Nejprve bychom hlasovali o bodu A, což je usnesení rozpočtového výboru, dále B1, B2, C1, C2, poté C3 a C4 jedním hlasováním, za sedmé za D a za osmé budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Budu tedy říkat, o co jde v jednotlivých bodech, pokud je ten požadavek. Pokud není, tak to nebudu říkat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Než přistoupíme k hlasování, táži se, zda má někdo protinávrh proti navrženému způsobu hlasování. Nevidím.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro navrženou proceduru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 140, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 162, proti nikdo. Konstatuji, že s navrženou procedurou byl vysloven souhlas.

Nyní vás tedy požádám, abyste přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a říkal k nim stanovisko garančního výboru. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Nejprve je to pod bodem A, což je usnesení garančního rozpočtového výboru, týká se výčtu novel zákonů dodatečně tam vložených a stanovisko je ano, souhlasné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 141, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 162, proti 1. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, pokračujte.

Poslanec Václav Votava: Dále je to B1, které se týká usnesení ústavněprávního výboru, formulační změna. Stanovisko je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 142, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 74, proti 80. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Dále je to B2, které se týká změny účinnosti zákona. Stanovisko je souhlasné. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 143, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 161, proti 1. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Dále je to C1, což je pozměňovací návrh pana kolegy Ondráčka a týká se změny limitu ze 7 mil. na 5 mil. Rozpočtový výbor jako garanční nepřijal stanovisko. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 144, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 45, proti 107. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Dále je to pod bodem C2, také pana kolegy Ondráčka, formulační změna. Stanovisko nesouhlasné. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 145, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 8, proti 118. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Dále je to C2, C3, což je také pozměňovací návrh pana kolegy Ondráčka a je třeba ho hlasovat společně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane zpravodaji, já mám C3, C4. C2 jsme hlasovali.

Poslanec Václav Votava: Pardon, omlouvám se, C3, C4, omlouvám se. Je třeba ho hlasovat společně, aby to mělo smysl, a je to změna sankcí. Stanovisko je nesouhlasné. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 146, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 117. Tento návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Poslední z pozměňovacích návrhů je pan kolega Černoch. Jeho pozměňovací návrh – jít dále až na 25 let prokazování. Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 147, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 27, proti 108. Tento návrh byl zamítnut.

Jsem přesvědčen, že o všech návrzích bylo hlasováno. Jest tak, pane zpravodaji? (Zpravodaj souhlasí.) Děkuji. V tom případě přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku, podle sněmovního tisku 504, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 148, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 130, proti 33. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím projednávání tohoto bodu. (Část poslanců tleská.)

Otevírám další bod a tím je

158.

Vládní návrh zákona o centrální evidenci účtů /sněmovní tisk 718/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a pověřený zpravodaj garančního výboru poslanec Roman Kubiček. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 718/6, který byl doručen dne 31. května 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 718/7.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Kalousek, prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, jak bod, který jste schválili nyní, tak bod, který zcela jistě schválíte i vzápětí, patří mezi body, které TOP 09 zařadila do tzv. seznamu nesvobody, kde vypisujeme nejriskantnější legislativní návrhy, které tato vláda prosadila a kterými tak či onak omezuje a ohrožuje individuální svobodu občanů.

Dostáváme často otázku, který z těch 16 bodů pokládáme za společensky nejnebezpečnější, a odpovídáme, že to není ani tak otázka pořadí té nebezpečnosti jako toho, že je toho moc. Že je toho strašně moc a že je to v krátkém časovém úseku. Vždy je to zdůvodňováno nějakým ušlechtilým důvodem, ale vždy to má za cíl jednu jedinou věc: odebrat občanovi kus jeho osobní svobody, popřípadě získat ho mnohem víc pod kontrolu státní moci. Ať už je to prolomení domovní svobody, ať už je to cenzura internetu, ať už je to otázka neskutečného množství registrů, kde zjišťuje státní moc o občanovi úplně všechno včetně jeho intimních chorob.

Vláda během dvou a půl roku velmi slušného ekonomického růstu, který se jí přihodil, který nezpůsobila, propásla možnost, nebo spíš nenašla politickou odvahu k nezbytným reformám, nezbytným pro prosperující budoucnost ať už v oblasti vědy, vzdělání, veřejných pojistných. Tam všude uměla jenom zrušit to, co bylo schváleno předtím, aniž by nahradila jakýmkoliv rozumným systémovým opatřením z vlastní dílny. Tam je obrovský deficit, tam se dá říct, že se jedná o ztrátu času. Ale je přímo posedlá, posedlá sběrem dat od svých občanů, kterých již teď je takové množství, že jsem si jist jako dlouholetý státní úředník i politik, že prostě není v kapacitních možnostech státu ta data zpracovat efektivním způsobem pro lepší správu země, ale že budou sloužit jedné jediné věci: V okamžiku, kdy se to bude hodit, probrat to neskutečné množství všech dat a občanovi dát najevo, že o něm víme tolik, že by měl radši držet ústa a krok. A tohle vědomí vzhledem k historickým zkušenostem starších generací už samo o sobě již teď snižuje míru svobody ve společnosti a vzbuzuje vsudypřítomné obavy a strach.

Byl jsem – překvapilo mě, že jsme tam nebyli všichni – ale byl jsem jako jeden z předsedů stran na zasedání Hospodářské komory, kde jsem měl možnost mluvit k podnikatelům a říct jim, že mi chybí trochu jejich hlas ve veřejném prostoru k tomu, co omezuje jejich svobodu. A po projevech pak mnozí za mnou přišli a děkovali mi, že jsem to vyslovil, a říkali: to víš, my se bojíme to říct, na nás by přišla zítra kontrola. Na ně by přišla zítra kontrola už na základě těch dat, která jsou teď k dispozici. Ale ono jich bude čtyřikrát tolik.

A já jsem se chtěl zeptat, zda si to všichni uvědomujete. Protože mnozí z vás se mohou snadno stát obětí tohoto státního přístupu k občanům, kdy už to není servis svým občanům, ale kdy je to vrchnost vůči svým poddaným. A mnozí z vás, kteří tomu dnes tleskáte a kteří pro to zvedáte ruce, můžete být budoucí obětí tohoto režimu, neboť pes od vlka liší se pouze obojkem, na němž bývá zhusta oběšen, jak z historie známe. Kolegové, prosím, vzpomávejte se. (Potlesk zprava.)

Mistopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Je 10.20 hodin. Jak bylo inzerováno, v tento moment si bere klub TOP 09 deset minut přestávku do 10.30 a v 10.30

navazujeme přímo volbou předsedy vyšetřovací komise. Poté budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu.

(Jednání přerušeno v 10.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne. Uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové a my budeme pokračovat pevně zařazeným bodem, jímž je

189.

Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016

Prosím, aby se ujal slova předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník a zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Já v tuto chvíli budu, kolegyně a kolegové, velmi stručný. Druhé kolo této volby je v tuto chvíli ve Státních aktech připraveno. Je to tedy druhé kolo volby předsedy vyšetřovací komise ÚOOZ a ÚOKFK, ve zkratce, a vybíráme opět ze dvou kandidátů. Navržení Pavel Blažek a pan poslanec Ondráček.

Prosím, odeberte se do Státních aktů. Opět vyhlašuji 15 minut na vydávání volebních lístků a opět zopakuji – měli jsme 15 neplatných hlasů – opět zopakuji: kandidáta, pro kterého hlasujete, označíte kroužkem na čísle před jeho jménem a musíte stejně tak označit i druhého kandidáta, a to křížkem na čísle před jeho jménem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A já tedy přerušuji jednání Sněmovny – 15 minut na vydávání hlasů – do 10.46 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.46 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, uplynula pauza na projednání volebního bodu a odvolení.

Budeme pokračovat bodem

**Vládní návrh zákona o centrální evidenci účtů
/sněmovní tisk 718/ - třetí čtení**

Nacházíme se v rozpravě, do které je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Byla přerušena rozprava a já jsem chtěl reagovat na pana kolegu Kalouska. On tady hovořil o tom, že vždycky tak náhodou roste ekonomika v době, kdy vládne sociální demokracie, a vždycky tak náhodou klesá, když zrovna vládne pravice. Já myslím, že to asi už náhoda nebude, když se to pravidelně opakuje. A je třeba se zamyslet, ale měla by se zamyslet především pravice, proč se jí tak nedařilo.

Ale podstata toho, co tady bylo řečeno k zákonu o centrální evidenci účtů – já jsem mezi těmi, kteří se velmi zamýšlejí nad tím, zda nevstoupíme někomu do soukromí, zda neprolomíme dalším zákonem soukromí. Jsem pro jen tehdy, kdy je to nezbytně nutné. Já bych se chtěl zeptat těch, kteří tento návrh kritizují, kde je to nové prolomení. Cožpak ta policie, státní zastupitelství, soudy už dnes nemají informace o tom, kdo má účet v jaké bance? Samozřejmě mají. Tady nejde o žádné nové právo státu získávat informace, tady nebude nikdo získávat ani jednu informaci více. Naopak, bude získávat méně, protože dnes se posílá informace a žádost do všech bank a ve všech bankách se dozvědí, že někdo je vyšetřován nebo je podezřelý, a musí hlásit, zda tam účet má, nebo nemá. Takto budou ty informace jenom u orgánů činných v trestním řízení a žádné nové se získávat nebudou.

Mimochodem, toto oprávnění, které teď zavádíme pro policii, už dávno mají exekutoři a nikoho to nevzrušuje. Takže si myslím, že bychom neměli z tohoto návrhu zákona dělat nějaký démonický zákon, protože žádná nová oprávnění získávat informace prostě nezavádí. Není to pravda.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou paní poslankyně Helena Langšádlová, po ní s přednostním právem pan předseda Laudát. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji, pane předsedající. Pane kolego Tejci prostřednictvím pana předsedajícího, opravdu jistá zákonitost by tady byla. Pravice vždycky dává dohromady to, co tady levice napáchá. (Smích v sále.) Zkrátka naše levice neumí nic jiného než v době hospodářského růstu neodpovědně utrácet a mít zkrátka takové rozpočty, které pak ta pravice musí dávat dohromady. (Smích v sále.) A dokonce to, že by česká pravice dokázala způsobit světovou hospodářskou krizi – zamysleme se nad tím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já myslím, že i reakce Sněmovny trochu napověděla. Ale dámy a pánové, kdyby za pravici zůstávaly vysoké růsty a zůstávaly za ní nižší dluhy, pak by se tomu věřit dalo. Je to přesně naopak.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S přednostním právem pan předseda Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Smála se jenom část Sněmovny a smějete se vlastní hloupostí. Ale je to váš problém.

Já jsem jenom chtěl věcně zareagovat na pana kolegu Tejce, kde že je tam něco nového nebo něco ohrožujícího. Zásadní rozdíl je v tom, že zatímco fakticky to, co tady Babiš páchá legislativně, tak většina těch věcí ona v našich zákonech je, ale zásadní rozdíl je v tom, že on chce zasáhnout a trestat plošně celou společnost, kdežto my jsme říkali, tady jsou nějaké státní represivní orgány, finanční úřady a v případě, že ony mají nějaké podezření, tak pak jdou selektivně na toho kterého jedince, kdežto vy zavádíte trestání podezření, vy prostě považujete plošně všechny občany naší země za podezřelé. A v tom je zásadní rozdíl. A u registru smluv je to totéž.

Je zásadní rozdíl, jestli prostě by hackeři anebo nějaký státní úředník si musel vyžadovat informace od jednotlivých bank, byť dneska je to také otázka několika sekund, anebo jestli to bude mít někde pěkně na jednom místě. Pak je ovšem jenom otázka času, než to někdo prolomí. A takhle prostě na veřejnost se dostane – ono spíš než ke zneužití ze strany státních orgánů tady to míří směrem ke zneužití na veřejnosti. Takže bude mít váš snímek vašich bankovních účtů a pak předpokládám, že si tam najde i ty transakce, zcela ryze soukromé, které nejsou trestné ani náhodou, a pak vám to nebude příjemné, až takhle vyběhne někde, kde máte účty.

Takže o to tady běží. Takže na otázku jsem odpověděl já. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan místopředseda Vojtěch Filip, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Členové vlády, paní a pánové, já nechci odbočovat od tématu naší debaty, jenom bych chtěl navázat na to, co tady říkal pan kolega František Laudát. Ano, tak dlouho to děláte selektivně, až 90 % veškerého bohatství a výrobních prostředků ovládá 1 % obyvatel celé planety a na těch 99 % zbývá ten zbyteček. Opravdu, to je selekce, která si zaslouží obdiv, ale jenom toho jednoho procenta obyvatel planety. Ostatní na to doplácí. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji, já už snad doufám naposledy. Ale protože by tuto debatu mohl sledovat někdo a mohl by bez znalosti všech informací podlehnout tomu, že chceme, aby snad někde byly informace o tom, kolik má kdo na účtu v jaké bance, tak rozhodně ne, ne a ne. Tento registr pouze mění to, že dnes policie, státní zástupci, když chtějí zjistit, zda konkrétní osoba za předem schválených podmínek má nebo nemá účet v konkrétní bance, obešle třicet bank v České republice a dostane informaci, zda ano, nebo ne. Nově už nebude obesílat třicet bank, nahlédne do registru a zjistí, že má ta konkrétní osoba nebo firma účet ve třech bankách a dotáže se přímo těchto tří konkrétních bank. Nicméně není tam žádná možnost získat informace o tom, jaký je zůstatek, kdo na ty účty co poslal a podobně. Takže nemění se nic než technika, která má vést k tomu, aby se například rychle vyhledaly účty, přes které plynou peníze ven do daňových rájů a ke kterým se poté policie už nedostane. To znamená, jde také o rychlost a o schopnost zablokovat stamilionové majetky, které plynou v rámci trestné činnosti do zahraničí. Nic víc, nic méně. Takže se prosím zbytečně nestrašme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže tomu tak není, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova navrhovatele. Pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, no, pár slov. Já jsem tedy vůbec nepochopil vystoupení pana poslance Kalouska. Vždyť se jedná o přesně stejný návrh, který byl na vládě za vaší účasti a kde vlastně hlasem pana Kubiceho to nebylo přijato. Takže to je projekt, který je tady na stole strašně dávno. Takže fakt tomu nerozumím, protože vy neříkáte pravdu. Tady se zavádí jenom moderní systém evidence účtů, občanů se to netýká, bude to na ČNB. Nevím, co je na tom nesvobodného. Dnes orgány trestního řízení, když chtějí mít informaci o někom, který pravděpodobně páchá trestnou činnost, tak píší dopis na 45 bank nebo 50 bank a potom čekají měsíc, 40 dní. A samozřejmě někteří – v rámci private bankingů se stávalo, že dostali avízo, a potom ten stát, když byl spáchán ten zločin a byly ukradeny peníze, tak přišel pozdě. Takže já skutečně nevím, o čem tady je debata. Není to žádný sběr dat, není to žádná nesvoboda. Je to jenom pro policii nebo státního zástupce nebo jiné orgány. Když karuselová firma má průměrný věk 23 dní, no tak tam jde o čas. To je všechno. Takže to jsou všechno nepravdy.

A vůbec nechápu, proč tady vystupovala paní kolegyně Langšádlová o zadlužování. Tak nejvíce tuto zemi přece zadlužil pan Kalousek, 670 miliard, a je to spočítané na den ve funkci. Takže my určitě nezadlužujeme. Naše země bude mít koncem roku 2016 nižší dluh, než když jsme nastupovali koncem 2013. A dneska oznamujeme plnění rozpočtu k 30. 6. a bude jeden z nejlepších v historii této země, plus 40 miliard. Tak o čem mluvíte? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se na další závěrečná slova zpravodajů: pana poslance Kubička, Gabala či Bendy. Není zájem o závěrečná slova.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám také stanovisko k nim před hlasováním. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Rozpočtový výbor jako garanční výbor se zabýval sněmovním tiskem 718 a posoudil pozměňovací návrhy, které byly přijaty jak rozpočtovým výborem, tak výborem pro bezpečnost. Hlasovací procedura bude poměrně jednoduchá, protože oba návrhy byly identické, to znamená, že pozměňovací návrhy rozpočtového výboru pod písmenem A1, A2 a A3 jsou identické s pozměňovacími návrhy výboru pro bezpečnost označenými jako B1, B2 a B3. Hlasovací procedura v tom případě bude poměrně jednoduchá. Znamená to, že budeme hlasovat jednotlivé pozměňovací návrhy, nejprve pozměňovací návrh A1, potom pozměňovací návrh A2, potom pozměňovací návrh A3. Pokud tyto projdou, tak vždy bude nehlasovatelný pozměňovací návrh B1, B2, B3. A na závěr budeme hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Ptám se, jestli má někdo nějaký jiný návrh procedury. Jestliže tomu tak není, zahajuji hlasování o proceduře. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 149, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 146, proti žádný. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubiček: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písm. A1. (Stanovisko ministra i garančního výboru – souhlas.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu A1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 150, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 113, proti 5. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Kubiček: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A2. (Ministr: Souhlas. Garanční výbor: Souhlas ve znění legislativně technické úpravy.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu A2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 151, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 115, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Roman Kubíček: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A3, kde bych jenom upozornil, že se jedná o kontrolu poskytovaných údajů, kde tato kontrola přechází na vybrané poslance v Poslanecké sněmovně proti původnímu návrhu. (Ministr: Souhlas. Garanční výbor: Souhlas ve znění legislativně technické úpravy.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu A 3. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 152, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 136, proti žádný. Návrh byl přijat.

Tím jsme se podle mého názoru vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Roman Kubíček: Tímto se staly nehlasovatelné pozměňovací návrhy B1, B2, B3 a nyní můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, aby se poslanci spíše věnovali schvalovanému zákonu než mávání na cizince na galerii. Děkuji. (Smích v sále.)

O všech pozměňovacích návrzích bylo hlasováno. Přikročíme k hlasování o uceleném návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o centrální evidenci účtů, podle sněmovního tisku 718, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

(Stanovisko ministra i garančního výboru – souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 153, přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 114, proti 37. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Nyní jsme v období mezi body, takže pokud pan předseda volební komise má výsledek hlasování, tak ho poprosím, aby nás seznámil s výsledkem volby. Prosím, pane předsedo.

189.

**Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny
k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky,
Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky
a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti
s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016**

Poslanec Martin Kolovratník: Ano, výsledky mám, inkoust ještě zasychá, takže děkuji za slovo. V tuto chvíli mohu konstatovat, že Poslanecká sněmovna byla úspěšná a předsedu vyšetřovací komise pro ÚOOZ a ÚOKFK zvolila. Bylo vydáno opět 163 hlasovacích lístků. Bylo to tedy druhé kolo dnešní volby. Odevzdáno bylo také 163 hlasovacích lístků, takže kvorum nutné pro zvolení bylo 82.

Pavel Blažek získal 89 hlasů a Zdeněk Ondráček 61 hlas. Mohu tedy konstatovat, že pan poslanec Pavel Blažek byl zvolen předsedou vyšetřovací komise a komise tímto může zahájit svoji práci. Děkuji za pozornost a volba tímto končí. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já gratuluji panu předsedovi vyšetřovací komise a přeji mu hodně úspěchů v jeho práci.

Budeme pokračovat dalším bodem. To je bod 159, kterým je

159.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s přijetím zákona o centrální evidenci účtů
/sněmovní tisk 719/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů zůstali pan ministr financí Andrej Babiš a pan zpravodaj garančního rozpočtového výboru, pan poslanec Roman Kubíček. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny.

Táži se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pane ministře, prosím, nemáte zájem. Otvírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Prosím tedy zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. To bude velmi jednoduché a stručné. Nebyly vzneseny žádné pozměňovací návrhy. Rozpočtový výbor přijal usnesení a doporučil ke schválení. To znamená, že procedura bude návrh hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nejsou pozměňovací návrhy. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o centrální evidenci účtů, podle sněmovního tisku 719, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

(Stanovisko ministra i garančního výboru – souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 154, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 116, proti 33. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod 160, kterým je

160.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 751/ - třetí čtení**

Místo u stolku zpravodajů již zaujal ministr financí Andrej Babiš a prosím také, aby místo zaujal zpravodaj garančního rozpočtového výboru pan poslanec Ladislav Šinčl. Cizinci odešli a hledá se zpravodaj. Pana zpravodaje nahradí pan poslanec Jiří Dolejš.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 751/3, který vám byl doručen dne 1. června 2016, zpráva o projednání garančního výboru byla doručena jako sněmovní tisk 751/4. Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, předtím než hlasováním rozhodneme o konečné podobě novely zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích, dovoluji mi vyjádřit se k předloženému pozměňovacímu návrhu a shrnout poněkud složitou legislativní historii, která se k této záležitosti váže. Považuji to za důležité přinejmenším i proto, abych vám i veřejnosti objasnil, z jakého důvodu není o osudu tohoto zákona jasno ani po více než roce, kdy jsme jej začali projednávat. Abych vysvětlil, co a proč v této věci Ministerstvo financí po celou dobu prosazovalo a k jakým krokům jsme přistoupili v zájmu toho, aby tento zákon mezi vámi nakonec našel dostatečnou podporu. Tímto budu i reagovat na vystoupení některých poslanců, která zde zazněla při posledním projednávání tohoto materiálu.

Nejdříve slíbené malé okénko do minulosti. V březnu roku 2015 začala Sněmovna souběžně projednávat dva vládní návrhy upravující pojišťovnictví, jejichž předkladatelem bylo Ministerstvo financí, novelu zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích a novelu zákona o pojišťovnictví. V té době se spustil zpětně jen obtížně pochopitelný sled událostí, které vedly k tomu, že po více než roce se zde nad stejnou věcí scházíme znovu. Pokud vnímám správně pocit této Sněmovny, troufl bych si říct, že jsme z novelizací obou zákonů unaveni a otráveni.

Za hlavní příčinu současného stavu považuji jednoznačně legislativní aktivismus kolegy poslance Šincla. Jeho kontroverzní pozměňovací návrhy k vládním návrhům zákona nejdříve donutily v létě 2015 vládu ke stažení příslušné novely ze Sněmovny. Tehdy se přitom jednalo o novelu velkou, komplexní, která měla slušnou podporu pojišťoven, zprostředkovatelů i České národní banky. Přetahováním o regulaci provizí však tento zákon spadl pod stůl. S vaničkou se tehdy vytilo první dítě, nepochopitelně zákon, po kterém jinak pan poslanec podle vlastních slov tak silně toužil. Druhé dítě se vytilo jen několik měsíců poté a jmenovalo se vládní návrh zákona o pojišťovnictví, který s problematikou přepojišťování a provizí nijak věcně nesouvisí. Kvůli tomu legislativnímu dobrodružství má dnes Česká republika stále nepořádek na trhu zprostředkování v pojišťovacím sektoru a navíc čelí hrozbě finančního postihu za nesplnění povinnosti transpozice evropského práva do tuzemského právního řádu.

Nyní už ke konkrétním námitkám, které zde v rámci druhého čtení prezentoval pan poslanec Šincl. Nejdříve, proč nyní nepředkládáme opět rozsáhlou, ale pouze dílčí novelu, torzo omezující se na úpravu některých finančních vztahů mezi pojišťovnami, pojišťovacemi zprostředkovateli a klienty. Neděláme to jednoduše proto, že už v danou chvíli nedává žádný smysl. V roce 2015 se ještě bouřlivě jednalo o vznikající nové evropské směrnici o distribuci pojištění a ta už je nyní schválena a bude s ohledem na legislativní požadavky transponována zcela novým zákonem, který již v současnosti připravujeme. V logice tohoto postupu Ministerstvo financí informovalo jak rozpočtový výbor, tak i odbornou veřejnost. Ve svém posledním vystoupení k tomuto tématu nás zde pan poslanec Šincl rovněž přesvědčoval, že zde z pověření vlády předkládám něco, co se shoduje s jeho původními pozměňovacími návrhy z 90 %. S tímto však ovšem nemohu souhlasit. Jedná se o výsledek několikaměsíčního hledání kompromisu. Tento těžce vybojovaný kompromis ctíme. Nechápu proto, že i tento koaliční návrh byl zpochybňován novými pozměňovacími návrhy koaličního poslance.

Původní pozměňovací návrh poslance Šincla z roku 2015 obsahoval řadu problematických ustanovení, která na rozdíl od toho, co je předmětem současného kompromisního vládního návrhu, nebyla pro Ministerstvo financí akceptovatelná a kterou jsme zásadně odmítli. Jedná se zejména o zavedení stropu pro provize a velmi nedůslednou ochranu spotřebitele. Do působnosti měla být zahrnuta riziková životní pojištění bez výjimek.

Ministerstvo financí vždy hlasitě a konzistentně upozorňovalo, a to ve shodě s Legislativní radou vlády, že regulace provizí není žádnou univerzální ochranou spotřebitele, ale spíše problematickou selektivní ochranou pojišťoven. Takový typ státního zásahu do regulace tržní ekonomiky nepatří, neboť přináší jednostrannou

konkurenční výhodu na trhu, aniž by přinášel garanci pozitivního efektu pro klienta. Proto jsme na Ministerstvu financí v rámci hledání kompromisu vždy upřednostňovali onu druhou nohu regulace, kterou je úprava výpočtu odkupného. Odkupné je obnos, který klient obdrží, pokud sjednané životní pojištění s investiční či spořicí složkou vypoví. Současná praxe je taková, že v prvních dvou letech neobdrží klient nic, protože veškeré zaplacené pojistné pojišťovna přednostně alokuje na úhradu poplatků za sjednané pojištění, to je fakticky na úhradu vlastních distribučních nákladů. Návrh zákona nově stanoví, že tyto náklady se musí na klientovi uplatňovat rovnoměrněji a průběžněji. To je z mého pohledu objektivní zlepšení pozice spotřebitele.

Nyní ještě návazně k panu poslanci Stanjurovi, který je autorem jediného současného pozměňovacího návrhu k tisku 751. V první části svého pozměňovacího návrhu pan poslanec Stanjura vypouští z vládního návrhu § 21f, tedy regulaci provizí. Tím se obsah této novely omezil pouze na regulaci odkupného, což ve výsledku odpovídá pozměňovacímu návrhu, který zde v loňském roce předložil pan poslanec Kubíček. Ačkoli Ministerstvo financí tehdy tento pozměňovací návrh podporovalo, v rámci koalice byl shledán jako nedostatečný. Jak jsem už uvedl, ctíme dohodnutý koaliční kompromis, a proto návrh na vypuštění tohoto paragrafu nepodpoříme.

Ve druhé části svého pozměňovacího návrhu, úpravě § 21f, pan poslanec Stanjura odstraňuje právo klienta na odkupné v prvních dvou letech trvání životního pojištění, s čímž nelze souhlasit. Jde tím totiž proti logice a smyslu celého, jinak věcně správného ustanovení o odkupném. Klient by se tak ke svým prostředkům, jejichž zvýšení garantuje právě tato novela, dostal nejdříve až ve třetím roce trvání pojištění.

Dámy a pánové, závěrem mi dovoluji požádat vás o podporu vládního návrhu, a tím i o ukončení dlouhého martyria, které jsme s tímto zákonem za poslední rok prožili. Návrh považuji za kompromis, který přiměřeně zohledňuje zájmy všech dotčených stran – klientů, pojišťoven a zprostředkovatelů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho úvodní slovo. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Krásné dopoledne. Věřím, že moje role ještě přijde, abych vás provedl poměrně jednoduchým hlasováním, ale dovoluji malý komentář k tomu martyriu, tedy spíše k jeho finále, protože nemá cenu tady ty dva roky reprodukovat. Spíše jde o to, že samozřejmě tím, že je to vládní návrh, tak je logické, že v jeho základech stojí určitá dohoda koaličních subjektů, a tudíž těžko lze na tuto dohodu mít nároky, že neřešila to, co řešit nechce, tedy v podstatě to, co trápí klienty, tedy enormní provize zprostředkovatelů. To, co se shodli, že regulovat chtějí, tak můžeme debatovat pochopitelně v logice efektivity nebo v logice toho, že je to řešení dílčí, ale musím říci, že na půdě rozpočtového výboru, byt tyto debaty také měly několik etap a mohli se k nim vyjádřit jak zástupci pojišťovacích společností, tak samotní zprostředkovatelé, tak při hlasování jsme se ničeho příliš nedobrali. Musím konstatovat, že rozpočtový výbor se u tisku 751 nedopracoval celkového usnesení, a tudíž jistý, řekneme, stín pochybností nad kvalitou celé té předlohy zůstává.

V každém případě nám zbude jediné – prohlasovat návrh kolegy Stanjury, který se skládá ze dvou částí, a samozřejmě pak rozhodnout o celém návrhu.

Dovolte mi jenom jednu poznámku k řešení kolegy Stanjury. Pokud jsme se tady trápili v loňském roce nad myšlenkou, jak odregulovat ony provize z pohledu klienta, tak návrh kolegy Stanjury spíše směřuje k tomu, do jaké míry tyto víceméně nepříliš ztenčené dopady na klienta jsou přerozděleny v podnikatelském vztahu mezi pojišťovnou, která si samozřejmě účtuje jisté náklady, a tím zprostředkovatelem. Já vnímám jeho návrh jako jisté přiklonění se i k zájmům zprostředkovatelů, ale jaksi samotných klientů se to v tom konečném důsledku až tolik nedotýká. A k tomu směřuje koneckonců i moje osobní stanovisko, byť, jak jsem řekl, stanoviska rozpočtového výboru jsou taková, že usnesení přijato nebylo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jsem autorem jediného pozměňovacího návrhu, tak se vás pokusím přesvědčit, že ten návrh je dobře. Kdybychom se dohodli na tom, že nezavedeme žádnou regulaci, tak je to to nejlepší řešení. O tom jsem přesvědčen, že ta regulace vlastně vstupuje na svobodný trh a snaží se regulovat obchodní vztahy mezi dvěma soukromými společnostmi a to není dobře. V okamžiku, kdy vznikla jasná většinová vůle to nějakým způsobem regulovat, což je ten problém u životního pojištění, když se spoří – abych nepoužíval úplně ty přesné odborné termíny, abych to vysvětlil. Skutečně existuje. Stává se, že klient předčasně ukončí smlouvu, uzavře novou a přijde o část již naspořených peněz. Jenom chci říct, že na tom trátí klient, možná jedna pojišťovna, ale získá na tom druhá pojišťovna, ta, která uzavírá nevýhodnou smlouvu pro toho klienta.

Když jsem přemýšlel, jestli i my, občanští demokraté, do té debaty nějak vstoupíme, tak jsme se snažili najít řešení, které je výhodné pro klienta. A nesnažíme se dělat rozhodčího mezi zprostředkovateli, nebo chcete-li makléři, je to takové obecně používané slovo, a pojišťovnami. Na rozpočtovém výboru jsem říkal, že jsem měl k dispozici materiál Ministerstva financí, který posuzoval několik možných variant té regulace. Jako první byl řádek bez regulace. To znamená to nejlepší. Pak byly dvě varianty, u kterých na Ministerstvu financí napsali: Ve prospěch klienta. Jednu z těch dvou jsem vám předložil. A pak bylo asi pět nebo šest variant, ve kterých bylo napsáno úředníky z Ministerstva financí: Ve prospěch klienta a ve prospěch pojištěn. A tak vnímám i ten vládní návrh.

Pan ministr financí říká, že ten návrh je úplně jiný než návrh pana poslance Šincla, tak kdybych tohle se pokusil rozsoudit, a to můžu, jsme v Poslanecké sněmovně a všichni jsme poslanci, tak oba tito kolegové mají pravdu. Ten návrh není ve sto procentech shodný, vládní návrh, o kterém budeme za chvíli hlasovat, ale kdybych to měl kvantifikovat, tak 85 až 90 % jsou totožné. Přijde mi to docela úsměvné, protože my jediná, členové rozpočtového výboru za ODS, jsme o tom

původním návrhu pana poslance Šincla hlasovali proti. Všichni ostatní poslanci ze všech ostatních poslaneckých klubů hlasovali pro, když jsme to poprvé projednávali na rozpočtovém výboru. Potom ale pan ministr Babiš označil tento návrh za lobbistický a neví jaký, důsledkem toho bylo, že ten zákon nebyl přijat, což nám nevadilo, protože pokud se domníváme, že nejlepší je žádná regulace, tak pokud nějaký typ regulace není přijat, tak nám to skutečně nevadí.

V této chvíli se pan ministr financí i Ministerstvo financí a vláda jako celek skoro plně ztotožnili s původním návrhem pana poslance Šincla. Otázka je, a to si posuďte každý sám, to už komentovat nebudu, jestli byl lobbistický a zůstal lobbistický, nebo nebyl lobbistický a není lobbistický, nebo se to posuzuje podle toho, kdo to předloží. Když to předloží jeden člen Poslanecké sněmovně, tak je lobbistický, a když takřka stejný návrh předloží vláda, tak už to lobbistické není.

Přesto se domnívám, že pozměňovací návrh, který jsem podal, je prostě lepší, je lepší ve prospěch klientů. Jsme připraveni ten pozměňovací návrh, ten zákon jako celek podpořit, naopak pokud ten pozměňovací návrh nebude přijat, výrazně tím zkomplikujete život zprostředkovatelům. A není to malá skupina lidí, kteří to mají buď jako hlavní, nebo vedlejší příjem, kterým se snaží zabezpečit sebe a své rodiny. Ten návrh není nijak konfrontační, i pan ministr financí ve svém úvodním vystoupení řekl, že vlastně obdobný, ne-li totožný, předložil při minulém projednávání této problematiky člen vládní koalice, dokonce člen hnutí ANO, takže si myslím, že můžeme ten pozměňovací návrh přijmout, protože jde ve prospěch klientů. Pokud ti, kteří chtějí regulaci, říkají, že mají na mysli hlavně ty klienty, tak to skutečně můžete podpořit. A když nevěříte mně, tak se třeba zeptejte pana poslance Kubička z vládní strany hnutí ANO 2011. Pokud tak neuděláte, tak skutečně Poslanecká sněmovna vstoupí do obchodních vztahů mezi pojišťovnami a pojišťovacími zprostředkovateli a to si myslím, že není šťastné. Nechci hodnotit, kdo v jejich vzájemném souboji o obchodní podmínky má pravdu, kdo je lepší, kdo je horší, myslím, že nám to nepřísluší.

Ale co je klíčové: Měli bychom pracovat na zvýšení finanční gramotnosti klientů nebo občanů, protože žádný zákon nezaručí to, že někdo nepodepíše pro něj osobně nevýhodnou smlouvu. A jediná šance, jak snižovat počet nevýhodných smluv, je zvyšování finanční gramotnosti, aby ti, kteří ty smlouvy podepisují a vypovídají staré, byli schopni posoudit všechny souvislosti, aby zbytečně nepřicházeli o vlastní prostředky. Tímto směrem míří můj pozměňovací návrh a já vás tímto žádám o jeho podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. S přednostním právem pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předseda Stanjura položil panu ministru financí otázku, když to byl v případě pana poslance Šincla lobbistický návrh, proč to není lobbistický návrh teď. Pan ministr financí vám pravděpodobně neodpoví, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Stanjuro, protože celou

dobu vaší řeči esemeskoval, až se mu z mobilu kouřilo, tak určitě neví, na co jste se ptal. Pokusím se odpovědět já. Návrh samozřejmě je lobbistický, ale mezitím lobbista trefil i do holdingu, takže teď už je to koaličně vyváženo a můžeme to pokládat za vládní návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se pro jistotu přihlásím i k legislativně technickému upřesnění svého pozměňovacího návrhu. Ono to prošlo i na rozpočtovém výboru, ale z hlediska čistoty procedury se takto k tomu hlásím. Legislativně technická úprava je uvedena v usnesení rozpočtového výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se již nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele či pana zpravodaje. Není zájem.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel stanoviska garančního výboru a sdělil nám k nim stanovisko tohoto výboru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, děkuji za slovo. I když jsem předeslal, že rozpočtový výbor nepřijal usnesení, tak projednal návrh na proceduru, která s ohledem na počet a strukturu pozměňovacích návrhů není příliš složitá, tzn. v prvním kroku bychom hlasovali o návrhu A1, a to včetně onoho legislativního upřesnění, tak jak připomněl kolega Stanjura, jak je koneckonců i v usnesení rozpočtového výboru, tedy zpřesňující číslování upravené pasáže. Pak by následovalo hlasování A2, to je vypuštění té jedné věty, a pak už hlasování o celku, takže je to vcelku prosté.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a ptám se, jestli má někdo nějaký jiný návrh procedury. Jestliže tomu tak není, je tady žádost o odhlášení vás všech, odhlašuji vás tedy všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu procedury tak, jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 155, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 141, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Čili prvním naším hlasovacím krokem je návrh kolegy Stanjury A1 ve znění legislativně upřesněném.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.) Stanovisko garančního výboru?

Poslanec Jiří Dolejš: Celkové usnesení nebylo přijato a při dílčím hlasování to neprošlo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu pana kolegy Stanjury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 156, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 145, proti 52. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jiří Dolejš: Další krok v hlasování o bodu A2.

Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.) Stanovisko garančního výboru nebylo přijato. (Zpravodaj: Přesně tak.) Je to tak.

Zahajuji hlasování o návrhu A2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 157, přihlášeno 150 poslankyň a poslanců, pro 43, proti 56. I tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jiří Dolejš: Nyní nás čeká hlasování o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Bylo tedy hlasováno o všech pozměňovacích návrzích. Přednesu usnesení a přejdeme k hlasování o celém návrhu zákona.

Usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 751, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko garančního výboru? (Nebylo přijato.) Nebylo přijato.

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 158, přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 125, proti 10. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji za jeho obětavost i panu ministroví.

Dalším bodem našeho jednání je

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb.,
o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 750/ - třetí čtení**

Místo u stolku zpravodajů si ponechá pan ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního rozpočtového výboru. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 750/3, který vám byl doručen dne 1. června 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 750/4.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pan ministr má zájem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předmětem mého vystoupení bude uvést na pravou míru dezinformace a polopravdy, které k tisku 750 zazněly ve druhém čtení návrhu zákona. Nejdříve bych zde chtěl reagovat na opakovaná tvrzení, že si Ministerstvo financí svévolně vykládá evropské právo a v rozporu s jeho obsahem hodlá předloženým návrhem zákona znemožnit pojišťovněm zprostředkovávat širokou škálu finančních služeb, či má dokonce vytvářet nerovnováhu v podnikatelském prostředí na finančním trhu.

Sjednocení podoby povolení v rámci EU, nikoliv přelicensování. Opak je však pravdou. Změna provedená v definici pojišťovací činnosti je změnou, jejímž cílem je sjednotit podobu povolení k provozování pojišťovací činnosti mezi členskými státy EU, nikoliv zásadním způsobem měnit rozsah činností, které pojišťovny mohou vykonávat. Ministerstvo v žádném případě rozsah činností pojišťoven nezužuje, ale pouze podmiňuje jejich provozování prokázáním České národní bance jako dohledového orgánu, že tyto činnosti přímo vyplývají z povolené pojišťovací činnosti.

Pojišťovací činnost spočívá primárně v uzavírání pojistných smluv týkajících se rizik spadajících do jednotlivých pojistných odvětví. Je pouze na České národní bance, aby u každé pojišťovny posoudila, zda ji vykonávaná činnost přímo vyplývá z povolené pojišťovací činnosti. Toto pojetí rozsahu činnosti pojišťoven bylo do návrhu zákona zapracováno po dohodě s ČNB a s ohledem na nově stanovené solventnostní kapitálové požadavky podle směrnice Solventnost II, a to již v roce 2012, a takto vám byl návrh zákona rozeslán 25. února 2015 jako tisk 414. Přitom k předmětné změně nebyl ani přes dlouhou dobu projednávání tohoto sněmovního tisku vznesen žádný pozměňovací návrh.

Otázka rozsahu činností přímo vyplývajících z povolené pojišťovací činnosti byla otevřena v souvislosti s novým předložením návrhu zákona do Poslanecké sněmovny, a to bezesporu na základě ekonomických zájmů některých pojišťoven ve snaze ušetřit náklady na převod činností, které by těžko obhájily jako činnosti přímo vyplývající z pojišťovací činnosti, do dceřině společnosti. Svědčí o tom mimo jiné i pozměňovací návrhy podané poslanci Zbyňkem Stanjurou a Zdeňkem Syblíkem, které jsou včetně

gramatické chyby v odůvodnění zcela totožné a odpovídají návrhu, který byl konzultován s Českou asociací pojišťoven, s ministerstvem i Českou národní bankou.

Změna definice pojišťovací činnosti byla mimo jiné posuzována i odborem kompatibility Úřadu vlády, jehož úkolem je posuzovat slučitelnost návrhu zákona s právem EU, a návrh zákona byl hodnocen jako plně slučitelný s právem EU. K podání předmětných pozměňovacích návrhů byl odbor kompatibility dotázán na jejich slučitelnost a předmětnost k směrnici EU. Podle jeho názoru může pojišťovna vyvíjet zprostředkovatelskou činnost pouze v odvětvích, pro která má udělené povolení k činnosti. V jiných odvětvích tuto činnost vyvíjet nesmí, jak výslovně uvádí směrnice. A ve vztahu k pojistným odvětvím je výklad tohoto pojmu dostatečně přesně uveden ve vládním návrhu, tj. nově upřesněným odkazem na činnosti přímo vyplývající z povolené pojišťovací činnosti.

Položme si tedy otázku, co je skutečným důvodem této náhlé změny a hledání příkladů v jiných členských státech pro obhajobu navrhované změny. Odpověď je jednoduchá. Jde o to, aby ty činnosti, u kterých by pojišťovna mohla mít problém s jejich obhájěním jako přímo vyplývající z jejich pojišťovací činnosti, byly přímo v zákoně uvedeny jako činnosti, které jsou vždy součástí povolené pojišťovací činnosti bez ohledu na charakter provozovaných pojistných odvětví. Tím se má zamezit ČNB jako dohledovému orgánu, aby provozování těchto činností zpochybnila. Přitom jde v podstatě jen o snahu zachovat některým zprostředkovatelským sítím možnost vystupovat na veřejnosti jménem velké pojišťovny. Malých pojišťoven nebo specializovaných zprostředkovatelských firem se tento problém netýká.

Ke kritické poznámce poslance Stanjury ohledně gramatické nesprávnosti předjednávaného tisku uvádím, že pokud jde o text bodu 10 projednávaného vládního návrhu zákona, pak je text třeba číst počínaje větěm § 3 odst. 1 to je: pro účely tohoto zákona se rozumí. Pokud uvedené ustanovení čteme takto v souvislosti, zjišťujeme, že žádnou gramatickou nesprávnost neobsahuje.

K argumentům pana poslance Stanjury, který polemizoval se stanoviskem Ministerstva financí, pak uvádím následující. Za prvé k argumentaci ve vztahu k operacím přímo vyplývajícím z pojišťovací činnosti. Je pravdou, že neexistuje úplný výčet těchto operací. Ani takový existovat nemůže. Nesporné je, že podstatou pojišťovací činnosti uzavírání pojistných smluv, kterými na sebe pojišťovna přebírá pojistné riziko v rozsahu sjednaného pojistného krytí. Stejně tak se asi s předkladateli pozměňovacího návrhu shodneme na tom, že z těchto závazků přímo vyplývají činnosti jako správa pojištění, likvidace pojistných událostí, poskytování asistenčních služeb, investování, pasivní zajištění či preventivní činnost i činnosti, které jsou vlastní každému podnikání. Pokud by ministerstvo trvalo na takto vymezené pojišťovací činnosti, měli by předkladatelé pozměňovacích návrhů pravdu, že jde o neúměrně restriktivní výklad směrnice. Ale tak tomu přece není.

Ministerstvo financí předkládá návrh, který nijak neuzavírá rozsah pojišťovací činnosti. Podstata problému spočívá v rozsahu činností, které je nutno posuzovat v kontextu povolených pojistných odvětví. Ty je však třeba posuzovat individuálně, což je předmětem činnosti České národní banky jako dohledového orgánu.

Ministerstvo financí tak respektuje základní principy dané evropským právem a z něj vyplývající výsostné postavení dohledového orgánu, do jehož kompetence a odpovědnosti spadá udělování povolení k provozování pojišťovací činnosti. V žádném případě svůj postup neobhajuje alibistickým schováváním se za bruselskou úpravu, ale považuje za správnou implementaci evropského práva.

Pokud jsem zmínil evropské právo, tak musím připomenout, že je rozdíl ve vymezení rozsahu povolené pojišťovací a zajišťovací činnosti. V případě zajištění lze činnost rozšířit na funkci holdingové společnosti a na činnosti ve finančním sektoru, což vymezení pojišťovací činnosti neobsahuje.

Za druhé k odlišnosti od ostatních členských států je, i když ustanovení článku 14 a 18 směrnice Solventnost II jsou z hlediska svého obsahu obdobná jako odpovídající ustanovení předchozích směrnic, že doposud nebylo Evropskou komisí ani Soudním dvorem EU blíže vymezeno, co jsou činnosti přímo vyplývající z pojišťovací činnosti. Přesto ani příklady uvedené z praxe pouze několika členských států nesvědčí jednoznačně o tom, že by zprostředkování jiných finančních služeb pojišťovnou bylo považováno za součást pojišťovací činnosti.

A pokud pan poslanec Stanjura tak rád zdůrazňuje logiku při posuzování návrhu právních předpisů, tak tvrzení, že zprostředkování úvěru nebo stavebního spoření je činností přímo vyplývající z pojišťovací činnosti, postrádá jakoukoli logiku. Pokud pozorně hodnotíme argumentaci předkladatelů pozměňovacích návrhů, tak si nelze nevšimnout zcela protichůdných stanovisek. Na jedné straně se polemika vede o obsahu činností přímo vyplývajících z povolené činnosti s vědomím toho, že pojišťovna nemá vykonávat jinou obchodní činnost než činnost pojišťovací, ale na druhé straně se přímo argumentuje tím, že pojišťovna má spadat v případě jiných činností pod povinnosti vymezené zvláštními zákony s tím, že ČNB má případně takovou činnost samostatně licencovat. Tento způsob udělování povolení ČNB nelze považovat za souladný s právní úpravou EU.

K třetí otázce jednotného evropského pasu. Účelem sjednocení podmínek pro udělení povolení k provozování pojišťovací činnosti v rámci EU, tzv. jednotný evropský pas, je v první řadě vytvoření a řádné fungování evropského trhu s pojištěním. Pokud bychom přistoupili na logiku předkladatelů pozměňovacích návrhů, tak by členské státy z důvodu nejednotného posuzování povolených činností pojišťovny mohly svévolně předmět této činnosti rozšiřovat. Ad absurdum by tak pojišťovna mohla provozovat stanice technické kontroly, což souvisí s pojištěním vozidel, nebo zajišťovat likvidaci biologického odpadu, což souvisí s ochranou před infekčními nemocemi. Tím by však jednotný evropský pas zcela ztratil smysl. Jestliže pojišťovna hodlá provozovat svoji činnost v hostitelském členském státě, musí splnit tzv. notifikační povinnosti. Pokud by dohledový orgán hostitelského členského státu považoval činnost takové pojišťovny za porušení rovných konkurenčních podmínek soutěžitelů na pojistném trhu, musel by zareagovat a řešit tuto otázku minimálně na úrovni evropského orgánu pro pojišťovnictví případně i Evropské komise. Otevřela by se tak tolik diskutovaná otázka souvisejících, tedy nikoli přímo vyplývajících činností. To, že k tomu dosud nedošlo, nepovažuje ministerstvo za důvod pro svévolné rozšiřování povolené činnosti nad rámec směrnice. Tím spíše, že nebylo účelem směrnice vytvářet slovenský, rakouský či maďarský jednotný evropský pas.

Argumentace pana poslance Stanjury výroky uvedenými v souvislosti s čl. 8 odst. 1 písm. b) ve stanovisku generálního advokáta ve věci pod označením C-109/99 vyvolává otázku, co tím mělo být dokázáno. Z jeho obsahu vyplývá, že tam probíraná směrnice nezakazuje pojišťovně držet podíl na základním kapitálu jiné právnické osoby, která se účastní jiných obchodních činností než pojištění. Z rozsudku soudního dvora EU v této věci pak vyplývá, že znění čl. 8 odst. 1 písm. b) zmíněné směrnice je dostatečně přesné a způsobuje nepoužitelnost jakékoliv vnitrostranní (vnitrostátní?) právní úpravy, která je s ním neslučitelná. Připomínám, že uvedený článek zní: "Domovský členský stát vyžaduje, aby každá pojišťovna, která žádá o povolení, omezila svůj předmět podnikání na pojišťovací činnosti a operace, které z nich přímo vyplývají, s vyloučením všech jiných obchodních činností."

Předkladatelé pozměňovacích návrhů by tak měli odpovědět nejen ministerstvu, ale i ČNB na otázky, jakým způsobem se má podle systému Solventnost II posuzovat z hlediska solventnostních kapitálových požadavků ta činnost pojišťoven, která není rizikově zahrnuta v provozované pojišťovací činnosti a která by v případě přijetí předmětných návrhů byla ze zákona automaticky považována za činnost vyplývajících u pojišťovacích činností. Ani daná směrnice ani příslušné prováděcí nařízení totiž s riziky vyplývajících z takto pojaté činnosti nepočítají.

Za čtvrté, k otázce rozdílu rozsahu činnosti bank a pojišťoven. Velmi často byl jako argument používán příklad činnosti bank, které nemají takto omezený rozsah činností a nabízejí zprostředkování řady pojistných produktů. Tento příklad však pouze ukazuje na opomenutí základních rozdílů mezi činností bank a pojišťoven. Pojištění je samo o sobě obchod s rizikem a snahou regulace je zamezit v tomto oboru podnikání jejich rozšiřování o další, s danou činností nijak nesouvisjící podnikatelská rizika. Proto je právní úprava u obou těchto oblastí odlišná a u regulace úvěrových institucí takové omezení činnosti chybí.

Shrnu-li řečené, jediným argumentem pro doplnění pojišťovací činnosti o zprostředkování pojištění a jiných finančních služeb je právní úprava několika členských států, aniž by předkladatelé pozměňovacích návrhů uvedli cokoli bližšího o těchto úpravách. Přitom na Slovensku se pojišťovnám umožňuje zprostředkování jiných finančních služeb, a to po předchozím souhlasu dohledového orgánu a po splnění podmínek stanovených jinými právními předpisy. V Rakousku lze provozovat pouze pojišťovací činnost a činnosti z ní bezprostředně vyplývající, za které se považuje například zprostředkování stavebního spoření, leasingu či kolektivního investování. Avšak v Německu lze činnost pojišťovny rozšířit pouze na některé půjčky a zprostředkování pojištění jiných pojišťoven. Ve Francii je zprostředkování pojištění, v Nizozemsku nebo Velké Británii mohou pojišťovny provozovat pouze pojišťovací činnost, vyloučení jiných podnikatelských aktivit. Z toho je zřejmé, že ze způsobu implementace směrnice jednotlivými členskými státy nelze v žádném případě vyvodit závěr o převažujícím trendu širšího výkladu pojišťovací činnosti, ale naopak lze vysledovat snahu omezovat danou činnost na činnost pouze pojišťovací, a zúžit tak maximálně rizika, kterým jsou pojišťovny vystaveny, v zájmu všech pojistníků a osob oprávněných pojištění tato rizika spojená s činností pojišťovny nerozšiřovat a ta nezbytná řádně měřit a řídit tak, aby pojišťovna byla v každém

okamžiku schopna dostát svým závazkům. To je nakonec i smysl nového zavedeného systému Solventnost II.

Návrh ministerstva tedy nezakazuje žádnou z činností, která přímo vyplývá z povolené pojišťovací činnosti, nesnižuje konkurenceschopnost českých pojišťoven, protože pojišťovnám nebrání vykonávat jakoukoli přímo vyplývající činnost, ani zakládat dceřiné společnosti. Nejde svým obsahem proti smyslu a účelu směrnice Solventnost II a plně respektuje postavení ČNB jako dohledového orgánu v pojišťovnictví vyplývající z evropské právní úpravy. Návrhy poslanců Stanjury a Syblíka naopak nejsou v souladu s evropskými právy. Narušují principy jednotného evropského pasu, umožňují, aby činnosti pojišťovny v oblasti zprostředkování finančních služeb byly objemově významnější než samotná jejich pojišťovací činnost bez možnosti ČNB tuto činnost řádně v souladu s rizikovým i orientovaným přístupem dohlížet.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Otvírám rozpravu, do které se jako první přihlásil pan zpravodaj pan poslanec Dolejš. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Bohužel tím, že zastupuji pana zpravodaje, tak mám dneska poněkud komplikovanou roli, a to i v tom, že tentokrát na rozdíl od stanoviska pana ministra musím říci, že rozpočtový výbor se dopracoval k jistým závěrům a ty jsou odlišné. Mysleli jsme, že to budeme mít jednoduché, když se kolegové v koalici dohodli, že tento tisk nebude nosičem nějakých appendixů, který bude řešit jiné problémy, jak se nám to stalo loni nad tiskem 414. A to, jestli to byl legislativní avanturismus, nebo ne, to si vyřešte, kolegové, v koalici. Ale v každém případě to bylo jednodušší, protože sice opožděná, ale přesto implementace normy Solvence II je určitě namístě. A jako bychom hlasovali loni pro něco podobného, tak i letos je třeba říci, že opožděná implementace je víc než namístě.

Ale to, co probíhalo za diskusi na půdě rozpočtového výboru, ukázalo starou známou pravdu, tedy že implementovat lze různě a že samozřejmě určitý druh implementace vyvolává reakci v tom byznysu, o který se tady jedná. A musím říci, že tady ta reakce přišla, a tudíž asi není úplně fakty doložitelné, že by nedocházelo k nějakému omezení. Že by to bylo všechno hladké a jenom jsme přijali bruselskou normu tak, jak ji mají všude jinde v Evropské unii už dávno před námi. Tak by asi tato debata nevznikla. Ona bohužel vznikla, protože samozřejmě, tak jak je upraven předmět podnikání v této předloze, tak mnozí zástupci pojišťovacího byznysu nabyli dojmu, že sice jim není zapovězeno pochopitelně, není zapovězeno věnovat se jiným finančním službám, kterým se věnovali dosud a které poskytovali v rámci určitého komplexu služeb. Pravdou je, že to neřeší ti maličtí, ale všechny velké pojišťovací domy v podstatě v této republice se poskytování celého toho komplexu služeb věnují a vnímají to jako určitý negativní impakt, protože minimálně si to vyžádá určitý čas, ale i náklady na řízení, které by s tímto opatřením bylo spojené.

A teď je otázka, jestli je to nutné, to znamená, že ten příkaz Bruselu je rigorózní, nebo zda je to řekněme náš extenzivnější výklad, kterým předjímáme určité pokračování směru, který v Evropě, pravda, objektivně existuje, a to je oddělení ono bankovního a pojišťovacího byznysu jako relativně svébytných oblastí, anebo zda budeme pokračovat v praxi, a ty názory na výboru zazněly, která není v rozporu s evropským právem, a dá se to doložit evropskou praxí, protože Solvence II už tady je nějakou dobu. Některé země už mají tuto implementaci za sebou. A přesto ta praxe tady je, všechny ty mechanismy, notifikace atd. atd. Takže se samozřejmě nabízí otázka, jestli takto extenzivní pojetí chceme. A návrhy kolegů Stanjura a stínově i kolegy Syblika toto řeší, tzn. vracejí nás do původního koryta, které by nemělo být v rozporu s tvrdou bruselskou normou. A o to jde.

Pokud se hlasovalo o pozměňovacích návrzích – teď nechám stranou pozměňovací návrh předsedy rozpočtového výboru kolegy Votavy, ten nenarazil na nejmenší problém, ale musím říci, že rozpočtový výbor samozřejmě v sestavě, která ten den byla přítomna na jednání, návrh kolegy Stanjura doporučil. Takže samozřejmě jistý rozpor tady je. Já nechci dělat někomu advokáta, ale musím to tlumočit s tím, že to tak jednoznačné, jak řekl pan navrhovatel, tedy ministr financí, není. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní s přednostním právem pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak než se dostanu k obsahu, tak něco k té formě. Všimněte si, probíhá druhé čtení, poslanci argumentují, vznášejí dotazy, pan ministr mlčí, aby ve třetím čtení přečetl sáhodlouhou reakci na to, co proběhlo v druhém čtení, kterou – já mám hypotézu, že si ji nepsal pan ministr, že mu ji připravili zaměstnanci Ministerstva financí. A v tom je problém. Na invektivy od pana ministra jsem zvyklý. Když nějakou invektivu na moji adresu řekne, tak já se budu bránit nebo mu to vrátím. A měli byste mě všichni podpořit. Měli bychom si vyprosit, aby úředníci do podkladů psali invektivy typu – návrh Stanjura nemá logiku atd. To si teda vyprošuju. Nebyli schopni vaši úředníci odpovídat na rozpočtovém výboru, nebyli schopni obhájit návrh vlády na výboru, rozpočtový výbor ho přijal. A já prosím členy rozpočtového výboru a vás ostatní – neztrácejte hrdost! Já vím, že ministr financí řekne, že je proti. A co se změnilo kromě toho, že slyšíte od ministra financí, že je proti? Neztrácejte hrdost vy, kteří jste ten návrh podpořili na rozpočtovém výboru. Ale já můžu reagovat hned. Já nepotřebuju pauzu tři týdny, abych to poslal analytikům, napsali mi řeč a pak četl – chtěl bych reagovat na vystoupení pana ministra Babiše ve třetím čtení. A on si taky protirečí. Asi čtyři odstavce před koncem říká, jak je to dobře v Německu. Ten můj návrh je obdobný jak v německé legislativě. Takže buď je to v tom Německu dobře, nebo špatně.

Klíčové věci říkal i náhradní pan zpravodaj. Ten pozměňovací návrh není v rozporu s evropským právem. Není. A už jsem to říkal ve druhém čtení, pane ministře. Jsou dvě možnosti. Buď jít rakouskou cestou, kdy Rakousko má ve své legislativě konkrétní finanční produkty, anebo jít tou cestou, jako je Německo,

Belgie, Itálie, a mít to v obecné formulaci a pak bude záležet na tom regulátorovi, což je Česká národní banka, zda tu licenci schválí, nebo ne.

Když to zjednoduším, o co vlastně jde. Pokud přijmete vládní verzi a postavíte se proti odbornému doporučení rozpočtového výboru, na což máte plné právo, tak pojišťovny vyvedou tuto činnost ze svých mateřských firem a zřídí si dceřiné společnosti, které to dělat mohou. Bude tato operace stát stamiliony korun. Kdo je asi zaplatí? Kdo asi zaplatí, pokud vzniknou legislativní nebo dodatečné náklady díky změně legislativy? Klienti. Bezesporu klienti. Nesníží se o to zisk té pojišťovny. Proč by to dělaly? Přece podnikají za účelem dosažení zisku. A tak je to správně.

Takže nemusíte se ničeho bát, ten pozměňovací návrh není proti evropským pravidlům a proti evropskému právu. To, jak pan ministr říkal, že není ustálená praxe ve všech zemích, to je pravda. Ale já jsem vám jmenoval poměrně významné dlouholeté členy Evropské unie, jako Německo a Rakousko, kde v jednom funguje model konkrétní finanční produkty, v druhém obecná definice. Pijde mi opravdu komické týden po brexitu, týden po brexitu zase argumentovat tím, že ten Brusel po nás něco chce a jenom abychom neudělali něco proti tomu Bruselu. Pijde mi to komické. Navíc pokud projde ta navržená operace tak, jak jsem říkal, jenom to vytvoří dodatečné stamilionové náklady, které nakonec ponesou na svých bedrech klienti, ti, kteří ty pojištné smlouvy nebo jiné produkty uzavírají. A vytvoříme nerovnováhu na trhu. Protože jiné subjekty, které působí na finančních trzích, tuto regulaci nemají a mohou si svobodně konkurovat i v jiných oblastech, než je jejich hlavní činnost podnikání. Takže není to nijak složité, nemusíme třicetkrát říkat, že to je Solvency II nebo Solventnost II.

Ale co je ještě podstatné – funguje u nás trh pojišťoven, nebo ne? Pamatujete si nějaký problém, velký problém, který by na finančních trzích a ve vztahu ke klientům způsobila kterákoli z pojišťoven? Podle mě dobrá zásada je, když něco funguje a nejsou v tom problémy, tak do toho moc nezasahují, protože je vysoce pravděpodobné, že tím svým zásahem tu situaci zhoršíte. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, příp. pana zpravodaje. Není zájem.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím, pane zpravodaji, abyste nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim stanovisko.

Poslanec Jiří Dolejš: Samotná procedura zas tak složitá není. Doporučuji, abychom postupovali tímto způsobem, je to tedy doporučení rozpočtového garančního výboru, abychom nejprve hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Votavy, tedy A, následovalo by B, což je poslanec Stanjura, o tom tady byla řeč. A protože pozměňovací návrh C je identický, tak hlasovat dvakrát totéž nemá smysl, takže bychom ho hlasováním o B učinili nehlasovatelným, a pak už by nám zbývalo jenom hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, jestli má někdo jiný návrh nebo návrh na změny v proceduře? Není tomu tak. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu procedury, tak jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 159, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 143, proti žádný. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Takže první krok je hlasování o návrhu A, poslanec Votava.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko garančního výboru? (Výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrhu pod písmenem A. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 160, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 139, proti žádný. Návrh A byl přijat.

Poslanec Jiří Dolejš: Návrh B pan poslanec Stanjura.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.) Stanovisko garančního výboru? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Stanjury pod písmenem B. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 161, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 79, proti 48. Návrh byl přijat.

Poslanec Jiří Dolejš: Tím pádem je nehlasovatelný návrh C, který je identický, a zbývá nám hlasování o celém návrhu, samozřejmě pokud nebude rozporováno předchozí hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ještě chvíli posečkám, protože je tady žádost o kontrolu hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.) Pan poslanec Klučka se hlásí s kontrolou hlasování. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Opravdu se mi to nestává často. (Smích.) Chtěl jsem hlasovat proti, a na sjetině mám pro. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Budeme hlasovat o návrhu na zpochybnění hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí námítky pana poslance Klučky, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 162, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 141, proti žádný. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu pod písmenem B. Prosím ještě jednou stanovisko pana ministra. Nesouhlas. Stanovisko garančního výboru?

Poslanec Jiří Dolejš: Nemohu změnit, co už jednou rozpočtový výbor řekl, tedy doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Souhlas. Zahajuji hlasování o návrhu pod písmenem B. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 163, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 73, proti 55. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jiří Dolejš: (Po chvíli:) Pokud už je vše jasné, tak můžeme o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zdá se, že je vše jasné. Budeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 750, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko garančního výboru? (Rovněž kladné.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako o celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 164, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 103, proti 4. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, budeme pokračovat. Nejdříve mi dovolu, abych konstatoval došlé omluvy z dnešního jednání, a to pana poslance Jeronýma Tejce od 13 hodin z osobních

důvodů a od 12 hodin od pana místopředsedy Bartoška do konce dnešního jednacího dne.

Pokračovat budeme podle schváleného pořadu schůze bodem číslo

162.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 759/ - třetí čtení

Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi i zpravodaji Romanu Kubíčkovi, že zůstali u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrh je uveden v tisku 759/4, který vám byl doručen 31. května 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 759/5.

Ptám se pana místopředsedy vlády jako navrhovatele, jestli chce vystoupit před otevřením rozpravy. Pane ministře? Není tomu tak. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku a rozpravu končím s tím, že požádám hloučky tady v koutě sněmovny, aby nerušily jednání. Protože jestliže není ani rozprava, nebudou tedy závěrečná slova a přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu.

Žádám zpravodaje garančního výboru pana poslance Romana Kubíčka, aby nás seznámil s hlasováním a poté přednesl pozměňovací návrh. Myslím, že procedura je jednoduchá. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, rozpočtový výbor jako garanční na své 43. schůzi 8. června přijal tento návrh. Projednal jeden pozměňovací návrh pod písmenem A, který se týká pouze nabytí účinnosti zákona, protože původně bylo v zákoně uvedeno nabytí účinnosti 15. 6. 2016. Takže hlasovací procedura bude velmi jednoduchá. Budeme hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu a o návrhu zákona jako o celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. O tom není potřeba hlasovat. Všichni rozumíme, že hlasujeme pouze o změně účinnosti zákona. Pan zpravodaj jistě doporučuje a pan ministr doporučuje také? (Ano.) Děkuji.

O tomto pozměňovacím návrhu rozhodneme v hlasování číslo 165, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 165 z přítomných 143 pro 130, proti nikdo. Účinnost zákona byla posunuta.

Můžeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 759, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Rozhodneme v hlasování číslo 166, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 166 z přítomných 143 pro 130, proti nikdo. Bylo přijato.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 162.

Pokračovat budeme bodem číslo

163.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů už dojde k výměně. Prosím o klid sněmovnu! Já udělám přestávku, jestli potřebujete. Děkuji.

Jedná se o sněmovní tisk 501, jsme ve třetím čtení a u stolku zpravodajů zaujali svá místa ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj garančního výboru, výboru pro životní prostředí, poslanec Robin Böhnisch. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 501/4, který vám byl doručen 27. května letošního roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 501/5.

Ptám se pana ministra jako navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám tedy rozpravu a konstatuji, že mám do ní zatím tři přihlášky. S přednostním právem zpravodaj pan Robin Böhnisch jako první v rozpravě, připraví se pan kolega Jan Zahradník. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Velmi děkuji za slovo, pane místopředsedo. Využil bych této příležitosti, abych načel několik legislativně technických úprav pro třetí čtení. Je to zákon poměrně rozsáhlý a diskutovaný, proto samozřejmě došlo i některým drobným chybám, které bude potřeba hlasováním napravit, popřípadě došlo k překlepům v místních jménech lokalit, které představují hranice jednotlivých národních parků.

Dovolím si tedy načíst legislativně technické poznámky.

K článku I sněmovního tisku 501/0:

1. V bodě 1 úvodní větě se číslo "54" nahrazuje číslem "53".

2. V bodě 1 § 15c se slova "národního parku" nahrazují slovy "Národního parku Podyjí".

3. V bodě 1 § 18 odst. 1 se na konci textu úvodní věty doplňují slova " ,a to:".

4. V bodě 1 poznámka pod čarou č. 52 se zrušuje. Poznámky pod čarou č. 53 a 54 se přečísloují.

5. V bodě 21 se slova "včetně poznámky pod čarou č. 39d" zrušují a na konci textu se slovo "zákona" zrušuje.

6. V bodě 23 se slova "včetně poznámky č. 39d" zrušují.

7. V bodě 25 § 78 odst. 3 úvodní větě se slovo "území" nahrazuje slovem "územní".

8. V bodě 51 Příloze č. 2 písmeni A se za slovy "přírodovědecky nejvhodnějšího" slovo "část" zrušuje.

9. V bodě 51 Příloze č. 2 písmeni C se slova "Františkovského potoka" nahrazují slovy "Františkovského potoka".

10. V bodě 51 Příloze č. 3 písmeni B se slova "Felicinina údolí" nahrazují slovy "Felicina údolí".

Dále k článku III sněmovního tisku 501/0, tedy ke zrušovacím ustanovením: Za bod 4 se vkládá nový bod 5, který zní: "5. Zákon č. 365/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhlašuje Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů." Následující body se přečísľují.

Další legislativně technická poznámka se týká pozměňovacího návrhu A.25 z usnesení výboru pro životní prostředí č. 94 z 32. schůze, konané dne 30. března 2016, tedy k tisku 501/2: V článku I bodě 25 se slova "čl. III bodů 1 až 4" nahrazují slovy "čl. III bodů 1 až 5".

Dámy a pánové, v případě, že bude přijat pozměňovací návrh B.1 výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, což se dá předpokládat, pak je podle stanoviska legislativního odboru také nutné načíst ještě další legislativně technické úpravy, které se týkají kompetenčních ustanovení § 79 odst. 3 písm. g) a § 79 odst. 4, kde je třeba vrátit původní znění písmene f):

K článku I sněmovního tisku 501/0:

1. V bodě 32 se slova "opatření obecné povahy" nahrazují slovem "vyhlášky".

2. Bod 37 se zrušuje. Následující body se přečísľují.

Předpokládám, že pan kolega Junek si legislativně technický návrh svého pozměňovacího návrhu načte sám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Budeme pokračovat v rozpravě vystoupením pana poslance Jana Zahradníka. Připraví se s faktickou Marek Benda a potom Michal Kučera. (K mikrofonu přistupuje poslanec Benda.) Ale já už jsem pana kolegu Zahradníka vyvolal. Dobře, tak faktickou poznámku.

Poslanec Marek Benda: Opravdu jenom faktickou poznámku, protože jsem tady pečlivě poslouchal pana zpravodaje a moc bych poprosil, aby nám bylo rozdáno, co jsou ty takzvané legislativně technické. Já jsem přesvědčen, že většina z nich prostě není legislativně technických. Přidání zrušení dalšího zákona podle mě není legislativně technickou úpravou. Má-li to takto projít, musíme se vrátit do druhého

čtení. Moc bych poprosil, abychom před ukončením rozpravy ve třetím čtení dostali všichni ty návrhy na stůl nebo aspoň někam do systému, abychom se mohli podívat, co v nich je, protože tohle mi přišlo, že opravdu už je daleko za hranicí toho, co jsou takzvané legislativně technické.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Zpravodaj jistě eviduje vaši připomínku.

Nyní v rozpravě pan poslanec Jan Zahradník. Připraví se kolega Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dostáváme se tedy ke třetímu čtení novely zákona o ochraně přírody a krajiny, novely zákona, který máme na svých stolech již poměrně dlouho, který vzbuzoval velké diskuse nás zde na plénu Sněmovny, ve výboru pro životní prostředí, ve výboru pro regionální rozvoj, ale také samozřejmě vzbuzuje, vzbuzoval a bude vzbuzovat velké diskuse i mimo tuto budovu. Hlavně vzbuzuje velké diskuse a obavy u těch lidí, kterých se bezprostředně dotkne, a to tedy konkrétně lidí, žijících na Šumavě.

Já musím otevřeně říci, že jakkoliv je ta procedura skryta do novely zákona o ochraně přírody a krajiny, do jakéhosi obecného zákona, obecné normy, která již vlastně více než 24 let tady nějak slouží – nebudu hodnotit, jak dobře, ale slouží –, tak víme dobře, že tím důvodem je snaha nějak posunout situaci v našem největším národním parku a to je Národní park Šumava.

Tedy když mluvím o těch lidech, kterým na tom, jak dopadne dnešní jednání, nejvíce záleží, tak mám na mysli obyvatele Šumavy, mám na mysli ty z občanů České republiky, kterým záleží na tomto krásném pohoří, kterým záleží na tom, aby tam lidé mohli žít, aby tam mohli jezdit, kochat z krásné přírody.

Diskuse samozřejmě mohou mít různou polaritu. Jsou zde názory, které jsem tady zmínil, názory obyvatel Šumavy, ale samozřejmě jsou také názory lidí, kteří v ochraně přírody spatřují svoje posvátné poslání, dokonce možná bychom to mohli nazvat náboženstvím, lidí, pro které je ochrana přírody takovou činností sama o sobě. Činnosti s tím související považují za gros své práce, své aktivity, svého života.

My jsme mnozí z nás potkávali v minulých dnech, když jsme přicházeli do Sněmovny, na Malostranském náměstí stánek Hnutí DUHA. Ten stánek byl vyzdoben přitažlivými obrázky přírody. Většinou to tedy byla příroda šumavská. Je to příroda půvabná, malebná. Já jsem se setkal s případem, když jsem na tom stánku nějaké minuty, možná desítky minut, strávil, že přicházeli lidé a ptali se, říkali – já sem jdu podpořit tu zelenou Šumavu, kde mám podepsat ty archy, jdu podpořit ty šumavské obce, aby zůstala zelená. Ale já musel říci: Víte, paní, kde jste? Tady nejste u stánku šumavských obcí. Tady jste u stánku Hnutí DUHA, které má na svědomí to, že dnes Šumava z 20 % je uschlá. Zažil jsem případ, kdy pán, který podepsal, po několika otázkách, které jsme spolu probrali, svůj podpis z listiny škrtl.

Ano, tito lidé samozřejmě sice argumentují ve prospěch dobrého zákona o národních parcích, ale mají tím na mysli zákon o Šumavě, který bude vyhovovat jim, jejich zájmům, jejich pojetí ochrany přírody.

My jsme také mnozí z nás, možná všichni, protože ta mailová komunikace dnešní umožňuje jednoduché rozesílání zpráv, my jsme dostávali do svých mailových schránek mailů od lidí, kteří se na nás obraceli s žádostmi – která možná v některých případech měla určité specifické individuální rysy, ale v gros to by byly zkopírované návodné texty, které jim poskytl Hnutí Duha, a někteří ti respondenti, kteří nám psali, to také samozřejmě přiznávali. Ty jejich výzvy, které nám psali, se protínaly vlastně v jednom takovém bodě a to byla podpora bezzásahovosti v národních parcích. Všichni ovšem měli na mysli Národní park Šumava. Vyzývali nás k podpoře bezzásahové hospodaření, vyzývali nás k tomu, abychom bezzásahovým způsobem ochraňovali lesy, a zdůrazňovali lesy jako zásobárny vody. Vyzývali nás, abychom bezzásahovým způsobem chránili zelené rozsáhlé horské smrčiny, abychom chránili, připojili se k ochraně bezzásahovým způsobem vzácných rostlin, abychom nedopustili, aby zahynul jeden jediný živý strom. Netušili nebo nechtěli vědět, že to, co právě Hnutí Duha podpořilo a co se stalo skutkem právě z důvodu bezzásahovosti, má za následek něco úplně jiného – uschnutí významné části Šumavy, 20 tisíc hektarů tohoto národního parku, a to na místech, která po celou řadu let byla prostě jakýmsi magickým symbolem Šumavy: prameny Vltavy, Jezerní stěna, Plešné jezero, celý masiv Plešného a další. Oni asi nevěděli, že tyto věci nastaly poté, co na Šumavě došlo k největšímu přírodnímu jevu v minulých desetiletích, a to byl orkán Kyrill, který zuřil v lednu 2007.

To, že vyzývají k ochraně Šumavy jako zásobárny vody, s tím já stoprocentně souhlasím. Já si myslím, že Šumava, tak jak i v zákoně je to zakotvené, územní ochrany vod, by měla být ošetřována především také z hlediska toho, že je to skutečně zásobárna vody. Jak už jsem tady jednou řekl, my u nás v Čechách musíme spoléhat na to, jaká voda k nám spadne z nebe, jakou tady si udržíme, protože všechna ostatní voda od nás odtéká. Nemáme nějaký masivní přítok. Nezlobte se, vlastenci... "Nechlubte se, vlastenci," říká Havlíček, "není to věc řádná, že neteče odnikud do Čech voda žádná." Už jsem tady jednou tady u toho mikrofonu řekl.

Pan docent Pokorný, kandidát věd, k tomu napsal: "Obávám se, že les uhynul na velkých plochách ve vrcholových partiích a dochází ke změně místního klimatu, klesá množství srážek. Stoupá průměrná teplota a hlavně na velkých plochách jsou za jasných slunečných dnů vysoké teploty. Ubývá mlhy, netvoří se mraky, přichází více sluneční energie, odpařená voda se nevrací zpět." To je názor vědce, který reprezentuje názory té skupiny vědců, kteří mají velké obavy z toho bezzásahového hospodaření.

Názory naopak těch, kteří podporují bezzásahovost, se zakládají na názorech jiné skupiny vědců, kterou zase reprezentuje pan docent Hruška, který říká opak, který říká: nejlepší zadržovatelem vody v lese je suchý strom. Je to věc, která je samozřejmě zpochybňována. Tak jako pan docent Hruška zpochybňuje tvrzení pana docenta Pokorného a jemu příznivých vědců, tak naopak pan docent zpochybňuje velmi výrazně, kvalifikovaně tvrzení pana docenta Hrušky. Nesmíme tedy věřit

jenom jednomu podání vědecké pravdy, nesmíme věřit jenom tomu, co říká skupina vědců, kteří jsou shromážděni kolem docenta Hrušky.

Čili ty maily, které jsme dostávali, mnozí z nás odpovídali, mnozí z nás ne odepisovali. Já jsem to tak také zpočátku dělal, pak jsem se zaměřil pouze na ty, které mi nějakým způsobem připadaly zajímavé, nebo ty od lidí, které jsem znal, a musel jsem se vyjadřovat s velkým politováním toho, že podléhají názorům ekologických aktivistů a nehledí na názory jiné.

Princip bezzásahovosti v zákoně, který projednáváme, je zakotven podle mého názoru v § 15, a to ve slovech "včetně zajištění nerušeného průběhu přírodních dějů". Tady si dovolím položit jednu otázku, zdali toto zajištění přírodních dějů, nebo nerušené zajištění, jako asi trochu logický protimluv není vlastně samo největším zásahem do přírody. Já to doložím třeba na příkladu orkánu Kyrill.

Tehdy v tom lednu 2007 padlo na Šumavě veliké množství dřevní hmoty ve všech zónách, v podstatě průřezem. Tehdy byl ministrem pan Martin Bursík, který se rozhodoval o tom, jak naloží s touto vlastně velkou kalamitou, která hrozila vznikem další kalamity, tedy kalamity kůrovcové. A on tenkrát rozhodl, že ponechá dříví na Šumavě ležet a že je v prvních a částí druhých zón nevyklidí, že vznikne kůrovcová kalamita. On tenkrát používal slov, že vlastně orkán Kyrill je přírodní děj a kůrvec je součástí přírody. A tehdy při senátním slyšení, znovu musím opakovat, přijal odpovědnost za stav Šumavy, který bude v budoucích letech následovat. Těmto argumentům bychom rozuměli, kdyby se jednalo o území, které je od svého stvoření nebo vzniku neobydlené, jako jsou ty národní parky na severoamerickém kontinentu. Ale tak tady tomu není. Tady žily generace lidí, které formovaly jak přírodní, tak duchovní stránku tohoto pohoří. Možná říci, že v tomto kontextu byl počin ministra Bursíka gigantickým zásahem do aktuálního průběhu přírodních dějů a významně ovlivnil tvářnost, krajinný ráz Šumavy na mnoho desetiletí a možná staletí do budoucnosti.

Krajinný ráz, to je také to, čím se zaštiťují ti autoři mailů, které jsme dostávali do našich mailových schránek. Krajinný ráz je porušen, někteří říkají, že vratně, že se za nějaká desetiletí, staletí může opět Šumava zelenat, a někteří bohužel jsou v tomhle směru skeptičtí a tvrdí, že to tak také nemusí být, že Šumava může být v budoucnu skalnatým suchým pohořím. Ovšem nikdo není schopen předpovědět stoprocentně a kvalifikovaně, jak tento experiment bezzásahovosti na Šumavě bude nakonec vypadat, jak nakonec dopadne. Dokonce ani ten experimentátor není znám, ten, který řídí ten experiment, který rozhoduje o tom, co se stane v té digestoři. Ten experimentátor, to budete vy, ti, kteří schválíte tento zákon, převezmete odpovědnost za tento experiment.

Je obava z toho, že naprostá bezzásahovost na Šumavě povede k dalším kůrovcovým kalamitám v té monokulturní struktuře šumavských lesů, že další hektary lesa uschnou. A jaký porost bude v uschlém lese se vyvíjet, nejsme schopni stoprocentně nikdo z nás předvídat. Bude ta Šumava stále citlivější k podobným přírodním kalamitám. Ty se mohou opakovat s větší časovou frekvencí, než tomu je dosud.

Chceme-li mít na Šumavě skutečně divočinu v celé její krásě a také i pestrosti druhů, tak podle mého názoru nám nezbyvá než přírodě k tomu pomoci. To znamená, tady jednoznačně musím říci, že ti z nás, kteří odmítáme bezzásahovost, nejsme těmi zaprodanci developerů, jak nás někdy naši odpůrci označují. Nejsme ti, kteří by chtěli celou Šumavu zabetonovat, na její velké části vytvářet sjezdovky, golfové hřiště, lunaparky a podobné věci. Není tomu tak. My bychom jenom rádi, abychom vzali rozum do hrsti a k půvabné přírodní, chceme-li, divočině Šumavy pomohli tím, že budeme v těch nejexponovanějších místech Šumavy vysazovat vhodné druhy. Budeme bránit devastaci lesa masivními přírodními zásahy, jako jsou různé polomy nebo z nich plynoucí kůrovcové kalamity. Do tohoto procesu musí vstupovat lidé. Není možné část Šumavy, dokonce většinou část Šumavy, jak říká náš zákon, uzavřít a ponechat ji jejímu vlastnímu vývoji. Já možná řeknu jejímu vlastnímu osudu. Jistě, zákon je tady potřeba, ty zásahy lidí musí být regulovány zákonem, ale prostě člověk se nemůže vzdát odpovědnosti. Čili v těch nejceněnějších územích bude zasahovat a přírodě v jejím rozvoji pomáhat.

Ještě je čas, abychom tohleto učinili, ještě je čas, abychom se o to pokusili. Můžeme hned prvním hlasováním, myslím, pokud se domnívám, že ta naše jednací regule to umožní, budeme se vypořádávat s návrhy, které jsme s kolegou Vladimírem Vilímcem předložili, a to je návrh na zamítnutí tohoto zákona, který tady už zazněl ve druhém čtení a o kterém bude rozhodováno ve čtení třetím, tedy dnes. Zamítnutím toho zákona by se pro ostatní národní parky příliš nezměnilo. Ono je po pravdě, nechci říct, že je to nezajímá. To bych nerad řekl, ale tolik jim o to nejde, tolik nejsou zavlečení, zainteresováni do té debaty. Oni celkem vzato jednak hospodaří na malém území, jednak ty parky mají zlomkovou rozlohu, než má Šumava, a jednak samozřejmě není tam ta expozice taková. Nejsou tam obce, nežijí tam lidé. Ti by nebyli zamítnutím zákony postiženi. Samotná dikce zákona nevyžaduje zásadní změnu. Víme dobře, že chceme-li změnit něco opravdu zásadního, jak se domníváte, tak si najdete cestu k další novele zákona, kterou tady řešíme ohledně úhrady újmy za ochranu přírody, takže pokud něco v tom zákoně bude zlobit a bude-li dneska zamítnut, tak máme cestu, jak ty určité závady napravovat.

Takže moje výzva velmi silná, podložená dokonce usnesením Zastupitelstva Jihočeského kraje. Zastupitelstvo Jihočeského kraje v dubnu na svém zasedání přijalo všemi hlasy přítomných zastupitelů kromě jednoho, který se zdržel, usnesení, které vyzývá Poslaneckou sněmovnu, aby zamítla novelu zákona 114 o ochraně přírody a krajiny. Zastupitelstvo Jihočeského kraje se takto silně jednoznačně vyjádřilo. Podobná vyjádření máme také i od Zastupitelstva Plzeňského kraje, tedy toho druhého kraje, který má tu čest, že na jeho území je Národní park Šumava. Máme tedy k tomu významný mandát regionální samosprávy. A už nemluví o tom, že názor obcí, které tvoří svaz šumavských obcí, je naprosto v souladu s tím, co říkám, a ta výzva je tady naprosto jednoznačná. Připojuji se k tomu, abychom tento zákon zamítli.

Čili moje první výzva je výzva a prosba k hlasování pro zamítnutí tohoto zákona. Já nabízím, abychom pak v široké diskusi zkusili situaci na Šumavě řešit. Ani pro Šumavu se nic nestane. Pokud tento zákon nebude schválen, nebude zrušeno vládní nařízení, kterým vláda park před 25 lety zřídila, nebude nikterak zneplatněno, budeme

podle něj moci postupovat. A máme k dispozici i dosud platný zákon, nenovelizovaný, o ochraně přírody a krajiny. Takže nic, žádná zásadní změna nám nehrozí. Dokonce ani Evropská unie nás nějakým infringementem netlačí k tomu, jak mnohdy býváme vyzýváni k tomu, abychom pro to hlasovali. Čili dámy a pánové, to je moje první výzva, zamítněme zákon.

Pokud by se tak nestalo – já bohužel mám zkušenost, že koaliční semknutí je mnohdy silnější než osobní pohled, ale tady bych možná dal naději tomu, že váš osobní postoj převáží a budete hlasovat podle vás.

Pak bych chtěl ještě upozornit na pozměňovací návrhy, které jsem předložil. Předložil jsem celkem tři.

První návrh se týká jednak návrhu na vypuštění slov zakotvujících bezzásahovost do § 15 odst. 3. Pak se snažím taky, aby byl vymezen režim pro pohyb na cestách v národním parku. Je zde významný paragraf, který se snažím novelizovat, a to je paragraf umožňující provádět jisté zásahy v zóně nejcecnnějších přírodních hodnot, tedy v té zóně přírodní. To je změna § 18a. A pak také navrhuji, aby bylo možné v případě nezbytně nutném, tak aby byla zachována ekologická stabilita a přirozená skladba, provádět určité zásahy péče o lesy. To je do § 22a. Pak ještě mám tady jeden návrh, a to je, aby předkupní právo, které si stát vymezuje na pozemky v národním parku, aby toto předkupní právo nebylo uplatňováno na zastavěných územích obcí a na zastavitelných plochách obcí, tedy těch plochách, o kterých zastupitelstvo v širokém ujednání s orgány kolem přírody mimo jiné rozhodlo, že to je území pro rozvoj obce určené.

Druhý můj návrh, ten se týká zakotvení systému cest do národního parku. Národní park je specifický, který umožňuje určitý mimosystémový zásah, to znamená, tak aby na rozdíl od ostatních parků na Šumavě byla síť cest, ať už co do výčtu těchto cest v seznamu, tak co do jejich zakotvení do mapového podkladu, aby byla zařazena jako příloha zákona.

A konečně třetí můj pozměňovací návrh se týká tak diskutovaného postavení obcí. To je známý symbol problému, který zákon přináší pro obce, a to zdali orgán ochrany přírody o změnách, které chce v různých dokumentech, které park řídí, projednat s obcemi, nebo s nimi dohodnout. Slovo projednat – dohodnout. Víme dobře, kdo jsme se v některé veřejné správě, v některém segmentu veřejné správy pohybovali, že někdy projednat znamená svolat jednání a všechny návrhy zamítnout. Tak aby byla povinnost dohodnout. Já navrhuji, aby ta dohoda musela být nikoliv s radou parku, ale s obcemi, které ze zákona jsou v radě zúčastněné. Zákon nestanoví, kolik členů má ta rada mít, tedy ředitel správy parku může najménovat do rady tolik svých příznivců, tak aby obce klidně mohli přehlasovat. Proto navrhuji ve svých návrzích, aby povinnost dohodnout jednotlivé změny, ať už se to týká zón národního parku, klidových území, nebo i zásad péče, aby ta dohoda musela být učiněna s těmi 22 zástupci obcí, kteří jsou do rady parku nominováni podle tohoto našeho zákona. To je můj třetí pozměňovací návrh.

Já samozřejmě teď možná trochu předběhnu ten proces. Pan zpravodaj pak na začátku po skončení rozpravy přednese návrh na proceduru. Já bych byl rád, kdyby o těch mých návrzích, za prvé je to návrh, který je návrhem na změnu § 18a, který

pak definuje činnosti, které v přírodní zóně mohou být učiněny, tak pak i ty návrhy, které stanovují význam obcí při dohadování o těch významných dokumentech, aby byly předřazeny a aby bylo o nich hlasováno předem nežli o návrzích, které předkládá vlastně výbor pro životní prostředí na základě podnětu z ministerstva. Až dojde k té chvíli, kdy se pan předsedající bude tázat, zdali má někdo připomínky k proceduře, tak já si pak dovolím přihlásit a vystoupím a tento návrh na změnu procedury přednesu.

Dámy a pánové, já samozřejmě vím, že je to věc, která je pro nás možná pro mnohé konfliktní, ale přesto se připojuji k té výzvě Jihočeského kraje, která byla naprosto jednoznačná – prosba o zamítnutí. Pokud by k tomu nedošlo, prosím tedy o podporu svých pozměňovacích návrhů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Nyní eviduji jeho přihlášku potom k proceduře. A nyní pan poslanec Michal Kučera, připraví se pan poslanec Jiří Junek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, na téma zákonů o ochraně přírody a krajiny tady už bylo řečeno mnoho. Tento zákon je tady v parlamentu poměrně delší dobu, hovořili jsme zde v prvním a druhém čtení. Myslím si, že v tuto chvíli už nemá smysl o něm sáhodlouze mluvit. Já bych tady jenom připomněl některé základní body. Chci říct, že Sněmovna se tomuto zákonu věnovala poměrně intenzivně i ve výborech, ať je to výbor pro životní prostředí, tak v podvýboru ochrana přírody a krajiny, kde jsem předsedou tohoto podvýboru.

Na začátek svého vystoupení bych chtěl jenom krátce zareagovat na slova svého předřečníka pana poslance Zahradníka, který rozdělil vědce na dvě části. Já bych si to netroufl udělat, nicméně pokud už to tady zaznělo, tak bych tady z tohoto místa chtěl poděkovat zejména dvěma, kteří se o to, jak se Šumava bude dále vyvíjet a jak i tento zákon vypadá, hodně zasazovali, a to je pan profesor Bedřich Moldan a bývalý předseda stínové rady Národního parku Šumava pan docent Hruška, kteří skutečně udělali velký kus práce na tom, abychom tuto moderní normu mohli tady dnes mít a schvalovat ji.

Já sám považuji za nutné zdůraznit kompromisní charakter návrhu, který úspěšně vyvážil různé oprávněné zájmy a přitom vychází ze základního poslání národních parků, kterým je ochrana přírody. Ve skutečnosti je u nás ve srovnání s vyspělými státy přísně chráněn spíše menší podíl území, takže národní parky mají zásadní význam pro zachování relativně nenarušeného přírodního prostředí pro současnou i příští generace. Rozhodně by měly být uchráněny rušivých vlivů dnes i v budoucnosti a myslím si, že toto návrh zákona dostatečně zajišťuje. Chtěl bych připomenout, že je velmi dobré, že je stanovení stejného základního režimu pro všechny současně a případně i budoucí národní parky, přičemž je zároveň zajištěno, že místní podmínky v každém z nich mohou být dostatečně zohledněny.

Chtěl bych upozornit, že lesy v bezzásahových územích se vyvíjejí v nové kvalitě, a to vysoké biodiverzitě chráněných druhů všech skupin a velké regenerace

půd. To znamená, že se nikoli pouze jen obnovují. Chtěl bych říct, a tady bych reagoval na slova svého předřečníka, že parky naopak přinášejí prosperitu, přinášejí prosperitu místním obyvatelům, jak jasně dokládá porovnání výstavby v obcích, v parcích i mimo ně. Chtěl bych tady připomenout, že jsem už ve svém minulém vystoupení tady poukazoval na území, na horské oblasti, které se naprosto dramaticky a nevídaným tempem vylidnily a kde není žádná změna na obzoru. Já všem těm nespokojeným starostům ze Šumavy znovu nabízím exkurzi do Krušných hor, aby se podívali, jak dopadne území, které není chráněno, jak dopadne území, kde není národní park, aby se podívali, jak vypadá vylidněné území a území, které bohužel zatím nemá velkou perspektivu, ačkoli mnohdy v Krušných horách najdeme lokality, které jsou srovnatelné, možná někdy i na vyšší úrovni, než jsou třeba na Šumavě. A ten rozdíl je jediný – ten rozdíl je existence národního parku. Takže pokud to budou šumavští starostové chtít využít, rád je do Krušných hor vezmu a dotyčné lokality a obce samozřejmě jim taky ukážu.

Chtěl bych říct, že poslanecký klub TOP 09 a Starostové tuto novelu zákona podpoří. Podpoří ji samozřejmě tehdy, nebo za předpokladu, že projdou, případně neprojdou ty pozměňovací návrhy, které jsou zde uvedeny. Chtěl bych vyjádřit samozřejmě podporu kromě pozměňovacích návrhů, které prošly výborem pro životní prostředí, tak bych chtěl vyjádřit podporu zejména pozměňovacím návrhům, které připravila odborná veřejnost společně s ekologickými iniciativami a které zde máme pod bodem D. Myslím si, že tam bychom měli všichni zvednout ruku a podpořit tyto normy, stejně tak jako to udělá poslanecký klub TOP 09 a Starostové.

Zásadně odmítáme pozměňovací návrhy pod bodem C, to znamená návrhy pana poslance Zahradníka. Zásadně odmítáme pozměňovací návrhy, které jsou uvedeny pod bodem E, to znamená pozměňovací návrhy pana poslance Bendla, a zejména a velmi kategoricky odmítáme pozměňovací návrhy, které jsou pod bodem I, to znamená pozměňovací návrhy pana poslance Klána. Pokud tyto pozměňovací návrhy neprojdou, jsme ochotni tuto moderní a velmi důležitou normu pro ochranu přírody a krajiny podpořit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní pan poslanec Václav Votava s faktickou poznámkou. Elektronická má přednost, takže kolega Klán s faktickou po poslanci Votavovi.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych chtěl reagovat na to, co řekl předřečník pan kolega Kučera, vašim prostřednictvím. Pane kolego, ten návrh zákona není kompromisní. Ani náhodou není kompromisní. Kdyby byl kompromisní, tak by tam byly zahrnuty připomínky jak Jihočeského kraje, tak Plzeňského kraje, tak by tam byly zahrnuty i připomínky obcí, obyvatel těch obcí, starostů atd. A to není. Takže nemluvíme o tom, že je to kompromisní zákon. Není ani náhodou.

Já už jsem tady avizoval několikrát, jaký bude můj postoj. I když je to vládní návrh, koaliční návrh a jsem vládní poslanec, tak pro takovýto zákon nebudu

hlasovat. Nebudu hlasovat i z důvodu, že jsem občanem Plzeňského kraje a zastupitelem za Plzeňský kraj a respektuji zájmy Plzeňského kraje, koneckonců i Jihočeského kraje, ke kterému mám taky vřelý vztah. Takže budu hlasovat pro zamítnutí. Pokud neprojde zamítnutí, budu hlasovat pro pozměňovací návrhy pana kolegy Zahradníka, byť pan kolega je z druhé politické barikády, to mi v tom vůbec nebrání. Já hlasuji pro rozumné návrhy v tomto případě a myslím, si, že návrhy pana kolegy Zahradníka jsou rozumné a chrání zájmy právě obyvatel a lidí, kteří tam žijí. To za prvé. A budu hlasovat také pro pozměňovací návrh pana kolegy Klána, který vyjímá Šumavu právě z tohoto návrhu zákona.

Ten návrh zákona není dobrý pro Šumavu, není dobrý pro obyvatele Šumavy, není dobrý vůbec. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Votavovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Klána. (Poslanec Klán: Jako zpravodaj.) Jako zpravodaj. V tom případě s přednostním právem myslíte. Dobře, tak před kolegou Junkem máte slovo, pane zpravodaji. Omlouvám se, že jsem nepostřehl vaši přihlášku jako zpravodaje.

Poslanec Jan Klán: V pořádku, děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, dovoluji, abych tady reagoval na pana poslance Kučeru vašim prostřednictvím. On říkal, že zásadně bude poslanecký klub TOP 09 proti pozměňovacím návrhům pod písmenem I, což jsou mé pozměňovací návrhy, které ve své podstatě vyjímají Šumavu z tohoto návrhu zákona.

Pamatuji si v minulém volebním období, když jsme tady tu Šumavu řešili mnohokrát. Byl tady návrh zákona z Plzeňského kraje, vládní návrh a další návrhy i z různých stran. Nikdy jsme nedošli k moc nějakému řešení. Víte, já mám obavu, když budeme třeba Šumavu řešit za dva roky nebo řešit např. ochranu krajiny za rok, tak se nám ten zákon 114 znovu otevře a znovu budeme řešit Šumavu a ochranu krajiny a pořád to bude dokola a zase se to bude táhnout, a táhnout třeba několik let a nikam se nedostaneme. Proto jsem podal pozměňovací návrh tak, abychom vyjmuli jednotlivé národní parky právě z tohoto zákona 114 o ochraně krajiny. Ještě jsem tu neslyšel, že by někdo podpořil pozměňovací návrhy z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ale já myslím, že garanční výbor tam dal souhlasné stanovisko. Tak aspoň projde toto, protože ty pozměňovací návrhy, které byly přijaty na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, částečně reflektují požadavky starostů, se kterými jsem jednal na tom výboru, ale jenom částečně. Pozměňovací návrhy pana poslance Zahradníka samozřejmě reflektují tu místní problematiku více. Já jsem ty pozměňovací návrhy, které byly kdysi dávno nahrány v systému, nechal vymazat, protože měly za úkol právě rozpoutat diskusi, kterou jsme tady vedli a stále ještě očividně vedeme.

Jak už tady řekl kolega Votava, tak i já podpořím návrh na zamítnutí, protože podle mě to není žádný kompromisní zákon. Možná se to někomu může zdát, že to je trošku jinak, já to nikomu neberu, ale podle mého názoru tomu tak není.

Zároveň můžu říct, že pokud neprojde pozměňovací návrh právě pod tím písmenem I, což jsou mé pozměňovací návrhy, tak já pro celý zákon ruku nezvednu. Právě z tohoto důvodu, co tady říkám. Že pokud nevyjmeme jednotlivé národní parky a uděláme jim speciální zákon, tak se nám ta stočtrnáctka bude pořád táhnout právě z těch důvodů, že tam jsou zavedeny a dány do té stočtrnáctky národní parky. Pokud tam nebudou, budeme bez starostí, protože pokud budeme chtít třeba změnit hranice nějakého národního parku, tak se ta stočtrnáctka musí znovu otevřít. Pokud ty národní parky tam nebudou uvedeny, otevřeme tedy speciální zákon, který se bude vztahovat k jednotlivým národním parkům, tam to upravíme a bude to naprosto v klidu. Jinak se dostaneme opět do toho bludného kruhu, tam, kde v momentální chvíli jsme.

Na závěr bych chtěl říci, že vystupuji i z toho důvodu, že v těch e-mailech, které nám chodily, jsem byl uveden i já společně s kolegy Zahradníkem, Bendlem, a já jsem tam byl uveden, abyste nepodporovali tyto pozměňovací návrhy a podporovali pozměňovací návrh pana poslance Junka nebo i nějaké jiné. Mně to přijde poměrně někdy úsměvné, když ty maily jsou naprosto stejné, jenom ta hlavička je trochu jiná a nic víc se v nich neřeší. Sám za sebe můžu říct, že jsem na ně nereagoval, protože kdysi, v minulém volebním období, jsem to udělal a nakonec jsem zjistil, že někteří lidé ani pořádně nevěděli, že nějaké věci tohoto typu existují, a když jsem začal diskutovat např. i s Hnutím DUHA, tak mi dali za pravdu, že vlastně vyjmutí těch národních parků z tohoto návrhu zákona... (Řečník se obrací na ministra Babiše, který telefonuje a ruší tím řečníka.)

Pan ministr telefonuje, tak mě to trošičku ruší v mém vystoupení.

Abych navázal. Když jsem se těch lidí ptal, zda o tom vůbec něco vědí, tak také moc nevěděli, a když mi dali za pravdu i někteří členové právě Hnutí DUHA, které se tady zmiňovalo, že by bylo dobré ty národní parky z toho zákona vyjmout, tak mě to i velice potěšilo.

Na závěr můžu říci, že jsme se tímto zákonem zabývali poměrně obšírně na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, našli jsme nějaká řešení i řešení právě s garančním výborem, ale i přes toto všechno to pro mě není žádný kompromisní návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Klánovi, nyní pokračujeme vystoupením pana poslance Junka, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Dobrý den, děkuji za slovo. Dámy a pánové, já tedy jenom stručně k této novele, protože si myslím, že jak ve výborech, tak ve druhém čtení tento zákon byl rozebrán už velmi podrobně, padla celá řada argumentů. Já sám jsem dostatečně zdůvodnil, proč ten zákon podporuji a jako KDU-ČSL podporujeme, a dostatečně jsem i zdůvodnil některé své pozměňovací návrhy.

Nicméně jenom na okraj. Tady k té diskusi bych chtěl říct, že se bavíme o 1,5 % rozlohy České republiky. Tolik totiž národní parky zaujímají rozlohy České republiky. Myslím si, že to není tak velké území, abychom si nemohli dovolit právě

na této ploše nechat přírodu činit to, co ona umí, a co nejméně do ní zasahovat. Opakuji, je to 1,5 % rozlohy České republiky.

Ani jsem už tady nechtěl moc reagovat na tu diskusi, ale nedá se, určitě vystoupení kolegy Zahradníka k tomu vybízí. Jenom pár věcí.

E-maily, co vám chodily, ty nevyzývaly k bezzásahovosti nebo jak se to tady říkalo. Ta bezzásahovost už v tom zákoně je ukotvena a teď se jenom bavíme o tom, kdy jí bude dosaženo v těch 50 %. Ale to není důležité.

Zaujaly mě tam některé jiné věci a řekl bych, že až taková překroucená fakta. Myslím si, že ta debata byla celou dobu poměrně věcná, a tak mě mrzí teď některé argumenty, když se převrací. Panu kolegovi Zahradníkovi prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl říct, že pan docent Hruška určitě nikdy neřekl, že nejlepší pro zadržení vody je suchý strom. To si myslím, že opravdu nikdy neřekl. Všichni víme, že nejlepší strom pro zadržení vody je ten živý, ale určitě ten suchý strom je pro zadržení vody lepší než holá pláň, která vznikne vykácením lesů a plošnou výsadbou těch malých sazenic. To jenom tak na upřesnění. A neměli bychom tady převracet ta fakta, která tady byla.

Poslední věc, kterou bych chtěl reagovat na kolegu Zahradníka nebo i jiné. Mě překvapuje, když se podívám na tu vaši argumentaci, tak když to vezmeme do důsledku, tak ona znamená co? Vy nám tady říkáte, že příroda se nedokáže obejít bez člověka, že v momentě, kdyby teď, z hodiny na hodinu, tady vyhynul živočišný druh, tak do týdne je i po přírodě a ta planeta tady bude prostě jedna jediná poušť. Tohle nám tady vlastně říkáte. Když člověk nezasáhne na Šumavě, ze Šumavy bude poušť. Já nevím, kde tuhle pýchu berete, že bez toho člověka si ta příroda neporadí. Naopak. Ta příroda si poradí vždycky sama a vždycky si sama nejlépe poradila bez člověka.

Takže tolik jenom některé drobné reakce.

Možná ještě jenom na pana poslance Votavu prostřednictvím pana předsedajícího. Říkal jste, že podpoříte návrhy pánů poslanců Bendla, Zahradníka, Klána. To je typický příklad toho, jak se zákon tzv. vykostí a nic z něho nebude a bude zcela zbytečný. Potom opravdu nemá cenu pro něj jako celek hlasovat. Navíc jste říkal, že tady hájíte zájmy Plzeňského kraje a lidí, co tam žijí. Chápu, byl jste zvolen za Plzeňský kraj. Ale vy tady máte hájit zájmy všech lidí, všech lidí této země, celého národa. A ten park je národní. Od toho se národní jmenuje, že je to území, na kterém je zájem celé republiky, celé země, celého národa. Navíc jste říkal, že ten zákon je špatný, špatný, špatný, špatný, ale já pořád neslyším, v čem konkrétně. Těch věcí tady zaznívá minimálně. A bylo to po celou dobu těch diskusí. A znovu, když jsem se ptal dejme tomu té protistrany i starostů ze Šumavy "tak řekněte vaši představu", já jsem se ji nedozvěděl. Nebo zcela minimálně.

Takže tolik moje poznámky. Už tady asi nebudu podrobně představovat své jednotlivé pozměňovací návrhy. Jenom bych chtěl říct, že to nejsou žádné teroristické návrhy, žádné návrhy ultras. Když to shrnu, v jednom pozměňovacím návrhu říkám, ano, ten zákon říká, bude tady v těch národních parcích minimálně 50 % přírodních bezzásahových zón. Ale ten zákon neříká, dokdy to bude. Jako když máte poradu a vzniknou nějaké úkoly, tak se vždycky řekne, kdo to udělá, kdo to splní a dokdy. A tady nám to v tom zákoně chybí. Na tom nevidím nic ekoteroristického. Stejně tak

moje další pozměňovací návrhy jsou zcela běžné a upřesňují některé věci. Ano, chtěl bych, abychom v národních parcích dokázali nějakým způsobem eliminovat přebujelou zástavbu, která se nám neustále do krajiny rozrůstá, a pak národní parky dle mého názoru přestávají mít smysl a ztrácí ten smysl, pro který je podle mě zřizujeme. Takže to jenom v kostce, co moje pozměňovací návrh přináší.

Jenom bych chtěl požádat o vaši podporu těchto návrhů a zejména chci upozornit na to, že pozměňovací návrh pod číslem D12, to znamená zákaz prodeje státní půdy na území národních parků, prošel výborem pro životní prostředí poměrně jasnou většinou. Takže především tady bych si vás dovilil požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Tolik tedy z mé strany vše.

Pak se ještě jednou přihlásím v rámci procedury... (Reakce zpravodaje zprava.) Teď už? Dobře. Jenom k proceduře. Chtěl bych tady jenom upozornit na to, že v momentě, kdy projdou pozměňovací návrhy výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pod písmenem B, tak lze mé návrhy D10 a D11 hlasovat s tím, že se slova "opatření obecné povahy, kterým" nahrazují slovy "vyhláška, kterou", protože ten pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu tam mění tato dvě slova, nebo opatření obecné povahy nahrazuje vyhláškou. K tomu bych se tady chtěl přihlásit.

A nevím, jestli už pan zpravodaj o tom hovořil, ale jednotlivé pozměňovací návrhy bych byl rád, aby se hlasovaly jednotlivě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Junkovi. Vyvolal řadu faktických poznámek. Nejdrive pan poslanec Igor Jakubčík, pan poslanec Klán, poté pan poslanec Votava. Prosím, pane poslane, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na mého předřečníka. Kdo chce slyšet, slyší, kdo nechce slyšet, neslyší. Ale my se tady zabýváme zákony proti šmejdům, zabýváme se tady zákony na ochranu lidí, na ochranu spotřebitele, na ochranu zaměstnanců, na ochranu podnikatelů. A v případě tohoto zákona se zabýváme čím? Zabýváme se brouky, zabýváme se bylinami, zabýváme se stromy, zabýváme se zvířaty, zabýváme se rybami z jednoho prostého důvodu: máme Národní park Podyjí, máme Národní park krkonošský atd. Ale uvědomte si jednu věc. Šumava je naprosto odlišná. Uvnitř národního parku je více než dvacet obcí. Ukažte mi jediný národní park u nás, kde uvnitř národního parku kromě šumavského národního parku jsou obce. Nejsou. To znamená, my z občanů a z lidí, kteří žijí na území Národního parku Šumava děláme občany – brouci, ryby, zvířata – šesté kategorie. Takže my neustále tady říkáme, že prostě musíme bojovat za lidi, musíme bránit lidi proti tomu, eventuálně proti tamtomu. Ale z obyvatel Šumavy děláme občany šesté kategorie. Řadíme je na šesté, možná sedmé místo. Možná jsem něco vynechal.

Uvědomte si prosím, že ti lidé, kteří žijí na Šumavě, jsou úplně stejní lidé, kteří žijí kdekoli jinde v naší republice. Tito lidé taky tvoří národ. Také tvoří populaci České republiky. Takže prosím, chraňte i tyto lidi. Nechraňte jen přírodu a krajinu. Protože už i ten název je zavádějící: ochrana přírody a krajiny. Ale kde tam máme ty lidi? Kde tam máme ty obyvatele? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jakubčíkovi. Nyní pan poslanec Klán také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Já bych vaším prostřednictvím reagoval na pana poslance Junka. On si mě asi spletl. Já jsem tady nehájl zájmy Plzeňského kraje. Já jsem tady říkal, že v minulém volebním období, vy jste jmenoval mě právě, asi jste si to spletl jenom, ale říkal jsem tady, že v minulém volebním období tady byl zákon o Národním parku Šumava, který předložilo Zastupitelstvo Plzeňského kraje. To tady skutečně bylo a řešili jsme to tady.

Vy jste tady říkal, že nějakým způsobem chci ten zákon vykostit tím, že vlastně vyjmeme jednotlivé národní parky ze stočtrnáctky. Není to pravda. Pokud to vyjmeme, a já jsem se na to díval komplexněji, nenastane už ten problém, že bychom, když budeme měnit hranice národního parku nebo cokoli, (museli) otevírat zákon číslo 114. To je tento důvod – abychom to eliminovali.

A pokud jde ještě o tu komplexnost, že bych třeba měl hájit zájmy samozřejmě všech lidí v republice, to je pravda. Tak jsem právě vyslechl dvě roviny, které se týkají Šumavy. Jednak jsem vyslechl starosty, nebo zástupce starostů ze Šumavy, a také jsem byl v komunikaci s Hnutím Duha. Tak jsem se na to podíval komplexněji a dal jsem si to všechno dohromady a na základě toho reaguji. Takže já se na ty problémy dívám komplexně. To jenom tak na vysvětlenou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Václav Votava také s faktickou poznámkou. Samozřejmě eviduji i ty z místa, ale elektronické mají přednost. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Jenom ještě reakce na pana kolegu Junka vaším prostřednictvím. On řekl, že jsme tady neřekli, proč nám vadí ten zákon. Doporučoval bych mu, aby se když tak podíval do stena zpátky, jak se projednával zákon i jak se projednávaly zákony o Šumavě. Určitě tam najde naše stanovisko. A koneckonců mluvil i pan kolega Zahradník o těch věcech. Neříkal jenom, že nám to vadí. Doufám, že mi odpustí, že říkám "nám". Vadí! A také řekl jasně proč. A kolega Jakubčík to tady teď také opakoval, že to je také o těch lidech, kteří tam žijí.

My se na ten zákon ne díváme z pohledu levicového, nebo pravicového. Koneckonců, a zase nebude se na mě zlobit určitě pan kolega Vilímec, který je pravicový politik, já levicový, a shodně jsme hlasovali v krajském zastupitelstvu právě v zájmu lidí, kteří žijí na Šumavě, v zájmu Plzeňského kraje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Votavovi. Nyní pan poslanec Michal Kučera, poté pan poslanec František Laudát, poté teprve pan kolega Zemek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Jenom velice krátce na margo mých předřečníků. My jsme několikrát nabízeli, a víceméně padaly dotazy na starosty šumavských obcí, zda mají zájem, aby katastry, nebo ty zastavěné části obce se vyjmuly z Národního parku Šumava, aby prostě nebyly součástí. Nebyli by omezováni, nebyli by ohrožováni tím parkem. Ale o to neměli zájem. To se jim taky nelíbilo. Takže brát benefity z toho i z toho je velice krásné.

Chtěl bych skutečně znova a znova vyzvat – jsou tři, klidně je vezmu do auta, jak pana poslance Klána, tak pana poslance Votavu, tak pana poslance Jakubčíka, kterého tady teď nevidím, a odvezu je do obce Domašín v Krušných horách. Tam je naše starostka ráda přivítá, aby viděli, jak vypadá taková obec v Krušných horách, která hospodář s pár korunami v rozpočtu, kde je nulový turistický ruch, kde pozemky nemají téměř žádnou hodnotu, kde se nikdo nestěhuje, kam nikdo nejedí na dovolenou. A pak to srovnajte s těmi strastmi, s těmi ústrky, které prožívají starostové v Národním parku Šumava. Můžu vám říct, že ta paní starostka tam bojuje o holé přežití této obce, a to jenom kvůli tomu, že tam nemá národní park, tak jak je na Šumavě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega František Laudát také s faktickou poznámkou a poté pan poslanec Václav Zemek. Snad již poslední faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Když tady zaznělo, že jste hlasovali pro zájmy Plzeňského kraje a tamních obcí, tak vám řeknu, že z pohledu už současné doby jste hlasovali už proti těmto zájmům. Když se ptal tady kolega Jakubčík, kde jsou ti lidé, tak oni jsou právě fakticky, byť nejsou zmiňováni, právě v tom zákoně. Můžete si strčit, víte kam, nějaké domy, cokoliv, bohatství, jestliže otevřete okno a udusíte se. Jestliže najednou přijde krize, že budete potřebovat sáhnout do zachráněného genofondu toho či onoho chráněného území.

Byl bych velmi rád, abyste už konečně pochopili, ti, co ještě nechápou, že dnes už je situace někde jinde. Byla éra, když se podívám například do nějakých blízkých regionů, a byla to předminulá staletí a několik staletí, kdy se lidé odsud jezdili dívat na úchvatné antické památky přes divokou alpskou přírodu, která jim přišla velmi nezajímavá. Naopak riskantní, ohrožovala je. Dneska je to obráceně. Dneska už se spíš lidé jezdí koukat na zbytky zachovalé divoké alpské přírody, pokud ještě někde jsou. Situace se dramaticky mění. A jestli budoucím generacím chceme něco odkázat, tak je to právě zachovalá příroda. Ta bude cennější než cokoliv jiného. A bude rozhodovat o přežití a nepřežití nejenom naší společnosti, protože životní prostředí nezná hranic a příroda se na nějaké čáry na mapě neptá. Takže v tomhle chci utvrdit v tom, že topka vždycky bude chránit přírodu. Protože příroda už je dneska slabší než člověk a sama se bránit nedokáže.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času faktické poznámky kolegy Laudáta. Nyní pan poslanec Václav Zemek s faktickou poznámkou a dále

pokračujeme faktickou poznámkou pana poslance Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, budu skutečně stručný a faktický. Nebudu se vyjadřovat k debatě, která tady probíhá a která měla probíhat a probíhala ve druhém čtení. Zareaguji pouze na ten fakt, jak tady zaznělo, že neproběhla veřejná debata, nebo byla malá.

Vzpomínám si, že na výboru pro životní prostředí probíhalo několik kulatých stolů, kde se účastnili zástupci obcí. Byla tam například známá ikona šumavských obcí pan starosta Schubert. Některé jeho návrhy byly dokonce přijaty, zapracovány. Takže tady ta debata probíhala, to je jedna věc.

Potom bych si dovolil v rychlosti reagovat na pana kolegu Klána. Pane kolego prostřednictvím předsedajícího, ten váš argument ohledně toho, že ze zákona něco vyndáme, vyčleníme, a tím pádem se ten zákon nebude znovu otevírat, tak ten je skutečně lichý. Já s tím zákonem pracuji 20 let v praxi a vím, že se každou chvíli objevily nějaké snahy něco z toho vyjmout. Tu druhovou ochranu, tu ochranu významných krajinných prvků, pak tady navrhuje vyndat z toho národní parky. Ale ono to v té praxi nefunguje. A pokud z toho národní parky vyndáme, tak vlastně popřeme samotnou novelu. To je podle mě nesmyslné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jan Zahradník, zatím poslední faktická připomínka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedající, já se obracím k panu kolegovi poslanci Laudátovi. Já jsem přece ve svém vystoupení říkal, že není možné nechat přírodu jejímu osudu. Musíme jí nějak pomáhat. Ale ne tím, že ji necháme bez zásahu, že ji uzavřeme, že tam nebudeme chodit, nebudeme tam minimálně organizovaně, citlivě, s vysokou mírou citlivosti zasahovat. To prostě takhle je třeba udělat. Zatímco tento návrh říká: Většinou část území národního parku necháme bez zásahu. Uzavřeme jak pro návštěvníky, tak i pro lidi, kteří by tam mohli přírodě pomáhat. Nic takového, co jste vy říkal, není pravda. Nikdo z nás, kteří odporujeme tomuto zákonu, nechceme na Šumavě dělat nic jiného než citlivě, opatrně, zákonem definované zásahy na pomoc přírodě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Protože se mi množí další faktické poznámky, pokusím se uklidnit sněmovnu tím, že přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Nejdřív pan kolega Karel Pražák od 12.45 do konce jednání a od 12.10 pan předseda výboru pro zdravotnictví Rostislav Vyzula.

Nyní faktická poznámka pana poslance Milana Urbana. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Když už tady musím být ve chvíli, kdy se paní primátorka prohání na bývalém parkovišti na Malostranském náměstí, tak jsem se rozhodl, že řeknu něco i k tomuto tématu a pokusím se to říct jako někdo, kdo je nezávislý z hlediska alespoň toho, kde vyrostl a bydlí. Já jsem Středočech a Středočeský kraj nemá v poslední době příliš dobré vztahy s tím Plzeňským krajem, protože Plzeňský kraj ho připravil o část území Středočeského kraje, tedy Brdy. Tak to jenom na důkaz té nezávislosti. Nicméně myslím si, že byť by tisíckrát ten váš záměr prosadit takový zákon, kdyby to byl bohulibý čin ve prospěch přírody, tak ve chvíli, kdy nepřesvědčíte občany, které zastupují zastupitelé jednotlivých krajů, tak to nemá dlouhého trvání. Myslím si, že mohou platit dlouhodobě jen takové věci, kde se alespoň většina s takovými záměry ztotožní.

Já vám věřím, že chcete chránit přírodu, ale těžko to můžete dělat proti vůli zastupitelů jednotlivých krajů. Domnívám se, že to nejde postavit tak, že to je černobílé, že ten zákon chce chránit přírodu a zastupitelé těchto krajů ji chránit nechtějí. To mi přijde příliš zjednodušené. Myslím si, že se musí vést taková diskuse, která povede k nějakému bližšímu postoji a názoru. Totiž kdybyste to takto prosazovali, tak děláte to samé, co vytýkáme Evropské unii. Že nám vnucuje něco, s čím většina veřejnosti v České republice nesouhlasí. Tak nejdřív musíme být vnitřně přesvědčeni o tom, že jsou to správné záměry, včetně těch, kteří tam žijí, bydlí a zastupují. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce a vrátíme se do rozpravy. Ještě s faktickou poznámkou pan kolega Stanjura. Poté pan stranický kolega Petr Bendl. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych podle jednacího řádu reagovat na vystoupení svého předřečníka pana poslance Urbana. Ale kdyby to tak bylo, a já s tím souhlasím, tak o Šumavě v tomhle zákonu není ani písmenko. Kdyby to tak bylo. Kdyby se ti horliví zastánci zeptali lidí, kteří tam bydlí, jestli to chtějí, tak by se dozvěděli, jestli to chtějí, nebo nechtějí. A nemuseli bychom to tady týdný a měsíce projednávat a silnou něco prosadit a říct těm lidem: My se o vás postaráme, i když nechcete! My víme lépe než vy, co je pro vás dobré a pro rozvoj vaší obce! My jsme chytřejší než vaši starostové a vaši zastupitelé, ať už obecní, nebo krajští. To je pýcha těch předkladatelů, že si myslí, že to vědí lépe než ti ostatní. Já jim jejich názor neberu. Sice s nimi nesouhlasím, ale respektuji. Ale oni nejsou ochotni respektovat názory lidí, kteří tam bydlí. A to mi vadí!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a nyní pan poslanec Petr Bendl, řádně přihlášený do rozpravy. A věřím, že se nám podaří rozpravu ukončit. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Konečně jsem se dostal k řádné přihlášce. Umožni mi to aspoň reagovat na některé technické, které tady padaly.

Musím nejprve říct k panu kolegovi Jakubčíkovi, že má pravdu, neboť ten zákon je napsaný tak, aby tam odsud lidé odešli. Aby byli přinuceni tam odsud odejít. Ten zákon je takhle z principu nastaven. To je fakt. Já jsem se s řadou starostů a lidí, kterých se tento zákon přímo dotýká, sešel, ještě s kolegy poslanci na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. A to je i odpověď panu kolegovi Junkovi, kterého si normálně velmi vážím. Ale oni ti starostové přesně řekli, co chtějí. A dokonce to řekli i tak, že nám přinesli svůj názor na to, jak ta legislativa má vypadat. A řadu těch pozměňovacích návrhů jsme já a některé pan kolega Klán předložili na jednání výboru a byly odmítnuty. Ale není pravda, a v tomhle se starostů musím zastat, že by nevěděli, co chtějí. Vědí a mají to dokonce v paragrafovém znění. A bohužel tyto návrhy byly na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj odmítnuty. Některé z těch návrhů předkládá pan kolega Zahradník. A velmi rezonují s tím, co si myslí obecní zastupitelstva i krajská zastupitelstva, tak jak zde bylo řečeno.

A má pravdu Milan Urban, když říká, že se vlastně tímto zákonem chováme jako Evropská unie vůči nám. My jsme tady přesvědčeni o tom, že některé věci mají být jinak, a Evropa nám vnucuje něco, co my nechceme. A teď se ti z vás, kteří podpoří tento návrh zákona, budete chovat stejně. Budete těm lidem tam říkat, jak se mají chovat a co mají dělat. A dokonce – a to doložím na tom svém pozměňovacím návrhu – tím chcete omezovat nakládání s jejich majetkem, s jejich soukromým majetkem, což nemá s developery vůbec nic společného. Vy chcete tímto zákonem... A ptal jsem se pana ministra několikrát a ani jednou mi na tuhle otázku neodpověděl, jestli si člověk, kterému navrhuje dát plomby na katastrálním úřadu na jeho majetky, na jeho pole, na jeho nemovitosti, které má, bude moci vzít hypotéku například nebo jakoukoli půjčku a ručit svým vlastním majetkem. Já jsem přesvědčený, že nebude moci, protože nebude moci dojít ke zcizení, protože předkupní právo bude mít tady stát. Takže z nich děláme občany skoro bývalého režimu, protože nám najednou nevyhovuje, aby si někdo, kdo tam má pole například několik generací... Tak jim teď řekneme: Ne, ne, ne, přátelé, vy se nejdřív musíte zeptat státu. Anebo orgánu ochrany přírody a krajiny. A zajít tam za někým a říct: Hele, Karle, Pepa by si to třeba koupil ode mě, ten majetek, ale stát má předkupní právo. Odhadní cena je milion, ale Pepa nabízí dva miliony, tak by to ten stát mohl za tu dvojku koupit, ne? To je supr kšeft. To je bomba! A nechci už naznačovat některé věci, které s tím souvisí. To myslím, že tomu všichni rozumějí, že prostě zajdu za nějakým úředníkem a začnu se s ním bavit o tom, že bych rád prodal svůj majetek a že tam tedy stát má plombu a jestli bychom se na té ceně nějak nedohodli. To prosazujete v tomto návrhu.

A můj pozměňovací návrh je v rozporu s tím, co tady šíří Hnutí DUHA a další nesmyslní, nechci se vyjadřovat sprostě, kterým je úplně ukradený, že tam ti lidi žijí generace, že tam mají nějaké své majetky. Je jim to úplně jedno. A říkají: Koukejte jim to sebrat, vždyť stát na to má přece právo!

V moderní společnosti a v moderních demokraciích existují normálně privátní majetky, privátní nemovitosti uvnitř jednotlivých národních parků. A když tam stát chce národní park, tak jim kompenzuje tu újmu, kterou mají, a normálně to funguje.

A může to fungovat. Není vůbec potřeba těm lidem sahat na majetky. Proč to chcete dělat? Argument pana ministra byl: Vždyť už je to tam od roku 1992! Jenomže neměli ty plomby na těch katastrech. A je mi skoro jedno, že to tam je od roku 1992. Kdyby to tam bylo od roku 1996 nebo 2001 nebo 2005 nebo 2011! To je mi jedno. To tam z principu prostě nepatří. Proč těm lidem chcete brát ten majetek? Proč nemohou hospodařit na svém v souladu se zákony České republiky, s omezením na ochranu přírody atd., které by jim stát měl v zájmu všech občanů nějak kompenzovat, když nemohou hospodařit jako každý jiný zemědělec v České republice?

K tomu směřuje můj pozměňovací návrh, který říká: Nechte ty lidi být, co se týká majetku. A pokud chcete nějaké omezení, tak si ho tady prohlašujte, ale je potřeba, abychom jim tu újmu kompenzovali. A jestli si vezme někdo hypotéku nebo si postaví byt... To jsem si taky teď nedávno přečetl, jak skupina vědců chce dokázat na skutečnosti, že se lidé z té oblasti stěhují, protože tam prostě nejsou pořádně schopní sehnat práci, ale přitom přibývá bytů, což je logické, protože prostě tam ten turistický ruch jde nahoru. A jestli se ti lidi můžou něčím živit, tak je vlastně ubytování těch turistů. Takže investují do téhle oblasti. A ten počet bytů stoupá. To má svoji logiku. To nehovoří nic o superdeveloperech. To mluví o tom, že v tom území zakazujeme dělat téměř všechno. Jediné, na čem by se lidi mohli živit, je oblast turistického ruchu a ten prostor ubytování a poskytování služeb tohoto charakteru.

Já jsem strašně překvapený... Nebo možná nejsem. Ale trápí mě, že chcete jít proti svým, dokonce řeknu stranickým kolegům, kteří tam žijí. Možná hnutí ANO asi nemá žádné zastupitele v jednotlivých krajích. Ale kdybyste tam měli chodit, kandidovat tam a říkat těm lidem: My chceme omezit to, co tam doteď děláte... Museli byste mít stejný názor jako ta krajská zastupitelstva, která tam jsou.

Prosím, zkuste se zamyslet nad tím, co těm lidem tam chcete udělat. A podotýkám, že to vůbec není o tom, že by člověk nechtěl chránit krajinu. Jenom chce vyndat nesmysly z toho návrhu zákona, které tam podle mě nepatří a jsou vůči lidem, kteří tam žijí a kteří nechtějí a nemají zájem na tom, aby tam ta krajina a příroda byla jakýmkoli způsobem devastovaná, ti tam žijí, přece nemají zájem na tom žít vedle fabrik, co je nám tady podsouváno. Mají zájem jako jejich předci tam žít dál, respektovat zákony, ale ne být vyháněni. Vůči tomu se musí bránit a to tenhle zákon bohužel přináší.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Václava Zemka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Zemek: Já jenom fakticky, už jsem se neudržel. Prosím vás, tady se říká něco o vyhánění lidí ze Šumavy a podobně. To je samozřejmě nesmysl. My tady nežijeme v žádném vzduchoprázdnu. Je tady zákon č. 114 ochrany přírody a krajiny, který už dnes stanovuje určité podmínky. A tato novela pouze sjednocuje vyhlásování národních parků a zjednodušuje celou normu. Samozřejmě ti lidé, co žijí na té Šumavě, jsou dotčeni tím národním parkem, to bezesporu. Ale prostě jsou si

vědomí toho, kde žijí, a ten park tam je. A nikdo ho zrušit nechce. Když se ptáte těch občanů: chcete zrušit národní park? – nikdo ho rušit nechce. Abych se vyvaroval těch výroků, že tady někoho vyháníme nebo tohle. Tady se prostě budí dojem, že je tady nějaká démonická novela, která znemožní život na Šumavě. To tak prostě není. Samozřejmě někoho se to dotkne, ale není to tak zásadní.

A druhá věc. Je tady poměrně výrazně opakováno, že je tady nějaké předkupní právo státu, omezuje vlastnická práva a kdoví co ještě. Víte, my na jednu stranu jsme tady ochotni tolerovat vyvlastňování pozemků v rámci liniiových staveb, to nám nevadí. Ale to, když někdo chce prodat pozemek v cenném území a musí ho nejprve nabídnout státu, což mu samozřejmě nebrání v tom, když ho stát nechce, aby ho prodal někomu jinému, tak to je zásadní problém. To musím naprosto odmítnout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Další faktická poznámka – pana poslance Stanjuru. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jestli někdo něco demonizoval, tak to byli zastánci tohoto návrhu zákona a byl to senátní návrh o Národním parku Šumava. To byl návrh zákona, s kterým lidé, zastupitelé obcí i krajů, těch, kterých se to týká, kteří tam žijí, kteří si jsou vědomi omezení, která jim přináší to, že žijí v národním parku, souhlasili. Ti samí, kteří nám dneska říkají "proč proti němu bojujete?", tento návrh nekompromisně odmítli. Z ideologických důvodů, ne z praktických.

A já samozřejmě rozumím levicovým politikům, že jejich představa o správném světě je: když stát něco vlastní, tak je to lepší. A můj předřečník to tady řekl. Někáký úředník bude mít takhle palec, když bude předkupní právo, a řekne tak od Franty to koupím a od Karla ne. (Ukazuje palec buď nahoru, nebo dolů.) Nejsou žádná pravidla. Stát to k ničemu nepotřebuje. Stát má stanovit pravidla, která platí, a nemá rozlišovat na vlastnictví. Jinak se posunujete z vašich lavic do jiných lavic a to jsou ti, kteří věří tomu, že nejlepší je, když všechno vlastní stát, že on je moudřejší než občané a to státní vlastnictví je prostě lepší. Je to politický názor, který má podporu určité části veřejnosti. Já s tím hluboce nesouhlasím. Ale opět, ta pýcha! Co na tom vadí? Tak zkuste jít někdy do banky, že si jdete půjčit peníze, a nabídněte jim svůj pozemek s plombou a bez plomby. A uvidíte, co vám ty banky řeknou! No, pan poslanec se směje (k poslanci Zemkovi), asi si nepotřebuje půjčit na bydlení, to je možné. Ale pokud tento elementární ekonomický fakt popíráte, tak prostě nefikáte pravdu. Majetek zatížený břemenem nebo nějakou plombou, nějakým předkupním právem, má v okamžiku, kdy si jdete půjčit peníze, pro ty, kteří vám ty peníze chtějí nebo mají půjčit, menší hodnotu, než když ten majetek je čistý a žádný problém tam neexistuje. Pokud se domníváte (předsedající už vstupuje do řeči), že to není pravda, tak mi to vyvraťte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo, k faktické poznámce vám uplynul čas. (Poslanec Stanjura děkuje.)

Pokračuje váš stranický kolega Vilímec, který je řádně přihlášen do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, pan poslanec Zemek, když hodnotil tento zákon ve vztahu k lidem žijícím na Šumavě, tak prohlásil: No, někoho se to dotkne, ale není to nic zásadního. Tak já odmítám, aby tento zákon se dotýkal negativně lidí žijících na Šumavě.

Já už teď nechci rozebírat tento velmi kontroverzní návrh novely zákona o ochraně přírody a krajiny. Byť se tento zákon netýká pouze Šumavy, týká se to všech národních parků, tak v zásadě největší a oprávněné obavy z tohoto zákona vznikají právě v šumavských obcích. Dámy a pánové, netýká se to zdaleka jen a výhradně starostů. Starostové těchto obcí jsou jednak zástupci lidí tam žijících, ale netýká se to pouze jich. A to bych chtěl také připomenout.

V tom letitém sporu – a to není spor, který se odvíjí pouze při debatě o tomto návrhu zákona – stojí na jedné straně ti, kdož si vynucují vytváření další divočiny, resp. přírodní zóny, jak je psáno v návrhu zákona, či zóny přírodě blízké, na úkor stávající kulturní krajiny. Tito lidé argumentují tím, že vytváření divočiny má jednak jednoznačně přednost před zájmy – já musím dodat oprávněnými zájmy – lidí žijících na Šumavě, ale i před zájmy návštěvníků Šumavy.

Včera jsem dostal nějaký materiál od jedné neziskové organizace, která vážně tvrdí, že vytváření divočiny na území Národního parku Šumava má přínos v ekonomickém rozvoji regionu, má přínos v oblasti trvalých pracovních míst a podnikání pro obyvatele regionu atd. atd. To jsou prostě absurdní představy, které nejen nesdílím, ale které nejsou pravdivé.

Když se podíváte dnes, jak lidé žijí na Šumavě, tak to není nějaký obrázek lidí, kterým by se tam žilo dobře. Když se podívám z pohledu Plzeňského kraje na nezaměstnanost, která není vysoká, podotýkám, v Plzeňském kraji, a mluvím o té části Šumavy, která je umístěna na území Plzeňského kraje, tak Šumava je jednoznačně místem, kde je největší nezaměstnanost. A jsou tam minimální pracovní místa. To znamená, lidem na Šumavě se skutečně nijak zvlášť dobře nežije. Abych byl objektivní, není to jen tím, že je tam národní park, ale také je tam velmi komplikovaná dopravní dostupnost především v oblasti, jako je Sušicko apod. Prostě nejsou to oblasti, kde by se skutečně jednoduše žilo. To je jedna skupina toho sporu.

Druhá skupina sporu, mezi něž patří samozřejmě také většina, neříkám všichni, starostů tamních obcí, upozorňuje, že oblast Šumavy se potýká se skutečně reálnými problémy a další omezování životních podmínek lidí a rozšiřování nepřístupné divočiny povede jen k dalšímu zchudnutí této oblasti.

Pravdou je, a to je objektivní zjištění, že ta první skupina zastánců divočiny je aspoň podle počtu e-mailů aktivnější, dokáže vytvářet v současných podmínkách větší lobby a větší tlak.

Ta vládní novela zákona není kompromisem mezi názory první a druhé skupiny, ale jednoznačně evidentně více straní té první skupině a tu druhou skupinu v zásadě odkazuje do mnohem a mnohem slabší pozice, i než je stávající pozice té druhé skupiny.

Když jsem si pročetl pozměňovací návrhy, je evidentní, že některé návrhy vedou k ještě větší akceleraci a urychlování vytváření divočiny. Návrhy výboru pro životní prostředí také jsou spíše spojeny s představou, že rozšiřování přírodních zón, vytváření další divočiny dle vládního návrhu je tou správnou cestou na Šumavě. Já si to nemyslím.

O tomto sporu dnes, pokud se dobereme k hlasování – nemám ambici tady mluvit půl hodiny – rozhodne Poslanecká sněmovna. Je však namístě, a to bych tady chtěl poměrně důrazně připomenout, aby skutečně bylo umožněno poslancům rozhodnout, zda do další diskuse například budou zapojeni zástupci obcí pouze formálně, nebo máme zájem o hledání a dosažení skutečné dohody mezi zástupci obcí, ochranáři i národních parků.

Obávám se, a tady musím i podpořit avizovaný návrh pana kolegy Zahradníka, že hlasovací procedura – byl bych rád, kdyby poslouchal nejen pan ministr životního prostředí, ale i pan zpravodaj –, kterou navrhl garanční výbor, takové rozhodování úplně neumožňuje. Nechci, aby zvláště u tohoto zákona se opakovalo to, co někdy nastává, tedy že v důsledku odhlasování výborového návrhu, ať je to garanční výbor, nebo jiný výbor, jsou pak některé další důležité návrhy nehlasovatelné. Jenom v tomto volebním období si vzpomenu například na hlasování o novele zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Je to vlastně z té oblasti životního prostředí. Asi před rokem a půl jsme se tady celkem neúspěšně a zbytečně přetahovali, zda je namístě umožnit hlasování nejprve o návrhu Petra Bendla, nebo schválením výborového návrhu neumožnit poměrně zásadní rozhodování o docela důležité změně ve výkonu státní správy. Takže aby skutečně opět taková situace nenastala, tak velmi podporuji, aby pan zpravodaj vyslyšel prosbu a požadavek pana kolegy Zahradníka a nechal hlasovat ještě předtím, než se bude hlasovat o návrhu výboru pro životní prostředí, o návrzích Jana Zahradníka, a to C4 odděleně a pak dohromady C10 až C13. Teprve poté by se mělo hlasovat o návrzích přijatých výborem pro životní prostředí, a to také podle mého soudu odděleně po jednotlivých bodech.

Takové hlasování je po těch mnoha diskusích, protože to projednáváme velmi dlouho, seriózní. Nechť se skutečně ukáže, a to především ve vztahu k návrhům pana kolegy Zahradníka, zda Poslanecká sněmovna většinou upřednostňuje adekvátní postavení obcí v procesu nalézání shody o další podobu národního parku, anebo upřednostňuje snížení jejich úlohy v té další diskusi.

Děkuji za pozornost.

Mistopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nyní je řádně přihlášen pan poslanec Marek Benda, připraví se kolega Šidlo. Já se přihlásit nemohu, protože nemám nikoho, kdo by mě nahradil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, pane zpravodaji, dámy a pánové, já jsem rád, že nám pan zpravodaj rozdál návrhy, které označil jako legislativně technické. Já si k tomu dovoluji konstatovat, že tak polovinu z nich jsem ochoten uznat jako legislativně technické změny. Rozumím, že přepisovací věci se snad dají uznat jako legislativně technická změna, ale bod článku III, zrušení dalšího platného zákona, prostě není legislativně technickou změnou. Ať se na mě nikdo nezlobí. To si tam možná ministerstvo zapomnělo nějakou chvíli dát, ale buď musíme opakovat druhé čtení, nebo žádám pana zpravodaje, aby to stáhl jako legislativně technický návrh, protože to prostě takto nemůžeme dělat, že když si vzpomeneme, že se nám ještě něco nepovedlo, něco se udělalo špatně, tak se vrátíme a řekneme ve třetím čtení, že jsou to legislativně technické.

To samé jsou změny, které jsou navrhovány jakoby vyplývající z bodu B1 článku I sněmovního tisku 501/0. Bod 37 se zrušuje? Přece nemůžu bod původního vládního návrhu zrušit a tvářit se, že to je legislativně technická změna bezprostředně vyplývající.

To samé jsou opatření obecné povahy navrženo nahradit slovem vyhlášky. To je každé úplně jiný právní institut. Možná že se změnil názor předkladatel, že chce jiný právní institut. Tomu já rozumím. Ale pak musí proběhnout tento návrh ve druhém čtení a opravdu nám nemůže být přednesen ve třetím čtení jako legislativně technická připomínka.

Takže prosím, aby tyto body buď pan zpravodaj stáhl před hlasováním, anebo abychom si v případě, že tak neučiní, vyžádali stanovisko buďto naší legislativy, nebo ještě lépe ústavněprávního výboru, jestli tyto návrhy jsou hlasovatelné jako legislativně technické. Já o nich tvrdím, že legislativně technické opravdu nejsou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní se hlásí pan poslanec Karel Šidlo do rozpravy. Prosím, pane poslane, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, já jsem z počátku vůbec neuvažoval, že bych měl ještě dneska ve třetím čtení hovořit. Chtěl jsem dodržet jednací řád, abychom tedy přistoupili k proceduře hlasování, protože argumenty zazněly. Ale byly tady v té proběhlé diskusi neustále vráceny dotazy, co máme za výhrady konkrétně k této novele zákona. Já si musím dovolit připomenout svoje vystoupení v prvním čtení a některá vystoupení v druhém čtení, která jednoznačně argumentovala tím, co je v nesouladu, pokud přistupujeme k národním parkům a zejména k Národnímu parku Šumava jenom a pouze novelou zákona o ochraně přírody a krajiny.

Zdůrazním pouze několik věcí, jsou legislativního charakteru. Už v době vydání nařízení vlády o zřízení Národního parku Šumava mohl být národní park zřízen pouze a jenom zákonem. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu výslovně konstatuje, že pro rozpor s Listinou pozbylo zřizovací nařízení parku účinnosti již v prosinci 1991 s ohledem na ustanovení uvozovacího zákona k Listině, a to pro rozpor s Listinou.

Národní park Šumava nemohl proto obživnout v důsledku ustanovení § 90 odstavec 9 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť v době nabytí jeho účinnosti již vlastně neexistoval. Parlament výslovně mnohokrát odmítl zřídit Národní park Šumava zákonem, jak to vyžaduje ústavní pořádek České republiky a výslovně i zákon o ochraně přírody a krajiny. Správa národního parku byla zřízena pouze jako příspěvková organizace a charakteru správního úřadu nabyla až díky novele zákona o ochraně přírody a krajiny z roku 2009, bohužel dosud v rozporu s článkem 79 odstavec 1 Ústavy není její místní působnost stanovena zákonem. Tak ani tato novela to nenapravuje. Jenom abychom si řekli, jak jsem na tom z hlediska legislativního.

A to, co se týká připomínek konkrétních k dikci současného zákona, nebudu je zde citovat podle paragrafů, opakoval bych se minimálně v osmi až devíti bodech. Ale řeknu jenom jednu podstatnou věc, kterou jako strojař a člověk v praxi živící se právě normami a matematikou a fyzikou, je pro mě zcela neuchopitelné. Hovoří se tady hodně o občanech, ale hranice národních parků kopírují v podstatě hranice chráněných krajinných oblastí, na kterých se vyhláší parky, a ta zonace z celkové plochy dneska se pohybuje kolem 10, maximálně 15 %. A tady kolegové používají nejen v dikci zákona, ale i v rozpravě pojmy: "uděláme to na 50 % území – až". Já tomu nerozumím, protože tady se ochrana přírody povyšuje a rozšiřuje a bezzásahová území mají představovat takové plochy, kterým já už nerozumím. Chápal bych, že současné první zóny, pokud přejdou do nové dikce zákona, ano, vyhlášíme tam klidně 100 % bezzásahovosti, změníme tam návštěvní režimy. Ale nedělejme to na celou plochu vyhlášenou zákona, který kopíruje původní chráněné krajinné oblasti. Tam se dopouštíme hrozných legislativních věcí a v rozporu s tím, co jsem říkal, že právo zde není postaveno na řádném fundamentu.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Šidlovi. Nyní se hlásí o slovo pan zpravodaj a já bych přece jen požádal organizační odbor Sněmovny, jestli by se nepokusil sehnat někoho z místopředsedů, protože se chci přihlásit do rozpravy. Pan zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Ještě než se Poslanecká sněmovna rozpustí a o této zemi budou střídavě každý měsíc jednou hlasovat krajská zastupitelstva včetně národních otázek, tak bych se rád vyjádřil k vystoupení pana kolegy Bendy, kterého si velmi vážím jako dobře formulujícího právníka. Nicméně vzhledem k tomu, že legislativně technické připomínky, které jsem načtl, mi byly dodány legislativním odborem, a protože jsem se zabýval také tiskem jako celkem, jsem přesvědčen o tom, že všechny je možné vnímat jako legislativně technické připomínky. Ale samozřejmě Sněmovna je suverén a je potom schopna hlasováním rozhodnout, zda je takto akceptovat bude, nebo nebude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a požádám kolegu místopředsedu Gazdika, aby mě vystřídal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O slovo s přednostním právem se přihlásil pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane ministře, paní a pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřil i ve třetím čtení, nedělám to rád, k tomu, co je před námi.

Zákonem o Národním parku Šumava se zabývám od roku 1998 a navrhl jsem ho čtyřikrát. Co mě nejvíc urazilo teď před třetím čtením: dopis pana předsedy Ambrozka, který byl poslancem této Sněmovny, ministrem životního prostředí a nechci připomínat výsledek jeho hospodaření s fondem životního prostředí. A když mi napíše, že je to tak strašně důležité, aby v tomto zákoně 114 byly všechny národní parky, a odůvodní to tím, že je více společných věcí než rozdílných v té ochraně přírody a krajiny, než je ta konkrétní záležitost, tak to je první úplně lživý argument. Druhý úplně lživý argument je ten, že samozřejmě je ta ochrana tím větší. Prosím vás, z legislativního hlediska, z pohledu tvorby zákonů je samozřejmě zařazení všech národních parků do zákona 114 mnohem nebezpečnější pro ty parky, než je samostatný zákon o jednotlivých parcích. To pan bývalý kolega Ambrozek musí dobře vědět, protože jakmile otevřeme zákon číslo 114, tak mimo jiné každý z vás může navrhnout změnu kteréhokoli paragrafu toho zákona 114. Odkazuji na nález Ústavního soudu, co je a co není věc, která by vybočovala ze zákonodárné iniciativy v možnostech této Sněmovny.

Podotýkám, že nejcitlivější na tom, co je předmětem toho parku, je samozřejmě hranice parku a tu samozřejmě mohou při otevření zákona 114 měnit pozměňovacími návrhy. Dokonce to bude i vynuceno, protože pokud jde hranice parku například po vodním toku a ten vodní tok se změní, protože jsou to meandry té řeky, tak samozřejmě budeme muset ten přechod z jednoho pozemku, z jedné pozemkové parcely na druhou, budeme muset vyjádřit v zákoně, nebo se dostaneme mimo zákon a dostaneme se do sporu, který se týká konkrétní hranice toho parku, a dokonce budeme i v jiném vlastnickém poměru, protože ten vodní tok samozřejmě budeme muset řešit. To není úplně jednoduchá věc. Shodou okolností v Národním parku Šumava je to jeden z nejmenších problémů na horním toku Vltavy, protože tam většinou jsou to pozemky státu. Ale není to tak vždycky. Není to tak vždycky. Podotýkám, že když jsme dělali první návrh zákona o Národním parku Šumava vědomi si toho, co říkal kolega Šidlo, že legislativně skutečně může dojít k tomu, že některá rozhodnutí správy Národního parku Šumava mohou být prohlášena za neplatná, protože legitimita toho orgánu zejména před rokem 2000 je výrazně, výrazně slabá.

Podotýkám, že v tuto chvíli řešíme v podstatě to, jestli máme obecné podmínky ochrany v národních parcích nechat v zákoně 114. Proti tomu já vůbec nic nemám. Ale speciální způsoby ochrany v národních parcích nepatří do tohoto zákona. Patří do samostatných zákonů o národních parcích. My jsme každý jiný park, resp. dva parky, vyhlášovali samostatným zákonem. Proč jsme to udělali. Protože jsme si byli vědomi jako zákonodárci po přijetí Ústavy České republiky v roce 1992, a já jsem tady neseděl, že od roku 1993 není možné práva a povinnosti stanovovat jinak než zákonem. Zejména ty povinnosti, které se týkají osob, fyzických, právnických osob

v České republice. To je zásadní věc. A nařízení vlády, nezlobte se, u každého nálezu Ústavního soudu, jakmile se dostanete do rozporu se zákonem, do rozporu s tím, že nějaký správní orgán něco nařídil a nemá pro to zákonný podklad, tak ta povinnost není nutně, aby byla plněna. Od fyzických, od právnických osob. V tom případě ochrana, konkrétní ochrana životního prostředí v Národním parku Šumava je mnohem více ohrožena, jestliže nebude ten park řízen zákonem, a to samostatným. Protože v tomto ohledu to riziko, které tady podstupujeme, je mnohem větší, než je, promiňte mi, demagogické tvrzení, demagogické tvrzení, že pokud to dáme do zákona 114, tak jsme konečně vyhráli. Není to pravda. Způsobíme do budoucna těm, kteří tady budou zasedat v Poslanecké sněmovně, mnohem větší problémy, než kdybychom konečně řekli, tohle je obecné ustanovení, které patří do obecného zákona o ochraně přírody a krajiny, a toto jsou specifické způsoby ochrany, které náleží parku, který má rozlohu, promiňte mi, v pár kilometrech, a toto jsou specifické způsoby ochrany, které náleží parku, který má 40 tisíc a více kilometrů čtverečních. Prosím vás, nemůžeme srovnávat labské pískovce s Národním parkem Šumava. Je to nesrovnatelné, je to nesmyslné a argument, že to patří do jednotného zákona, je, promiňte mi, opravdu nesmyslný. A kdo to tvrdí lidem, tak jim lže a nevím, jaký účel sleduje.

A znovu podotýkám, že nechci na tomto místě znovu připomínat ty řekl bych až velmi účinné interpelace na tehdejšího ministra životního prostředí Libora Ambrozka, když toho ministra dělal a ten účet Fondu životního prostředí skončil v katastrofálním minusu. Já zásadně odmítám, aby tato argumentace sem patřila. Jsem přesvědčen, že je logické, že jednotlivé parky budeme dál vyhlášovat samostatným zákonem a zákon 114 bude pro nás obecnou normou, kterou se budeme řídit všichni a také ve všech parcích, pokud jde o obecné principy. Ale ty speciální způsoby ochrany sem skutečně nepatří. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi jen stručnou reakci, dámy a pánové. Území, o které se tady tak vášnivě přeme, přešlo do majetku našeho státu v roce 1947. Od té doby si s ním v zásadě neumíme poradit. Bylo buď velkým problémem bezpečnostním, nebo ekologickým, nebo hospodářským, velmi často i problémem sociálním. Za předpokladu, že nenajdeme dohodu ani na této předloze, pak podle mého názoru nezbývá nic jiného, než to území vrátit zpět do správy rodiny Schwarzenbergů, která na něm šetrně a odpovědně hospodařila 250 let, aniž by to vadilo ekologům, občanům či komukoliv jinému. Zdá se, že to někdo 250 let uměl a od té doby to nikdo z nás neumí. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Kalouskovi za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana poslance Marka Bendy.

Ještě jednou děkuji kolegovi Gazdíkovi, že mne vystřídal. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, pane zpravodaji, tak já se vracím k tomu, o čem tvrdíte, že jsou to legislativně technické návrhy. V článku 3 se navrhuje zrušit další zákon. To přece není legislativně technická. To se na mě nezlobte. To prostě někdo zapomněl. Já vím, že to je asi zákon, ale já jsem schopen pochopit, že se název zákona doplňuje do názvu našeho tisku, pokud došlo k nějaké novelizaci. Že to se dá označit za legislativně technickou. Ale zrušení zákona se opravdu nedá označit za legislativně technickou. A pokud by tomu tak bylo, tak já navrhuji jako legislativně technické změny doplnit ještě zrušení zákona 112/2016 o elektronické evidenci tržeb a 113/2016, zákona, kterým se provádí elektronická evidence tržeb. A prosím, ať se s tímhle – teď se na mě pan ministr Babiš doufám nebude zlobit, já to jenom ukazuji jako absurditu toho, že tady rušíme zákon a tváříme se, že to je legislativně technická změna, kterou si tam mohu ve třetím čtení přifařit. Pokud to pan zpravodaj myslí vážně, tak prosím, ať je brán vážně i můj legislativně technický návrh na to, že se ruší zákon 112/2016 o elektronické evidenci tržeb a 113/2016, zákon, kterým se provádí zákon o elektronické evidenci tržeb. Nějak se s tím vypořádáme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mám tomu rozumět tak, resp. pan zpravodaj, že jste to nedal jako příklad, ale že to je vážný legislativně technický návrh.

Poslanec Marek Benda: Já pevně doufám, že pan zpravodaj svůj legislativně technický návrh v této oblasti stáhne a uzná moji argumentaci, že je nehlasovatelný. Pokud by ale chtěl trvat na tom, že Sněmovna má rozhodovat o tom, že ten návrh na zrušení zákona je hlasovatelný, pak dávám tento návrh. Pokud ho stáhne, tak ho nedávám. Pokud ho nestáhne, dávám tento návrh a prosím, aby Sněmovna stejně tak rozhodla o tom, že jako legislativně technickou změnu budeme hlasovat zrušení dalších zákonů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan zpravodaj tomu porozuměl. Nyní nemám žádnou přihlášku do rozpravy. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Pokud ne, rozpravu končím. To je vynikající zpráva pro nás pro všechny. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, pana zpravodaje po rozpravě ve třetím čtení. Pan ministr má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Já budu stručný. Tady padlo tolik demagogií a zjevné snahy ten zákon pohrbit, že na to nebudu reagovat, protože bych tady musel mluvit hodinu. Já chci říct jednu věc. Ta novela není dokonalá, neřeší ani všechny problémy ochrany životního prostředí v národních parcích, ale je to cesta vpřed. A prostě není pravda, že když ta novela projde, že Šumava uschne, vyschne nebo ji sežere kůrovec. Není to pravda. Já jsem

na té Šumavě dnes už tak často a troufám si říct, že možná častěji než mnozí z těch lidí, kteří tam hlasovali v těch zastupitelstvech obou krajů. Ale jsem velmi pokorný samozřejmě k jejich názoru.

Ta novela zavádí kus stability, po které všichni volali. V té části moratoria, kdy tam necháváme 15 let, možná dokonce 20 let, ty věci nechat pracovat, ať se k nim ti naši následovníci vrátí. A už to tady několikrát padlo. Není možné na jedné straně chtít národní park a na druhé straně tam neakceptovat určitá omezení pro lidi. Já říkám, že žádný zákon nevyřeší to, jestli tam nebude dobrá vůle na obou stranách, a ta tam dneska možná trochu chybí. Ano, je chyba, nebo byla chyba, že jsou součástí národního parku obce, a také je možné samozřejmě těm obcím, a už se to stalo, nabídnout – tady o tom hovořil pan kolega Kučera – aby z národního parku odešly. Já to říkám bez jakéhokoliv ironického nádechu. Je to zcela racionální návrh. Možná se stala v minulosti spousta věcí. Někdy byl ten ministr moc zelený, na druhé straně byl zase moc modrý. Já bych se do té minulosti už nevracel. Řešme to, co je, řešme to, co bude. To, co se stalo, už nezměníme. (V sále je hlučno.)

My jsme strašně opatrně vážili kompromisy. Není pravda, že člověk by tam nemohl žít vedle tetřeva nebo vedle rysa nebo vedle vlka. Možné to je. A já jsem přesvědčen, že je to strašně malinký kousíček území, kde chceme tu přírodu nechat pracovat tak, jak skutečně podle odvěkých principů funguje, i když ta pravidla jsou někdy trochu drsná a nemusí se nám líbit. Ale –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Já se navíc budu muset domluvit na tom, protože je tady dohoda předsedů poslaneckých klubů o přerušení schůze ve 14 hodin do 12. 7. do 14 hodin a nemyslím si, že v tomto prostředí je důstojné, aby ministr vlády České republiky přednášel závěrečné slovo. My jsme rozpravu ukončili, máme podle mého soudu docela šanci odhlasovat nejpozději ve středu ráno 13. 7. ten zákon, protože pak je to asi v pohodě, bude to možná i klidnější a racionálnější.

A tak se ptám předsedů poslaneckých klubů, jestli chtějí změnit to stanovisko o přerušení ve 14 hodin. (Ne.) Pokud ne, tak musím postupovat podle § 54 odst. 9, to znamená na návrh předsedů poslaneckých klubů přerušit schůzi ve 14 hodin podle původní dohody a požádat vás, pane ministře, abyste své závěrečné slovo zopakoval, až bude tento bod ve středu 13. 7. zařazen na hlasování.

Já se omlouvám, ale hluk tady byl tak velký, že jsem vás přerušit musel, jinak samozřejmě jsem nechtěl zneužít § 61 zákona o jednacím řádu. Takže v tomto ohledu, pane ministře, děkuji. Vám přeji... Ano, prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Kolegyně, kolegové, také bych vám chtěl popřát hezký víkend, mnohým z vás na Šumavě. Rostou houby, já jedu taky. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Všem přeji hezký víkend i sváteční dny 5. a 6. července a těším se s vámi na shledanou 12. července s tím, že přerušuji 48. schůzi

do 12. července do 14 hodin s tím, že v úterý 12. 7. je jako první bod jednání bod číslo 3, právo shromažďovací, to znamená zákon vrácený Senátem, a potom bod číslo 4, přestupkový zákon, také vrácený Senátem. Pak už bychom pokračovali prvními čteními, jak bylo doplněno, ale tyto dva body jsem povinen vám podle zákona o jednacím řádu sdělit. Děkuji vám a loučím se s vámi.

(Jednání skončilo ve 14.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. července 2016
Přítomno: 181 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den přerušené 48. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím pan poslanec Tejc – karta číslo 3 a pan poslanec Velebný – karta číslo 8.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: paní poslankyně Balaščíková do 15. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Benešík – zahraniční cesta, pan poslanec Böhnisch – bez udání důvodu, pan poslanec Číp – zdravotní důvody, pan poslanec Farský – osobní důvody, paní poslankyně Golasowská do 17. hodiny – bez udání důvodu, paní poslankyně Chalánková – osobní důvody, pan poslanec Janulík – osobní důvody, pan poslanec Kádner – rodinné důvody, paní poslankyně Maxová – 18.00 až 19.00, pracovní důvody.

Paní poslankyně Langšádlová hlasuje s kartou 16.

Paní poslankyně Němcová – bez udání důvodu, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, paní poslankyně Pastuchová od 18. hodiny – rodinné důvody, pan poslanec Procházka do 15. hodiny – zdravotní důvody, pan poslanec Stanjura – osobní důvody, pan poslanec Svoboda – osobní důvody, pan poslanec Tureček – bez udání důvodu, pan poslanec Zavadil – 14.30 až 17.00, pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády z pracovních důvodů, pan vicepremiér Babiš – zahraniční cesta, pan vicepremiér Bělobrádek od 18. hodiny – pracovní důvody, pan ministr Brabec – zdravotní důvody, paní ministryně Marksová – pracovní důvody, pan ministr Mládek – zahraniční cesta a pan ministr Němeček – pracovní důvody.

Tolik tedy omluvy. (Ve sněmovně panuje nadměrný hluk.)

Nyní tedy bych vás chtěl seznámit se závěry...

Kolegyně, kolegové, prosím o klid. Budeme se věnovat pořadu schůze, tak věnujte pozornost tomu, na čem se shodlo vedení Sněmovny.

Navrhujeme následující postup. Dnes projednat pevně zařazené body 3, 4, 222 a 223. Jako další pevně zařadit bod 221, což jsou dotační programy, tisk 840, a poté bychom pokračovali body z bloku prvních čtení, a to v pořadí 29, 45, 46 a dále s tím, že body 30 až 43, což jsou vládní návrhy, bychom řadili až na konec bloku prvních čtení.

Ve středu 13. července bychom nejprve projednali body z bloku třetích čtení, kde je splněna lhůta, to jsou body 154 a 155. Poté bychom projednali body 128 a 224.

Kolegyně, kolegové, já opravdu prosím o klid.

Tak 154, 155, 128, 224, to jsou první čtyři body na zítra. Potom bychom rozšířili schválený pořad schůze o nový bod Návrh na udělování pamětní medaile, dokument 4667, a pevně bychom jej řadili jako pátý bod tohoto dne, to znamená zítra. A případně bychom pokračovali dalšími body z bloku prvních čtení.

Toto je návrh, na kterém se shodlo vedení Sněmovny a předsedové jednotlivých politických klubů. To je z mé strany všechno a ptám se, kdo se hlásí. Mám tady přihlášku pana předsedy volební komise, takže pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedo, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Jménem volební komise prosím o pevné zařazení jednoho volebního bodu. Není to bod nový, je to bod, který už v programu schůze máme. Je to bod číslo 187 – Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu. My tady tento návrh už máme projednaný komisí a máme přijaté nominace. Prosili bychom tedy tu volbu tajnou provést standardně ve středu, tedy zítra, 13. 7., ve 12.45. Jeden volební bod a je to bod číslo 187. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: O tom rozhodneme hlasováním. Ještě tady mám přihlášku pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, mám dva návrhy. Ten první bude zřejmě jednoduchý. Jako jeden z předkladatelů navrhuji vyřadit z programu této schůze bod 45, sněmovní tisk 166 – Ústava České republiky.

Druhým bodem je bod 223, tisk 839, vládní novela zákona o spotřebních daních. Velmi se omlouvám grémiu, vím, s jakými obtížemi dosahovalo kompromisu... (Poslanec se omlouval z důvodu hlasitého hovoru za jeho zády.) Děkuji. Víím, s jakými obtížemi dosahovalo kompromisu o programu schůze, nicméně přesto.

Jedná se o poměrně významný fiskální návrh a nejsem si jist, zda grémium v okamžiku, kdy rozhodovalo o tom, že sněmovní tisk 223 bude zařazen na dnešní den, zda si bylo plně vědomo, že byť jsou to daně, nebude přítomen ministr financí; že byť ve vládě jsou dva ministři, kteří z tohoto návrhu mají přímý osobní majetkový prospěch, tak ani jeden z těchto ministrů to není připraven předložit. A nevím, zda si Poslanecká sněmovna uvědomuje, že již teď jsme dvanáct dní v režimu nepovolené veřejné podpory, kterou zavinila vláda svou liknavostí, byť se v prosinci zavázala k tomu, že k 1. červenci v tomto režimu nebudeme.

Vzhledem k tomu, že si nejsem jist, že tyto informace na grémiu zazněly, tak velmi prosím, aby tento bod číslo 223, tisk 839, já jsem jeho zpravodajem, byl zařazen jako pevný bod první bod zítra po obědě. Myslím si, že jsme pak připraveni ho projednat velmi rychle, budou-li tady oba dva majetkově zainteresovaní ministři.

V okamžiku, kdy bychom ho projednávali dnes, obávám se, že efektivita našeho jednání by prudce klesla. Možná že bychom se na něj dostali i zítra po obědě.

Takže můj druhý návrh je bod 223, tisk 839, zařadit ne dnes, jak navrhuje grémium, ale pevně zařadit jako zítra první bod po obědě. Je to tedy protinávrh proti návrhu z grémia. Ještě jednou se kolegům z grémia omlouvám a prosím, aby tomu byla přízpůsobena hlasovací procedura. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, beru to v potaz. Zeptám se, zdali ještě někdo si přeje vystoupit k pořadu schůze. Nikdo. V tom případě je to tedy poprvé, ale asi nemohu zvolit jiný postup, než že tedy nejprve nechám hlasovat – ještě pan předseda Kalousek, karta číslo 20 – že nejprve nechám hlasovat o protinávru pana poslance Kalouska ke konsenzuální dohodě z grémia. To znamená, nejprve bychom hlasovali o tom, že bod 223, který je pevně řazen jako čtvrtý bod dneška, by byl pevně zařazen na zítra jako první bod po polední přestávce. To je tedy protinávrh k návrhu grémia.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 167. Přihlášeno je 162, pro 45, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Tedy tedy navrhuji, abychom hlasovali o celém návrhu z grémia, to znamená o tom původním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh z grémia. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 168, přihlášeno je 163, pro 159, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali o návrhu pana poslance Kolovratníka, to znamená pevně zařadit bod 187 na středu ve 12.45 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 169, přihlášeno je 163, pro 161, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Posledním návrhem byl návrh pana poslance Kalouska, abychom vyřadili bod 45, sněmovní tisk 166.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Bylo to hlasování pořadové číslo 170, přihlášeno 164, pro 144, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Mám za to, že jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze. Je tomu tak, takže můžeme přikročit k jednotlivým bodům.

Než přistoupíme k projednávání návrhů zákonů vrácených Senátem, navrhuji, abychom na žádost pana předsedy Senátu umožnili vystoupení paní senátorce Elišce Wagnerové a senátorům Radku Martínkovi, Jiřímu Šestákovi a Martinu Tesaříkovi.

Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty.

Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přítomností těchto jmenovaných senátorů. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 171, přihlášeno je 166, pro 159, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Otevírám bod

3.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/5/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Usnesení bylo doručeno jako tisk 510/6. Vítám tady pana senátora Šestáka.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan ministr vnitra Milan Chovanec. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se na základě pověření vlády vyjádřil k návrhu novely zákona o právu shromažďovacím, která byla s pozměňujícími návrhy vrácena Senátem Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Podrobně jsme se obsahu novely věnovali v průběhu jejího projednávání v Poslanecké sněmovně. Alespoň ve stručnosti bych shrnul, co je cílem této novely. Novela zejména posiluje a upřesňuje pravomoci obcí a policie, reaguje na judikaturu Nejvyššího správního soudu a umožňuje efektivněji řešit kolize mezi více shromážděními či jinými akcemi.

V průběhu projednávání novely v Senátu byly navrženy dva drobné pozměňovací návrhy, s nimiž je tato novela vrácena Poslanecké sněmovně. Prvním návrhem se okruh možných svolavatelů shromáždění rozšiřuje z občanů České republiky na každou fyzickou osobu. Druhým návrhem se doplňuje výčet shromáždění, která se neoznamují, o takzvané spontánní shromáždění. Já mohu říci za nás jako za předkladatele, že s oběma těmito návrhy nemáme zásadní problém a naše vyjádření k oběma je neutrální.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zeptám se pana zpravodaje garančního výboru, kterým je pan poslanec Vlastimil Vozka, zda si přeje vystoupit a vyjádřit se k návrhům Senátu. Je tomu tak. Pane poslanče, máte slovo.

Prosím ostatní, aby se neshluovali, nediskutovali. Platí to i pro kolegy v první řadě. (Nereagují.) Prosím pana poslance Fiedlera, aby se usadil. Děkuji. I pana předsedu klubu sociální demokracie i pana předsedu výboru pro bezpečnost prosím. A ještě tam je někdo.

Poslanec Vlastimil Vozka: Vážený pane předsedo, Sněmovna po projednání sněmovního tisku 510 ve třetím čtení postoupila Senátu návrh zákona jako tisk 278

dne 19. května. Senát určil ústavněprávní výbor garančním výborem. Se závěrem Senátu, tedy vrátit projednávanou novelu zpět Poslanecké sněmovně, jsme byli seznámeni.

Návrh, jak již uvedl pan ministr, se týká dvou bodů, jež jsou uvedeny ve sněmovním tisku 510/6. Zde má Senát názor, že je zákon třeba upravit následujícím způsobem.

V prvním případě se do schválené verze Sněmovny do § 3 místo slova "občan" vkládají slova "fyzická osoba". Na tomto místě je potřebné uvést, že je takto navrhovanou změnou dotčena část § 3, který pojednává o osobě svolatele. Tuto navrhovanou změnu jsme podrobně posuzovali již při projednávání novely zákona jak v ústavněprávním výboru, tak na dvou setkáních odborníků se zástupci předkladatele zákona, policejního ředitelství a zástupců výboru pro bezpečnost. Jsme toho názoru, že je nutno posílit odpovědnost osoby svolatele. Připomínám tím, že není v žádném případě omezena možnost se shromážďovat. Toto výsostné právo má každý, tak jak je zaručeno již v § 1 uvedeného zákona.

Pokud se týká druhého bodu, který Senát vkládá do zákona, to je doplnění § 4 o písm. e), které má znít "shromáždění vzniklých bezprostřední reakcí na nově vzniklou situaci", souhlasím s panem ministrem. Tento návrh obsahovala i vládní verze. Bohužel důvody pro zařazení takové změny do zákona nejsou zřejmé a nejsou dostatečně odůvodnitelné z hlediska praxe s tímto zákonem. Tento návrh důrazně nedoporučuji akceptovat, protože tato nevinně vypadající formulace znamená, že je umožněno obcházet celý zákon, a zákon je tak negován. Podle tohoto bodu může být jakékoli shromáždění, tedy i takové, které nemá řádného svolatele a nejsou u něj naplněny podmínky zákona, prohlášeno za shromáždění reagující na nově vzniklou situaci. V praxi je většina shromáždění svolávána za účelem veřejné prezentace názorů občanů. To je hlavní smysl zákona. Není jeho smyslem vytvářet chaos a truchshromáždění, které může vést ke střetům, které si nepřejeme a které nesmějí být v našem státě tolerovány.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Otevírám rozpravu. Prosím pana poslance Plíška a potom pana poslance Tejce.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás v krátkosti seznámil s postojem poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové k této novele.

My jsme nepodpořili už tu poslaneckou verzi novely shromáždovacího zákona, a to zejména z toho důvodu, že podle našeho názoru v některých ustanoveních narušuje a prolamuje shromáždovací právo, které je garantováno Listinou základních práv a svobod, zejména pokud jde o možnost úředníka při určité situaci přemístit nebo určit jiné místo shromáždění, než na které bylo svoláno. Toto vidíme, že může být velmi zneužito v politickém boji a může to narušovat shromáždovací právo, protože si myslím, že je velmi důležité i to místo, na které je shromáždění svoláno, a pakliže

bude úředníkem na místě na základě možného politického zadání rozhodnuto o jiném místě shromáždění, tak to je skutečně nepřijatelný zásah do shromažďovacího práva.

Bohužel, ani senátní verzi nemůžeme podpořit, protože zavedla velmi neurčitý pojem, že shromáždění, které reaguje na nově vzniklou situaci, se nemá nebo nemusí oznamovat. Dovedeme si představit různé nacionalistické, ultrapravicové, ultralevicové bojůvky, které budou reagovat na pokojná shromáždění a budou říkat: no my reagujeme na nově vzniklou situaci. Takže to je velmi vágní, až nebezpečné ustanovení, které se do tohoto návrhu dostalo.

V neposlední řadě také oba návrhy nepodpoříme i z toho důvodu, že zde v Poslanecké sněmovně neprošel můj návrh, který se vztahoval k ochraně pamětních míst vybraných státních svátků z hlediska připomenutí jejich účelu a jejich místa. Takže z těchto důvodů nemůže náš poslanecký klub ani senátní, ani poslaneckou verzi podpořit, a proto budeme hlasovat proti. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Poprosím pana poslance Tejce, aby ještě chvilku vytrval. Omlouvám se panu senátorovi, kterého jsem měl nechat mluvit jako prvního. Takže prosím, teď je prostor pro vaše vystoupení. A po něm pan poslanec Tejce.

Senátor Jiří Šesták: Vážený pane předsedo, páni ministři, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych vás podrobněji seznámil s důvody pozměňovacích návrhů, které byly přijaty usnesením Senátu. Senátu byl postoupen k projednání návrh rozsáhlejší novely zákona číslo 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů.

Připomínky senátní legislativy se soustředily především na dva body, a to za prvé, že zákon o právu shromažďovacím, který byl přijat v březnu roku 1990, přiznává právo pokojně se shromažďovat pouze občanům našeho státu. K legislativním změnám daných omezujících ustanovení nedošlo, takže jsou dosud součástí platného znění zákona Listiny základních práv a svobody, vyhlášené následně pod číslem 2/1993 Sb., které v článku 19 zaručuje pokojný výkon shromažďovacího práva každému bez vázanosti na státní občanství. Součástí návrhu úpravy zákona číslo 84/1990 Sb., jsou mimo jiné návrhy změn ustanovení zákona, které odstraňují omezení výkonu shromažďovacího práva tak, že slovo občan nahrazuje slovem každý nebo osob, viz článek I body 1, 2, 9 a 23 návrhu. Jedinou výjimkou je ustanovení § 3 zákona, které zůstalo v nezměněné podobě a zní: Shromáždění může svolat občan starší 18 let nebo právnická osoba se sídlem na území České republiky anebo skupina osob, dále jen svolavatel. Je namístě pochybovat, zda ustanovení § 3 zákona, podle něhož svolavatelem shromáždění může být pouze občan České republiky, je v souladu s článkem 19 Listiny, jakož i se závazky vyplývajícími z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, které obsahují garanci pokojného výkonu práva shromažďovacího. Dále je třeba upozornit na výkladové problémy, které pravděpodobně nastanou, pokud ustanovení § 3 zákona zůstane v nezměněné podobě. Nebude totiž jasné, zda ve vztahu k osobě svolavatele má být nadále aplikováno

výkladové pravidlo podle článku 42 odst. 3 Listiny, anebo požadováno naše občanství. Tolik k prvnímu pozměňovacímu návrhu.

Dále zákon o právu shromažďovacím v ustanovení § 15 stanoví taxativním výčtem ustanovení zákona, které je nutno aplikovat ve vztahu k shromážděním, která nebyla svolána. To znamená spontánní shromáždění vzniklá bezprostřední reakcí na aktuálně vzniklou situaci. To mohou být třeba kulturní shromáždění, s kulturním podtextem, nebo s podtextem sportovních událostí. Ve vládním návrhu zákona byl na základě navržených změn tento zvláštní typ shromáždění podřazen pod režim shromáždění, která nemusí být oznamována příslušnému úřadu ve smyslu ustanovení § 4 zákona. Ustanovení § 15 zákona bylo současně navrženo ke zrušení pro nadbytečnost. Toto řešení je vcelku logické, protože spontánní shromáždění bezprostředně reaguje na vzniklou aktuální situaci a nemá svolavatele, který by jeho konání mohl oznámit. Jak vyplývá z textu předloženého návrhu, Poslanecká sněmovna sice schválila zrušení ustanovení § 15 zákona, viz článek I bod 28 návrhu, nepodpořila však navrhovaný záměr zařadit spontánně vzniklá shromáždění pod režim ustanovení § 4 zákona. Za této situace mohou vzniknout pochybnosti, zda absence zákonných ustanovení, která by regulovala průběh spontánně vzniklých shromáždění, nevyvolá problémy při aplikaci zákona v praxi.

Návrh tohoto zákona byl projednán Senátem na plénu Senátu dne 15. 6. 2016, který po doporučení obou výborů, to znamená garančního výboru, výboru pro vědu, kulturu, lidská práva a petice, a výboru ústavněprávního, přijal tyto zmíněné návrhy, které jistě máte k dispozici.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu senátore. Ještě faktická poznámka pana poslance Vozky. Prosím.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych rád rozptýlil obavu pana senátora, protože si myslím, že ve zkrácené podobě jsem na některé nadhozené problémy odpověděl ve svém vystoupení.

Pokud se týká § 1, tam je právo shromažďovací zaručeno v souvislosti s Listinou základních práv a svobod tak, jak na ni poukazuje. To znamená, každý má právo na shromažďování. Problém, o kterém hovoříme v § 3, je posílení úlohy svolavatele a na svolavatele máme, tak jak to správně čtete, v zákoně některé podmínky, které musí splnit. Ale Listina práv a svobod v tomto případě není zcela určitá vzhledem ke svolavateli shromáždění jako k vykonavateli. A my tvrdíme, že celý shromažďovací proces je plně v souladu s Listinou, protože umožňuje každému se účastnit těchto shromáždění, pokud se týká toho.

Na druhý bod si myslím, že jsem odpověděl ve svém vystoupení. Nefandíme spontánním shromážděním, protože tak jak jste správně ve svém vystoupení uvedl, existuje možnost, že to spontánní shromáždění například vznikne – cituji – při sportovních podnicích. A to je právě to, co bychom nechťeli. Protože jestli se jedna parta stluče s druhou partou po sportovním shromáždění, tak potom řekneme ano, to

bylo aktuální. A my bychom byli rádi, kdybychom ty věci mohli předvídat, a zcela určitě nedokážeme stoprocentně odhadnout, kam se problém spontánní shromáždění může až posunout. Tak proto bychom velmi rádi, kdybyste i jako senátor a ten, kdo čte ty naše zákony velmi bedlivě, chápal naši situaci, protože my vycházíme z praxe, z výkonu s tímto zákonem.

Jinak jsem zapomněl ve svém úvodním vyjádření ujistit (upozornění na čas), že ministerstvo je připraveno všechny úředníky, kterých se to týká, proškolit a seznámit s celým zákonem.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím poslance Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, jen krátká reakce na to, co zaznělo. Já bych chtěl poděkovat panu senátorovi za podrobnou argumentaci a určitě Senát má důvody, proč návrh vrátil, a já jim zčásti rozumím. Na druhé straně se chci přimluvit za to, abychom nepodpořili verzi Senátu, ale abychom podpořili původní sněmovní verzi, a podpořil bych kolegu Vozku, kterému také tímto děkuji za práci zpravodaje. Protože ten zákon se projednával řadu týdnů ve Sněmovně, projednával se s odbornou veřejností, s těmi, kteří se této problematice dlouho věnují. Rozhodně to není tak, že bychom si nebyli vědomi těchto diskusí a těchto variant, se kterými přišel i Senát, a právě proto jsme je velmi zvažovali. A musím říct, že já také nepovažuji za správné, abychom umožnili svolat demonstraci každé fyzické osobě, tedy i těm, kteří nemají naše občanství, jsou cizinci, protože se můžeme dočkat situací, že budeme chtít jako státní orgány pohnat toho svolavatele k odpovědnosti, nebo naopak budeme chtít, abychom s ním komunikovali ještě předtím, než ona demonstrace začne, a on nebude k zastižení, protože se bude zdržovat například v pro nás nedosažitelné cizí zemi.

Myslím si, že jedna věc je právo se shromáždit, už o tom hovořil pan poslanec Vozka, druhá věc je svolávat a organizovat demonstraci. Myslím si, že tady by to právo mělo zůstat pouze občanům České republiky.

Druhá věc, která se týká oněch spontánních shromáždění. Skutečně, ta úprava by mohla vést k tomu, že by zákon nakonec mohl být zbytečný. Že by ti, kteří se nechtějí podvolit zákonu a nechtěli by dopředu oznámit shromáždění, vždy využili, ale spíše zneužili zákonnou situaci. Řekli by: my jsme se tady sešli proto, že je to spontánní reakce. A ta pravidla, která my stanovujeme právě proto, aby například byla zabezpečena ochrana zdraví a života třetích osob, by nezafungovala. Právě pro obavu z této zneužitelnosti jsme se nepřiklonili k tomu, aby toto bylo součástí návrhu, a proto bych doporučil na závěr, abychom návrh zákona schválili ve znění Poslanecké sněmovny. Určitě by nebylo tragédií, pokud by byl schválen ve verzi Senátu, ale rozhodně si myslím, že by přinesl více komplikací, než kolik jich má ten návrh sněmovní.

Ten je do značné míry technický. Reaguje na praxi, která tady od roku 1990 je. Určitě s tím nebude spokojenost nikdy, protože shromáždění jsou živelná. Jsou tam

emoce, napětí a z toho samozřejmě vznikají konflikty. Logicky, mezi státem, mezi policií, mezi úřady a mezi těmi, kteří buď tu akci konají, anebo kteří se proti té akci vymezují. Takže si nedělejme iluze, že bychom změnou zákona všem těm problémům zabránili, ale je tady snaha ministerstva reagovat na ty aktuální problémy, které se tady vyskytují. Na zneužívání toho, že si někdoablokoval místo konání akce, přestože žádnou akci nekonal, a zabránil konat akci jiným. Myslím si, že to je v zásadě cesta správným směrem, byť určitě nevyřeší sto procent problémů. Ale to bohužel nevyřeší žádný zákon, protože regulujeme lidské chování a to je velmi proměnné.

Takže v tomto smyslu se ještě jednou přimlouvám za hlasování pro původní sněmovní verzi. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do rozpravy nikoho nevidím. Pokud se tedy nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zeptám se pana navrhovatele, zda si přeje závěrečné slovo. (Ne.) Není tomu tak. Pan zpravodaj? (Ne.) Také ne. V tom případě budeme hlasovat. Přivolám kolegy z předsálí.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 510/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 510/6."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 172. Přihlášeno je 170, pro 10, proti 138. Návrh přijat nebyl. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Budeme tedy hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, to znamená 101 hlasů. Kворum je nastaveno.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 510/5."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 173. Přihlášeno je 171, pro 135, proti 29. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji jak panu ministrovi, tak panu senátorovi. Končím bod 3.

Ještě než pokročíme, přečtu další omluvy. Omlouvá se pan ministr Pelikán z pracovních důvodů, pan poslanec Radim Fiala mezi 14. a 17. hodinou z důvodu jednání, omlouvá se pan poslanec Kláška z osobních důvodů.

Budeme pokračovat bodem číslo

4.

Návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 555/7/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Usnesení bylo doručeno jako tisk 555/8. Vítám pana senátora Martina Tesaříka.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k pozměňovacím návrhům vyjádřil pan ministr vnitra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, Senát k návrhu zákona přijal pozměňovací návrhy spočívající ve vypuštění ustanovení upravujících rozhodování o nemajetkové újmě v řízení o přestupku, a to zejména s odůvodněním, že navrhovaná úprava by způsobila výraznou administrativní zátěž pro správní orgány, které by o nároky na odčinné nemajetkové újmy v řízení o přestupku rozhodovaly. K tomu považují za vhodné doplnit, že úprava rozhodování o nemajetkové újmě v řízení o přestupku byla předmětem pozměňovacího návrhu ústavněprávního výboru Poslanecké sněmovny, v jehož znění byl návrh přijat. Konečné rozhodnutí je samozřejmě v rukou Poslanecké sněmovny. Návrh Ministerstva vnitra, nebo názor na pozměňovací návrh Senátu je neutrální.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se pana zpravodaje garančního výboru pana poslance Pletichy, zda si přeje se vyjádřit k návrhům Senátu. Pokud tomu tak je, máte slovo pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, Poslanecká sněmovna postoupila návrh zákona, který jsme měli v tisku 555, Senátu jako tisk 280. Jak již pan předkladatel řekl, Senát tento tisk vrátil Sněmovně s pozměňovacími návrhy, které zase vracejí návrh zákona do původní formy, jak ji předložil předkladatel ve věcech, které se týkají řízení o nemajetkové újmě.

My jsme se touto problematikou na ústavněprávním výboru celkem obsírně zabývali. Proto jsme tam doporučili přijetí této úpravy. Nicméně za sebe si dovoluji říct, že to není zásadní věc, se kterou by ten zákon stál a padal. Takže nyní bude na nás, pro kterou verzi se rozhodneme. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Zeptám se pana senátora, zda má zájem vystoupit. Tváří se, že ano. Tak prosím máte slovo.

Senátor Martin Tesařík: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, páni ministři, dovoluji, abych vás pozdravil, popřál vám pěkné odpoledne a

v krátkosti odůvodnil usnesení Senátu, které Senát přijal na své 25. schůzi konané 15. června. Přijal tento pozměňovací návrh, který v zásadě obsahuje vypuštění odčinění nemajetkové újmy z kompetence správních orgánů při rozhodování o přestupcích ve všech ustanoveních návrhu nového zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Chtěl bych tento návrh zdůvodnit pěti důvody.

Tedy dovolu, abych za prvé konstatoval, že projednávání nemajetkové újmy nebylo předmětem připomínkového řízení, a nebylo tedy předmětem odborné diskuze. K rozšíření došlo až v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky 17. března.

Druhý důvod, se kterým se Senát ztotožnil v pozměňovacím návrhu, je o tom, že jde přitom o velmi závažný zásah do stávající praxe projednávání přestupků, který je způsobilý podstatně narušit činnost správních orgánů. Bude zde jistě zdrojem nárůstu administrativní i finanční náročnosti, se kterou však není počítáno. Znamená to také nárůst požadavků na odbornost zaměstnanců správních orgánů, do závorky bych si dovolil připomenout, že se jedná o správní orgány obcí a krajů, a také dále odbornost, se kterou nemají tito zaměstnanci dosud fakticky žádné zkušenosti.

Třetím důvodem lze říct, že k již tak rozsáhlým změnám přibude relativně samostatná oblast náhrad, kterou veřejná správa nikdy nezajišťovala a která je náročná i v rámci rozhodování rozhodovací činnosti soudů. Zkušenosti z praxe ukazují, že bude z důvodu bezplatnosti přístupu často využívána.

Čtvrtým důvodem je potom – posuzování a rozhodování o nemajetkové újmě by mělo i nadále patřit soudům. Jde totiž výrazně mimo rámec rozhodování o vině a trestu. Nelze jej proto podřadit pod adhezní řízení již z toho důvodu, že bude výrazně zatěžovat správní orgány a komplikovat řízení. Ve své podstatě bude ohrožovat vlastní účel řízení, to znamená rozhodnout o vině a trestu, a hlavně o jeho efektivnost.

Pátým a posledním důvodem, s kterým se ztotožnil Senát, a věřím, že i Poslanecká sněmovna, je argumentace, že je již obsažena v trestním řízení či ve stávajícím přestupkovém zákoně, není ji ale možno akceptovat. Toto rozhodování nelze ani v rámci správy sjednotit nějakým ceníkem. Takovýto přístup je odmítán soudy. Vždy jde dle judikatury soudu o složité posuzování konkrétních okolností daného případu a právní uvážení soudu. To vše by mělo být podle nové úpravy prováděno správním orgánem spolu s rozhodnutím ve věci v mimořádně krátkých lhůtách pro vydání rozhodnutí, a to podle našeho názoru není možné.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, tolik tedy pět důvodů, se kterými se ztotožnil Senát. A já bych vás skutečně chtěl požádat, abyste tyto důvody vzali na vědomí a zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich schválili ve znění pozměňovacího návrhu Senátu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane senátore. Zeptám se, zda se někdo hlásí. Ano, pan poslanec Ondráček. Prosim, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vypuštění nemajetkové újmy je věc, o které jsme v ústavněprávním výboru v Poslanecké sněmovně diskutovali se zástupci Ministerstva vnitra, kdy také bylo v původním materiálu odůvodnění, že správní orgány na to nemají ani kapacitu, ani vzdělání, ani jiné věci a že by to být nemělo, a ať se ten, komu vznikne přestupkem nemajetková újma, obrátí na soud. Nakonec ústavněprávní výbor přijal tento pozměňovací návrh. A není úplně zcela pravdou, že se do tohoto sněmovního tisku dostal až při projednávání tohoto zákona, sněmovního tisku 555, ale už při předchozím projednávání přestupkového zákona, který byl v minulosti, nebo před krátkou dobou a ještě nenabyl účinnosti, a pouze do tohoto zákona se to promítlo. (Hluk v levé části sálu.)

Při jednání se zástupci Ministerstva vnitra při projednávání tohoto zákona jsme i se správními orgány o tom hovořili a oni řekli, že je to sice pro ně zátěž, ale že jsou schopni tuto činnost nakonec vykonávat. Důvodem toho, proč by měla být správními orgány řešena i nemajetková újma, je určitě sjednocení toho, kterými věcmi se správní orgán zabývá. Řeknu to na konkrétním příkladě. Pokud je někomu přestupkem způsobena majetková škoda třeba krádeží nebo poškozením cizí věci do 5 000 korun, tak správní orgán rozhoduje o náhradě škody a je to součástí toho řízení. Vyrozumívá takového poškozeného a s takovým poškozeným pracuje a stává se účastníkem řízení. Pokud se při přestupku, nebo pokud je poškozenému při přestupku způsobena nemajetková škoda, například je mu pouze vyražen zub, tak takový člověk není účastníkem řízení, správní orgány ho nevyrozumívají a jeho náhradu škody odkazují na řízení před soudem. Ústavněprávní výbor došel k tomu, že poškozený je ten, komu vzniká újma. A je úplně jedno, jestli ta újma je materiální, nebo nemateriální. Vzniká újma. A pokud tento zákon, nebo tento sněmovní tisk 555, který projednáváme, v mnoha věcech přebírá věci z trestního práva, tak i v této věci by se měl trestním právem inspirovat, protože je to součástí právních norem, které se snažíme, aby u nás měly nějakou kompatibilitu.

Máme tam i takové věci v tomto tisku, jako je právní pomoc cizinou. Žádnou mezinárodní smlouvu o přestupkových věcech dodneška v přestupkovém řízení nemáme sjednanu, ale je to, kdyby náhodou někdy do budoucna. Toto je konkrétní jedna věc, kdy se může komukoli z nás stát, že mu vznikne nemajetková újma, ale pak se nestává účastníkem řízení a bude se muset sám zajímat o to, jak tu náhradu škody, která mu byla způsobena přestupcem, získat její náhradu.

Žádám vás, zkuste se nad tím znova zamyslet a podpořit verzi, která vzešla z jednání ústavněprávního výboru naší Poslanecké sněmovny, protože ta narovná vztahy mezi oběma formami poškození, ať majetkovou, či nemajetkovou, chcete-li i materiální, újmu.

Za poslanecký klub KSČM říkám, že my podporujeme tu verzi, která vznikla zde v Poslanecké sněmovně. A jak zmínil pan ministr vnitra, jeho postoj je neutrální, to znamená, správní orgány se umějí poprat s oběma verzemi a bude to ku prospěchu českého práva, byť možná přidáme určitou práci správním orgánům. Ale správní orgány chceme mít snad kvalitní tak, aby byly schopny posuzovat přestupkové jednání v majetkové i nemajetkové újmě.

Děkuji vám za pozornost i za podporu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Dále do rozpravy nikoho nevidím, rozpravu končím. Zeptám se pana navrhovatele, popřípadě pana zpravodaje na závěrečná slova. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování. Přivolám ještě kolegy z předsálí. Budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Prosím vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami, protože jsem na žádost z pléna všechny odhlásil.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich podle sněmovního tisku 555/7, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 555/8."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 174, přihlášeno je 160, pro 79, proti 18. Tento návrh nebyl přijat.

Ale je zde evidentně zájem o kontrolu hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.) Pan předseda Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Teď jsem kontroloval hlasování. Hlasoval jsem pro, a na sjetině mám křížek. Dovoluji si zpochybnit hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To je námitka o záznamu hlasování, o které rozhodneme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Sklenáka. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 175, přihlášeno je 164, pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování, tedy hlasování o senátní verzi tohoto zákona.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 176, přihlášeno je 166, pro 89, proti 20. Tento návrh byl přijat.

Nevidím zájem o kontrolu hlasování, v tom případě konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali. Děkuji panu ministrovi i panu senátorovi. Pokud si pan senátor přeje nám ještě něco sdělit, tak mu dám prostor. Prosím.

Senátor Martin Tesařík: Já bych vám chtěl za Senát poděkovat, že jste podpořili tento zákon. Díky moc a pěkný den přeji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane senátore. Otevírám bod

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb.,
o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání
(školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 841/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy paní Kateřina Valachová, kterou prosím, aby se ujala slova. A prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan poslanec Kořenek, který je zpravodajem tohoto tisku. Prosím, paní ministryně, máte slovo. (Poslanci se baví mezi sebou, v sále je hluk.)

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych vám představila vládní návrh zákona, kterým se mění školský zákon a který obsahuje změny financování regionálního školství.

Chtěla bych říct, že co se týká změn financování regionálního školství, tak je to záležitost, po které dlouhodobě volají odborné asociace, odbory, zaměstnavatelské svazy, ale i školy samotné –

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně, já se velmi omlouvám, ale prosím všechny kolegy, kteří chtějí diskutovat, aby tak činili mimo jednací sál!

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Stejně jako obce a kraje. Návrh zákona je předkládán v souladu s programovým prohlášením vlády a cílem navržené novelizace je zakotvit změny ve financování mateřských, základních a středních škol.

Co se týká současného systému financování regionálního školství, ten trpí četnými nedostatky. Systém nezohledňuje skutečný rozsah vzdělávání poskytovaný žákům konkrétní školou, dostatečně nezohledňuje rozdíly mezi jednotlivými obory. V oblasti nepedagogické práce bezdůvodně zvyšuje školu s vyšší naplněností tříd oproti stejně zorganizované škole s naplněností tříd nižší a nutí k navyšování počtu žáků a studentů na úkor zvyšování kvality vzdělávání.

Cílem navrhovaného předpisu je zajištění stabilizace financování regionálního školství a také předvídatelnost financování a finančních prostředků pro ředitele škol. Hlavním smyslem přistoupení k navrženým změnám je odstranění nerovného postavení jednotlivých srovnatelných příjemců, to znamená z hlediska finančních prostředků krajů i jednotlivých krajských a obecních škol. Zajištění skutečně efektivního vynakládání finančních zdrojů státního rozpočtu, tzn. aby finanční prostředky následovaly jak realitu poskytovaného vzdělávání, tak i platovou úroveň v jednotlivých školách. Větší otevřenost a transparentnost pro školy i jejich

zaměstnance. Cílem je také větší předvídatelnost pro ředitele škol z hlediska finančního řízení, tak jak už jsem zmínila. Konečně také tyto změny umožní cíleně podpořit prioritní zájmy státu v oblasti vzdělávání z hlediska strategických dokumentů státu, a to jak Strategie 2020, tak dlouhodobého záměru.

Navrhované řešení zohledňuje objektivní rozdíly vzdělávacích soustav v jednotlivých krajích, tzn. nesoustředí se na v tuto chvíli jediné kritérium, které je počet vzdělávaných hlav, v uvozovkách, které nerespektuje například zásadní demografické výkyvy z hlediska financování v jednotlivých krajích, zejména v těch, které trpí nižším demografickým vývojem. Odstraňuje rozdílné financování stejných oborů vzdělání, nerovnosti v odměňování zaměstnanců a negativní dopady spojené s takovým snížením počtu žáků, které je z pohledu organizace vzdělávání bezvýznamné, avšak ve stávajícím systému může školu přivést až k vážným ekonomickým problémům. Tady chci jenom doplnit, že se jedná především o střední odborné školství. Koneckonců také snižuje u středních škol ekonomický tlak na přijímání co největšího počtu žáků bez ohledu na kvalitu vzdělávání.

V prvé řadě dochází k upuštění od financování prostřednictvím republikových a krajských normativů. To znamená, že tento systém, na který jsme byli doposud zvyklí, zůstane zachován pouze pro financování vzdělávání a školských služeb poskytovaných školskými zařízeními. Tady bych jenom zmínila, že školní družiny se dostávají do systému normativního financování, to znamená, jsou systémově zařazeny do financování, jejichž pravidla centrálně bude stanovovat Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Nejzásadnější změnou, kterou návrh přináší, je změna financování pedagogické práce mateřských škol, základních škol a středních škol, konzervatoří, a jak jsem zmínila, i školních družin. V těchto zařízeních bude stanoven prováděcími předpisy maximální rozsah přímé pedagogické činnosti hrazený ze státního rozpočtu. Stanovené maximum bude vyjadřovat stav umožňující poskytování vzdělávání v potřebné kvalitě. Tady bych chtěla říct, že se jedná o standard, ne nivelizaci vzdělávání, ke které naopak dochází nyní. A zároveň změny financování umožní tedy také to, aby školy mohly reálně realizovat takové věci, jako je dělení hodin; změny financování zejména pamatují na dělení hodin v případě matematiky, češtiny, cizího jazyka a informatiky.

Dále budou stanoveny následující normativy. Normativy nárokových složek platu, to znamená příplatky za vedení, specializační příplatky na jeden pracovní úvazek pedagogického pracovníka. Podotýkám tedy centrálně ze strany Ministerstva školství. Normativy nenárokových složek platů na jeden úvazek pedagogického pracovníka. Tady bych jenom chtěla říct, že tady centrálně budou vlastně alokovány finanční prostředky tak, aby bylo zajištěno, že také nenárokové složky platu jsou živé a mohou je reálně ředitelé využívat. Opravné koeficienty k normativům nenárokových složek platu připadajících na jeden úvazek pedagogického pracovníka zohledňující průměrnou naplněnost běžných tříd a také podíl dětí, žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. U průměrné naplněnosti běžných tříd jenom zdůrazňuji, že vidíte, že to znamená, že by nový systém financování nerespektoval žádným způsobem počty dětí. To samozřejmě je jedno z kritérií. Nicméně není jediné, protože tento systém se zcela přežil.

Co se týká podílu dětí, žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, tak bych zase jenom upozornila na to, že se jedná o reflexi stavu, který v našich školách panuje více než deset let, a tímto způsobem budeme schopni zajistit skutečně to, co dlouhodobě nebylo, aby financovány byly reálné potřeby dětí ve třídách a školách. Znovu bych také chtěla zdůraznit, že se jedná také o děti nadané, nebo mimořádně nadané, nikoli pouze zdravotně postižené, jak se někdy úzce připomíná.

Ministerstvo bude dále vykonávat předběžnou kontrolu na základě předběžných údajů, které obdrží od těch zařízení, aby posoudilo, zda definovaný nárok nepřekračuje nárok vyplývající pro příslušné zařízení ze stanoveného maximálního rozsahu.

Co se týká celkových změn, tak celkově bude mateřským, základním a středním školám, konzervatořím a školním družinám přiznán objem finančních prostředků na platové tarify pedagogických pracovníků včetně povinných příplatků. Objem finančních prostředků na ostatní nárokové složky platu pedagogických pracovníků a objem finančních prostředků na nenárokové složky platu pedagogických pracovníků. Ministerstvo bude finanční prostředky stanovovat pro jednotlivé právnické osoby vykonávající činnost školy nebo školského zařízení.

Tady samozřejmě zůstane to, že ačkoli centrální pravidla stanoví Ministerstvo školství, tak daný rozpis a organizaci finančního rozpisu budou nadále vykonávat krajské úřady prostřednictvím svých odborných pracovníků. Ten bude také ověřovat správnost všech jednotek rozhodných pro rozpis. Jako součást dotace krajskému úřadu je navrhováno stanovit určitou rezervu, to znamená, počítá se s tím, že tato rezerva bude umožňovat (reakci?) na průběžný vývoj v rámci školního roku prostřednictvím specifických situací, které mohou nastat. Může se jednat o každoroční změny v organizaci škol spojené se zahájením nového školního roku, protože samozřejmě školní a rozpočtový rok se nepotkávají. Může se jednat také o nově diagnostikované speciální vzdělávací potřeby dětí a podobně. Řešení tohoto problému v reálném čase je možné pouze v rámci určité disponibilní rezervy rozpočtových zdrojů státního rozpočtu, kterou má pro tento účel k dispozici krajský úřad.

Co se týká základních uměleckých škol, vyšších odborných škol a takzvaných ONIV, normativy budou centrálně z MŠMT na žáka. Pro komplexní financování základních uměleckých škol, pro financování pedagogické práce a pro financování ostatních neinvestičních výdajů ONIV ve vyšších odborných školách a pro financování ONIV v mateřských školách, základních školách a středních školách a konzervatořích bude zachován stávající systém normativního financování na žáka. Normativy však již nebudou stanovit jednotlivé krajské úřady, ale bude je centrálně stanovovat Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

V případě uměleckých škol a soustavy uměleckého vzdělávání bych chtěla říct, že toto já také pokládám za poměrně klíčový prvek, protože v tuto chvíli je praxe v jednotlivých krajích významně jiná a umělecké školy byly odkazovány na to, co zbude z hlediska rozpisu finančních prostředků, protože přirozeně kraje preferovaly povinnou školní docházku. Domnívám se, že z hlediska odborných trendů ve

vzdělávání je zcela namístě propojovat jak formální, tak neformální vzdělávání a umožnit maximální rozvoj talentů dětí, včetně talentů uměleckých.

Normativy centrálně z MŠMT na školu, na pracoviště, na třídu. Pro financování nepedagogické práce, tzn. mzdových výdajů pro nepedagogické zaměstnance v mateřských, základních a středních školách, bude systém normativního financování na žáka nahrazen normativním systémem financování kombinací normativů na školu, na pracoviště a na třídu, resp. u středních škol na třídu v oboru vzdělávání a u konzervatoří a ve vyšších odborných školách bude nahrazen kombinací normativů na školu, na pracoviště a na žáka, resp. u konzervatoří na žáka v oboru vzdělávání a u vyšších odborných škol na studenta v akreditovaném vzdělávacím programu. Také tyto normativy bude centrálně stanovovat Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Navrhované řešení, tak jak je vláda předkládá, respektuje i hodnocení a doporučení OECD pro Českou republiku v oblasti financování. OECD při hodnocení tzv. slabých stránek stávajícího systému financování škol a školských zařízení v České republice upozornilo zejména na toto: Rigidní systém národních, rozuměj republikových, normativů neumožňující zohlednit objektivní specifika vzdělávacích soustav v jednotlivých krajích. Tady zejména upozorňují na fakt, že tam, kde je méně a méně dětí v rámci demografického vývoje, dostávají kraje méně a méně finančních prostředků, což samozřejmě sekundárně vede zas k tomu, že se kraj nerozvíjí tak, jak by měl z hlediska vzdělávání a vzdělávací soustavy. Stejně tak je zcela nemožné nastavit systém středního školství, sekundárního vzdělávání, např. na uplatnitelnost na trhu nebo rozvíjet speciální obory v rámci krajů, které mají určité regionální charakteristiky.

Krajské variace, říká OECD, rozuměj mezikrajové rozdíly v počtech žáků na učitele v krajských normativech mezd pedagogických pracovníků, jsou nám vytýkány. Stejně tak chybějící národní regulace financování nepedagogické práce. Chtěla bych říct, že zatímco u pedagogické práce v tuto chvíli existuje shoda s odbornými asociacemi, se zástupci škol, s kraji, s obcemi, s odbory i zaměstnavateli, v případě nepedagogické práce detaily jednotlivých koeficientů by měly být finalizovány nejpozději během září. Podotýkám, že se jedná o prováděcí předpis a je to poprvé, kdy Ministerstvo školství předkládá Poslanecké sněmovně návrh zákona včetně všech prováděcích předpisů.

Dále namítá OECD možnost konfliktu zájmu krajů jako zřizovatelů škol a zároven prostřednictvím svého úřadu i distributora finančních prostředků státního rozpočtu školám jiných zřizovatelů. Ve svých doporučeních pak OECD považuje za klíčové zejména přenést odpovědnost za financování mateřských a základních škol na stát, zaměřit financování na školu jako instituci a omezit financování vzdělávacích programů. Všechny tyto požadavky změny financování, tak jak jsou předloženy, respektují.

Závěrem bych, vážené poslankyně a vážení poslanci, chtěla říct, že bez změn financování mateřských, základních a středních škol nejsme schopni dosáhnout žádného významného pokroku z hlediska vzdělávání a kvality vzdělávání našich dětí a nejsme schopni z hlediska výkyvů demografického vývoje garantovat síť

mateřských, základních a středních škol v odpovídající kvalitě a úrovni do budoucna. V neposlední řadě bych chtěla říct, že změny financování jsou základním předpokladem také pro to, abychom zajistili ohodnocení učitelů i ostatních nepedagogických pracovníků a abychom zastavili trend, který v tuto chvíli máme, a sice že se víc a víc začínáme potýkat s tím, že učitelé vůbec nemíří z hlediska pedagogických fakult a absolventů do našich škol. A pokud se potká nedostatek učitelů, vysoký věk ve věkové kohortě učitelů ve stávajících školách a silný demografický vývoj, který se v tuto chvíli přesouvá do základních škol a bude se dál logicky posouvat do středních, tak pokud se tyto dva faktory potkají, tak nejsme schopni garantovat nejenom kvalitu vzdělávání, ale vzdělávání jako takové.

Děkuji vám předem za věcnou rozpravu k danému vládnímu návrhu a věřím, že ho propustíte do dalšího čtení. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Prosím pana zpravodaje, kterým byl určen pan poslanec Petr Kořenek. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená paní ministryně, členové vlády, Poslanecká sněmovna zahajuje projednávání sněmovního tisku 841, vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, školský zákon, ve znění pozdějších předpisů. Součástí tohoto tisku jsou i podzákonné normy. Jeho zdůvodnění přednesla vyčerpávajícím způsobem ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, proto se omezím jen na krátké shrnutí. Chtěl bych jenom ještě pro úplnost dodat, že poslancům tento tisk byl doručen 17. června v 11.21.

Definice problému. Současný systém normativního financování škol a školských zařízení ze státního rozpočtu kodifikovaný ve školském zákoně je založen na principu financování prostřednictvím tří normativů. Republikové normativy stanoví ministerstvo jako výši výdajů připadajících na vzdělávání a školské služby na jedno dítě, žáka nebo studenta příslušné věkové kategorie v oblasti předškolního vzdělávání, základního vzdělávání, středního a vyššího odborného vzdělávání na kalendářní rok. Jde to v tzv. kohortách. Tyto republikové normativy slouží pouze k transferu prostředků státního rozpočtu z rozpočtu ministerstva do rozpočtu krajů. Krajské normativy pak rozpočítá krajský úřad jako výši výdajů připadajících na jednotku výkonu na kalendářní rok. Tyto krajské normativy slouží k transferu prostředků státního rozpočtu z rozpočtu kraje do rozpočtu jednotlivých škol a školských zařízení zřizovaných krajem, obcí nebo svazkem obcí. Zvláštní pak jsou normativy pro soukromé a církevní školství, které stanoví ministerstvo a slouží pro poskytování dotací jednotlivým soukromým a církevním školám a školským zařízením.

Současný systém financování škol a školských zařízení zřizovaných kraji, obcemi a svazky obcí, dále také regionální školství územních samosprávních celků, ze státního rozpočtu se vyznačuje řadou problémů, jejichž důsledkem je nerovné postavení jednotlivých srovnatelných příjemců v rámci České republiky. Jako

základní problémy bych pojmenoval nepředvídatelnost financování, rozdíly v platech v jednotlivých krajích zejména v oblasti nenárokových složek, a problémy především v odborném učňovském školství zvláště při odchodu žáků ze systému.

Dovolím si jenom krátce shrnout nedostatky současného systému.

Při normativním rozpisu prostředků státního rozpočtu do rozpočtu jednotlivých krajů nemůže Ministerstvo školství zohlednit důležitá specifika regionálního školství v jednotlivých oblastech, která významně ovlivňují skutečnou potřebu finančních prostředků v kraji, jako např. rozdílná velikostní struktura mateřských a základních škol, rozdílná oborová struktura středního a vyššího odborného školství, rozdílný procentní rozdíl ze školní populace zapojený do vzdělávání v zájmové umělecké škole nebo rozdílná finanční náročnost podpůrných opatření pro žáky ze speciálními vzdělávacími potřebami a další. Při normativním rozpisu prostředků státního rozpočtu z rozpočtu krajů do rozpočtu jednotlivých škol a školských zařízení vznikají velké rozdíly ve výši krajských normativů, tj. rozdíly ve výši státní finanční podpory na vzdělávání žáků ve stejném oboru vzdělávání mezi jednotlivými kraji. Výše normativů navíc není dlouhodobě předvídatelná nejen ze strany škol jako příjemců finančních prostředků, ale ani ze strany ministerstva.

Systém nezohledňuje skutečný rozsah vzdělávání poskytovaného žákům konkrétní školou. Škola, která danému počtu žáků poskytne nižší objem pedagogické práce, než je objem předpokládaných normativů, je pak systémem zvýhodněna a naopak škola, která by v zájmu kvality vzdělávání chtěla objem pedagogické práce zvýšit, je systémem výrazně limitována.

Systém nezohledňuje rozdílnou úroveň nárokových složek platů pedagogů v konkrétních školách, tarifní platové stupně podle délky vykonávané praxe, specializační příplatky a do budoucna pak např. nároky vyplývající z kariérního systému učitelů. Zde bych jenom z praktického. Škola, která má vyšší věkovou strukturu, je podstatně více znevýhodněna než ta, která má mladší věkovou strukturu. Takže samozřejmě prozíravý ředitel se snaží v rámci možností mít vyvážený učitelský sbor, ale samozřejmě učitelské sbory nám stárnou a samozřejmě tam, kde učitelé učí dlouhodobě a mají vyšší praxi, tak samozřejmě škola má pak vyšší potřebu finančních prostředků.

V oblasti financování nepedagogické práce systém bez zřetelného důvodu zvýhodní školu s vyšší naplněností tříd oproti stejné organizované škole s naplněností tříd nižší. Přitom potřeby nepedagogické práce jsou srovnatelné.

V oblasti středního vzdělávání s maturitní zkouškou systém v řadě případů negativně působí na kvalitu i na ekonomickou efektivnost vzdělávání školy v zájmu získání žáků, a tím pádem prostředků ze státního rozpočtu, snižují se nároky na kvalitu na vstupu do vzdělávání a i žáky s velmi malou pravděpodobností úspěšnosti na výstupu drží ve vzdělávání co nejdéle. To je ten problém, že bereme všechno, co se nám hlásí, zvláště u středního školství, abychom měli naplněné třídy.

Hlavní parametry navrhované změny financování regionálního školství pro školství a školní družiny bude normativní financování ze státního rozpočtu přeneseno na centrální úroveň, tj. na úroveň Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. V mateřských, základních a středních školách bude normativní financování

nepedagogické práce na žáka nahrazeno normálním financováním na školu, na odloučené pracoviště a na třídu, což mnohem objektivněji vyjadřuje reálnou potřebu zajištění obslužných činností škol. Naprosto zásadní změnu v navrhovaném řešení představuje zavedení zcela odlišného systému financování pedagogické práce v mateřských, základních a středních školách, konzervatořích a ve školních družinách. Jenom pro vaši zajímavost, dneska většina vychovatelů ve školní družině, mnohde i v mateřských školách, mají pedagogičti pracovníci krácené úvazky.

Pro obory vzdělávání v těchto druzích škol až po školní družinu bude závazným právním předpisem stanoven maximální rozsah vzdělávání, nebo naopak maximální rozsah přímé pedagogické činnosti hrazený ze státního rozpočtu. Škole a školní družině bude poskytnut objem finančních prostředků na skutečný počet jejich pedagogů, pokud hodinové vyjádření jejich úvazku, tj. přímé pedagogické činnosti, nepřekročí stanovený maximální rozsah. Objem poskytnutých prostředků bude přitom respektovat reálné zařazení pedagogů školy a školní družiny do platových tříd a stupňů a normativně stanovenou úroveň ostatních nárokových a nenárokových složek platu.

Stávající systém financování regionálního školství prostřednictvím republikových a krajských normativů zůstane zachován pouze pro financování vzdělávání a školských služeb poskytovaných školskými zařízeními, s výjimkou školních družin. Dojde však ke změně struktury republikových normativů a k regulaci výše krajských normativů bude moci MŠMT stanovit personální standardy pro zajištění činnosti školských zařízení. Stávající systém financování prostřednictvím normativů na žáka zůstane zachován pro financování soukromých a církevních škol.

Dnes dopoledne ještě proběhl kulatý stůl na téma financování regionálního školství. Přítomné profesní organizace vnímají připravenou novelu zákona jako velmi zdařilou, ale zároveň upozornily na nutnost dostatku finančních prostředků. Přesto si však dovolím podat v podrobné rozpravě návrh na prodloužení lhůty pro projednání návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 561/2004 Sb., dále školský zákon, ve výborech, a to na 90 dnů. Předkládaný návrh zákona představuje poměrně zásadní zásah do normativního financování regionálního školství. I když návrh zákona nemíří na všechny školy a školská zařízení, nicméně se dotkne početně největšího množství z těchto zařízení. Nejzásadnější změny se totiž dotýkají mateřských škol, základních škol, středních škol, konzervatoří, vyšších odborných škol, základních uměleckých škol a školních družin zřizovaných územními samosprávnými celky nebo svazky obcí. Vzhledem k této skutečnosti, že návrh zákona s sebou přináší změny, které budou výrazně dopadat na celou řadu škol a školských zařízení, je třeba se návrhu zákona věnovat důsledně. Jednácím řádem stanovená 60denní lhůta pro projednání vládního návrhu zákona ve výborech se v tomto případě jeví jako nedostatečná.

Navrhuji tedy v souladu s § 91 odst. 3 zákona číslo 90/1995 Sb., o jednácím řádu Poslanecké sněmovny, projednat návrh zákona ve výborech ve lhůtě o 30 delší, tedy ve lhůtě 90 dnů. Jenom upozorňuji, že k takovému prodloužení lhůty je třeba souhlasu předkladatele. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Než otevřu rozpravu, ještě omluvím pana ministra Zaorálka, který se omlouvá od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Otevírám rozpravu. Ještě než dám slovo řádně přihlášeným, mám zde jednu přihlášku s přednostním právem a to je pan předseda Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, školský zákon otevíráme za poslední dva roky tuším pošesté, což samo o sobě není samozřejmě dobré, protože naše školství určitě potřebuje stabilitu a ty neustálé změny, ke kterým dochází a kterým školy, ředitelé, učitelé, rodiče žáky vystavujeme, pozitivní nejsou.

U těch předcházejících novelizací, a víte to z mých vystupování, jsem naprosto většinu těch návrhů pokládal za zbytečné, nebo přímo špatné, až už je to povinná školka, jednotné přijímačky, a vzpomenete si na ty debaty, které jsme tu měli. Na rozdíl od toho naopak považuji změnu financování regionálního školství jako něco, co nutné je, co se udělat mělo. Přesto ale návrh, který tady předkládá paní ministryně, podpořit nemohu a považuji ho ve svém důsledku za horší, než je ten současný stav.

Já se s paní ministryní shodnu, i s tím, co tady říkal pan poslanec Kořenek, pokud jde o analýzu některých problémů, které v současnosti s financováním regionálního školství máme. Podle mě jeden z těch problémů, který tu až tak akcentován nebyl, je také nemožnost, nebo nedostatečná možnost ředitelů škol, aby nakládali s finančními prostředky, aby jim ty prostředky nechodily, jak se říká, obarvené a už dopředu určené, ale mohli s nimi podle potřeby školy volněji nakládat a třeba se to projevilo i ve výraznějším rozdílu ve financování těch pedagogů, kteří jsou kvalitní, atd. atd. Pokládám za problematický i způsob, jakým se třeba navyšují platy učitelů především v té tarifní složce, a ne právě v té nadtarifní, kde to zase umožňuje ředitelům s tím spravedlivěji nakládat, atd. To je jeden z těch problémů. Ale ten velký strukturální a dlouhodobý, ten se týká právě nerovnosti ve financování jednotlivých škol, regionálních škol, v rámci nebo mezi jednotlivými kraji, jednotlivými regiony České republiky.

Já jsem už před lety upozorňoval na to, že pokud tento systém nezlepšíme, nezměníme, tak dříve či později ten rozdíl financování krajů bude mít, resp. škol v jednotlivých krajích, dopad na kvalitu vzdělávání a tyto rozdíly, které v kvalitě vzdělávání mezi jednotlivých krajů jsou, se budou ještě zvětšovat. Ani teď na tom nejsme dobře, protože když se podíváte na mezinárodní srovnání, tak rozdíl ve znalostech mezi jednotlivými kraji dosahuje až 1,5 roku školní docházky, což jsou čísla, která nás nemohou nechat lhostejnými. A to není způsobeno financováním, ale to financování tomu vytváření rozdílů dlouhodobě může napomoci.

Abyste mi dobře rozuměli, o čem mluvím, i ti, kteří se třeba detaily financování školství nezabývají, tak vám uvedu dva konkrétní příklady. Pokud někdo bude studovat na střední škole elektrotechniku třeba v Jihočeském nebo Ústeckém kraji, tak na něj příslušná škola, střední škola, dostane 37 tisíc korun ročně, zatímco když bude studovat stejný obor ve stejně velké třídě ve stejné škole ve Středočeském kraji nebo Karlovarském kraji, tak na něj ta střední škola dostane 41 nebo 42 tisíc korun. Pokud bychom to přepočítali, spočítali to na celek té školy, tak ta škola v prvním

případě dostane 5,9 milionu korun, zatímco ta druhá dostane ročně 6,5 milionu korun. A to si, dámy a pánové, představíte, že je rozdíl poměrně velký. A to jsou čísla naprosto reálná.

Uvedu vám ještě jeden příklad. Když vaše dítě bude studovat na čtyřletém gymnáziu v Praze nebo v Libereckém kraji, tak na něj škola dostane v průměru 34 tisíc, což znamená 6,8 milionu ročně, pokud by se ta škola skládala ze čtyř ročníků, dvou tříd a tam bylo 25 dětí, zatímco za stejné studium na čtyřletém gymnáziu ve stejné velké třídě ve Zlínském nebo v Olomouckém kraji bude na to dítě dostávat škola 38 tisíc korun, což dohromady dá 7,6 milionu. A to jsou velké rozdíly a to je současný stav a to je důsledek toho, co tu představoval pan poslanec Kořenek, jak se celostátní normativy přetaví přes krajské normativy, a to ve výsledku vede k této nerovnosti.

Toto je potřeba změnit. Ale já jsem si vždycky myslel, že ta změna má směřovat k tomu, že normativ bude spravedlivý, celostátně platný, přehledný, jednoduchý, samozřejmě musí být korigován některými koeficienty pro specifické situace, jako je třeba malá základní škola v malé obci, kde je potřeba samozřejmě zajistit to, aby ta škola existovala, a tam to nebude stačit čistě tím normativem. Ale v zásadě normativní princip je poměrně jednoduchý.

Ještě abych to řekl opravdu co nejpřehledněji, tak ve financování školství si můžete představit dva základní modely. Jeden model bude nákladový, to znamená, že máte nějaký počet škol, na těch školách je nějaký počet učitelů, ředitelů, školníků a já nevím, co dál, to se všechno sečte, kolik jde na jejich platy peněz, vynásobí se to 12, máte roční náklady a tak se dají vypočítat náklady na vytápění a všechny další a dostanete nějakou sumu nákladů, které jsou na celou republiku potřeba. Takový systém jsme tady měli. Ten fungoval za komunistů, naštěstí už je pryč. Ale aby i tehdy mohl fungovat, tak vyžadoval něco, co dnes nemáme, a naštěstí to nemáme, a to je mimořádně silná centrální autorita, která prostě tvrdě určuje, co se kde koupí, kolik kde bude učitelů, kolik kde bude lidí, jak to bude vypadat, a bude se to z centra řídit a pak se dají náklady tímto způsobem proplácet.

Naproti tomu normativní přístup, který tu v principu máme teď, vychází z logiky, že tady máme nějaký počet žáků a studentů, třeba teď zhruba 2 miliony, na které vydáme 100 miliard ročně, fakticky je to asi 90. miliard. Když to zjednodušíme, na žáka 50 tisíc. Ta částka jako normativ se rozdělí ve prospěch konkrétní školy, na každého žáka jde nějaká suma. Je to srozumitelné, je to jednoduché, je to spravedlivé, je to přehledné.

To, co v současnosti navrhuje Ministerstvo školství, tyto atributy postrádá. Není to ani přehledné, ani srozumitelné, a jednoduché už vůbec ne a v důsledku to nebude ani spravedlivé. Není to krok lepším směrem. Navíc je to vykročení z logiky normativního financování napůl nebo na tři čtvrtiny, to teď ani nedokážu z těch materiálů odhadnout, k nákladovému financování. A možná to, co je na tom velmi problematické, je i to, že to je jakási kombinace nákladového modelu s normativním modelem. Vzniká nám tady jakýsi kočkopes, což v praxi podle mě fungovat bude velmi špatně, rozhodně ne lépe než systém, byť nedokonalý, který máme teď.

Znovu opakuji, očekával jsem, že ministerstvo půjde cestou posílení své centrální role ve stanování normativů, že se napravit nerovnost, která ve financování na jednoho žáka napříč Českou republikou existuje, ale ne že se vytvoří systém, kde se nějakým způsobem budou fixovat náklady, ty se budou jaksi korigovat maximálním počtem odučených hodin a všechno dohromady to vytvoří jakýsi způsob financování, který bude nesmírně administrativně náročný, nepřehledný a ve kterém se nevyzná vůbec nikdo.

Ze všech těchto důvodů chci nejenom říct, že tento návrh Občanská demokratická strana nepodpoří, ale i jménem Občanské demokratické strany navrhuji, abychom předložený návrh zamítli hned ve prvním čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím tedy prvního řádně přihlášeného, kterým je pan poslanec Tomio Okamura, a připraví se paní poslankyně Semelová.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, pokusím se především stručně shrnout, co vlastně přináší návrh změny školského zákona, který nám předložila tato vláda, konkrétně její Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Máme schválit zásadní změnu financování regionálního školství. Co tato změna podstatného přináší? Především je nutné říct, že nepřináší žádné navýšení finančních prostředků pro školy ani navýšení platů učitelů. Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD naopak prosazuje navýšení platů učitelů a navýšení finančních prostředků pro školy, tedy přesný opak, než prosazuje Sobotkova vláda. Vládní návrh přináší zvýšení, ale něčeho úplně jiného – přináší zvýšení administrativy pro školy, které budou posílat nové výkazy na ministerstvo. Podle těchto výkazů bude ministerstvo kontrolovat, stanovovat a rozdělovat finanční prostředky. Ministerstvo bere tuto kompetenci krajským úřadům.

V materiálech přiložených k návrhu zákona nás vláda ústy Ministerstva školství ujišťuje, že bude potřebovat navíc pouze tři pracovní místa pro pracovníky, kteří tuto agendu pro školy budou dělat. Tři pracovníci budou podle názoru Ministerstva řešit financování několika tisíc škol regionálního školství. Určitě je namístě otázka, jestli to zvládnou. Ministerstvo nám sděluje, že jejich práci bude podporovat nový informační systém, a o tom, jak má ministerstvo jasno o tomto programovém vybavení, svědčí odhad ceny pořízení. Cenu odhadují na 2,5 až 5 mld. korun. To je dost velký rozptýl v tak zásadní věci. Pokud občan platící daně očekává, že ušetříme místa úředníků na krajských úřadech, které nahradí ti tři administrativní supermani na ministerstvu, tak se plete. Ministerstvo nám ve zprávě říká, že na krajských úřadech budou řešit pracovníci nové úkoly. Budou prý řešit kolize a problémy vzniklé z nového systému financování s využitím tzv. rezervy. Samozřejmě že problémy budou. Když nedáte do systému víc finančních prostředků, tak když někde peníze přidáte, jinde budou peníze chybět. Kraje ovšem z rezervy mají platit také vícenáklady na inkluzivní školství. V praxi tedy žádná rezerva fakticky nebude. Poslední perla celého vládního návrhu je fakt, že nový systém financování se netýká tzv. soukromých škol a církevních škol. Patrně ministerstvo nechce dráždit lobby těchto škol při protlačení této reformy financování.

Takže jak hodnotit návrhy Ministerstva školství na reformu financování? Myslím, že můžeme stručně rekapitulovat. Jde o navýšení administrativy škol. Jde o nejasnou představu o řízení a zajištění celého procesu s výrazným rizikem pro řadu škol. Ministerstvo odpovědnost za řešení těchto rizik nechává na krajských úřadech a přitom jim nedává reálnou možnost tato rizika řešit. Některé nedostatky normativního systému se řeší ukvapenou reformou, která má především centralizovat moc ve financování regionálního školství u ministerstva. Za nejpodstatnější ovšem považuji fakt, že pro učitele ani školy návrh neznamena ani korunu navíc.

Takový návrh nebude naše hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD podporovat. Naše hnutí považuje za zásadní problém českého školství jeho podfinancování. Stát, tedy konkrétně Sobotkova a Babišova vláda, odmítá přidat peníze do školství. Platy našich učitelů jsou přitom hanebné. Ani v době nacistického protektorátu nebyl sociální status učitele tak nízký, jako je dnes.

Mám návrh. Co tak ponechat stávající normativní systém, omezit rozdíly mezi kraji v podobě krajských normativů a pět miliard plánovaných na nový software dát na navýšení mezd učitelů a řešení situace škol v demograficky nepříznivých lokalitách? Jednoduché řešení, pokud ovšem podstatou celé reformy není právě a pouze realizace softwarového byznysu.

V programu našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD počítáme s kroky, které musí zastavit devastaci našeho školství. Je nutné dostat pak učitele na 130 % průměrné mzdy a navýšit prostředky určené na školství na 6 % HDP.

Kde vzít peníze? Z České republiky odtéká každý rok do zahraničí přes 200 miliard korun, to je asi 5 % HDP. Je to evropská rarita. Podívejme se dále, kolik stály projekty Ministerstva školství, jako je tzv. nová maturita. Je to přehlídka mrhání penězi občanů.

Musíme efektivně využívat prostředky a řešení posílení pozice učitele. Učit musí motivovaní učitelé, kteří mají podmínky pro svoji práci. My v hnutí SPD chceme udělat konec administrativní šikaně. Je nutné posílit právní postavení učitelů při řešení urážek, násilí a záškoláctví. Bez kázně nemůže škola pracovat. Musí skončit pozitivní diskriminace nepřízřivobivých žáků a jejich rodičů. Je nutné do škol vrátit jasné osnovy se standardy výkonů žáků a s výrazným prostorem pro vlastní profilaci školy. Bez toho není možné zastavit úpadek kvality výuky. Zásadní kroky vyžaduje oblast odborného vzdělávání, kde se musí obnovit vazba na provozní praxi. Je nutné vyrovnávat podmínky pro práci škol různých zřizovatelů, jejich práva a povinnosti.

Ministerstvo školství ani Sobotkova vláda nejsou schopné řešit základní problémy školství. Vláda je plně zaujata bojem o ovládnutí policie a Ministerstvo školství pod vedením ministryně Valachové překonalo všechny rekordy nekompetentnosti a nekonceptčnosti. Chrlí ukvapená a nepřipravená reformy, které destabilizují školy. Příkladem je nepřipravená koncepce inkluzivního vzdělávání. Vzniká otázka, jestli jde o diletantismus, nebo je snížení úrovně českého školství součástí globálního pořádku, který programově buduje ČSSD.

Když mluvím s učiteli a řediteli škol, tak otevřeně říkají, že takovou otřesnou situaci, která panuje za současné vlády, nepamatují. Zmatek, zbytečné papírování, šílená administrativa dotací EU, pokles kvality výuky, špiclování a šikana úřadu

ombudsmanky paní Šabatové, kterou do funkce zvolili právě poslanci ČSSD a hnutí ANO. Víte, co si učitelé a ředitelé škol přejí? Přejí si, aby Ministerstvo školství nedělalo nic, neboť neustálé změny situaci jen zhoršují. Taková je dnes důvěra pedagogické veřejnosti v práci ministerstva této vlády. Učitelé mají plné zuby neustálých reforem, které jim nic nepřinesly a brání v jejich práci.

Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD jde do krajských voleb s jasným záměrem obnovy kvality regionálního školství. Už si nemůžeme dovolit jeho další destrukci. Chci ujistit pracovníky škol naší podporou. Vrátime zpět tradiční kvalitu českého školství – opakuji slovo českého školství – bez multikulturní ideologie a nesmyslných reforem iniciovaných Evropskou unií.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Přeji všem hezké odpoledne. Eviduji tři faktické poznámky. Prvního prosím k mikrofonu pana poslance Kořenka. Připraví se pan poslanec Rais a po něm paní poslankyně Bohdalová. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já teď jenom – protože zapadla asi informace o kulatém stole, takže konkrétně odborníci z praxe, kteří se dnes a denně pohybují ve školách.

CZESCHA: Korektní nastavení Hmax (PHmax?). Odvedena výborná práce. Jenom otázník, kolik přijde konkrétních peněz. Konečně bude zapláceno, co odučíme. Tak to mělo být od začátku.

Svaz měst a obcí: Obrovský pokrok, nový systém financování spolu s nároky na peníze.

Průmysl a doprava: Tripartita vítá změnu financování. Požaduje dva nutné kroky a jasné parametry, o kterých se bude diskutovat, tzn. dohoda o střednědobém výhledu rozpočtu.

Českomoravský odborový svaz: Ztotožňuje se s tím, že reforma je dobře připravená.

Asociace ředitelů základních škol: MŠMT s námi diskutovalo. My jsme se v tom našli. Je to pro nás výhodnější. Ředitelé nebudou shánět peníze na kraji, ale věnovat se činnosti školy. A plus další připomínky.

Sdružení učňovských zařízení: Podporujeme, možná problémy s více obory.

Sdružení místních samospráv: Upozorňují, že mnoho obcí doplácí. Dávají v konečném někde i v obcích 20 %. Kéž by dával tolik i stát.

Asociace krajů: Tento návrh je nejpropracovanější ze všech tří. Vzpomínali se tam ministři bývalí, nebudu je tady jmenovat. To není mou úlohou. Role krajů a kompetence jsou přiměřené.

Zástupce Asociace základních uměleckých škol: Od roku 2004 rozporovali normativní financování, od roku 2012 neumožňoval normativ odučit všechny povinné předměty. Podporují reformu a jsou přizváni ke spolupráci.

To jsou jenom hlasy z toho kulatého stolu. Myslíte si, že tito odborníci nevědí, o čem mluví? Já si to tedy nemyslím, protože tím bychom řekli, že ve školách máme nekompetentní lidi. A já si myslím, že na těch místech máme lidi velmi kompetentní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s faktickou poznámkou pana poslance Raise. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobré odpoledne. Samozřejmě že školství je poddimenzováno finančně i personálně. Ale chtěl bych se vrátit k tomu, co tady říkal pan kolega Fiala, protože mě inspiroval k jedné komparaci, a to k tomu, jak tady uvedl ten údaj plus minus 40 tisíc jako normativ na středoškolačka. Asi by bylo dobré vědět, že normativ na vysokoškolského univerzitního studenta dlouhodobě je kolem 20 tisíc. Čili tenhle rozdíl tady už minimálně kolem pěti, šesti let je a je pravidelně inzerován. Myslím si, že by to tady mělo zaznít v tom kontextu, že paní ministryně je ministryní nejenom školek, základních škol a středních škol, ale taky vysokých škol a že prostě musí ona optimalizovat finanční toky, které jsou pochopitelně bohužel limitované. Ale je potřeba uvažovat i tu situaci ve vysokých školách. Není to nic proti středním školám. Že to je podfinancované, to je samozřejmě pravda. Před ní je obrovský optimalizační problém, jak s minimem financí uspokojit všechny.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou poznámkou k mikrofonu paní poslankyni Bohdalovou. Připraví se pan poslanec Petr Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní ministryně, kolegyně a kolegové, přišla jsem sem před deseti lety a držela jsem se a držím se jednoho hesla: Ševče, drž se svého kopyta. Já jsem starý kantor a vždycky se tady budu bavit snad trochu zasvěceně o školství. A když tady přijdou kolegové s nějakými jinými – zemědělství nebo složité hospodářské ekonomické politiky, můžu tady vystoupit, ale ten článek nebo to vystoupení mi bude asi muset napsat někdo, kdo tomu opravdu rozumí. A to vystoupení jsme tady viděli – až na to, že to vystoupení, které tady bylo od pana kolegy Okamury, napsal někdo, kdo tomu vůbec nerozumí.

Přátelé, víte, proč přistupujeme k reformě financování regionálního školství? Protože nejdřív musíme mít reformu, jak budeme jinak financovat školy, a tím nám vyjde i to, jak budeme navyšovat platy učitelů. I o tom se v tomto zákoně mluví, jak budou dostávat nadpočetné hodiny. Hovoří se také o nadtarifních odměnách apod. Stačí to jenom číst.

Pan kolega Kořenek mi tady vzal ten zápis z kulatého stolu, protože já jsem se účastnila mnoha jednání na krajích, kde bylo zúčastněno 250, 200 ředitelů, kteří říkali: Ano, ale proboha ať už to platí. Takže já klidně budu diskutovat s panem

kolegou Fialou, protože vím, že jsme spolu diskutovali, už když byl ministrem, právě na toto téma o reformě financování regionálního školství. Víím, že se neshodneme, ale víím, že budu diskutovat s člověkem, který ví, o čem mluví. Ale jsou lidé, s kterými prostě o tom diskutovat nebudu, protože se nedá. A já si myslím, že na našich školách nemáme učitele, kteří říkají, abychom radši nedělali nic. Naopak chtějí, abychom právě tuhle věc dotáhli do konce.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou panu poslance Petra Fialu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Reaguji na vystoupení předřečníků, ale jednu poznámku si neodpustím. Školství je prioritou této vlády. Kapitola v rozpočtu, kterou dostává Ministerstvo školství, patří k největší, z toho největší část jde na regionální školství, jehož financování tady teď diskutujeme. Podívejte se, jaký je zájem kolegů paní ministryně Valachové z vlády o tuto otázku. Nulový. Myslím si, že to je nedůstojné, a potřeboval jsem, aby to tu zaznělo.

Já chci reagovat na to, co tady říkal velmi správně pan kolega Rais. Tam ten problém peněz, které jdou na vysokoškolského studenta, není jenom v té částce, ale větší problém je v tom, že se meziročně mění a není vlastně nikdy jasné, kolik to nakonec bude, což je ale dáno tím, jaká je struktura rozpočtu vysokých škol v rámci celkového rozpočtu Ministerstva školství. Proto třeba já jsem se snažil, aby finance, které jdou vysokým školám, byly procentuálně zafixovány v celkové výši rozpočtu, který má ministerstvo, aby nedocházelo k tomu, že když se nedostává dostatek peněz v celém resortu školství, tak se musí dát na ty normativy, na to a na to, a nakonec nezbyvá pro vysoké školy. Myslím, že to byla důležitá poznámka. Je potřeba při reformě financování, ať už to dopadne jakkoliv, myslet i na to, že nakonec se nesmí stát, že jedna část školství bude financována na úkor druhé, protože to pak způsobuje jenom další a další problémy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Nyní prosím k mikrofonu řádně přihlášenou paní poslankyni Semelovou. Připraví se pan poslanec Karamazov. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, o potřebě změny financování regionálního školství se mluví x let. Stávající systém má totiž řadu nedostatků, nakonec už se tady o tom dnes mluvilo, které se negativně projevují v kvalitě vzdělávání. Honba za žákem, snaha o maximální naplnění tříd, to všechno vede především u středních škol k tomu, že je do maturitních oborů přijímán každý bez ohledu na jeho znalosti, studijní předpoklady a zájem o obor. Pokles nároků na přijímané uchazeče se pochopitelně projevuje i v průběhu studia a také při závěrečném výstupu. Celkový pokles úrovně – a zdůrazňuji, že nejde jen o střední školství, ale i o školy základní – se následně

projevuje i na vysokých školách, odkud zaznívají nářky na úroveň přijímaných studentů.

Chci v této souvislosti upozornit na to, že nelze za tento stav obviňovat učitele, a to jakéhokoliv stupně. Byli a jsou to právě kantoři a kantorky, kteří přes problémy, zvyšování administrativy a komplikace, které na ně byly kladeny, berou své povolání jako srdcovou záležitost a dávají svým žákům, studentům a učňům maximum.

K tomu je třeba připočíst už zmíněné finanční ohodnocení pedagogických a nepedagogických pracovníků škol. Učitelé s vysokoškolským vzděláním jsou, pokud jde o jejich platy, na konci žebříčku zemí Evropské unie a v rámci České republiky dosahují pouhých 50 % mzdy ostatních vysokoškolsky vzdělaných zaměstnanců. O nepedagogických pracovnících ani nemluvě. Ti berou často plat ve výši minimální mzdy.

Současný systém financování způsobuje také výrazné rozdíly poskytovaných finančních prostředků školám v rámci jednotlivých krajů, i o tom tady dnes byla řeč, které přistupují k jednotlivým školám značně odlišně. Přitom se jedná o srovnatelné školy, ať už jde o druh, stupeň, velikost, naplněnost tříd, skladbu pedagogického sboru a podobně. Stěžují si ředitelé i učitelé, jejichž platy v součtu nárokových i nenárokových složek se liší o tisíce korun měsíčně.

Proto podporujeme předložený návrh změny financování tak, aby financování mateřských, základních a středních škol bylo na stejné úrovni na celém území České republiky, nebo bylo stejné, aby byla centrálně nastavena závazná pravidla a kritéria. Kombinovaný systém financování, v němž se zohledňuje nejen počet žáků, ale je nastaven také na třídu učitele a na financování podle odučené práce, podle rámcových vzdělávacích programů.

Nutnost změnit stávající systém financování regionálního školství je tedy zřejmá a potvrzuje to i odborná veřejnost. Na dnešním kulatém stole, o kterém tady mluvil pan poslanec Kořenek, se sešli zástupci asociací, například CZESCHA, asociace ředitelů škol, sdružení učňovských zařízení, základních uměleckých škol, asociace vychovatelů, nadace Depositum Bonum a dále představitelé Svazu měst a obcí, Svazu průmyslu a dopravy, školských odborů, Sdružení místních samospráv či zástupci krajů. Ti všichni se shodli, že změna je potřebná, a předložený návrh podporují. Ocenili snahu ministerstva o diskusi k danému problému a možnost zapojit se od počátku do připravované reformy. Zároveň se však netajili některými výhradami, které se dále diskutují a které by měly být dořešeny v průběhu legislativního procesu. Konkrétně jde například o už zmiňované platy nepedagogických pracovníků škol, o financování školních klubů, jež je podle návrhu v tuto chvíli odlišné od financování školních družin, o řešení spádovosti škol a podílu obcí, kde mateřská či základní škola není, nejen na financování provozu, ale i investic, o problematiku umísťování dvouletých dětí do mateřských škol, o financování a organizaci máločetných oborů a víceoborových tříd a podobně.

S většinou těchto připomínek se ztotožňuji, a proto podporuji prodloužení lhůty mezi prvním a druhým čtením, tak aby vznikl dostatečný prostor na prodiskutování a doladění potřebných úprav.

Na čem se všichni zástupci asociací a sdružení shodují, to je otázka celkového objemu finančních prostředků určených na vzdělávání. Kritika podfinancování je zde zcela namístě. Zdaleka nedosahujeme procenta hrubého domácího produktu, které vydávají do kapitoly školství vyspělé země. Zatímco průměr podílu školského rozpočtu v zemích Evropské unie na HDP je zhruba 6,1 %, u nás je to něco málo přes 3 %. Pokud nedojde k výraznému navýšení peněz ze státního rozpočtu, nebude možné realizovat žádnou reformu a vládou deklarovaná priorita vzdělávání zůstane jen na papíře. Je bezpodmínečně potřeba upravit střednědobý plán financování školství přijatý minulými vládami, který by v současné podobě stav ještě zhoršil. Podle našeho názoru musí za vzdělávání zodpovídat stát, to znamená i za jeho financování. Proto považujeme návrh na posílení kompetencí Ministerstva školství v této otázce za opodstatněný a naprosto správný. Jak jsme se mohli přesvědčit i na již zmíněné diskusi u kulatého stolu, s tímto návrhem souhlasili i představitelé krajů a dalších subjektů.

S tím také souvisí nastavení parametrů financování podle rámcového vzdělávacího programu tak, aby bylo skutečně zapláceno vše, co se musí odučit, a aby bylo umožněno také dělení tříd v různých vyučovacích předmětech. Tady si však neodpustím poznámku, že mám obavy, zda toto dělení bude na některých především větších školách prostorově a organizačně vůbec realizovatelné vzhledem k celkové naplněnosti a navyšování počtu tříd do té míry, že jako kmenové třídy slouží už i odborné pracovní a další místnosti. Ale jinak samozřejmě dělení tříd podporujeme.

Osobní výhradu mám k tomu, že změna financování se má dotknout pouze veřejného školství a soukromé a církevní školy mají zůstat mimo. Podobnou výhradu mají určitě i poslanci z pravicových stran, ale pochopitelně z opačného úhlu pohledu a představy řešení. Podle mého názoru by soukromé i církevní školy měly být až na určité výjimky financovány z vlastních peněz a ne ze státního rozpočtu. Je mi ovšem jasné, že se na tom asi tady neshodneme, a to nejen s pravicovou opozicí, ale i se stranami tvořícími současnou vládní koalici.

Závěrem se ještě jednou vrátím k platům ve školství. Všichni víme, že klíčovým prvkem ve výchovně vzdělávacím procesu je učitel, vychovatel, mistr odborné výchovy, prostě člověk. Můžeme vymýšlet kdeco, ale pokud kantory pořádně nezaplatíme, budeme dál řešit, proč absolventi vysokých škol připravující učitele ve velké míře do škol nenastupují, budeme se dál potýkat s problémem, že chybí učitelé prvního stupně, učitelé matematiky, fyziky, chemie, IT, že mistři odborného výcviku odcházejí do důchodu a na jejich místa nikdo nový nenastupuje. Důsledky pak ponesou nejen žáci a jejich učitelé, ale my všichni. To by si mělo při projednávání státního rozpočtu uvědomovat nejen Ministerstvo školství, ale především ministr financí, resp. celá vláda.

Jinak za klub KSČM mohu říci, že souhlasíme s tím, aby předložený návrh novely postoupil do druhého čtení, včetně návrhu na prodloužení lhůty projednávání mezi prvním a druhým čtením. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji paní poslankyni. Nyní prosím s faktickou paní poslankyni Novákovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, asi se dalo čekat, že nebudeme my, TOP 09, souhlasit s tím, že by se soukromé školy a církevní školy měly samy nějak financovat. Jestliže ta škola poskytuje kvalitní službu, to znamená, vzdělává naše děti, tak až skončí ti absolventi, tak nebude jasné – přece je to náš občan, který tady bude pracovat, takže nebude jasné, nebo možná bude jasné v pozitivním slova smyslu, jestli je ze soukromé školy, nebo ze školy církevní. To, co vidím jako příležitost, v tomto školském zákoně se neřeší financování, nebo ne důsledně financování soukromých a církevních škol, ale tyto školy mají právě ve financování jednu velice kvalitní věc, a to je, že v rámci neinvestičních peněz mohou volně svobodně nakládat a posunovat finance na osobní náklady a na ostatní neinvestiční výdaje. A to se právě domnívám, že velmi chybí našim školám, tzv. státním.

Jinak stanovisko TOP 09 přednese potom paní poslankyně Putnová. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Karamazova, připraví se paní poslankyně Putnová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, s nejrůznějšími novelizacemi školských předpisů se v tomto volebním období doslova roztrhl pytel. Jak bývalému ministru Chládkovi, tak ani současné paní ministryni rozhodně nelze upřít, že mají vůli náš vzdělávací systém změnit. Důležité nicméně není jen samotné volání po změně, nýbrž také jejich forma a hlavně obsah.

Jádrem předkládaného návrhu je změna financování základních a středních škol. Již vcelku jednoduchý systém finančních příspěvků na žáka, byť má svoje vady, které je třeba řešit, má vystřídat systém složitější, který bude brát v potaz nespočet dalších údajů, jako jsou například počty odučených hodin, kvalifikace pedagogů a další a další. Právě ve složitosti spatřuji první úskalí. Že legislativnímu zpracování novely nerozumí řada z nás poslanců, je samozřejmě trochu paradoxní, když s ní právě Sněmovna musí vyslovit svůj souhlas, nicméně úplně neřešitelný problém to není. Mnohem horší je, že návrhu nerozumí často ani ředitelé škol, jichž se má týkat. Dovolím si ocitovat krátkou pasáž jedné z mnoha zpráv, které mi byly v této souvislosti doručeny. "Možná tomu budou poslanci rozumět líp, ale já jako ředitelka se v tom nevyznám a nebudu si umět spočítat rozpočet ani náhodou." Tolik citát.

Opravdu chceme, dámy a pánové, vytvářet pravidla, jimž nebudou rozumět ti, kterých se mají tato pravidla týkat? Samozřejmě zdaleka ne každý má právnické vzdělání a je tak schopen legislativní text bezvadně vstřebat. V takovém případě je ale povinností ministerstva, aby předkládaný materiál ředitelům škol náležitě představilo.

Tak se tomu ale ani tentokrát nestalo, když většina ředitelů potvrdila, že o novele doposud neměli žádné bližší zprávy. To je pro mě nepřijatelné. Chce-li ministerstvo změnit způsob financování školství, nelze tak činit bez diskuse s těmi, kteří školství vytvářejí. Kdo jiný by měl lépe znát klady a zápory současného systému než právě ředitelé samotní? Nechci se opětovně dostat do stejné situace jako s inkluzí. Tu s řediteli škol nikdo nekonzultoval, a paní ministryně si ji přesto poměrně razantním způsobem prosadila. V následujících letech tak všichni budeme svědky toho, jak velký úpadek českého školství inkluze způsobí, a s největší pravděpodobností se přesvědčíme, že neprosněla ani těm, které měla původně chránit.

Dalším úskalím novely je, že se paní ministryně Valachová chystá žákům a studentům měřit různým metrem. Každý, kdo chodí do školy, si přece zaslouží rovné podmínky. Proč má tedy na jednoho žáka být vyčleněno méně peněz než na jiného? Nový systém tak bude extrémně nespravedlivý. Místo aby učitelé učili a ředitelé realizovali své vize, opět přibude další papírování. Z nových komplikací budou těžit pouze zkušení byrokraté, kteří rádi vyplňují různé tabulky, umějí se v tom pohybovat. To určitě není cesta, kterou by se mělo české školství vydávat.

Navrhované opatření nás vrací před rok 1989 k systému centrálního řízení. Nyní se ale paní ministryně musí obejít bez silné centrální autority. Proto po neuvážené inkluzi hrozí opět rozvrat českého školství, tentokrát z důvodu financování.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, závažné zásahy do systému financování základních a středních škol nemůžeme činit ukvapeně a bez patřičné odborné diskuse s řediteli jednotlivých škol. Podporuji proto myšlenku, abychom novelu nepouštěli do druhého čtení. Chtít tak zásadní dokument projednat na poslední chvíli před sněmovními prázdninami mi nepřipadá správné. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, pane poslanče, a prosím k mikrofonu paní poslankyni Putnovou, připraví se paní poslankyně Dobešová.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne vážená paní předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pánové. Dovolte mi, abych učinila několik obecných poznámek k financování regionálního školství a na závěr přednesla jednu naléhavou prosbu, která je možná realizovatelná bez legislativních změn.

Paní ministryně předložila novou koncepci financování regionálního školství. Je to zcela legitimní pokus. Musím říct, že TOP 09 bude podporovat návrhy, které přinesou vyšší zdroje do financování regionálního školství. Tady vidím první úskalí. Bavíme se o tom, jak by mělo financování vypadat, ale neznáme rámec, finanční rámec, ve kterém by se ty změny realizovaly, takže pro nás je to stále do určité míry virtuální reality. Budeme rádi, pokud budeme moci konkrétně se zabývat jednotlivými kroky v rámci změny a budeme-li znát ten finanční rozpočet, rámec, ve kterém se budeme pohybovat. Čili to je jedna základní připomínka.

A teď takové malé ohlédnutí, resp. poznámka k tomu současnému stavu. Když v roce 2000 vznikly kraje, nebylo, jaké náplně jim nabídnout. A tak se nabízelo

školství a silnice druhých a třetích tříd. Nikdo v té době nepředpokládal, že nastanou velké kompetenční spory mezi Ministerstvem školství a jednotlivými kraji. Ten způsob financování, tak jak dnes běží, a máme k němu řadu výhrad a víme, že potřebuje změny, je svým způsobem velmi spravedlivý, transparentní a jednoznačný. Dává na každého žáka v určité věkové kategorii jednoznačně normativ, který Ministerstvo školství preposílá. Jak je možné, že jsou rozdíly ve financování na jednotlivých krajích tak dramatické? Jak je možné, že za 16 let – to není teď nic proti paní ministryni – za 16 let si nedokázalo Ministerstvo školství vyjasnit kompetence tak, aby ten normativ, který garantuje Ministerstvo školství, na toho žáka skutečně doputoval? Jak je možné, že jednotlivé kraje financují z rozpočtu základních škol přebujelou síť středního školství? Proč se v některých krajích povedla optimalizace středního školství, v jiných se o to ani nepokusili, v jiných se tápe? Protože nám chybí jednotná školská politika. Jednotná školská politika, která bude zaručovat, že zdroje, které jsou definovány normativy Ministerstva školství, na toho žáka skutečně doputují.

Pokud chceme nějakou změnu, je možnost mluvit o nových parametrech. Samozřejmě že ty korektivy, které by bylo třeba udělat v normativním financování, po letech užívání dnes už vlastně zvykového práva je velmi obtížné měnit. Je možná jednodušší skutečně připravit novou metodu financování než měnit tu zaběhanou. Ale musíme si také říct, co to bude znamenat pro kraje. Kraje v tuto chvíli nebudou – nebo v situaci, kdy se přijme podoba, kterou navrhuje paní ministryně, nebudou už dále zodpovědné za školskou politiku. Budou mít na starost evidenci, kontrolu, družiny. Školská politika už nebude krajským tématem. To je potřeba, abychom si také jednoznačně řekli.

Další otázkou je kvalita, která vyplývá z kvality učitelů. Myslím, že v této souvislosti bychom měli znovu mluvit o tom, jak budou financovány učitelské fakulty a učitelské obory. My jsme opakovaně nabízeli a opakovaně jsme žádali, aby koeficienty ekonomické náročnosti byly pro tyto učitelské obory stanovené tak, aby si nemusely přivydělávat přijímáním množství studentů, kteří vůbec nemají v úmyslu směřovat do pedagogiky.

Čili to jsou témata, která jsou nepochybně s financováním spojená. Chtěla bych nabídnout jednu variantu, která by usnadnila práci školám, a to v horizontu kratším, než je předpokládaná účinnost této novely. Je to sjednocení mzdových a neinvestičních výdajů tak, aby školy měly možnost s těmito prostředky nakládat. Velmi by to snížilo stres při sestavování jejich rozpočtu. Před několika lety to vzniklo na vysokých školách, osvědčilo se to, nezneužil toho nikdo. A ten rozpočet dává větší variantu a větší svobodu v rozhodování. To by byl ten konkrétní drobný návrh, kterým jsem chtěla přispět v rámci příštího školního roku k většímu pohodlí ředitelů a vedení škol.

TOP 09 nebude bránit propuštění této novely do druhého čtení. Nicméně podotýkáme, že spousta otázek zůstává otevřených a budeme samozřejmě v průběhu času do druhého čtení a v druhém čtení žádat vysvětlení, komentáře a také podzákonné normy, které by zpřesnily a definovaly současně navrženou podobu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji paní poslankyni a prosím k mikrofonu paní poslankyni Dobešovou. Připraví se pan poslanec Vilímc. Prosím máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Ráda bych také přispěla svým názorem k novele, která otevírá opět zákon 561 o regionálním školství. Spousta informací tady již padla. Hovoří se o rozdílném financování v rámci jednotlivých krajů, ačkoliv očekáváme od škol naprosto stejné kvalitní přístupy a kvalitní výstupy.

To všichni víme a dlouhodobě jako ředitelé voláme po reformě financování regionálního školství. To, co tady ale zatím nezaznělo, je to, že tato reforma se týká pouze platů učitelů a nepedagogických pracovníků a netýká se celkového financování škol. Protože provozní prostředky škol jsou financovány svými zřizovateli u zřizovatelů obcí a krajů, a samozřejmě ze státního rozpočtu – řekla jsem samozřejmě, pro mě to tak samozřejmě není, ale je to fakt – ze státního rozpočtu je provoz financován u soukromých a církevních škol. Ale tato otázka se touto reformou neřeší. Řeší se zde pouze platové podmínky učitelů a nepedagogických pracovníků. Tím, že v roce 2000 přešly střední školy pod krajské úřady, se začaly rozevírat nůžky mezi jednotlivými školami v rámci jednotlivých krajů. A opravdu, ačkoliv očekáváme stejnou kvalitu na severu naší republiky jako na jihu, tak přesto jsme doposud akceptovali to, že tyto školy byly rozdílně platově financovány.

Škola 21. století potřebuje také jiné profese než jenom učitele, školníka a ředitele. A na to se při financování velmi zapomínalo. Žádná škola neměla šanci dostat mzdové prostředky na školního psychologa, ačkoliv se v zákoně o regionálním školství od roku 2005 zcela legitimně tato profese zmiňuje a samozřejmě zcela legálně do škol dnes tato profese patří. Žádný ředitel nedostane finanční prostředky na speciálního pedagoga. Neexistují kolonky na správce výpočetní sítě. A to všechno ředitel musí ze svých prostředků zajistit. Ti, kteří chtějí mít opravdu kvalitní školu a chápou, že škola je úplně jiné prostředí než prostředí v 19. století, se tyto profese prostě do školy snaží dostat, ale na úkor financování platů učitelů. A to samozřejmě není správně.

Velice oceňuji, že se mění parametr platů učitelů a nepedagogických pracovníků a nejde se pouze za počtem žáků. Samozřejmě že každý ředitel se chová tak, jak se chová. Potřebuje přežít, potřebuje zafinancovat školu a potřebuje mít mzdové prostředky pro své učitele. Proto na středních školách, ale řekněme si, že i na základních školách, se dělá maximum pro to, aby zde bylo co nejvíce žáků. Ale to přece není cílem. Cílem je, aby zde byla co nejvyšší kvalita výuky a nemuseli jsme se starat o to, jestli máme dostatečný počet žáků, abychom tu výuku mohli zafinancovat.

Velice si vážím toho, že ministerstvo přistoupilo k financování platů zaměstnanců, a to přesně podle mzdových inventur. My jsme vždycky na začátku roku dělali mzdovou inventuru, ale byla nám k ničemu, protože jsme dostávali podle limitovaného počtu, závazného ukazatele počtu pracovníků průměrnou mzdu na tyto pracovníky. A kdo měl starší sbory, samozřejmě měl i větší problémy.

Uvědomuji si ale úskalí této reformy, a to v momentě, kdy půjde o zafinancování podle platových tříd a platových stupňů nepedagogických pracovníků, kde se bohužel v současné době se zvyšováním státem garantované minimální mzdy mnohdy dostáváme až o 2 000 v tom tarifu a stupni pod státem garantovanou minimální mzdou. A to ředitel musí zafinancovat, musí tyto zdroje mít. Pokud ministerstvo zafinancuje ale pouze platovou třídu a platový tarif, nebude tady žádný polštář, o který by se ten ředitel mohl opřít.

Věřím a těším se na diskuzi jak ve výborech, tak především i v podvýborech. Dneska jsem se zúčastnila kulatého stolu a velmi mě potěšil přístup odborné veřejnosti k této reformě, která kvitovala to, že se k reformě nedostává až v momentě, kdy je hotová, kdy je napsaná, ale měla šanci se na této reformě podílet. To je dobrý začátek k diskuzi, která musí vyústit v dobrou změnu financování.

Uvědomuji si, že bez zvýšení finančních prostředků, které do školství přijdou, tato reforma nedosáhne kýženého cíle. Cílem bylo zvýšit kvalitu vzdělávání a přispět k tomu právě prostřednictvím změny financování školství. Doufám, že všechna tato úskalí v době té diskuze budou vylimínována, ale jak se nám to podaří, to se ukáže až v momentě, kdy reforma vstoupí v účinnost a projde praxí. Protože pouze praxe nám ukáže, zda teoretické předpoklady, které jsme učinili a rozhodli, jsou správné.

Takže já, jak už jsem řekla, se těším na tu diskusi. Věřím, že tato reforma přispěje ke zkvalitnění vzdělávání, a po tom my všichni, kteří jsme v praxi, toužíme. Děkuju vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Vilímce. Připraví se pan poslanec Kořenek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, vystupuji zde trochu možná v jiné úloze nikoli toho, kdo je aktivním učitelem, pokud nepočítám zhruba deset let, kdy jsem externě učil na základní umělecké škole, ale kdo 26 let působí v komunální a regionální politice, tedy spíš z pohledu těch, kdo plní zřizovatelskou úlohu vůči regionálnímu školství, především tedy tomu veřejnému regionálnímu školství. Navážu na paní poslankyni Putnovou a myslím, že možná neškodí trochu exkurz do minulosti.

Za těch 26 let jsem zažil různé systémy organizace školství základního, středního a samozřejmě i různé způsoby financování. Počínaje ještě v roce 1990 financování mezd učitelů ještě prostřednictvím okresních a krajských národních výborů, poté fungování školských úřadů, postupné získávání právní subjektivity nejprve u středních škol, později u základních škol. Pamatuji si i zvláštní stav, kdy pracovníci ve školství třeba základních škol byli zaměstnanci školských úřadů, ale školy, které neměly v té době právní subjektivitu, byly z pohledu zřizovatele jakési zálohované organizace v jejich rozpočtech.

Paní poslankyně Putnová zmínila rok 2000, kdy vznikly kraje a se vznikem krajů zanikly školské úřady. Zřizovatelská působnost, ale i zodpovědnost, a to je třeba si

uvědomit, za rozpis prostředků na takzvané přímé náklady ve školství významně přešla na kraje. Zpočátku dokonce, to si pamatuji jako radní kraje, mohly do tohoto způsobu rozpisu prostředků kraje ve své samostatné působnosti ještě zasahovat. Dokonce se vážně uvažovalo, a to myslím, že by také nemělo být zapomenuto, v té době, bylo to někdy v roce 2004, že prostředky na přímé náklady ve školství, minimálně na úrovni středního krajského školství, budou převedeny do rozpočtového určení daňových výnosů krajů. Nebyl jsem tehdy poslancem, ale sledoval jsem to jako krajský radní a vím, že tehdy ten převod, a je třeba to také zmínit, podporovalo a navrhovalo Ministerstvo financí, shodou okolností v době, kdy ministrem financí tehdejší vlády byl Bohuslav Sobotka. Nakonec to ve Sněmovně, pokud si dobře pamatuji, neprošlo snad rozdílem pouze dvou hlasů. Jinak v roce 2005 by přímé náklady ve školství spojené s financováním krajského školství byly převedeny do rozpočtového určení daní krajů. Tehdejší paní ministryně Buzková, pokud si dobře pamatuji, argumentovala proti převodu peněz do rozpočtového určení daní krajů tím, že kraje teprve nedávno vznikly a musí postupně přebírat nové kompetence, a až se situace na krajích usadí, pak je možné uvažovat i o převodu peněz přímo do rozpočtového určení daní krajů. To jen cituji výroky paní tehdejší ministryně školství Petry Buzkové.

Jak víme, situace se však ubírala zcela jiným směrem. Z rozpisu prostředků na přímé náklady byly kraje v samostatné působnosti vyjmuty. Byť tyto prostředky, a to je jakási anomálie, když mluvím jako poměrně znalý rozpočtových pravidel územních rozpočtů, byť tyto prostředky jsou součástí rozpočtů kraje, tak jejich rozpis je dáván zastupitelům pouze na vědomí, nikoliv schvalován jaksi krajským zastupitelstvem.

Nechci už to dále rozebírat. Ale samozřejmě reaguji na připomínku paní poslankyně Putnové, kde samozřejmě v okamžiku, kdy ta kompetence přešla na kraje, začaly evidentně vznikat určité rozdíly, které jsou možná neodůvodněné, špatné, nechci to úplně komentovat. A na financování regionálního školství skutečně můžeme nahlížet z různého pohledu.

Za této vlády, musím říci levicové vlády, přichází móda opět státem všechno řídit, na všechno vydávat závazné předpisy, někdy především komplikované předpisy, ve kterých se už vlastně ani nikdo nevyzná. Nechci mluvit o dalších oblastech, zůstanu jen u školství.

Pan poslanec Kořenek zde mluvil o nějakých výstupech dnešní konference, nebo kulatého stolu. Tam jsem nebyl přítomen. Mluvil o tom, že Svaz měst a obcí to přivítal jako obrovský krok. Tak já jsem poslouchal vyjádření zástupkyně, která na tom kulatém stolu byla, měla docela výhrady, byť to jaksi nezamítala úplně. Nevím, jak je to tedy se zástupci krajů.

Abych navázal i na pana předsedu Fialu. Ano, když se podíváte třeba i do důvodové zprávy, nebo zhodnocení dopadů regulace k tomuto sněmovnímu tisku, tak například graf konkrétní výše krajských normativů mzdových prostředků, to mě upoutalo, pro obor vzdělání ve strojírenství v letech 2014–2015 vykazuje samozřejmě obrovské mezikrajské rozdíly. Upoutalo mě to z toho důvodu, že pocházím z Plzeňského kraje, a v Plzeňském kraji, kde je tedy velká tradice strojírenství a také

stále velká poptávka po odbornících z tohoto oboru, je ten krajský normativ znatelně vyšší. Nechci diskutovat, jestli je to správně, nebo špatně. Asi není úplně ideální, když rozdíly jsou tak vysoké, jako to ukazuje ten graf.

Tento návrh, který předložilo Ministerstvo školství, nebo vláda, je veden představou, že Ministerstvo školství by mělo určovat platové podmínky v rámci mnoha různých normativů, které bude vydávat. Je to podle mě výrazný nástup, nechci rozebírat nakolik jaksi ta centrální představa je správná, ale je to takový výrazný nástup podivné centralizace a bohužel, jak jsem to pročetl, i vyšší byrokracie. Když se v důvodové zprávě mluví o tom, a paní ministryně to také zde zmínila, že systém financování by měl být předvídatelný, měl by být transparentní, nerad používám toto slovo, tak já ho v tomto návrhu fakt nevidím.

Na návrhu kromě základních ideových východisek, o kterých jsem se také zmínil, mi vadí i skutečnost, a myslím to teď vážně, že není legislativně přehledně zpracován. O tom mluvil i pan Karamazov. V neděli jsem si dal práci si to přečíst. Skutečně, nedíval jsem se ani na finále Wimbledonu. (S úsměvem.) A zjistil jsem, že v tom návrhu je celá řada i legislativních chyb, což mě удивuje, zvláště když se jedná o návrh vládní.

Abych nemluvil obecně. Velmi mě zaujalo, že důvodová zpráva je – samozřejmě paní ministryně zde mluví o potřebě legislativního zakotvení takzvané rezervy, která by vyrovnávala ony vznikající rozdíly mezikrajské a podobně. Zákon předpokládá také v tom znění, že ministerstvo zveřejňuje ve Věstníku kritéria pro rozpis rezervy. Bohužel z textu však není jasné, k jakému odstavci se váže ten paragraf, kde se o tom píše. Odstavec g) k jakému paragrafu? Pravděpodobně k § 161. Ale odstavec g) tam úplně chybí. Alespoň soudím dle znalosti abecedy, jak jsem studoval základní školu, že po písmenu f) následuje písmeno g) v § 161. Ale tam je to jaksi jinak. Po písmenu f) následuje písmeno h). Myslím si, že je to nějaká tisková chyba, nebo šlendrián úředníků, kteří to připravovali. Podle mě jsou to ale vážné legislativní chyby. Nevím, jak byl ten zákon projednáván s odbornou veřejností. Nejsem součástí odborné veřejnosti. Ale ten zákon je šitý velmi horkou jehlou. A aspoň na tomto příkladu, protože jsem se snad desetkrát díval, jestli to písmeno g) objevím, a neobjevil jsem, tak je evidentní, že vykazuje legislativní chyby, které bych skutečně nečekal.

Nechci se pouštět do detailního rozebírání modelů financování regionálního školství. Jednak nejsem praktický učitel, nejsem hlavně členem příslušného školského výboru a dejme tomu nemám až takové praktické zkušenosti z tohoto oboru. Přesto si myslím, že i ten, kdo nemá praktické zkušenosti, by se k takovému důležitému zákonu měl vyjádřit.

Považuji tento návrh zákona jako jednak centralistický s velkým nárůstem byrokracie, a to i pro samotné školy. Nechci zde mluvit již o krajích. Ale byla to sociální demokracie, která urychlovala vznik krajů v roce 2000, dokonce ještě předtím, než vůbec bylo debatováno o tom, jak mají být kraje financovány, a urychlovala vlastně zrušení školských úřadů a víceméně nastartovala vznik rozdílných, kterým se teď, po nějakých dvanácti letech, co kraje tu kompetenci převzaly, diví. V každém případě systém, který zde předkládá vláda, nebo paní ministryně, určitě převádí výraznou část pravomocí a kompetencí v regionálním školství z krajů zpět na

stát. To tak je. A kraje budou de facto pouze ovlivňovat financování tzv. nepřímých nákladů, podobně jako je tomu u obcí. Bohužel ale je to systém, který navrhuje paní ministryně, který je ještě méně předvídatý pro jednotlivé školy než ten stávající. Všechno podstatné bude hodně spojeno s libovůli Ministerstva školství, budou se vyplňovat zase nové dotazníky a o předvídavosti mám vážné pochybnosti.

Když jsem začal polistopadovou historii financování školství, a myslím, že bylo dobré si tou historií projít, tak musím konstatovat, že se v mnoha směrech takovými zákony, jako je tento, začínáme zase vracet hodně dávno, dokonce bych řekl téměř před listopad 1989, nebo alespoň na samotný počátek 90. let.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kořenka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, paní předsedající. Teď nebudu vystupovat jako zpravodaj, ale několik poznámek k financování.

Chtěl bych jenom vzpomenout, že jako člověk, který se ve školství pohyboval a snad o něm něco málo ví, tak osobně považuji za největší problém školství to, že bylo zrušeno odvětvové řízení. Myslím si, že to je věc, která nikdy neměla nastat, protože jestliže vzdělávání je jedna z největších hodnot, tak jeho decentralizace rozhodně školství neprospešela.

Co se týká novely zákona, tak o novele se diskutuje léta. Já sám jsem byl účastníkem mnoha sezení, mnoha kulatých stolů a v podstatě žádný výsledek se nedostavil. Ještě bych chtěl říct, že jako ředitel školy jsem si nikdy, orientačně ano, ale nedokázal přesně spočítat, kolik dostanu, protože to nevěděl ani kraj. A dneska je změna v tom, že pokud se naučí ten ředitel a musí se to, nebo má na to ekonom, s těmi čísly pracovat, tak si myslím, že tak jak jsem si to modeloval, je ten návrh předvídatelný.

Proč nemůže být současný systém spravedlivý? Velmi krátce se to pokusím vysvětlit. Kraj dostane peníze ve čtyřech kohortách. Já už jsem to tu říkal. A jedna, ta pátá, je podle ústavní péče. Ty kohorty se dneska pohybují kolem 50, 60 tisíc podle věkové kategorie. Čili jedna věková kategorie je tři až pět let, druhá šest až čtrnáct, třetí patnáct až osmnáct a čtvrtá devatenáct až dvacet jedna. Pak je tam položka na ústavní výchovu nebo na počet lůžek v ústavní výchově a tam je tuším podle té zprávy 255 tisíc. Já jenom k tomu. Takže když tyto čtyři kohorty dostane kraj a začne je rozpracovávat do svých normativů – a teď se omlouvám, nevím přesný počet, jestli je jich 14 –, tak samozřejmě že objem prostředků podle té sítě v kraji je rozdílný. Takže ani nemůže nastat situace, že bude stejně financován obor v jednom kraji, druhém kraji, ve třetím kraji. Protože tam hraje výraznou roli osídlení, věková struktura a všechno ostatní. Tak proto jsou ty rozdíly tak zásadní.

A jenom bych chtěl říct ještě takovou poznámku, že v minulosti se již takto školy financovaly, a rozhodně si nemyslím, že to, co bylo v minulosti, bylo všechno zásadně špatné. Ředitel věděl, s jakými prostředky pracuje, fungovalo to a mohl se

skutečně věnovat rozvoji školy, kvalitě vzdělávání a nebyla to honba za penězi a za projekty všeho druhu, aby škola měla na rozvoj, na platy apod.

Nicméně tak jak je ten zákon připraven, přesto podávám návrh na prodloužení lhůty pro projednávání návrhu zákona, a to o 30 dnů, čili na 90 dnů celkem. Číním tak v souladu s § 91 odst. 3 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. A navrhuji projednat návrh zákona ve výborech ve lhůtě o 30 dnů delší, tedy ve lhůtě 90 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Táži se paní navrhovatelky, zda má zájem o závěrečné slovo, a taktéž ji poprosím, aby se vyjádřila k prodloužení lhůty, protože je to více než 20 dnů, zda s tím souhlasí.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěla bych poděkovat za proběhlou rozpravu, a ačkoli názory na to, jak co nejlépe změnit financování regionálních škol, se různí, jsem ráda, že se shodujeme na tom, jaký ten stav v tuto chvíli je, a že především musíme začít konat. Jsem připravena v rámci projednávání v Poslanecké sněmovně samozřejmě být k dispozici včetně svých kolegů, a nejenom v rámci podvýborů a výborů, školského výboru, ale i v rámci separátních setkání k tématům, která vás budou zajímat, odpovědět na všechny otázky tak, aby míra srozumitelnosti pro vás byla co nejvyšší a informace co nejčtetnější.

Co se týká návrhu na prodloužení lhůty mezi prvním a druhým čtením, jak zazněl z úst pana zpravodaje Petra Kořenka, tak s ním souhlasím. Děkuji vám a samozřejmě žádám Poslaneckou sněmovnu o průchod prvním čtením.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji paní ministryni a táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, paní předsedající. Já bych jenom shrnul to, co proběhlo v debatě. Dovolím si upozornit na vystoupení pana poslance Fialy, který upozornil na nutnost provázání a věnování se i problematice financování vysokého školství. Dále z jeho úst zazněl návrh na zamítnutí zákona v prvním čtení. A zazněl návrh na prodloužení lhůty o 30 dnů na projednání ve výborech. Předkladatel s tímto prodloužením vyslovil souhlas. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane zpravodaji. Ještě jednou vyzvu kolegy z předsálí.

Všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami, protože nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Fialy na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

V tuto chvíli zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 177, přihlášeno je 158 přítomných, pro 16, proti 115. Návrh na zamítnutí předloženého návrhu byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 178, přihlášeno je 167 přítomných, pro 164, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání školskému výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se táži, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání. Nikoho nevidím.

Takže v tuto chvíli přistoupíme k hlasování o prodloužení lhůty na projednávání ve výborech o 30 dnů, tedy celková doba projednávání ve výborech bude 90 dnů.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 179, přihlášeno 168 přítomných, pro 165, proti 1. Já konstatuji, že návrh byl přijat, a končím projednávání tohoto bodu v prvním čtení.

Dovolte mi načíst omluvu z dnešního jednání. Od 18 hodin do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Balaščíková.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího bodu a tím je

223.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas v prvním čtení. S přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, opozice si je dobře vědoma překérního postavení vlády, která díky své liknavosti a neschopnosti se v případě implementace nových pravidel vratky ze spotřební daně již dvanáctý den ocitá v režimu nepovolené veřejné podpory. Jakkoli vláda si sama sobě

již v prosinci uložila, že k 1. červenci musí být nová pravidla předložena Evropské komisi, tak máme 12. července a ono tady nic takového není. Takže my rozumíme, my rozumíme snaze vlády schválit to pokud možno v prvním čtení. Nicméně my bychom vám v tomhle případě skutečně rádi pomohli. Nemáme rádi, když vláda České republiky, byť nejsme jejími členy, vypadá jako neumětelové. Ale pomohli bychom vám pouze v případě, kdybyste byli schopni dodržet zákon.

V okamžiku, kdy vláda žádá z důvodů, které tady uvádí, že se jedná o implementaci Evropské unie, tak v případě, že vláda žádá schválení podle § 90, přímo § 90 jednacího řádu říká – a teď prosím cituji zákon: V případě, že důvodem je provedení závazků vyplývajících ze smluv, kterými je Česká republika vázána – což v tomto případě zcela jistě je – předloží předkladatel k návrhu český překlad úplného znění těch právních norem, které mají být provedeny.

Já jsem si teď ještě ověřoval se svými kolegy z obou dvou poslaneckých klubů, zda předkladatel tuto zákonnou povinnost naplnil, nebo nenaplnil. Nenaplnil. Vždyť je to zákon. Proč by to dělal? A jakkoli nás tedy bolí srdce, jakkoli jsme vám opravdu chtěli pomoci a vyhovět, tak protože nedokážete dodržovat ani právní řád České republiky, nemůžeme povolit projednávání podle paragrafu, jehož znění jste nenaplnili, a jménem obou dvou poslaneckých klubů, TOP 09 i ODS, si dovolím vyjádřit veto k projednávání podle § 90, jehož literu jste nebyli schopni ve své neschopnosti naplnit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím, aby, z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážená paní předsedající, milí kolegové, kolegyně, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem předkládaného zákona je rozšířit daňové zvýhodnění minerálních olejů, které jsou spotřebovávány v rostlinné výrobě, i na minerální oleje, které jsou spotřebovávány při vybraných činnostech živočišné výroby a produkci zvířat. Návrh zákona má zajistit, aby bylo osobám podnikajícím ve vybraných činnostech živočišné výroby a produkci zvířat umožněno uplatnit nárok na vrácení spotřební daně z minerálních olejů, které pro vybrané činnosti živočišné výroby a produkci zvířat spotřebovaly. Konkrétně se jedná o chov skotu, prasat, drůbeže, ovcí nebo koz za účelem výroby, získávání a zpracování živočišných produktů nebo produkce chovných a plemenných zvířat uvedených druhů hospodářských zvířat. Zavedení tohoto instrumentu přispěje alespoň částečně ke snížení rizikových faktorů projevujících se v současné době v živočišné výrobě a v produkci zvířat.

Vrácení části spotřební daně z minerálních olejů osobám užívajícím tyto minerální oleje pro živočišnou výrobu splňuje všechny podmínky stanovené nařízením Komise Evropské unie č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za

slučitelné s vnitřním trhem. Podpora však musí být oznámena do 20 pracovních dnů ode dne nabytí platnosti tohoto návrhu zákona.

Vláda navrhovala s ohledem na délku legislativního procesu a potřebu urychleného schválení navrhovaného opatření projednat tento návrh zákona podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, tedy aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila s tímto návrhem zákona souhlas již v prvním čtení. S ohledem na současnou prohlubující se krizi zemědělství by však bylo vhodné vládní návrh projednat ve standardním legislativním procesu a v rámci projednávání ve výborech se zamyslet nad tím, jak by bylo možné vládní návrh zákona ještě upravit, aby zemědělcům pomohl více, než je navrhováno ve vládou projednaném materiálu.

Vzhledem k nutnosti urychleného schválení změn, které povedou ke zmírnění krize zemědělství, bych chtěl současně požádat o možnost zkráceného projednání ve výborech na třicet dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dříve než předložím svoji zpravodajskou zprávu, dovoluji mi prosím stručnou rekapitulaci vládních rozhodnutí, která vedla k tomu, že máme dnes – bohužel až dnes, domníval jsem se, že to budeme mít mnohem dříve vzhledem k rozhodnému datu 1. července 2016 – tuto předlohu.

Historie, když odmyslím od schvalování spotřební vratky ze zelené nafty z loňského roku, historie této předlohy začala na jednání vlády konaném 7. prosince 2015, kdy vláda projednala materiál předložený ministrem zemědělství a přijala usnesení týkající se vrácení části spotřební daně z minerálních olejů osobám užívajícím tyto oleje pro živočišnou výrobu, neboť dosavadní úprava se týkala vždy jenom rostlinné výroby podle rozsahu hektarů. Vláda také tento den přijala usnesení, kdy na základě tohoto bodu uložila místopředsedovi vlády pro ekonomiku a ministru financí, aby zpracoval novelu zákona o spotřebních daních ve znění pozdějších předpisů tak, jak navrhoval materiál předložený ministrem zemědělství. Z přítomných 13 ministrů pro hlasovalo 11. A není těžké uhadnout, že nehlasovali ti dva ministři, kterým z toho plyne jednoznačný majetkový prospěch – pan ministr zemědělství krouť hlavou, že nikoliv, tedy pouze pan ministr financí, jemuž z toho plyne majetkový prospěch. Pokud pan ministr zemědělství to podpořil, tak i jemu z toho plyne přímý majetkový prospěch, neboť bez ohledu na to, že svůj zemědělský majetek přepsal na svou manželku – známe všichni institut společného jmění manželů, tedy ekonomické výhody paní Jurečkové týkají se logicky i pana Jurečky. Ale to uvádím jenom pro pořádek, aby bylo zřejmé, že ze všech ministrů české vlády ten majetkový prospěch mají právě ministři financí a ministři zemědělství.

Ministr financí tento úkol splnil až 18. dubna! Vzhledem k tomu, že vláda si byla vědoma toho, že 1. července je rozhodné datum – skutečně nejsem schopen pochopit,

co na těch dvou odstavcích trvalo čtyři měsíce, nicméně stalo se tak, a až 18. dubna ministr financí předložil tento návrh do vlády. Vláda přijala tento návrh ministra financí a uložila ho obhájit ministrovi zemědělství. V bodě 4 svého usnesení ukládá materiál ministra financí obhájit ministrovi zemědělství. A pak se ještě zamyslela, nevím, co vedlo k tomu zamyšlení, protože v bodě 4 zmocnila ministra zemědělství, aby jménem vlády předložil tento návrh, což činí, samozřejmě, a v bodě 5 ještě zmocnila předsedu vlády, aby se když tak mohl zamyslet a zmocnit nějakého jiného ministra. Zde přítomný pan ministr dopravy disponuje zmocněním pana předsedy vlády a skutečně byl připraven na základě jeho zmocnění to předložit. Pravděpodobně si pánové na poslední chvíli uvědomili, že by to bylo příliš trapné, takže nepředkládá ministr dopravy, jak jsme se ještě v poledne mohli domnívat, neboť byl vybaven zmocněním pana předsedy vlády, předkládá alespoň ministr zemědělství.

Nicméně není pochyb o tom, že tady tak jako v mnoha dalších případech čelíme skutečně megakonfliktu zájmů. Pan ministr financí je současně největším příjemcem výhody, která je nám tady předkládána, pan ministr zemědělství rovněž. Vládu o úkol pro ministra financí požádal jeden z majetkově zainteresovaných ministrů, druhý majetkově zainteresovaný ministr to do vlády předložil, vláda to schválila, a protože oba dva ministři jsou majetkově zainteresovaní, tak spolu s panem premiérem podepsal návrh zákona, který máte před sebou – který člen vlády, dámy a pánové? Teď můžete hádat, jestli to byl ministr financí, který ten návrh zákona předložil, nebo ministr zemědělství, na jehož popud Ministerstvo financí ten návrh zpracovalo. Ne, ten návrh zákona vedle pana předsedy vlády podepsal pan ministr Ťok! Máme na stolech předlohu zákona o spotřební dani, což z hlediska kompetence patří do působnosti ministra financí, z hlediska věcné příslušnosti to patří do zájmů ministra resortu zemědělství, z hlediska soukromých zájmů příjmů jejich rodin to patří do zájmů ministra financí a ministra zemědělství – a podepsán je tam pan ministr Ťok.

Domnívám se tedy, že je naprosto vyloučeno, abychom tento návrh projednávali bez přítomnosti pana ministra financí. Možná je všechno v naprostém pořádku. Ale těch otázek, těch podezření je tam tolik, že si neumím představit, že budeme projednávat tento návrh bez přítomnosti pana ministra financí. Pevně doufám, že nebude jako zpravodaj přinucen klást své otázky tak dlouho, dokud se pan ministr financí nedostaví. Jsem na to sice připraven, ale myslím si, že efektivitě našeho jednání by to nemohlo prospět.

Já jsem vás již při schvalování tohoto programu prosil, zda bychom nemohli tento bod projednávat až zítra, až tady pan ministr financí bude. On je dnes v Bruselu na Ecofinu, o tom prostě nemůže být diskuse, že je zcela řádně omluen, ale i zítra máme jednací den, před sebou celou řadu důležitých bodů, a bude-li tento návrh přerušen a pevně zařazen na zítřejší den po obědě, jsme ho schopni projednat za přítomnosti obou zainteresovaných ministrů. Budeme-li trvat na tom, že ho musíme projednávat dnes, budeme ho prostě projednávat tak dlouho, až tady oba dva zainteresovaní ministři budou. Já prosím o racionální úvahu každého z nás v této Sněmovně vzhledem k mimořádné citlivosti této otázky, která by měla trápit zejména vládu České republiky, pokud ta ale tvrdí, že je vládou protikorupční.

Dovolují si tedy dát procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu a zařadili jeho pokračování jako pevný bod zítra bezprostředně po polední přestávce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. Takže pane zpravodaji, jenom abych zopakovala váš procedurální návrh. Vy navrhuje přerušeni bodu a jeho pevné zařazení na zítra jako první bod, ale to je úprava programu. Tak když dovolíte, přeruším na pět minut jednání Sněmovny a pak se vrátíme k projednávání. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 16.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.52 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové, budeme pokračovat. S přednostním právem se ještě hlásí pan zpravodaj, který chce modifikovat svůj procedurální návrh. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobrý den, dámy a pánové. Po diskusi předsedů poslaneckých klubů, kterou samozřejmě respektuji, bych si dovolil modifikovat svůj návrh, kdy jsem navrhl přerušit a pokračovat zítra bezprostředně po polední přestávce, si dovoluji navrhnout přerušit a pokračovat zítra bezprostředně po projednání bodu 224. Podotýkám, že bod 224 je "proti legalizaci výnosů z trestné činnosti", kterou předkládá pan ministr financí, a pak bychom bezprostředně navázali pokračováním bodu spotřební daň. Takže toto je můj procedurální návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za modifikaci. To je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy. Budeme hlasovat o tom, že přerušíme tento bod do zítřka do projednání bodu číslo 224.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 180, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro 121, proti žádný. Návrh byl přijat a já přerušuji bod číslo 223.

Dalším bodem našeho jednání je

221.

**Dotační program 21. Centra odborné přípravy, pro rok 2016,
poskytovaný podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb.,
o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 840/**

I tento materiál uvede pan ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, milé kolegyně, dovoluji mi, abych vás seznámil s návrhem dotačního programu Centra odborné přípravy, dále jen COP. Ministerstvo zemědělství ve smyslu koncepce vzdělávání Ministerstva zemědělství na období 2015–2020 předkládá ke schválení nový národní dotační program č. 21. Centra odborné přípravy pro rok 2016, poskytovaný podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.

V současné době dochází ke zvyšování požadavků na kvalifikovanou pracovní sílu v zemědělství ze strany zaměstnavatelů. Je nezbytné zajistit taková řešení, jejichž cílem bude zabezpečení udržitelnosti agrárního sektoru a posílení jeho konkurenceschopnosti. Ministerstvo zemědělství ve své koncepci definuje podporu vytvoření center odborné přípravy za účelem seznámení žáků a studentů středních a vyšších odborných škol s rezortním zaměřením s nejnovějšími mechanizačními prostředky a technologiemi u následujících oborů vzdělání: zemědělství, lesnictví, zahradnictví, vinařství, veterinářství, potravinářství a rybářství. Z výše uvedených důvodů je potřebné podpořit vybavení center odborné přípravy kvalitními učebními pomůckami investičního charakteru za účelem zkvalitnění odborné výuky žáků a studentů středních a vyšších odborných škol, a tím zlepšení odborné dovednosti nezbytné pro výkon povolání.

Dotační program je navržen k vyhlášení v roce 2016, celková výše finančních prostředků na realizaci národního dotačního programu ze zdrojů Ministerstva zemědělství se předpokládá ve výši 50 mil. Kč. Podpora na pořízení investičních výukových pomůcek bude činit 90 % prokazatelně vynaložených výdajů, spoluúčast center odborné přípravy je navržena ve výši 10 %.

Centra odborné přípravy – školy s výše uvedenými obory vzdělání byly vybrány výběrovou komisí na národní úrovni podle stanovených výběrových kritérií na základě nominace krajů. Komise byla složena ze zástupců těchto organizací: Ministerstva zemědělství, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Agrární komory ČR, Asociace krajů, Zemědělského svazu ČR a Společnosti mladých agrárníků ČR.

Program nepředstavuje zvýšené nároky na státní rozpočet a bude financován z prostředků vyčleněných v roce 2016 na národní dotace.

Prosím pěkně o podporu tohoto materiálu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Sněmovní tisk projednal zemědělský výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 840/1. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj tohoto výboru pan poslanec Ladislav Velebný, informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Ladislav Velebný: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že pan ministr nás podrobně seznámil se sněmovním tiskem 840, tak vám jenom chci říci, že zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po

úvodním slově náměstka ministra zemědělství pana Šira a zpravodajské zprávě mé osoby doporučuje Poslanecké sněmovně Dotační program 21. Centra odborné přípravy, pro rok 2016, poskytovaný podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, schválit. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledku projednávání tohoto tisku.

Pane místopředsedo, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, kolegyně a kolegové, pane předsedající, dámy a pánové. Dovolet mi říct pár slov k tomuto materiálu, který se týká zajištění kvalitních učebních pomůcek. Už to slovo kvalitních učebních pomůcek trochu evokuje, že by to spíše měl být materiál, který by mělo předkládat Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, protože kdybychom systémově vstupovali do školství tak, že vždycky co tam obecně zrovna v některém předmětu někdo probírá, že by třeba Ministerstvo průmyslu a obchodu vytvářelo dotační tituly na pomůcky pro strojírenské střední školy, Ministerstvo životního prostředí by vyrábělo nebo dotovalo učební pomůcky v oblasti výuky životního prostředí atd. atd., myslím si, že bychom se asi shodli na tom, že to příliš koncepční není.

Proto jsem přesvědčený o tom, že s tím má přijít především Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a pak samozřejmě zřizovatelé. Principiálně by do vybavování škol pomůckami měli myslím mluvit právě jejich zřizovatelé. Nedávno jsme posílili rozpočty krajů o 3,5 miliardy a myslím si, že by se tomu kraje, pokud jim na takovémto typu školství záleží, mohly více věnovat, jsou-li tam nějaké nedostatky.

Tento návrh rozšiřuje dotační tituly z tzv. národních zdrojů, o kterých se v poslední době hodně hovoří. Chtěl bych, když tady otvíráme nový dotační titul, říci něco k těm stávajícím. Zemědělský výbor na svém, nebo na některém ze svých jednání doporučil ministroví zemědělství, aby všechny nespotřebované výdaje v tom kterém daném kalendářním roce, to znamená peníze, které má sice rozpočtovány, ale neutratí je, aby ty finanční prostředky v rámci jednotlivých dotačních titulů směřoval především na podporu živočišné výroby. A podíváte-li se do dotačních titulů a do jejich posílení, zjistíte, že ministr zemědělství příliš nerespektoval potřebu živočišné produkce. Ale co respektoval nejvíc, bylo udržování a obnova kulturního dědictví venkova, kde vznikl – já tomu říkám spíš takový velký medvěd grizzly, kdy v minulosti byla Poslanecká sněmovna často kritizována za fakt, že si jednotliví poslanci v rámci projednávání státních rozpočtů vydobyli podporu tu či onde na méně či více veřejně prospěšné aktivity. Tady vznikl program v rámci právě těch dotačních titulů, který navýšil ministr zemědělství ze 40 milionů na 400. Já tomu pracovně říkám kapličky. Ne že by to nebylo potřeba, ale uvnitř resortu zemědělství jsou myslím jiné priority a dotační programy na obnovu venkova, případně dotační

programy, které vytvářejí samy kraje nebo ostatní ministerstva, Ministerstvo pro místní rozvoj apod., zcela určitě pokryjí i takovouto oblast, a to v situaci, kdy zemědělství se potýká s řadou jiných problémů, zejména se suchem, v této situaci posílujeme v oblasti dotačních programů právě rekonstrukce kapliček. To je největší prioritou našich dotačních programů v letošním roce.

Proto si nemyslím i v souvislosti s tím, co se tady děje, že musí vzniknout právě v kapitole Ministerstva zemědělství dotační program na nákup jednotlivých strojů a zařízení do škol zřizovaných Středočeským krajem. Co bych určitě podpořil, a bylo by to systémové řešení dlouhodobé, místo nákupu v tuto chvíli nových moderních strojů na jednotlivé školy spíše dlouhodobě podporovat různě praxe u privátních firem, tak aby se studenti mohli učit na nových strojích v praxi, a ne aby se každé dva tři roky musely nakupovat výjimečným dotačním titulem z Ministerstva zemědělství stroje nové a podobně. Myslím si, že systémovější by bylo podpořit spíše praxe u privátních firem než nakupovat nové stroje na střední školy. Proto tento návrh nově vzniklého dotačního titulu nepodpořím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. S přednostním právem pan ministr, po něm pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Chtěl bych zareagovat na některé skutečnosti, které tady uváděl pan poslanec Bendl.

Vážený pane poslaneče Bendl prostřednictvím pana předsedajícího, jako bývalý ministr zemědělství byste určitě měl vědět, že říci v průběhu roku, že dáte veškeré finanční prostředky na pokrytí dotací, to my děláme. Jenomže nevymyslíte navíc dotační titul jenom tak. Všechny dotační tituly, které máme notifikovány a které jsme připravili i pro letošní rok nově, což je dotační titul číslo 19 a 20, tak veškeré dotační tituly máme plně finančně pokryté a směřují tyto peníze do živočišné výroby. A dneska jsme se dostali na hranu, kde je velice komplikované i ze strany zemědělců, nejenom ze strany ministerstva a Státního zemědělského intervenčního fondu, vymýšlet další, nové dotační tituly pro živočišnou výrobu, které dávají ještě určitou logiku a nejsou příliš velkou administrativní zátěží pro žadatele i pro Státní zemědělský intervenční fond a Ministerstvo zemědělství.

Takže ta výzva, která tady zazněla, abychom dali finanční prostředky na národní dotační tituly, tak ta je naplněna. Všechny návrhy dotačních titulů v letošním roce mají stoprocentní obálku, která je notifikovaná. Jdeme na ty maximální stropy, kterými můžeme do zemědělství a do zemědělské prvovýroby živočišné dostat finanční prostředky. Takže tolik, řekněme, k té polemice, jestli těch padesát milionů korun můžeme dát teď někam jinam v rámci notifikovaných dotačních titulů, odpovídám, že prostě v letošním roce už to není možné.

Vnímám tu výraznou potřebu mít tady opravdu vytipovaná kvalitní centra odborné přípravy, která bude stát dlouhodobě finančně podporovat a kde zvýšíme úroveň žáků. Samozřejmě, to uznávám, je především na krajích a na MŠMT, aby to dělaly dlouhodobě a systémově, nicméně když vidím stav, který tady je, tak se snažím

pro ten sektor alespoň těchto třicet klíčových center odborné přípravy finančně nastartovat a zvyšovat úroveň těchto zařízení.

Pokud jde o ten zmiňovaný dotační titul 16, obnova drobného kulturního dědictví na venkově, tak ten vznikl z několika důvodů. Tím prvním bylo, že po skončení programovacího období Programu rozvoje venkova 2007 až 2013 zůstalo určité bílé místo na mapě, kdy samotní starostové přišli a řekli: My bychom potřebovali některé typy investic pokrýt po tom skončeném programovacím období PRV. Proto tento dotační titul tady vznikl. A není v částce 400 milionů, ale v částce – skutečnost letošního roku je 240 milionů. Dále bych řekl, že to je také naplnění koaliční smlouvy. Koaliční smlouva ve svém druhém bodě v kapitole Zemědělství a venkov hovoří o tom, že chceme posilovat rozvoj venkovských oblastí a venkova jako takového.

A to poslední, co jste zmiňoval, praxe u privátních firem, no to už se dva roky děje. Dva roky je podpora a přispíváme částí finančních prostředků na studenty středních škol a učilišť, kteří jdou dělat praxi k soukromým firmám, tak financujeme část nákladů na jejich odměnu v rámci takovéto praxe. Takže to už tady máme zavedeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Herbert Pavera: Hezký a příjemný podvečer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Jenom krátce zareaguji na předkládaný dotační program.

Tak jak tady bylo řečeno panem kolegou Velebným, zemědělský výbor podpořil tento dotační titul a samozřejmě také já jsem zvedl pro tento dotační titul ruku a zvednu ji. V současné době v Poslanecké sněmovně ale samozřejmě říkám, že to není úplně systémové řešení, protože tak jak už tady bylo řečeno, mělo by se to řešit jak přes kraj, tak i přes Ministerstvo školství. Ale dobře, pokud chceme pomoci, aby do našeho zemědělství šli mladí lidé dobře vybavení vědomostmi z praxe, tak samozřejmě je fajn, že ty peníze půjdou do těch třiceti center, která budou vychovávat budoucí zemědělce. A já věřím, že většina z nich zůstane v zemědělství, protože si myslím, že i přesto, že stát se k mladým zemědělcům nechová úplně dobře a nepodporuje je tak, jak by mohl a jak by měl, aby měli větší chuť do zemědělského podnikání, tak jsem přesvědčen, že i tady tyto peníze mohou přispět k tomu, že mladí lidé, kteří se budou vzdělávat na těch školách, přece jen zůstanou v zemědělství a budou pracovat na poli. Protože my je potřebujeme. My nepotřebujeme, aby tam pracovaly velké firmy, které budou řídit zemědělství odněkud z Václaváku, ale aby tam na venkově byli zemědělci především mladí a menší, kteří se budou starat o půdu, budou osévat přesně osevními postupy, tak jak to dělali naši dědové i pradědové, aby půda byla chráněna a půda tam zůstala. Protože všichni víme, že v poslední době jsme ztratili tolik množství tun kvalitní zemědělské půdy, že už je nenávratně pryč.

Takže ano, je to nesystémové, ale určitě to my v TOP 09 také podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl – řádnou? Tak pardon, v tom případě s faktickou pan poslanec Ladislav Velebný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já si velice cením, že stěžejní prioritou Ministerstva zemědělství je zajištění udržitelnosti agrárního sektoru a posílení jeho konkurenceschopnosti. Zvláště v dnešní době, když víme, jaká situace na trhu v zemědělství je. A proto pro dosažení tohoto stavu je nezbytné podniknout veškeré kroky, včetně tohoto dotačního titulu, který ministerstvo předkládá.

Takže dámy a pánové, já vás budu žádat o podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já musím opravit pana ministra, protože opravdu ten dotační program 16 nemá 240 milionů, ale 400. Pane ministře, 400. Takto to schválil zemědělský výbor na váš návrh – 400 milionů korun. Jenom podotýkám, že Ministerstvo pro místní rozvoj chce dát v letošním roce například na opravu obecních komunikací 200 milionů korun. Troufnu si tedy říci, že větší prioritou v České republice z hlediska obcí je spíše oprava místních komunikací, chodníků a podobně než oprava kapliček. Ale na kapličky chcete dát, nebo tato vláda dává dvakrát tolik než na místní komunikace. To jsou vaše priority.

A nemluvím už o té živočišné produkci. Původně tam bylo 40 milionů korun, vy jste to zvýšil na 360. Proto tomu říkám velký medvěd grizzly. Protože to rozhodně není obecní prioritou, která teď v naprosté většině obce trápí. Ale zřejmě máte dost peněz v rozpočtu, tak si to můžete dovolit.

Koneckonců 100 milionů korun, které jdou na podporu poradenství, to jsou také peníze, které bych si uměl představit, že budou někde jinde. Ale máte pravdu, že už jste opravdu na stopech toho možného a že takovéto věci podporujete. Zeptáte-li se zemědělců, jestli je lépe 100 milionů korun do poradenství a vzdělávání, což je dotační titul 9, anebo je využít k opravové podpoře například toho, o čem se tady bavíme dlouhodobě, s čím jste ještě nepřišli, a to je sucho a problematika udržení vody v krajině atd., to uvidíme, až se budeme bavit o finančních prostředcích, které vyčleníte na tyto daleko důležitější věci, než je oprava a rekonstrukce kapliček. Neříkám, že nejsou potřeba, ale myslím si, že to krajské a obecní rozpočty jsou schopny možná i ve spolupráci s některými ministerstvy, s Ministerstvem kultury a podobně, zvládnout. Myslím si, že zemědělství má daleko větší problémy, které jsem tady jmenoval.

Ještě podotýkám znovu – myslím si, že se máte v tuto chvíli orientovat spíše na systémové vyřešení existence středního školství. 50 milionů korun dát na nákup nových strojů... Myslím si, že Ministerstvo školství by vám mělo spíše poradit, jak lépe ty peníze investovat, aby tam opravdu ti mladí lidé zůstávali. V tuhle chvíli spíše

– na margo kolegy Herberta Pavery, který to tady říkal moc hezky, že ti mladí lidé, kteří budou vstupovat do zemědělství, přece potřebují nějakou perspektivu. A tu jim nezajistíme novým strojem ve střední škole. Tu jim zajistíme nižším stupněm byrokracie, vůbec šanci, aby se chytili v oblasti zemědělství. A ty kroky, které my tady dnes a denně schvalujeme, jsou spíše o podpoře velkých firem. Mladí lidé, kteří přicházejí ze zemědělských škol, nemají už příliš šanci se na trhu chytit. Myslím, že to je daleko větší problém českého zemědělství, ale to je na jinou debatu asi u jiného bodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byl zatím poslední řádně přihlášený do všeobecné rozpravy. Připomínám panu ministrovi, že jestli chce načíst zkrácení lhůty, musí tak učinit teď ve všeobecné rozpravě, než ji uzavřu. Zkrácení lhůty musí být načteno.

S faktickou poznámkou paní poslankyně. Prosím.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mně to vážně nedá, na tohle já musím zareagovat. To jsou takové podpásovky od pana Bendla, to je neskutečné. Za 26 let po revoluci do zemědělských škol nešla žádná technika. Kraje – chápu to – prostě peníze neměly a Ministerstvo školství je nikdy nedalo. Je tady poprvé šance sáhnout si na kvalitní učební pomůcku, a tady se to zpochybňuje. To je neskutečné.

A vykládat, že uplatnitelnost absolventů zemědělských škol je nulová, to považují za drzost. Za absolutní drzost. Nezlobte se na mě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Milan Urban, po něm pan poslanec Petr Bendl. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Mně to také nedá, a tím nechci mluvit o zemědělských školách, ale my tady říkáme dost často, že potřebujeme technické vzdělání, a řekněme, že i to zemědělské do toho patří, a že musíme zavést nový systém, ať tomu říkáme duální vzdělávání, nebo jinak, tedy systém, kde střední škola je daleko blíže, i vysoká pokud možno, té konkrétní firmě. Tohle potřebujeme v České republice. Potřebujeme to pro průmysl, který živí tuto zemi, 31 % hrubého domácího produktu zhruba je průmysl.

Nemáme odborně vzdělané řemeslníky, nemáme dostatek technických středoškolských profesí, nemáme dostatek vysokoškolských technických profesí.

Bohužel, ten systém by potřeboval také nějak upravit, aby skutečně duální vzdělávání nastalo. Těžko tím, že by stát kupoval těm firmám stroje. Těžko tím, že by se snažil docílit toho, aby měly stejné vybavení, jako mají firmy. To by se asi stát nedoplatil a nikdy by nebyl schopen progresivní změnu technologie dohánět. Ten systém tam musí fungovat nějak jinak. Já si myslím, že by bylo lepší hledat nějaký

systémový postup i pro Ministerstvo zemědělství a zemědělské školy, tak jako je to potřeba hledat pro školy technického směru. Toto je nějaká výjimka, kterou asi dokážu pochopit, ale není to správná cesta, aby stát kupovat stroje zemědělským školám. To se na mě nezlobte, tudy cesta nevede.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Bendl, po něm pan poslanec Kováčík, po něm pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Já už jsem trochu vychladl, ale na margo toho, co tady říkála paní kolegyně předtím – jenom znovu zdůrazňuji, teď nakoupí Ministerstvo zemědělství jednotlivým školám moderní stroje a za dva roky už budou zastaralé, místo toho, abychom hledali systémové řešení, které propojí fungování středních zemědělských škol s privátním sektorem, tak aby se ti studenti dostali k tomu nejmodernějšímu, co se momentálně na trhu objevuje.

Prostě je to na první pohled strašně blýskavé a hrozně sympatické: budou mít nové stroje, budou se na nich učit a podobně, to je fantazie. Ale ono se to nemusí potkat s praxí. A je lépe podpořit existující praxi, protože je složité pro ty privátní firmy brát si nové studenty, věnovat se jim, věnovat jim čas atd., vyčlenit na to lidi. To bych považoval za systémové řešení, se kterým by měl přijít spíš ministr školství nebo ministryně školství, možná ve spolupráci s ministrem zemědělství nebo ve spolupráci s ministrem průmyslu a obchodu. To bych považoval za správné gesto, které bych podpořil. Takhle je to plácnutí za 50 milionů. Ale dozvěděli jsme se proč. Prostě peníze jsou na všechno. Už jsme na strozech. Tak máme ještě 50 milionů na nákup strojů. Takhle to je. Sto milionů na poradenství, to jsou takové peníze, tam nikdy nebyly. A zeptejte se zemědělců, jak moc je to pro ně superklíčové, pokud nefinancujeme přímo některé organizace.

Takhle je to plácnutí za 50 milionů. Ale dozvěděli jsme se proč. Prostě peníze jsou na všechno. Už jsme na strozech. Tak máme ještě 50 milionů na nákup strojů. Takhle to je. Sto milionů na poradenství, to jsou takové peníze, tam nikdy nebyly. A zeptejte se zemědělců, jak moc je to pro ně superklíčové, pokud nefinancujeme přímo některé organizace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Kováčík, po něm pan poslanec Opálka, po něm paní poslankyně Dobešová, po ní pan poslanec Kořenek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, naprosto sdílím rozhořčení paní kolegyně Dobešové, která jako dlouholetá ředitelka zemědělské školy a učiliště ví, o čem hovoří. Ale to jsem nechtěl. Já jsem chtěl jenom říci, že pamatujeme někteří z nás dobu, kdy škola a praxe byly propojeny natolik, že ten, kdo vyšel jako vyučenec nebo absolvent střední zemědělské školy nebo třeba absolvent oboru opravář zemědělských strojů a dalších oborů, které v zemědělství

fungovaly a fungují dodnes, doopravdy něco uměl, učil se na svou dobu na moderních strojích, moderních učebních pomůckách moderními postupy, a o to všechno jsme přišli. Nejen v zemědělství. O to všechno jsme přišli popřevratovým přístupem k učitelskému školství, obecně k technickému školství, a teď pláceme nad rozlítým mlékem.

Já si myslím, že všechno, co pomůže, byť je to jen kapka v moři, být je možné, že ty pomůcky za nějaký čas morálně zastarají, ale podívejte se, na čem se ti lidé učí teď, jak jsou morálně, technicky a já nevím jak všelijak materiálně zastaralé učební pomůcky tohoto typu v těch školách a učilištích, porovnejme si to se zájmem, který o tyto obory je, porovnejme si to s potřebou, aby zemědělství, má-li být konkurenceschopné, mělo také konkurenceschopné vzdělávání. Jednoznačně si myslím, že je třeba, byť je to jenom částečné řešení, toto podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Opálka, po něm paní poslankyně Dobešová, po ní pan poslanec Kořenek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, k té minulosti. Ať už ji kritizujeme méně, či více, byl průmysl propojen se strojírenstvím a učilišti, středními školami, taktéž zemědělství se zemědělskými, zdravotnictví se zdravotnictvím. A na zemědělských školách existovaly školní statky. A tady bychom se měli zamyslet, proč z ekonomických důvodů kraje, předtím asi jiní zřizovatelé, likvidovaly jeden školní statek za druhým. Ten školní statek měl svůj plán, byla tam zohledněna výroba na tu úroveň, jaká byla dána.

A já vám řeknu jeden příklad, když kolega Bendl hovořil o tom, že by se měla více využívat praxe v zemědělských podnicích. V zemědělských školách z velké většiny studují synové či dcery farmářů a ty chovy jsou často promořené. Takže ten zemědělský podnik nepřipustí, aby se tento člověk vůbec dostal k nějaké dojičce, technice, která je spojena se živočišnou výrobou, protože by tam zavlekl infekci. Takže chodí pěkně nahore do zasklené tribuny a koukají se, jak to funguje. Tak daleko jsme došli, milí zlatí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Ivana Dobešová. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji. Já opravdu mohu potvrdit to, co tady bylo před minutou řečeno. Zemědělské podniky nepřijmou do některých chovů studenty, a pokud tam někoho pustí, tak musí zaručit, že dalších 48 hodin nenavštíví žádný jiný chov a nenavštívil ani 48 hodin předtím. Není to jednoduché. Ani ředitelé těch podniků nechodí například do chovu prasat, protože by tam zanesli nějaké viry. To znamená, že myšlenka chodit do praxe, do provozu je hezká, ale v školním hospodářství měla svůj význam, protože neplnila ekonomickou funkci, ale tu

vzdělávací funkci. A bohužel opravdu kraje v minulých letech ta hospodářství rušily. A já jsem zažila dobu před osmi lety, kdy mi bylo nabízeno, abych krávy promítala na plátno, protože statek se ruší. To znamená, to je to propojení školy s praxí? To je to, že student má vidět novou techniku a chovy prasat, až když vystuduje? To se opravdu divím. A na margo toho, že technika za dva roky zastará? No tak OK. Tak tam necháme staré traktory z roku osmdesát, ty nám nezastarají, ty už jsou staré, a je to. Každá technika zastará. Mohli bychom to říct o dataprojektoru, o interaktivní tabuli, o jakémkoliv učební pomůcce.

Tenhle argument neobstojí. Pan poslanec Bendl umí hezky mluvit, ale nic o tom neví!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kořenek, po něm pan poslanec Urban, po něm pan ministr s přednostním právem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Prosím vás, jestli jste to četli, tak Ministerstvo zemědělství chce dát do odborného školství ze svých prostředků 50 milionů na to, aby mohly být dokoupeny nějaké výukové prostředky. Jestli je to traktor nebo cokoliv. Ministerstvo školství dlouhodobě investiční prostředky na tyto věci nedává. My jsme po tom volali. Já si myslím, že jestliže chceme podporovat odborné školství, a my ho chceme podporovat, pak je to dobře. Otázka je, jestli do budoucna nelze vytvořit nějaký jiný systémový nástroj, ale v tuto chvíli bych si moc přál, kdyby i jiná ministerstva našla ve svém rozpočtu prostředky a pomohla vybavit odborné školy potřebnými prostředky, potřebnou technikou pro odborný výcvik. Bylo by to velmi příjemné a myslím si, že by to školství obecně prospělo, a hlavně odborné přípravě. Nelze učit teoreticky a na starých věcech, protože ti lidé jsou pak v praxi naprosto nepoužitelní.

Já bych se přimlouval o trošku shovívavosti a naopak bych ocenil snahu ministerstva podpořit svůj segment. Myslím si, že když jsem jednal s agrární komorou a se zástupci, tak to velmi kvitují, že je snaha Ministerstva zemědělství podpořit odborné školství. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Milan Urban, po něm s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Ale já to taky mohu přehlédnout, protože koupit deset kombajnů na řepku, to je asi tak celé, co tady tím za těch 50 milionů uděláte. Ale já jenom říkám, že to není systémové řešení. Tak dejte Mládkovi pět miliard, ať může dělat to samé. Rozumíte?

My potřebujeme propojit technické školství s firmami. Potřebujeme propojit zemědělské školství s firmami. Ať se učí jezdit na kombajnu u Jurečků, když to řeknu zjednodušeně. Protože ten zemědělec bude mít vždycky modernější techniku než

školy, protože stát není tak produktivní, bohatý, aby mohl v technologiích a investicích do těch technologií stačit. Tak to prostě je.

Já vás, paní poslankyně prostřednictvím pana místopředsedy, chápu, že bojujete za svoji školu. Tomu já rozumím. V zásadě říkám, že jsem schopen to přehlédnout, ale systémově to prostě není. A ministr průmyslu a obchodu nemá tolik zdrojů, aby, slovy pana poslance Kořenka, mohl říct, tak já uvolním ze svého rozpočtu x. Protože to je asi tak 50 rezortů Ministerstva zemědělství z hlediska zaměstnanosti, výkonů a já nevím čeho všeho. Takže z tohoto pohledu je to samozřejmě relativní drobnost, ale systémově špatně.

Tak možná stojí za to, abychom tady vedli diskusi nejenom o zemědělském školství středním, technickém, ale také o jiném. O strojírenském a podobně. Tam to bohužel nefunguje a žádný takový dotační titul neexistuje. Ministr financí neuvolňuje prostředky na stejné řešení, které tady nabízí ministr zemědělství. Ministr průmyslu a obchodu prostě takový objem nemá. A myslím si, že tohle je třeba řešit na úrovni ministerstev školství, průmyslu, zemědělství a má to mít nějaký systémový charakter. Tohle je sranda, kterou tady můžeme schválit, ale nic to neřeší.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře. Můžeme se k vám přijít chodit učit na kombajn?

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Řekl bych na pana poslance Bendla prostřednictvím pana předsedajícího: Víte, dlouho jsem nechával ty vaše různé výroky být. Ale dneska, když chodíte mezi zemědělskou veřejností, tak do dnešních dnů kolují legendární hlášky, když přišel mezi ně ministr Bendl, jak mluvil o korozi půdy, mluvil o tom, že prasnice má mít na jednom vrhu 37 selat a mluvil velice zasvěceně o spoustě jiných věcech, ale úplně mimo.

Je dobré, bývalý pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, vědět, o čem mluvím. Já jsem na těch středních školách pravidelně. Jsem dokonce absolventem jedné z takových škol. A vidím, na jakých pomůckách se dneska ti studenti učí.

Prosím vás pěkně, představa, že přijde student po deváté třídě do prvního, druhého ročníku střední školy nebo učiliště a my ho pošleme do jakéhokoliv privátního subjektu a tam ho posadí za mašinu, která má cenovou hodnotu 5 až 12 milionů korun, a nechají ho na tom učit to je úplně scestná představa. Ten student se potřebuje někde naučit základní principy fungování strojů a nemůže se to učit na strojích ze 70. let, propánajána. Takže my ty peníze dáváme na věci, jako jsou soustruhy, jako je zemědělská technika, vybavení stájí, vybavení laboratoří, vybavení například pro embryotransfer. K tomu vás opravdu žádná privátní firma nepustí. Jsou základní věci, které se musíte naučit na škole.

Chápu, že to není úplně systémové, rozumím tomu. Ale ruku na srdce. Jsou tady ve Sněmovně politické strany, které prakticky všechny byly ve vedení krajů. Kolik kraje vyčleňují peníze? A ty jsou zřizovatelem středních škol a tam je hlavní zodpovědnost za podporu středních odborných škol. Známe jediný kraj, který dal velké částky do zemědělského školství, a je to Kraj Vysočina, kde za 60 milionů korun

udělali novou multifunkční stáj. Pak jsou i jiné kraje, které tam dávají nějaké drobné peníze. Ale pak je spousta krajů, které tam nedávají kromě opravy rýn a střešů vůbec žádné finanční prostředky.

Takže já se snažím tady tímto vykrýt tu mezeru na trhu, nebo respektive v tom systému alespoň v rámci svého resortu. A mít tady třicet vybraných center, se kterými tu spoluprací myslíme vážně a dlouhodobě, aby opravdu výuka šla nahoru, aby studenti vycházeli jako opravdu kvalitní odborníci. To je snaha mého materiálu. Děkuji za jeho podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byl zatím poslední přihlášený do všeobecné rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí o slovo. Nikdo takový není. Končím tedy všeobecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. (Ministr: Ne. Zpravodaj: Ne.) Není.

Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné, do které se také nikdo nehlásí. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. (Ministr: Ne. Zpravodaj: Ne.) Není zájem. Prosím tedy pana zpravodaje, aby znovu přednesl návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schvaluje dotační program 21. Centra odborné přípravy, pro rok 2016, poskytovaný podle § 1, § 2 a 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Přivolať jsem naše kolegy z předsálí.

O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 181. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 125, proti 4. Návrh byl přijat. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

29.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - první čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 226/1. Nyní prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji pane místopředsedo. Členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych krátce uvedl návrh zákona, kterým zrušujeme zákon o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Má už více než dvoutleté výročí. Zákon byl předložen skupinou poslanců 10. 6. 2014. Je to třetí pokus o zrušení tohoto zákona, který byl v roce 1999 přijat.

Myslím si, že tak jak má Poslanecká sněmovna právo přijímat zákony, tak je také jejím právem a povinností zákony rušit a nenechávat to případně na Ústavním soudu z jiných důvodů. Pokud jde o – zákon je velmi jednoduchý a v tomto ohledu se snad mohu vyjádřit jenom k tomu, že po novém jednání vlády v letošním roce už pravděpodobně neplatí stanovisko, které v roce 2014 vláda k němu přijala. Nebudu tedy k němu přihlížet.

Od dubna loňského roku se situace výrazně změnila. Došlo k prolomení jednání mezi Íránskou islámskou republikou, Evropskou unií, Spojenými státy americkými a dalšími státy o jaderném programu tohoto státu. Nakonec byla přijata společná deklarace, která v podstatě znamenala změnu stanoviska většiny států OSN k samotnému jadernému programu v Íránu.

Pokud jde o aktivity, které od dubna loňského roku vyvíjí Česká republika, mohu vzpomenout návštěvy parlamentní delegace Íránu v České republice, návštěvu parlamentní delegace v Teheránu, ale zejména návštěvu ministra zahraničních věcí a ministra průmyslu a obchodu v tomto státě, které znamenají obnovení, řekl bych, historických ekonomických vztahů s Íránskou islámskou republikou, a to období první republiky po druhé světové válce, ale zejména v 70. letech a poté také i po roce 1990 až do toho, řekl bych, roku 1999, kdy jsme k tíži českým ekonomickým subjektům přijali tento zákon, na který doplatila nejvíce jihočeská továrna ZVVZ Milevsko, které tam mělo dodávat vzduchotechniku. Nakonec vzduchotechniku dodaly nejaderné státy, jako například Rakousko, které na tom nesmírně vydělalo. Nejzajímavější stát – jako perlička je, že tu technologii, o kterou šlo, to znamená technologie, které se týkají přímo jaderného provozu, dodávala britská firma, kterou vlastní americký kapitál. Ale to jen abychom si uvědomili, o co jsme ekonomicky přišli.

V tuto chvíli je zákon zcela obsolentní. Jaderná elektrárna je dokončena.

A ještě snad jednu maličkost. Kontrolou za Mezinárodní agenturu pro atomovou energii byl pověřen známý český vědec a jaderný fyzik, také dlouholetý ředitel jaderné elektrárny Temelín, František Hezoučský, který ověřil v roce 2009, že jaderná elektrárna funguje v souladu s principy Mezinárodní agentury pro atomovou energii. V té době jsem také poprvé jako jihočeský poslanec předložil návrh zákona, aby byl zrušen.

Tolik snad na úvod. Děkuji vám. (Potlesk se řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ještě s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, chci vás jenom seznámit, proč budu hlasovat proti zrušení tohoto zákona. Rozumím argumentům, které zde zazněly. Ale já jsem se touto kauzou velice podrobně zabýval. Myslím, že nelze všechno přepočítávat pouze na ekonomický profit. Je fakt, že situace v Íránu se zlepšuje, je pod mezinárodním dohledem. Nicméně při své poslední pracovní návštěvě v Izraeli jsem konzultoval s dvěma ministry izraelské vlády tuto záležitost a oba mi shodně řekli, že íránský jaderný program stále znamená vysoké riziko pro našeho blízkého spojence Stát Izrael. Z tohoto důvodu budu hlasovat proti zrušení tohoto zákona. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhovaný zákon, jak řekl předkladatel, má zrušit přijatý zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr, kterým se Parlament v roce 2000 na návrh vlády usnesl, že se českým podnikatelským subjektům nedovolí podílet se na dodávkách pro výstavbu íránské jaderné elektrárny. Stanovisko vlády ze dne 9. července 2014 je uvedeno ve sněmovním tisku číslo 226/1 a je nesouhlasné, protože se opíralo o mezinárodní embargo na dovoz zboží.

Jaderná elektrárna Búšehr nebyla prozatím dostavěna, i když teď jsou informace, že zřejmě ano, pouze byla podle vlády dokončena výstavba prvního ze čtyř reaktorů. Chci připomenout, že 11. listopadu 2014 byla mezi Ruskou federací a Íránem podepsána dohoda o výstavbě dalších dvou nových jaderných reaktorů. Kontrakt podepsala společnost Atomenergoprojekt, která postavila první blok této elektrárny. Rusové by měli vyrábět i jaderné palivo pro nové reaktory.

Vláda ve svém stanovisku upozorňuje na nařízení Rady Evropské unie č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu, které zakazuje přímo či nepřímo prodávat, dodávat, převádět nebo vyvážet určité druhy zboží a technologie jakékoliv íránské osobě, subjektu či orgánu, nebo pro použití v Íránu. I když zrušení zákona samo o sobě zřejmě nezpůsobí rozpor s právem Evropské unie, vláda se obává, že důsledkem by mohla být nesprávná úvaha dodavatelů o obecném povolení vývozu do íránské elektrárny, což například zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití, neumožňuje. Vláda má výhrady i legislativně technické, což by však šlo upravit v garančním výboru při druhém čtení.

Závěrem své zprávy chci sdělit, že na základě dohody s Íránem o jaderném programu, který zveřejnila Mezinárodní agentura pro atomovou energii, dochází ke zrušení sankcí mezinárodního společenství, což mimo jiné umožňuje obchodování s íránským energetickým odvětvím, jsou umožněny dodávky zařízení k těžbě ropy a plynu, export íránské ropy a plynu do Evropské unie. Vše je však podmíněno dodržováním dohody ze strany Íránu, protože pokud Teherán nebude podmínky

dohody dodržovat, mohou mezinárodní organizace včetně Organizace spojených národů vyhlásit nová odvetná opatření.

A ještě dodatek. Předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka se 2. května tohoto roku setkal s viceprezidentem Íránské islámské republiky a předsedou íránské Organizace pro atomovou energii Alím Akbarem Salehím. Společně jednali o posílení ekonomických vztahů, spolupráci v oblasti jaderné bezpečnosti a boji proti terorismu.

Tolik k mé zpravodajské zprávě i k novým informacím, které stanovisko vlády před dvěma lety neobsahuje. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku. Pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, pokud jsou moje informace správné, tak dohoda evropská a americká s Íránem je o graduálním procesu, kterým otvírá Írán prostor kontrole, a tím se naopak graduálně uvolňují sankční režimy. Neměl bych problém to podpořit, ale fakticky bych potřeboval znát stanovisko SUJB nebo stanovisko Ministerstva zahraničních věcí k tomu, jak ten proces postupuje a jak je monitorován.

Takže jestli dovolíte, navrhl bych přerušení a počkat tedy na stanovisko vládní nebo Ministerstva zahraničních věcí, abychom neudělali ukvapený krok v tomto ohledu, který je například v rozporu s unijní politikou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Velmi se omlouvám, pane poslanče, ale to musí mít nějakou procesní... Pokud to chcete jako procesní návrh, tak musíte říct, dokdy to chcete přerušit, a jasně specifikovat do které doby. Stanovisko vlády je součástí toho materiálu, pokud vím, takže prosím o váš návrh doby.

Poslanec Ivan Gabal: Rád bych poprosil až do přítomnosti ministra zahraničních věcí a formulace stanoviska z jeho strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře, to je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy: přerušení tohoto bodu do přítomnosti ministra zahraničních věcí. (Rozruch v sále. Do sálu přibíhají poslanci z předsálí.)

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 182, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 80, proti 39. Návrh nebyl přijat.

Pan předseda Laudát s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Jenom chci k tomuhle říct, že nedávno jsem chtěl předložit a měl být mimořádně sem dán bod ministra průmyslu a obchodu Mládk v téže samé věci, načež tedy vzhledem k tomu, že tento návrh už tady leží velmi dlouhou dobu, nakonec dohoda zněla, že se vezme tento a nebude se vkládat úplně nebo velmi identický bod. Problém je, že tady k tomu chybí pan ministr průmyslu a obchodu Mládek, a pokud vím, tak nebude ani zítra. Takže jsme trošku jaksi v pasti. Škoda, že jsem to nemohl říct před tím hlasováním. Ale možná minimálně předpokládám, že když to sem ministr Mládek dával, tak že bude i kladné stanovisko. Ale můžu jenom spekulovat, protože ten návrh sem nakonec nepřišel a nebyl zařazen na program. Mohu spekulovat o stanovisku ministra zahraničí. Takže jsme ve velmi nešťastné situaci. Pokud by byl ministr zahraničí zítra, tak by se to dalo zítra doprojednat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byl pan předseda Laudát. S faktickou poznámkou dále pan předseda Kováčik, po něm paní poslankyně Wernerová, po ní pan poslanec Urban. Prosím, pane předsedo. Omlouvám se, chybně jsem označil – pan předseda Laudát byl označen řádně, s faktickou poznámkou přihlášen. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající. Paní a pánové, vím, že teď už ta diskuse probíhá ex post, protože návrh na přerušení nebyl přijat. Jenom jsem chtěl připomenout, že tady došlo k určité drobné soutěži, kdy tento návrh je k dispozici řadu měsíců, nebojím se říci řadu let, a ministr průmyslu a obchodu, resp. vláda, tato vláda, tato koaliční vláda, přišla nedávno s nápadem předložit tentýž materiál. A pokud vím, a byl jsem u té debaty přítomen, tak nakonec došlo k dohodě, že máme-li k dispozici tento návrh, který právě projednáváme, je zbytečné, aby ministr průmyslu a obchodu, potažmo vláda přicházeli s návrhem svým. Čili tento návrh je zcela legitimně, dá se říci se souhlasem této koaliční vlády. Dost dobře nechápu stanovisko některých kolegů a kolegyně z vládní strany, pardon, z vládního hnutí ANO, kteří hlasovali pro to přerušení. Takže podle mého soudu je nejvyšší čas tento zákon zrušit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Milan Urban, po něm pan poslanec Vlastimil Vozka, po něm pan poslanec Ivan Gabal.

Poslanec Milan Urban: Já té debatě rozumím. Myslím si, že návrh ministra průmyslu a obchodu je správně, i ten pana místopředsedy Filipa. Na druhou stranu tady někteří mají pravděpodobně obavu, jestli při tom rozvolňování mezinárodních vztahů s Íránem, jestli už přišla ta chvíle. A tak není nic proti ničemu, aby to ministr zahraničních věcí potvrdil. A pak myslím, že tady ten návrh získá téměř stoprocentní podporu. Tak já myslím, jestli tady zítra bude, tak bych doporučil, aby se k tomu ministr zahraničních věcí vyjádřil, protože podle mého názoru samozřejmě nám tady může sdělit aktuální pozici České republiky ve vztahu k našim mezinárodním

závazkům. Doufám a pevně věřím, že v tom žádný problém nebude. Ale ať se to tady tím vystoupením ministra zahraničních věcí stvrdí. To je můj návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Vozka s další faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Gabal, po něm pan poslanec Kováčik, po něm pan předseda Vojtěch Filip.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení kolegové, kolegyně, máme zde určité informační vakuum, které se v rychlosti pokusím vyplnit. Vláda tentýž zákon, tak jak už to tady padlo, projednala, schválila a doručila Poslanecké sněmovně jako sněmovní tisk 836. Cituji z bodu 4: "Návrh procedury projednání v Poslanecké sněmovně. Navrhuje se Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s vládním návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení, neboť je nutné, aby byl zákon zrušen co nejdříve, tak aby podnikatelé mohli mít možnost podnikání v tomto regionu."

Shodou okolností jsem zpravodajem tohoto tisku 836, tak ten materiál mám před sebou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou další pan poslanec Gabal, po něm pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Vaším prostřednictvím, dámy a pánové, pokud jde o to, co jsem formuloval předtím, to znamená prosbu o stanovisko Ministerstva zahraničních věcí nebo případně MPO, mně nešlo o to, jestli se sami máme, nebo nemáme chovat vůči Íránu tak či onak, ale hlavními garanty pro nás dohody a její kontroly realizace vůči embargu Íránu je Evropská unie. To znamená, my bychom měli vědět, to vaším prostřednictvím kolegovi Urbanovi, jde o to, abychom nebourali jednostranným rozhodnutím nějakou unijní proceduru odstupování od toho embarga. Proto jsem žádal o to stanovisko. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan předseda Kováčik, po něm pan místopředseda Filip.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, zejména vy z vládní koalice, poté, co zde sdělil pan kolega Vozka, chcete snad říci, že když vláda projednává vládní návrh zákona, který je mimochodem totožný s tímto návrhem, a jenom proto, že tady je už k dispozici, má lhůtu, tak se projednává teď, že ta diskuse není za účasti ministra zahraničí? Že ta diskuse není s ohledem na postoje a stanoviska evropských institucí? No to je mi z vás tedy docela smutno. Jestli je to takhle, tak jak vypadají i ostatní návrhy zákonů, které sem z vlády jdou? Já nechci vůbec podráždit nikoho, aby se přidal ještě k těm, kteří budou klást odpor tomuto návrhu. Chci jenom říci, jestli to uvažování náhodou není o tom, ne materii,

podkladů, o té věcné podstatě. Jestli ta diskuse tady tak trošku neběží pouze o tom, kdo ten návrh předkládá. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní a pánové, odpovím i v té faktické poznámce na základní otázky, které tady padly. Za prvé, ten návrh zákona je gradualistický. Na rozdíl od vlády my nenavrhujeme zákon podle § 90 odst. 5. To znamená, že ministr zahraničí, ministr průmyslu a obchodu se k němu může vyjádřit na jednání výborů. Navrhují nyní v rozpravě zkrácení na 30 dnů, což úplně postačuje, abychom neměli 60 dnů, abychom se mohli tím druhým a třetím čtením zabývat na zářijové schůzi, protože Senát by to stejně jinak neprojednal. Protože situace byla taková, že vládní návrh, tisk 836, by nebyl zařazen pro nedostatek lhůty na tuto schůzi. Takže dřív nemohl přijít na schůzi Sněmovny.

Čili pokud jde o stanovisko Úřadu pro jadernou bezpečnost, to lze vyžádat na jednání výboru. Není v tom žádný problém. Ministerstvo zahraničí, Ministerstvo průmyslu a obchodu se vyjádřilo hlasováním na vládě. Vláda to předkládá a já jsem přesvědčen, že ta věc, která tady je reálně od vlády ošetřována, je právě v tom zákoně č. 594/2004 Sb., která říká, jestli tam můžeme, nebo nemůžeme posílat zařízení dvojího určení. To se ale týká jiného zákona! Ten nerušíme, neměníme, jenom umožňujeme ty věci, viz např. vzduchotechniku, která nemá dvojí určení – nemá dvojí určení –, že ji můžeme dodávat do těch technologií, které jsou tam. A ty naše technologie jsou kompatibilní. Uvědomme si, že naše jaderná elektrárna Temelín je jedna ze dvou elektráren, která je dohromady rusko-americká, to znamená, že tak jako je Sizewell II, tak je Temelín. (Upozornění na čas.) Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. (Poslanec Jandák ze sálu: Nemůžu, já bych byl sprostěj!) Tak ne. Pokud byste byl sprostý, pane poslanče, nehlaste se raději. Děkuji.

Končím tedy obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje či pana předkladatele. Pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Já bych jenom chtěl říct, že návrh zákona, který tady projednáváme, tzn. sněmovní tisk 226, je opravdu už staršího data, vznikl za jakýchsi jiných podmínek, a zákon, o kterém tady padla řeč, tzn. sněmovní tisk 836, už vychází ze současného stavu.

Chtěl bych jenom říct, že vystoupil pan ministr kultury Herman s přednostním právem a v obecné rozpravě jeden, dva, tři, čtyři, pět poslanců a někteří opakovaně. A proběhl návrh panem předkladatelem na zkrácení na 30 dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Závěrečné slovo pana navrhovatele. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní a pánové, já vám doporučuji tento tisk schválit v prvním čtení. Dát ho do výboru, který je navrhován, a také ho posoudit ze všech hledisek s tím, že je předpoklad, že tento návrh umožní přesný postup, kdy budeme velmi opatrně rozšiřovat naše ekonomické vztahy s Íránskou islámskou republikou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za závěrečné slovo. Protože neeviduji návrh na vrácení či zamítnutí předloženého návrhu, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu. V souvislosti s novelizací zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny s účinností od 1. 3. navrhuji, abychom přikázali návrh zákona k projednání výboru pro obranu jako garančnímu výboru. Navrhuje někdo přikázání jinému garančnímu výboru? Není tomu tak.

Zahajuji tedy hlasování o přikázání výboru pro obranu jako garančnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 183, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 142, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán výboru pro obranu jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Aby nebyly pochybnosti, tak ještě doporučuji, aby se tím zabýval výbor pro evropské záležitosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Výbor pro evropské záležitosti.

Poslanec František Laudát: A ať nám potom řekne své stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Má někdo ještě jiný návrh? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o přikázání výboru pro evropské záležitosti jako dalšímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání výboru pro evropské záležitosti. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 184, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 85, proti 28. Návrh nebyl přijat.

Dále je tedy návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 185, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 66, proti 53. Návrh na zkrácení lhůty nebyl přijat.

Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji a končím projednávání prvního čtení tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dalším bodem našeho jednání je

46.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrieleho Sylora, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Karla Pražáka, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Martina Lanka a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - první čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 183/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Marek Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych vám představil základní parametry novely Úsvitu, kterou se mění zákon o místním referendu. (V sále je hlučno.)

Cílem zákona je posílit možnost úspěšného konání referenda na místní úrovni. Paragrafové znění tohoto návrhu neznamená radikální změnu v systému hlasování o místních otázkách. Uvolnění parametrů se vztahuje pouze na § 48, který hovoří o podmínkách platnosti a závaznosti výsledku referenda. Doposud je k platnosti rozhodnutí v místním referendu třeba účasti alespoň 35 % oprávněných osob zapsaných v seznamu oprávněných osob. Nově by toto kvorum mělo být zrušeno a rozhodnutí v referendu by mělo být platné bez ohledu na účast. Rovněž v dalších částech § 48 se zrušují podmínky, které velmi limitují platnost a závaznost referenda v praxi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane předsedo. Poprosím, aby se sněmovna ztišila. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Marek Černoch: Úsvit má ve svém programu podstatnou změnu volebního systému, nicméně při přípravě tohoto zákona jsme šli opravdu na

minimalistickou cestu a hledali jsme určitý základ, který by měl reálnou šanci na úspěch v této Sněmovně. V zákoně o místním referendu tak i nadále zůstávají podmínky týkající se např. rozsahu otázek, ve kterých nelze hlasovat. Beze změny zůstává i způsob iniciování referenda, např. počet podpisů potřebných k podpoře návrhu přípravného výboru. Jak jsem řekl, my bychom si dokázali představit mnohem širší změnu tohoto zákona, ale jdeme cestou nejmenšího odporu. Pokud by byla následně ve výborech nalezena shoda na širší úpravě zákona, byli bychom za to rádi.

Cíl návrhu zákona spatřujeme nejen v samotném vypuštění kvora pro účast při hlasování, ale také otevření debaty na půdě parlamentu, která by měla vést k co nejširší aplikaci prvků přímé demokracie na místní i celostátní úrovni. Dle našeho názoru by měl být u místních referend zaveden systém jako u všech druhů voleb, tedy že výsledky jsou platné a závazné bez ohledu na účast. Mandát získaný ve volbách má vždy stejnou sílu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Josef Zahradníček. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, mým úkolem je přednést zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku 183, tedy k poslaneckému návrhu na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Skupina poslanců předložila návrh zákona Sněmovně 25. dubna 2014. Parlamentní institut vypracoval stanovisko ke sněmovnímu tisku 183 č. 0183. Návrh byl zaslán poté vládě k vyjádření stanoviska 30. dubna 2014. Vláda zaslala nesouhlasné stanovisko poslancům 29. 5. 2014. Stanovisko vlády rozeslané poslancům tedy bylo 29. 5. doručeno jako sněmovní tisk 183/1.

Tolik zpravodajská práva. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první s přednostním právem přihlásila paní místopředsedkyně poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Jana Černochová. Prosím, paní místopředsedkyně.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já myslím, že nikoho nepřekvapím tím, že za náš klub mohu sdělit stanovisko, že tento návrh nepodpoříme, protože návrh není kvalitní, zpochybňuje princip demokratických voleb. Budeme navrhovat zamítnutí tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Tomio Okamura, po něm pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi představit náš návrh novely zákona o místním referendu. Poslední senátní volby znovu ukázaly na absurdní nespravedlnost v našem ústavním systému. Ukázaly na to, že pokud je politik zvolen byť i sebedivnější procentem voličů, pokud je zvolen třeba jen několika tisíci hlasy, tak pár desítek takto zvolených zastupitelů smí rozhodovat o osudu této země. Volby do komunálu, do Sněmovny i do Senátu nijak neomezuji platnost volby. Prostě kdo přijde, tak volí, a kdo je zvolen, ten má mandát.

Demokracie spočívá v odpovědnosti každého z nás za společnost, ve které žijeme. Zavedení a používání metod přímé občanské kontroly politiků je nezbytné pro to, abychom mohli o našem politickém zřízení nadále mluvit jako o demokracii. K těmto nástrojům patří referenda, včetně těch místních. Praxe ukazuje, že tomu, aby byla funkční, brání současně umělé bariéry dané 35% limitem hlasů potřebných pro platnost hlasování. Proto navrhuje kvorum zrušit. Tak jako je tomu u jakékoli jiné volby v České republice. Jelikož však naše hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD nedisponuje dostatečným počtem poslanců a nejsme vládní stranou, je nám jasné, že náš návrh s velkou pravděpodobností neprojde. Proto bych vás chtěl požádat o propuštění do druhého čtení s tím, že bychom rádi společně s vámi diskutovali alespoň o snížení tohoto kvora. Omezování platnosti referenda stanovením minimálního počtu občanů, kteří se hlasování zúčastní, je omezováním práv občanů. Stačí-li ke zvolení poslance jeden jediný hlas, nemělo by být pro referendum požadováno více. Ostatně i zde ve Sněmovně stačí k většině rozhodnutí prostá většina přítomných poslanců. A Senát o nich nemusí hlasovat vůbec, aniž by to mělo vliv na platnost takových rozhodnutí. Přitom zde přijímáme často velmi závažné normy platné pro všechny občany. A sami všichni víme, že se jedná v mnoha případech také o normy, se kterými nesouhlasí většina občanů, skutečných majitelů tohoto státu, a přesto je vláda prosazuje.

Podle stanoviska vlády má kvorum – cituji – především zajistit dostatečnou reprezentativnost při rozhodování v místním referendu a zabránit současně tomu, aby o zásadních otázkách výkonu územní samosprávy majících přímý dopad na všechny občany obce mohla rozhodnout naprostá menšina oprávněných osob – konec citátu. Přitom vláda zcela úmyslně přehlíží fakt, že pokud nemohou rozhodnout voliči, občané, pak o nejzásadnějších tématech v obci rozhodují zastupitelé zvolení opět jen menšinou voličů, kterých je početně vždy dramaticky méně než občanů, kteří rozhodují v referendu.

Na Praze 7 se v roce 2014 drtivá většina občanů vyslovila v místním referendu pro nulovou toleranci heren. Přes 6,5 tisíce hlasů bylo pro nulovou toleranci a pouze 600 proti. Přestože tu je zcela legitimní a zjevně prokázaná většinová vůle občanů, pro formální omezení nebylo jejich rozhodnutí závazné. Přijde tohle někomu demokratické? A sami víte, že to je pouze jeden z mnoha takových případů. Podle vlády a velké části politiků je tedy nepřijatelné, aby rozhodovali občané, kteří se dostaví k volbám v menším počtu, než jim určí politické elity, ale je naprosto

v pořádku, když o zcela zásadních věcech rozhoduje ještě menší menšina politických elit.

Přes 80 % občanů odmítlo v dubnu 2014 účast v evropských volbách, tzn. volební účast v těchto volbách byla pod 20 %. A přestože volební účast v těchto volbách do Evropského parlamentu byla menší než 20 %, tak noví europoslanci rozhodují o závažných směrnících, přestože pro ně hlasovala naprosto zanedbatelná menšina občanů. Stejně tak to je v případě posledních senátních voleb. Senátora v druhém kole volilo rekordně málo občanů, volební účast byla jen kolem 16 %. A tady si strany a politici pochopitelně s radostí mandáty vždy uznají. Pro elity totiž u nás dlouhodobě platí jiná pravidla než pro běžné občany.

Doufám, že se shodneme v tom, že u místního referenda rozhodně neplatí argument, který tady padal z úst odpůrců celostátního referenda, kdy jsem tady předkládal návrh na zákon o celostátním referendu, a to že by občané neměli dostatek informací či že občané sami nejsou schopni rozhodnout. Kde jinde bychom měli začít s větším zapojením občanů do správy věcí veřejných než právě na místní úrovni, kde občané každý den mnoho let žijí a pracují a vnímají vše, co se kolem nich v jejich obci děje. Odstranění nerovnosti mezi obyčejnými občany a vyvolenými stranickými elitami je pro nás v našem hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD zcela zásadní priorita a měla by to být priorita i pro všechny rozumné politiky. Potlačování demokracie, elitářství, zneužívání moci a opovrhování občany se nakonec vždy obrátí proti vyvoleným elitám. To, co je na demokraciích nejdemokratičtější, není volba poslanců. Poslanci se volí všude – v diktaturách i v monarchiích. Demokracii od nedemokracie odlišuje něco naprosto jiného, a to zda má občan šanci dovolat se v rámci systému svých práv, zda může reálně ovlivnit politické dění ve své zemi, zda je to on, kdo má poslední slovo, nebo nějaká elita. V tomto ohledu jsme se k demokracii posunuli jen tím, že jsme vládu jedné strany vyměnili za nadvládu několika politických stran, přesněji za vládu stranické oligarchie.

Po celé republice se neustále opakují místní referenda neplatná kvůli nízké účasti voličů, resp. kvůli zákonem nastavenému vysokému 35% kvoru účasti. Pominu teď případy, kdy účasti schválně brání radnice pomocí manipulací s termíny a místy referend. Faktem je, že část občanů se prostě o veřejné dění nezajímá, a je jedno, zda jde o volby politiků, nebo volbu, zda mají být ve městě herny. Tato část občanů se svého práva dobrovolně zříká tím, že nejde volit, a jasně říkájí tímto svým krokem, že nejdou k volbám. Nechávám na vás, milí spoluobčané, abyste rozhodli za mě. Toto je jeden ze základních principů demokracie, že volit může každý a ten, kdo nevolí, dává mandát ostatním. My samozřejmě v našem hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD tento princip zcela jasně uznáváme u voleb zastupitelů. Je proto s podivem, že u referend, a nejen u místních, si vymýšlíme výjimky, resp. ostatní politické strany tolerují výjimky. Každý ví, k čemu a proč směřují. Jediným cílem kvora pro místní referendum i kvora navrhovaného vládou pro celostátní referendum je prostě zabránit tomu, aby se občané politikům míchali do rozhodování. Ale to je něco absolutně protidemokratického. Občané se politikům musí míchat do rozhodování, protože se rozhoduje o nich, o jejich životě. Žádný ze zastupitelů, žádný z politiků není vcelku o nic chytřejší než občané, kteří ho zvolili.

V této souvislosti mi vytanul na mysli výrok pana Schwanzenberga, který na otázku, proč je pan Kalousek tak arogantní, odpověděl médiím v tom smyslu, že se mu nediví, protože inteligence pana Kalouska převyšuje ostatní poslance. Dovolte mi přesnou citaci slov pana Schwanzenberga z TOP 09, kterou uvedl v médiích na adresu pana Kalouska: "Pokud jste ale vysoce inteligentní, a to on je, a trávíte tolik času v Parlamentu, kde je průměr inteligence IQ tykve, tak potom jste namyšlený." Konec citátu. Nebudu s názorem pana Schwanzenberga polemizovat. Se schopnostmi pana Kalouska v mnoha ohledech jistě nelze soupeřit, ale pokud jsou volení zástupci občanů skutečně na takové úrovni, nevidím důvod, proč by nemohli dosáhnout v našem ústavním systému rovnoprávnosti s těmi, které zastupují, a prvním krokem je zrušení kvor v obecních referendech.

Závěrem jsem vás chtěl tedy znovu požádat o propuštění zákona do dalšího čtení a znovu říkám, že jelikož jsme si vědomi omezené síly poslanců, kteří tento zákon navrhli, včetně poslanců našeho hnutí SPD, nelpíme na zrušení kvora za každou cenu. Budeme rádi i jen za snížení. Kromě výše uvedených důvodů by větší šance na platnost místních referend měla mít za následek i větší zájem občanů o veřejný prostor, což bychom jistě všichni velice uvítali, jelikož je to velmi potřebná věc pro rozvoj a posílení celé naší republiky. Umožňeme prosím, resp. umožněte prosím občanům, aby se mohli více zapojit do veřejného dění, aby měli možnost více dýchat se svojí vlastní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Jeho vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Nejprve pan poslanec Schwarzenberg, po něm paní předsedkyně Černochová, potom pan poslanec Koubek, potom pan poslanec Jeroným Tejc, všechno faktické poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážené poslankyně, vážení poslanci, pane předsedající, zde bylo několikrát teď mluveno o nějakých elitách. Po pravdě řečeno jsou zde míněni zvolení poslanci Sněmovny, Senátu, krajští zastupitelé a městští zastupitelé. Ty jsme my zvolili, oni jsou naši zástupci. To není nějaká elita! A my jsme je zvolili, aby konali svou práci a rozhodovali. To je jejich úkol, jinak je zbytečné je volit. To bych jenom chtěl k poznámce k nějaké elitě. Děkuji mnohokrát. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Když už tady zaznělo v projevu mého předřečníka pana Okamury několikrát IQ tykve, tak možná bychom si po třech letech, kdy tady sedíme, mohli pamatovat, jak se kdo jmenujeme. Pan Schwarzenberg, pane Okamuro prostřednictvím pana Gazdíka. Ne

Schwanzenberg! Prosím, abyste si to zapamatoval. Napište si to klidně na papírek, ať tady nekomolíte někomu jméno. Skutečně je to nedůstojné této Sněmovny.

A k těm vašim faktickým připomínkám prostřednictvím pana místopředsedy Gazdika. Cokoliv jste řekl, bych mohla zpochybnit. Jeden hlas. Stalo se někdy v nějakých volbách, že by přišel volit jeden člověk? To se nestalo. Samozřejmě že je tady 5% hranice, samozřejmě že u referend, u místních referend to je odvozeno od počtů obyvatel jednotlivých obcí a je to, myslím si, poměrně dobře nastaveno a není, jak už jsem řekla před chvílí, žádný důvod něco na tom měnit. Nedělejte ze starostů a ze zastupitelů nesvéprávné bytosti. Já jsem v komunální politice 18 let, prošla jsem pěti komunálními volbami a mám nulovou toleranci k hazardu, protože vnímám, co chtějí občané Prahy 2. Naslouchám jim a jako starostka městské části s nimi umím komunikovat, přestože mi nebude každého půl roku někdo svolávat nějaká místní referenda, protože nejlepší výsledek toho, jak jsou spokojeni voliči s prací na radnici, jsou komunální volby. Ale vy evidentně v rámci hnutí Úsvit tu zkušenost s komunální politikou nemáte, tak proto tady plácáte takovéhle nesmysly! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pardon, s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Koubek, po něm pan poslanec Jeroným Tejc, po něm pan poslanec Černocho. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem se přihlásil s faktickou poznámkou, kterou mám obsahově stejnou jako moje paní předřečnice. Chtěl jsem požádat pana Okamuru, a už jsem mu to říkal i soukromě mezi čtyřma očima, že komolí jméno pana předsedy, nebo čestného předsedy naší strany. Teď to tady jenom opakuji, když už mu to nestačilo říct mezi čtyřma očima, tak pro jistotu i podruhé na mikrofon. Není to uctivé. A dovolím si v této souvislosti připomenout, drahý pane kolego poslanče Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste se před časem ohradil proti článkům v Reflexu, který vás označoval za Pitomia. Jistě to bylo správně, ale pokud budete i nadále komolit neslušně jména kolegů tady ve Sněmovně, tak jestli to ohrazení proti tomuto označení nebylo předčasné. (Potlesk poslanců TOP 09 a některých dalších.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc. Já se velmi omlouvám, páni poslanci, ale faktické poznámky mají přednost.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Chtěl jsem se ohradit spíše za nás němčináře, protože skutečně asi ne každý zná tento jazyk a vidí rozdíl mezi schwarz a Schwanz. Takže pro ty, kteří nevědí, schwarz je černý a Schwanz je ocas. Pan ministr bývalý se jmenuje Schwarzenberg. Myslím, že to není poprvé ani naposled na konto pana poslance Okamury, není první, kdo se takto mýlí, ale asi je zdvořilé, abychom si tady

řekli, co jaké jméno znamená, a nekomolili se vzájemně, protože nás, kteří tento jazyk byt' nedokonale ovládáme, to poněkud rozrušuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Černoch, po něm pan poslanec Okamura.

Poslanec Marek Černoch: Já bych se jenom velmi rád ohradil vaším prostřednictvím k tomu, co zde říkala paní kolegyně Černochová – taky Černoch. To máme česky, máme výhodu.

Vy jste říkala, že hnutí Úsvit nemá žádné zkušenosti z komunální politiky. Nevím, jestli jste se ohrazovala vůči tomu, co jsem říkal já, nebo vůči tomu, co říkal pan poslanec Okamura. Nemáme. Máte pravdu, v tom s vámi souhlasím. A musím říct, že беру to jako takový hendikep, který chceme samozřejmě napravit, protože ono to od té komunální politiky opravdu celé jde. Jde to zespoda, jde to od těch lidí. Nikdy jsme neřekli, že by byli nesvéprávní starostové nebo zastupitelé. Nic takového není pravda. Myslím si, že pokud někdo dostane důvěru, tak je to správně. Na druhé straně je také legitimní nástroj referendum k tomu, aby lidé měli možnost vyjádřit svůj názor a svoji vůli. To je vše.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Omlouvám se, teď faktická poznámka pana poslance Okamury. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Já jenom krátce – tři věci.

Samozřejmě se omlouvám, protože neumím německy, takže se omlouvám, nebyl v tom záměr. Přijměte moji omluvu, dám si pozor.

Druhá věc je, že bych chtěl upozornit na ty nesmysly, co tady říkala, vašim prostřednictvím, paní poslankyně Černochová, protože já jsem na rozdíl od vás absolvoval úspěšně senátní volby. A já jsem nevěděl, že v druhém kole senátních voleb je pětiprocentní kvorum. Žádné tam není. Takže to vás jenom upozorňuji. Je to tedy standardní mechanismus, že není žádné kvorum u volby například do Senátu.

A třetí věc je na toho anonymního pana poslance, jehož jméno jsem si ani po třech letech nezapamatoval, ani si na ně nevzpomenu, reagovat opravdu nebudu. Promiňte, na osobní sprosté invectivy je pod mojí úroveň, abych tady reagoval. Ani nevím, jak se jmenujete, takže vás ani nemůžu prostřednictvím pana předsedajícího oslovit, promiňte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Lank, po něm paní poslankyně Hnyková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Lank: Děkuji. Budu jenom velice stručný. Když už jsme tady u toho, abychom si hezky věci upřesňovali a vyjasňovali, tak tady upřesním ještě

jednu věc, co se týče strany Úsvit – Národní koalice. Není úplně docela pravdou, že bychom neměli žádné zkušenosti z komunální politiky. Rozhodně ne všichni, to je pravda. Ale máme mezi našimi členy i mezi poslanci lidi, kteří několik dlouhých let – v případě Olgy Havlové 15 let funguje v zastupitelstvu, David Kádner je starostou také dlouhá léta. A mezi našimi členy jsou lidé, kteří zastávají pozice jak v zastupitelstvech, tak na radnicích atd. Takže nějaká zkušenost tam je. Nicméně uznávám, není tak bohatá, jako mají někteří jiní z vás, ale co naplat. My se to pokusíme do budoucna napravit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobré odpoledne. Chtěla bych se, vážené kolegyně a kolegové, vrátit k meritu věci. My tady projednáváme naši novelu zákona o místním referendu. Chtěla bych jenom vám všem připomenout – vy jste sem do Poslanecké sněmovny přišli s určitým programem. My jsme sem také přišli s programem prosazovat, a měli jsme ho ve svém volebním programu, že budeme prosazovat novelu zákona o místním referendu. Tak prosím, vraťme se k dané věci. Chápu, že to mohlo jméno, k jehož zkomolení tady došlo, už se to všechno napravilo – prosím, nevyčítejme si, kdo má jaké zkušenosti. Každý jsme prošel určitou historií životní a to bychom si tady mohli začít vyčítat kde co.

Já bych vás požádala, abychom se vrátili opravdu k tomu, po čem naši občané volají, a to my jsme jim v naší volební kampani slíbili a chceme to tady prosazovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové i za dodržení času k faktické poznámce. Budeme pokračovat řádnou přihláškou pana kolegy Bendla. Jenom ho požádám o chvilíčku strpení, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 18 hodin se omlouvá paní kolegyně Květa Matušovská. Dále se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam a pan poslanec Milan Šarapatka.

Pane poslanče, máte slovo k řádné přihlášce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pokusím se být věcný a už nebudu komentovat komolení jmen. Ale k tomu materiálu.

Myslím, že opravdu ten, kdo psal tento návrh zákona, z té praxe příliš není, při vši účtě ke kolegovi Černochovi, kterého si vážím, stejně jako kolegyně Hnykové a dalších.

Byl jsem členem zastupitelstva, které mělo 33 lidí na Kladně, byl jsem osm let zastupitelem, které mělo 65 členů zastupitelstva ve Středočeském kraji, a jsem členem zastupitelstva v Bratronicích, které má 9 zastupitelů. Tenhle zákon vytváří jakýsi pocit toho, že by docházelo k nějakým obrovským bojům mezi veřejností a

zastupiteli. A to není pravda. Z vlastní zkušenosti mohu říct, že prostě když máme veřejné zasedání zastupitelstva, tak tam si nehrajeme vůbec na to, na co si hrajeme tady, že má tři minuty na vystoupení a podobně. Tam prostě přicházejí lidé, a jsme rádi, když vůbec někdo přijde a má zájem o to, co se v té obci bude dít. A nepotřebujeme k tomu vyhlášovat místní referenda, protože v tu chvíli, když se podíváte do toho, co vlastně navrhuje, tak jednak by to místní referendum muselo projít stejně usnesením zastupitelstva. Jeho vyhlášení by muselo vyhlásit zastupitelstvo. Musely by být komise. Museli by být zastupitelé. Komise by měly nárok ze zákona na odměnu. Všichni by museli mít hlasovací lístky, ověření se vším všudy.

My jsme – z praxe řeknu – teď v Bratronicích dělali, můžu to nazvat, místní referendum s malým "m" jenom o tom, jak mají vypadat zastávky, a byli jsme rádi, když přišlo aspoň 20 % lidí. A samozřejmě že jsme brali ve velký potaz to, jestli použijeme ten či onen typ a půjdeme tím či oním směrem.

Ty klíčové otázky, o kterých tady mluvil pan Schwarzenberg, to je opravdu odpovědností těch zastupitelů – rozpočet, nějaké dlouhodobé plánování apod. Pro mě je největším referendem volba zastupitelstva. To je referendum o tom, jak postupovat dál. Naopak někdy mám pocit, že čtyři roky jsou málo na to, aby se v tom zastupitelstvu něco kloudného udělalo. A v okamžiku, kdy do toho budeme vstupovat a umožňovat jakési populistické hrátky, které budou zasahovat do dlouhodobých projektů apod., tak se v tom obecním zastupitelstvu nakonec nic nestane.

Jsem proti přímé volbě starosty, řeknu na rovinu, a to proto, že podporuji zastupitelskou demokracii. Zastupitelská demokracie nutí všechny subjekty, které se dostanou do zastupitelstva, spolupracovat a hledat kompromis, kdežto přímá volba starosty, a ukazuje to praxe přímé volby prezidenta, přímé volby starostů na Slovensku, spíš jakoby vytváří napětí mezi starostou a zastupitelstvem. A to si nemyslím, že je do budoucna dobře. Neměli bychom měnit zásadní věci, které v podstatě fungují, a fungují na velmi slušné úrovni. A neříkám, že občas nejsou některé excesy správní úřad versus občan, starosta versus občan, ale to není něco, co by bylo plošným problémem v České republice. Spíš bychom se měli snažit hledat, jak jim usnadnit život, ne jim ho příliš komplikovat.

A ještě poslední věc, kterou k tomu řeknu. Mohlo by to být někdy i ze strany zastupitelstva třeba alibismus. Bojím se rozhodnout, a tak se radši zeptám zastupitelů (občanů?). Prostě jsem tam, tak jak tady bylo řečeno, zvolen na čtyři roky, mám svoji odpovědnost. Za čtyři roky skládám účty a buď si řeknu znovu o důvěru těm občanům, anebo nikoliv.

Jsem přesvědčený, že kdyby takto byl přijat ten návrh zákona, nestane se v podstatě vůbec nic, protože by to stejně nikdo nevyužíval. Je to drahé a komplikované. Zastupitelstvo se bez toho, že by vyhlášovalo místní referendum, může zeptat občanů, na co chce, může položit otázku, jak chce, kdežto ten zákon o místním referendu říká, jak ta otázka vlastně má vypadat, aby bylo možno odpovědět ano nebo ne, a podobně, takže se to dostává podle mě do byrokratických zátěží, které jsou nadbytečné. Zastupitelstvo to může udělat tak jako tak.

Z důvodu nadbytečnosti dávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Zpravodaj jistě zaznamenal návrh na zamítnutí. Dalším přihlášeným je pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych se také pokusil říci pár slov k tomuto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se vám, pane poslanče, pokusím zjednat nějakou důstojnou atmosféru, pokusím se ztišit sněmovnu. Podařilo se.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl navázat na kolegu Petra Bendla, který to řekl velmi pěkně – proč zasahovat do systémů, které fungují? No, tady je trochu matení pojmů hned od začátku. Představa, že prostě kvorum referenda vůbec nebude, tak někdo by si mohl představovat, že se sejde dvacet lidí v hospodě, vymyslí si, že vyhlásí referendum, a prostě když těch dvacet lidí půjde hlasovat, že to tak bude. Tak to není, přátelé.

Je potřeba říci, že zastupitelstvo obce může vypsat referendum samo. Znám případ v jedné obci, kdy to udělali. Podle mě to udělali špatně, neměli dost odvahy, aby se rozhodli sami na veřejném jednání zastupitelstva. Dopadlo to samozřejmě tak, jak si nepřáli, ale protože to vyhlásilo zastupitelstvo, tak důvěra v to zastupitelstvo těch občanů byla tak vysoká, že hlasovali v tom referendu ano.

Když zrušíme kvorum, tak to má tady další háček, tento návrh zákona. Na to, abyste mohli svolat referendum, potřebujete – ten přípravný výbor musí sehnat podpisy a ty podpisy jsou procentově odstupňovány od velikosti obce, takže to není vůbec jednoduchá záležitost vypsat referendum. A mohu říci, že v řadě případů, kdy se jednalo u referenda o úplném zákazu her a automatů v obcích, tak právě toho se ti organizátoři báli. Protože víte, to referendum se vždycky svolává na konkrétní téma a to téma by mělo tu společnost zajímat. A když to tu společnost zajímá a dejme tomu jako v případě, když to vyhlásilo zastupitelstvo, tomu věří, no tak pak ten počet těch lidí přijde a dopadne to pozitivně, ale když ten problém je uměle nafouknutý a existuje v hlavách několika aktivistů, no tak pak samozřejmě oni žádné kvorum nechtějí, protože si myslí, protože vědí, že to lidé v referendu odmítnou, že se na to prostě vykašlou.

Varuji před zrušením kvora. Varuji před úpravou tohoto návrhu zákona. Tady jste říkali, že někdo máte zkušenosti, speciálně navrhovatelé říkali, že už nejsou takoví, že by nevěděli, o čem je komunální sféra. Věřte mi, já po 22 letech působení v komunální sféře moc dobře vím, o čem mluvím, za 18 let mého starostování ani jednou nebylo referendum, nebyl důvod. Když nám občané chtěli něco říci, že jsou nespokojeni, tak nám to řekli jasně a důrazně. Obec je něco jiného než tady v Praze Sněmovna. To si řekněme na rovinu. Tady vám možná někdo nadává po facebooku

nebo po internetu. Na obci, na té malé, vám to vysvětlí ručně, na té velké vám to dají sníst jinak. Takže prosím vás, rozum do hrsti a zamítněme to už v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. To je poslední přihlášený do rozpravy. Ještě vidím kolegu Koubka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji. Jestli ještě dovolíte, připojím se ke svým předřečníkům, kteří říkali, že něco takového není úplně nezbytně nutné. Jestli dovolíte, pokud jste to nečetli, tak je srovnání referend, jejich úspěšnosti, platnosti a závaznosti v uplynulých letech. Když budete jenom minutu věnovat té statistice, kterou vám přečtu, tak uvidíte, že to je nástroj, který je zakotven, který je účinný. Je účinný, protože se s ním také zachází rozumně a iniciátoři jednotlivých referend, když mají silné téma a dokážou se nad tím zamyslet, dokážou také prosadit to, že k tomu referendu přijde i podle stávajících platných podmínek dostatek lidí a toto referendum je platné.

Když to vezmu od roku 2008, od kterého už platí stávající současné podmínky, tak v roce 2008 bylo na místní úrovni vyhlášeno 16 referend, z toho počet platných bylo 12 a počet závazných 10.

V roce 2009 bylo vyhlášeno 21 referend, z toho počet platných bylo 15 a závazných 13.

V roce 2010 bylo vyhlášeno 28 referend, z toho jich bylo platných 26 a závazných 24.

V roce 2011 bylo 10 referend, počet platných bylo 9 a všech 9 bylo závazných.

V roce 2012 bylo vyhlášeno na místní úrovni 20 referend, platných bylo 19 a závazných 18.

V roce 2013 bylo vyhlášeno 27 referend, platných bylo 20 a počet závazných 20.

V roce 2014 počet referend byl 47, počet platných 24 a závazných také 24.

Z té statistiky jednoznačně vyplývá, že ti, kteří chtějí a mají silné téma, si dokážou referendum také naplánovat tak, že ho třeba spojí s komunálními volbami nebo s jinými volbami, a nejenže k referendu přijdou lidé, ale je nejen platné, ale je dokonce na místní úrovni závazné.

Za klub TOP 09 se připojuji k zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Koubkovi. Pan poslanec František Laudát se hlásí do rozpravy s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, před tím hlasováním už tady zaznělo, jak se bude chovat TOP 09. My podpoříme návrh na zamítnutí v prvním čtení.

Jenom na vás chci apelovat. Blíží se krajské volby, pak budou za rok parlamentní volby, jsou volby do třetiny Senátu. Prosím, říkejte všem občanům ve smyslu toho, co už kdysi řekl velký inovátor, stojí za ním takové věci, jako je vývoj startování motoru a podobně, Charles Franklin Kettering – občané by se měli zajímat, říkejme: občané, zajímejte se o svoji budoucnost, už jenom proto, že v ní budete muset strávit rok života. Když se nám toto napříč politickým spektrem podaří lidem vysvětlit, tak tady nepotřebujeme vymýšlet účelové zákony a další a další věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan navrhovatel? Pan zpravodaj? Pan navrhovatel nechce, pan zpravodaj shrne rozpravu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji za slovo. Jenom krátce bych zhodnotil rozpravu a faktické připomínky. V rozpravě vystoupilo pět kolegů, s faktickými připomínkami vystoupilo deset. Z těch pěti byly čtyři návrhy na zamítnutí návrhu zákona již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Rozhodneme tedy o návrhu na zamítnutí. Ještě zagonguji, protože jsem samozřejmě požádal kolegy, kteří diskutovali o jiných věcech – odhlásil jsem vás a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu na zamítnutí návrhu zákona o místním referendu v prvním čtení rozhodneme v hlasování pořadové číslo 186, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti zamítnutí? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 186, z přítomných 132 poslanců pro 89, proti 13. Návrh byl přijat, a tedy návrh podle tisku 183 byl zamítnut v prvním čtení.

Děkuji panu zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod 46.

Dále budeme pokračovat bodem

**Návrh poslanců Michala Kučery, Františka Laudáta a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně
a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 220/ - první čtení**

Ještě než udělím slovo zástupci navrhovatelů, tak požádám pana kolegu Kučera a pana kolegu Vozku, který je zpravodajem pro první čtení, aby zaujali místo u stolku zpravodajů. Zároveň budu konstatovat omluvu ministra vnitra dnes od 18.30 hodin.

Nyní už pan poslanec Michal Kučera jako zástupce navrhovatelů uvede tisk 220. Pane navrhovatelé, prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vám představil návrh novely horního zákona, který se týká dobývání břidlicových plynů a podzemního zplyňování uhlí. Tato novela je zde ve Sněmovně už poměrně delší dobu. Poslancům byla rozeslána 4. června 2014, to znamená, teď jsme oslavili dvouleté výročí, aniž by se to dostalo na projednávání na program Sněmovny, resp. abychom tento bod začali projednávat. Takže věřím, že dnes tady úspěšně proběhne debata a budeme moci i o této novele hovořit ve výborech.

Já bych na začátek řekl pár slov o tom, jaký je důvod k předložení této novely, a pak bych se přihlásil do obecné rozpravy, kde bych tuto myšlenku trochu rozvinul podrobněji. (Velký hluk v sále.)

V současné době dochází ve světě i u nás k aktivnímu hledání a těžbě tzv. břidlicového plynu, čili hořlavého plynu vznikajícího při podzemním spalování uhlí. Žádosti o průzkum ložisek těchto vyhrazených nerostných surovin, které stát obdržel v předchozích letech, způsobily velkou právní nejistotu občanů, kteří v daném území žijí. Rovněž odhalily nepřipravenost našeho právního řádu na možnosti jednoznačného a striktního rozhodnutí ve smyslu vyloučení těchto v našem geologickém podloží velmi problematických technologií.

Tato novela si neklade za smysl zabránit dalšímu zkoumání geologického podloží, jehož znalost je již dnes na velmi podrobné úrovni, která je ve světě ojedinělá. Cílem je pouze vyloučit použití technologií, které nezaručují jistotu vyloučení kontaminace podzemních vod či neřízené procesy spalování. V současné době nemá státní správa v rukou jednoznačný nástroj pro vyloučení těchto technologií a občané se právem obávají chyb, které již nastaly v souvislosti s rozhodovacím procesem v rámci správních rozhodnutí.

Tolik stručně má důvodová zpráva a já se tímto hlásím do obecné rozpravy, kde bych ji rozvedl trochu šířeji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů. Eviduji jeho přihlášku do rozpravy. Nyní zpravodajská zpráva pana poslance Vlastimila Vozky. Máte slovo.

Poslanec Vlastimil Vozka: Dobré odpoledne pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové. Sněmovní tisk 220, tak jak pan předkladatel tady již konstatoval, předložila skupina poslanců již 3. června 2014 a vláda se k tomuto tisku vyjádřila 3. července 2014, kde s tímto návrhem vyslovila nesouhlas. Vláda posoudila tuto problematiku a vyjádřila se, že nepovažuje za potřebné horní zákon v navrhovaném směru novelizovat. Stávající právní úprava ve spojitosti se státní energetickou a surovinovou politikou poskytuje dostatečnou ochranu životního prostředí před negativními dopady průzkumu ložisek a těžby tzv. břídlícových plynů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, já vás přeruším na chvíličku a znovu požádám sněmovnu o klid. Myslím, že nejde o tak jednoduché téma, abychom ho odbyli v prostředí, které nezaručuje dostatečnou pozornost jednotlivých kolegů a kolegů. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vlastimil Vozka: Metoda vysokoobjemového hydraulického štěpení, na niž je návrh primárně cílen, není v současné době v České republice používána a ložiska, která by mohla být za pomoci této technologie dobývána, nebyla v České republice identifikována. Konstatuji, že současná právní úprava § 4a zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, rovněž opravňuje Ministerstvo životního prostředí zamítnout žádost o stanovení průzkumného území v případě, že je v rozporu se státní surovinovou politikou a státní politikou životního prostředí.

Dále je potřeba v této souvislosti informovat Sněmovnu, že Sněmovna se již touto problematikou zabývala v rámci sněmovního tisku 500, a to hlasováním o sněmovním tisku 500/10, kdy jsme řešili pozměňovací a jiné návrhy k vládnímu návrhu zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství. Konstatuji, že tento zákon byl projednán a schválen a vyhlášen ve Sbírce zákonů, 89/2016 Sb. Konkrétně tyto návrhy skupiny poslanců byly již řešeny Sněmovnou v bodech C a v bodech D, kdy k těmto návrhům již Poslanecká sněmovna hlasovala a zamítla je.

Tolik ke zpravodajské zprávě. Domnívám se, že z toho již zcela jasně vyplývá, že je zbytečné mrhat ctným časem Poslanecké sněmovny, abychom projednávali identickou záležitost, která je předmětem návrhu skupiny poslanců. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu a otevírám rozpravu, do které je první přihlášený pan poslanec Ivan Adamec a po něm pan kolega Kučera. (Poslanec Kučera se chystá k mikrofonu.) Ne, přednostní právo má zpravodaj. To jenom tu a tam ministři mají šanci uplatnit přednostní právo. A pan zpravodaj se hlásí také. Pane zpravodaji, před navrhovatelem, nebo po něm? Tak s uplatněním přednostního práva. Pan kolega Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já už jsem vystupoval tehdy v tom zmiňovaném návrhu zákona, o kterém tady mluvil pan zpravodaj, a musím říct, že tady chceme řešit něco, co v současné době v České

republike je za zenitem, když to řeknu velmi jednoduše. Já si vzpomínám, je to někdy dva a půl roku zpátky, možná tři, bylo to těsně před parlamentními volbami, tady objížděli zástupci amerických společností a zkoumali, co si tady v České republice mohou dovolit. Tehdy to byl velký problém na Náchodsku a Trutnovsku, pak se ten problém zúžil jenom na část Náchodska a Trutnovsko, kde se zjistilo, že tady existuje... (Připomínka z pléna.)

Aha není ministr. Tady nikdo není? Pane předsedající, mohu vůbec hovořit, když tady nikdo z vlády není?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě rozumím, protože chceme, abychom dodržovali jednací řád. Požádám předsedy vládních poslaneckých klubů, aby některého z ministrů vlády... Už jde pan kolega ministr zemědělství, toho to jistě zajímá podle ochrany vod. Můžete pokračovat.

Poslanec Ivan Adamec: Nemohu. (Poslanci Adamcovi zvoní mobil v kapse.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Bez mobilu.

Poslanec Ivan Adamec: Ano. Já se omlouvám všem kolegům i vám, pane předsedající. Děkuji panu ministrovi, že se vrátil do sálu.

Tehdy tady objížděli zástupci americké společnosti a zkoušeli tady víceméně si vydobýt povolení na průzkumné vrty a tehdy to vzbudilo velké zděšení u místních obyvatel. Na Náchodsku to byla Polická křídová pánev, velká zásobárna podzemní vody, a na Trutnovsku to byly zkušenosti s těžbou uhlí a i těžbou jiných prvků, které tam v minulosti proběhly, a přesto se podařilo v té době, možná díky i soustředěnému odporu veřejnosti a zástupců obcí, tuto americkou společnost odradit a nakonec k průzkumným vrtům nedošlo. A možná bychom se to tehdy ani nedozvěděli jako starostové, protože to šlo vlastně přes životní prostředí, což je výkon státní správy, a jenom díky tomu, že se stala někde v Hradci na odloučeném pracovišti Ministerstva životního prostředí chyba, tak se na to přišlo. Nicméně pak vývoj nám dal za pravdu v tom, že Česká republika nebude dále středem zájmu těchto potenciálních investorů v této oblasti, protože se ukázalo, že jejich představy jsou přehnané.

Dokonce v Polsku, kde začali těžit a udělali ten průzkum, se zjistilo, že se ty společnosti sekly – pardon spletly, ať mluvím spisovně, u nás v horách se to tak říká – o desetinnou čárku. Takže ty jejich naděje se samozřejmě nevyplnily. A nás skutečně zarazilo to, že jsme museli vyvinout velké úsilí, abychom tomu průzkumu zabránili. Což se nakonec podařilo.

V současné době, pokud mě paměť neklame, nikde tyto průzkumy nehrozí. Takže to nevidím jako aktuální záležitost. Nakonec všichni jsme poučeni po tom prvním náporu. A možná řeknu jednu kacířskou myšlenku – už jsme to tady sice jednou zamítli, ale... Víte, já nemám rád, když říkáme už dopředu, že některé metody prostě zakážeme a možná se pak do budoucna budeme horko těžko k nim vracet a budeme

zase říkat něco jiného. Protože všechno má svůj vývoj. I to takzvané frakování musí podle mě projít určitým vývojem do budoucna. A rozhodně bych nevyjmenovával dopředu, co se tady nesmí, na tomto území. Nakonec je tady nějaká energetická politika státu. Pokud je to v souladu, nebo v nesouladu, tak samozřejmě podle toho se to bude řešit.

Takže samozřejmě nenavrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení jako možná někdo jiný, jenom z ohledu na kolegu a kolegyně ze spřátelené strany. Ale považuji tento návrh zákona za zcela nadbytečný, a když ho neschválíme, tak se vůbec nic nestane. Nakonec nejsme v zájmovém území těžby břídlíčkových plynů. A opravdu tyhle speciální návrhy jsou velmi problematické. Příště přijde nějaká jiná metoda a zase se tady k tomu budeme vracet. Myslím si, že takhle bychom postupovat neměli. Horní zákon je přiměřeně kvalitní. Myslím si, že se s ním dá pracovat a že máme dost zákonných prostředků na to, abychom se ubránili těmto nežádoucím aktivitám. Toť vše. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi. A i zpravodaje s přednostním právem předběhne jeho stranický kolega s faktickou poznámkou. Slovo má pan poslanec Josef Hájek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Hájek: Dobrý podvečer, kolegyně, kolegové, pane předsedající. Téma hornictví – a bylo by z mé strany nekorektní, kdybych se k tomu nevyjádřil. Budu velmi stručný. Velmi mě potěšila slova Ivana. Myslím, že to řekl velmi pragmaticky a věcně. Překvapila mě iniciativa kolegů z TOP 09, protože ti jsou především podepsáni pod tímto návrhem. Nedávno tady hovořili o seznamu nesvobod. Myslím si, že je to také určitá forma nesvobody v používání dobývacích metod.

Pokud bych se chtěl vyjádřit jasně, věcně. Hydraulické štěpení, které navrhuji v horním zákoně zakázat, se dneska běžně používá. Používá se to pro intenzifikaci těžby na jižní Moravě, používá se to pro získávání geotermální energie. Protože hydraulické štěpení a frakování je rozdíl. Hydraulické štěpení je vtlačování média do horniny a frakování je to, že se tam ještě přidává chemikálie, která snižuje viskozitu. Takže když zakážete obecně hydraulické štěpení, tak zakážete i tu klasickou metodu, kdy vháníte pouze vodu pod tlakem do vrtu. A to je myslím špatně. To je, jako bychom zakázali vařit tureckou kávu, protože někde do té turecké kávy přidávají ještě umělé sladidlo, které vyvolává rakovinu.

Takže z mého pohledu nesouhlasím s tímto návrhem a budu navrhopvat zamítnout tento návrh již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hájkovi. A nyní faktická poznámka pana poslance Michala Kučery. A pak konečně pan zpravodaj.

Poslanec Michal Kučera: Musím tady zareagovat na slova svého předřečníka pana poslance Hájka. Mrzí mě, že ten návrh zákona nečetl, nebo ho možná četl a neporozuměl mu dobře, a že se tady odvolává na metody, které se používají na jižní Moravě. Samozřejmě s tím souhlasím. Ty metody se skutečně budou používat dál, i když tohleto schválíme.

Dovolím si citovat z návrhu zákona: "Při průzkumu a dobývání nekonvenčního zemního plynu, například břidlicového plynu, je zakázáno používání technologie hydraulického štěpení hornin." To znamená, my tuto technologii zakazujeme pouze pro dobývání nekonvenčního zemního plynu. To znamená břidlicového plynu. Nezakazujeme ji samozřejmě, pokud se používá v nějakých modifikacích při jiném způsobu dobývání. My ji tam samozřejmě nezakazujeme.

A to je celá řada chyb, prosím pěkně, která se táhne jako červená nit. A mě mrzí, že s tím chodí i kolegové z oboru hornického, s těmito chybami, které jim neustále opakují. Chci třeba zmínit, že ve vládní důvodové zprávě se uvádí, že návrh rovněž trpí legislativně technickými nedostatky, z nichž za nejpodstatnější vláda považuje použití pojmu nekonvenční zemní plyn. Údajně toto není známo. Chci tady ukázat odbornou studii pro náměstka ministra životního prostředí Ivo Hlaváče, ředitele sekce technické ochrany přírody, ze dne 20. 4. 2011 – Nekonvenční zemní plyn z břidlic, odpovědný řešitel dr. Dvořáková, spoluautoři dr. Franců, dr. Pešava, dr. Bohdan Hříbek, dr. Sitenský a tak dále, kde se přímo říká: "Nekonvenční zemní plyn z břidlic je novou formou fosilního zdroje energie. Jeho těžba se stala nejrychleji rostoucí těžarskou aktivitou." A tak dále. Kde se dále vymezují základní pojmy. Co to znamená konvenční ložiska plynu a co znamenají ložiska nekonvenčního plynu. V této studii se jasně používá pojem nekonvenční ložisko plynu. Ačkoliv vládní důvodová zpráva říká, že tento pojem vůbec nezná. To znamená –

Mistopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce. (Děkuji.)

Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Laudát. Pak se konečně dostane na přednostní právo zpravodaje. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, trochu mě překvapují slova koalice, co tady zaznělo. Protože vy chrlíte jeden zákon za druhým, kde jsou téměř výčetové věci, které jsou zakázány, i když tvrdíte, že to tak nehrozí a podobně. My jsme reagovali na nějakou situaci, která už tady byla, a nikdy nemůžeme s jistotou tvrdit, že byla první. Respektive, byla první, ale že byla poslední.

Nevím, co je důležitější, než abychom dávali občanům jistotu. Jistotu toho, že na jejich domovy, pokud to není kriticky nezbytně nutné, nikdo nesáhne. Ale to pro tu část lidí, která bez mrknutí oka podpoří prolomení limitů uhlí, které je dneska velmi levné a není problém ho nakoupit na světových trzích – tak přesto vy chcete lidem tu jistotu brát. Nechápu, proč nemůže do zákona přibýt jedna zmínka, že něco je u nás zakázáno, aby to nikdo ani nezkoušel.

Když jsem slyšel tehdy ty debaty – a pamatuji si, jak vystupovali zástupci Ministerstva průmyslu a obchodu. To bylo na nějakém veřejném slyšení s občany. To bylo klasické vodění za nos, nezlobte se na mě.

Co se týká postoje ODS. V tom my se skutečně lišíme. Jsme asi zajedno, že chceme svobodu občanů. Ale když se budete zabývat spontánními procesy v postmoderních společnostech, dojdete ke kategorii zodpovědný individualismus, nezodpovědný individualismus. Netvrdím o politice ODS, že prosazuje nezodpovědný individualismus. Ale my tu zodpovědnost v ochraně životního prostředí máme přece jenom posunutou někam dále.

Sami se poslední dobou zabýváme tím, že naší republiče hrozí sucho. Bavíme se o ochraně vod. A vy tady nechcete drobně změnit zákon, aby byla jistota, že se tak nestane. A tyto metody ohrožují podzemní vody –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Už vám skončil čas k faktické poznámce, pane kolego. Ještě faktická poznámka pana poslance Kučery.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Navážu na kolegu Laudátu. Tato novela zákona přináší jistotu v ochraně podzemních vod. A mě skutečně velmi mrzí, že jsou tady kolegové, kteří tohleto dokážou zpochybnit. Že jim nestojí za to, abychom podzemní vody chránili.

Chci říct jednu zásadní věc. Tady totiž nejde pouze o tuto dobývací metodu. Tady jde o to, že ten samotný průzkum, ty průzkumné vrty se dělají stejnou technologií, jakou se provádí to dobývání. To znamená, ta hydraulická kapalina se tlačí do vrtu už při tom samotném průzkumu. To znamená, že to, že nedojde k povolení těžby, je jedna věc. Druhá věc je ta, že ke kontaminaci spodních vod může dojít i při průzkumu.

Zapomínáme tady na podzemní zplyňování uhlí, které je tady taky zmíněno. Chtěl bych říct zejména těm, co jsou zástupci Středočeského kraje, že mezi Mělníkem a Benátkami nad Jizerou –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, i vás přeruším, protože i když vám ještě neuplynula doba k faktické poznámce, nevyužil jste ji, abyste požádal Sněmovnu o prodloužení lhůty jednání Poslanecké sněmovny do jednadvaceti. A protože jednáme o zákonu, nezbývá mi než dodržet jednací řád a přerušit dnešní jednání.

Pokračovat budeme zítra v 9 hodin ráno, a to blokem třetích čtení – body 154, 155, to znamená zákon o drahách a úřad, který se týká dopravní infrastruktury, je to záležitost, která se týká našeho vztahu s Evropskou unií. Dalším bodem by byl bod 128, 224, 225 a potom dále blok prvních čtení.

Přeji vám hezký večer a těším se s vámi zítra na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. července 2016
Přítomno: 184 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, hezké dobré ráno, milé kolegyně, milí kolegové. Zahajuji další jednací den 48. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan předseda Jan Hamáček, paní poslankyně Margita Balaščíková od 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Ondřej Benešík z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Adolf Beznoska do 11 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Robin Böhnisch bez udání důvodu, pan poslanec René Číp ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Farský z osobních důvodů, paní poslankyně Jitka Chalánková z osobních důvodů, pan poslanec Miloslav Janulík z osobních důvodů, pan poslanec David Kádner z rodinných důvodů, paní poslankyně Radka Maxová od 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Miroslava Němcová bez udání důvodu, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Zbyněk Stanjura z osobních důvodů, pan poslanec Bohuslav Svoboda z osobních důvodů a pan poslanec Jiří Zemánek z odpoledního jednání z pracovních důvodů.

Náhradní kartu číslo 3 má pan poslanec Jeroným Tejc.

Dále o omluvení požádali tito členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka od 14 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Dienstbier z pracovních důvodů, pan ministr Jan Mládek z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, pan ministr Robert Pelikán z pracovních důvodů a paní ministryně Kateřina Valachová z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme body z bloku třetích čtení, u kterých jsou již splněny zákonné lhůty, to jsou body 154 a 155. Poté projednáme body v tomto pořadí: 128, 224, 223 a 225. A připomínám, že na 12.45 máme pevně zařazený bod 187. Dále by následovaly body z bloku prvního čtení, zákony podle schváleného pořadí.

Ptám se, jestli někdo má nějaký návrh k pořadu schůze. Jestliže nikdo nemá žádný návrh k pořadu schůze, tak dnešní jednání zahájíme bodem

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb.,
o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 608/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan ministr dopravy Dan Ťok a také zpravodaj garančního hospodářského výboru pan poslanec Martin Kolovratník.

(Hluk v sále se snaží ztišit sami poslanci: Ššššš.)

No klid je pouze jeden problém. Druhý problém je ten zpravodaj hospodářského – a už ho vidím. Děkuji, pane zpravodaji.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 608/3, který vám byl doručen dne 2. června 2016. Usnesení garančního hospodářského výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 608/4.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předmětem předloženého návrhu zákona o dráhách je zejména zajištění transpozice evropské směrnice o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru. Tento návrh byl již představován a podrobně projednáván jak na plénu Poslanecké sněmovny, tak v hospodářském výboru a podvýboru pro dopravu. Dovolte mi tedy pouze stručný úvod.

Předložený vládní návrh zasahuje do řady oblastí zákona o dráhách, ať už dílčím, nebo uceleným způsobem. Mezi nejpodstatnější oblasti dotčené novelizace patří kategorizace drah a vymezení přístupu na jednotlivé kategorie drah, zejména vleček; nová úprava provozování zařízení služeb upravující práva a povinnosti provozovatelů těchto zařízení a dopravců využívajících služby v nich; nové znění úpravy udílení licencí pro provozování drážní dopravy; nová úprava přidělování kapacity dráhy včetně možnosti posuzování ohrožení hospodářské vyváženosti drážní dopravy provozované na základě smlouvy o veřejných službách; za páté úprava působnosti a postupu drážní inspekce při šetření mimořádných událostí.

Vedle výše uvedených témat obsahuje návrh změny i v oblasti správního trestání a organizace státní správy v oblasti drah, zejména v souvislosti s navrhovaným zřízením Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře. Dále některé dílčí vnitrostátní úpravy, zejména v oblasti kácení dřevin podél drah a stavby drah.

K návrhu byla vznesena řada pozměňovacích návrhů. Stanovisko Ministerstva dopravy k nim je v zásadě shodné se stanoviskem garančního hospodářského výboru, až na dvě výjimky. Na rozdíl od hospodářského výboru Ministerstvo dopravy nepodporuje přijetí pozměňovacího návrhu paní poslankyně Matušovské označovaného jako C5. Tento pozměňovací návrh vkládá do zákona o dráhách nový § 46s obsahující zejména povinnost provozovatele dráhy a dopravce užívat při školení určitých kategorií zaměstnanců osob akreditovaných Ministerstvem dopravy.

Tato úprava dle našeho názoru nepovede ke zvýšení bezpečnosti provozu na dráhách a bude navyšovat náklady provozovatelů drah a dopravců.

Odchylně od hospodářského výboru dále Ministerstvo dopravy nepodporuje přijetí souboru pozměňovacích návrhů pana poslance Birkeho označených písmenem H. Jde o soubor vstupů do zákona o dráhách a zákona o ochraně přírody a krajiny, jejichž cílem je vyjmout kácení dřevin v okolí dráhy z působnosti zákona o ochraně přírody a krajiny, tedy z působnosti orgánů ochrany přírody a krajiny. Zde rozhodně není sporu o tom, že stávající režim předběžného povolování kácení dřevin v okolí drah není vhodný, je časově a administrativně náročný a ztěžuje operativní reakci v případě ohrožení. Vládní návrh v této oblasti ovšem obsahuje změny, které mění režim kácení z povolenacího na ohlašovací a zároveň významně v této oblasti posilují kompetence drážního úřadu a hlediska bezpečnosti provozu dráhy. Jedná se o změny dohodnuté a odsouhlasené Ministerstvem dopravy a Ministerstvem životního prostředí. Jsou výsledkem poměrně obsáhlých diskusí a dovolte mi vás v této oblasti požádat o podporu znění vládního návrhu. V ostatních jsou stanoviska Ministerstva dopravy k pozměňovacím návrhům shodná se stanovisky garančního hospodářského výboru.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh, který vláda předložila Poslanecké sněmovně, je výsledkem dlouhé a velmi usilovné práce, četných jednání s dotčenými subjekty i orgány veřejné správy a je nezbytný z hlediska implementace práva Evropské unie, obsahuje ale i řešení vnitrostátních problémů v oblasti drážní dopravy. Dovolte mi tedy požádat vás o jeho přijetí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní otvíráme rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pan poslanec Šidlo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, já jenom stručně navážu na pana ministra. Bohužel moje dlouhodobě plánovaná operace a potom pooperační stav mi nedovolil se zúčastnit celého legislativního procesu, takže zpravodajování převzal, a děkuji mu za to, kolega Kolovratník. A ten proces byl trošičku poznamenán tím, že zpravodaj z opoziční strany měl trochu jiné názory než zpravodaj z koaliční.

Pan ministr tady zdůvodňoval a dával informaci postojů Ministerstva dopravy k pozměňovacím návrhům pod písmenem C uvedeným pod Květou Matušovskou. To jsou tedy pozměňovací návrhy moje, které jsem s odbornou veřejností prokonzultoval a připravil už k projednání hospodářského výboru, ale tam jsem neuspěl díky stanovisku Ministerstva dopravy, tak jsem to znovu zkusil ve druhém čtení, ale můj pooperační stav donutil – a děkuji za to Květě Matušovské, že se k tomu přihlásila a bylo možno je dostat na jednání do třetího čtení.

Chci k tomu říci jenom jednu podstatnou věc. Rozumím tomu, že pan ministr nechce odstoupit od vládní předlohy, jak ji navrhl. Já to chápu, já to respektuji. Ale provoz a praxe, která je realizována na železnicích České republiky, vyžaduje dílčí změny. Konkrétně to, o čem tady hovořil, pozměňovací návrh ke vzdělávání a

prokazování odborné způsobilosti, si myslím, že je přímo namístě, protože jsme měli v minulosti několik nehod a ve velice blízké minulosti i s tragickými následky, které svědčí o tom, že jednotlivé subjekty, které se pohybují jako dopravci na dopravní cestě, neznají a neumějí naplňovat ani oni sami jako jejich jednatelé a představitelé, tak jejich zaměstnanci, jednotlivá ustanovení dopravních a provozních předpisů, které jsou pro železnici závazné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Dopravní a provozní předpisy této Sněmovny velí k tomu, aby tady byl klid, když mluví jiný poslanec. Proto prosím, aby ti, kteří vedou hovory, přenesli své hovory do kuloárů, a vy pokračujte, až se sál ztiší. Děkuji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji, pane místopředsedo. Já mám dost silný hlas, ale ani na železnici nebylo zvykem, když jsem mluvil, aby někdo hlučil, takže bude dobré, když vyslechnete odborné stanovisko a uslyšíte názor z praxe.

Takže já bych vás moc požádal – je to v podstatě na poslední chvíli, ale do třetího čtení se to hodí –, pokud jste si přečetli podrobně obsah pozměňovacích návrhů pod písmenem C, moc bych požádal o jejich podporu, protože svým způsobem vytvoříme mnohem lepší a komfortnější prostředí pro to, aby železnice v České republice mohla fungovat podle jasných pravidel a za předpokladu přípravy zaměstnanců k vysoké bezpečnosti práce. Pokud to neuděláme, ta slavná liberalizace, která zde probíhá již 26 let, se dostává i do pracovní morálky zaměstnanců, protože nejsou ochotni dodržovat jednotlivá ustanovení drážních předpisů. A my tady ještě tu věc rozvolníme takovým způsobem, že nové dopravní subjekty, které se na dopravní cestě pohybují, dokonce nemají ani žádnou povinnost se takto chovat.

Takže já ještě jednou plěduji za to, zda byste mohli podpořit pozměňovací návrhy pod písmenem C, které svým způsobem řeší i otázku vztahu k nově vznikajícímu regulátorovi, tedy úřadu, který má být regulátorem přístupu k dopravní cestě. Jsem přesvědčen o tom, že pokud postavíme zákon a vznik úřadu na té trojnožce, to znamená železnice, letecká doprava nebo letiště a k tomu ještě elektronické mytné, tak sami po zkušenostech s vývojem u elektronického mytného vidíte, že to není jednoduchá problematika, a železnice je tak rozsáhlou aktivitou a činností v České republice v rámci dopravního sektoru, že si myslím, že si zaslouží samostatný úřad. I tam na to je pamatováno. Takže bych ještě jednou moc požádal o to, zda byste mohli podpořit ve třetím čtení pozměňovací návrhy pod písmenem C.

Jinak vyjádření hospodářského výboru – úplně poslední poznámka. Pan zpravodaj, jak jsem na začátku uvedl, je poslancem za vládní koalici, a když jsme projednávali stanoviska garančního výboru, tak ve většině případů se přiklonil ke stanovisku ministerstva. Já mu to vůbec nemám za zlé, je to i logické, ale určitě kdybych zůstal zpravodajem já, tak tato stanoviska nebyla zpravodajem řečena a možná i hospodářský výbor vytvořil panu ministrovi větší problém v tom, že by tady zdůvodňoval, proč nepodporoval více bodů v jednotlivých pozměňovacích návrzích.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šidlovi. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobré dopoledne. Já se teď hlásím do rozpravy ještě před tím momentem, kdy tady budu vystupovat v roli zpravodaje hospodářského výboru, to znamená v tuto chvíli za sebe coby člena hospodářského výboru a místopředsedy tohoto výboru, a vrátím se k debatě o tomto zákonu v posledním čtení nebo projednávání na hospodářském výboru. Pan kolega Karel Šidlo ví, že v řadě věcí se shodneme a spolupracujeme. Já to určitě necítím tak, že jsem tam působil v roli zpravodaje koaličního, a proto jsem slepě šel podle not nebo návrhu Ministerstva dopravy. Diskuse na hospodářském výboru byla poměrně obsáhlá, řekl bych nepolitická a odborná.

Vás, kolegyně a kolegové, chci u tohoto bodu poprosit také o pozornost, resp. zamyšlení a případnou podporu. Ono je to vlastně celkem jednoduché, protože v té sérii pozměňovacích návrhů, pod kterými je podepsána Květa Matušovská, ale původním autorem byl pan poslanec Karel Šidlo, jsou to návrhy C1 až C10, tak je tam téměř stoprocentní shoda ministerstva s garančním výborem, a je to tedy shoda nedoporučující, pouze ten jediný rozdíl, ten jediný, nechci říci sporný, odlišný moment je pozměňovací návrh pod číslem C5. Ten bych i já osobně, byť s ním ministerstvo nesouhlasí, tak garanční výbor s ním souhlasí, a právě C5 bych i já osobně rád podpořil a poprosil vás o podporu, nebo bych se rád přimluvil jménem poslance Šidla za podporu právě tohoto pozměňovacího návrhu. On poměrně rozsáhlejší a propracovaným způsobem zavádí přísnější podmínky pro odbornou způsobilost zaměstnanců zajišťujících provozování dráhy a drážní dopravy.

Sami i jako laici, neodborníci na dopravu, jistě dobře víte, že na železnici se pohybuje čím dál více soukromých subjektů, ať to jsou soukromí dopravci na hlavních koridorech, nebo na regionálních tratích, a opravdu z praxe ty informace jsou vážné. Strojvůdci často mají pracovní smlouvy podepsané se dvěma společnostmi, se dvěma firmami, nedodržují předpisy, co se týká bezpečnostních přestávek, školení atd., a právě tento návrh pod označením C5 by měl tuto situaci o něco zpřísnit a vylepšit. Podporu zakončím jedinou větou: Jde o lidské životy a věřím, že bychom to neměli brát na lehkou váhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, případně pana zpravodaje. Není zájem.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim své stanovisko. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Procedura je nakonec poměrně obsáhlejší, protože návrhů se sešlo větší množství. Hospodářský výbor je projednal na

své 39. schůzi 8. června. Návrh procedury je následující. Jak jsme zvyklí, rozdělili jsme společně se sněmovní legislativou pozměňovací návrhy do logických celků, které spolu souvisí.

Nejdříve tedy navrhujeme hlasovat jedním hlasováním pozměňovací návrhy A1, A3 a A4. – Ještě se omlouvám, pod písmenem A jsou označeny pozměňovací návrhy hospodářského výboru.

Dále jedním hlasováním A2 a A13. Pokud toto bude přijato, tak se stává nehlasovatelnou legislativní úprava F7.2.

Dále je navrženo hlasovat o pozměňovacím návrhu A5 ve variantě 1. Pokud bude odsouhlaseno, je nehlasovatelnou varianta 2, pokud by varianta 1 nebyla přijata, tak hlasovat o variantě 2.

Čtvrté hlasování – jsme stále v hospodářském výboru – jedním hlasováním A6 až A9.

Dále A10 až A12.

Šestým hlasováním je první pozměňovací návrh poslance Bartošky (správně Bartoška) B1.

Další hlasování – poslanec Bartoška (Bartošek), B2.

Pod písmenem C přichází série oněch pozměňovacích návrhů s podpisem kolegyň Matušovské a autorstvím poslance Šidla. Jedno hlasování C1, C9 a C10 a potom samostatně po jednom hlasování C2, C3, C4, C5, C6, C7 a C8.

Pod písmenem G se nachází pozměňovací návrh poslance Františka Laudáta. Pokud by byl přijat, jsou nehlasovatelné návrhy D1 a D2 poslance Pletichy.

Pokud by návrh Františka Laudáta nebyl přijat, pod číslem 17 navrhujeme hlasování o návrhu pana poslance Pletichy označeném písmenem D1. Podotýkáme po dohodě s legislativou, že pozměňovací návrh pana poslance Pletichy pod písmenem D2 je pro nejasnost vložení textu nehlasovatelný.

Osmnácté hlasování je poslanec Foldyna E1. Dále hlasování Foldyna E2.

Pod písmenem F jsou skryty pozměňovací návrhy moje, tedy poslance Kolovratníka, a bylo by to samostatné hlasování pro F1, samostatné pro F2. Poté dohromady F3, F4 a F5. Dále samostatné F6, F7.1.

Poté přicházíme k písmenu H, což je skupina pozměňovacích návrhů pana poslance Birkeho. Jedno hlasování H1 až H11.

Poté navrhujeme hlasovat návrh zákona jako celek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, jestli chce někdo něco doplnit k proceduře či navrhnout jiný návrh procedury. Není tomu tak. Odhlásím vás tedy všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 187. Přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 154, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za vyslovení souhlasu s procedurou. Nyní tedy prosím hlasování o sérii pozměňovacích návrhů z hospodářského výboru, které budou označeny pod písmenem A v souladu s procedurou. První hlasování je o návrzích A1, A3 a A4.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k A1, A3 a A4? (Doporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Garanční výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrzích A1, A3 a A4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 188. Přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 156, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní prosím hlasování o pozměňovacích návrzích A2 a A13.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrzích A2 a A13. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 189. Přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 158, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tím je nehlasovatelná legislativně technická úprava F7.2, která byla právě zde obsažena.

Nyní prosím hlasovat pro pozměňovací návrhy hospodářského výboru A5 a to ve variantě 1.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučuji ve variantě 1.) Stanovisko garančního výboru? (Také doporučující.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu A5 varianta 1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 190. Přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro je rovněž 160 poslankyň a poslanců. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Tím už je nehlasovatelná varianta 2, s kterou jsme se tímto vypořádali. Takže děkuji.

A nyní prosím hlasování o pozměňovacích návrzích hospodářského výboru pod písmenem A6 až A9.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také doporučuji.)

Zahajuji hlasování o návrzích A6 až A9. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 191. Přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 127, proti 30. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní se vypořádáme s posledními návrhy z hospodářského výboru. A je to A10 až A12 jedním hlasováním.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko garančního výboru? (Také souhlasné.)

Zahajuji hlasování o návrzích A10 až A12. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 192. Přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 158, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní jsme se tedy vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy, které v legislativním procesu připravil hospodářský výbor, a nyní pod jednotlivými písmeny z druhého čtení naše pozměňovací návrhy a návrhy našich kolegů.

Pod písmenem B jsou dva návrhy pana místopředsedy Sněmovny Bartošky. Týkají se upřesnění vůle vlastníka dráhy, zda požádá o zařazení regionálních drah do nových kategorií. Prosím nejdřív písmeno B1.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jenom, abychom nekomolili jména kolegů. Ctěný pan místopředseda se jmenuje Bartošek. Takže je to kolegy Bartoška! (Poslanec Kolovratník děkuje za upozornění.)

Stanovisko pana ministra prosím? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Garanční výbor bod B1 také nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu B1 pana kolegy Bartoška. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 193. Přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 49, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Došlo mi, že nedávno skončil Karlovarský festival, tak to je možná to vysvětlení k onomu jménu, k té úpravě.

A nyní B2. Je to druhý pozměňovací návrh pana poslance Bartoška.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra prosím. (Doporučuji.) Stanovisko garančního výboru. (Také doporučuje.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu B2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 194. Přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 157, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkujeme. Nyní se přesuneme ke skupině návrhů pod písmenem C. Už tady v rozpravě byly diskutovány. První hlasování je společně pro C1, C9 a C10.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k pozměňovacím návrhům C1, C9 a C10? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrzích C1, C9 a C10. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 195. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 39, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní pozměňovací návrh pod písmenem C2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrhu C2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 196. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 36, proti 114. Ani tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Dále pozměňovací návrh pod písmenem C3.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu C3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 197. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 38, proti 112. Návrh nebyl přijat.

Dostáváme se k návrhu C4. (Zpravodaj: Ano.)

Stanovisko pana ministra? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také nedoporučuje.)

Zahajují hlasování o pozměňovacím návrhu C4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 198. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 38, proti 110. Ani tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní již diskutovaný pozměňovací návrh C5, kde je tedy nesoulad mezi ministerstvem a garančním výborem. Týká se onoho zpřísnění podmínek pro odbornou způsobilost zaměstnanců na dráze a v drážní dopravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Doporučuje.)

Zahajují hlasování o pozměňovacím návrhu C5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 199, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 106, proti 42, návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní pozměňovací návrh C6.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také nedoporučuje.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu C6. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to jubilejní hlasování 200, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 43, proti 106, návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní pozměňovací návrh C7.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Také doporučující.)

Zahajují hlasování o pozměňovacím návrhu C7. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 201, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 159, proti 1, návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: A nyní poslední ze série návrhů pod písmenem C a je to C8.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučující. Promiňte. Nedoporučující. Pardon.) Pan ministr nedoporučuje C8. Garanční výbor? (Chci se pro jistotu zeptat, protože tam je shoda. Garanční výbor také nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování o C8. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 202, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 40, proti 114, návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní přicházíme k pozměňovacímu návrhu pana poslance Laudáta, který je označen pod písmenem G.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Garanční výbor také doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrhu pana kolegy Laudáta pod písmenem G. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 203, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 161, proti žádný, návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Konstatuji, že tím nebudeme hlasovat o pozměňovacích návrzích poslance Pletichy, které byly označeny pod písmeny D1 a D2, protože ten nyní přijatý poslanec Laudáta v jiné, lepší formulaci obsahuje to samé.

Nyní tedy přecházíme k dalším pozměňovacím návrhům, jsou označeny písmenem E, jsou dva a autorem je pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nejprve tedy budeme hlasovat o E1.

Poslanec Martin Kolovratník: Omlouvám se. E1 jako první.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k E1? (Doporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Garanční výbor E1 také doporučuje. Je to úprava výše přiřázky, kterou stanoví dopravce.)

Zahajuji hlasování o E1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 204, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 158, proti žádný, návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní pozměňovací návrh poslance Foldyny pod písmenem E2, který zpřesňuje, resp. mění definici souvisle zastaveného území v obcích.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování o E2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 205, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 16, proti 90, návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A nyní série pozměňovacích návrhů pod písmenem F, pod jejichž autorstvím jsem podepsán já. Jako první budeme hlasovat F1.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Garanční výbor také nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování o F1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 206, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 2, proti 130, návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní pozměňovací návrh pod písmenem F2. Nové stanovení cen za služba a za trakční energii.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také doporučuje.)

Zahájil jsem hlasování o F2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 207, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 123, proti žádný, návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní jedním hlasováním série F3, F4 a F5. Všechny pozměňovací návrhy se týkají zprášení ustanovení ohledně mimořádných událostí na dráze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také doporučuje.)

Zahájil jsem hlasování o F3, F4 a F5. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 208, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 159, proti žádný, návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní pozměňovací návrh F6 týkající se pojišťování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Garanční výbor také nedoporučuje.)

Zahájil jsem hlasování o F6. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 209, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 34, proti 117, návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní pozměňovací návrh pod písmenem F7, a je to pouze F7.1, legislativně technická úprava.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Také doporučuje.)

Zahájil jsem hlasování o F7.1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 210, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 130, proti žádný, návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. F7.2 je nehlasovatelný, protože již byl vypořádán v předchozím hlasování, a z těch poslaneckých návrhů máme poslední hlasování o skupině návrhů pana poslance Birkeho, označeno pod písmenem H, a je to série H1 až H11. Celá tato série se týká nového nastavení, už o tom bylo tady hovořeno, diskutováno, systému, jestli mohou nebo nemohou pracovníci SŽDC zacházet s dřevinami a zelení na úseku dráhy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Garanční výbor má doporučující stanovisko.)

Zahájil jsem hlasování o návrzích H1 až H11. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 211, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 82, proti 46, návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Pokud tedy k hlasování nejsou žádné námitky, nebo k proceduře, tak zbývá poslední hlasování a je to hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O všech návrzích tedy bylo hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 608, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko pana ministra? K návrhu jako celku. (Doporučuji.) Stanovisko garančního výboru? (Garanční výbor také doporučuje.)

Zahajují hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 212, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 120, proti žádný, s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji za spolupráci.

Mám tady ještě dvě omluvy. Pardon, jednu omluvu. Pan poslanec Jaroslav Kláška se omlouvá dnes do 9.50 z osobních důvodů.

Přikročíme k dalšímu bodu našeho jednání a je to

155.

Vládní návrh zákona o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře /sněmovní tisk 609/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr dopravy Dan Ťok i zpravodaj garančního hospodářského výboru pan poslanec Martin Kolovratník. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 609/3, který vám byl doručen dne 31. května tohoto roku. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 609/4.

Nyní pan navrhovatel má zájem vystoupit před otevřením dopravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh zákona o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře souvisí se souběžně předloženým a před chvílí schváleným návrhem novely zákona o dráhách a implementuje rovněž právo Evropské unie. Jedná se o rozsahem nevelký návrh, jehož předmětem je zřízení nového ústředního orgánu státní správy, vymezení jeho základní kompetence a organizace. Konkrétní a podrobné vymezení působnosti a pravomoci úřadu se pak nachází v příslušných dopravních zákonech, zejména v zákoně o dráhách.

Nechci tady číst celou tu zprávu, protože si myslím, že jsme zákon ve dvou čteních už podrobně zdůvodnili. Jenom bych rád uvedl, že k vládnímu návrhu zákona byly uplatněny čtyři pozměňovací návrhy. Ministerstvo shodně s garančním hospodářským výborem podporuje pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka a naopak nepodporuje pozměňovací návrhy paní poslankyně Matušovské.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám i zde požádat o podporu a přijetí tohoto návrhu zákona, protože přímo souvisí s předchozím zákonem a jeden bez druhého nemohou být. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Otvírám rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Není o ně zájem.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel pozměňovací návrhy a sdělil nám stanovisko svého výboru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Opět děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, tento související zákon, je to sněmovní tisk 609, je poměrně zásadní, co se týká drážní dopravy jako takové. Pokud se o tu problematiku zajímáte, skutečně vznikne nový úřad, nový státní úřad, který se stane oním regulátorem na železnici. Víte, že proběhla jak tady na plénu, tak v hospodářském výboru řada debat o tom, jakou cestou se vydat. Nakonec jsme došli ke shodě a k souladu.

Co se týká pozměňovacích návrhů, procedura je velmi jednoduchá a krátká. Hospodářský výbor i tento zákon projednal 8. června. Navrhuje hlasovat nejdříve o pozměňovacím návrhu pod písmenem A, poté o pozměňovacích návrzích dohromady B1 a B2. Dále samotné hlasování pro B3 a konečně čtvrté hlasování – budou to tedy pouze čtyři hlasování – o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, jestli někdo má nějaké výhrady či jiné návrhy k proceduře. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o proceduře.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 213, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro 155, proti žádný. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže můžeme přistoupit k hlasování a prosím první hlasování pod písmenem A. Je to pozměňovací návrh můj. (Stanovisko ministra: Souhlas. Stanovisko garančního výboru: Také doporučující.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem A. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 214, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro 152, proti žádný. Návrh pod písmenem A byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní prosím hlasování o pozměňovacích návrzích B1 a B2. (Stanovisko ministra: Nedoporučuji. Stanovisko garančního výboru: Také nedoporučuje.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahájil jsem hlasování o pozměňovacích návrzích B1 a B2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 215, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro 37, proti 114. Návrh nebyl přijat

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní hlasování o pozměňovacím návrhu B3. (Stanovisko ministra: Nedoporučuji. Stanovisko garančního výboru: Také nedoporučuje.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajují hlasování o pozměňovacím návrhu B3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 216, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro 34, proti 115. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak, pane zpravodaji? (Zpravodaj souhlasí.) Budeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře, podle sněmovního tisku 609, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

(Stanovisko ministra: Doporučuji. Stanovisko garančního výboru: Doporučuje.)

Zahájil jsem hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 217 přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro 93, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

128.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o programu pracovní dovolené, podepsaná dne 7. října 2015 v Praze
/sněmovní tisk 659/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal pan ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a kolegové. Jak již tady bylo uvedeno, předkládám vám dohodu mezi Českou republikou a Chilskou republikou o programu pracovní dovolené, ta byla podepsána loni v říjnu v Praze. Podstata této dohody o pracovní dovolené je, že mladí lidé ve věku od 18 do 30 let by měli možnost díky této dohodě uskutečnit poznávací pobyt na území druhé strany. To znamená Češi v Chile, mladí Chileané v České republice, a na základě této dohody by mohli nejenom pobývat v té zemi, ale mohli by tam i maximálně po dobu jednoho roku pracovat.

Víte, že takovou dohodu máme už dnes s několika zeměmi, jako je Nový Zéland, Jižní Korea, Kanada, taky Izrael. Teď je tady předkládána podobná dohoda s Chile. Jenom pro vaši informaci, aby bylo jasné, pokud chcete dnes jet do Chile, tak můžete bez víza jet do tří měsíců na turistický pobyt. A podstata té dohody je, že tady by mohli být ti mladí od 18 do 30 let celý rok a samozřejmě by mohli také pracovat. Po uplynutí toho roku se musí vrátit, nicméně v případě této dohody mezi Chile a Českou republikou je ještě jedna věc navíc, že je možné o podobnou pracovní dovolenou žádat ještě znovu. To znamená, on se musí vrátit po tom roce, ale potom se může znovu o ni hlásit a může ji dostat. Takže tady je ještě navíc možnost vydat podobné povolení opakovaně, nejenom jednou.

Takže si myslím, kdybych to měl shrnout, že Chile je přitažlivou zemí pro Českou republiku a určitě je přitažlivé taky pro české studenty a mládež. A nemám moc pochyby, že bude zájem využívat této pracovní dohody, protože prozatím všude, kde jsme ji sjednali, tak pokud máme už zkušenost, tak se ukazuje, že to je velmi dobře užitelná nebo úspěšně používaná věc. Myslím si, že je velká šance, že podobně to bude v této dohodě mezi Chile a Českou republikou.

Nenapadá mě ještě, co by bylo zásadní k hlasování, ale myslím si, že to je v kostce podstata toho, co vám předkládám, a věřím, že ve Sněmovně na tom najdeme jasnou shodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím pana zpravodaje zahraničního výboru, pana zpravodaje Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 659/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych přednesl usnesení zahraničního výboru z 24. schůze ze dne 30. března 2016 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o programu pracovní dovolené, podepsaná dne 7. října 2015 v Praze.

Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí Ing. Miloslava Staška, zpravodajské zprávě poslance Pavla Holíka a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Chilskou republikou o programu pracovní dovolené podepsané dne 7. října 2015 v Praze, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil

předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Pan poslanec Klaška má náhradní kartu číslo 13. Ještě sdělím jednu omluvu. Pan poslanec Radek Vondráček se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny z rodinných důvodů.

Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení, které navrhl zahraniční výbor a přednesl pan zpravodaj. Odhlásím vás všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o usnesení zahraničního výboru, tak jak jej přednesl pan zpravodaj, pan poslanec Pavel Holík.

Zahajuji hlasování o návrhu usnesení. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 218, přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro 141, proti jeden. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

224.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 752/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych tady stručně připomenul, že hlavním cílem tohoto návrhu je transpozice nové směrnice Evropské unie proti praní peněz a financování terorismu, která byla přijata v květnu 2015. Implementační lhůta je červen 2017. Nicméně v souvislosti s teroristickými útoky vyzvala Evropská komise ve svém akčním plánu pro zesílení boje proti financování terorismu, aby ji státy implementovaly nejpozději do konce roku 2016.

Hlavními změnami v systému opatření proti praní peněz a financování terorismu jsou: zavedení principu hodnocení rizik do všech stupňů systému boje proti praní peněz a financování terorismu, snížení částky hotovostní platby, při níž musí každý podnikatel identifikovat svého klienta, zahrnutí téměř všech druhů provozovatelů hazardních her mezi povinné osoby a v neposlední řadě zřízení rejstříku skutečných majitelů právnických osob.

Ještě bych rád krátce zareagoval na diskusi, která probíhala v rámci prvního čtení, konkrétně na problematiku politicky exponovaných osob. Politicky exponovanou osobou je osoba ve významné veřejné funkci s celostátním nebo regionálním významem, což pochopitelně není běžný úředník, byť na stranickém sekretariátu nebo na ministerstvu. V příslušném ustanovení návrhu uvedený výčet funkcí je demonstrativní a je zde uveden pouze pro základní orientaci, přičemž musí zohledňovat mezinárodní přesah této definice. Předkladatel vzhledem ke komplikovanosti této problematiky předpokládá vydání metodického pokynu vycházejícího z Giddens FATF, ve kterém bude přesněji a podrobněji specifikováno, které konkrétní funkce jsou tímto ustanovením pokryty. V této metodice je možné zohlednit rovněž připomínky, které zazněly v rámci prvního čtení.

Rozpočtový výbor jako garanční návrh doporučil ke schválení. Dovoluji si vás proto požádat o podporu návrhu při dalším projednávání. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisk 752/1 a 2. Nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Karla Fiedlera, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Po zprávě předkladatele, která byla poměrně kompaktní a sdělila vše podstatné a potřebné k této novele, kterou projednáváme, mohu sdělit to, že i na půdě rozpočtového výboru, který projednával tento sněmovní tisk jako garanční výbor, nebyly zásadní připomínky a výhrady k tomuto, a předložené pozměňovací návrhy, které byly doručeny rozpočtovému výboru, podpořil. V tuto chvíli jsou k tomuto sněmovnímu tisku 752 kromě pozměňovacích návrhů, které doporučil rozpočtový výbor, v systému evidovány tři pozměňovací návrhy. Uvidíme, zda v rozpravě padne nějaký další.

Všechny tři pozměňovací návrhy, které naleznete v systému, jsou víceméně upřesňující texty, které zpřesňují výklad jednotlivých odstavců zákona tak, aby nedocházelo k nejasnému výkladu, nebo jsou na bázi legislativně technických poznámek. Předpokládám, že k těmto pozměňovacím návrhům budou přednesena stanoviska a odůvodnění v podrobné rozpravě. Prozatím děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, vážená vládo. Velmi vítám projednávání tohoto vládního návrhu zákona. V průběhu několika zasedání Parlamentního shromáždění Rady Evropy se na mne jako na vedoucí české parlamentní delegace obrátil výkonný tajemník Moneyval, výboru Rady Evropy, který se zabývá bojem proti praní špinavých peněz a proti financování terorismu. Informoval mě o skutečnosti, že téměř všechny jurisdikce kriminalizují financování terorismu jako zvláštní trestný čin a Česká republika patří jako jediná evropská země na seznam zemí s nedostatečnými opatřeními v boji proti financování terorismu.

Výbor pro hodnocení opatření na zabránění praní špinavých peněz a financování terorismu Moneyval se rozhodl uskutečnit v červnu návštěvu České republiky. V rámci této návštěvy se uskutečnil dialog mezi zástupci Moneyvalu ohledně implementace doporučení z posledního hodnocení České republiky z roku 2011. Setkali se s ministrem spravedlnosti Pelikánem, zástupcem Nejvyššího státního zastupitelství včetně nejvyššího státního zástupce Pavla Zemana, s představiteli (představitelem?) finančního analytického útvaru, který vede českou delegaci při výboru Moneyval a na půdě parlamentu s předsedou ústavně právního výboru Jeronýmem Tejcem. Obsahem jednání byla především novela trestního zákoníku, konkrétně kriminalizace financování terorismu v českém zákoníku.

Jak jsem uvedla v úvodu, mezinárodní mezivládní organizace Finanční akční výbor označil Českou republiku jako jedinou evropskou zemi na seznamu zemí s nedostatečnými opatřeními v boji proti financování terorismu.

Věřím, že tato novela přispěje také k plnění doporučení výboru Moneyval Rady Evropy z jeho čtvrté hodnotící zprávy o uplatňování opatření proti praní špinavých peněz a financování terorismu v České republice a naše země již nebude na seznamu zemí s nedostatečnými opatřeními v boji s financováním terorismu. Chtěla bych upozornit, že opatření, která by následovala vůči České republice při neplnění doporučení, by měla výrazný vliv na posuzování rizikovitosti a důvěryhodnosti naší země ze strany zahraničních společností a investorů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud nikdo takový není, obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Neeviduji návrh na vrácení zákona garančnímu výboru k novému projednání.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan zpravodaj Karel Fiedler. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Já krátce zdůvodním dva pozměňovací návrhy, které jsou do systému nahrány.

První pozměňovací návrh, který je v systému pod číslem 4692. Tak jak jsem vlastně řekl již ve svém úvodním slově, jedná se víceméně o zpřesňující termíny a upravení zákona tak, aby navazovaly na sebe jednotlivé odstavce. Zákonem č. 161/2016 Sb. byly do ustanovení podle § 11 zákona o soudních poplatcích doplněny odstavce 7 a 8, a proto musí být nově vkládaný odstavec označen jako odstavec 9.

Další změna – odůvodnění. Předmětná změna je nutná zejména z toho důvodu, že evidence skutečných majitelů není veřejným rejstříkem, avšak pro potřeby zákona o soudních poplatcích je třeba na ni tak nahlížet. Uvedené umožní také stanovit poplatek za zápis prováděný notářem v návaznosti na položku 39 sazebníku poplatků. Navrhované ustanovení má předobraz v návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a další související zákony, sněmovní tisk 642. A jím se vkládá i § 16a. Proto nové ustanovení navrhuje označit jako § 16b. Čili tímto se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 4692.

A ještě pozměňovací návrh, který je v systému pod číslem 4696, kde se jedná o vypuštění čl. 1 v bodu 134. Je to z toho důvodu, že zákon 188/2006, tj. doprovodný zákon k zákonu o hazardních hrách a zákonu o dani z hazardních her, obsahuje nové znění § 35 odst. 1 písm. b) zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Novelizační bod 134 se tak stal nadbytečným, neboť změny v něm jsou obsaženy v novele přijaté zákonem č. 188. Tímto se tedy hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod č. 4696. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Klaška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Dobrý den, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se přihlásil k pozměňujícímu návrhu, který jsem zadal do systému pod číslem sněmovního dokumentu 4695 a který reaguje na podle mého názoru malou nedokonalost, a to kolizi se čtvrtou směrnicí AML, podle níž mají členské státy zajistit, aby informace o skutečném vlastnictví byly vždy k dispozici i dalším osobám nebo organizacím, které mohou prokázat oprávněný zájem. Tyto osoby mají mít podle čtvrté směrnice AML přístup přinejmenším k informacím o jméně, měsíci a roku narození, státní příslušnosti a zemi bydliště konečného majitele a o povaze a rozsahu skutečné držené účasti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho takového nevidím. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, přít. pana zpravodaje. Není

zájem. Neeviduji také návrh na vrácení či zkrácení lhůty. Končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Pan ministr si však ještě místo ponechá (mistopředseda Babiš však odchází), protože dalším bodem našeho jednání je

223.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Bod byl přerušen v úterý 12. 7. před otevřením obecné rozpravy. (Krátká odmlka.) Tak a já se omlouvám, ale teď mi není vůbec jasné, kdo to za vládu uvede, neb tady mám přeškrtnutého ministra zemědělství Mariana Jurečku, který ještě navíc kromě toho, že je přeškrtnutý, tak není přítomný. (Domluva mimo mikrofon, že to ministr zemědělství uvedl. U stolku zpravodajů je pouze zpravodaj poslanec Kalousek.) Ano, nicméně předkládací zpráva odezněla, takže my jsme před otevřením rozpravy. Já ji tedy tímto otevírám a ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. (Poslanec Kalousek mimo mikrofon: Zpravodajská zpráva ještě nebyla.) Aha, pardon. Omlouvám se panu zpravodaji. Zazní tedy zpravodajská zpráva.

Prosím tedy pana zpravodaje pro první čtení, pana poslance Miroslava Kalouska. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Každý chápe, že vás to nutně uvedlo ve zmatek, protože předloha se týká daňové legislativy a daňovou legislativu má v každé zemi na starosti ministr financí. Nicméně v tomto případě je ministr financí především hlavním beneficentem této předlohy, tak se z toho vykroutil, a usnesení vlády ukládá zdůvodnění ministru zemědělství. A protože je také beneficentem této předlohy, tak dokonce usnesení vlády umožňuje panu premiérovi pověřit někoho jiného než oba dva beneficenty, jak pana ministra financí, tak pana ministra zemědělství. Ještě se k tomu dostaneme.

Nyní mi tedy jen dovolu, abych připomněl, že vratka ze spotřební daně z minerálních olejů, slangově nazývaná zelená nafta, byla v roce 2011 novelou zákona o spotřebních daních touto Poslaneckou sněmovnou zrušena. Byla zrušena nikoliv jako úsporné opatření. Byla zrušena jako administrativně nákladná distorze, která nepochybně vedla a vede k poměrně masivním daňovým únikům. (Ke stolku zpravodajů přichází ministr zemědělství.)

V boji proti daňovým únikům můžeme volit různé cesty. Jednu cestu nyní aplikuje vláda. Je to cesta kontroly na hraně buzerace. Je to cesta zvyšování administrativních povinností, zátěže a podezírání v podstatě každého. Jinou cestou je odstraňování výjimek, distorzí, zjednodušování a především odstraňování mezer, které k daňovým únikům vedou. Můžeme se samozřejmě ptát o to, který z těchto dvou přístupů je efektivnější. Nicméně se asi nebudeme ptát o to, že výjimky a distorze k únikům vedou. Takže je docela úsměvné, že vláda, která si boj proti daňovým

únikům vetkla do svého štítu, v okamžiku, kdy jde o benefit pro soukromé zájmy ministra financí, zejména pro Agrofert, distorze najednou nevadí, výjimky se zavádějí a zelená nafta byla touto vládou znovu slavnostně zavedena. Zavedena pro rostlinnou výrobu a my teď máme na stole předlohu, která zavádí tuto úlevu, výjimku, i pro výrobu živočišnou.

Dovolte mi, abych vás jako zpravodaj velmi stručně provedl podstatou návrhu této novely. Ministerstvo zemědělství v roce 2015 seznámilo vládu s riziky stavu živočišné výroby, nutno říct, že předkladatel se neobtěžoval s tímto zdůvodněním seznámit Poslaneckou sněmovnu, a navrhl jako řešení eliminace těchto rizik zavést vratku k tzv. zelené naftě též pro živočišnou výrobu. Sazba vratky má činit stejně jako pro rostlinnou výrobu jednotně a paušálně 4 385 korun na tisíc litrů spotřebovaných minerálních olejů v živočišné výrobě a Ministerstvo zemědělství odhaduje, že se bude týkat zhruba tisíce nových subjektů podnikajících v oblasti živočišné výroby. Pro veřejné rozpočty to bude znamenat náklad, je to bilanční nevýběr, tzn. pro veřejné rozpočty to bude znamenat ztrátu, zpracovatel vyčísluje ztrátu ve výši cca 385,3 milionu korun, z toho cca 350,2 milionu korun pro státní rozpočet a cca 35,1 milionu korun pro Státní fond dopravní infrastruktury. Propříště doporučuji předkladateli, až bude odhadovat dopad do veřejných rozpočtů a bude férově uvádět cca, aby těch čísel za tu desetinnou čárku napsal pokud možno více než jenom jedno, ono to pak vypadá mnohem věrohodněji.

Zavedení této vratky bude představovat též potřebu navýšení počtu zaměstnanců správce daně, to asi nepřehlédnete, koreluje s mou úvodní větou, že zelená nafta je administrativně náročná distorze, tedy bude potřebovat navýšení počtu zaměstnanců správce daně, což je v tomto případě Celní správa, o cca 15 zaměstnanců, ale tady už žádnou desetinnou čárku nemáme, je to na celé zaměstnance, a provozní náklady správce daně tak stoupnou o cca 1,2 milionu korun, jednorázově o cca 9,2 milionu korun.

K podstatě návrhu teď jenom konstatuji, teď nehodnotím, si dovolím říct, že nejde o žádné odborně podložené rozhodnutí, ale jde jen o politické rozhodnutí, o další státní subvenci do zemědělství z kapes daňových poplatníků ve výši tedy zhruba 400 milionů korun ročně, včetně správních nákladů. Vedle toho vzhledem k charakteru podkladu a zkušenostem, které se zelenou naftou správce daně má, jde také o rozšíření prostoru pro legalizaci potenciálních daňových úniků. V dobách, kdy jsem pracoval na Ministerstvu financí, odhadoval správce daně daňové úniky v objemu zhruba 70 až 80 % celkové legální úlevy.

Dovolte mi několik slov ke kvalitě podkladu. Dovoluji si tvrdit, že kvalita návrhu a jeho zdůvodnění jsou velmi chabé, ať už z věcného či argumentačního pohledu, argumenty si často vzájemně protirečí. Dovolte mi několik poznámek. Chybí analýza dosavadního vlivu zelené nafty na rozvoj rostlinné výroby a zároveň chybí klíčový podklad Ministerstva zemědělství, nebo alespoň anotace z něj, na základě kterého vláda rozhodla o vratkách zelené nafty též pro živočišnou výrobu, ale koneckonců, vždyť jde jenom o cca 400 milionů korun.

Nechápu logiku, na základě které materiál tvrdí, že těch zhruba 400 milionů vykryje ztrátu, kterou měli producenti v roce 2014, a že tedy bude možné financovat

zlepšení nebo dosažení potravinové soběstačnosti v komoditách vepřové maso, drůbeží maso a vejce, zvýšit rentabilitu výroby hovězího masa a mléka, nárůst počtu kusů některých druhů hospodářských zvířat, zlepšení vývoje struktury půdy včetně zvýšení obsahu humusu v půdě a zvýšení ochrany ovzduší a přírody s rozšířením pastev pro zvířata. Jestliže platí, že jenom u drůbeže měli v roce 2014 producenti ztrátu 400 milionů, u vepřového masa ztrátu 1,2 miliardy a u hovězího byla rentabilita minus 18,5 % a u mléka byla ztráta 1,2 miliardy, tak dost dobře nechápu optimismus předkladatele, který je přesvědčen, že tohle všechno, co slibuje zařídít, zařídí za těch 400 milionů korun z té zelené nafty. Ze ztráty se financovat podle mého názoru nedá, pokud tam ta ztráta skutečně byla taková, jak je v materiálu vyčísleno. Nemám možnost ověřit.

Zvláště úsměvný je argument, že zavedení zelené nafty pro živočišnou výrobu přispěje ke zvýšení ochrany ovzduší a přírody rozšířením pastev pro zvířata. Tedy skutečně pro zajímavost, jenom abychom si uvědomili, s jakou lehkostí nám vláda předkládá své argumenty, mi dovoluňte uvést data z Evropské komise, podle kterých se zemědělství dnes podílí na celkové produkci skleníkových plynů v Evropské unii zhruba 15 %, a to zejména kvůli metanu. Pro srovnání, největší podíl – 22 % – emise dnes připadá v Evropské unii na výrobu energií a dále na průmysl, to je také 22 %. Celý sektor dopravy produkuje 18 % skleníkových plynů a v zemědělství chov zvířat 14 %. Nechci teď polemizovat s tím, jestli chceme, nebo nechceme rozšiřovat stáda, možná je to dobře, ale v každém případě tvrdit, že to přispěje ke zvýšení ochrany ovzduší a životního prostředí, je prostě plk, protože to objektivně přispívá ke zvyšování emisí skleníkových plynů.

Dovoluňte mi teď jednu úvahu, aby bylo zřejmé, že nebojuji proti zelené naftě proto, že bych nepřál zemědělcům dalších 400 milionů korun z veřejných rozpočtů. Znovu opakuji, protestuji proti tomu zejména proto, že to je významná distorze, která legalizuje potenciální masivní daňové úniky, navíc pro správce daně poměrně nákladná. Kdybychom to nerealizovali ani v té živočišné výrobě, měli bychom k dispozici poměrně značné prostředky, tuším, že v rostlinné výrobě je to asi 1,5 miliardy, teď nemám přesné číslo před sebou, k tomu tedy 400 milionů za živočišnou výrobu, to jsme někde kolem 2 miliard, plus si připočítáme oněch správcem daně odhadovaných 70 až 80 % daňových úniků z celkového objemu, a jsme téměř na 3 miliardách korun, které bychom měli k dispozici druhou stranou bilance, tedy ne daňovou úlevou, ale dotací, rozdělit zemědělcům podle politických priorit, které by vláda měla mít, tzn. zejména pomoci malých farem. Bohužel tomu tak není. Zelená nafta tady bude fungovat stejně jako dotační politika Ministerstva zemědělství, kdy dotační prostředky primárně systémově určené na podporu malých farem nejvíce prospívají, nebo jejich objem nejvíce dostávají malí farmáři Andrej Babiš a Radovan Vitek. A podobným způsobem to bude fungovat u zelené nafty. Kdybychom skutečně chtěli podporovat malé farmy, musela by dotační politika vypadat zcela jinak, nicméně to od politiky současné vlády, která podporuje spíše oligarchizaci v českém zemědělství nelze očekávat.

Je už evergreenem a tradicí, že jakmile jde o státní dotace soukromým firmám, tak tady, byť se to odehrává na jiné straně bilance, bezesporu představuje státní dotaci soukromým firmám, dostane se do konfliktu zájmů a pozice získaného majetkového

prospěchu se státem náš pan ministr financí, původním, možná i dosavadním povoláním agrobaron. (Smích z vládní lavice.) Možná je docela zajímavé sledovat legislativní stopu této vládní novely, kdy se nám do sítě konfliktů zájmů, a tím i pozice získání majetkového prospěchu se státem dostal nejenom ministr financí, ale i ministr zemědělství.

7. 12. 2015 u bodu 24 jednání vlády ministr zemědělství seznámil vládu s riziky, prosadil úkol pro ministra financí zpracovat novelu zákona o spotřební dani a vláda vzala na vědomí sdělení prvního místopředsedy vlády, že se neúčastní tohoto bodu, který sám zpracoval a projednal, teď již mluvím o dubnové schůzi, neboť se cítí v možném střetu zájmů, samozřejmě masivním střetu zájmů. Pro pana předsedajícího jsem už uváděl onu velmi netypickou situaci, kdy vláda materiál ministra financí schválila a pověřila ministra zemědělství jeho odůvodněním v Poslanecké sněmovně a pověřila pro jistotu ještě předsedu vlády, aby mohl pověřit někoho jiného než je jeden nebo druhý beneficiant, ať už ministr financí, nebo ministr zemědělství, kteří jsou v nepochybném konfliktu zájmů. Pokud vím, toto pověření získal pan ministr dopravy a máme na stole předlohu, kterou podepsal předseda vlády, tak jako u všech předloh, a zastupující ministr financí pan ministr Ťok. Kdybyste nevěděli, kdo svým podpisem garantuje legislativní správnost této předlohy, tak je to u daňové legislativy ministr dopravy. V této situaci je teď Poslanecká sněmovna. Blahopřeji panu ministrovi dopravy k jeho odvaze.

Jinými slovy v současné praxi eliminace konfliktů zájmů naší protikorupční vlády funguje asi takto. Ministr Jurečka iniciuje, vypracuje a pak nechá vládou schválit materiál, který nepochybně jak jemu, tak ministru financí Babišovi přináší majetkový prospěch, a zároveň si nechají od vlády uložit úkol, aby tento svůj majetkový prospěch přeměnili v zákon. Ministr financí vypracuje tento zákon, který mu poskytuje majetkový prospěch, předloží jej vládě, ale jednání vlády k tomuto zákonu se neúčastní, neboť hlásí potenciální konflikt zájmů. Aby nebyl ani stín podezření, že ministr Babiš v podstatě nemá vůbec nic s tím zákonem společného, byť ho zpracoval a předložil ke schválení, nechá takový zákon pro parlament podepsat ministrem dopravy.

Je samozřejmě otázkou, jestli si tohle chce nechat veřejnost a jestli si tohle chce nechat Poslanecká sněmovna líbit. Před našimi zraky se odehrává prosazování majetkového prospěchu členů vlády, které přeměňujeme v zákon. Pak to bude legální. Nikdo jim samozřejmě nebude nic moct vyčíst. Ty benefity budou mít podle zákona. A nejsem si jist, zda se má takhle chovat demokratická Poslanecká sněmovna.

Znovu opakuji: pomoci českým zemědělcům lze jinak a mnohem efektivněji než vratkou z minerálních olejů zvané zelená nafta. Jenže to už by nemohly být ty vedlejší efekty, že nejvíc z toho profitují ti největší a že by se otevírala cesta masivním daňovým únikům. Pokud si přejete znovu pootevřít dveře dál masivním daňovým únikům a chcete dál přilepšit těm největším, tedy podpořte tuto novelu. Pokud chcete pomoci malým zemědělcům jiným způsobem, podpořte můj návrh, který jako zpravodaj předkládám, na zamítnutí této novely a ušetření prostředky distribuujte efektivnějším a spravedlivějším způsobem bez rizika daňových úniků.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Ještě před otevřením obecné rozpravy s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych rád chtěl reagovat na vystoupení pana poslance Kalouska. Začal bych s dovolením tím, jaká je politika Ministerstva zemědělství za posledních dva a čtvrt roku v této koaliční vládě, navázat na to, když tady pan poslanec Kalousek hovořil o masivní podpoře velkých podniků. Uvedu několik faktů a poprosím, aby pan poslanec tomu věnoval pozornost.

V rámci významného investičního a dotačního nástroje, jakým je společná zemědělská politika, kde proudí do zemědělství zhruba 33 miliard korun, tak je takzvaný první pilíř. Ten první pilíř – z něho se vyplácejí takzvané platby na plochu. U tohoto prvního pilíře jsou podniky, které mají vyšší výměru než 1 150 hektarů, kráceny na těchto přímých platbách a tyto finanční prostředky se překlápějí do takzvaného druhého pilíře, který se nazývá Program rozvoje venkova, kdy jsou určeny všem žadatelům v tomto dotačním opatření. S tím, že tyto prostředky jsou rovněž zhruba na úrovni 100 až 120 milionů korun.

Druhé zásadní opatření je právě ten zmíněný Program rozvoje venkova, kde se zase vyplácejí takzvané platby na plochu v oblastech LFA, to jsou oblasti, které jsou přírodně znevýhodněné, lidově bych řekl, že jsou to horské a podhorské oblasti. A tady zase funguje princip degresivity, kde už od výměry 500 hektarů se ta platba zkracuje. Dojdeme na hodnotu 1 800 hektarů, kde se tyto platby krátí až úrovní 30 procent. Tedy jasně další opatření, kde zase od velikosti středních podniků jsou tyto platby snižovány.

Dále bych uvedl konkrétní příklad Programu rozvoje venkova za období let 2007 až 2013. Zde bylo na projekty zemědělcům do jednoho milionu korun vyplaceno za celých sedm let 245 milionů. Za fungování této vlády a za mého působení na ministerstvu jsme jen v prvním kole nového programovacího období v obálce do projektu do jednoho milionu korun, která je určena zemědělcům do 150 hektarů, vyčlenili částku 385 milionů korun. Tato částka nebyla podanými žádostmi vyčerpána a všechny žadatele jsme uspokojili částkou 185 milionů korun během jednoho roku. Tady jsou jasná dvě čísla – 245 milionů korun za sedm let, 185 milionů korun za jeden jediný rok.

Další opatření, které se týká malých a středních podniků, jsou administrována přes Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, kde jsme otevřeli nové možnosti žádostí o provozní a investiční úvěry, které je možno kombinovat s podporou v režimu de minimis, kde částka de minimis je okamžitě odečitatelná z jistiny, to znamená, zhruba 405 tis. korun za období tří let je okamžitě žadateli odpuštěno. Zde za dvaapůl měsíce běhu tohoto programu máme v administraci žádosti o 600 mil. korun zase z 80 % od farmářů, kteří žádají částky do 1 mil. korun.

Takže si troufnu říct, že v oblasti politiky Ministerstva zemědělství se opravdu snažíme měřit spravedlivě, nastavovat naši politiku, která směřuje na podporu citlivých sektorů, to znamená ovoce, zeleniny, brambor, chmele, cukrové řepy a

sektoru živočišné výroby, to znamená oblasti, kde nejsme soběstační a kde je vysoký potenciál zachování anebo tvorby nových pracovních míst na venkově. To je reálná, skutečná politika Ministerstva zemědělství, kterou jsem schopen deklarovat na konkrétních číslech. Nikoliv žádné politické domněnky a zkruslování této záležitosti, tak jak jste o tom hovořil vy.

Když se posuneme do další oblasti, zdali živočišná výroba, jak vy jste přímo řekl, zvyšuje emise. Já bych chtěl říct, že stavy živočišné výroby od roku 1990 máme prakticky nejnižší za posledních zhruba 10 let, a bylo to i dáno politikou mých předchůdců, kteří tento sektor neuměli dostatečně podporovat investičně tak, aby byl přirozeně konkurenceschopný se svými konkurenty v zahraničí. Takže rozhodně živočišná výroba – je potřeba umět správně číst ta čísla. Ta čísla nehovoří o tom, že zvyšují emise o 15 %, ale je to současný výčet současných emisí, které máme. A pak si musíme položit také filozofickou otázku: Jestliže se podíváme na změny globálního klimatu a ČR a region střední Evropy je v horizontu příštích 50 let uváděn jako region vhodný i s ohledem na klimatické změny pro zemědělskou výrobu, tak logicky bude spousta regionů, kde nebude takto ideální klima, budou mít velké problémy, máme do toho tady nárůst obyvatel o 2,5 mld. obyvatel do roku 2050, dneska miliarda lidí trpí hladem a musíme si zodpovědět otázku, ve kterých regionech a které státy budou schopny zabezpečit vlastní potravinovou soběstačnost, a také na základě exportních možností zabezpečit obživu lidí v regionech, kde rostlinná a živočišná výroba nebude v takové míře možná. Takže i to je potřeba brát v potaz, když mluvíme o věcech, které se týkají emisí skleníkových plynů a jak k tomu budeme v budoucnu přistupovat.

Vy jste tady zmiňoval ztráty v živočišné výrobě. Odhadované ztráty, chtěl bych to uvést na pravou míru, v letošním roce za sektor mléka a vepřového masa jsou někde na úrovni 8 mld. korun, pokud budou průměrné ceny za první pololetí pokračovat i v druhém pololetí. My v rámci společné zemědělské politiky a nastavených podpor na citlivé sektory, bílkovinné plodiny a welfarová opatření jsme schopni tu ztrátu snížit zhruba na hodnotu 3,5 mld. A těch 3,5 mld., které letos zemědělci zatím nemají úplně pokryto, jsme schopni právě prostřednictvím doplněných národních dotačních titulů a v kombinaci právě i s tímto opatřením zelené nafty tuto ztrátu prakticky dostat alespoň na černou nulu.

Musíme si uvědomit, že v zemědělství dneska pracuje 100 tis. lidí, z toho více než 50 % pracuje v živočišné výrobě. Položme si otázku, pokud připustíme devastaci živočišné výroby a zánik pracovních míst, jakým způsobem tato pracovní místa budeme nahrazovat. Pak se posouváme do další roviny a ta souvisí s tím – umíme zodpovědět otázku, když nebude živočišná výroba, nebudou na živočišnou výrobu navazovat osevní postupy, především trav, jetelovin, plodin, které mají obecně zlepšující charakter ve vztahu k půdě, plodin, které jsou protierozní, plodin, které zvyšují absorpční kapacitu půdy, nebude dostatek organické hmoty, kterou bychom do půdy vraceli, jakým způsobem tyto věci finančně oceníme a jaká ta ztráta bude, protože tyto věci, které mají dopad na životní prostředí, nikdo finančně v ČR nevyčísľuje. Takže prosím pěkně, to je další argument, který je potřeba, pokud nahlédneme na živočišnou výrobu, si dát do souvislostí a umět s tímto pracovat.

Vy jste tady konstatoval, že za vašeho působení zelená nafta, která byla administrována, měla daňové úniky ve výši 70 až 80 %. Nevím, z jakých dat vycházíte, jestli to je váš odhad, nebo jestli vám tato data lidé z jednotlivých celních okresních správ dodali, jestli jste je někdy konfrontoval se zemědělskou odbornou veřejností. Já jsem nikdy takovýto proces nezaznamenal. Chci jenom říci, že z pohledu člověka, který dříve proces zelené nafty administroval, že za vašeho působení zde ještě byly tvrdé normativy. Ty normativy byly propočítány na jednotlivé typy zemědělských kultur a na jednotlivé typy zemědělských výrobních oblastí a ty normativy nebylo možné překročit. Jako zemědělec vím, že ty normativy odpovídaly praxi. Takže nevím, z čeho vycházíte, když mluvíte o tom, že tady bylo 70- až 80procentní zneužití. Jestliže jsem měl já jako zemědělec v intenzivní výrobní oblasti možnost čerpat zhruba 130 litrů na hektar, tak si troufnu tvrdit, že byly roky, kdy jsme tuto hodnotu výrazně překročili a vratku jsme si na ni nemohli uplatnit. Takže tolik pro argument, který jste tady zmiňoval.

Pak je potřeba si uvědomit, že víceméně všechny okolní státy kromě Slovenska mají pro své zemědělce podporu v podobě zelené nafty pro rostlinnou i živočišnou výrobu. A je to prostě rozdíl, který nedoženete v jiných národních dotačních titulech. Je potřeba si uvědomit, že každý národní dotační titul stojí lidskou administrativu, finanční náročnost, kontrolování na místě apod., takže žádný dotační titul se neobejde bez těchto nákladů, které jste vyčíslil u zelené nafty, jak jste citoval z té zprávy, na zhruba 9 mil. korun. Takže je potřeba na ty věci pohlížet opravdu objektivně a ne jenom jednostranně. To stejné, když jste mluvil o buzeracích a o kontrolách. Znovu říkám, každý dotační titul má svoji část, která se týká kontrol, ať se nám to líbí, nebo nelíbí.

Takže tolik asi můj komentář na váš projev, ve kterém jste tady velice kriticky hovořil k zelené naftě. Znovu opakuji, i v případě zelené nafty pro živočišnou výrobu jsou celním úřadům předány informace o normativech na dobytčí jednotky všech kategorií hospodářských zvířat, kterých se to bude týkat, a zemědělci si neuplatní vyšší nárok, než kolik je normativ, a pokud by chtěli, tak to musí jasně Celní správě zdeklarovat a Celní správa to má vlastně jako vodítko, aby se podívala, pokud ji zemědělci chtějí žádat o vyšší hodnoty litrů, na které chtějí vratku spotřební daně, tak musí jasně tyto věci deklarovat, na jakých činnostech ta nafta byla spotřebována, musí k tomu vést podrobné výkaznictví.

Troufnu si tvrdit, že zelená nafta je dneska opatření, které výrazně pomůže sektoru živočišné výroby, pomůže zrovnoprávnit to postavení s ostatními státy, jako je Polsko, Rakousko, Německo a všechny státy staré evropské patnáctky. Takže prosím pěkně Poslaneckou sněmovnu, aby tento návrh v prvním čtení podpořila a abychom jej v září ve druhém a třetím čtení doprojednali.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane ministře, a dvě přednostní práva. S prvním prosím k mikrofonu pana poslance Kováčka, připraví se pan poslanec Faltnýnek.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, já to řeknu krátce, srozumitelně a stručně. Všichni víme, že zemědělství a potažmo zejména živočišná výroba se nachází v dlouhotrvající hluboké krizi. Nebudu to dokumentovat na přesných číslech, ale všichni zase víme celou tu dobu od převratu, jak nám tady klesají stavy hovězího dobytka, zejména dojníc, jak nám tady klesají už i pod 50 % stavy vepřového dobytka, jaké jsou problémy s drůbežím masem nebo s drůbeží obecně, jak to všechno navazuje na situaci, kdy najednou nevíme, co s vypěstovaným obilím, protože málokdo si uvědomuje, že až 70 % vypěstovaného obilí, aby mělo nějaké smysluplné uplatnění, musí projít přes kožený pytel, to znamená, musí projít přes živočišnou výrobu, anebo musí být dobře prodáno. Ale je-li nedostatek krků, které by spotřebovaly ono obilí, tak to sráží i tu cenu obilí.

O dopadech na životní prostředí, na údržbu krajiny, na to, jak je třeba, aby byly respektovány všechny souvislosti toho systému, když máme potřebu zde budovat protipovodňová opatření, opatření pro zadržení vody v krajině, a zároveň ponizujeme stavy hovězího dobytka, na který jsou navázány trvalé travní porosty, luskoviny na orné půdě, vojtěšky, jeteloviny a podobně, to znamená opatření, která zlepšují přijímací schopnosti půdy, která zpomalují odtokové poměry a tak podobně, když nerespektujeme tyto zvláštnosti, potom nastává situace, kde ten pokles živočišné výroby pomáhá řešit tyto problémy jinde v Evropě.

Pan ministr velmi správně hovořil o Polsku, o Německu, o Rakousku. Já dodávám ještě Francii, zejména tedy staré země Evropské unie. Ale dodávám třeba také Dánsko, kde je více než dvaapůlnásobně vyšší stav například prasat, která spotřebovávají ty produkty rostlinné výroby. Ta hluboká krize, ve které se zejména živočišná výroba a v posledních týdnech a měsících zejména výroba a odbyt mléka, to znamená těžký průmysl toho zemědělství, nachází, má svoje příčiny, ale také je nutné, aby velmi rychle docházelo k řešení té krize.

Jsem přesvědčen osobně o tom, že v dohledné době Evropská unie bude přehodnocovat svůj postoj například k mléčným kvótám, které byly nedávno zrušeny. A jedním z důsledků zrušení mléčných kvót je také momentální nadbytek mléka a mléčných výrobků, vedle zablokování ruského trhu, arabských trhů a tak podobně pro evropské výrobce, kteří potom zejména ze starých zemí Evropské unie hledají odbytu nás na úkor našich zemědělců. A každé opatření, které povede ke zrovnoprávnění postavení českého, moravského, slezského zemědělce a potravináře v té soutěži – máme tady kapitalismus téměř volné soutěže, co se týká onoho trhu se zemědělskými produkty určitě, na rovném evropském trhu, ale máme nerovné podmínky jednotlivých států. A Česká republika zde bohužel tahá za kratší konec.

Takže prosím, každé opatření, které pomůže dnes řešit problémy živočišné výroby, zrovnoprávnit českého producenta, moravského a slezského, s producentem polským, německým a podobně, nám napříště, a to ve velmi krátké časové ose, pomůže zachránit pracovní místa na venkově, zachránit situaci, co se týká vodních poměrů na venkově, zachránit pracovní místa i ve zpracovatelském průmyslu. A každé z těchto opatření, toto je jedno z nich, které navrhuje Ministerstvo zemědělství, je řada dalších – Poláci například velmi účinně pomáhají svým zemědělcům v tom, že jim téměř odpouštějí sociální a zdravotní pojištění. Jsou země, kde velmi významně –

málokdo ví, že u nás zemědělci – vždycky se říká "máte dotace, co byste chtěli" – ale ty dotace jsou zdaněné. Ty odvody z dotací jsou velmi významné taky. Jsou země, které ulevují svým zemědělcům v odvodech z dotací. A další a další opatření, která pomáhají zemědělcům v jednotlivých zemích Evropské unie na společném jednotném evropském trhu udržet výhodnější postavení.

Je načase, aby Česká republika činila totéž, protože dnes se rozhoduje o tom, jestli napříště, a možná už příští, přespříští rok, zde bude alespoň nějaký rozměr českého zemědělství, a řada politických stran včetně té naší má například soběstačnost nebo blížení se k soběstačnosti ve výrobě zemědělských produktů mírného pásma ve svém programu, každé to opatření nám to umožní.

Prosím, abychom toto první opatření podpořili. Prosím, abychom podpořili i každé další opatření, které povede k pomoci českým producentům zejména tedy nyní živočišných produktů. Přimlouvám se za to, aby to byla nejen oblast mléka, prasat, drůbeže, aby to byly i ryby, protože zejména v některých oblastech Čech a Moravy jsou význačné rybářské oblasti rybníkářské, ať už mluvím o jižních Čechách, nebo Pohorelicku tam u nás na jižní Moravě, kde živočišná výroba je velmi intenzivně prováděna prostřednictvím chovu ryb, abychom České republice zachovali a postupně mohli mírně rozvíjet, alespoň tedy mírně rozvíjet ten sektor živočišné výroby tak, abychom se neztratili v konkurenci.

To není jenom o tom obchodu. To je o tom, že jen tak může zemědělství plnit svoje mimoprodukční funkce, které jsou minimálně stejně důležité jako ony funkce produkční. To je o tom, že zemědělství jako takové, jako celek, bude-li fungující soustavou, může velmi účinně přispívat k ochraně životního prostředí, k tvorbě prostoru pro rekreaci, k zachování, k zlepšování vodních poměrů v krajině. A to všechno má souvislosti, které třeba při prvním pohledu nejsme schopni dohlédnout.

Proto prosím pěkně, plané řeči o tom, komu to pomáhá, kdo si co nahrává a tak podobně – já vždycky říkám: Není přece jediný zemědělský podnik Agrofert, je jich mnoho dalších. A jenom proto, že nechceme Babišovi něco přidat, tak sebereme všem ostatním a poškodíme zemědělství jako celek? Zamysleme se i nad touto situací. A prosím tedy alespoň za klub KSČM, podpořme toto opatření. A podpořme je tak, aby co nejrychleji vešlo v platnost a pomohlo českým zemědělcům a producentům. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Mistopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s přednostním právem pana poslance Faltýnka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Mám s sebou opět tu vzácnou knihu a upozorňuji, že vyšel druhý díl. Nadační fond proti korupci vydal pokračování tady té knihy. Ale protože jak se kolega Kalousek směje, opakovaný vtíp není vtípem, tak dneska nebudu citovat z té knihy.

Víte, je velká škoda, že když hovořil pan zpravodaj, tak mnoho lidí v sále neposlouchalo. To je velká škoda, protože on ve svém vystoupení opět nezklamal. A já osobně si ho za to velmi vážím, že drží tu linii mnoho let. Ta linie je pořád stejná –

likvidace českých zemědělců. A já jsem až deska pochopil, přátelé, proč. Tady to zaznělo jasně na mikrofon. Já jsem nad tím přemýšlel léta, co se motám v zemědělství, 35 let. Až dneska jsem na to přišel. A já vám to řeknu, přátelé.

Zaznělo tady dneska, že zemědělci mají velký problém v tom, že produkují skleníkové plyny, že 14 % skleníkových plynů v Evropě vytvářejí naši evropští zemědělci, protože ty krávy prdí. A to je ten velký problém! A proto my nebudeme, jak říkal kolega zpravodaj, podporovat zemědělce, protože jejich krávy prdí a vytvářejí skleníkové plyny. A 14 % skleníkových plynů, to je opravdu, opravdu velký objem. Dokonce víc než v dopravě nebo zhruba na stejné úrovni.

Ale vrátil bych se zpátky k zelené naftě. Je pravda, že vláda Mirka Kalouska zrušila zelenou naftu. Naše vláda, protože jsme to měly ve volebních programech všechny tři strany, že obnovíme zelenou naftu pro naše zemědělce, protože je v okolních státech, aby byli konkurence schopní i v této oblasti, tak jsme ji opět obnovili. A ten návrh, který dneska jde z Ministerstva zemědělství, aby se zavedla i pro živočišnou výrobu, pouze reflektuje na tu situaci, která dneska je na evropském trhu.

Chtěl bych poděkovat z tohoto místa Pavlovi Kováčikovi, který tady už sice není – (Hlas z pléna: Je tady.) – je tady, promiň, prostřednictvím pana předsedajícího, omlouvám se – (Místopředsedkyně: Paní.) – paní předsedající, omlouvám se – že to jeho vystoupení totiž bylo řízeno pouze selským rozumem, ne politikou. Ale jenom selským rozumem. A to při debatě o zemědělství úplně stačí.

A já jsem strašně rád, že konečně jsem pochopil, proč TOP 09 dlouhodobě likviduje naše české zemědělce. Prostě proto, že vytvářejí skleníkové plyny. Dobře. S tím se smíme. Je to zpráva pro naše zemědělce. Doufám, že tu zprávu zavnímají a podle toho se samozřejmě budou i chovat. Takže kolega Kalousek jenom potvrdil to, že je dlouhodobým nepřítelem českých zemědělců, a v této rétorice zůstává v podstatě pořád stejný.

Ještě mi dovoluete jednu poznámku. Já jsem včera poměrně bedlivě poslouchal to úvodní vystoupení pana předsedy Kalouska, zpravodaje tohoto tisku. A já vám přečtu to úvodní vystoupení: Vážené dámy, vážení pánové, opozice si je dobře vědoma překérního postavení vlády, která díky své liknavosti a neschopnosti se v případě implementace nových pravidel, vratky ze spotřební daně, již dvanáctý den ocitá v režimu nepovolené veřejné podpory. Jakkoliv vláda si sama sobě již v prosinci uložila, že k 1. červenci musí být nová pravidla předložena Evropské komisi, tak máme 12. červenec a ono tady nic takového není. Takže my rozumíme snaze vlády schválit to pokud možno v prvním čtení.

No, ten problém spočívá v tom, že pan kolega Kalousek si popletl roky. Tato debata byla vloni, pane kolego prostřednictvím paní předsedající. Ta je za námi. Ale když jsme u toho, přátelé, tak já bych toho využil, protože tady hřmělo Poslaneckou sněmovnou před tím rokem, jak Agrofert na této vratce u vysokoobsaňových paliv bude vydělávat, kolik miliard ten velkostatkář Babiš dostane atd. atd. Já jsem tady v té době řekl pár slov na toto téma. Ten projev byl tedy poměrně dlouhý, takže já vás tím dneska nebudu obtěžovat, ale pro připomenutí jenom jednu citaci. Když ministr financí Miroslav Kalousek 25. 3. 2009 obhajoval tuto záležitost, že je potřeba na

žádost Evropské unie dotovat vysokoobsahová biopaliva, tak použil tu památnou větu, že vláda České republiky v souladu se svým programovým prohlášením a v souladu se závěry Evropské rady je odhodlána bojovat s klimatickými změnami do posledního muže, do poslední kapky krve, do posledního krejcaru, a proto vás žádám jako ministr financí o schválení této podpory. No a za vlád dvou minulých ta podpora činila více než 8 mld. korun na vysokoobsahová biopaliva. A víte, jak je to letos, přátelé? Když jsme se tady děsili před tím rokem, kolik miliard připadne Agrofertu, tak je to tak, že za letošního prvního půl roku podpora státu na vysokoobsahová biopaliva je 380 tisíc korun. 380 tisíc korun! Tak kde jsou ty miliardy, které tady byly avizovány panem předsedou Kalouskem?

A je to stejná debata, jako když tady kolega Kalousek říká: Zemědělci jsou zloději, protože podvádějí – já jenom volně překládám, pane předsedo, omlouvám se prostřednictvím paní předsedající – , protože kradou, že podvádějí na vratce spotřební daně u zelené nafty. To tady přece zaznělo, že jsou tam daňové úniky. A kdo je dělá? No, jenom ti podle pana předsedy Kalouska, kdo tu zelenou naftu používají v rostlinné výrobě a potenciálně tedy v živočišné výrobě. A já s tím zásadně nesouhlasím, říkám za sebe. Prostě zemědělci nejsou zloději. Zemědělci používají naftu na rostlinnou výrobu a my jim chceme pomoci i v oblasti živočišné výroby. Takže prosím, nenazývejme zemědělce, i když opisným způsobem, zloději.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji tři faktické přihlášky. S první poprosím k mikrofonu pana poslance Paveru, poté pan poslanec Běhounek a poté pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji. Hezké a příjemné dopoledne. Chtěl jsem reagovat jenom na pana ministra zemědělství, ale trošičku mě zvedl ze židle i pan Faltýnek. Jenom mu chci říci, že je velký demagog, prostřednictvím paní předsedající. TOP 09 není proti zemědělcům. To v prvé řadě.

K malým zemědělcům bych jenom chtěl říci to, co tady říkal pan ministr Jurečka. Je fajn, že pan ministr tady povídal, kolik milionů korun šlo malým zemědělcům. Určitě je to hezké, ale je zvláštní, že zrovna ti malí zemědělci si nejvíce stěžují na to, že mají velké problémy s dotacemi, že by potřebovali větší dotace na první hektary, což si myslím, že by bylo přiměřené, aby mohli lépe reagovat na různé věci. A co je pro ně ubíjející, je to, že dostávají dotace s obrovským zpožděním. Přece není možné, když zemědělcům, hlavně těm malým, přijde na kontrolu SZIF v září – a následující rok v červnu ještě nedostanou peníze. To není normální, to se musí změnit, musí se to zlepšit, nesmí se vymlouvat jenom na Evropskou unii, že se změnilý programy atd.

Co se týká zelené nafty, protože mám jenom faktickou poznámku, určitě jsem proti. Ono se dá pomoci zemědělcům jinak. Dá se zvýšit dotace na hektar, dá se zvýšit dotace na dobytčí jednotku, na prasnici. To všechno se dá udělat, aniž by se zemědělci museli zabývat dalšími byrokratickými papíry. Myslím, že tak by to mohlo být.

Co se týká podpor zemědělců, určitě jsme pro to, aby se našim zemědělcům pomohlo, protože ne vlastní vinou se dostali do situace, ve které jsou. Měla by se na tom podílet Evropská unie a rezervy jsou určitě i na Ministerstvu zemědělství. Určitě je možné trestat ty zemědělce, kteří neobhospodařují půdu tak, aby správně dodržovali osevní postupy. Tam se dají nějaké finance ušetřit. A samozřejmě se dá ubrat velkostatkářům, jako je to v sousedních zemích. Je to v Maďarsku, v Německu, v Rakousku i jinde. Takže tam jsou rezervy, které se dají využít na pomoc těm zemědělcům, kteří pomoc potřebují. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Běhouneka také s faktickou. Připraví se pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, hezké dopoledne. Já jsem se přihlásil, protože jsem poslouchal velmi pozorně kolegu Kováčika a chci jenom, protože tady Vysočina včera byla zmíněna, upozornit, že skutečně stojíme před rozhodnutím najít jakékoliv kroky a možnosti podpory zemědělců. Jinak nyní stojí před rozhodnutím, zda začnou vybíjet stáda, zda začne péče o krajinu upadat. Uvědomte si, že voda je zásadní pro Prahu i Brno. Pokud tuto záležitost nedokážeme jako jeden z dílů podpořit, tak tento černý scénář – byl bych velmi nerad, kdyby se to, co tady říkám, splnilo – je naprosto reálný.

Já se s nimi scházím pravidelně skoro už půl roku a prostřednictvím Agrární komory a ostatních institucí jsme dostali příslib od premiéra i od pana ministra Jurečky, že budeme tyto záležitosti řešit. Takže vás všechny prosím, abyste podpořili kroky, které jim situaci usnadní, protože ji usnadní i nám. To si laskavě uvědomme. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedající, možná byste mohla zvážit upozornit pana poslance Faltýnka, že on by měl nahlásit konflikt zájmů, protože jako člen představenstva Agrofertu je nepochybně vázán svou odměnou na profitu této společnosti. Ale to není to podstatné.

Škoda, že jeden z těch, kteří neposlouchali, co jsem říkal, byl také pan poslanec Faltýnek. Já jsem přece naprosto neřekl, že nám vadí zemědělství, protože dochází k flatulenci krav. Já jsem pouze citoval data Evropské komise, která jsou v přímém rozporu s argumentem předkladatele, který říká, jak nám to zlepši životní prostředí. No, nezlepší, není to pravda. Já neříkám, že mi to vadí. Já pouze říkám, že ten argument je nepravdivý a s jakou lehkostí nám předkladatelé umějí dávat nepravdivé argumenty.

Není také pravda, že jsme proti tomuto objemu, klidně i mnohem vyššímu objemu, českým zemědělcům. Jde o formu, kterou je poskytována, a nevidím jediný důvod, proč by se nemohla poskytnout na výdajové straně bilance, tedy dotačním způsobem, nikoliv vratkou. Ten důvod je zřejmý. Protože dotačním způsobem by mohli být zvýhodněni ti malí proti těm velkým a to je politika, kterou Ministerstvo zemědělství zásadně odmítá.

A co se týče toho nesmyslu se zloději – ano, pane předsedo prostřednictvím paní předsedající, já s vámi souhlasím. Mezi zemědělci je stejné množství poctivých a nepoctivých jako v jakémkoliv jiném podnikatelském sektoru. Škoda, že jste tak vášnivě nehájil ten sektor v okamžiku, kdy váš šéf tady prosazoval EET. S vaší argumentací bychom jistě přesvědčili pana ministra financí, aby tu blbost nezaváděl. (Potlesk z řad poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana ministra Brabce. Poté s faktickou pan poslanec Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, paní předsedající. Chtěl bych potvrdit slova pana kolegy Faltýnka, ale také pana kolegy Kalouska. Krávy opravdu prdí. Vyplývá to z mnohých velmi odborných podkladů. Ale stejně tak prdí stáda buvolů v Africe, sloni, žirafy, zebry. Tak je potom otázka, jestli bychom měli vybít i ty, protože i oni vlastně přispívají k tomu skleníkovému efektu.

Chci tím říct, že samozřejmě Evropská unie se tímto zabývá, a pokud vím – protože to bylo na celé řadě různých porad ministrů životního prostředí –, musím konstatovat, že nic zásadního v této věci nevymyslela kromě toho, že na posledním jednání padl návrh, jestli by kravám neměly být namontovány jakési lapače. Nicméně by byla pak debata, zda by nedošlo řekneme k nějakému vznosu krav v případě, že by ty lapače byly příliš naplněny.

Takže tím chci jenom – to byla vážná debata dokonce na úrovni rady ministrů a na poslední klimatické konferenci.

Chci tedy jenom říct, že jakkoliv to ke skleníkovému efektu nějakým způsobem bezpochyby přispívá, to řešení, které by někoho mohlo napadnout, že by mělo dojít k omezení živočišné výroby, která samozřejmě pak produkuje organickou hmotu tak potřebnou pro zemědělskou půdu, tak opravdu není zatím vymyšleno. A obávám se, že ani vymyšleno nebude. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Faltýnka. Připraví se pan poslanec Kalousek. Po něm pan poslanec Kováčík a pan poslanec Heger.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Jenom kratičkou reakcí na kolegu Kalouska o těch formách. Vláda v současné době – a tohle není jediná záležitost, o které se

diskutuje, ta je v té debatě nejdál, jak pomoci tomu sektoru, který se dneska nachází v totální krizi způsobené různými faktory v Evropě a ve světě.

My jsme apelovali i na zemědělském výboru a přijali jsme k tomu několik usnesení na pana ministra zemědělství, aby hledal cesty, které jsou rychlé a hlavně nemusí být notifikovány v Bruselu. A to, co navrhuje předseda Kalousek, může být varianta teoreticky možná, ale bude dlouho trvat. A ti zemědělci, ti chovatelé potřebují pomoci teď. A potřebují dostat ten signál od nás, od vlády, od Sněmovny, že nám to není jedno, že se dostali do této kritické situace. Čili proto jdeme touto cestou navýšení vratky spotřební daně u nafty pro živočišnou výrobu, protože toto nemusí být notifikováno s Evropskou unií.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ještě jednou. Omlouvám se, že zdržuju, ale mám zkušenost, že stokrát opakovaná lež se může stát pravdou. Takže ještě jednou. Zpravodaj tady ani na půl vteřiny – nenapadlo ho říct, že snad by se kvůli skleníkovým plynům měla omezovat stáda nebo živočišná výroba. Já jsem jenom polemizoval s tím neodborným argumentem předkladatele, který tvrdí, že podpora živočišné výroby zlepší ovzduší a životní prostředí, což není pravda. Ale rozhodně jsem nenavrhoval žádné opatření, nebo snad bych neprotestoval proti navýšování skotu. To si prostě vymyslel jenom pan předseda Faltýnek ve své škodolibosti.

Druhá věc k onomu termínu, který připomínal pan předseda Faltýnek. Prosím, podívejte se všichni do navrhované účinnosti zákona, který vláda navrhuje. Máte tam napsáno 1. července, což byste vzhledem k dnešnímu datu nestihli, i kdybychom vám nevetovali tu devadesátku. Takže samozřejmě že si vláda uložila to k 1. červenci schválit a jako vždycky to svou neschopností nestihla. Takže jedna z věcí, která se v té předloze bude muset změnit, je i ono datum účinnosti.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kováčíka. Připraví se pan poslanec Heger, po něm pan ministr Jurečka a poté pan poslanec Urban. Prosím máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Prátele, ta debata, kterou vedeme okolo skleníkových plynů je příkladem toho, jak se věci dají ohýbat podle toho, jak to komu vyhovuje. Chtěl bych v této souvislosti vyzvat vládu, aby se při svém nejbližším zasedání, na kterém se bude věnovat problémům zemědělství, věnovala mému podnětu, aby zemědělci dostávali vyplacenou podporu také za to, jak jejich pole, lesníci lesy, ale pozor, i rybníkáři rybníky, spotřebovávají skleníkové plyny. Protože jak známo, v procesu asimilace, tedy fotosyntézy, se skleníkové plyny spotřebovávají. A ta celá bilance, nebo ta celá spotřeba prostřednictvím zelených rostlin v zemědělství, se porovnala s bilancí produkce prostřednictvím živočišné výroby. Já vám garantuji, že zemědělci v tomto případě ne že budou platit za

produkci skleníkových plynů, ale budou brát obrovské dotace za tu bilanci, která je v tomto směru pro zemědělce výrazně pozitivní.

Pojďme se od této debaty, která je mimoběžná, vrátit k tomu, co říkal pan kolega Běhounek. Tady je zemědělec opět ohroženým druhem, ať už je to na Vysočině, nebo kdekoli jinde, a pokud rychle nepomůžeme, tak resuscitace je téměř nemožná. Zejména v živočišné výrobě. Ta živočišná výroba, jak už jsem tady řekl, má svoje multiplikační efekty. A rozhodujeme o tom, jestli tady bude jakési zemědělství, jestli tady bude zemědělství funkční ve všech svých funkcích. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Hegera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Výjimečně jsem si dovolil zasáhnout do této debaty technickou poznámkou k charakteru rámce té debaty. Možná to ve mně vyvolal pan předseda Kováčík, když tady říkal o tom, jak je na tom zemědělství strašně špatně.

Myslím, že když je na tom někdo špatně, má právo se obhajovat, ale na druhou stranu my jsme tady opakovaně slyšeli prohlášení majitele Agrofertu a místopředsedy vlády a ministra financí o tom, jak on vydělává jako miliardář. A že je schopný, a že když je někdo schopný, může na tom být dobře, z toho vyplývá.

Ale to všechno patří k debatě o některých věcech, když si chce někdo něco prosadit. Mně na tom strašně vadí jedna věc. Že když se podobná debata vede o zdravotnictví, neříká se, že to zdravotnictví opravdu potřebuje také peníze, jako se to tady říká o těch dotacích. Tak se jenom říká, že to zdravotnictví je špatné, že je tam korupce, že tam všichni kradou a že si má udělat pořádek samo uvnitř a žádné peníze nebude potřebovat.

Takže jestli je tady něco mimoběžné, tak je to tento formát a styl debaty. Jestli na té debatě je něco pozitivního, tak je to to, že se tady vytahují modré knížky, a nikoliv rudé knížky. Děkuji. (Potlesk poslance Kalouska.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana ministra Jurečku. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Chtěl bych jenom stručně vysvětlit k vystoupení pana poslance Herberta Pavery jeho úvahu o tom, ať tyto peníze vezmeme a navýšíme platby na hektar, na plochu, navýšíme platby na dobytčí jednotky. Ono to zní na první pohled strašně jednoduše, ale praxe je totiž jiná. Praxe je taková, že v rámci společné zemědělské politiky evropské 28 to funguje tak, že platby jsou v zásadě plus minus stejné. Evropská komise si to hlídá. A pokud národní stát chce přijít a chce říci "já chci teď navýšit platbu na zeleninu nebo na hektar chmele nebo na dobytčí jednotku u prasat nebo u skotu", tak vy musíte detailně

vysvětlit, proč tu platbu chcete navýšit. Vždycky to je spojeno s nějakým vyšším nákladem pro toho zemědělce. Takže to není tak, že vezmu korunu a tu korunu dostanu k tomu zemědělci. Ten zemědělec musel udělat nějakou poměrně výraznou investici, která mu většinou vždycky komplikuje jeho hospodaření, snižuje jeho konkurenceschopnost, a já tu korunu musím ještě zadministrativovat. To znamená, zemědělec má náklad na to, že něco musí podat, my k němu jdeme, musíme tu žádost přijmout, administrovat a musíme to kontrolovat.

Takže náklady na takovýto proces jsou výrazně vyšší, neefektivní než případně podpory přes zelenou naftu, kdy peníze u zemědělců poměrně jednoduše ponechám. A na základě normativů, které jsme nově propočítali jak pro rostlinnou výrobu, teď nově pro živočišnou výrobu, ty normativy nejsou, řekněme, z hlediska rozhodnutí Evropského soudního dvora jediným parametrem a nejsou jenom tím, k čemu se přihlíží. Jsou doporučením pro pracovníky Celní správy. A my s nimi interně komunikujeme, aby si v okamžiku, kdy zemědělci žádají víc, než je námi propočítaný normativ k danému typu výroby, vyžádali od zemědělce jeho zdůvodnění a dokladování toho, proč má takovouto spotřebu.

Vracím se k tomu, že ať se vám to líbí, nebo ne, ať máte jiné, třeba i filozofické a politické pohledy na státní podporu (upozornění na čas), tak toto je nejefektivnější způsob, jaký dneska můžeme volit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Urbana s faktickou poznámkou. Jenom pro pana Kalouska, je zhruba pátý v pořadí. Prosím máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Asi je zřejmé, že já jsem laik v této oblasti. Nicméně minimálně jednou za volební období se tady v Poslanecké sněmovně mluví vždy o krizi v zemědělství, která může vést k jeho likvidaci. Já nemám důvod vám, přátelé, kteří tomu rozumíte, nevěřit. Jsem připraven podpořit tuto normu. Nicméně jako laik se chci zeptat, co je příčinou té krize. Protože to je dost důležité pro to, abychom do budoucna se takovým krizím mohli vyvarovat.

Kdybych si tak představil naprosto jednoduše situaci, že v Evropě je pořád stejně lidí, nebo přibývá, spotřebují pravděpodobně stejně plus minus potravin, tak je mi divné, že se tady opakují cyklické krize. Jedině snad bych si to dovedl vysvětlit tím, že státy okolo nás udělaly něco mimořádného ve prospěch zemědělců na úkor českých zemědělců. Pokud to tak je, tak samozřejmě my musíme dorovnávat krok a tomu naprosto rozumím. Ale proč to neděláme včas? potom se musím ptát. Nebo co je příčinou té krize? Zkuste to nám laikům vysvětlit, abychom tady komfortně s naprostým přesvědčením mohli hlasovat pro všechny kroky, které české zemědělství z té krize vyvedou.

A snad malou poznámkou na to, co nám tady sdělil pan ministr životního prostředí. On nám tady sdělil, čím se zabývá Rada ministrů životního prostředí. Mně se zdá, že to je tedy potom škoda peněz se scházet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera. Připraví se pan poslanec Kučera, faktické poznámky toto vše. Pan poslanec Fiedler ruší svoji. Poprosím tedy pana poslance Kučera, připraví se pan poslanec Vácha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vždy když poslouchám vystoupení pana předsedy Faltýnka, tak mám dojem, že se tady natáčí nový díl seriálu Okres na severu. Ono to tak tady často i tou dikcí vyznívá. Možná že je to takový trošku konkurz na obsazení hlavní role v tomto seriálu.

Nicméně proč jsem chtěl vystoupit? Dámy a pánové, všichni si uvědomujeme, že zemědělství je absolutně předotovaný obor. V té krizi, v které se zemědělství nachází, jak nám tady tvrdil jak ministr zemědělství, tak pan předseda Faltýnek, tak v takové podobné krizi se nachází celá řada jiných oborů. Už tady zmiňoval pan poslanec Heger zdravotnictví. Já chci zmínit jiné obory a to je české strojírenství.

Řekněte mi prosím, kdy tato vláda přišla s podporou českého strojírenství. Nemyslím toho velkého českého strojírenství, ale těch malých firem, těch firem, které mají 20, 40, 50, 60 zaměstnanců. Které mají nakoupené drahé CNC stroje, které stojí miliony a miliony korun. Kteří pro to, aby mohli vyrábět na těchto strojích, aby ty stroje skutečně uživili, nedostanou ani korunu. Ani od pana Faltýnka, ani od pana Jurečky. Kteří si je musí pořídít za vlastní, kteří si na to musí vzít půjčky a kteří musí pracovat v třísměnném, ne-li čtyřsměnném provozu, aby tyto stroje uživili, aby uživili firmu, aby uživili zaměstnance.

Tyto firmy můžou být, anebo jsou podle té logiky v podobné krizi, jako jsou naši zemědělci. My tady slyšíme, a je to logické, máme tady zástupce Agrofertu, slyšíme zemědělství. Já se ptám, kdo pomůže malým českým strojírenským firmám. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Váchu. Připraví se pan poslanec Kalousek a po něm pan ministr zemědělství. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem původně nechtěl vystupovat, měl jsem jenom poznámku k vystoupení pana kolegy Kováčika, nicméně pak jsem se zalekl, aby se ta informace nedostala dál a nebyla zneužívána. Myslím si, že trocha osvěty určitě neuškodí.

Chtěl bych reagovat na jeho výrok, že pokud by se změnila bilance skleníkových plynů mezi rostlinnou a živočišnou výrobou, že by ta rostlinná výroba snad mohla zachránit globální oteplování. Není tomu tak. Pan poslanec Kováčík zapomněl na to, že máme nějaké půdní bakterie, které produkují CO₂, a je to tak velký producent CO₂, že ta fotosyntéza to není schopna asimilovat. Když se podíváte třeba na les, tak les má nulovou bilanci produkce a spotřeby CO₂. Není pravda, že by lesy byly plicemi planety. Lesy mají nulovou bilanci a rostlinná výroba, tzn. louky a pole, mají zápornou bilanci, tam množství CO₂, které produkují půdní bakterie, je vyšší než to,

co je schopný asimilovat fotosyntetický aparát rostlin. Takže živočišná i rostlinná výroba přispívají obě dvě, jedna více a jedna méně, k zvyšování anebo k produkci skleníkových plynů. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Kalouska, po něm se připraví pan ministr zemědělství. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Když jste mému kolegovi Paverovi odpovídal, pane ministře, na argumenty společné zemědělské politiky EU, tak by možná bylo fěr dodat, že to byla Česká republika, která se nesmírně aktivně bránila reformní snaze Evropské komise k zastropování přímých plateb a k mechanismu vylepšení dotačních pravidel pro ty malé na úkor velkých. A že to bylo zejména české Ministerstvo zemědělství a zejména poslanec ANO 2011 pan poslanec Telička, který se velmi účinně zařadil do boje proti tomuto jistě správnému reformnímu návrhu. A že to je české Ministerstvo zemědělství, které nešlo cestou např. Německa, aby alespoň trochu v rámci možných pravidel přilepšilo malým na úkor těch velkých. A potom máme holt ty dva největší dotační příjemce, ty drobné farmáře, pana Ing. Babiše a pana Radovana Vítku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana ministra zemědělství s faktickou. Po něm pan poslanec Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Nechci se pouštět do polemik, jak jsou na tom jiné sektory a jak tam probíhá krize, ale když jsem se teď v rychlosti na internet na oblast strojírenství, tak tady se očekává růst v letošním roce o 2,7 %. Tržby mají růst o 5 %. Malé a střední podniky a firmy očekávají dokonce růst o 2,9 %. Růst je očekáván i v roce 2017. Tolik stručný pohled na oblast strojírenství a na otázku krize v něm.

Stručně bych chtěl vysvětlit trochu jiný pohled na zemědělství. Zemědělství není výroba hřebíků. V zemědělství, když přijde krize a rozhodnu se ukončit výrobu, tak ty kroky jsou někdy nevratné. Pokud dneska se rozhodnu zrušit stádo krav, přestanu dojít, propustím lidi a za půl roku se situace změní, tak potřebuji minimálně tři roky pro to, abych inseminoval novou krávu, narodilo se tele, ta jalovice potřebuje 15 až 18 měsíců, aby vyrostla, abych ji mohl znovu inseminovat a začal ji dojít. To znamená minimálně tři roky pro to, abych tu výrobu mohl rozjet znovu. Takový příběh v jiných oborech hledáte velice obtížně, takovou paralelu.

A taky bych chtěl zmínit, že my tady řešíme situaci, která vznikla také politickým rozhodnutím české vlády i vlád evropské osmadvacítky. Krize v sektoru mléka a vepřového masa je dána také tím, že tady byla opatření, která se týkala reakce na situaci na Ukrajině, evropské sankce, navazují na to ruské sankce vůči Evropské unii a také rozhodnutí ukončit režim mléčných kvót, který tady dával určitou garanci,

protože i když byly v minulosti krize, tak ty krize velice rychle odezněly. Ale dneska je situace jiná. Takže díky dvěma politickým rozhodnutím je dnes velká část živočišné výroby v krizi. A já vnímám jako důležité, aby také politická reprezentace řekla: když jsme takto rozhodli, tak jsme připraveni vám nyní podat pomocnou ruku a nenechat vás ústy rýt v zemi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Faltýnka s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuju. Je škoda, že v té debatě nejsme korektní. (Smích a potlesk v pravé části sálu.) Doufám, že aspoň někteří z nás, kteří z toho pravého spektra netleskali a dostanou se ke slovu, až skončí přednostní práva, a bývalý ministr zemědělství Petr Bendl ví, o kom hovořím, tak prostě řekne, že není pravda to, co tady neustále horuje pan předseda Kalousek. Protože podmínky nového programovacího období se vyjednávaly za vaší vlády, prostřednictvím paní předsedající pane Kalousku, kdy ministrem zemědělství byl Ivan Fuksa a Petr Bendl. A já jsem se tehdy za agrární komoru a zemědělce aktivně těch jednání v Bruselu a ve Štrasburku účastnil a lobboval jsem za to, a to tady přiznávám a to koneckonců víme všichni, aby české zemědělství, ale nejenom české, ale i slovenské, maďarské, částečně i německé nebylo postiženo myšlenkou zastropování, toho cappingu. A tehdy to byla společná čísla resortu zemědělství a nevládních organizací. Ta částka byla odhadována ročně na 10 mld. korun, které jsme tímto lobbingem našim zemědělcům zachránili.

Takže budme v té debatě aspoň trochu korektní. Samozřejmě ve sněmovně se říkají ledajaké věci, i já samozřejmě toho využívám, ale tady v této konkrétní záležitosti ano, my jsme společně s Ministerstvem zemědělství bojovali v rámci Evropy s dalšími státy za to a hledali jsme tu alianci, kterou se nakonec podařilo vytvořit, aby princip cappingu, toho velkého, který byl namýšlen tehdy komisářem Ciolesem, tak aby neprošel. Taková je pravda.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ted' konečně přicházíme k řádným přihláškám. Poprosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera, připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Tak jsem si zase přetřpěl dlouhou dobu čekání, než přešly faktické poznámky. A jednu jsem i sám zrušil, pak jsem toho skoro litoval, protože se opět tady objevila nesmyslná ta debata o skleníkových plynech. Proboha, podívejme se na to, jaký bod projednáváme. Projednáváme spotřební daně a ty skleníkové plyny, jak tady řekl pan ministr Brabec, Evropská unie se zabývá spoustou blbostí. S tím plně souhlasím.

A když už jsem se tedy dotkl Evropské unie, prostřednictvím paní předsedající panu poslanci Kučerovi: Pane poslanče, vy jste řekl, že zemědělství je absolutně předotovaný obor. Já si myslím, že s tím můžu souhlasit. Nevidím pana poslance... je

tam pan poslanec Kučera. Já si myslím, že s tím můžu souhlasit. A proč je předotovaný obor, ne jenom to zemědělství? Protože nás do toho dotlačila ta slavná Evropská unie. Myslím, že bychom to asi sami od sebe nedělali. Jsou to ty slavné blbosti toho Bruselu, jak řekl správně pan ministr Brabec – toho tu nevidím. Tam se řeší spousta blbostí. A jednou z těch blbostí jsou ty nesmyslné dotace, které křiví normální podnikání, normální trh.

A teď si dovolím prostřednictvím paní předsedající trochu výtku k panu poslanci Kučerovi. Vy jste přece ta strana, která je ta vstřícně evropská pro tu Evropskou unii. Tak si to ujasněte. A zkuste občas taky říct, že Evropská unie dělá blbosti, a zkuste někdy uvažovat reálně.

Zazněly tady i nějaké další invektivy. Já už to tady nechci komentovat, pojďme se raději věnovat pragmatické stránce věci.

Měl bych dotaz na pana ministr Jurečku, jestli pan ministr může poslouchat. Vy jste tady, pane ministře, řekl, že ty platby budou na dobytčí jednotky. Že tam budou normativy prvků výroby. Že ty normativy obdrží Celní správa a bude podle toho dělat kontroly ve spolupráci asi potom s finančními úřady, zda jsou oprávněně čerpány odpochty, vratky. Ale v důvodové zprávě, kterou jsem si trochu pročetl, bod 6, tam § 57, vrácení daně, bod 6: Nárok na vrácení daně se prokazuje: a) dokladem o prodeji minerálních olejů uvedených v odst. 1a; b) evidencí o skutečné spotřebě minerálních olejů uvedených v odstavci 1.

Teď se na mě nezlobte, pane ministře, tady si protiřečíte. V tom, co jste říkal, jste hovořil o normativech, o nějakých paušálních platbách, ale v tom, co jsem četl v důvodové zprávě, se hovoří o evidenci skutečné spotřeby minerálních olejů. A to je to, co mě právě zaujalo, jak se bude vykazovat skutečná spotřeba minerálních olejů u živočišné výroby. Jestli to bude nějaké související jízdy nebo já nevím jak, nebo co toho všechno. Co tedy platí? Buď je blbost, co jste řekl, pardon, anebo je blbost napsaná v důvodové zprávě. Protože se to absolutně vylučuje. Já bych tedy chtěl vědět, co platí. A pokud se to má evidovat na základě skutečné spotřeby, tak by mě opravdu zajímalo, jak se to bude evidovat, obzvláště u živočišné výroby.

Já se tady zabývám touto částí této novely proto, že jsem členem rozpočtového výboru, tam častokrát řešíme výběry daní a odpochty a daňové úniky. A tady to je zase taková ošemetná věc, kde, jak řekl pan zpravodaj, tady mu dávám za pravdu, je to pole, které je k tomu bohužel živnou půdou. Čili můj konkrétní dotaz: Budou to normativy, nebo bude to skutečná spotřeba? A pokud to bude skutečná spotřeba, jak se bude vykazovat?

A teď budu pokračovat dále. To, že naši zemědělci jsou v porovnání s konkurencí z jiných evropských států častokrát znevýhodňováni, s tím souhlasím. Já se ztotožňuji s tím, že bohužel jim musíme pomoci právě proto, že jsou znevýhodňováni. Nejlepší by bylo, kdyby všichni měli stejné podmínky, ale to víme, co nám nadělala dotační politika. Takže tady jsem pro podporu našich zemědělců, aby nebylo výhodné vozit jogurty z Belgie, ale aby bylo výhodné produkovat mléko u nás, z mléka u nás vyrábět jogurty a u nás je prodávat. S tím se naprosto ztotožňuji. Ale myslím si, že bychom se mohli zamýšlet nad tím, jakou jinou formu zvolit.

Když jsem si pročítal důvodovou zprávu a hledal jsem tam zdůvodnění, proč se zase rozšiřuje zelená nafta, která už byla, měli jsme ji zrušenu, tak já jsem v té důvodové zprávě, kterou mám teď před sebou vytištěnou, vytiskl jsem si ji celou, jsou body – budu citovat jen nadpisy odstavců. Zhodnocení platného právního stavu. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami. Pak je tady Předpokládaný hospodářský a finanční dopad. A dále pokračujeme zase ve stejném duchu: Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení.

Takže, když jsem si chtěl vyčíst v důvodové zprávě, jaké jsou skutečné důvody nebo proč tedy jdeme cestou té zelené nafty, tak jsem se to, pane ministře, tady opravdu nedočel. Já bych chtěl, abyste to více zdůvodnili, proč tou cestou zelené nafty – že to je rychlá varianta, myslím si, že velmi správně to tady vyjádřil ve svém komentáři pan předseda Kováčik, který věcně a argumentačně správně řekl řadu věcí bez nějakého politikaření a snažil se dívat na věc reálně. Ale pojďme si vysvětlit, proč jdeme touto cestou.

Byla tady ještě zmínka – zase ty dotace ke strojírenství. Proč se nedotuje u nás strojírenství. Já si myslím, že to je asi proto – kdo to říkal o tom strojírenství, dívám se do poznámek, už si to teď nevybavuji – to je přece proto, že ani ty ostatní evropské státy nedotují strojírenství a dotují právě zemědělskou výrobu. Tady jsme opět u těch nesmyslů Evropské unie. Takže doufám, až budeme projednávat nějaké naše vztahy k Evropské unii, tak ti, kteří to tady kritizovali, a teď opravdu mířím do poslaneckého klubu TOP 09, ať se na mě nezlobí, tak tyto kritiky, kritické výtky vůči Evropské unii, doufám, zopakujete.

Znovu a naposled opakuji dotaz na pana ministra Jurečku, co platí – normativy, nebo skutečná spotřeba? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Bendla s řádnou přihláškou.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Konečně jsem se dostal s řádnou přihláškou ke slovu, i když mě svrběl prst minimálně padesátkrát se přihlásit na ty dvě minuty, ale nestačilo by mi to. Takže aspoň teď budu moci reagovat na některá vystoupení včetně toho materiálu samotného, protože řada vystoupení se s tím materiálem zcela mýjela.

Začnu od pana předsedy Faltýnka, který sem akorát přichází. Ano, my jsme velmi bojovali za to, aby zastupování – pro ty z vás, kteří se v té problematice neorientují, to znamená omezení získávání podpor – nebylo stanoveno podle velikosti řárem. Za to jsme velmi bojovali, protože chceme rovné podmínky pro všechny, bez ohledu na to, jestli je někdo velký, či malý. My chceme nastavit takové podmínky, které budou pomáhat všem a nebudou tam činěny výjimky a rozdíly. A to je to, k čemu my dneska vlastně tímhle materiálem dílem spějeme. A já pak řeknu proč. A proto také ten materiál podpořit nemůžeme.

Tedy jsme byli ve stejných podmínkách pro všechny na stejné lodi.

Pan kolega Urban se tady ptal velmi správně, co je vlastně příčinou. Protože v té příčině můžeme hledat důsledky a důvody toho, proč jsme a kde jsme. Dílem je to nadprodukce. Protože když tady pan kolega Kováčík mluvil o tom úbytku masného skotu apod., tak zapomněl připomenout, že prostě z hlediska spotřeby v České republice – máme více hovězího, než potřebujeme, máme více mléka, produkujeme více mléka, než spotřebujeme. U zemědělství je tohle zvláštní kategorie. V okamžiku, kdy je nadprodukce, tak je to paradoxně pro zemědělce horší, než když je nedostatek, protože potom tou cenou to doženu, tu ztrátu. Ale v okamžiku, kdy produkují víc, mám problémy s vysokými náklady, tak se dostávám do těch nůžek, které mě svírají čím dál tím víc, a najít z toho cestu, je složité.

Podotýkám, pokud bychom chtěli být opravdu objektivní, tak zemědělství si v podstatě chrání každá vyspělá země na světě. Hledá způsoby, jak si zemědělství ošetřit, protože to má něco společného s potravinami, s potravinovou soběstačností atd. Ale je otázka, jak se ten systém nastaví, míry byrokracie, míry protekcionismu apod. A mám pocit, že tam už se pohybujeme někde, kde se pohybovat prostě nemáme. Jistou míru ochrany si každé národní zemědělství zaslouží, protože jsme na něm životně závislí. A týká se to nejen těch potravin, vody, životního prostředí, všeho, co s tím souvisí. Máme tu rozumnou míru hledat a máme ji hledat v tom, abychom dělali systém aspoň z mého pohledu co možná nejjednodušší. Bude-li jednoduchý, bude průhledný, budou mu všichni rozumět, bude dlouhodobý atd. a nebudeme dělat urychlené kroky, které vlastně vnášejí zmatek do celého systému.

Dneska se tady bavíme o zelené naftě a o tom, že tzv. poláři, nebo zemědělci, kteří hospodaří na polích, už tu zelenou naftu mají, a oni vám sami řeknou zkušenosti, jaké s tím jsou. Každou chvíli se mění formuláře, každou chvíli se mění doba vykazování. Dříve to bylo tuším půl roku, teď už to chtějí po nich co dva měsíce. Když se s nimi bavíte, tak jim z toho vstávají vlasy na hlavě a říkají "to jsou pořád nové formuláře, nové kontroly atd." A my teď půjdeme zase do nových formulářů, zase do nových kontrol. Ministr zemědělství to tady řekl – nové kontroly budou muset být, vytváříme nový titul. A já vám na to říkám, možná že i v duchu toho – my jsme tady v loňském roce nebo kdy navrhovali zelenou naftu pro všechny. Proč ji nemají mít záchranáři? Proč ji nemá mít policie? To je dokonce "vlej – vylej", co se týká státního rozpočtu. Proč ji nemá mít strojírenství, o kterém jsme se tady bavili. Tak pojďme, snížíme daňovou zátěž paliv obecně a nebudeme potřebovat další úředníky, nebudeme potřebovat další kontrolory na Ministerstvu zemědělství. (S důrazem:) Pojďme se bavit o tom, že spotřební daň snížíme pro všechny. Je to jednoduché. Bude to fungovat. Nebude se muset nikdo vymlouvat na druhého apod. A dáme tím impuls nejenom českému zemědělství, ale celé české ekonomice. A dokonce i ten státní rozpočet na tom dílem ušetří, protože financuje čím dál tím víc úředníků, čím dál tím víc aut, kterým platí spotřební daň včetně zisku atd., atd. Zkrátka a dobře, možná že tohle je cesta. Zjednodušíme to. Vůbec není potřeba to komplikovat novým zákonem, který tady máme.

Víte, a tím dílem budu také reagovat na pana předsedu zemědělského výboru a předsedu poslaneckého klubu ANO, když se tady zmínil o té bionaftě a o té debatě z minulosti, po tom vítězném tažení vládní koalice za více řepky v České republice –

to je mimochodem také k panu poslanci Urbanovi prostřednictvím paní předsedající, vzkaz –, v minulém období, myslím finančním období Evropské unie, Česká republika v roce 2007 až 2013 neměla mezi prioritami podporu živočišné produkce. To je potřeba připomenout. Ona tam v zásadě velmi chyběla a my dneska doháníme, nebo chytáme čerta za ocas, abychom se vůbec přiblížili tomu, co v té Evropě už dlouhou dobu funguje a je to tam jaksi zakomponováno. A jestliže jsme se tady bavili o podpoře bionafty – jsme-li na tom tak špatně, nebo jste-li na tom Agrofertu tak špatně, že to je 380 tisíc, tak to pojďme zrušit. Vždyť to takto nefunguje. Vy z toho nic nemáte, říkáte, čekali jste možná víc, je tam 380 tisíc. My dlouhodobě říkáme, že tu řepku nechceme. Tak se pojďme napříč politickým spektrem dohodnout, že to byl nesmysl, dokonce to ani Agrofertu nepřineslo, a pojďme se vrátit k tomu, že český zemědělec má produkovat potraviny a ne nepotraviny.

My chceme, aby zemědělec produkoval potraviny, aby pro něj bylo výhodnější produkovat potraviny než nepotraviny. Aby pro něj bylo výhodnější produkovat krmivo pro dobytek a ne krmivo pro bioplynky. To jsou parametry, které máme společně začít měnit. Tak se o tom pojďme zkusit bavit. Má-li pravdu pan předseda Faltýnek, a já o tom nepochybuji, když to nefunguje, vidíte, pojďme to zrušit, bude to celé mnohem jednodušší.

A ještě k tomu, jestli tady bylo hodně sofistikovaně říkáno, že zemědělci kradou nebo nekradou. Tak to přece vůbec není. Rozhodně to neplatí – kolektivní vina v tomhle ohledu není správný argument a pan předseda Faltýnek to dobře ví. Ale to, že si jednotlivci občas prostě napočítají i čísla od bot a že se to vlastně zkontrolovat nedá, to ví pan předseda Faltýnek stejně tak dobře jako já a jako řada zemědělců, kterých se to týká. Že absolutní kontrola v podstatě neexistuje, tak už by se ani nevyplatila, takže samozřejmě že tam ty daňové úniky jsou. Těžko je asi někdo změní do halíře.

Ale tak jak se tady správně ptal, a doufám, že na to ministr zemědělství odpoví, a doufám, že nás nebude přesvědčovat o tom, že potom nejlepší kontrola té skutečné spotřeby bude, že očipujeme traktory, příp. očipujeme kombinézy traktoristů, abychom přesně věděli, kolik kilometrů nachodí apod. To už bychom opravdu byli někde v jiném světě, jak to tedy vlastně bude kontrolováno a co je ta míra. A proč dva měsíce, proč každé dva měsíce, což je speciálně pro ty malé a střední opravdu extrémně nevýhodné.

A ještě poznámka, pro koho to tedy vlastně děláme, když zelená nafta už existuje a využívají ji, bylo to tady řečeno, ti rostlináři nebo ti, kteří hospodaří na půdě, orají, sejí, sklízí atd., a ti, co nemají pole, neorají, nesklízí, ji nemají šanci využívat. A ti ji budou využívat na co? Primárně na to, aby si dovezli krmivo, příp. odvezli to, co z toho bývalého krmiva zbude. A to je, bych řekl, primární náklad. Do jaké míry to kdo potom odkontroluje, jestli jsme jeli pro krmivo, nebo pro něco jiného, kolikrát jsme tam byli atd. atd., to už nechám na vašem uvážení, do jaké míry to bude možné zkontrolovat fakticky nebo do jaké míry s tím půjde podvádět. Ale myslím si, že to opravdu cesta není. Že máme podporovat – pokud se tedy k tomu hlásíte a tvrdíte jste to tady celou dobu, že budeme zamezovat korupci, že budeme zamezovat daňovým únikům atd., pak prostě nemůžete mít v plánu prosadit takovouto

protekcionalistickou, složitě kontrolovatelnou pro jednu část podnikatelů v zemědělském sektoru určenou dotační záležitostí.

Já bych se velmi přimlouval za to, abychom hledali společně, jaké jsou možné podpory v oblasti živočišné výroby a produkce učinit. Ale ne projekty, které velmi vybízejí k tomu, aby byly zneužívány, a fakticky nic dobrého nepřinesou. Už to tady také bylo řečeno, malým a středním zemědělcům toto nepřinese vůbec nic. Je to samozřejmě, a všichni to víte, pro velké firmy.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Kováčíka, poté se připraví s řádnou pan poslanec Šrámek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vaším prostřednictvím k panu kolegovi, kdysi ministru zemědělství, Petru Bendlovi. Já jsem samozřejmě nemluvil pouze o masných krávách, jak mě tady citoval. Jinak všem ostatním, kteří mě citovali správně, děkuji. Já jsem tady mluvil o skotu jako celku. A mluvil jsem tady o tom, že ten stav, který tady je, je tristní, že je třeba teď zachránit, co se dá, a postupně budovat znovu nárůst. Podle vaší – prostřednictvím paní předsedající – filozofie, pane kdysi ministře, by to znamenalo, že byť i jen jedna jediná kráva by byl příliš velký stav nad to, co potřebujeme, kdy bychom veškerou naši spotřebu mléka, mléčných výrobků, ať už jsou to sýry, máslo, jogurty apod., dovezli. Čili rozhodující opatření vedle těchto dílčích, z nichž jedno dnes projednáváme, je účinně zamezit dovozům! Nebudeme-li dovážet nebo nebudeme-li nadměrně dovážet, potom i ten stav, který máme ve výrobě mléka, se nám najednou nebude jevit jako nadbytečný a nebudeme muset podporovat export, což teď musí být další opatření, protože máme na skladě tisíce tun másla, sušeného mléka atp., kterého se musíme nějakým způsobem zbavit. To těm firmám, které zpracovávají mléko, visí ve skladech. A přepočítáme-li cenu, která teď je za tyto produkty, tak cena surového mléka je něco málo přes 3 koruny za litr. Uznáte, kdo jste kdysi někdy šli kolem zemědělství, zejména výroby mléka, že to je sakra málo.

Takže prosím pěkně, citujme se správně. Zamezit dovozům je teď také řekněme příkaz doby. Ale tento zákon, co dnes děláme, si myslím, že není jenom pro velké, že je pro všechny. A já znovu říkám, pojďme ho všichni podpořit. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Dvě faktické poznámky. Poprosím pana poslance Šrámka, aby vydržel. Nejdříve prosím k mikrofonu pana poslance Bendla, po něm se připraví pan poslanec Fiedler. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Předseda poslaneckého klubu KSČM navrhuje na jednání Poslanecké sněmovny zamezit dovozům zemi, která je výrazně proexportní

(s úsměvem). To by byl takový faul České republice... To si pište, že by nám to vrátili. Tady ministr zemědělství pléduje za to, aby žádné sankce už nebyly. Koneckonců i představitelé KSČM na zemědělském výboru říkají – zrušte ty sankce atd.! No, v okamžiku, kdy my zamezíme dovozům, tak musíme přece čekat, že totéž udělají ostatní. Navíc jsme v nějakém prostoru, zavázali jsme se, ještě stále jsme v Evropské unii, která zatím ještě existuje, tak bychom si tohoto měli být vědomi, že není tak jednoduché takovéto rozhodnutí a že nás to vede do pastí, ze které by se nám špatně vycházelo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. S faktickou poprosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera, poté se připraví pan poslanec Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolega Bendl mě trochu předešel v té reakci. Já jsem chtěl zareagovat na pana předsedu Kováčika. To, co tady pan předseda Kováčik říkal, samozřejmě má logiku. A já to dokážu pochopit, dokážu se ztotožnit s důvody, proč to řekl. Ale to, co řekl kolega Bendl, to bychom nesměli být členy Evropské unie, abychom mohli omezovat dovozy a podporovat export. To bychom se asi dostali do nějakých problémů. A teď si uvědomme, do jaké situace jsme se dostali. Nám prostě klesají stavy zemědělských zvířat, skotu, prasat a všeho. A dováží se čím dál více. Příklad vína. U nás, jak jsem slyšel, vyprodukujeme 20 % vína, které se u nás vypije, zbytek se dováží. Ale nemůžeme zvětšit objem vinic. Skoro 50, říká kolega, mě opravuje. (Poslanec Kováčik.) Takže ty údaje jsem možná měl nepřesné nebo jsem si to špatně pamatoval. Ale nemůžeme si zvětšit rozsah vinic proto, abychom nemuseli tolik dovážet, aby naši vinaři měli práci, aby naši lidé měli práci. To jsou, kolegové v této Poslanecké sněmovně, právě ty neduhy Evropské unie, toho Bruselu. A až tady zas budete jednou někteří, zvláště kolegové tady vlevo z té proevropské vládní sociální demokracie, pardon, zase v souvislosti s brexitem dělat výčet těch ekonomických dopadů, které by nás postihly, tak nezapomeňte započítávat plusy i minusy. Nejen to, o co přijdeme, ale také to, co získáme. A tady to vidíme krásně na tomto příkladu zemědělství. Opět, že se vyplatí k nám dovážet a našim se nevyplatí vyrábět. A vozí se to přes půlku Evropy, vozí se zelenina... (Předsedající upozorňuje na čas.) Pardon, já jsem zapomněl, že byla faktická. Omlouvám se.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A prosím k mikrofonu pana poslance Kováčika s faktickou a po něm pan poslanec Kučera s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Ano, prostřednictvím paní předsedající pane kolego Petře Bendle, vaše reakce by měla logiku, kdyby to zacházení s českým producentem na evropském společném jednotném – a pojmenujme si to, jak chceme – trhu bylo rovnovážné, rovnoprávné. Běžte se podívat v tomtéž řetězci v Německu do obchodu a hledejte tam český jogurt v regálech. A

v tomtěž řetězci se podívejte v České republice do regálů do obchodu a hledejte tam taktěž český jogurt! A bude vám jasné, proč mluvím o tom, že bychom měli zamezit dovozům. A je to jednotný trh a jsou to naši přátelé v Evropské unii, kteří proti nám zvednou sankce, když například německé či polské výrobky jaksi budeme okem přísným posuzovat, jestli vyhovují české zvyklosti či normě, nebo ten, kdo je veze, jestli má správně napumpovaná kola od kamionů nebo jestli má cokoli jiného. Čili k nám to zboží proudí bez jakékoli zábrany a od nás ven se nedostane téměř nic.

Já jenom chci, aby se měřilo všem stejným metrem, aby se zacházelo na celém evropském jednotném trhu se všemi producenty stejně, nikoli abychom my byli tím spotřebitelem téměř celé Evropy, když se prostě nemůže vozit do Ruska či do arabských zemí. Všechno, děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Kučera, připraví se pan poslanec Bendl a po něm pan poslanec... pan poslanec Kalousek stahuje. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo, jen krátce zareaguji na slova svého předřečníka pana poslance Fiedlera, který už tady poněkolkáté volá po vystoupení z Evropské unie. Ta debata tady je poměrně na takové možná ekonomické úrovni, tak bych chtěl panu poslanci Fiedlerovi prostřednictvím paní předsedající připomenout, že Evropská unie je jednou z největších a nejúspěšnějších ekonomik světa. Odtamtud chcete vystoupit? Možná že je sice předotovaná, možná že je přesocializovaná, to se musí změnit, s tím souhlasím. Ale vystoupit z jedné z největších a nejúspěšnějších ekonomik světa, po tom může volat jenom politický šílenec. Děkuji. (Slabý potlesk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Bendla s faktickou, po něm se připraví pan poslanec Fiedler. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Zase jenom kratičkou poznámku. Já jsem tedy nepochopil vystoupení pana kolegy Fiedlera jako volání po vystoupení z Evropské unie, ale sečtení plusů a minusů. To znamená, kdybych opakoval větu, kterou tady řekl s dovolením Pavel Kováčik, který tady říkal "účinně zamezit dovozu", to jsem si poznamenal a asi to bude i ve stenozáznamu, pak spíše já rozumím větě, kterou následně taky říkal Pavel Kováčik "rovné podmínky pro všechny". Ale to asi není úplně totéž. Já myslím, že ty rovné podmínky jsou správně, ty máme hledat. Hledat, jak zvýhodnit pozici našich českých producentů, hledat to v méně byrokracii, v nižších nákladech. Tam si myslím, že bude cesta než v tom neustálém předotování.

A protože jsem na to zapomněl ve své řádné přihlášce, nevím, jestli to tu padlo, navrhuji zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. A nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Fiedlera, připraví se pan poslanec Kováčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Já prostě musím reagovat na pana poslance Kučeru a děkuji panu kolegovi Bendlovi, že umí vnímat to, co říkám. Prostřednictvím paní předsedající pane poslance Kučero, jestli v mém stenozáznamu najdete jediné slovo "vystoupení", tak opravdu se před vámi skloním. Ale vy jste opravdu demagog, prostřednictvím paní předsedající pane Kučero. Nic takového jsem tady neřekl. Vyzýval jsem k tomu, abychom se vážně zamysleli nad všemi plusem a minusem, abychom si reálně vyhodnotili věci. Kam půjdu v myšlenkách po tomto vyhodnocení, až si tohle všechno srovnáme a ujasníme a stanovíme si priority, to nechte na mně. Nepodsouvejte mi nic, co jsem tady neřekl. Jste demagog, pane poslanče Kučero. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Kováčíka, připraví se pan ministr zemědělství. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Já se omlouvám všem, kteří mají pocit, že tato debata je zdržuje. Jestliže jsem hovořil o rovných podmínkách pro všechny, tak pokud je někteří nedodržují, nebo dokonce ty rovné podmínky ani fakticky neexistují, jsou pouze tzv. deklarovány někde na nějakém papíře, nebo dokonce ani to ne, tak potom nastupuje ta sebeobrana a každý suverénní stát si svůj trh také chrání, nejen ho dává všanc všem.

Jo, vono by to bylo hezký, mít svobodnej trh, volnej, naprosto všem přístupnej, bez jakéjkoliv omezení. Ale to bohužel neexistuje, nikdy to nebylo ani to nikdy nebude, protože ta omezení existují.

Ted' se vrátím ke spisovné řeči. Ta omezení existují, ta omezení jsou mj. dána tím, jakou kdo má v tom společenství sílu, a to i ekonomickou i politickou, a podle toho to vypadá. A jestliže to posuzujeme z tohoto pohledu, tak potom se zdá, že Česká republika má buď velmi malou sílu chránit, nebo malou vůli chránit svého zemědělce a zpracovatele, nebo velmi malou sílu chránit svého zemědělce a zpracovatele, anebo prostě, aspoň v té dosavadní době, u těch dosavadních vlád, na to prostě kašlala. Na to jste prostě kašlali. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím k mikrofonu pana ministra Jurečku s faktickou, po něm s faktickou pan poslanec Gabal. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já si vážím politiků ze všech politických stran, kteří umějí mít konzistentní názory a nemění svá vyjádření s probíhajícím časem, a dokonce někdy úplně neotočí o 180 stupňů.

Já bych si dovilil citovat. 16. květen 2013: K zachování vratky daně ministra vyzvali zemědělci. Na otázku, zda na vládě předloží návrh na zachování podpor zelené nafty, Bendl odpověděl: Ano, na stejné úrovni jako pro letošní rok. (Ukazuje článek.) Prosím pěkně, titulky zní: Bendl chce oživit podporu zelené nafty pro zemědělce, Nečas je proti.

Bývalý pane ministře, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, tak aspoň držte linii a neříkejte před třemi roky něco jiného, než říkáte dnes! V tom článku argumentujete a říkáte, že je to potřeba dát i těm farmářům, kteří nemají pole, mají živočišnou výrobu a podobné věci. Do dnešních dnů mezi zemědělskou veřejností, většinou z nich, kolují vtípné hlášky o tom, jakým jste byl tragickým ministrem zemědělství. Na rovinu říkám, obrozené ODS, která se snaží o obrodu a vrátit se jako lídr pravice, dělal jste a děláte do dnešních dnů ostudu! Přestaňte s tím.

Na otázky pana poslance Fiedlera odpovídám: V minulosti zemědělci museli vést evidenci, kterou předkládali zároveň s tím, že měli ten normativ, který nesměli překročit. Pokud ho překročili, buď to nedostali proplaceno, nebo museli zdůvodnit to proplacení. Takže jednoduchá evidence o tom, kde co dělám v rámci toho měsíce, zdali to byl vývoz hnoje apod., musí zemědělec o tomto evidenci vést a vedl ji i v minulosti.

Kde tu naftu spotřebovává, jak se ptal pan bývalý ministr a poslanec Bendl. Spotřebovává ji nejenom v tom, že tam naváží krmiva, že jedou krmné vozy, naváží seno, naváží slámu, vyváží podestýlku, vyváží kejdu atd., to je všechno daleko více činností, které spotřebovávají naftu v živočišné výrobě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím k mikrofonu s faktickou poznámkou pana poslance Gabala, připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, já jenom přestávám rozumět tomu, co tady rozebíráme. Já mám za to, že rozebíráme podporu českým zemědělcům, tak aby obstáli v poměrně tvrdých konkurenčních podmínkách největšího trhu a nejvyššího jak z hlediska produktů, tak z hlediska kvality života. A jsem rád, že pan kolega Kováčik vašim prostřednictvím kýve, protože já si pamatuji ty doby, kdy jsme chránili ten trh, a byl tam jeden igelitový pytlík polotučného, jeden igelitový pytlík plnotučného, jeden trojúhelníčky, jedna Madeta a kremžská a plnotučná. A to bych se nerad vracel. Děkuji moc.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Bendla, připraví se pan poslanec Chalupa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Pominu ty osobní invektivy pana ministra, protože je to ještě mladý člověk a moc toho nezažil, nevadí mi, že mě neoslovuje prostřednictvím předsedajícího, ale vůči tomu, co tady –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale oslovil vás mým prostřednictvím.

Poslanec Petr Bendl: Tak já jsem to neslyšel. Nicméně k tomu roku 2013 se rád vyjádřím, protože to byl konec finančního období 2007 až 2013.

Opakuji to, co jsem tady řekl před chvílí. Tak jak byla nastavena podpora českého zemědělství v tom roce 2005 a 2006 na finanční období 2007 až 2013, tak tam v podstatě žádné podpory, které se týkaly zemědělců a toho, co bylo pro nás prioritní, nebyly, takže se hledala krátkodobá řešení, která se nastavovala na stejná pravidla, která tehdy vládla v Německu, a proto se nastavila zelená nafta jenom čistě částečně na to tak, abychom srovnali pravidla, a předpokládali jsme, že je Česká republika donastaví na to období 2014 až 2020 už tak, abychom takovéto kroky používat nemuseli. Řada takových pravidel. A těžší z nich ministr zemědělství dodnes, přestože tvrdí, že to je výsledek jeho práce. Není to pravda.

V tomto ohledu má tedy pravdu pan předseda zemědělství Faltýnek, který byl u toho na rozdíl od pana stávajícího ministra, kdy se nastavovaly podmínky a tvrdě se více jak rok a půl vyjednávalo s Evropskou unií o tom, jak ty podmínky budou nastaveny. Takže není pravda to, co tady předkládáte. Nezměnili jsme v tomto ohledu žádnou rétoriku. Jenom jsme prostě už na poslední chvíli aspoň něco se snažili udělat, protože těch sedm let nebylo nastaveno z hlediska našich zemědělců dobře a doháněli jsme, co vůbec bylo možné, neboť to bylo v minulosti nastaveno opravdu špatně.

Jinak je to asi zbytečný. Zpátky na traktor.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kováčíka s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Prostřednictvím paní předsedající panu kolegovi Gabalovi.

Já pamatuju doby, kdy jsem pro mléko chodil s konvičkou, jako malý kluk, dvoulitrovou. A téměř pamatuju doby, kdy tady krávy zdechaly na tuberkulózu. A taky pamatuju ona 60., 70. léta, kdy došlo nejen k ozdravení českých, moravských a slezských chovů a k podstatnému nárůstu kvality. Ale vy, pane kolego Gabale prostřednictvím paní předsedající, přece musíte pamatovat doby, kdy tady platily československé státní normy, které byly podstatně přísnější než to, co dnes platí v celé Evropské unii, co se týká kvality potravin. Co se týká ochrany zdraví obyvatelstva. Takže prosím pěkně, nechme si těch zbytečných politikářských invektiv. Děkuji. (Celý projev řečen velmi nahlas a emotivně. Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Šrámka s řádnou přihláškou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, předem bych chtěl oznámit, že jsem v konfliktu zájmů. Nicméně dovoluji i mně se vyjádřit k tomuto tématu. K vystoupení mě inspiroval pan poslanec Urban, který požádal, aby laikovi někdo vysvětlil, co je tedy v zemědělství za problém. Dovolte mi jako člověku, který se v tom pohybuje delší dobu, nastínit a vysvětlit, o jakou problematiku vlastně jde.

V roce 2004 jsme přijali takzvaný systém převážně platby na hektar. 70 % plateb jde na hektar. Tento velmi zrádný systém byl už dávno vyzkoušený v roce 1981 například v Řecku. Řecko v roce 1981 přijalo takzvaný SAPS, neboli simplified payments, a zavedlo zjednodušenou platbu na hektar. Tím zásadním způsobem vlastně došlo k prioritizaci rostlinné výroby a likvidaci živočišné výroby. Dnes, po nějakých asi 35 letech, Řecko dováží přes 80 % potravin. My po 12 letech po vstupu do Evropské unie už se blížíme skoro k číslu 50 % potravin dovozu. Jestli tento systém zachováme do budoucna, budeme po několika letech – a četl jsem vizi Ministerstva zemědělství do roku 2030. Myslím, pane ministře, že v roce 2030 si tam můžete připsat větu, že budeme dovážet 80 % potravin, pokud tento velmi nemocný systém nezměníme. Tento systém upřednostňuje především produkci rostlinné výroby, která téměř, nebo téměř zaměstnává velmi malý počet lidí, ve srovnání s živočišnou výrobou zhruba asi pětkrát méně. Na chov zvířat, skotu a dalších potřebujete zootechniky... mnoho lidí, kteří se kolem toho pohybují, musíte se starat o zvířata, o jejich zdraví atd. atd. A to je hodně práce. A samozřejmě zemědělci dělají především to, kde je méně práce a větší zisk. A tento systém právě toto upřednostňuje.

Západní EU patnáctka tento systém neměla a dodneška nemá. Dovolte mi jenom uvést příklad jedné země. A předtím tedy ještě řeknu, platby na hektar jsou tam procentuálně v daleko menším zastoupení než právě například platba na VDJ, tedy na dobytčí jednotku, na vyvážení kejdy na pole. Například po zrušení mléčných kvót, které byly zrušeny minulý rok v dubnu, tak Belgie zvýšila produkci mléka o 35 %. Jejich dotace jsou úplně jiné. Například mají 15 eur za tunu kejdy vyvezenou na pole, čímž si samozřejmě svoje pole chrání, protože chtějí, aby byla dlouhodobě výnosná a úrodná. Když někdo na farmě něco vyrábí a tyto výrobky přímo vozí do obchodů, dostává 22 korun na kilometr za to, že se to tam vozí. Kdybych to například porovnal s naší farmou, která má také svoji vlastní výrobu, tak celkově tento rozdíl ročně dělá 8,5 milionu korun. To ještě nemluvím o těch dalších věcech, které oni mají nastaveny.

Nicméně Česká republika má výhodu v tom, že podniky jsou zde velké. Samozřejmě z dřívějšíka máme velkou koncentraci jak rostlinné, tak živočišné výroby, a jenom díky tomu, že máme tak velkou koncentraci, a tím pádem máme velice nízké fixní náklady oproti například zemědělcům v Německu, proto ještě přežíváme. Ale dlouhodobě to nebude možné, pokud se tento systém nezmění.

Co se týká likvidace stád, jak tady někdo řekl. Likvidace stád a vlastněpokles živočišné výroby nezačal zrušením embargo a konce mléčných kvót. Tato likvidace začala už dávno. V roce 1990 jsme měli přes milion dojných krav. Dnes máme 360 tisíc a předpokládá se, že po dnešní živočišné krizi dojde k poklesu zhruba o 10 až 20 %, pokud se zásadním způsobem něco nezmění a Ministerstvo zemědělství nám nepomůže.

Co se týká systému dotací, ano, zemědělství má oproti jiným odvětvím dotace. Ale má je proto, protože ty dotace už měla bývalá patnáctka, nebo prostě Evropská unie tyto dotace zavedla. A pokud je my mít nebudeme, tak nebudeme konkurenceschopní. Kdyby bylo na mně, já bych 80 % všech zemědělských dotací okamžitě zrušil. Ale všude! Ne jenom u nás, ale i ve Francii, v Německu, v Belgii... A potom by se možná stalo to, že by nás nezavázeli oni potravinami, ale že bychom my zavázeli potravinami je. Takže my ty dotace bohužel – bohužel – musíme mít, ale máme je opravdu nastaveny špatně.

Ještě se tady někdo zmínil o tom, že máme převis mléka. Nemáme převis mléka. Nebo resp. máme velmi malý a jiné země mají daleko, daleko větší. Dovolte mi jenom pár čísel. V České republice se vyrábí 75 litrů mléka na sto hektarů. V Německu se vyrábí 320 litrů na sto hektarů a v Holandsku se vyrábí 620 litrů na sto hektarů. Chci jenom zdůraznit, že to není jenom o tom mléku. Krávy samozřejmě produkují i organickou hmotu, která se dále vozí na pole. A v zemědělství je velmi důležité, aby zatížení dobytčí jednotky na hektar bylo co nejvyšší, aby právě ta organická hmota se na pole vracela a ta pole byla dlouhodobě úrodná. My máme na hektar něco asi 0,5 dobytčí jednotky. Holanďané mají 1,7 dobytčí jednotky. Holanďané byli vždycky velmi chytří zemědělci. Nakonec byznys s hovězím v Brazílii rozjeli právě Holanďané.

Když tady byla zmíněná zelená nafta, víte, živočišná výroba tento rok bude s nejhorším odhadem asi 11 miliard v minusu, ty neoptimističtější asi 7,5 miliardy v minusu. Zelená nafta v objemu 400 milionů je statistická odchylka. Je to taková malá náplast na velkou díru.

Někdo zde mluvil o tom, že zemědělci kradou a budou tu zelenou naftu obcházet. Systém kontroly zelené nafty je velmi složitý, pane ministře zemědělství, je velmi složitý a už se v tom málokdo vyzná. Mnohé země, které zavedly zelenou naftu a mají ji, tak ji jedou na paušály: jedou na paušál na hektar, jedou na paušál na VDJ. Nemusí se nic složitě kontrolovat. Nemusí Celní správa u nás jednou za dva roky trávit pět dní, aby všechno zkontrolovala. A když prostě někdo má stroje, které spotřebují méně nafty, tak na tom vydělá, pokud má staré stroje, které spotřebují více nafty, tak na tom samozřejmě nevydělá. Ale tyto paušály jsou jednoduché a nedají se zneužívat.

Takže bych poprosil, aby vyhláška pokud možno po schválení tohoto zákona, který samozřejmě doporučuji, ale sice jako malou náplast na velkou ránu, aby byla zjednodušena.

Co se týká dovozu potravin. Opět. Víte, omezit dovoz potravin, to je velmi jednoduché, ale nesmíte zapomenout, že ČR je exportní ekonomika. Téměř 80 % exportujeme, a když například omezíme dovoz některých potravin, možná že nám

třeba Němci omezí vývoz automobilů a to by určitě pro náš rozpočet a pro naši ekonomiku nebylo dobře.

Takže opět zdůrazňuji, není to problémem dovozu, ale celého systému. To znamená, my musíme ten systém podpořit tak, aby byl konkurenceschopný právě s těmi Belgičany, Francouzi a Němci, aby byl pokud možno stejný anebo velmi podobný.

Na závěr mi tedy dovolu, abych jenom shrnul. Náš systém platby na hektar, který upřednostňuje především pěstování rostlinných produktů, jako je kukuřice do bioplynek, to je u nás velmi rozšířeno, řepka, ječmen do pivovarů, obilí, které vyvážíme, a to je prakticky všechno. Vojtěška, jetel a další a další věci, které chovají velmi, řekl bych, velmi citlivě k půdě, zmizí s tím, že zmizí zvířata, které to samozřejmě spotřebovávají, a zemědělci raději produkují tržní plodiny, které potom můžou prodat, než aby produkovali netržní plodiny, jako je vojtěška a jetel, které krávy sežerou a zemědělci z toho nic nemají.

Takže to je jenom za mě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šrámkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. S faktickou poznámkou pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Já bych chtěl jenom poděkovat panu kolegovi poslanci Šrámkovi, protože si myslím, že takhle má vypadat debata o zemědělství v parlamentu, a ne tak, jak probíhala předtím, kdy se tady osočují představitelé různých politických stran, co kdo řekl, neřekl, jestli lhal, nebo nelhal, co dělaly krávy anebo dělají a dělat budou. Myslím si, že je to vážná věc, a já děkuji za ten exkurz do problematiky zemědělství. Velmi pozorně jsem to poslouchal a doufám, že za čtyři roky, za pět, za deset tady nebude někdo sedět a nebude zase řešit krizi českého zemědělství tím, že bude hledat malou náplast na velkou ránu, jak řekl pan poslanec Šrámek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem? Pan zpravodaji. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já budu jenom velmi stručný. Dovolím si shrnout debatu. Vedle předpokládané diskuse o vhodnosti tohoto instrumentu pomoci českým zemědělcům vedla Sněmovna také debatu o stavu českého zemědělství, zazněly zajímavé příspěvky o flutulenci krav, pan poslanec Kováčik apeloval na možné omezení dovozu. Tady mně jako zpravodaji není úplně jasné, jak by se to dalo udělat, ale vzhledem k tomu, že pan poslanec Kováčik, jak nás sám informoval, chodil pro mléko s konvičkou, tak spolu snad něco vymyslí. (Pobavení.)

V diskusi zazněl návrh na zamítnutí, který já jako zpravodaj doporučuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jak říkal pan zpravodaj, zazněl od pana poslance Bendla návrh na zamítnutí předloženého návrhu v rozpravě. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 219, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 31, proti 121. Návrh na zamítnutí nebyl přijat.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru. Navrhuje někdo přikázání jinému garančnímu výboru? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování... (Námítky – hlásil se posl. Kováčik.) Omlouvám se, prohlašuji hlasování za zmatečné. Pan předseda Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající. Slibuji, že příště se budu hlásit hlasitěji. Navrhuji přikázat tento materiál jako výboru garančnímu výboru zemědělskému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane předsedo. Přestože opakovaně tady kritizují hlučení v Poslanecké sněmovně, tak prosím, hlaste se klidně hlasitě v takovém případě.

Budeme tedy hlasovat nejprve o přikázání zemědělskému výboru jako garančnímu, což je protinávrh pana předsedy Kováčka.

Zahajuji hlasování o přikázání zemědělskému výboru jako garančnímu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 221, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 118, proti 20. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme přikázali tento návrh zákona zemědělskému výboru jako garančnímu.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru k projednání. Prosím, má někdo návrh na další výbor k projednání? Pan předseda Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Navrhuji rozpočtový výbor. Proboha, vždyť jsou to daně!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Rozpočtový výbor. Ještě někdo nějaký výbor? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana předsedy Laudáta, aby tento návrh byl příkázán také rozpočtovému výboru k projednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmačkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 222, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 83, proti 25. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl příkázán zemědělskému výboru jako garančnímu a rozpočtovému výboru jako dalšímu k projednání.

(Námítky.) Kontrola hlasování ještě. (Po chvíli:) Ptám se, jestli je zájem o kontrolu hlasování? Není tomu tak. Pokud nemá nikdo zájem o kontrolu hlasování, tak končím první čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministroví i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

225.

Návrh na udělování Pamětní medaile Za zásluhy o parlamentní demokracii, vyznamenání Poslanecké sněmovny PČR

Sněmovní dokument 4667. Předložený sněmovní dokument obsahuje usnesení organizačního výboru číslo 299 ze dne 29. června tohoto roku a já prosím kolegu místopředsedu Poslanecké sněmovny Jana Bartoška, aby návrh uvedl. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážný pane předsedající, děkuji vám za slovo. Tento bod je tematicky odjinud. Jedná se o bod, kdy budeme projednávat udělování pamětní medaile Za zásluhy o parlamentní demokracii, vyznamenání Poslanecké sněmovny. Tento bod je navržený podvýborem pro přípravu návrhů na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání. Tento podvýbor projednal tento bod na svém 7. jednání dne 17. 3. 2015 za přítomnosti představitelů Vojenského historického ústavu a projednal výtvarný návrh a provedení pamětní medaile Poslanecké sněmovny. Dále tento bod byl projednán a schválen na organizačním výboru 29. 6. 2016 a přijal souhlasné usnesení, návrh usnesení, že Poslanecká sněmovna souhlasí s tímto návrhem. Návrh usnesení poté uvedu v podrobné rozpravě.

Pamětní medaile Za zásluhy o parlamentní demokracii bude udělována jednou ročně v počtu tři kusů. Poslanecké návrhy na udělení pamětní medaile budou předkládány podvýboru pro přípravu návrhu na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání, který je prověří po formální i obsahové stránce, vybere tři vhodné kandidáty a postoupí je svým usnesením k projednání organizačnímu výboru. Organizační výbor je po projednání postoupí svým doporučujícím usnesením ke schválení Poslanecké sněmovně.

Pamětní medaile udělí předseda Poslanecké sněmovny k řádovému dni 14. listopadu. Proč 14. listopadu? Je to z toho důvodu, že v tento den se v roce 1918 sešlo Národní shromáždění, zbavilo habsbursko-lotrinský rod českého trůnu, prohlásilo Československou republiku a zvolilo prezidentem Tomáše Garrigua Masaryka a vládu.

Podoba této pamětní medaile je součástí sněmovního tisku 4667, který vám byl doručen.

Pouze pro úplnost chci říct, že tento návrh zde není nový. Vy, kdo jste v Poslanecké sněmovně víc volebních období, tak víte, že touto myšlenkou se zabývali poslanci i v předchozích volebních obdobích a hledali vhodnou formu a podobu tohoto ocenění. Jsem si vědom, že někteří z vás tento návrh vítají, někteří tento návrh považujete za zbytečný, případně duplicitní. Ale sám za sebe mohu konstatovat, že tento návrh je správný včetně toho, že zde dokončíme myšlenku, která v Poslanecké sněmovně je několik volebních období.

Ta pamětní medaile má označení Za zásluhy o parlamentní demokracii. Chci zde říct, že jsme stále v procesu, kdy se demokracii učíme, a je dobré ocenit lidi, kteří na této cestě obstáli a byli inspirací pro nás ostatní. Myslím si, že to, koho bude Poslanecká sněmovna oceňovat, je možné také brát jako indikátor, který bude vypovídat o tom, jak to s demokracií u nás vypadá a jak si jí vážíme.

Tolik aspoň na začátek z mé strany. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Zahajují všeobecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Karel Schwarzenberg. Prosím, pane poslanče. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, chceme se opravdu takto zesměšnit? Pamatuji se, v roce 1989, 1990 jsme s posměškem vzpomínali na průvody starého režimu, kdy s různými odznaky, metály, vyznamenáními pochodovaly pod mávátky, a řekli jsme, že tohle u nás nikdy nebude. Že nebudeme těmito směšnými záležitostmi se zabývat. A ejhle! Po čtvrt století se všechna dobrá předsevzetí zavrhla a teď uděluje nejenom prezident republiky, nýbrž různá ministerstva a tak dále různé metály. Musí Poslanecká sněmovna se k tomu reji taky připojit? Je to nutnost? Nebudou naši voliči právem říkat: Ti poslanci mají důležitější věci rozhodovat a na důležitějších věcech pracovat, než aby se rozdělovaly další metály.

Ten metál je opravdu symbol ješitnosti. Ničeho jiného.

Prosím vás, vážené poslankyně, poslanci, zachovejme si – je to divné, že já vám to musím připomenout – jistou republikánskou důstojnost. Za první republiky byl jenom Řád bílého lva pro státníky zahraniční a byla vojenská vyznamenání. Jiná nebyla. Švýcarsko dodnes nezná žádné metály, a my tady udělujeme z každého spolku nějaké metály, vyznamenání, něco, co si můžeme přispendlit.

Já bych prosil, abychom zachovali důstojnost české Sněmovny a této ješitnosti a těchto nesmyslů zanechali. Děkuji mnohokrát. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Schwarzenbergovi. Další přihlášenou s přednostním právem je paní místopředsedkyně poslaneckého klubu ODS Jana Černochová. Prosím, paní místopředsedkyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Přiznám se, že i já jsem na pochybách, jestli tento institut by měl Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna mít, či nemít. Na druhou stranu se ráda nechám od navrhovatele přesvědčit.

Zajímalo by mě typově komu a za co, protože ten pojem "zásluha o parlamentní demokracii" je skutečně tak široký, že se chci zeptat, jestli to bude směřováno do té novodobé historie, nebo jestli budeme sahat právě do té masarykovské éry. Proč se na to ptám? Ptám se na to proto, protože jak víte, ze zákona o obcích mají radnice možnost využívat institutu čestných občanů. Stává se třeba v našem zastupitelstvu takovou tradicí, že na začátku a na konci volebního období využíváme tento institut a nominujeme někoho. Samozřejmě ty, kteří již nežijí, tak nominujeme in memoriam. A mě by tedy zajímalo, jaký případný okruh těch lidí a časový úsek v té naší historii navrhovatel zamýšlí.

Jsem členka výboru pro obranu a bezpečnost, takže obecně s udělováním pamětních medailí, ocenění tohoto typu jako člověk, který má blízko k Armádě České republiky, tak s tím nemám problém. Jenom předesílám, jenom trošičku bojuji se stejnými věcmi, které tady zmiňoval pan kolega Karel Schwarzenberg – nejenom já, ale i velká část klubu občanských demokratů –, abychom se skutečně nedostali do situace a známé historky Vlasty Buriana "daj-li medajli, nedaj-li", a to bychom si asi jako Poslanecká sněmovna určitě nezasloužili, abychom se tady přeli ještě o nějaké nominace.

Bojuji ještě s jednou věcí, o které si myslím, že možná případně na mysl každému z vás, jestli se třeba nestane, a to by byla ostuda tohoto zákonodárního sboru, že někoho budeme po těch všech peripetiích, dohadech nominovat, a on řekne: "Vážení poslanci, vážené poslankyně, já od vás ocenění nechci, protože já si vás nevážím." A víte, jak si stojíme v průzkumech veřejného mínění jako poslanci a poslankyně. Není to nic, čím bychom se mohli chlubit. A tady si skutečně můžeme poměrně velkým způsobem lidově řečeno naběhnout a degradovat tuto Sněmovnu tak, jak si to nikdo z nás nepřeje.

Takže bych chtěla poprosit pana navrhovatele, aby nám k tomu návrhu proto, aby třeba část našeho klubu mohla pro to zvednout ruku, aby nám k tomu řekl něco víc. Řekl ten časový úsek. Řekl typově za jaké zásluhy o parlamentní demokracii, a jestli se počítá s tím, že v nějakých těch kolech nominací se nejprve bez toho, aniž bychom ty lidi zveřejňovali, byli předmětem nějakých polemik, tak jestli ti lidé, ti nominanti, budou mít šanci se k tomu vyjádřit, jestli od nás to ocenění vůbec chtějí, abychom se skutečně nedostali do nějaké blamáže. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Bohuslav Chalupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, my jsme tady byli zvoleni proto, abychom svoji práci dělali co nejlépe, a jestli nás chce někdo odměnit za to, že za demokracii atd., ať si to udělá nějaká neziskovka. (Smích v sále, velký hluk a potlesk.)

Co? Něco jsem nepochopil, že je tady smích? Parlamentní demokracie, ale proč – my jsme tady byli zvoleni, abychom dělali svoji práci nejlépe a žádné vyznamenání nepotřebuju, a budu hlasovat proti. Děkuji. (Velký hluk a smích v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já bych chtěl jenom ujasnit, že to vyznamenání se a priori netýká nás poslanců samotných. (Smích a potlesk.)

S další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já vím, že to je možná chvilku humorné, ale teď vážně. Tady kolegyně, paní místopředsdkyně našeho klubu, říkala, že u nás ještě jsou úvahy, jestli bychom to nepodpořili. Já tedy rozhodně patřím k těm, kteří zásadně nepodpoří tuto myšlenku, protože si myslím, že z principu je vadná v tom, že vlastně to vyznamenání bude udělovat kolektivně orgán, Sněmovna. Tam já vidím ten zásadní problém. Něco jiného je, když uděluje vyznamenání pan prezident. To je jeho rozhodnutí, má to jinou váhu. Sami víte, že někdy jsou problémy i tam. A tady bychom o tom měli rozhodovat kolektivně, hlasovat o tom. Prosím vás, nedělejme to. Nedělejme to. Já si myslím, že takto by se oceňovat osobnosti neměly. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Kováčík, po něm pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Já jsem se přihlásil k faktické poznámce, protože jsem chtěl svému kolegovi vysvětlit, že to opravdu není medaile pro nás, ale už to tady bylo vysvětleno.

Já bych chtěl ke kolegovi Adamcovi říci – ta medaile, když se o ní začalo na našem podvýboru hovořit, měla být něco, abych tak řekl, výjimečného, jedinečného, nemělo by se to stát žádnou tuctovou věcí. Víte, že všichni jezdíme na zahraniční cesty. Existuje nějaká meziparlamentní diplomacie a já si myslím, že někdy kdyby prostě Sněmovna chtěla dát nějaký dar nebo někoho ocenit, měla by mít v zásobě takovouhle věc.

Mě tady právě zarazilo, že pan kolega Bartošek řekl, že by to měli být tři lidé ročně. Já si myslím, že takhle by to být nemělo, protože je možné, že se prostě ti tři lidé za ten rok nenajdou, a pak bychom tu medaili jaksi degradovali, protože bychom ji museli dát za každou cenu. Proti tomu já mám výhradu. Jinak samozřejmě jako výraz nějakého ocenění a poděkování vůbec nemám nic proti tomu, aby ta medaile byla. Přimlouvám se za to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Kováčík s faktickou poznámkou. Po něm pan poslanec Novotný, po něm pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Diskuse pěkně začala. Měl jsem pocit, že jedním z prvních oceněných, že to tak je připravováno, že to tak je dokonce cíleno, měl být pan kolega Karel Schwarzenberg (smích v sále), ale poté co vystoupil tak, jak vystoupil, si troufám tvrdit, že se vyřadil z této kandidátské listiny. A já bych si dovolil to nechat na panu prezidentovi, i když i tady mám určité pochybnosti.

Prosím pěkně, pojďme se vrátit k věcem, které nás doopravdy trápí a trápí naše občany. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Novotný, po něm pan poslanec Adamec, po něm s přednostním právem pani místopředsedkyně Černochová.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, tato Sněmovna je někdy nevyzpytatelná a ono by se mohlo stát, že by to dokonce snad mohlo i projít. Já bych vás chtěl varovat, aby v době, kdy část této Sněmovny verbálně velmi silně zpochybňuje parlamentní demokracii, jedni tím, že to je žvanírna, kde se nedá vydržet, a druzí tím, že říkají, že by bylo dobré tu parlamentní demokracii nahradit demokracií přímou a co možná nejvíce ji omezit, tak jestli v této době, kdy velká podstatná část Poslanecké sněmovny dokonce zpochybňuje ideu parlamentní demokracie, bychom zavedli tento řád, tak bychom ten institut parlamentní demokracie skutečně zesměšlili na nejvyšší možnou míru.

Já bych chtěl spíše vyzvat ty, kteří tady ještě tu parlamentní demokracii ctí, aby pro ni něco dělali svou prací, A proboha, neschvalujeme to!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Adamec s faktickou poznámkou. Po něm pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Borka, po něm Vácha, po něm paní poslankyně Lorencová.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já už budu stručný, nebudu humorný. Já bych chtěl vzkázat vašim prostřednictvím panu kolegovi Plzákovi z hnutí ANO, aby si nepletl plakety a medaile, protože to je něco úplně jiného.

Pokud je tady potřeba, že by někdo měl nějaké vyznamenání udělovat, tak ať si to udělá vedení Sněmovny, resp. předseda Sněmovny sám. Ale nemyslím si, že to je potřeba. Rozhodně se nenechme zatáhnout do této hry. Opravdu to za to nestojí. Vzbudíme za to jenom výsměch a posměšky, protože opravdu, máme tu, jak říkal můj předřečník, na práci něco jiného, a toto podle mne na tuto půdu vůbec nepatří. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jako člen vedení Sněmovny děkuji panu poslanci Adamcovi za důvěru.

S další faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Velmi jednoduše, rychle a krátce. Už to tady řekli kolegové přede mnou. Přestaňme tohle probírat, máme na práci podstatnější a důležitější věci. Pojďme hlasovat. Já budu zamítat, já budu proti. Pojďme dělat rozumnější věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Vácha, po něm paní poslankyně Lorencová, po ní pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já bych chtěl upozornit na praktickou stránku věci. Já se bojím toho, aby kolektivní orgán rozhodoval o nějakých medailích. Představte si, že jedna část přijde s několika jmény, druhá část přijde s několika jmény, opozice, koalice. A my tady budeme jednat o jménech, o lidech. Někteří se budou snažit prosazovat své zájmy, jiní ty svoje, budou kydát špinu na své protivníky, a znovu budeme jednat o konkrétních lidech. Ti lidé si nezaslouží, abychom tu o nich jednali před Sněmovnou a před kamerami na ně kydali špinu.

Takže já vás prosím, abyste zvážili i tuto praktickou část, praktickou stránku této věci a tento návrh nepodpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Lorencová s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jsem považovala tento návrh za natolik absurdní, že jsem se ani nezatěžovala zjišťováním toho, kdo s tím vlastně vyrukoval, v čí hlavě to vzniklo. Mě totiž napadlo, potom co někteří moji předřečníci o tom pronesli několik vět, do jak absurdní situace by se tato Sněmovna například dostala, kdyby někdo přišel a navrhl, aby byli tím řádem, nebo medailí, nebo o čem to tady byla řeč, že je velký rozdíl mezi řádem a medailí – kdybychom měli rozhodovat o tom, zda budou vyznamenání například bratři Mašínové. Umíte si představit tu situaci, že bychom o tom hlasovali, bez ohledu na názory, bez ohledu na to, co si kdo myslíme o jejich zásluhách? Někdo mluví o vraždách. Ale návrh by takto mohl zaznít. Myslím, že předseda vlády Topolánek, expředseda vlády Topolánek, jim vlastně takovou jakousi plaketu, nebo medaili nebo něco, osobně přivezl. Tak bych chtěla vědět, jaké by bylo rozložení Sněmovny, kdybychom o tom hlasovali. Bylo by to zajímavé. A taková situace, opravdu absurdní situace, by nastat mohla v případě přijetí tohoto podle mě nesmyslného zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Pan poslanec Plzák s faktickou poznámkou. Po něm pan místopředseda Vojtěch Filip, po něm paní místopředsedkyně Černochová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Mám opravdu tři faktické body. Myslím, že pan kolega Bartošek tady pak vysvětlí, co ten podvýbor k tomu vůbec vedlo. Podobné ocenění má Senát. Podobné vkusné ocenění má vláda. Sněmovna je vlastně jediné zákonodárné těleso, které tohle nemá. Ale to je jedna věc.

Ke kolegovi Ivanovi Adamcovi. Já jsem mu to vysvětlil. Jako numismatika mě školit nemusí. Plaketa je jednostranná medaile ražená z obou stran.

Další věc, poslední. Prosím vás, zaznělo tady od pana kolegy Kováčka – nechme to na prezidentovi. Proč tedy sedíme v tom podvýboru pro udělování vyznamenání? Proč tam vůbec navrhujeme nějaké lidi? Já si tam potom připadám zbytečný. A jestliže je to opravdu na tom prezidentovi... Tak jestli nám to nepřísluší, tak ten podvýbor zrušme a nikoho nenavrhujeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plzákovi. S další faktickou poznámkou pan místopředseda Vojtěch Filip. Po něm paní poslankyně Černochová. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní a pánové, budu velmi stručný. Snad největší doklad o tom, že bychom se tím měli vážně zabývat, přednesl pan kolega Vácha. Protože ten upozornil na to, že bychom tady na sebe mohli dít síru, protože se nám nelíbí názor zleva nebo zprava. Přece znakem parlamentní demokracie je, jestli jsme schopni se k sobě chovat jako lidé a místo osobních útoků ocenit práci toho nebo onoho, byť má jiný politický názor. Že je schopen respektu k názoru toho druhého, že je schopen ho vyslechnout, argumentovat. A argumentovat nikoliv osobním útokem, ale protiargumentem k tomu nebo onomu. Ale vzhledem k tomu, jak se vyvíjí debata, nejsem přesvědčen o tom, že tato Sněmovna je k tomu zralá. I když je to jediný orgán v parlamentní demokracii, který může přehlasovat prezidenta republiky a Senát a vláda je mu odpovědná.

Takže si klidně necháme cokoliv nařizovat Magistrátem hlavního města Prahy, budeme ustupovat od čehokoliv. Hlavně abychom se zavděčili novinářům. To jsme dopadli. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Paní místopředsedkyně Černochová s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Odvolávám se na to, co jsem tady řekla před těmi patnácti minutami. A nebylo mi stále ještě odpovězeno. Myslím si, že nás skutečně všechny zajímá, jakým způsobem to bude probíhat. Kolega z TOP 09 tady zmiňoval to, co jsem tady říkala já. Že se nikdo z nás nechce dostat do situace, že

tady budeme generovat nějaká jména, ti lidé o tom ani nebudou vědět, možná o to ani nebudou stát. My je předhodíme tomu novinářského plénu, ti budou zkoumat jejich životopisy, budou řešit, kdo co v minulosti udělal, nebo neudělal. Tohle přece není důstojné této Sněmovny.

A já bych se chtěla také zeptat na to, jestli tady bylo řečeno, že podobné ocenění uděluje Senát Parlamentu České republiky. A chtěla bych se zeptat, jak často, jestli – nevím, možná je to moje neznalost, možná jsem si to nestihla před tím vystoupením vygooglovat – koho třeba nominoval v posledních letech Senát?

Pokud by platilo to, co tady řekl kolega Plzák, že se tím nebude plýtvat. Tady ale bylo řečeno, že se to bude udělovat jednou za rok třem jménům. Už to samo o sobě. Pokud je někde tato podmínka, tak to ve mně tedy nevyvolává pocit, že se tím nebude plýtvat. Budeme mít normu, kterou musíme splnit? Takhle přece oceňování osobností fungovat nemůže!

Já bych tedy chtěla opravdu poprosit pana místopředsedu Bartoška, aby nám ty věci vysvětlil, aby nečekal na to, až se uzavře ta rozprava, ale aby je vysvětlil teď tak, abychom se mohli případně ještě doptat. Nejenom my s přednostním právem, ale i ostatní kolegové. Protože to téma tady na stole je. Byť si také myslím, že občané České republiky mají důležitější věci na starosti a na práci než to, aby se dívali na přenos ze Sněmovny, kde my diskutujeme (upozornění na čas), jestli někomu dáme, nebo nedáme medaili.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Velmi se omlouvám jak kolegovi Kalouskovi, tak kolegovi místopředsedovi Sněmovny. Je 12.45 hodin a přerušuji projednávání tohoto bodu, neb na 12.45 máme pevně zařazený návrh na volbu člena dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu.

187.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 133 ze dne 24. května 2016. Nyní prosím o slovo předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající děkuji za slovo. Přěji vám i kolegům a kolegyním dobré odpoledne. Pustíme se tedy do volebního bodu. No, nedá mi to, ještě krátký komentář. Většinou mám tendenci se v tento čas omlouvat čtené Sněmovně za to, že jsem předchozí rozpravu přerušil tím pevně zařazených bodem. Ale dnes si říkám, že je to možná dobře. Že hlavy vychladnou a věřím, že až se k této debatě vrátíme na pozim, už bude na větší a vyšší úrovni.

Děkuji tedy za pozornost a v rychlosti zrekapituluji podstatné povinné informace k tomuto volebnímu bodu. Je to bod 187, návrh na volbu jednoho člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu.

Za volební komisi konstatuji, že jsme obdrželi písemné sdělení poslance Jaroslava Faltýnka o jeho rezignaci na členství v této radě dne 4. května. Proto jsme vyhlásili lhůtu všem poslaneckým klubům na podání nových nominací. Ta lhůta byla do 23. května. Obdrželi jsme tři nominace, které jsme také přijali v usnesení č. 133 ze dne 24. května. V těch nominacích a v usnesení jsou navrženi: za ODS Petr Bendl, za TOP 09 Herbert Pavera a za hnutí ANO Josef Kott.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví a tuto volbu vždy provádíme způsobem tajným, tajným hlasováním ve Státních aktech. Proto vám komise i v tuto chvíli navrhuje tajnou volbu.

Ještě poslední informace. Mezi přijetím usnesení ve volební komisi a samotnou volbou musí uběhnout ze zákona deset dnů. Což se stalo, jak jsem řekl. My jsme komisi měli už 24. května, takže tento bod je měsíc a půl připraven. Připraveni jsme také ve Státních aktech a já vás nyní prosím, pane předsedo, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům pro volbu jednoho člena Státního zemědělského intervenčního fondu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zatím pouhý místopředseda, pane předsedo, ale děkuji. Otvírám tedy rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí o slovo. Nikdo se nehlásí. Rozpravu končím. Ptám se na vaše závěrečné slovo. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Co není, může být. Nechci předesílat. Ale omlouvám se za tu drobnou nepřesnost. Pokud v rozpravě žádné návrhy nejsou, prosím, tak jak jsem avizoval – ta tajná volba je navržena v usnesení od volební komise, ale formálně bychom ji měli odhlasovat. Takže prosím nejdřív v tuto chvíli, abychom hlasovali o návrhu volební komise na provedení tajné volby.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přivolám naše kolegy z předsálí a všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o usnesení volební komise, která navrhuje, aby se v tomto případě hlasovalo tajně, tajnou volbou. Počet přítomných se ustálil.

Zahajuji hlasování o tom, aby následná volba proběhla tajně. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 223. Přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro 111, proti 3. Návrh na tajnou volbu byl přijat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní prosím, abychom přerušili projednávání tohoto bodu a vyhlásili konání tajné volby. Pro jistotu, kolegyně, kolegové, znovu připomenou způsob označování volebních lístků. U kandidáta, pro kterého jste se rozhodli, označujete kolečkem číslo před jeho jménem. U zbylých dvou dáváte křížek na to číslo.

Na vydávání volebních lístků požádám o 15 minut, tedy od nynějška do 13.05 hodin. Výsledky vyhlásím odpoledne na začátku odpoledního jednání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Přerušuji tento bod a přerušuji i jednání Sněmovny do 14.30 na volbu a obědovou pauzu. Připomínám členům organizačního výboru, že ve 13.00 se sejde organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 12.50 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci... (Rozhlíží se.) Rád bych řekl vážený člene vlády, ale žádného nevidím... (Chvilé vyčkávání.) A, už vidím jednoho člena vlády, ano. Páni poslanci sice nabízejí, že by to vzali, pane vicepremiére (Bělobrádku), ale přesto... Vážený člene vlády, zahajují odpolední jednání 48. schůze Poslanecké sněmovny, a než začneme projednávat další body schváleného pořadu, dovoluji si požádat předsedu volební komise pana poslance Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledkem volby. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo a také panu místopředsedovi vlády za to, že nás zachránil a umožnil mi seznámit vás s výsledkem volby.

Kolegyně a kolegové, ta informace bude velmi krátká. Rozhodovali jsme o doplnění Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu o jednoho člena po rezignaci našeho kolegy pana předsedy Faltýnka. Výsledky volby jsou následující. Bylo vydáno a také odevzdáno 157 hlasovacích lístků. Korum nutné pro zvolení tedy bylo 78 hlasů. Poslanec Petr Bendl získal 19 hlasů, Josef Kott získal 91 hlas a Herbert Pavera 29 hlasů. Takže v prvním kole byl zvolen kolega Josef Kott, kterému tímto blahopřeji směrem na Vysočinu. (Potlesk.) Konstatuji, že tím volba končí a je zvoleno, Dozorčí rada SZIF je kompletní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi. Budeme pokračovat v přerušeném bodě

225.

Návrh na udělování Pamětní medaile Za zásluhy o parlamentní demokracii, vyznamenání Poslanecké sněmovny PČR

Je to sněmovní dokument 4667. Budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě. Dalším na řadě byl s přednostním právem pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já se v podstatě chci omluvit panu místopředsedovi Bartoškoví, protože nepochybují o tom, že to myslel a myslí dobře. Já jsem skutečně na první signální byl připraven tento návrh podpořit a už jsem to veřejně říkal, že na rozdíl od pana předsedy Schwarzenberga se neobávám devalvace. Já si myslím, že slušných

poděkování slušným lidem není nikdy dost. A tak jsem v té první naivní úvaze uvažoval. Na druhou stranu, když si představím politické rozhodování v této Sněmovně nejenom v tomto období, ale i v příštích, tak jsem si uvědomil, že bych se opravdu, byť jako vetřák kmet už mimo tuto Sněmovnu, nerad dočkal situace, kdy budou dostávat ocenění Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR například členové Klubu českého pohraničí za postřelené lidi na hranicích, čímž prospěli parlamentní demokracii v této zemi. To a řada jiných podobných rizik mi zabraňuje pro to zvednout ruku a prosím pana předsedu o pochopení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. S přednostním právem pan předseda Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Diskuse, která se tady, kolegyně a kolegové, vede, právě i bezprostředního předřečníka se týkající, je krystalickým pohledem, nebo krystalickým obrazem toho, jak by Sněmovna neměla vypadat a jednat. Vojtěch Filip to tady v dopolední části tohoto bodu řekl poměrně jasně. Poslanecká sněmovna jako jedna z nejvyšších institucí, instituce, která může přehlasovat prezidenta, může přehlasovat Senát, měla by – aspoň to má ve svém základu – kontrolovat vládu, to jsou všechno vážné pravomoci, vážné kompetence, se nechá vláčet různými vášněmi, jejichž společným jmenovatelem je "ulov si svého poslance" nebo "zastřel si svého poslance nebo si ho aspoň pomluv, prostě udelej cokoli, co znehodnotí a zneváží", a někdy se možná o to také někteří přičiňujeme, že nahráváme některým těmto tendencím. Ale ve skutečnosti obecně platí to, že to se netýká byť úplně stejně... stejných občanů České republiky, akorát tedy jiných jedinců, složených jiných institucí, ústavních či jiných... Že prostě Poslanecká sněmovna jakožto rozhodující i ústavní instituce je poslední léta terčem určitého soustředěného – řekněme jemně působení, které má vzbudit v občanstvu vášně – zase jemně řečeno – proti Poslanecké sněmovně jako instituci.

Já si pamatuji, a mnozí kolegové a kolegyně z poslaneckého klubu KSČM často vzpomínají, jak v dobách před 10, 15, 20 lety když někam přijel poslanec nebo poslankyně, tak s posvátnou úctou byl vyslechnut, bylo s ním diskutováno, besedováno, cokoli moudrého řekl, bylo bráno jako rozumná věc, někdy to ani rozumné věci nebyly, pamatujeme to, Slávku, že? – prostřednictvím paní předsedající – pana předsedajícího. Ale to, co se děje teď, začasté i za pomoci některých z nás, je prostě věc, která podle mého soudu hraničí s útokem na parlamentní demokracii.

Já vím, že z úst komunisty to zní divně, možná, vím také, že budu možná kritizován, že tady hájím buržoazní demokracii. Necht' si každý myslí, co chce. Skutečností ovšem je, že jakákoliv diktatura, která by hrozila, jakákoliv monokracie, která by hrozila, jakákoliv jiná forma účasti občanů na správě svých věcí, tedy relativně demokratické, alespoň relativně svobodné, dané pouze obsahem stranické pokladny či pokladny sponzorů stranických, že prostě ta soutěž je přece jenom soutěž názorů, soutěž přístupů, soutěž občanských pohledů, je přece jenom nejširší možná, je přece jenom nejobektivnější, a všechno ostatní občanská práva velmi, velmi omezuje a snižuje.

Rád bych požádal, abychom se znovu vrátili na začátek projednávání tohoto bodu, zamysleli se nad tím i z tohoto pohledu, který spolu s předsedou ÚV KSČM a místopředsedou Sněmovny Filipem tady moc často nezní, pojďme zklidnit ty vášně a pojďme z toho vybrat to, které by mohlo být pozitivní. Je třeba přece jasně říci, že to nebude, že se poslanci a poslankyně budou odměňovat sami mezi sebou. Nebo že někdo bude vystaven potupnému posuzování ostatními lidmi, ústavními činiteli tedy, poslanci a poslankyněmi. Pojďme se zamyslet nad tím, jestli přece jenom by nebylo dobré tu materii pustit dál, v příslušném výboru a podvýborech posoudit, jestli je to úplná hloupost, jak tady někteří říkají, a tvrdím, že mnozí ještě chvíli předtím, než to říkali, než začal tento bod, tak byli odhodláni věc podpořit. Já si myslím, že takoví tady taky vystoupili, nechci nikomu sahat do svědomí, to má každý sám, nechť si to sám vyzkouší. Ale protože ta atmosféra začátkem projednávání tohoto bodu prostě vypadá, jak vypadá, tak jako jsme se přiklonili k tomu, co se líbí médiím. Že?

Protože když o nás napíší něco špatného, že poslední den jednání Poslanecké sněmovny před nástupem na parlamentní prázdniny se ještě navíc – ó, jak morbidní, ó, jak hloupé! – zabývala takovýmto tématem, proto říkám, pojďme se co nejrychleji vrátit k těm ostatním věcem, které tam máme. Nejsou to úplně maličkosti.

A jestliže tedy máme dnes jednat poslední den, pusťme tuto věc dál. Nechme na výborech, ať posoudí, rozhodnou, upřesní, a můžeme tu věc zamítnout ještě v dalších stupních legislativního procesu. Ale přestaňme se, občany a média a vzájemně dohromady tady, trápit něčím, co dostalo úplně jiný spád, než by dostat mělo.

A závěrem. Jestli dopustíme, abychom se nechali takto vláčet, pak přijdeme ne jako Poslanecká sněmovna, ne jako instituce, ne jako poslanci a poslankyně, ale jako občané této země nejen o to parkoviště. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Jan Zahradník, potom s přednostním právem pan místopředseda Bartošek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předkladateli, dámy a pánové, myslím si, že nápad moci ocenit lidi za to, že se zasloužili o parlamentní demokracii, je nápad dobrý, že i taková pamětní medaile má smysl. Jenom se mi zdá jako poměrně i zkušenému komunálnímu a regionálnímu politikovi tento směr, tento způsob jako poněkud nešťastný.

Možná by bylo lepší, ať už to hlasování dopadne jakkoliv teď, a já dokonce myslím a obávám se, že nemusí tento návrh šťastně procesem hlasování projít, tak aby se vedení Sněmovny zamyslelo, aby se název té medaile malinko změnil, aby to byla pamětní medaile předsedy Poslanecké sněmovny za zásluhy o parlamentní demokracii, aby ji uděloval předseda Sněmovny a aby jediný počín, kterým by jaksi navenek toto jeho rozhodnutí bylo projevono, že se do rozpočtu Kanceláře předsedy Sněmovny dá patřičná částka na výrobu těchto medailí. A předseda Sněmovny rozhodne, komu tu medaili bude udělovat. A nebude se o tom jednat na plénu. Zabráníme tomu, čeho jsme my, zastupitelé v Budějovicích, byli svědky před krátkým časem na naší schůzi, kde jsme navrhované kandidáty na ocenění cenou města

podrobovali tu chvále, tu kritice, hlasovalo se, počítaly se hlasy, kolik ten který jak byl zvážen a shledám těžkým nebo lehkým v tom hlasování.

Děkuji za pozornost. S tímto návrhem tedy takto neformálně přicházím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S přednostním právem pan místopředseda Bartošek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, když poslouchám diskusi, tak mi vytanula na mysli slova Tomáše Garrigua Masaryka, který říkal: Tož demokracii už tady máme, ještě abychom měli nějaké ty demokraty.

A já jsem, jak říkala kolegyně Černochová, vašim prostřednictvím, že jsem nereagoval, bylo to z toho důvodu, že jsem poslouchal probíhající rozpravu, dělal jsem si poznámky, abych na to, co zaznělo, mohl reagovat, abych vám nevstupoval do probíhající rozpravy a opakovaně jsme se nevraceli k některým věcem. Dělal jsem si poznámky a dovolte tedy, abych vám na ně odpověděl, na ty dotazy, které zde zazněly.

Možná na začátek chci říct ještě jednu větu z mého úvodu, která zněla, že to, jakým způsobem Poslanecká sněmovna a komu bude tyto pamětní medaile udělovat, bude do určité míry i výpovědí o Poslanecké sněmovně a stavu demokracie v této zemi. Za sebe mohu říct, že pro mne demokracie není otázka toho, kdo je z levého nebo z pravého spektra. Jestliže je někdo založením demokrat, je to o nějakých životních hodnotách, životním stylu. A znám lidi jak z pravého spektra, tak z levého, kteří by si zasloužili toto ocenění, protože skutečně pomohli této společnosti v přerodu z totalitní k demokratické. Ale současně říkám, že ten proces, kterým procházíme, zdaleka není u konce.

Padla zde otázka, aby tato pamětní medaile byla udělena předsedou Poslanecké sněmovny. Věřte, že jsme se zabývali způsobem, mechanismem udělení na podvýboru. Diskutovali jsme všechny možnosti včetně této. Panovaly tam dva postoje – buď ať to uděluje předseda, anebo ať se k tomu vyjadřuje Poslanecká sněmovna jako celek, protože má-li to být medaile Poslanecké sněmovny, nechť se k tomu vyjádří prostě Poslanecká sněmovna jako celek. Je to názor, který tam zazněl, byl přehlasován. Z toho důvodu bylo do Poslanecké sněmovny postoupeno, aby o tomto udělení rozhodovala Poslanecká sněmovna jako celek.

Dále zde padla otázka, zda tedy budeme muset oceňovat tři lidi každý rok. Ten návrh je až tři lidi. To znamená, ne že Poslanecká sněmovna každý rok musí ocenit tři lidi, ale jestliže budou vhodní nominanti, tak to mohou být až tři lidi, kteří budou oceněni.

To, co je další věc, zaznělo zde, a plně se ztotožňuji s tím, že Poslanecká sněmovna a její hlavní role je zákonodárná. To nijak nezpochybňuji, ale současně si myslím, že Poslanecká sněmovna plní i reprezentativní roli, ať už v oblasti přijímání zahraničních delegací, potažmo si myslím, že i udělení této pamětní medaile má svoji hodnotu. Protože si myslím, že... a snad právě proto, co říkali moji předchůdci. Jak kdyby stále bylo ukazováno, jak se něco nedaří, jak něco nefunguje.

Libila se mi připomínka ohledně parkování. Ale myslím si, že pro to, aby fungovala demokracie v této zemi, je důležitá Poslanecká sněmovna se všemi svými nedostatky a se vším, čím si procházíme. Ale bohužel, jak říkal Winston Churchill, demokracie je ten nejhorší způsob vlády, ale nic lepšího lidé zatím prostě nevymysleli. Nebo nějak tak to bylo, lehce jsem to parafrázoval.

Když budu pokračovat dál těmi otázkami, tak kdo by měl být oceněn. Když jsme přemýšleli v podvýboru, kdo by měl být oceněn, tak dovolte, abych vzpomenul Václava Havla. Přemýšleli jsme, že by bylo dobré, aby to byli lidé, kteří žijí, že to jsou lidé, kteří se skutečně zasloužili, a že by bylo dobré, aby osobně převzali tuto medaili jako ocenění, že přispěli této společnosti.

Padla zde otázka na Senát. V rámci Senátu se udělují stříbrné pamětní medaile. Jenom pro pořádek – za rok 2015 jich bylo uděleno 25, za rok 2014 17, za rok 2013 18 a za rok 2012 23. Jinak se hovoří, že stříbrné pamětní medaile Senátu se udělují od roku 2007 významným osobnostem z řad vědců, umělců, sportovců a dalších veřejných činitelů, kteří vynikají ve svých oborech nebo svými zvláštními činy či schopnostmi.

Z těch oceněných budu jmenovat pár jmen, která zde mám z loňského roku: profesor Delong, vědec, profesor Havlas, chemik, profesor Hejnar, výzkumník virů, je zde Jiří Bartoška, je zde také profesor Rybka, internista, profesor Syka, neurofyziolog, a další. Mohl bych jmenovat další. Ta jména jsou uvedena na stránkách Senátu.

To znamená, když jsme k tomu přistupovali z pohledu Poslanecké sněmovny, chtěli jsme skutečně, aby toto ocenění bylo jednoznačně určeno, aby to bylo za přínos nebo za zásluhy o parlamentní demokracii.

Rozumím tomu, že toto ocenění vyvolává velkou polemiku, velké vášně, a znovu to vracím k tomu, co jsem říkal na začátku. Diskuse o tom, aby tato Poslanecká sněmovna mohla někoho ocenit, se zde vede několik volebních období. Podvýbor se protentokrát rozhodl, že se pokusí tuto myšlenku dotáhnout do konce a naváže na práci předchozí Poslanecké sněmovny, kdy se podařilo vytvořit logo Poslanecké sněmovny, které bude zakomponováno do grafického ztvárnění.

Tolik za mě. Je to o určité osobní odvaze, politické odvaze a o tom, že dokážeme odhlédnout od toho, kdo je z jaké politické strany, a řekneme si, že demokracie pro nás znamená víc než být pouze členem politické strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím všeobecnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo. Není zájem. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já přečtu návrh usnesení, který schválil organizační výbor Poslanecké sněmovny. To, co zde chci pro pořádek říci, tak tento bod není v režimu, že bude přikázán dále výborům k projednání, ale buď bude schválen, nebo bude zamítnut.

Přečtu návrh usnesení, o kterém by se mělo dát hlasovat: "Poslanecká sněmovna souhlasí s návrhem pamětní medaile Za zásluhy o parlamentní demokracii, vyznamenání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a s postupem udělování tohoto vyznamenání dle příloh tohoto usnesení."

Toto je návrh usnesení, o kterém bych pak požádal dát hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu končím. O závěrečné slovo není zájem. Přistoupíme tedy k hlasování. Já vás všechny odhlásím a přivoluji naše kolegy z předsálí. (Chvilí čeká.)

Budeme hlasovat o usnesení, tak jak je přednesl pan místopředseda Bartošek.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 224, přihlášeno je 129 poslankyň a poslanců, pro 52, proti 35. Návrh nebyl přijat.

Děkuji panu místopředsedovi a končím projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, jako demokrat respektuji rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Byl to proces, který trval několik volebních období, třeba se to povede někdy do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. My budeme pokračovat dalším bodem.

S přednostním právem se hlásí pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prostřednictvím pana předsedajícího pane místopředsedo Bartošku, medaili nemáme, abychom vám ji mohli dát, ale chceme vám poděkovat za to, že jste se skutečně snažil, protože jsme přesvědčeni, že jste to vážně myslel dobře. My, kteří jsme hlasovali proti – na našem postoji nebylo vůbec nic osobního.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Budeme pokračovat dalším bodem, kterým je přerušený bod

**Návrh poslanců Michala Kučery, Františka Laudáta a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně
a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 220/ - první čtení**

Rozprava byla přerušena včera, v úterý 12. 7. Ptám se proto, kdo se hlásí do rozpravy. Nejprve pan návrhovač. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já už jen víceméně krátce doplním svoji úvodní zprávu, kterou jsem tady řekl na začátku.

Chtěl bych znovu upozornit, že tady dnes budeme rozhodovat o tom, zda zakážeme, či povolíme nebezpečné těžební metody, které se používají při dobývání břidlicových plynů a při podzemním zplyňování uhlí. Tyto metody jsou nebezpečné tím, že mohou výrazně ohrozit stav podzemních vod.

My jsme tady slyšeli dnes diskuse zejména v dopolední části o tom, jakým způsobem mají vliv některé segmenty našeho hospodářství na sucho v krajině. Chci říci, že tyto těžební metody jsou natolik devastující, že v případě havárie takového vrtu například při průzkumu – protože je důležité si uvědomit, že stejná technologie se používá jak při průzkumu, tak při těžbě, to znamená, že samotný průzkum je stejně nebezpečný jako těžba – tak při havárii takového vrtu může dojít k nevratnému poškození podzemních vod, to znamená kontaminace podzemní vody právě tou hydraulickou kapalinou.

Chci říci, že tímto zákonem, touto novelou, nejdeme proti duchu horního zákona. V horním zákoně je už taxativně vyjmenována jedna nebezpečná těžební metoda, která je zakázána, a to je kyanidové loužení zlata. To znamená, že k této nebezpečné těžební metodě, ke kyanidovému loužení zlata – všichni si pamatujeme ty demonstrace, které probíhaly tuším na Mokrsku a na Sázavě a Vltavě, v tom regionu, a právě ty obrovské demonstrace vedly k tomu, že se do horního zákona dal zákaz kyanidového loužení zlata –, tak k této nebezpečné těžební metodě by přibýly další dvě a to je zákaz frakování při těžbě a průzkumu nekonvenčních zemních plynů a zákaz podzemního zplyňování uhlí.

Včera jsem tady zmínil, že zpráva, kterou předložila vláda, není úplně přesná v mnoha věcech. Říká, že třeba není známý pojem nekonvenční zemní plyn, ačkoliv jsem tady už zmínil, že je přímo v odborných studiích uveden nekonvenční zemní plyn jako terminus technicus. Je dokonce přímo definován vymezením základních pojmů, co znamenají konvenční ložiska plynu a co znamenají nekonvenční ložiska plynu. V tomto je ta vládní zpráva velmi nepřesná.

Já věřím, že tady budeme mít možnost o tomto návrhu debatovat ve výběrech, že tady nepřistoupíme k tomu – aniž bychom se hlouběji s touto problematikou seznámili, a je to odborná tematika, není to žádné politikum –, že bychom to zamítli v prvním čtení. Já si myslím, že určitě minimálně ve výboru pro životní prostředí či v hospodářském výboru by tato diskuse měla proběhnout. V případě, že dojde k tomu,

že s tím nebudeme souhlasit, tak samozřejmě můžeme nesouhlas vyslovit potom ve třetím čtení. Myslím si, že zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení by bylo jenom pohrdáním těmi lidmi, kteří se cítí být v daných lokalitách ohroženi.

Já jsem tady víceméně často mluvil pouze o těžbě břidlicových plynů, ale chtěl bych zmínit i ono podzemní zplyňování uhlí. Nevím, jestli si všichni uvědomujeme, o co se jedná. Jedná se – a teď mě omluvte, že to řeknu trochu laicky – o to, že se vyvrtaří dva vrty, jedním vrtem se vhání kyslík a zapálí se vlastně ta uhelná sloj, která začne v tom podzemí nekontrolovatelně hořet. Plyn, který vzniká tím hořením, se jímá a těží se na povrch. Omlouvám se, že to říkám trochu laicky, ale já si myslím, že takto je to srozumitelné.

Chci říci, že zatím se nepodařilo vymyslet technologii, která by tuto uhelnou sloj, která je zapálena, uhasila. Taková technologie neexistuje. Může se stát, že i přestože tam nebude vháněn onen plyn či kyslík na podporu hoření, bude sloj dále hořet.

Chtěl bych upozornit, že i u nás jsou taková ložiska. Taková ložiska jsou mezi Mělníkem a Benátkami nad Jizerou. Tady bych chtěl upozornit zejména třeba středočeské poslance – mezi Mělníkem a Benátkami nad Jizerou je asi miliarda tun geologických zásob uhlí. Samozřejmě ne všechno je možno těžít touto metodou, ale zhruba 50 až 70 % je možno vytěžit právě podzemním zplyňováním uhlí. Takové úvahy tady proběhly. Takže si myslím, že zákaz těchto těžebních metod po odborné diskuzi ve výborech může přispět k jistotě lidem v těchto regionech.

Znovu říkám – nebudu to už dále prodlužovat. Znovu říkám, já doufám, že nám bude umožněno tuhle odbornou debatu vést. Tento zákon není politický, je čistě odborný. Nejsou v tom zabudované nějaké emotivní pohledy, ale čistě technické. To znamená, měly by o tom skutečně rozhodovat výbory, a ne tento zákon zamítat v prvním čtení pouze z nějakého pocitu, že je nadbytečný. Tímto se velmi přimlouvám za to, aby tato novela byla připuštěna do výborů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vlastimil Vozka: Dobré odpoledne, pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové. Včera jsme tomuto sněmovnímu tisku č. 220 věnovali již dostatečnou pozornost a zde u toho pultu padly relevantní názory na tento sněmovní tisk. Je potřeba se víceméně zamyslet na tím, jaké argumenty tady padly. A dnes jsme také slyšeli, že se u tohoto pultíku argumentuje většinou politicky. Bohužel smísením politických argumentů s technickými dochází k takovým nepřesnostem, jako jsme před chvílí slyšeli.

Návrh tohoto sněmovního tisku jsme, jak jsem již včera uvedl, projednávali v rámci projednávání sněmovního tisku 500, kde jsme v části C a části D tyto oba návrhy s plnou vážností zamítli jako Sněmovna. Ten důvod nebudu opakovat. Znovu bychom se roztáčeli do zbytečných diskuzí.

Chtěl bych vás jenom ujistit, že žádné ohrožení tím, že tento návrh nebude začleněn do horního zákona – což si myslím, že by tak měla Sněmovna rozhodnout – souvisí s tím, že existuje řádná ochrana veřejných zájmů z hlediska životního prostředí jak pro ochranu občanů, tak pro ochranu samotného horninového prostředí. Věřte tomu, že předpisy v oblasti báňského podnikání, do kterého by tato záležitost samozřejmě spadla, jsou velmi přísné vzhledem k zahájení prací na nové dobývací metodě. A to bychom tímto způsobem museli absolvovat. Není v žádném případě přípustné, aby se v rozporu s přáním regionů nebo občanů takovýto průzkum prováděl. Víte, jaké jsou problémy už jenom s problematikou vyhledávání úložiště jaderných odpadů.

Nebudu dále tedy prodlužovat dnešní jednání. Vážím si cteného času Poslanecké sněmovny. Proto s plnou vážností, pane místopředsedo, navrhuji zamítnutí návrhu zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Josef Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Dobré odpoledne, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já jsem se tady k té problematice vyjadřoval už včera. Řekl jsem, že budu navrhopvat zamítnutí v prvním čtení. Ale já jsem to nenavrhnul, na to mě upozornila legislativa. Za mě už to tady řekl předkladatel, takže nebudu znova navrhopvat něco, co je navrhuto.

Každopádně bych se ještě zmínil o jedné věci a to je to, že skutečně ten vědeckotechnický pokrok nejde zastavit. A co se týká třeba jenom toho zplyňování, tak vím, že v roce 2012 byla vynalezena nová metoda single well integrated flow tubing, tak nějak se to jmenuje, která desetinásobně zvyšuje efektivitu třeba tady tohoto procesu. To znamená zabít něco, co se může ukázat za deset, za dvacet, za padesát, za sto let jako průchozí, si myslím, že není dobré.

Ještě jeden faktor je otázka bezpečnosti. Nemám námitek vůči předkladateli, který hovoří, že v určitých situacích, a zmiňoval tady Středočeský kraj, může tato metoda být škodlivá pro podzemní vody a okolí. Ale to nám řeší současná legislativa. Geologický zákon i skutečně Ministerstvo životního prostředí nepovolí ten průzkum. Takže já si myslím, že v této chvíli je to sice dobrá myšlenka, ale nerealizovatelná. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, chtěl bych jenom podpořit názor, že diskuze o této problematice už proběhla. Proběhla na půdě hospodářského výboru dvakrát. Proběhla ve Sněmovně i za účasti zástupců výboru pro ochranu životního prostředí. Jestliže se toto rozhodneme poslat zpátky do toho procesu, tak budeme jenom opakovat argumenty, které už tady byly vysloveny.

Žádné nebezpečí opravdu nehrozí. Na tom se usnesli jak poslanci hospodářského výboru, tak na konci Sněmovna, která příslušné pozměňovací návrhy zamítla. Takže opakovat celý tenhle proces je naprosto kontraproduktivní. Budeme to probírat zase dvakrát na garančním výboru a budou tam opakovány naprosto stejné argumenty, které už jsme x-krát slyšeli.

Já rozhodně podpořím zamítnutí tohoto návrhu, protože opravdu životnímu prostředí ani těm potenciálně dotčeným regionům nic nehrozí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se hlásí ještě někdo další. Není tomu tak. Končím tedy obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova.

Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu tak, jak jej přednesl pan zpravodaj. Já vás všechny nejprve odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování na zamítnutí předloženého návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 225. Přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro 99, proti 23. Konstatuji, že návrh byl zamítnut v prvním čtení.

Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v projednávání jednotlivých bodů. Dorazily ke mně nové omluvy. Od 14.30 do 15.30 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Holík. Dále do konce dnešního jednání se omlouvá pan poslanec František Laudát. Dále se omlouvá na odpolední jednání pan ministr Babiš. A to jsou zatím všechny omluvy, které tady mám.

Otevřeme další bod dnešního jednání a je to bod

48.

**Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka
a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb.,
o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 232/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 232/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Jan Chvojka. Táhne se, zda je přítomen pan poslanec Chvojka, aby předložil návrh, případně aby jej zastoupil někdo z jiných poslanců, kteří jsou součástí navrhovatelů. Jsou to poslanci Stanislav Polčák, Jan Chvojka, Pavel Blažek a Jan Farský. (Poslanec Sklenák mimo mikrofon: Není předkladatel. Pojďme dál.)

Vzhledem k tomu, že po konzultaci s předsedou klubu sociální demokracie v současné době není přítomen předkladatel ani nikdo z dalších předkladatelů, dávám návrh, abychom tento bod zařadili na konec projednávaných bodů. Táží se, zda má někdo námitku proti navrženému postupu. Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro tento návrh, jak jsem ho přednesl, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 226, přihlášeno je 135 poslankyň a poslanců, pro návrh 106, proti 2. S tímto návrhem byl vysloven souhlas a já přerušuji projednávání tohoto bodu.

Dále zde mám omluvu. Od 17.30 se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Štětina.

Otevřeme další bod a tím je

49.

Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 233/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Jan Farský. Dobře, za navrhovatele vystoupí pan poslanec Ženíšek. Prosím.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane předsedající, dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych jako jeden z předkladatelů velmi stručně zdůvodnil předkládaný návrh, který letos v červnu završil svůj již druhý rok existence v Poslanecké sněmovně. Předkládaný návrh se týká článku 84 Ústavy ČR, a to odstavců 1 a 2, ve kterých se prodlužuje funkční období soudců Ústavního soudu ze současných deseti let na dvanáct a zároveň se zabraňuje znovuzvolení. Nikdo by nemohl být jmenován soudcem Ústavního soudu více než jednou, což je ona podstata předkládaného návrhu.

Podle současné platné právní úpravy není vyloučeno, aby se tatáž osoba stala soudcem Ústavního soudu opakovaně. Opakovaný výkon mandátu není vyloučen ani fakticky s ohledem na skutečnost, že minimální věková hranice stanovená pro soudce Ústavního soudu činí 40 let. Nelze tedy vyloučit případy, kdy bude jedinec soudcem Ústavního soudu jmenován dokonce více než dvakrát, což ale takový případ se ještě dosud v praxi nevyskytl. Z dosavadní ústavní praxe je však známo několik případů, je jich pět, kdy se tatáž osoba stala soudcem Ústavního soudu právě dvakrát.

Největším nedostatkem stávající úpravy je podle nás samotná možnost opakovaného výkonu funkce soudce Ústavního soudu. Jednak je zcela výjimečná i z komparativního hlediska, když existuje jen několik málo zemí, např. je to

Ázerbájdžán, kde tomu tak je. Důvod, proč se takový model v naprosté většině zemi neuplatňuje, spočívá právě v obavě z ohrožení nezávislosti soudců Ústavního soudu.

Asi je dobré si připomenout, že bychom našli v řadě zemí mnoho takových soudních rozhodnutí, která by sotva mohli vynést soudci, kteří by museli myslet právě na své znovuzvolení. O oprávněnosti této obavy bohužel nasvědčuje také postup Senátu před dvěma lety, který tehdy nevyslovil souhlas s opakovaným jmenováním soudců Výborného a Nykodýma, přičemž nepřiliš akcentovaným, byť podle nás patrně klíčovým argumentem byl jejich postoj ve věci posuzování ústavnosti zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Tím Senát zcela nepochybně vyslal silný signál směrem ke všem stávajícím soudcům, jakož i osobám, jejichž jmenování soudcem Ústavního soudu v budoucnu přichází v úvahu, že jejich rozhodovací činnost se v případě snahy o opakované jmenování nemusí obejít bez následků. Přirozenou reakcí tak může být přizpůsobení rozhodovací činnosti názoru senátní většiny, což je v naprostém rozporu s požadavky na nezávislý a nestranný výkon funkce soudce Ústavního soudu.

Tyto důvody, které uvádím, jednoznačně podle nás svědčí pro zrušení možnosti opakovaného výkonu funkce soudce Ústavního soudu toutéž osobou a to také je podstatou navrhované právní úpravy. Doprovází ji návrh na prodloužení funkčního období soudců Ústavního soudu, a to z deseti, ze současného desetiletého období na dvanáct let. Tato změna se jeví jako vhodná právě s ohledem na argumenty, které jsem před chvílí uvedl.

Po zvážení všech relevantních argumentů jsme se přiklonili k možnosti dosáhnout této změny Ústavy ČR v průběhu legislativního procesu prostřednictvím jednoduchého pozměňovacího návrhu, který předkládáme, bude-li na ní panovat po důkladném projednání, jaké si změna Ústavy přirozeně žádá, shoda.

Děkuji za pozornost, takto asi velmi stručně, a pevně věřím, že předkládaný návrh najde mezi vámi podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Požádám vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Marie Benešová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Benešová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, návrh byl představen, já s ním v podstatě nemám problém a vždycky jsem podporovala jeden mandát, který se neopakuje, protože to vždy vede k tomu, že pak ti soudci ve snaze, aby znovu obnovili mandát, už se nechovali nezávisle. S tímto problémem mít nebudu, návrh určitě podpořím. V podstatě se dá říci, že mandát se prodlužuje z deseti na dvanáct let, což je v podstatě o dva roky více. Jak jsem konzultovala na Ústavním soudu, ani ústavní soudci s touto změnou mít problém nebudou.

Doporučovala bych propustit do druhého čtení a přikázat ústavněprávnímu výboru, kde se o tom pobavíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, do které evidují jednu přihlášku, a to pana poslance Plíška. Prosím.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se i já přimluvil za to, abychom propustili tento návrh změny Ústavy do druhého čtení. Tento návrh získal podporu v podvýboru pro Ústavu ústavněprávního výboru. A není to první návrh, který bychom propustili do druhého čtení, protože jsme už před časem propustili do druhého čtení návrh ústavní změny od poslanců KSČM, který se týká toho, že by poslanec ztratil mandát v případě pravomocného odsouzení za úmyslný trestný čin. Takže je potřeba říci, že už ústavněprávní výbor projednává, nebo má k projednání jinou novelu Ústavy.

Bohužel musím konstatovat, že je tady také zaparkovaný vládní návrh, který nevyslyšel některé návrhy opozičních stran a je předmětem pouze dohody ve vládní koalici.

Samozřejmě si uvědomujeme, že k přijetí ústavní změny je příslušná kvalifikovaná většina v obou komorách českého Parlamentu, ale o tom se dá samozřejmě jednat právě při podrobném projednání, protože z věcného hlediska tento návrh má podporu nejen v podvýboru ústavněprávního výboru pro Ústavu a parlamentní procedury, ale má podporu i odborníků na ústavní právo, a jak jsme se přesvědčili při nedávné návštěvě ústavněprávního výboru v Brně na Ústavním soudu, má tento návrh i podporu Ústavního soudu samozřejmě i s přihlédnutím k některým modifikacím ve druhém čtení, protože jak už řekli moji předřečníci, paní poslankyně Benešová a hlavní předkladatel kolega Ženíšek, není žádoucí opakovat mandát u soudců Ústavního soudu, protože při tom potenciálním opakování mandátu hrozí, že v závěru prvního funkčního období buď budou přizpůsobovat svá rozhodnutí momentální politické většině v Senátu, nebo naopak, v Senátu schválení nebudou, protože bude hodnoceno, jak rozhodovali v konkrétních rozhodnutích, usneseních či o nálezech Ústavního soudu.

Takže myslím, že vzhledem k tomu, že jiný návrh novely Ústavy už máme v ústavněprávním výboru ve druhém čtení, není problém tam propustit i tento návrh. Možná se aspoň, nevím, jestli v tomto volebním období, zamyslíme nad tím, že bychom mohli jednat v rámci nejenom koalice a opozice, ale napříč politickým spektrem o těch návrzích, které mají šanci, a myslím si, že tento návrh je docela podrobně prostudován a hlavně rozpracován a odsouhlasen, že se o něm můžeme bavit. Proto vás žádám o jeho podporu i přesto, že jej předkládají opoziční poslanci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Tu debatu asi můžeme vést i nadále, jestli je dobře, aby zkušený a dlouholetý soudce nemohl opakovat mandát, přestože by o tom byl přesvědčen i prezident i Senát a ten člověk by měl zájem dále pracovat a

využít těch zkušeností nadále na Ústavním soudu, nebo je to naopak riziko z hlediska možné ovlivnitelnosti v tom jednom období pro období další, chtěl-li by ten mandát získat. Já bych se teď spíše bránil tomu, abychom přijímali novely Ústavy za toto období dvě, tři, čtyři, měnili jednotlivosti. Ale nechci bránit tomu, aby návrh pokročil do dalšího projednávání, takže nebudu dávat návrh na zamítnutí, jen bych chtěl požádat o to, abychom v případě, že návrh postoupí dál, nejdříve využili možnosti, bude-li projednáván současně vládní návrh širší novely Ústavy, aby toto bylo nejdříve projednáno jako pozměňovací návrh, nebude-li ten návrh schválen nebo nebude-li akceptován ten pozměňovací návrh, pak by návrh, který tady máme, byl použit samostatně a mohl by být přijat. Takže spíše jde o to, abychom neustále neměnili Ústavu, a pokud bude možný jeden pokus, abychom to zvládli společně, pokud ne, pak se k tomu návrhu můžeme vrátit. Ale ten návrh může být ve výboru, může být projednán a můžeme tedy počkat s jeho zařazením na sněmovnu, podle toho, jak to bude vypadat s tím návrhem, který je širší. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Karamazov, řádně přihlášený do rozpravy. Prosím.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych také vyjádřil předkladatelům podporu v jejich záměru, který spočívá v prodloužení funkčního období soudců Ústavního soudu České republiky z deseti na dvanáct let a zároveň ve znemožnění vykonávat tuto funkci více než jednou.

Jak sami navrhovatelé v důvodové zprávě naznačují, role soudců Ústavního soudu není vždy vnímána pouze z odborného právního hlediska, mnohdy však i z hlediska politického. Příkladem může být rušení zdravotnických poplatků, z doby dřívější pak třeba projednávání souladu Lisabonské smlouvy s ústavním pořádkem. Obě tato témata a samozřejmě i mnohá jiná jsou natolik právně složitá, že ne vždy je možné o nich učinit jednoznačný závěr. O to více se pak vytváří prostor pro politiky, aby mísili argumentaci právní i politickou. Výsledkem toho je pouze politický tlak na jednotlivé soudce. Ti potom, ač nepochybuji o jejich nejlepších úmyslech, chtě nechtě musejí být tímto tlakem ovlivněni. Není to ani jinak možné, když o jejich případném dalším setrvání na Ústavním soudu rozhoduje prezident spolu se Senátem. Na základě toho se domnívám, že zamezení možnosti, aby ústavní soudce byl zvolen do své funkce více než jednou, může posílit nezávislost ústavních soudců, a tento návrh má tudíž moji podporu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu a táži se, zda si pan navrhovatel nebo paní zpravodajka chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že nepadl návrh na vrácení nebo zamítnutí předloženého návrhu, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. V souvislosti s novelizací zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny s účinností od 1. 3. 2015 navrhuji, abychom přikázali návrh zákona k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím, žádný návrh. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 227, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro návrh 127, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se táži, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům. Neeviduji žádnou přihlášku, tedy žádnému dalšímu výboru tento tisk nepřikážeme. Končíme projednávání tohoto bodu. Děkuji jak panu navrhovateli, tak paní zpravodajce.

Přečtu omluvy. Od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr zahraničních věcí a dále dnes od 15.30 do 17.00 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Běhounek.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

50.

Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 249/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla navrhovatelka poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, sněmovní tisk číslo 249 byl Poslanecké sněmovně předložen 30. června 2014. Ano, opakuji, 30. června 2014, tedy před dvěma roky. Od té doby se jej nepodařilo projednat ani v prvním čtení. Dnes tento slavný den nastal a já jsem tomu velmi ráda.

Předložený návrh novely zákona o obcích je nerozsáhlý. V § 38 odst. 1 se za druhou větu vkládá věta následujícího znění: "Porušením povinností stanovených ve větě první a druhé není takové nakládání majetkem obce, které sleduje jiný důležitý zájem obce, který je řádně odůvodněn." Ano, jde o změnu drobnou, ale s dalekosáhlými důsledky. Proč, to vysvětlím vzápětí.

Výrazný nedostatek stávající právní úpravy, resp. její aplikace příslušnými orgány spočívá v posuzování právnosti nakládání s majetkem obce pouze prostřednictvím úzce chápaného kritéria ekonomické výhodnosti. Tento přístup nutí komunální politiky přijímat rozhodnutí, která jsou nezřídka v rozporu se zájmy obyvatel jimi spravovaných obcí. V případě, kdy představitelé samospráv kritériu ekonomické výhodnosti předřadí jiný legitimní cíl, vystavují se nebezpečí postihu ať již v rovině civilní, tak i trestní odpovědnosti. V řadě případů, o kterých referovala média, se nebezpečí postihu skutečně proměnilo v trestní stíhání, která se pak po bližším seznámení jeví jako zcela nepřipadná.

Jak už bylo řečeno, my jako předkladatelé tohoto návrhu jsme přesvědčeni, že takto absurdnímu výkladu právních předpisů lze čelit prostřednictvím novelizace § 38 odst. 1 zákona o obcích. V něm obsažená kritéria účelnosti a hospodárnosti, která jsou v praxi vykládána velmi úzce, by měla být rozšířena o kritérium jiného důležitého zájmu obce. Jedině tak lze dosáhnout toho, že příslušné orgány budou ve své rozhodovací činnosti respektovat autonomii samospráv garantovanou na ústavní úrovni článkem 8 Ústavy České republiky. Explicitním zakotvením kritéria jiného důležitého zájmu obce se otevírá prostor pro zohlednění mimoekonomických aspektů přijímaných rozhodnutí. Typickým příkladem je posouzení konkrétní dispozice s ohledem na její účelnost pro rozvoj obce nebo význam pro řešení sousedských vztahů. Požadavky vyplývající právě z tohoto kritéria přitom mohou být s požadavky opírajícími se o úzce ekonomicky chápaná kritéria hospodárnosti a účelnosti v rozporu, přičemž nelze rozumně tvrdit, že by druhá kritéria měla v případě územních samosprávních celků převládnout.

Zároveň bych ráda zdůraznila, že přínosem novelizace je kromě výslovného rozšíření prostoru pro přijetí rozhodnutí, která vyhovují specifickým podmínkám jednotlivých obcí, a dosažení ústavně konformní aplikace zákonných ustanovení rovněž v posílení právní jistoty, jejíž absence je v této oblasti oprávněně pociťována jako závažný problém.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení Petr Kořenek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den. Děkuji. Odvolám se na stanovisko vlády, která vyslovila nesouhlas, a uvedu i důvody.

V platném znění § 38 odst. 1 obecního zřízení je stanoveno, že majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti. Nakládání s obecním majetkem se má tedy řídit oběma těmito kritérii, tedy jak ekonomickou výhodností, tak zájmy a úkoly obce jako veřejnoprávní korporace.

Jako hlavní nedostatek navrhované změny ale spatřuji podobně jako vláda v tom, že zde není jasné, co by z praktického hlediska znamenalo řádné odůvodnění jiného důležitého zájmu obce. Navržené ustanovení proto vyvolává řadu otázek: Co by

mohlo, či mělo být onim jiným důležitým zájmem obce? Jak by mělo řádné odůvodnění vypadat? Co ještě se bude a co už se nebude pokládat za řádné odůvodnění? Kdo a kdy by je měl formulovat? Organ obce, který bude rozhodovat o určitém majetkoprávním úkonu? A kdy? V okamžiku, kdy o něm bude rozhodovat, bylo by takové odůvodnění nutnou podmínkou schválení příslušného majetkoprávního úkonu? Bylo by možné v rámci dozoru státu nad samostatnou působností obcí toto odůvodnění přezkoumávat? A pokud by se došlo k závěru, že není řádné, vyzvat obec k nápravě a případně výkon příslušného úkonu obce pozastavit? Nebo by se takové odůvodnění formulovalo až dodatečně ve chvíli, kdy se daný majetkoprávní úkon stane předmětem pozornosti orgánů činných v trestním řízení?

Dále vláda upozorňuje ve svém stanovisku, že navrhovaná novela zcela ignoruje skutečnost, že stejné pravidlo, jaké obsahuje § 38 odst. 1 obecního zřízení, obsahuje i § 17 odst. 1 krajského zřízení a § 35 odst. 1 o hlavním městě Praze. Jejich novely se však z neznámých důvodů nenavrhují.

Pro tyto odůvodněné legislativní nedostatky pak v rozpravě budu navrhopvat zamítnutí zákona v prvním čtení a případně jeho přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pak vás požádám, aby tento návrh zazněl v obecně rozpravě. Otevírám obecnou rozpravu a s přednostním právem se hlásí pan místopředseda Gazdík. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Dovolím si panu zpravodaji prostřednictvím pana předsedajícího částečně odpovědět. On shrnul argumenty vlády, které jsou podle mě celkem na vodě. Každý z vás, kdo někdy kupoval auto, ví, že koupit si to nejlevnější auto pro momentální hospodárnost prostě není dobře, protože se hodnotí jakási hodnota toho vozidla za celou jeho životnost. To, že si koupím nejlevnější auto, neznamená, že má nejlepší spotřebu a že mi vydrží nejvíce let, abych nemusel brzo kupovat další.

Angličané v jejich systému veřejných zakázek tomuto systému říkají value for money – hodnota za peníze. A něco takového se navrhuje v tomto návrhu zákona. My nechceme nic jiného, než aby obce měly možnost a bylo to v zákoně a striktně odůvodněno kupovat hodnotu za peníze, což dnes u některých orgánů činných v trestním řízení vůbec není jasné a některé orgány činné v trestním řízení k tomu přistupují velice podivně a likvidují přímo komunální a regionální politiky na základě smyšlených obvinění. Tím, že by to bylo v tomto zákoně uvedeno, a tím, že by ta obec musela prokázat, že jí šlo skutečně o hodnotu za peníze, nebo byla přidělena nějaká hodnota, tak se ta situace mění.

Ti z vás, kteří jste komunální politici, víte, že pokud se má zastupitelstvo rozhodnout v hypotetickém případě, jestli pronajme za mnohem větší částku za metr čtvereční nějakou plochu nějaké nadnárodní firmě nebo někomu, kdo z toho udělá sklad a nezaměstná nikoho, nebo má zastupitelstvo stejnou plochu pronajmout za nižší částku firmě, která zaměstná deset místních, tak to je přesně ta hodnota a to je přesně to odůvodnění, které vy jste, pane zpravodaji prostřednictvím pana

předsedajícího, zmínil. A takové odůvodnění by mělo existovat. On už současný výklad, který u zákona o obcích je, říká, že by to neměla být nejmenší cena, ale že by to měla být celková ekonomická výhodnost. A tady ta formulace to pouze upravuje.

To, s čím musím souhlasit, a to se dá odstranit v druhém čtení, je, zároveň s tímto návrhem zákona o obcích by měla jít i novela zákona o krajích a o hlavním městě Praze, protože jich se to samozřejmě také týká. Ale tento nedostatek navrhovatelů se dá lehce odstranit.

Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, chtěl bych připomenout, jak se posuzování této věci vyvíjelo v čase, a to v širším čase celého porevolučního období. Kdyby v této Poslanecké sněmovně před zhruba dvaceti lety probíhala diskuse na téma, že rozhodování obcí musí být poměřováno pouze ekonomickou výhodností pro obec, bylo by to považováno za naprosto absurdní, protože v té době probíhaly velké majetkové přesuny.

Obce vlastnily například bytové fondy, větší města bytový fond v řádu tisíců bytových jednotek. Tyto bytové fondy privatizovaly občanům v té obci bydlícím a celkem logicky zohledňovaly v tomto svém počínání jakýsi z jejich hlediska veřejný zájem občanů té obce, to jest nikoli obce jako účetní jednotky a pouhý přínos do rozpočtu té obce, ale zájem, aby ti lidé měli i jakousi kapacitu a možnost získané bytové jednotky posléze spravit. A tehdy zastupitelstva ve většině v této zemi dospěla k názoru, že jestliže sídliště budou opravena a zateplena, jestliže staré činžovní domy z první republiky přestanou být oprýskané a zničené, ale jestli začnou hezky vypadat, že to je vyšší zájem než to, aby do rozpočtu obce za tu bytovou jednotku připlýnuly prostředky na úrovni tržní ceny.

Samozřejmě že za období 15–20 let takových situací, kdy obce takto zohledňují nějaký veřejný zájem, který spočívá třeba i v nějakém desítky let trvajícím pokroucení tržního prostředí nebo majetkového prostředí, těch je mnohem méně, než bylo tehdy. Ale v každém případě každý, kdo je zastupitelem, kdo se někdy setkal s komunální politikou, tak ví, že existují situace, kdy veřejný zájem, který nijak nesouvisí se soukromým zájmem zastupitelů, radních, s jakoukoli korupční motivací, se velmi těžko slučuje s pouhým pohledem na obec jako na účetní jednotku, se ziskem do městského rozpočtu. Takových situací každý komunální politik za volební období zažije celou řadu.

To, co konala masově tehdy zastupitelstva – a myslím, že to bylo jednoznačně pozitivní a že to obrovským způsobem k lepšímu změnilo tvář České republiky – je dnes na úrovni masové trestné činnosti. Tak je to posuzováno. Já jsem sám osobně zažil při jednom soudu, kde jsem byl pozván jako svědek s jednou kolegyní z jiné strany z komunální politiky, která byla za něco takového obviněna a dnes už je naštěstí zcela zbavena jakéhokoliv takového obvinění, tak jsem zažil situaci, když

jsem na toto upozornil státního zástupce. A ten mi na to odpověděl, že tento můj argument vnímá, ale že zatím nemají žádný podnět se touto činností zastupitelstev na začátku 90. let zabývat. Neboli mi v podstatě potvrdil interpretaci, že on si myslí, že by se tím zabývat mohli a že by v podstatě veškeré generace zastupitelů měst a obcí mohli případně začít stíhat.

Myslím si, že to je úplně absurdní. Proto vítám legislativní iniciativu, která tady je, která je založena na skutečné zkušenosti s těmi situacemi, se kterými se zodpovědní politici na komunální úrovni setkávají, a která jim trochu uvolní ruce a umožní jim rozhodovat v situacích, kdy to nejde posuzovat jenom ekonomicky a kdy dnes v podstatě každý městský radní, se kterým se bavíte, říká, že některé věci rozhodovat vůbec nechce, protože se bojí své kriminalizace. A já si myslím, že toto musíme změnit, a proto jsem připraven tento návrh podpořit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Eviduji zde několik faktických poznámek. Chci se zeptat pana poslance Petru, zda se hlásí řádně, nebo s faktickou poznámkou. Dobře, tak jste v pořadí. Nejprve pan poslanec Urban s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já tu iniciativu také vítám a řeknu proč. Možná takový malý příběh z mého rodného města Čáslavi, kde jsem se narodil a kde žiji. Tam je na náměstí, hezkém náměstí, hotel, který se jmenuje Grand. Ten hotel pochází z první republiky a pak byl částečně rekonstruován, přepracován v tzv. Akci Z. Po 89. roce ho privatizační komise zařadila do malé privatizace a od té doby měl asi deset majitelů, ale žádný provoz, takže ten hotel chátral, chátral. Přešly přes něj různé úvěry, tak jak si to ty subjekty a noví nabyvatelé vždy zastavili různým bankám. Obec se rozhodla ten hotel zpátky vykoupit přesto, že to bude stát mnohem víc, ta tržní cena, než by samozřejmě měl v době, kdy prošel malou privatizací včetně nějakých koeficientů. A protože je zchátralý, tak se rozhodla hotel opravit. Kdyby byl jenom ekonomický pohled, tak pravděpodobně by bylo nejlepší prodat to někomu dalšímu a pozemek, který je jistě lukrativní, na tom náměstí, tak prodat a nechat to třeba nějakému komerčnímu domu, bankovnímu nebo komukoliv jinému. To obec neudělala a je to dobře, protože občané si přejí něco jiného. A kdyby to bylo posuzováno pravděpodobně nějak striktně jenom podle ekonomických parametrů, tak by asi zastupitelé mohli mít nějaké problémy.

Já nevím, jestli je právně ten zákon úplně v pořádku, to neumím posoudit, ale ta myšlenka se mi líbí a filozofie podle mého názoru je správná. Takže pustit do dalšího čtení a posoudit to po právní čistotě. A to si myslím, že určitě stojí za to takto obcím pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další pan poslanec Petru, připraví se pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Jiří Petru: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já asi navážu na svoje předřečníky jako bývalý starosta. Vezměte si, že u nás v pohraničí se v obcích prodávaly třeba pozemky na výstavbu rodinných domků za korunu. Přišla nová politická garnitura a předchozí měla potíže, protože bylo na ně trestní oznámení, že neprodali pozemky za tržní cenu. A já tedy pokládám otázku: Je odpovědnější zastupitelstvo, rada, případně starosta a místostarosta, kteří prodají i za nižší cenu, postaví se rodinné domy a s ohledem na to, že jsou tam malé děti, mám naplněnou mateřskou školu, je naplněna základní škola, mám z toho daň z nemovitostí, beru vyšší sdílené daně atd., anebo to, že to prodám zrovna v ten okamžik za tržní cenu?

Právě proto, aby bylo zabráněno perzekvování starostů, zastupitelstev a rad, si myslím, že to je velmi racionální návrh a skutečně stojí aspoň za to posouzení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Adamec. (Chce vystoupit řádně.) Vzhledem k tomu, že nikdo není přihlášen řádně, tak prosím, můžete vystoupit.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající, za laskavost. Vážené kolegyně, vážení kolegové, mně to nedá, abych k tomuto návrhu také neřekl pár slov.

Docela mi připadá úsměvné, když komunální politik, mám pocit, že aktivní, chce zamítnout tento návrh hned v prvním čtení, protože ta myšlenka je správná. Ale já jsem se nad tím zamýšlel ještě trochu jinak. Víte, když tady mluvil kolega Novotný o privatizacích, tak samozřejmě také jsem ten, který zprivatizoval asi 5 000 bytů se svým zastupitelstvem, takže mi zatrnulo, ale jenom do chvíle, než jsem si uvědomil, že tehdy byly obce v naprosto jiném postavení. Tehdy totiž obce měly statut fyzické osoby. To znamená, soukromoprávního subjektu a chovaly se podle hesla co není zakázáno, je dovoleno. Respektive co není v zákoně napsáno přesně, tak se mohu chovat podle svého vědomí a svědomí.

Dneska je to jinak. My jsme tady udělali z obcí veřejnoprávní korporace. A to je ten problém, kde já vidím zásadní změnu. Dokonce jsme to chtěli dotáhnout do takové dokonalosti, že jsme chtěli poslat NKÚ na kontrolu financování obcí. To je všechno pokračování té změny statutu obce. A tady celou dobu se šlo tím stylem, že je potřeba omezit možnosti zastupitelstev, je potřeba je hlídat, je potřeba je trestat, je potřeba je stíhat. Myslím si, že to je špatná cesta. Přiznám se, že nám se asi nepodaří už nikdy vrátit, protože asi v Evropě to není zvykem, se k těm fyzickým osobám, jak to bylo kdysi, protože bychom si ušetřili spoustu problémů a tyto diskuse, zda je něco hospodárné, ekonomické, nebo není, bychom si mohli odpuštit.

Prostě obec je zastoupena zastupitelstvem. Je to politické rozhodování a politické rozhodování by se nikdy nemělo kriminalizovat v tom smyslu, že je neekonomické. Prostě může být dobré politické rozhodnutí, může být špatné politické rozhodnutí, ale nemělo by být politické rozhodnutí trestně stíhatelné. A to si myslím, že je ten zakopaný pes.

Já jsem sám zvědavý, jak se navrhovatelům podaří tu myšlenku rozvinout, aby byla použitelná v běžné praxi. Ale mám obavu skutečně, že je to dobrá myšlenka, ale měli bychom prostě začít jinak v definici, co to vlastně obec je. Tady si nejsem jistý, jestli se nedostaneme do konfliktu s evropskými předpisy, s nařízeními Evropské komise apod. To mám velkou obavu, že asi touto cestou se vydat nemůžeme. A podle mého názoru by ta cesta byla nejvíc logická. Vrátit se k tomu, co fungovalo vcelku dobře na počátcích fungování obcí. A ukázalo se, když vezmete počet obcí, kterých je přes 6 tisíc, tak těch tzv. kriminálních činů v té době nebylo zas příliš mnoho.

Jinak na závěr svého krátkého vystoupení, kterým chci říct, že podpořím, aby to šlo do druhého čtení, bych chtěl říct jednu věc. Nejsem zastánce přílišného otevírání zákona o obcích. Říkám to po svých zkušenostech zcela otevřeně. A je to tak vždycky. Prostě každá novela pro obce znamená zhoršení stavu. Říkám to zcela otevřeně, je to tak. Přiznejme si, že řada bývalých komunálních politiků v těchto lavicích zapomíná na to, jak fungovali jako komunální politici, a mění své názory de facto sice jakoby ve prospěch státní moci, ale v neprospěch obecních samospráv.

Takže já navrhuji propustit do druhého čtení skutečně už z toho důvodu, abychom se o těchto problémech bavili. Není možné je přecházet. Já si myslím, že pak se možná i vyvarujeme toho, že budeme schvalovat další zákony, které víceméně znesnadňují život v obcích, znesnadňují činnost zastupitelů. A de facto dneska, když se podíváte, jaký je zájem jít do komunální politiky, tak zjistíte, že řada lidí nechce, protože se bojí toho, že by mohli spadnout do problémů, mohli by mít opletačky se zákonem, a pak si říkají, že jim to za to nestojí.

Jinak jestli si někdo myslí tady, že práce zastupitele je prací vděčnou, že ho lidé za to budou chválit, tak se hluboce mylí. Jak jsem vždycky říkal a můj předchůdce mě to učil, když jsme šli do komunální politiky – říkal, ať si tady nikdo nemyslí, že vaše práce bude zapsána zlatým písmem do knihy cti. A já jsem vždycky dodával – snažme se, abychom tam nebyli zapsáni písmem černým.

Děkuji za pozornost a prosím o propuštění do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Potřebuji se zeptat – pan poslanec Novotný se hlásí řádně, nebo s faktickou? S faktickou poznámkou. Tak nejprve vystoupí pan poslanec Novotný Martin s faktickou poznámkou a po něm pan poslanec Novotný Josef. Prosím.

Poslanec Martin Novotný: Já jsem chtěl ještě skutečně faktickou poznámkou, tj. zareagovat na některá slova pana zpravodaje, který ale v tu chvíli četl ze stanoviska vlády. A tam se velmi silně zdůrazňovalo to, jakým obrovským problémem by bylo, kdyby některé rozhodnutí např. městského zastupitelstva bylo nepřezkoumatelné. To je taková ta filozofie, že existují objektivní metody, jak přezkoumat třeba některý majetkoprávní úkon. Jistě, jakési si lze představit, existují znalecké posudky apod. Ale celá řada úkonů zastupitelstev opravdu přezkoumatelná není. A my jsme se za těch posledních dvacet let čím dál více snažili ustupovat od toho, že jakési přezkoumání činnosti zastupitelstev, to nejdůležitější, spočívá v komunálních volbách, že ten volič se vyjadřuje, jestli zohlednění veřejného zájmu v tom či onom

úkonu bylo přesvědčivě zdůvodněno, jestli ten politik si zachoval nějaký kredit ve chvíli, kdy nějaké rozhodnutí učinil, nebo ne. To je pro nás čím dál víc úplně na posledním místě. A my se snažíme ta politická rozhodnutí objektivizovat, měřit, přezkoumávat nejrůznějšími kontrolami. Těch, které takto přezkoumat jde, je jenom velmi málo. Většina ne. Mě proto to stanovisko vlády přijde jako typické úřednické stanovisko z toho trendu posledních let, kdy se snažíme komunální politiku sevřít do nějakého přezkoumávání měřitelnosti, které ve skutečnosti velmi často není možné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Josef Novotný a připraví se pan poslanec Václav Horáček. Prosím.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená kolegyně, kolegové, já už jsem nechtěl vystupovat, protože tady už na podporu návrhu toho zákona bylo řečeno hodně. Já s tím vůbec nemám problém, naopak vítám, aby se začalo ve druhém čtení o znění zákona diskutovat. Mohl bych tady prezentovat příklad hotelu na Klinovci, který už dvacet let je zchátralý a přehazuje si ho město Boží Dar, soukromý vlastník atd. atd.

Ale ten důvod, proč jsem tady zareagoval, byl, že jsem zaslechl u svého předřečníka to, že má obavy z toho, že Evropská komise bude do toho zasahovat a že nám celou záležitost může zhatit. Víte, mě vždycky přijde, když už nevíme kudy kam, tak začneme říkat, že za to může Evropská komise. Já si myslím, že jsme tady doma a že bychom měli starostům pomoci a trošku těm zastupitelstvům umožnit lepší rozhodování. Takže z mého pohledu je to celkem jasná volba, že podpořím propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Horáček s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane předsedající. Většina toho byla řečena. Já jenom chci říct – na tohle zlatá devadesátá. Mnozí kolegové pamatují tu dobu. Ví, že těch zákonů bylo o mnoho méně, že jsme nebyli tak spjati, že i kontrolní systém byl jednodušší.

K čemu se dostáváme teď? Kontrolní systém nám nikdo nepřevedl (nepředvedl?), byť jsme jako výbor o to žádali. Obcím se neustále utahují všechny možné šroubky. Já si myslím, že je načase, že takovýto návrh mých kolegů přišel. Já ho samozřejmě velice rád podpořím. A myslím si, že co alespoň trochu pomůže našim zastupitelům, našim radním, tak je dobře. A bude to vidět i na práci jednotlivých zastupitelstev. Opět se najdou lidé, kteří se budou rozhodovat, rádi pracovat v radě a zastupitelstvu. Protože už tady bylo řečeno jedním z mých kolegů, mnoho lidí, dobrých, chytrých, se velice rozhoduje, jestli vůbec půjde do té komunální politiky, právě kvůli tomu, že mají neustálý strach z toho, že budou trestně stíháni.

Takže já bych doporučil, abychom to propustili do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom velmi krátce zareaguji na vystoupení pana poslance Novotného. Omlouvám se, možná jsem to neřekl úplně jasně. Ale já jsem to myslel tak, že se jedná o statut té obce, tzn. kdy jsme třeba došli k závěru, že skutečně ta fyzická osoba, tzn. soukromoprávní subjekt jako obec, je pro to hospodaření a posuzování politických rozhodnutí ta nejlepší právní forma. Nemyslel jsem to jinak. Vůbec se neodvolávám na Evropu. V tomto případě samozřejmě jsme doma. Ale mám obavu právě o to, že statut obce jako takový, o kterém jsem hovořil, by tam asi v těchto orgánech narazil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Pro pořádek pouze říkám, pane zpravodaji, vy jste ve své úvodní řeči zmínil návrh na zamítnutí nebo na vrácení. Tak jestli jej chcete dát hlasovat, je důležité, aby zazněl v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Po proběhlé diskusi jsem uvážil a avizovaný návrh nepřednesu. Protože si myslím, že tento návrh si zaslouží širší diskusi, a ta bude právě ve výborech a v druhém čtení. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za vaše vyjádření a táži se, zda někdo další chcete vystoupit v obecné rozpravě. Místopředseda Gazdík. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já bych chtěl velmi poděkovat panu zpravodaji za stažení toho návrhu nejenom kvůli tomuto zákonu, ale i obecně. Víte, mnohokrát se říká, že úkolem Sněmovny je, abychom tady schvalovali zákony jako na běžícím pásu. Úkolem Sněmovny je být institucionalizovanou diskusí a toto je první případ, co jsem tady za šest let zažil, že diskuse skutečně vedla k nějakému moudrému rozhodnutí Sněmovny, a to je stažení návrhu na zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda někdo další se ještě hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se, zda paní návrhovačka nebo pan zpravodaj chcete mít závěrečné slovo. Není tomu tak. Žádné návrhy nepadly na vrácení či zamítnutí, tak se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve tedy rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. V souvislosti s novelizací zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny s účinností od 1. 3. 2015 navrhuji, abychom přikázali

návrh zákona k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím.

Než dám hlasovat, přivolám kolegyně a kolegy z předsálí. Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím a požádám, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 228, přihlášeno je 126 poslankyň a poslanců, pro návrh 124, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, a tak se táži, zda máte návrh na přikázání dalším výborům. Prosím, paní navrhovatelka.

Poslankyně Věra Kovářová: Navrhuji, aby byl návrh přikázán také ústavněprávnímu výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, kdo další se hlásí. Nikdo se nehlásí, žádný návrh není položen, v tom případě budeme hlasovat pouze o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro to, aby tento sněmovní tisk byl přikázán na projednání také ústavněprávnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 229, přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro návrh 42, proti 25. Tento návrh byl zamítnut.

Já tedy konstatuji, že tento návrh nebyl přikázán k projednání dalšímu výboru. Já vám děkuji. Končím projednávání tohoto bodu a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych začal tím, že budu konstatovat omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 16 do 17 hodin se dnes a od 18.30 do konce jednacího dne omlouvá pan poslanec Karel Fiedler a pan poslanec Klačka od 15.40 do 17 hodin.

Pokračovat budeme podle schváleného pořadu schůze bodem číslo

Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 278/ - první čtení

Děkuji paní poslankyni Anně Putnové, která je zástupkyní navrhovatelů, že zaujala místo u stolku zpravodajů, a požádám o totéž kolegu Kořenka, který je také už na svém místě. Ještě konstatuji, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 278/1.

Nyní žádám paní poslankyni Annu Putnovou, aby návrh uvedla. Prosím, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě vás přeruším, než začnete. Prosím, páni kolegové, paní kolegyně, o klid, aby mohla zástupkyně navrhovatelů přednést tento text. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Předkládám novelu školského zákona, která už má poměrně dlouhou historii. Jejím projednání v roce 2013 zabránily předčasné volby, takže podruhé jsme podali tuto novelu v červenci roku 2014. Nyní přichází tedy na pořad a já bych vás seznámila s principem upravované novely.

Jedná se o české školy bez hranic, čili jedná se o podporu dětí ze smíšených manželství, jejich výuku, rozvoj jejich dovedností a také podporu dětí, jejichž rodiče dlouhodobě pracují v zahraničí. V zahraničí žijí přibližně dva miliony českých státních občanů či cizích státních občanů českého původu. Je zřejmé, že z pohledu ČR je žádoucí, aby svoji soudržnost s ČR prohlubovali. V zahraničí takovou možnost nabízejí tzv. české školy.

Řeknu, jaká je jejich současná právní úprava. Jako české školy lze označit instituce či aktivity, které v zahraničí zabezpečují potomkům českých občanů zachování znalostí českého jazyka a českých reálií, které by jim v budoucnu umožnilo vrátit se do ČR, případně vystudovat českou vysokou školu, uplatnit se na pracovním trhu, popř. jinak se zapojit do ekonomického či kulturního života v ČR. Konkrétně jde zejména o devět českých škol bez hranic, které jsou zároveň

krajanskými spolky, koordinovaných českým občanským sdružením Česká škola bez hranic. Na ně navazuje síť spolupracujících škol, které také vyučují český jazyk a české reálie, ale v menším rozsahu, než vyžaduje vzdělávací program českých škol bez hranic, proto nejsou členy tohoto občanského sdružení a nepoužívají název česká škola bez hranic.

Koncept České školy bez hranic vznikl v roce 2003 v Paříži a postupně se rozšiřoval do dalších měst. Zahrnuje školy, které jsou zpravidla neziskovými organizacemi, občanskými sdruženími podle práva státu svého působení. Zároveň jsou Ministerstvem zahraničních věcí registrovány jako krajanské spolky, z čehož je zřejmé, že Ministerstvo zahraničních věcí je vnímá jako subjekty, jejichž aktivita je potřebná, prospěšná pro obraz ČR v zahraničí.

Hlavním cílem českých škol bez hranic je výchova česky mluvící mladé generace vyrůstající v zahraničí, která bude v dospělosti schopna nejenom číst a psát, ale také si zachová povědomí o svých kořenech a pocit sounáležitosti s českým národem a Českou republikou. Hluboká znalost češtiny pro ni bude dobrou motivací pro udržení vztahů se zemí svého původu. Česká škola bez hranic tak přispívá k posílení české identity v měnícím se globalizovaném světě.

České školy bez hranic jsou nyní financovány formou darů, a to ze soukromých zdrojů od sponzorů, zejména od rodičů dětí, z veřejných zdrojů od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy podle čl. 2 bodu 13 přílohy č. 2 usnesení vlády o zachování kulturního dědictví v zahraničí ze dne 13. června 2012 č. 414 a též Ministerstva zahraničních věcí podle usnesení vlády o zachování kulturního dědictví v zahraničí ze dne 13. června 2012 č. 414. V neposlední řadě se na financování podílejí také česká centra a zastupitelské úřady, které dávají k dispozici výukové prostory a propagují činnost škol.

České školy bez hranic vyučují podle vlastního vzdělávacího programu nazvaného Brána jazyků otevřená, který je v rozsahu požadavků Národního programu vzdělávání. Tento koncept vzdělávání je určen pro děti od 18 měsíců do 15 let, které pocházejí z bilingvního prostředí. Vzdělání je rozděleno na předškolní výchovu a školní výuku. Předškolní vzdělání pro nejmenší děti je rozděleno do tří věkových kategorií. V první kategorii jsou nejmladší děti od 18 měsíců do 3 let, které se zpravidla českému jazyku věnují nejméně jedenkrát týdně jednu hodinu. Další kategorií jsou děti od 3 do 6 let, které se učí nejméně jedenkrát týdně dvě hodiny, a poslední kategorií jsou školáci, kteří se učí čtyři hodiny týdně. Předškolní vzdělání pro nejmenší děti do 6 let je zaměřeno na porozumění českému jazyku, zlepšení slovní zásoby a vyjadřovacích schopností prostřednictvím hudby, kreslení, poslouchání příběhů, hraní her, které mají naučně-výchovný charakter.

Školáci, o kterých mluvím, plní svou každodenní vzdělávací povinnost na zahraniční škole a v rámci českých škol bez hranic se učí český jazyk, literaturu, dějepis, zeměpis českých zemí podle vzdělávacího programu Česká škola bez hranic, který byl v srpnu 2010 schválen. Jedná se tedy o sobotní školy. Výzkumným ústavem pedagogickým byl tento program doporučen a sledán v souladu s Národním programem vzdělávání.

Výuka ve školách České školy bez hranic je realizována alespoň jedním pedagogickým pracovníkem v každém stupni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní kolegyně, ještě jednou přeruším a znovu požádám sněmovnu o klid. A to na levé i pravé části sněmovny. (Bez odezvy.) Myslím to úplně vážně. A pokud budete diskutovat o něčem jiném, tak v předsálí.

Prosím, pokračujte.

Poslankyně Anna Putnová: Tento pedagogický pracovník je označen jako garant, který přebírá zodpovědnost za úroveň výuky na daném stupni. Garant školní výuky pro první a druhý stupeň je přitom v ideálním případě absolvent oboru český jazyk a literatura, pro první stupeň to může být též učitel pro první stupeň. Vedle plně kvalifikovaných učitelů ideálně s dlouhodobou praxí se na výuce podílejí studenti vyšších ročníků pedagogických nebo filozofických fakult, případně pracovníci s jiným vzděláním, například absolventi uměleckých, hudebních a výtvarných oborů.

Je zřejmé, že nastíněný koncept českých škol bez hranic podporuje českou identitu a rozvíjí v dětech české kořeny. Rozvíjí je tam, kde žijí dočasně i trvale v zahraničí, a přispívá k rozšiřování českého jazyka a kultury také tím, že děti o svých zážitcích, schopnostech, o tom, co prožily v sobotní škole, mluví na svých domácích školách.

Problémem je, že tato záslužná činnost, která je svou podstatou veřejná služba, nemá potřebné právní zakotvení ani stabilní zdroje financování. Přecházím tedy k principům navrhované právní úpravy.

Vzhledem k výše uvedenému se jeví jako nezbytné zakotvit postavení poskytovatelů výše uvedeného vzdělání v zahraničí do českého právního řádu a zároveň je integrovat do veřejného financování. To je smysl té změny. V obecné rovině se tedy předpokládá, že zavedení nového školského zařízení, a to vzdělávacího zařízení v zahraničí, pro něž bude v základních rysech upraveno jeho právní postavení, včetně vztahů se zastupitelskými úřady, a zakotvení titulu pro financování ze státního rozpočtu. Bude tak užito stávající úpravy institutu zájmového vzdělání. Novela nijak nemění institut samotný, jak je zakotven v českém právním řádu, jen rozšiřuje výčet zařízení, která pod něj spadají.

Činnost vzdělávacího zařízení v zahraničí bude zčásti financována ze státního rozpočtu, ovšem v návaznosti na prokázané účelně vynaložené výdaje na zákonem stanovené položky v předchozím roce, čímž bude zajištěno, že stát neponese náklady na tzv. pilotní provoz. Financování uskutečňované na normativním základě, který předpokládá určité zprůměrovatelné náklady, se jeví jako těžce proveditelné.

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a rovněž s politikou pomoci občanům České republiky v zahraničí, jakož i s politikou podpory zachování české kultury a vzdělanosti.

Návrh zákona neznamená významné zatížení státního rozpočtu. Jedná se o řady desítek milionů korun. Pokud by byly poskytnuty finanční prostředky všem

dosavadním devíti školám, tak takový kvalitativní odhad, který jsme provedli na základě propočtu první české školy bez hranic v Paříži, činí 17 milionů ročně.

Domnívám se, že je to úprava, která by velmi podpořila a pomohla by stabilizovat instituce, které poskytují české vzdělání, prohlubují českou identitu v dětech, a budu velmi ráda, pokud nám umožníte projednat detaily této novely ve druhém čtení.

Tímto se také hlásím se svým přednostním právem po zpravodajské zprávě do obecné rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, paní kolegyně. Nyní zpravodaj Petr Kořenek, který je zpravodajem pro prvé čtení. A pokud mohu jenom komentovat, přednostní právo má zpravodaj a z navrhovatelů pouze ti, kteří přednostní právo mají ze zákona, to znamená ministři. Žel, ostatní navrhovatelé toto právo nemají. Ale vaši přihlášku samozřejmě eviduji ještě před přihláškou paní kolegyně Fischerové. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den ještě jednou. Děkuji, pane předsedající, za udělení slova. Já se budu snažit být stručný, protože to podstatné tady padlo. Pravdou je, že sám osobně jsem navštívil jednu školu v Londýně, kde jsem se seznámil s jejím provozem, tak to mi možná usnadňuje ten pohled. Pravdou také je, že zlepšení financování tady je určitě důležité, nicméně vnímám jako zásadní problém, že se dostáváme do zákona 561/2004 v platném znění, který je v současné době otevřen a kde řešíme financování. Tak je otázka, zda to nešlo řešit pozměňovacím návrhem právě při této novele. Nicméně myslím si, že to má více problémů.

Jedna věc je, že dáváme do zákona 561/2004, školský zákon, nové odstavce, které charakterizují vzdělávací zařízení v zahraničí, nicméně i na tyto nedostatky poukazuje zpráva vlády, která dala nesouhlasné stanovisko právě v tom, že se jedná o docela nedokonalý legislativní návrh. Co já ale vidím jako zásadní, tak je, že upravovat financování v rámci zákona 561 je docela problém, protože i dneska se podílí na financování Ministerstvo zahraničních věcí a myslím si, že by to tak mělo zůstat. Rozhodně by se nemělo stát, že by tím financováním mělo být zatíženo pouze Ministerstvo školství, protože ty prostředky na ministerstvu prostě nejsou.

Další legislativní problém vidím v tom, že pokud se budeme bavit o financování vzdělávacího zařízení v zahraničí, tak se osobně domnívám, že to patří do zákona 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění pozdějších předpisů.

Takže tady vidím ty nedostatky, nicméně znovu opakuji, že myšlenka je velmi bohubilá, potřebná, a myslím si, že je potřeba o tom vést i širší diskusi, která by se měla vést právě na výboru a případně v druhém čtení. To je zatím z mé strany všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevíráme rozpravu, do které je jako první přihlášená paní poslankyně Semelová, potom paní poslankyně

Putnová a paní poslankyně Fischerová. Ještě předtím, než dám slovo paní poslankyni Semelové, přečtu omluvu pana poslance Josefa Šenfelda, který se omlouvá od 16.50.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo v otevřené obecné rozpravě.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, novela zavádí nové školské zařízení, vzdělávací zařízení v zahraničí, pro které má být upraveno jeho právní postavení včetně vztahů se zastupitelskými úřady. Vzdělávací zařízení v zahraničí může být jak českou, tak zahraniční právnickou osobou. Nepředpokládá se, že by se zřizovala u jiných než soukromých zřizovatelů. Nevidím tedy důvod, proč by měla být financována tato zahraniční zařízení ze státního rozpočtu. Obecně platí, že materiální zázemí zajišťuje zřizovatel a tato zásada by měla platit i pro vzdělávací zařízení v zahraničí. Financování vzdělávacích zařízení v zahraničí tak nepatří do školského zákona, jak už tady řekl i pan zpravodaj, ale do zákona o poskytování dotací soukromým školám.

Kromě toho i kdybych tyto argumenty pominula, je poněkud zvláštní, že navrhovatelé chtějí poskytovat finanční prostředky ve výši 50 % prokázaných účelně vynaložených výdajů v předchozím roce. Jenže pokud by měly být finanční prostředky poukazovány podle prokázaných loňských výdajů, musel by být nastaven nějaký mechanismus kontroly těchto výdajů. A ten nastaven vůbec není. Není ani definováno, co lze považovat za účelně vynaložené výdaje. Co se týče kontroly, nejde o jediný nedostatek v zákoně. Chybí zde i mechanismus kontroly dodržování povinností vzdělávacích zařízení v zahraničí. Není jasná vazba poskytnutí finančních prostředků na dodržení povinností stanovených těmito vzdělávacím zařízením.

Nyní k personálnímu zajištění chodu českých škol v zahraničí. Podle navrhovatelů není možné po nich chtít, po těchto školách, aby měli požadovanou pedagogickou kvalifikaci pracovníci. Podle návrhu stačí pouze jeden pedagogický pracovník, který je v rámci vzdělávacího programu české školy bez hranic označován jako garant a přebírá odpovědnost za úroveň výuky. Ovšem to je podle zákona o pedagogických pracovnících zcela nepřipustné. Požadavek, aby vzdělávání ve školských zařízeních zajišťovali pedagogičtí pracovníci, platí bez výjimky dokonce i pro školní družiny, tedy zařízení pro zájmová vzdělávání. Navrhovaná změna zákona o pedagogických pracovnících, článek dvě návrhu zákona, je zcela nepřijatelná, i pokud jde o to, že se ustupuje od podmínky splnění předpokladů potřebných obecně pro výkon činnosti pedagogického pracovníka, tedy jako je svéprávnost, odborná kvalifikace, bezúhonnost a zdravotní způsobilost.

Rozumím tomu, že pro české rodiny žijící v zahraničí, případně tamější obyvatele s českým původem, je důležité udržování českého jazyka, kontaktů a povědomí o České republice. Za správné považuji záměr rozvíjet kulturu, český jazyk a informace o naší zemi. Na druhou stranu však nelze souhlasit s navrhovaným způsobem financování, které jde dokonce za rámec podpory podmínek financování soukromých škol v České republice. Stejně tak nepřipustná je i zmíněná rozvolněnost požadavků na kvalifikaci osob zajišťujících vzdělání a fakt, že zde neexistuje žádná možnost kontroly vzdělávacího procesu ze strany České školní inspekce. Z tohoto

důvodu nemůže Komunistická strana Čech a Moravy zákon v předložené podobě podpořit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové. Nyní paní poslankyně Anna Putnová už v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Chtěla bych přiblížit situaci českých škol bez hranic, tak jak jsme je měli možnost s některými z vás v reálu vidět. V roce 2011 jsem navštívila v Paříži tuto školu, která funguje ve velmi skromných podmínkách. Organizuje ji tam paní doktorka Lucie Boucher, která je zakladatelkou této sítě, a ona nám sdělovala problémy, se kterými se potýkají. Naprostá nepředvídatelnost financování. Nemají možnost dohodnout si nasmulovat si učitele, protože nevědí, jaké finanční zdroje budou mít. Nemají možnost připravit si rozvojové plány. Žijí vlastně z darů, z té minimální podpory, kterou dostávají z České republiky, a je to vlastně zájmová činnost. Domnívat se, že se jedná pouze o děti českých rodičů, by byl omyl, protože největší procento dětí je ze smíšených rodin. A tehdy mě zcela dostalo její vyjádření, když řekla, že není úplně jednoduché v cizím prostředí udržet si češtinu, to češtví podporovat a podporovat to v rodině, kde jste jediným českým mluvčím člověkem, a předat to další generaci. A ona tehdy doslova řekla: Není to jednoduché, když otec nerozumí u večeře česky. Bylo to velmi dojemné setkání. My jsme viděli, jaké pokroky ty děti dělají. Ukazovali nám jejich práce, jejich písemné práce na začátku školního roku, na konci.

Já znovu podotýkám, že se jedná o sobotní školy. Dovedete si představit režim té rodiny, která musí podrobit celý svůj program víkendový tomu, aby děti v sobotu mohly jít se učit česky? A pokud máte děti nebo vnoučata, tak víte, že dnešní děti nedostanete někam, kam nechtějí chodit. A ty děti tam chodí rády.

Takže jsme slíbili, bylo nás tam tehdy několik, že se pokusíme vytvořit lepší podmínky pro fungování. I zašla jsem na Ministerstvo zahraničí, protože jsem vůbec neměla ambici tento nejednoduchý úkol zvládnout poslaneckou iniciativou, a požádala jsem o spolupráci. Tam mě odkázali na Ministerstvo školství. Na Ministerstvu školství řekli, abych s tím navštívila Ministerstvo zahraničí. Když jsem sdělila, že už mě odkázali na ně, tak mi řekli, že to nejde. No tak nezbývalo než se do toho pustit v rámci poslanecké iniciativy.

A já jsem si tehdy vzpomněla na pana profesora Delonga, který říkal: "Když něco nejde, dejte to mladým lidem, protože oni ještě nevědí, že to nejde, a oni to vyřeší." Tak jsem se obrátila na mladé právníky z Masarykovy univerzity a oni připravili jistě ne dokonalý, ale životaschopný návrh. Body, tak jak je přednášíme, mají svoji logiku. A teď je otevřený školský zákon, takže je možné, že bychom projednávali to financování českých škol bez hranic v rámci změn financování regionálního školství. Myslím, že to dává smysl. Myslím, že stojí za to podpořit ty lidi, kteří se opravdu snaží nejenom o to, aby se vnoučata žijících prarodičů v České republice s nimi

domluvila, ale kteří se snaží o to, aby česky uměla opravdu dobře, aby byla schopna tady studovat, případně jednou žít.

Není to tak dávno, co jsme se v USA setkali s paní Evou Zucker – myslím, že se jmenovala, pokud jsem jí zkomolila jméno, tak se jí na dálku omlouvám – která mluvila o tom, jak je důležité, aby měly možnost tyto děti skutečně přijít do českých škol, aby neměly zpoždění, aby nebyly hendikepovány. Navíc ten synergický efekt, který je daný tím, že děti se vrátí v pondělí po víkendu a mluví se svými spolužáky o tom, co zažily, o tom, jak si připomínaly česká města, českou historii, české zvyky, tak to jsou vlastně malí ambasadoři v cizině.

Takže znovu žádám, zvažte podporu a nechte nás pracovat na zlepšení a dotažení do konce tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Anně Putnové. Nyní paní poslankyně Jana Fischerová. Pardon, paní kolegyně, omlouvám se. Mám tady dvě faktické poznámky, které naběhly ve chvíli, kdy jsem vyslovoval vaše jméno, a to pana poslance Ivana Pilného a paní poslankyně Langšádlové, takže udělím dvě faktické poznámky.

Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem měl také možnost se seznámit s těmi nadšenci, kteří provozují české školy v mnoha zemích, například ve Spojených státech. Já si myslím, protože tady už bylo zmíněno, že několik desítek tisíc nebo set tisíc rodin českých nebo ze smíšených manželství žije v těchto zemích, že věc jako udržování národní identity, vlastnictví a jazyka nemůže být omezováno jenom na nějaká představení nebo na nějaké semináře, které by to nějakým způsobem doprovázely. A určitě nechceme tu českou identitu a vlastnictví nechat jenom na Jágrovi nebo lidech, kteří propagují svým způsobem češství v těch zemích. Je to prostě otázka udržování národní identity, je to otázka udržování jazyka. Prostředky, které se na to navrhuje, jsou velmi mírné a přiměřené tomu, čeho chceme dosáhnout.

To, že se nám podařilo vytvořit jakési legislativní špagety, takže tento problém může zasahovat do různých zákonů, je možné. Také předkladatelé tohoto návrhu nemohli předpokládat, že paralelně s tím se ten zákon bude otevírat jako takový, protože s těmi opozičními návrhy nevíme nikdy, kdy to přijde.

Tohle jsou všechno věci, které se určitě dají vyřešit. Ta nejistota financování, které je v podstatě drobným problémem, je velmi velký problém pro lidi, kteří to provozují, a provozují to opravdu, já jsem se s tím mohl sám seznámit, s nadšením.

Já bych se velmi přimlouval za to, abychom tento návrh pustili do legislativního procesu a odstranili případné nedostatky a vazby, které jsou v něm skryty, protože si myslím, že to je možné, když budeme vedeni více dobrou vůlí než byrokratickým procesem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Helena Langšádlová také k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, naše společnost má mnoho dluhů, ale jeden z dluhů, které máme, je vztah k našim krajanům. Jsme v tomto výjimeční. Mnoho dalších zemí v Evropě má své krajany a udržuje s nimi velmi pevné a intenzivní kontakty. V České republice je to jedna z oblastí, kterou jsme podcenili. Je nás deset milionů, a jak tady zaznělo, dva miliony českých krajanů žijí mimo území České republiky. Je potřeba těchto kontaktů využívat. Mnozí z nich jsou úspěšní, jsou na univerzitách, podnikají, jsou velmi ctěnými občany, obyvateli jiných států. Já jsem přesvědčena, že máme tento dluh napravit, že máme s našimi krajany udržovat, případně nově navazovat podstatně pevnější vztahy a využívat této jejich zkušenosti a jejich kontaktů v zahraničí. Jsem přesvědčena, že z těchto kontaktů a z toho, co oni umějí, by vzešlo mnoho dobrého i pro nás samotné, kteří zde žijeme.

Tento návrh je jenom takovým malým kamínkem k tomu, jak jim pomoci, jak je podpořit, jak je podpořit v tom, aby posilovali českou identitu u svých dětí, aby posilovali jejich znalost českého jazyka. Proto bych vás chtěla moc poprosit, abychom propustili tento návrh zákona do druhého čtení a opravdu vážně v širších souvislostech o něm diskutovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Langšádlové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Rom Kostřica, potom s přednostním právem předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych se chtěl připojit k tomu, co tady řekla moje předřečnice paní poslankyně Langšádlová, a to z pozice předsedy podvýboru pro styk s krajany zahraničního výboru.

Je zde celá řada krajanů, mám teď na mysli zejména Spojené státy americké, kde je zájem o to, aby jejich děti získaly dobrou znalost češtiny. Ono to není problematické ve velkých centrech, jako jsou New York, Chicago a jiné, ale jsou tam i menší komunity a města a tam možnost studia českého jazyka je velmi problematická. Setkal jsem se už s několika případy, kdy nás žádali, jestli by bylo možno aspoň zejména v období tamních letních prázdnin umožnit dětem z těchto českých menšin studium i v České republice, sice krátkodobé, ale bylo by to rozhodně s výhodou. Myslím si, že i tento argument by zněl pro to, abychom propustili tento zákon do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kostřicovi. Nyní s přednostním právem předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, já vůbec nechci zpochybňovat obsah předložené novely. Ostatně mezi předkladateli jsou i zástupci klubu sociální demokracie. Nicméně jak už zde zaznělo, v současné době projednáváme novelu školského zákona. Včera jsme zahájili první čtení vládního návrhu. Víte, že Poslanecká sněmovna je i terčem kritiky, že měníme zákony příliš často. Novely přicházejí skutečně jedna za druhou. Já si myslím, že není ani praktické, abychom projednávali dvě novely školského zákona současně. Již zde zaznělo, že je vůle na straně Ministerstva školství nějakým způsobem zapracovat tuto problematiku do školského zákona. Přejde mi rozumnější soustředit se na jeden tisk, zapracovat to do projednávané novely školského zákona a neprojednávat dvě novely současně.

Já v tuto chvíli ještě nenavrhuji zamítnutí tohoto návrhu, ale chtěl bych, aby se zástupkyně předkladatelů vyjádřila k této možnosti, jestli to není i z toho praktického pohledu projednávání lepší varianta.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romanu Sklenákovi. Paní kolegyni Fischerovou ještě požádám o strpení, protože jsou tady tři faktické poznámky. První Ivan Gabal, poté Anna Putnová, potom Ivan Adamec. První s faktickou poznámkou tedy pan kolega Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Já jenom čistě ze zkušenosti. Je fakt, že Česká republika ztrácí zpravidla děti našich občanů, kteří pracují dlouhodobě v zahraničí ať už ve státní službě, nebo v privátních společnostech, protože ty děti, jak procházejí zahraničním školstvím, ztrácejí kontakt s českým jazykem a pak se už nedokážou vrátit na naše školy. To znamená, že podpora je tady namístě.

Otázka, kterou bych měl, zda bychom dokázali do projednávaného zákona skutečně to, co bylo navrženo, tuto věc začlenit, nebo zatím to propustit do dalšího čtení a nechat na školském výboru, aby se pokusil tu věc integrovat. To by se mi zdálo jako na jedné straně řešení věcného problému, který opravdu máme ztrátou mladší generace a zpravidla těch velmi schopných, a na druhé straně příslušnou legislativou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Putnová také s faktickou poznámkou.

Poslankyně Anna Putnová: Já bych se chtěla vyjádřit k návrhům, které vypadají poměrně logicky. Nás samozřejmě napadlo v minulosti vzít tento materiál jako pozměňující návrh, protože školský zákon byl několikrát otevřen, ale nám se to nezdálo korektní, protože ta úprava je poměrně velká a my jsme přesvědčení, že pokud se dělá taková změna, měla by to být samostatná novela. Čili já přiznávám, že jsem v rámci čistého legislativního procesu dala přednost této podstatně složitější a pro mě méně komfortní situaci a podávám to jako novelu.

Myslím si, že by bylo dobré, pokud školský výbor ve druhém čtení uzná za vhodné to integrovat, tak to samozřejmě můžeme spojit, ale v tuto chvíli bych považovala za korektní, aby to byla samostatná novela.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Putnové. Ještě než se slova ujme pan kolega Adamec, přečtu omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Pan poslanec Vojtěch Adam od 16.30 do konce jednání ze zdravotních důvodů, od 16 do 19 hodin pan poslanec Augustin Karel Andrle Sylor a pan kolega Šarapatka od 16.30 do konce jednacího dne.

Prosím, pane poslanče, máte slovo také k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já tady budu reagovat na pana předsedu Sklenáka. On de facto říká, že nechce dát návrh na zamítnutí v prvním čtení, ale celé to vystoupení tak vyznělo. Já bych bral jeho návrh jako korektní, kdyby tady byla paní ministryně školství, která by se k tomu vyjádřila, zda chce toto implementovat nebo integrovat, nebo jak bychom to nazvali, do stávající otevřené novely školského zákona. Pak bych to tak vnímal. Ale v tuto chvíli tuto informaci nemáme a ani jiný další příslib, tak já osobně bych podporoval propustit to do druhého čtení a ať si s tím školský výbor po dohodě s paní ministryní poradí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Karel Fiedler také s faktickou poznámkou. A ještě jedna faktická poznámka kolegy Zlatušky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Myslím si, že to, co tady zaznělo od pana předsedy Romana Sklenáka je rozumný návrh, pospojovat to dohromady. Nicméně si kladu otázku. Jestliže – a zase to, co říkal předřečník – paní ministryně tady nebyla, tak že to zase nemá takovou váhu.

Ale kladu si otázku. Pokud by to Ministerstvo školství a paní ministryně opravdu myslely vážně s tím, že to zapracují do té vládní novely, proč už tak neučinily? Vždyť přece určitě vědí, že tento sněmovní tisk s pořadovým číslem 278 je v systému už dlouho. A kdyby to opravdu Ministerstvo školství a paní ministryně myslely seriózně a vážně, že se tímto chtějí zabývat, že berou, že to je rozumný návrh, a že ho chtějí

implementovat do toho zákona, proč už tak neučinily v novelách, které byly předkládány později? Měly k tomu nejlepší možnosti.

Takže asi optimální varianta je to, co tady už zaznělo od mých předřečníků, k té se přikláním, propustit to do druhého čtení a nechat na školském výboru, aby to tam zůstalo. Eventuálně potom dát návrh na přerušení jednání. Ale určitě bych se na základě toho argumentu, který jsem řekl, nepřikláněl k tomu to zamítnout s tím, že se to dá do jiných běžících zákonů, ale nechat to v té fázi... Říkám opravdu, kdyby to ministerstvo myslelo vážně, nic nebránilo tomu, aby tuto myšlenku již zapracovalo do jiných předložených novel. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Fiedlerovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Zlatušky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, dámy a pánové, myslím si, že ten návrh, co tady říkal pan poslanec Sklenák, je rozumný z toho pohledu, jestli chceme, aby tady skutečně tahle norma prošla, a to v tomto volebním období. Pokud to bude projednáváno jako samostatný návrh, zvyšuje se tím šance, že to půjde pomaleji. Zase, neměli bychom se tvářit takovým způsobem, že bychom tady zamítali něco, co budeme chtít jako součást toho paralelně projednávaného návrhu.

Takže bych si dovolil tímto dát formálně návrh na přerušení projednávání tohoto návrhu do příští schůze s tím, že během jednání školského výboru bude prostor najít způsob, jak to zpracovat do zákona o změně financování regionálního školství.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl procedurální návrh, o kterém rozhodneme bez rozpravy. Uznávám, že tady mám další čtyři faktické poznámky a řádnou přihlášku paní kolegyně Fischerové, ale podle jednacího řádu musíme nechat hlasovat bez rozpravy o návrhu na přerušení tohoto bodu s termínem zářijového jednání výboru o vládním návrhu školského zákona.

Rozhodneme o něm v následujícím hlasování, ale nejdřív vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Zagonguji, protože jsem pro zmenšení hladiny hluku požádal kolegy o diskuzi v předsálí.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o návrhu kolegy Zlatušky na přerušení tohoto bodu...

Zahájil jsem hlasování číslo 230. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Děkuji vám. Je to hlasování číslo 230. Ze 130 přítomných, pro 89, proti 32. Návrh byl přijat.

Omlouvám se všem přihlášeným, ale procedurální návrh byl schválen, takže přerušuji bod číslo 51, a to do projednání vládního návrhu školského zákona ve výboru školství. Děkuji paní zástupkyni předkladatelů. Děkuji panu zpravodaji. Pro tuto chvíli končím bod 51.

Pokračovat budeme bodem číslo

Návrh poslanců Petra Gazdika, Věry Kovářové, Jana Farského, Jiřího Skalického a Františka Váchy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 282/ - první čtení

Zástupce předkladatelů je Petr Gazdík, ale připravuje se paní poslankyně Věra Kovářová. Požádám pana poslance Josefa Uhlíka, který je zpravodajem pro první čtení, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Konstatuji, že stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 282/1.

Paní poslankyně Věra Kovářová má za předkladatele slovo, a to ve chvíli, kdy se uklidní Poslanecká sněmovna a rozpustíme hloučky před lavicemi tak, abychom... (Silný hluk, poslanci postávají a diskutují v prostorách celého sálu.)

Já vám, paní kolegyně, rád udělím slovo, ale opravdu očekávám, že diskuze, které se nyní vedou k něčemu jinému, než je zákon o obcích a dalších zákonech, nakonec budou v předsálí a bude tady dostatečný klid. Prosím, můžete hovořit.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Máme před sebou poměrně rozsáhlý návrh, který se zabývá problematikou způsobu volby starostů jako představitelů územních samosprávních celků. Podotýkám, že dosavadní právní úprava institut přímé volby starosty obce nezná. V současnosti se totiž uplatňuje model, podle něhož jsou starosta obce a členové rady, jsou-li splněny podmínky pro její zřízení, voleni zastupitelstvem obce na jeho ustavujícím zasedání. Tento model se přitom uplatňuje bezvýjimečně v obcích všech kategorií. A právě v tom má předložený návrh přinést změnu. Dovolte mi nyní, abych jej jako jedna z předkladatelek představila.

Předloha zavádí přímou volbu starosty obce v územních samosprávních celcích s počtem obyvatel menším než 1 500. Vyloučena ale není ani v lidnatějších obcích, kde může být starosta volen tehdy, rozhodne-li zastupitelstvo obce o tom, že nebude zřízena obecní rada. V obou případech i nadále jako v současnosti platí, že v těchto obcích, v nichž není rada obce zřízena, vykonává její kompetence starosta obce.

Návrh se opírá o přesvědčení, že zejména v menších obcích, jichž je v podmínkách České republiky naprostá většina, je přímá volba starosty výrazně vhodnějším způsobem ustanovování tohoto významného obecního orgánu. Je tomu tak proto, že obyvateli těchto obcí je starosta vnímán jako ústřední postava dotyčné územní samosprávy. Tento dojem je oprávněný. Vzhledem k tomu, že starosta menší obce nemá k dispozici rozsáhlý aparát, leží veškerá odpovědnost za její každodenní fungování i za její zdárný rozvoj na jeho bedrech. Zavedení přímé volby je s tímto pojetím jednoznačně v souladu.

Předkládaný návrh nicméně vychází vstříc i lidnatějším územním samosprávným celkům, v nichž může přímá volba starosty proběhnout, je-li splněna jednoduchá podmínka – rozhodne-li obecní zastupitelstvo o tom, že se v dalším volebním období neustaví rada obce. Jediný rozdíl tak je v tom, že v obcích do 1 500 obyvatel je přímá volba starosty obligatorní, ve větších obcích jde o institut fakultativní.

Dovolte, abych nyní stručně shrnula důležité argumenty pro tento návrh. V malých obcích bez obecní rady je starosta klíčovým institutem samosprávy a voliči by měli mít možnost zvolit si ho přímo. Ve volbě starosty by nehrály roli jeden dva hlasy málo početného zastupitelstva, ale hned po volbách by bylo jasné, kdo je starostou.

S argumentem Sobotkovy vlády, že se tím zmenší role zastupitelstva, nemůžeme souhlasit. Starosta malé obce bez rozsáhlého aparátu nese velké břímě odpovědnosti. Jeho legitimita by tedy měla být větší. Vyhnete se případům, kdy lidé vyloženě nechtěli konkrétního starostu a dali to najevo ve volbách, nedostal preferenční hlasy a jeho spolustraníci ho přeskakovali, ale politickými dohodami byl vyneseno do čela obce jen hlasováním v zastupitelstvu.

Vládní argument, že by byla nutná změna Ústavy, neobstojí. Role zastupitelstva se nijak neumenšuje a přímá volba starosty není sice přímo popsána v Ústavě, není s ní ale nikterak ani v rozporu. Neobstojí ani argument vlády, že odvolání přímo voleného starosty místním referendem není výkon přímé demokracie, ale jen opakem voleb. Podle nás je to opakem přímých voleb a přímé vyjádření vůle voličů.

Na počátku svého vystoupení jsem uvedla, že předložený návrh je návrhem rozsáhlým. Je tomu tak už proto, že změna způsobu volby se nutně musí promítnout do řady ustanovení dotčených zákonů.

Samotný princip, na kterém tato novela spočívá, jsem myslím dostatečně objasnila, a těším se na další debatu. Přímou volbu starostů malých obcí vidíme z těchto i dalších důvodů, které jsem uvedla, jako přínos pro demokracii na komunální úrovni, a proto vás prosím o podporu tohoto návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové, která je jedním z předkladatelů, a nyní žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Josefa Uhlíka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. (Řečník je velmi zadýchaný.) Omlouvám se. Co se týká mé zpravodajské zprávy, na začátek bych řekl... promiňte... bych řekl to, že s návrhem já osobně nesouhlasím, ale protože se dělí přímá volba na..., omezuje se počet obyvatel přímé volby starosty, ale můžeme o tom diskutovat ve výborech, takže nedávám návrh na zamítnutí v prvním čtení, a takto bych se zatím omezil. Děkuji. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu. Otevíráám obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášený pan poslanec

Ivan Adamec, dále se připraví kolega Chvojka, Petr Bendl a Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tady před chvílí hovořil o otevírání zákona o obcích, že to velmi nerad vidím, protože většinou to dopadne jako vždycky k horšímu, a tento případ já vnímám naprosto shodně. A musím říct, že mě překvapuje, že pořád tyto tendence, navrhopvat tento způsob přímých voleb, je. My už jsme tady několikrát vystupovali. Byly tady návrhy hnutí Úsvit, které jsme zamítli, a budeme v tom pokračovat. (V sále je velmi hlučno.)

Musím říct... Možná některé kolegy ten zákon o obcích nezajímá...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokusím se vám, pane kolego, zjednat trochu klidu na vaše vystoupení. Prosím ještě jednou všechny kolegyně a kolegy poslance, aby diskuse, které se netýkají zákona o obcích, vedli pouze v předsáli. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. On ten návrh už má několik vad na začátku. Je potřeba říct, mně se vůbec nelíbí rozdělení na obce různých počtů obyvatel. Nakonec máme tady přes 6 tisíc obcí a rčení, že starosta malé obce má větší zodpovědnost než starosta velkého města, tak tuto myšlenku já rozhodně nesdílím. Velké město, velké starosti, malé město, také velké starosti, malá obec, také velké starosti. To tak prostě je! Starosta je vnímán všude jako autorita, a pokud tomu tak není, tak dlouho není starostou. To je potřeba také říct hned na úvod. Každý starosta má prostě svůj díl odpovědnosti a je nemalý. A je pravda, že občané vnímají starostu jako představitele města a nevnímají ho jako jednoho z členů zastupitelstva. To je pravda.

Ale berte to tak, jak dneska probíhají komunální volby. Na rozdíl od jiných voleb můžete volit skrz kandidátní listiny, de facto pokud si pamatujete, volební lístek je jeden na komunální volby, kde jsou všechny strany, hnutí vyznačeny pod různými pořadovými čísly, a volič může volit buď jednu kandidátku, anebo může volit skrz strany nebo hnutí tím, že maximálně může využít svých hlasů tolik, kolik je členů zastupitelstva. Když se na to podíváte, není to o počtu hlasů, které získá jednotlivec, i když také se to tam může posouvat, ale je to o počtu hlasů, které získá jednotlivá strana, hnutí.

Tady už vidím první kámen úrazu v přímé volbě, protože to bude tak, že vždycky podle tohoto by měl být starosta nejsilnější strany nebo hnutí. To tak prostě je, protože ten další, který je třeba oblíbený, ty hlasy bohužel nezíská, protože je tam samozřejmě to politické zabarvení.

Další bod, který tam vidím, odvolatelnost v referendu. Já nevím, jestli předkladatelé četli, jak vypadá zákon o místním referendu, ale v tom zákonu je přímo zakázáno konat referendum na odvolání starosty. Tam je to přímo zakázáno. Takže ani tento způsob možný není.

Pominu-li to, že navrhovaný zákon vnese chaos, protože pokud máte zkušenosti z komunální politiky, tak víte, že poslední zasedání zastupitelstva se určuje počet členů zastupitelstva dalšího. Už tam vznikají určité třenice, protože vlastně bývalí zastupitelé určují podobu – částečně – podobu zastupitelstva nového. Tady si vůbec nedovedu představit, že by na posledním jednání rozhodli o tom, že bude přímá volba starosty.

Musím říct, že zkušenosti z jiných zemí jsou různé. A my samozřejmě přímou volbu jsme si zakotvili do našeho ústavního systému již před několika lety, kdy proběhla přímá volba prezidenta, a myslím si, že ti, kteří ji tehdy vehementně prosazovali, dneska toho možná vážně litují. Ale já bych nerad, abychom přímé volby vztahovali na konkrétní lidi, protože to by se nemělo. Měl by to být systém.

Já přímou volbu odmítám, protože to, že dneska zastupitelstva fungují – a ty případy, jak tady bylo řečeno, že třeba starosta vůbec není zvolen a odstoupí lidé z kandidátky, aby se posunul do zastupitelstva, a pak se nechá zvolit starostou, tak v praxi vím, co to znamená. Ta strana, která to udělá, nebo hnutí, které to udělá, si vykopou politický hrob. A ten člověk taky. A podle toho to zastupitelstvo pak i vypadá během těch čtyř let a dochází k velké nestabilitě. To si myslím, že byly takové ty začátky té zastupitelské demokracie na obcích. Dneska to podle mě funguje dobře. Já jsem starý konzervativce v tom, že když něco funguje dobře, tak není důvod to měnit. A komunální sféra z hlediska toho, jak se volí starostové, funguje dobře.

Mimochodem, vidíte dnes sami na řadě případů měst, že dochází ke změnám ve vedení měst, zastupitelstvo si s tím poradit umí, konkrétně nechci jmenovat některá města, všichni jsme zažili situaci tady v Praze, v jiných velkých městech. Ale možná je to dáno nezkušeností nových politických subjektů.

Takže já tvrdím, že není dobré toto měnit. Mimochodem, slovenské zkušenosti by nás trochu měly varovat před tímto způsobem. Toto by byl jenom první krok, druhý krok by bylo, kdybychom zavedli přímou volbu starostů úplně, a pak samozřejmě je to o jiném volebním systému a jiných pravomocích těch starostů a jiném postavení těch starostů. Ale jestli si někdo myslí, že vážnost starosty se určuje od toho, zda je volen občany, anebo je volen zastupitelstvem, no tak já nevím. Zastupitelstva jsou veřejná, lidé tam chodí, a samozřejmě pokud nejsou spokojeni, tak to dají patřičně znát.

Takže vnímám to skutečně jako návrh, který je kontraproduktivní dle mého soudu. Už jenom ten úvod, ty volby vlastně říkají, že pokud bychom chtěli přímou volbu starostů, tak by se musel změnit volební systém, to je první věc, a odvolávat starostu v místním referendu nelze, takže to je ta druhá věc, která je tam popsána... (Odmlika pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak ještě jednou požádám odleva doprava, odprava doleva i střed, aby se sněmovna uklidnila. Slovo má pan poslanec Ivan Adamec v rozpravě, ostatní vedou diskusi v předsáli.

Poslanec Ivan Adamec: Já vím, že se už všichni těší na parlamentní prázdniny, jsme na tom všichni stejně, ale zkusme to vydržet do těch sedmi hodin.

Nebudu tady připomínat případy ze zahraničí, kdy víme, že když starosta je zvolen přímou volbou za úplně jinou politickou stranu nebo subjekt oproti zastupitelstvu, jaké to má problémy. Ty modely jsou různé, to je nakonec i správně. To, že v Německu zaváděli přímou volbu starostů, tak v Německu je to vůbec jiné, tam jsou různá volební období, dokonce starosta nemusí být z té obce. Zase to jsou úplně jiné volby.

Já si myslím, že v tomhle bychom si neměli hrát. Nechci to tady dále rozebírat, myslím si, že skutečně zákon o obcích, tak je nastaven, a volby do obecních zastupitelstev, tak jak jsou nastaveny, fungují velmi dobře, varuji před těmito zásahy. A pokud toho někdo nemá ještě dost, tak si vždycky vzpomeňte, jak přímé volby dopadají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. Nyní dále přihlášený pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Už jsme tady něco podobného jednou měli, byť v takové větší šíři, pan kolega Adamec o tom mluvil. Už tady byl jednou návrh na to, aby byla zavedena přímá volba starostů, byť se to týkalo všech obcí a měst, teď je ten návrh lehce zúžen na obce do 1 500 obyvatel.

Budu mluvit nejdříve obecně a potom konkrétně ohledně tohoto tisku. Tak obecně, myslím si, stejně jako když jsem se vyjadřoval původně k tomu širšímu návrhu zákona, že to do ústavního systému a vůbec do systému demokracie a vůbec zákonů v České republice nepatří. My tady máme prostě volbu starostů zastupitelstvem. Je opravdu problém, a vidíme to na Slovensku, když je starosta zvolen, či dokonce tamější župan, u nás hejtman, přímo a jinak nespolupracuje s tou většinou, která v tom zastupitelstvu je. Víme, že ta politická shoda se hledá velmi těžce a že je vždycky problém ten, když je starosta zvolen jako ten přímý, kdo získal nejvíce hlasů, a jinak je tam zastupitelstvo, které je úplně v jiných barvách a spolu si nerozumějí a ten starosta samozřejmě neprosadí vůbec nic, pokud to nemá přímo ve své kompetenci a zastupitelstvo k tomu nepotřebuje. Takže obecně myšlenka přímé volby starostů a hejtmanů do České republiky mi přijde, jak už jsem říkal minule, jako jeden z nejvíce nemoudrých nápadů, který zde mohl někdo navrhnout.

Co se týče tohoto konkrétního návrhu, tak za prvé, tam mi vadí, a asi nejsem sám, proč zrovna 1 500 obyvatel, proč ne 1 300 nebo 2 000 nebo 3 000. Postě proč 1 500. My tu nikde v nemáme v zákoně o obcích nebo v Ústavě rozděleno: malá obec do 1 500, větší od 1 500 do 5 000, město. Prostě náš právní systém tuto terminologii nezná a to číslo 1 500 je podle mého naprosto umělé.

Druhá věc. Přiznám se, nestudoval jsem ten návrh dopodrobna, mně stačí věcně ten nápad s tím, že s ním nesouhlasím – ale k jakému datu se těch 1 500 lidí počítá? Co když je to obec, kde je 1 498, pak se jich 20 v tom roce narodí, ta obec je větší,

takže už nespadá do té kategorie obce, která by měla volit starostu přímo. Mně to nedává moc logiku. Může se stát, že jedno volební období by s ohledem na to občané té obce volili starostu přímo, druhé volební období by ho volili nepřímo, protože by narostl počet obyvatel. Podle mě prostě ten návrh, byť chápu důvody pro to, proč byl předložen, podle mě ten návrh nemá logiku. Opakuji, číslo 1 500 mi přijde umělé, ostatně tak by mi přišlo jakékoli jiné číslo. Prostě náš právní řád nějakým způsobem nerozlišuje obce na malé, velké, menší, větší, do 1 500 obyvatel nebo do 5 000 obyvatel. Co by se stalo, kdyby došlo k nějakému razantnímu zvýšení těch počtů obyvatel i třeba v rámci volebního období? Proběhla by volba přímo, pak by se v obci narodilo deset dětí, přešlo by to tu hranici 1 500. Měl by ten starosta tu legitimitu? Měl by legitimitu, samozřejmě byl zvolen, ale už by byl vlastně v obci, kde by ten přímo volený starosta neměl být, protože už to přežije tu klauzuli těch 1 500.

Takže já se připojuji k tomu návrhu na zamítnutí a prosím o podporu zamítnutí tohoto tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se pana kolegy Adamce, jestli se opravdu hlásí k faktické poznámce? Je tomu tak. Pan zpravodaj jistě eviduje návrh na zamítnutí přednesený v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já se omlouvám, samozřejmě v zaujetí jsem zapomněl dát svůj návrh. Já tento návrh zákona považuji za velmi nebezpečný experiment, který by se nám skutečně mohl vymknout z ruky, a dávám návrh na zamítnutí tohoto zákona již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a pokračujeme v rozpravě vystoupením pana poslance Petra Bendla, připraví se kolega Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já jsem v tomto ohledu v konfliktu zájmů, protože jsem zároveň zastupitelem obce, která má 900 obyvatel a na kterou by se vztahoval tento experiment, který, troufnu si říci, v praxi fungovat nebude. Už jsem tady včera říkal, a znám to od kolegů na Slovensku. Zavedení přímé volby starosty je navenek sympatické pro každého, kdo vůbec neví, jak ty konstantní správy a samosprávy fungují. Vypadá to zvenčí hrozně hezky, konečně si budeme moci rozhodovat o tom, kdo to je, proto se to taky předkládá. Ale je to nezodpovědné v tom, že všechna ta filozofie fungování obce je dneska nastavena nějak, je nastavena na bázi nutnosti spolupracovat, nutnosti hledat kompromisy, nebojovat spolu.

To, co dneska nejvíc malé obce typu do 15 tisíc obyvatel trápí, je, kde sehnat finanční prostředky na to, aby byly silnice, aby byly chodníky, aby bylo osvětlení atd. To jsou největší problémy obce. Ne to, jak bude zvolen starosta. To nakonec v té obci

stejně postupně, zvlášť v těch malých, téměř všichni vědí. Lidé vědí, kdo je tam populární, kdo bude kandidovat atd. Ta zastupitelstva jsou dostatečně moudrá na to, aby si vybrala. Když si lidé vyberou špatně, tak holt fajn, jedno volební období bude takové či onaké. Ale problém v praxi není navolit starostu, ale taky se zbavit někoho, kdo se zblázní z té funkce. A to se občas opravdu taky stává, že někdo vypadá strašně sympaticky, a pak mu všechno stoupne do hlavy a najednou začnou boje. Začnou praktické boje o to, jestli starosta má pravdu v předloženém rozpočtu. Anebo zastupitelstvo... Těch lidí, kteří, když to potom sečtete, potom reprezentují větší počet hlasů, které dostali v zastupitelstvu atd. Je tam prostě obrovská spousta detailů a problémů, které občan vlastně vůbec nevidí a neřeší, pokud se nezajímá o to, co se v tom zastupitelstvu děje. A co si budeme namlouvat, jako davy na zastupitelstva nechodí, občas nějaké jednotlivosti, které hýbou městem, když se dělá nová kanalizace a čistička nebo se tam dělá nová elektrifikace a sundávají se dráty ze vzduchu do země a podobně, něco, co se týká všech, nebo se zavádí nový systém svážení odpadů a poplatků, tak to se komunikuje, že tam přijde víc lidí. Ale jinak si myslím, že přímá volba není tím největším problémem obcí. Spíš je to, kde sehnat finance na to, co má obec poskytovat lidem za služby.

Velmi bych plédoval za to, abychom tenhle experiment nezkoušeli, a už vůbec ne na malých obcích. Abychom raději hledali společně způsob, jak situaci zlepšit po finanční stránce. Považuji stávající fungování podle zákona o obcích, který vznikl tuším v roce 1992, ten úplný základ, který je různě modelován a modifikován až do dnešního dne, jako jeden z nejlepších zákonů, který přetrvál velmi dlouhou dobu. A jak tady říkal pan kolega Adamec, nerýpejme do věcí, které relativně fungují. A fungují docela dobře na to, jak obrovské množství problémů musí vstřebávat a každodenně řešit.

Koncept fungování krajů v minulosti – někteří z vás u toho možná byli, a já byl jeden z těch, kdo se podílel na formování zákonů reformy veřejné správy týkající se vzniku krajů, využili jsme konceptu fungování obcí. Myslím si, že to je taky systém, který funguje, který nepotřebuje zásadní změny. A tady už bychom šli salámovou metodou, že sáhneme do celého systému fungování veřejné správy, a podle mě nezodpovědným způsobem.

Pojďme si zkusit říct, že tohle je pokus, který nestojí za to, abychom ho dále rozebírali, a pojďme ho shodit, nebo ho odmítnout již v prvním čtení. Připojuji se k tomu návrhu na zamítnutí v prvním čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi a pokračujeme v rozpravě vystoupením pana poslance Jana Zahradníka. Přípraví se pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, stará dobrá zásada říká, že není dobré rušit věci, které trvají. Tento návrh, který kolegové předložili, se mi zdá natolik zásadní, že mi trochu možná v té diskusi chybí nějaký hlas na jeho podporu. Ale bohužel musím se přiznat, že jakkoliv bych se chtěl takovým hlasem stát, tak se mi nedaří najít v tom návrhu patřičné dobré stránky.

Zastupitelská demokracie má u nás dlouhou tradici a po celou dobu jejího trvání v naší moderní historii přicházejí čas od času návrhy, jak ji nějakým způsobem pozměnit. Někdy jsou ty návrhy z levé strany politického spektra, tradičně komunisté předkládají třeba návrh, aby v radách velkých měst nebo v radách krajů bylo poměrné zastoupení stran zvolených do zastupitelstva, a tedy aby odpadla nezbytnost dohadovat se na vytvoření patřičné koalice. Nyní přichází návrh řekněme ze středové nebo pravostředové části politického spektra na přímou volbu. Naše země učinila zkušenost s přímou volbou, a to konkrétně na tom nejvyšším místě naší politické hierarchie. Máme přímo zvoleného prezidenta, zvoleného v přímé volbě výraznou většinou. Výsledek volby je předmětem mnohé kritiky. Je zajímavé, že největšími kritiky přímo zvoleného prezidenta jsou ti, kteří před časem byli největšími zastánci a podporovateli přímé volby, kteří ji vlastně zavínili.

Nyní tady máme přímou volbu starostů. Jaksí bylo opomenuto navrhnout také přímou volbu hejtmanů, jak zmínil kolega Bendl. Zákon o krajích vychází z naprosto stejných principů jako zákon o obcích. Možná by bylo hezké volit přímo hejtmana. Já zde uvedu svoji zkušenost, kterou mám ze svého působení v politice za 25 let. Jeden můj přítel, starosta středně velkého města na Dunaji, na hranici s Maďarskem, je přímo volený primátor. V tom městě žijí dvě třetiny Maďarů, třetina Slováků. Polovina Maďarů a Slováci volí toho mého přítele Slováka primátorem. Ale ve volbě zastupitelstva již Maďaři jsou svorní a zvolí mu zastupitelstvo, s kterým se naopak velmi těžko na jakýchkoli politických principech dohaduje. Nemyslím, že by měl totiž s dorozuměním. Ten přítel mluví samozřejmě plyně oběma jazyky.

Vezměme si příklad malých obcí. Já jsem také v konfliktu zájmů jako kolega Bendl. Jsem 26 let členem Zastupitelstva města České Budějovice, od samého vzniku této naší novodobé samosprávné demokracie. A hrozně si vážím principu obecního zastoupení, obecní samosprávy. Měl jsem možnost sledovat, ať už jako hejtman, nebo jako kandidát ve volbách, kdy jsem objížděl jednání zastupitelstev obcí, někde je konsenzus, někde je spor. Ale to je politika. Taková je politika a i na té nejmenší obci se vlastně jedná o jakési politické rozhodování, politické klání. A po pravdě řečeno, na malých obcích mnohdy volíci jakoby volí starostu. Oni vědí, kdo z těch nabízených sestav kandidátních listin je ten kandidát na starostu. A začasté se rozhodují právě podle jména tohoto špičkového, vrcholného kandidáta na daných kandidátkách.

Po pravdě si myslím, že by tato změna zaběhnutého systému nic dobrého nepřinesla, a připojuji se k podpoře návrhu na zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi a prosím zatím posledního přihlášeného do rozpravy, pana poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal svého slova. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý podvečer. Děkuji za slovo. Mně je skoro, kolegyně a kolegové, líto se připojit k té silné frontě, která se tu pouští do kritiky ctěné kolegyně navrhovatelky, ale nemohu jinak, protože to tak cítím. I já jsem zastupitelem, zastupitelem krajského města Pardubice teď od těch posledních voleb.

Takže snad i já už do té debaty mohu vložit tu svoji znalost problematiky. A možná je to velmi cenné porovnání té demokracie, toho systému rozhodování tady u nás ve Sněmovně a právě na obcích v komunálním zastupitelstvu.

Argumenty kolegů, které tu padly, a jsou to všechno lidé s mnohem delší praxí než já, mohu zmínit Ivana Adamce – dlouholetého starostu Trutnova, pozorně jsem vnímal také Jana Chvojku, který působí podobně v Chrudimi, tak já se pod tyto argumenty musím podepsat a musím s nimi souhlasit. Možná to budu opakovat, ale připomenu tu možnost, ten jiný systém voleb do komunálních zastupitelstev, kde si lidé, občané, obyvatelé těch měst už dnes přece mohou vybírat právě napříč jednotlivými stranami. Někdy se používá ten termín, že si mohou takzvaně namixovat zastupitelstvo podle sebe.

A to, co je pro mě nejdůležitější argument, proč odmítnout tento návrh. Tak prosím, zkuste si tu realitu, tu každodenní praxi představit. V obcích, na městech je to tak, že tím opravdu nejvyšším orgánem, tím, kdo schvaluje na té nejvyšší úrovni, není starosta nebo primátor, ale je to právě zastupitelstvo. Právě zastupitelstvo ze zákona o obcích má tu nejvyšší pravomoc rozhodovat a dát konečný verdikt. A skutečně já si příliš v praxi nedovedu představit v té přímé volbě, jak starosta, který vzejde z nějakého vlastně jiného systému a neshodne se se svým zastupitelstvem, tak jak by něco takového mohlo fungovat. Jsem přesvědčen o tom a dávám za pravdu kolegům, že by spíše hrozila paralýza toho rozhodování.

A možná ještě jednu věc k tomu dodám. Mně na tomhle návrhu se nelíbí to, že my tím vlastně nepřímou říkáme, že politika je něco špatného. Ti politici jsou špatní lidé, politické rozhodování je špatné, je to negativní. Prosím, nedávejme tyto signály! Je to zastupitelská demokracie, nebo je to o zastupitelské demokracii, je to o rozhodování, je to o politických dohodách a o spolupráci jednotlivých stran. Tady je to naopak z mého pohledu stejné jak mezi Sněmovnou, Parlamentem, tak jednotlivými obcemi. Já tedy budu pro zamítnutí tohoto návrhu a bohužel s ním nemohu souhlasit. Cítil jsem potřebu toto říct.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Zástupce navrhovatelů nemá zájem. Pan zpravodaj tedy shrne rozpravu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Takže ještě jednou dobré odpoledne. Ještě jednou se omlouvám za předcházející indispozici.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak jsme slyšeli, vystoupilo mých pět kolegů, kteří dá se říct jednoznačně novelu předkladatele zavrhuji. Já jsem se taky vyjádřil ve smyslu, že přímá volba starosty pro část obcí a to dělení na obce do 1 500 obyvatel a nad mně vůbec nedává logiku. Kolegové argumentovali jinými návrhy ohledně neesmyslnosti, ale špatné volby argumentace tady přímé volby starostů pro obce do

1 500 obyvatel. Takže já jsem nenavrhl zamítnutí v prvním čtení, ale učinili tak dva kolegové, takže budeme hlasovat o zamítnutí v prvním čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Požádal jsem kolegy, kteří vedli diskusi o něčem jiném, aby diskutovali v předsáli, proto zagonguji a všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Rozhodneme o návrhu na zamítnutí tisku 282, který projednáváme v bodu 52, v následujícím hlasování, které zahájím, jakmile se ustálí počet přihlášených. Již tak mohu učinit.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí v prvním čtení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 231. Z přítomných 127 poslanců pro 105, proti 13. Návrh byl přijat, tedy bylo přijato zamítnutí projednávání tohoto zákona.

Tím tento projekt končí. Děkuji zástupkyni navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji a končím bod 52.

Ještě než budeme pokračovat, konstatuji omluvu pana ministra Stropnického od 17.15 z pracovních důvodů až do konce jednacího dne.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

53.

**Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaštíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocho, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 320/ - první čtení**

Předložený návrh uvede zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Radka Maxová, kterou žádám, aby přišla ke stolku zpravodajů. Paní kolegyně Pastuchová ji vystřídá? Dobře, čili paní kolegyně Pastuchová. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Radek Vondráček, ale ten je řádně omluven z dnešního jednání. Takže pan kolega Pleticha se hlásí jako zpravodaj. O tom budeme muset rozhodnout v hlasování ještě před zahájením jednání.

Ptám se tedy, kdo souhlasí, aby zpravodajem pro první čtení tisku 320 byl pan poslanec Lukáš Pleticha.

Zahájil jsem hlasování číslo 232 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 232, z přítomných 132 pro 119, proti 1. Návrh byl přijat.

Kolegu Pletichu požádám, aby se dostavil ke stolku zpravodajů, a zároveň požádám zástupkyni navrhovatelů paní poslankyni Janu Pastuchovou, aby se ujala slova. Paní kolegyně, prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Zastoupím zde navrhovatelku –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě vás přece jen jednou přeruším. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, myslím, že je důležité, abychom v klidu vyslechli zástupce navrhovatelů a pokusili se vnímat tento návrh. Pokud vedete diskusi o něčem jiném, v tom případě v předsálí. Děkuji.

Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Zastoupím zde kolegyni Radku Maxovou, která je předkladatelkou, ale já jsem jedna ze 27 předkladatelů této novely zákona o registrovaném partnerství, která by měla umožnit osvojení dítěte partnerky či partnera v registrovaném partnerství. Než začnu hovořit o samotném obsahu návrhu, dovolu mi nejprve vysvětlit důvody, které nás k jeho předložení vedly.

Stávající právní úprava neumožňuje, aby si partner či partnerka osvojili dítě svého registrovaného partnera či partnerky, se kterým žijí ve společné domácnosti a na jehož výchově a výživě se podílejí, a to obdobně, jako si může osvojit například manžel dítě své manželky, které má z předchozího vztahu.

Stejnopohlavní rodičovství je obvykle spojeno s otázkou, zda gayové a lesby mohou být dobrými rodiči a zda by měli vychovávat děti. Rodičem dítěte myslím je ten, kdo vychovává dítě a pečuje o něj. Realitou i v České republice je, že existuje stále více rodin, kde oba rodiče mají stejné pohlaví. Navíc přibývá dětí, které se přímo stejnopohlavním, především lesbickým, pářím rodí. Tyto děti jsou již od svého narození oproti dětem narozeným v heterosexuálních svazcích znevýhodněny, neboť právo jako rodiče neuznává osobu, kterou oni jako svého rodiče přijímají. Právní neuznání nebiologického rodiče přináší dětem i jejich rodičům v životě celou řadu menších i velkých komplikací. Nebiologický rodič nejenže není zákonným zástupcem dítěte, a ačkoli ho obvykle od narození vychovává, není oprávněn rozhodovat o jeho životě ani řešit každodenní věci, jako je omluvenka do školy, rozhodování u lékaře.

Nemá ani vyživovací povinnost vůči dítěti. Rodič ani pararodiče dítěte nemají právo na styk s dítětem v případě rozpadu partnerství. A takto bych mohla pokračovat poměrně dlouho a vyjmenovávat zde celou řadu problémových a rizikových situací, do nichž se dítě a jeho rodiče dostávají.

Každý z vás, kdo máte děti, si zkuste představit, že nejste právními rodiči svých dětí a navzdory tomu, že byste pro ně udělali úplně všechno na světě, podle práva nejste vůbec nic. (Velký hluk v sále. Poslankyně Pastuchová se obrací k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, paní kolegyně. Přestože vnímám, že diskuse se vedou i na jiná témata, prosil bych, aby diskuse v tomto sále probíhala k otevřenému bodu, tedy k tisku 320, a aby hovořil jen ten, kdo má udělené slovo. Děkuji. Pokračujte.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já také děkuji. Můžeme říci, že některé právní věci rodiny se dají vyřešit i smluvně. To je skutečně pravda, ale rodičovství přece není o smluvních vztazích. Rodičovství je o pochopení, vzájemné odpovědnosti a právech a povinnostech z rodičovství plynoucích. Právní uznání nebiologického rodiče tak pomůže překonat nejen právní problémy rodiny, kde oba rodiče mají stejné pohlaví, ale přispěje k faktickému uznání této rodiny ze strany společnosti.

Předložený legislativní záměr stanoví výjimku ze zákazu osvojení pro registrované osoby, kdy si nově budou moci partneři osvojit dítě svého partnera. Nepůjde tedy o osvojení cizího dítěte z náhradní ústavní péče, které je právě volné, ale o osvojení dítěte, které ve stejnopohlavní rodině žije s partnerem jeho rodiče.

Dále bych vám k tomu ještě chtěla říci, že pokud má dítě druhého rodiče uvedeného v rodném listě, bude jeho osvojení registrovaným partnerem podle § 809 občanského zákoníku možné pouze se souhlasem tohoto rodiče. Například tedy pokud bude mít dítě v rodném listě uvedenou matku i otce, bude moci partnerka matky dítě osvojit pouze s výslovným souhlasem otce. V případě, že bude dítě starší 12 let, bude v souladu s § 806 občanského zákoníku nezbytný také jeho souhlas s osvojením. Pokud dítě ještě nedosáhlo 12 let věku, bude podle § 807 občanského zákoníku souhlas s osvojením dávat opatrovník dítěte, přičemž opatrovníkem je obvykle soudem jmenován orgán sociálně-právní ochrany dětí. I osvojené dítě mladší 12 let soud vyslechně a vezme na jeho vyjádření zřetel s ohledem na stupeň jeho duševního vývoje. Soud se bude muset při svém rozhodování řídit nejlepším zájmem rodiny.

Ještě nakonec bych chtěla říci, že Česká republika by přijetím tohoto návrhu nezaváděla žádnou světovou novinku. Existuje řada zemí, kde je adopce dítěte partnera či partnerky možná. Uvedu zde například Finsko, Španělsko, Švédsko, Velká Británie, Rakousko a další. Z postkomunistických zemí je umožňuje například Slovinsko a Estonsko. Navíc šetření Centra pro výzkum veřejného mínění ukazují, že i Česká republika je na uznání stejnopohlavních rodin připravena. Podle sčítání provedeného v červnu 2014 podporuje možnost osvojení dítěte partnera nebo partnerky 58 % osob.

Já bych vás tímto za všechny předkladatele chtěla požádat o schválení a vaši podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Pastuchové jako zástupkyni předkladatelů a žádám pana zpravodaje Lukáše Pletichu o jeho zpravodajskou zprávu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, vyslechli jsme zprávu ke sněmovnímu tisku 320, která pochází někdy z léta z doby před dvěma lety. Já bych vás na tomto místě rád seznámil s aktuálním vývojem, protože byť to všechno, co zde řekla paní zástupkyně předkladatelů, je pravda, bylo v té době aktuální, tak i legislativní vývoj poněkud pokročil a zrovna tuto problematiku před necelým měsícem rozhodoval Ústavní soud, který na plenárním zasedání dospěl k závěru a rozhodnutí tak, že ten § 13 odst. 2 zákona 115/2006 o registrovaném partnerství se ruší dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů. To znamená, že v momentě, kdy vlastně tento nálezn bude publikován, tak celá překážka, která dnes je, která se měla tímto řešit, odpadne, a tím pádem se stane tento zákon nadbytečný. Čili já bych dal na zvážení, jestli by předkladatelé tento tisk nestáhli, nebo abychom ho zamítli, protože skutečně bude během několika dnů zbytečný. A to, co vlastně chcete opravit, co jste přednesla, tak to všechno bude vlastně nadbytečné a už vyřešené.

Takže tolik z mé strany v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu, ve které ořejmíln pravděpodobně řadě kolegů, včetně navrhovatelů, současný právní stav po nálezu Ústavního soudu České republiky. Je samozřejmě jenom na navrhovatelích, jestli návrh stáhnou nebo ho... (Domluva mimo mikrofon.) Ale já musím otevřít rozpravu po zpravodajské zprávě a tu také otevírám.

První přihlášená je paní poslankyně Jana Hnyková do rozpravy. Připraví se paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já budu přistupovat k této novele tak, jak byla předložena před dvěma lety, protože i to, co nám tady zpravodaj přednesl, se bude muset legislativně upravit. Pokud je tam ten paragraf nadbytečný, tak stejně to bude muset projít Poslaneckou sněmovnou. Já bych se chtěla podělit o svůj pohled na tuto novelu.

Když se na nás v komisi pro rodinu, rovné příležitosti a národní menšiny obrátili představitelé Platformy pro rovnoprávnost, uznání a diverzitu – PROUD a požádali nás o podporu a převzetí jejich návrhu o osvojení dítěte stejnopohlavními rodiči, moje první otázka směřovala k tomu, pokud dojde k osvojení dítěte, co se stane, když dojde k rozpadu registrovaného partnerství. A byla jsem ubezpečena, že v návrhu novely je zakotveno, že po zrušení partnerství se použijí ustanovení o výkonu rodičovské odpovědnosti po rozvodu manželství, což je upraveno v § 13a odst. 4, které upravuje vzájemná práva a povinnosti mezi partnery. V takovém případě se bude postupovat obdobně jako v případě rozvodu manželství. V případě ukončení partnerství bude muset soud nejprve rozhodnout o tom, který z rodičů bude o dítě nadále pečovat. Soud, pokud se rodiče nedomluví, se bude muset při svém rozhodování řídit nejlepším zájmem dítěte a to je pro mě velmi důležité ustanovení.

Vím, že tato novela vyvolává různé emoce a postoje občanů k této problematice a velmi často se toto osvojení zaměřuje s adopcí cizího dítěte, což musíme ale rozlišovat. Navrhované ustanovení § 13a umožní registrovanému partnerovi osvojit si

dítě jeho partnera, partnerky obdobně jako manžel může osvojit dítě své manželky. Nejedná se tedy o osvojení jako formu náhradní rodinné péče. A znovu musím upozornit na odpovědnost rodičů vůči svému dítěti. Nejen že mají právo dítě vychovávat... (V sále je velký hluk.)

Pane předsedající, já chápu, že nezajímá mé kolegyně a kolegy výchova dětí, ale já bych se chtěla podělit s vámi o tento názor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se pokusím, paní poslankyně. (Posl. Hnyková: Děkuji.) Ještě jednou žádám kolegy a kolegyně, aby diskuse, které se netýkají tohoto tisku, přenesli do předsálí, a pokud se chtějí přihlásit do rozpravy, mají možnost, protože rozprava je otevřena. Ještě chvíličky vydržíme. Pokusím se zrušit jeden hlouček vpravo.

Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji. Já začnu tento odstavec znova, abyste to měli v celku. Musím upozornit na odpovědnost rodičů vůči svému dítěti. Nejen že mají právo dítě vychovávat, ale i o něj pečovat a to vede k odpovědnosti rodičů a bude to tak platit i u stejnopohlavních rodičů. Navrhované ustanovení umožní registrované partnerce či partnerovi, aby prostřednictvím osvojení právně upravili vztah k dítěti, které obvykle od jeho narození fakticky vychovávají, vyživují a milují, aby měli právo také na informace ve škole, o zdravotním stavu, ale řeší se tím i pozůstalostní řízení v případě úmrtí jednoho z partnerů.

Velmi často slyším námitky, že to neodpovídá tradiční rodině. Ano, je to jiný druh rodinného modelu a zaměříme se na varianty, které se vyskytují v naší společnosti, kdy se o dítě stará osamělý rodič, vyrůstá například dítě ve vícegenerační rodině, vychovává se dítě nesezdanými páry nebo páry s jedním rodičem dlouhodobě žijícím v zahraničí. A žádný z modelů nevede automaticky k tomu, že dítě má nějaký patologický vývoj nebo výraznou dysfunkci. Často slyším, že dětem bude chybět mužský nebo ženský vzor. Ale jsou to rodiče odpovědní – a zdůrazňuji odpovědní –, kteří povedou své dítě k utváření vlastního názoru a budou ho vést, aby mu pomohli nacházet vzory ve svém okolí díky kontaktům s různými příbuznými, přáteli a vrstevníky dětí.

Víte, jsem přesvědčena, že pokud dítě vyrůstá v prostředí, kde jsou lidé, co ho mají rádi, lidé, kteří mají k sobě láskyplný vztah, fungující komunikaci, sdílejí dobré, vidí i přirozené projevy neshody a řešení problémů. To je přece to nejlepší pro rozvoj dítěte. Přece tito rodiče nebudou dělat nic výjimečného, budou se starat o domácnost, péči a výchovu. Budou chodit nakupovat, dělit se o domácí práce, vodit děti do kroužků, vydělávají, platí účty, chodí na návštěvy. Také se hádají a usmířují nebo si projevují city. Vzhledem k tomu, že děti ve stejnopohlavních rodinách jsou plánované, jsou i funkčnější co do rodinného života. Především rodiny lesbických matek ve srovnávacích výzkumech dosáhly výrazně více bodů, co se týká spolupráce a rodinné pohody. Stovky výzkumů realizovaných již více než 30 let dokazují, že děti mající stejnopohlavní rodiče neprosívají hůře ani nemívají horší kázeň. Jediná jinakost těchto dětí ve výzkumu těchto dětí je vyšší míra tolerance –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní kolegyně, já vás ještě jednou přeruším a skutečně požádám sněmovnu o klid. Myslím si, že přes poměrně pokročilou hodinu můžeme mít každý dostatek úcty k tomu, kdo hovoří. Pokud máte jiné diskuse, prosím opravdu v předsáli! Nikdo vás nenutí tady u toho být. Děkuji. Pokračujte.

Poslankyně Jana Hnyková: Jediná jinakost těchto dětí ve výzkumu je vyšší míra tolerance a citlivost vůči diskriminaci. Podle výzkumů s dnes dospívajícími či dospělými dětmi, které vyrůstaly s rodiči stejného pohlaví, vyplývá, že děti své rodiny jako nenormální nevnímají. Někdo z vás by mohl oponovat, že dětem hrozí šikana od ostatních dětí. Pak je nutné se zeptat, jestli je to problém toho dítěte, nebo těch rodičů, že je okolí vnímá negativně, i obecně společnosti a školního prostředí dětí. A to můžeme změnit i my svým postojem například k této novele zákona. Posměšky a šikana v dětských kolektivech můžou mít jakýkoliv důvod. Buď je dítě moc chytré, tlusté nebo brýlaté atd.

Vážené kolegyně a kolegové, máme tu novelu zákona v prvním čtení. Požádala bych vás o propuštění do druhého čtení a vyzvala bych vás, abychom si v klidu popemýšleli o této novele a měli především na mysli zájem dítěte a rodičů, i když stejného pohlaví, jak se chtějí odpovědně postavit k výchově a péči o dítě. Pořád si myslím, že tato novela je lepší řešení než to, co teď probíhá médii, kdy ministryně Marksová prosazuje oplodnění ženy bez souhlasu muže.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové a s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Roman Procházka. (Omyl.) Ne? Tak odmazávám. Faktická poznámka pana poslance Štěpána Stupčuka a potom kolegy Jaroslava Borky. A znovu žádám sněmovnu o klid. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já myslím, že bychom neměli přehlédnout tu skutečnost, kterou uvedl pan zpravodaj, tedy že je tady nějaký nález Ústavního soudu. Jestli jsem dobře porozuměl jeho obsahu a významu, tak nález Ústavního soudu tady vlastně odstraňuje tu legislativní překážku zvláštní úpravy ve vztahu k obecné úpravě, která je obsažena v občanském zákoníku. Jinými slovy, pokud platí nález Ústavního soudu, odstraní se ta překážka ve zvláštní právní úpravě, v zákoně o registrovaném partnerství, a veškeré jednopohlavní páry budou v režimu obecné právní úpravy občanského zákoníku a budou mít stejná práva jako oboupohlavní páry. Můžeme mít na to různý názor, jestli to je dobře, nebo ne, v každém případě nelze hovořit o tom, že by za takovéto právní situace byl kdokoliv diskriminován.

Říkám to jenom proto, že si možná můžeme ušetřit tu složitou diskusi, nemusíme zde hledat zase nějakou jinou zvláštní právní úpravu, která by nakonec mohla vyústit v to, že menšina tady bude mít víc práv než většinová společnost oboupohlavní. Jinými slovy, tvrdím, že úprava občanského (?) zákoníku je dostačující a dostatečně

pokrývá práva i jednopohlavních párů. To je vše. Děkuji. (Potlesk části poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Nina Nováková v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, někteří předřečníci již říkali, že tento návrh je částečně zbytečný. Já se pokusím přidat k tomu jiný aspekt. My teď tady hovoříme o tom, že dvojice stejného pohlaví uzavře registrované partnerství. Už jako bychom zapomněli na to, když před léty se to projednávalo ve Sněmovně, já jsem tady nebyla, ale tu kauzu jsem sledovala, tak tehdy tyto páry říkaly: to je poslední, co chceme. My chceme být jaksi plnocennými členy společnosti v tom, že chceme dokázat, že jsme schopni uzavřít stálá partnerství. To je jeden aspekt. A teď mně se zdá z debat, které jsou třeba i na Facebooku atd., si uvědomuji, že tady dochází k mýlce.

Tento návrh řeší situaci, kdy lidé žijí spolu v registrovaném partnerství a jeden z nich je biologickým rodičem – biologickým rodičem dítěte. Ten druhý spolu s ním, když žije ve stejné domácnosti, pohlíží se na něj – podle občanského zákoníku se na něj pohlíží jako na osobu blízkou, jako na osobu, která vůči tomu dítěti má povinnosti. To znamená, vyživovací povinnosti, povinnosti ho vychovávat. A já, protože jsem ze školství, jsem si už navykla z opatrnosti – tady paní kolegyně Hnyková tak jako free o tom mluví, že je někdo rodič, pro mě ještě pořád je rodič jako biologický rodič, a pak je někdo, koho mohu mít velmi ráda, protože mě vychovává. A je to de facto jako moje matka, de facto jako můj otec.

A teď znovu, vraťme se k této situaci. Ve škole, protože je zmatek, kdo je biologický rodič atd., jsme si navykli používat pojem zákonný zástupce. A to je právě ten, který, jak říkala paní kolegyně Hnyková, nese odpovědnost za výchovu a za přiměřenou péči o to dítě. Tomuto zákonnému zástupci náleží informace ze strany školy atd. a jedná se s ním jako by – kdyby to byl – tedy v uvozovkách – rodič. Je to zákonný zástupce. A když žijí lidé v registrovaném partnerství, jeden z nich je biologickým rodičem, druhý má ten status, který se rovná vlastně zákonnému zástupci neboli člověku, který má povinnosti vůči tomu dítěti, je osobou blízkou, tak kdyby náhodou nastala situace, že například ten biologický rodič zemře, tak zcela určitě ten, kdo je osoba blízká, bude jako první ve hře, aby mohl to dítě adoptovat.

A teď tady motáme ten nálezy Ústavního soudu. Tam se jednalo o to, a to skutečně bylo trošku nevyrovnané, že člověk, který je řekněme sexuálně orientován na stejné pohlaví, mohl, když žil sám, adoptovat dítě. Ale když žil v registrovaném partnerství, tak ne. A o to se jednalo teď v tom nálezu Ústavního soudu. Ale teď se bavíme opravdu o něčem jiném. My to skutečně nepotřebujeme. Ten, který žije ve stálém partnerství, o to dítě pečuje, odpovídá za jeho výchovu, odpovídá za jeho výživu, je vlastně ve stejném postavení, jako je zákonný zástupce. Proto je to skutečně zbytečné zasahování do toho, že dítě zkrátka má biologického otce a biologickou matku, a pak mohou být samozřejmě jiní lidé, kteří ho vychovávají.

Prosím také, abyste vzali v potaz, že se tím vůbec nijak neklade do kontrastu – dítě vyrůstá v registrovaném páru, tedy v domácnosti, kde je registrovaný pár, a vyrůstá v ústavní péči. A tady když řekneme lépe je dítěti, že žije v domácnosti, v láskyplném prostředí, o tom také to není. Tam to je prostě jenom o tom, a nezlobte se, já si pořád ještě myslím, že žijeme ve společnosti, kdy je mi divné, že v rubrice otec bude otec i matka, bude prostě nějaký pán a v rubrice otec a matka budou tedy dvě dámy. Já si myslím, že to zatím opravdu nepotřebujeme a není to proti zájmu dítěte.

Proto prosím, nepodporujeme to, byť je to třeba dobře míněný návrh. (Potlesk z různých skupin v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní mám sérii faktických poznámek. První faktickou poznámku paní poslankyně Jana Lorencová. Připraví se s druhou faktickou poznámkou Štěpán Stupčuk. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Lorencová: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já musím na úvod říci, že mám mezi jinak orientovanými, tedy sexuálními páry řadu přátel. Znáám je důvěrně a mohu říct, že jedni žijí spořádaně, druzí se rozešli. Ale to není tak podstatné. Chci říct hlavně to, myslíte si, že my tady v tom 21. století, když to nenapadlo nikoho z našich předků, jsme až natolik chytří, abychom rozhodovali o těchto věcech? Myslíte si, že na to máme pouvoir, abychom rozhodovali o tom, jestli bude chlapec nebo děvčátko říkat jednomu z rodičů – v uvozovkách – stejného pohlaví maminko, komu bude říkat tatínku, jak to bude vysvětlovat spolužákům! Kde jsme se to ocitli, co to tady řešíme! (S důrazem:) Co si to dovolujeme!

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní faktická poznámka kolegy Stupčuka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já bych chtěl faktickou poznámkou reagovat na svoji předřečníci paní poslankyni Novákovou, protože mám pocit, že se trochu motáme v těch pojmech a ve výkladu toho, co ty pojmy znamenají. Samozřejmě že je rodič, ten je jasně daný biologickou vazbou na dítě. A současně platí, že je nejčastěji on tím zákonným zástupcem. Ale zákonným zástupcem může být samozřejmě i někdo jiný. Ať už to je osvojitel, nebo prostě babička, pokud nemá atd. Tak jenom abychom si to vysvětlili. Současně ale platí, že ten partner, který žije v tom jednopohlavním vztahu, automaticky není zákonným zástupcem toho dítěte. On právě není vůbec nadán žádnými právy a povinnostmi k tomu dítěti, ač jej fakticky může vyživovat, či nikoliv. To může nastat pouze za situace, že ten rodič část těch svých rodičovských práv a povinností deleguje na toho partnera, který s ním sdílí společnou domácnost. Pak se on například může prokázat tím delegovaným výkonem rodičovských práv, když jde vyzvednout dítě do školy či jinam.

Takže já bych chtěl vyvrátit to, co tady hlavně bylo tvrzeno, že automaticky ten partner je nadán těmi zákonnými – těmi právy k tomu dítěti. A podotýkám tedy zcela na závěr a znovu to opakuji, ta obecná úprava v občanském zákoníku je naprosto dostačující, je nediskriminační a myslím si, že bychom neměli tady řešit nic nějakým speciálním zákonem, protože bychom tady zase vytvářeli zvláštní režimy, odchylky, které by se mohly ve finále ukázat, právě ony, jako diskriminační. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stupčukovi i za dodržení času k faktické poznámce. Další faktická poznámka pana poslance Jiřího Zlatušky, připraví se s faktickou poznámkou pan kolega Pavel Plzák. Prosím sněmovnu o klid. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já k tomu, co tady říkala paní poslankyně Nováková, kdy říkala: na jedné straně je toto dítě žijící v tom partnerství s příslušným zastupováním apod. a na druhé straně ústavní péče, a potom z toho vyvozovala, že není potřeba žádná zvláštní úprava. Tak bych k tomu upozornil, že i kdyby tady tohle byla pravda, tak to nebude pravda v okamžiku, kdy ten rodič zemře a ta situace se změní. V takovém případě zůstává ten druhý partner bez jakéhokoliv vztahu k dítěti a ten ústav, na který paní poslankyně Nováková ukazovala, ten se stane domovem dítěte. Je to pro stabilitu toho dítěte. Je to potřebné proto, aby se vytvářelo prostředí, ve kterém opravdu tady tohleto může fungovat.

A když už jsem tady, tak bych si dovolil ještě poznámku k tomu, jestli vytváříme instituty, které zde stovky let předtím ještě nebyly. Před stovkou, dvěma sty let bylo naprosto nemožné, aby například žena mohla získat vysokoškolské vzdělání, aby se mohlo říct "paní doktorko" nebo něco takového. Připadalo by to také nemožné. Přesto se to změnilo a nepřipadá nám na tom dneska nic divného. Nebojme se toho takovéhle tradice měnit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Zlatuškoví. Nyní pan kolega Pavel Plzák, připraví se paní poslankyně Helena Válková. Všichni s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Ale já si myslím, že pan kolega Zlatuška nemá pravdu, protože když zemře biologický otec v registrovaném partnerství, tak sociální pracovnice by měla zhodnotit poměry a doporučit věci v nejlepším zájmu dítěte. A doporučit soudu, který rozhodne. To neznamená přece, že každé dítě, kterému umře biologický otec, nebo biologický rodič v registrovaném partnerství, půjde okamžitě do ústavu. To si myslím, že není pravda.

A druhá věc je už to zmatení pojmů tady babylonské. Takže pravdou je, že jsem se tím nezabýval, ale teď jak slyším tu diskusi – chcete tedy říct, otázka na předkladatele, že dvě ženy žijící v lesbickém páru, jedna biologickou matkou dítěte, biologický otec bude souhlasit s tím, aby druhá žena adoptovala to dítě, do kolonky "otec" bude zapsáno to ženské jméno? Představte si, že to dítě, dokud je malé, tak nic

se neděje, ale pak mu bude čtrnáct, patnáct, oni se zeptají: Kdo je tvůj tatínek? A on řekne: Vlasta Nováková. (Smích v sále.) To pro to dítě musí být docela traumatizující. Já nevím. Možná se bude hlásit k tomu svému biologickému otci, kterého měl předtím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě budu konstatovat omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Pan poslanec Petr Adam od 17.45 se omlouvá do konce jednacího dne.

Slova se ujme paní poslankyně Helena Válková k faktické poznámce a předám řízení schůze. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych se jenom chtěla připojit k těm hlasům konzervativnějších možná poslankyň a poslanců, kteří si myslí, že to, o čem tady diskutujeme, už částečně vyřešil minimálně v té podstatné části, o které tady diskutujeme, nález Ústavního soudu, a že řada těch diskusí tedy je zbytečná.

A potom bych chtěla podpořit svého předřečníka, vašim prostřednictvím, pana poslance Plzáka, protože opravdu všichni známe spoustu rozvodových sporů a víme, že soudy teď obzvlášť už ne automaticky nesvěřují biologickému otci, ale vždycky se zjišťují konkrétní poměry toho dítěte, a platí ta dobrá stará zásada z Úmluvy o právech dítěte, kterou je samozřejmě Česká republika vázána, že to musí být v zájmu dítěte.

Takže ten případ, který tady byl citovaný, že zemře třeba biologická matka a ta lesbická partnerka by měla zájem o další výchovu dítěte, které s ní vyrůstalo deset roků, pochopitelně není ohroženo nedostatkem právní úpravy. A pochybuji, že by soud v takovém případě to dítě přikázal, respektive by rozhodl ve prospěch biologického otce.

Takže za sebe – ještě jsem se teď dívala taky na ten nález – si myslím, že zbytečně tady diskutujeme o úpravě, která není nutná. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. To byly faktické poznámky. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Nytrovou s řádnou přihláškou do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, připojuji se k názoru konzervativních poslanců. Zaštitila jsem petici proti adopci dětí homosexuálům. Jsem zásadně proti novele zákona o registrovaném partnerství, která by umožnila registrovaným párům osvojit si dítě svého protějšku, pokud je v rodném listě dítěte uveden pouze jeden rodič, případně pokud jeho druhý rodič o dítě nepečuje a dá souhlas k osvojení dítěte.

Zákon o registrovaném partnerství prošel v roce 2006 jen těsnou většinou pouze o jeden hlas, a to proto, že nerozhodnutá část poslanců byla ubezpečena v tom, že si

homosexuální páry nebudou klást žádné další požadavky. Dnes vidíme, že svému slibu nedostály a nyní požadují zmíněnou adopci. Sliby chyby, slibem nezarmoutíš.

Co se týče registrovaných partnerství, je nutné upozornit na jednu skutečnost. Jak už zde bylo řečeno, není pravdou, že pokud biologický rodič dítěte zemře, že toto dítě je automaticky umístěno do dětského domova. Dnešní soudní praxe potvrzuje, že pokud biologický otec dítěte zemřel, pak je dítě homosexuálního partnera dáno do výchovy pozůstalému partnerovi, který by se stal pěstounem nebo poručníkem, pokud je to v nejlepším zájmu dítěte. Z toho plyne, že uzákonění adopce, o něž propagátoři zákona usilují, je z tohoto hlediska absurdní. V těchto specifických situacích by se z praktického hlediska jednalo pouze o několik málo výjimečných případů, a jak z výše uvedeného vyplývá, tyto mohou být uspokojivě vyřešeny v rámci současně stávající legislativy.

Hlavní stránka tohoto problému však spočívá v naprosto jiné skutečnosti. Otevírá se zde totiž možnost, že všichni lidé hlásící se k homosexuálnímu způsobu života si budou moci adoptovat dítě. A ta petice, kterou jsem zaštilila, je právě proto, aby hájili zájmy těch, kteří se sami hájit nemohou – práva nevinných dětí. Naši povinností je usilovat o to, abychom vytvořili co nejlepší podmínky pro výchovu dítěte, a nevytvářet jiné alternativy, které nikdy nemohou nahradit základní buňku rodiny, již tvoří jeden otec a jedna matka. Naopak vytvářením nových, alternativních variant můžeme snadno dospět k výraznějšímu zpochybnění a postupnému rozměňování základního modelu rodiny. Tento model je třeba mít v úctě, chránit jej, aby zůstal i nadále pevným pilířem naší společnosti.

Známost skutečností zůstává, že právě homosexuální páry se v drtivé většině vyznačují vysokou formou promiskuity, která je mnohonásobně vyšší než u běžných heterosexuálních párů. To znamená, že zde rozhodně nelze mluvit o stabilním prostředí, v němž by dítě mělo vyrůstat. To potvrzují i sami mnozí homosexuálové, případně samotné pochody pride (vysloveno sprajt) pochodů. V tomto případě lze spíše mluvit o neuváženém experimentování na dětech než o upřímnou snahu hájit práva těchto snadno zranitelných dětí.

Chci zdůraznit, že ta petice a mé vystoupení není namířeno proti homosexuálům jako takovým. Je namířeno proti absurdnímu uzákonění adopce dětí těmito páry. Homosexuální lobby usiluje plíživými postupnými kroky ničit staletí osvědčený model, fungující model rodiny. Ze strany homolobby jde o systematický postup, jak změnit fungování naší společnosti. Odstrašujícími případy by pro nás mohly být praktiky z Velké Británie, Francie, Holandska a severských zemí. Na půdě Sněmovny jsme už několikrát diskutovali o praktikách v Norsku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Paní kolegyně, moc se omlouvám, ale poprosím kolegy, pokud si mají co říct, aby tak učinili v předsálí. Děkuji. Pokračujte.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji. Takže několikrát jsme na půdě Sněmovny diskutovali o tzv. norských dětech a o tom, jaké prakticky v Norsku v dnešní době

existují. A myslím si, že toto je pro nás pro všechny odstrašující případ. My nejsme někde na začátku. My už se můžeme poučit z praxe v jiných zemích.

Jaká je konkrétní praxe zavedení homosexuálních rodin? Homolobby má několik etap, které přesně podle svého programu plní. Nejprve gay pochody. Získává negativní reakce. Označují se za utlačovanou skupinu a potřebují mít svou ochranu. Když mají antidiskriminační zákony, chtějí registrované partnerství, údajně z důvodu zjednodušení právních norem, komplikací při soužití, informací o zdravotním stavu. Dalším krokem, když mají registrovaná partnerství, chtějí adopci dětí. Nejprve adopci dětí biologického partnera a potom chtějí adopci dětí z dětských domovů. Chtějí rovněž umělé oplodnění, které je hrazené ze zdravotního pojištění. A když už mohou adoptovat děti, tak najednou dochází ke stavu, že ve společnosti je málo adoptovatelných dětí, a tak je musí někde získat. A takhle začínají praktiky juvenilní justice. Začíná odebrání dětí heterosexuálním párům. Určitě všichni z vás dostáváte mailly od tzv. ruské matěry, které přesně dokumentují ve svých mailech, kolika ženám byly v Norsku ukradeny děti z naprosto nesmyslných důvodů. Takže to jsou praktiky, ze kterých my se můžeme poučit.

Do toho se vklínají samozřejmě požadavky, aby se sexuální výchova a homosexuální výchova dostávala do škol, a snižuje se věk dětí, které jsou s těmito praktikami a s touto výukou seznamování. A nakonec posledním krokem je prosazování snižování věku pro sexuální styk. Homosexuálové se budou snažit zrealizovat sex s dětmi. (V sále se ozývají výkřiky.) Mluvím o tom, jak už to v podstatě opravdu v některých zemích funguje.

Rizikové faktory života dětí v homosexuálních rodinách, které mohou být vystaveny, děti vychovávaných homosexuálními páry – je tam vysoká promiskuita, vysoký výskyt pohlavních a jiných chorob, nadprůměrný sklon k alkoholu a drogám ve srovnání s heterosexuální společností, vyšší míra výskytu duševních a mentálních poruch, výrazně kratší věk dožití, výrazně vyšší výskyt násilného chování u homosexuálů.

Vážení kolegové, já jsem přesvědčena o tom, a uznávám lidskou důstojnost všech, odmítám ale měnit zákony přirozenosti a přírody. Jsem přesvědčena o tom, že jedině muž může zplodit a jedině žena může porodit dítě, a proto se jedině muž a žena mohou stát rodiči.

Jsem si jistá, že základem každé společnosti je spořádaná a pevná rodina. Muž a žena jsou biologicky odlišní ve své stavbě těla a mají odlišné sociální role. Proto nesouhlasím s novelou zákona o registrovaném partnerství a navrhuji tuto novelu zamítnout. Uvědomuji si, že je nutné chránit především zájmy nevinných dětí a je nutné usilovat o nejlepší a stabilní podmínky pro výchovu dítěte a nevytvářet alternativy, které nikdy nemohou nahradit základní model rodiny.

Proč neřešíme otázku podpory rodiny a mateřství ve významu zakládání rodin? Proč komise pro rodinu neřeší právě, jak pomáhat dnešním rodinám, dnešním manželstvím a dnešním krizím? Proč vytloukáme klín klínem? Proč trváme na rovnosti mužů a žen? Vždyť přece muž i žena jsou si rovni, ale každý z nich má jiné fyziologické a biologické přednosti.

Podpora rodiny u mě není zakládání lesních školek, dětských skupin a podobně. Podpora rodiny je to, aby ženy mohly zůstat co nejdéle se svými dětmi a věnovat jim svou péči a lásku a nebyly nuceny nastoupit o nejdříve do zaměstnání. Toto je u mě ta pravá podpora rodiny. Takže bojuji za obnovu manželství a navrhuji zamítnutí této novely.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji tři faktické poznámky. První prosím k mikrofonu pana poslance Dolejše, připraví se pan poslanec Stupčuk a pak pan poslanec Šrámek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Máme tři čtvrtě hodiny do 19. hodiny. Tento bod sice určitě nezmění chod České republiky, ale vyvolal debatu, která není asi úplně překvapivá. Zažil jsem to, když jsme tu diskutovali o zákonu o registrovaném partnerství, a potvrzují jedno – že každý jsme nějak formovaní a ne vždycky je to dáno konfesí, tedy vírou, nebo strانيctvím, což koneckonců potvrzuje, že civilizační vývoj od středověku do 21. století nešel vždycky rovně, nešel vždycky napřímo, ale někdy klikatou cestou a chvíli to trvá, než některé věci prostě projdou vědomím nejen jednotlivců, ale celé společnosti. Ale jde to. Koneckonců tak katolická země jako Španělsko má právě tento navrhovaný model. To je první poznámka.

Druhá poznámka – zájem dítěte. Zájem dítěte je především, aby vyrůstalo v nějakých podmínkách, kde ho budou mít lidé rádi. A upřímně řečeno, heterosexuální tatínek či maminka, která chlastá, která je na to dítě agresivní, je mnohem horší rodič než ten, který si vezme homosexuálního partnera biologického rodiče. Já si to myslím. A kdyby náhodou se některé z mých vnoučat nebo pravnoučat dostalo do této situace, věřím, že se budu rozhodovat na základě zájmu tohoto dítěte a ne podle určitých floskulí.

Poslední poznámka. Má smysl projednat ten zákon, proto si nemyslím, že ho musíme teď zamítnout, byť rozhodne většina. Pochopitelně. Ale ten Ústavní soud zrušil jenom určitý problém, tu diskriminační bariéru, ale jak tady slyšíte z různých právních názorů, zdaleka není vyrovnána ta situace, situace skutečného rodiče, byť adoptivního, a o to koneckonců jde. A možná na to právě instinktivně někteří reagují, protože tohle se jim nelíbí. Ale já si myslím, že i to je legitimní krok, a myslím si, že to má cenu prodiskutovat ve druhém čtení, a proto prosím, podpořte to, abychom mohli dále jednat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Stupčuka. Připraví se pan poslanec Šrámek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji. Já myslím, že to základní, co bychom měli mít na paměti při projednávání tohoto návrhu zákona, je to, co máme vepsáno do Ústavy a do Listiny základních práv a svobod, že lidé jsou si rovni v právech a

povinnostech bez ohledu na barvu pleti a pohlaví. V tomto případě tím kritériem pro posuzování je to pohlaví. Já tvrdím, že za současné legislativní situace a našeho právního řádu neexistuje žádná diskriminace a bariéra. Proto ten zákon je zbytečný v tuto chvíli. Rozumím důvodům předkladatele, když ho navrhovali za situace, kdy ta věc nebyla judikována Ústavním soudem.

Nemůže obstát ani ten argument při úmrtí jednoho z těch dvou rodičů, protože analogicky ve stejné situaci se může ocitnout heterosexuální pár, kde se maminka rozvedla před x lety s tím manželem, našla si jiného partnera, toho si vzala, ale rodičovská práva zůstala tomu původnímu otci zachována, přestože třeba deset patnáct let spokojeně spolu žijí v manželství, maminka zemře, rodičovská práva má však ale ten původní otec, přitom to dítě je dávno vychováváno a citově poutáno k tomu druhému tatínkovi. A to je situace, ve které se samozřejmě mohou ocitnout i ty lesbické páry či páry dvou mužů.

Prosím, abychom tady nehledali řešení toho problému. Toto řešení bychom měli případně hledat v rodinném právu, v obecné úpravě občanského zákoníku. A paní profesorka Válková to tady říkala. Tím kritériem je vždycky citlivé posuzování soudu, co je v nejlepším zájmu dítěte. Ale přijímat tady nějakou speciální úpravu, legislativu a dělat tady nějakou složitou architekturu, já před tím varuji, protože bychom nakonec zjistili, že tím diskriminujeme a znevýhodňujeme většinovou heterogenní společnost. A prosím, abychom toto měli na paměti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Eviduji další čtyři faktické poznámky – pana poslance Šrámka, připraví se pan poslanec Černocho, poté paní poslankyně Hnyková.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Víte, že se pohybuji nejen mezi lidmi, ale i mezi zvířaty a rostlinami. Zním význam jednopohlavní květiny nebo plodiny, ale mohl by mi tu někdo vysvětlit, co jsou to jednopohlavní rodiče? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Černocho. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černocho: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já si myslím, že tento návrh je o tom, aby se děti měly lépe. Není to návrh, který by měl řešit nějaké nové mechanismy. Já sám jsem zastáncem tradiční rodiny. Myslím si, že chování norských úřadů je absolutně skandální v rámci odebírání dětí. Nechci si zvykat na nové mechanismy, o kterých mluvil pan kolega Zlatuška, vašim prostřednictvím, na co bychom si měli zvykat. Nebudu si zvykat ani na to, že se některý komunální politik nechá zbičovat důtkami a bere to, jako že to je normální. Myslím si, že to není normální.

Ale tady ten návrh je pro dobro dětí. Je pro dobro dětí a myslím si, že jakékoliv jiné diskuse jsou trochu mimo. A myslím si, že by si rozhodně zasloužil, aby tento návrh byl propuštěn do druhého čtení a tam se o něm diskutovalo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Já bych si dovolila zareagovat na svoji předřečnici paní kolegyni Nytrovou, prostřednictvím vás, paní předsedající. Když tady mluvila o komisi, tak já do té komise chodím docela dost pravidelně. Mluvíme tam o rodině, o tom, jak by se podmínky měly zlepšit.

Já se zase znovu musím vrátit. Komise přece není od toho, aby připravovala legislativu na podporu rodiny. To je přece vaše paní ministryně, která by měla pro to udělat maximum. Proto teď, když to tady slyším, je to pro mě velmi zarážející a musím na to upozornit, protože si myslím, že odtamtud, z Ministerstva práce a sociálních věcí, by měly především vycházet věci. A my na to i ve výboru pro sociální politiku upozorňujeme, aby podpora rodin byla daleko větší. A mluvím o tradiční rodině.

Dneska se tady rozpoutala debata. Týká se to dětí u rodičů, které – jak tady říkal kolega, stejnopohlavního – ono to je zjednodušené, abychom věděli, o kom mluvíme. Ale já si myslím, že i tyto děti si zaslouží pozornost a právní úpravu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu s faktickou poznámkou pana poslance Fiedlera. Připraví se pan poslanec Jakubčík. Prosím máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer. Děkuji za slovo. Prosím vás kolegové, poslouchejte ty naše kolegy poslance právníky, kteří asi vědí, co říkají. Tím mám na mysli zejména kolegu pana poslance Stupčuka. Řešíme tady už dlouhou dobu tento bod. Všichni se zaklínají starostmi dítěte, starostmi dětí, nebo péčí o děti. Já s tím naprosto souhlasím. Co kdybychom ten čas věnovali jiným starostem o děti. O matky, které marně vymáhají alimenty, nemohou se jich dočkat, nevědí, jak zaplatí nájem, jak koupí dětem pomůcky do školy. Co kdybychom se starali o těch 10 procent dětí, jejichž rodiče nemají na obědy v družinách? To bychom ten čas, který tady marníme tímto nesmyslem, využili daleko lépe! (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Jakubčíka. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Jakubčík: Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat na pana kolegu Černocho vaším prostřednictvím. My tady tvrdíme, nebo

někteří tady tvrdí, že bychom měli přesvědčovat naše i islámské spoluobčany, eventuálně lidi z islámu (?), kteří k nám chodí, aby dodržovali naše zákony, že musí dodržovat naše zákony. Všechno dle našich zákonů.

Nechápu jednu věc. Proč se neustále bere do úst Norsko? Proč měříme dvojím metrem? Když někdo nedodržuje zákony v zemi, kde bydlí, je za to trestán. To znamená, příklad Norska a dětí je přece naprosto stejný jako příklad České republiky a řekněme islámu (?). To je úplně to samé. My chceme, aby byly dodržovány české zákony, ale když se mají dodržovat norské zákony, tak se tady křičí, tak se tady volá, sepisují se petice, dělá se všechno možné. Dodržujme zákony my a nechme dodržovat ostatní státy svoje zákony. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. To byly v tuto chvíli faktické poznámky. Nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem paní ministryni Marksovou, připraví se pan poslanec Míhola. Prosím máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, poslankyně a poslanci, jsem ze stejné strany jako jedna z předřečnic, paní poslankyně Nytrová, a cítím opravdu velkou potřebu tady prohlásit, že se absolutně distancuji od toho, co tady říkala. Nechci tady plynule hovořit půl hodiny nebo 45 minut, abych jedno po druhém vyvracela to, co tady bylo z jejích úst řečeno. Ale jsem opravdu přesvědčena – jak v tom oboru pracuji dlouho –, že snůška těch nesmyslů byla opravdu dlouhá.

Jinak jsem chtěla říci, že opravdu pro mě osobně je nejdůležitější, aby ty děti vyrůstaly v rodině, která je miluje. Jestli ta rodina je úplná a takzvaně tradiční, nebo je neúplná. A to je česká realita. My nemůžeme cílit jenom na tradiční rodinu, protože tady půlka rodin prostě tradiční není. Protože to jsou osamělí rodiče. Taková je prostě situace. Ať se nám to líbí, nebo ne. Anebo jestli ta rodina je s dvěma rodiči, kteří jsou stejného pohlaví. Myslím, že ten pojem je docela jasný. Tak mně je to úplně jedno. Pro mě je opravdu podstatné, aby dítě bylo v bezpečí, mělo své rodiče, ať je to kdokoliv, rádo a ti rodiče měli rádi to dítě. To si myslím, že je to, oč tady běží.

Já osobně několik takových párů znám, náhodou. Opravdu náhodou, jak jsem šla životem, tak jsem prostě takové potkala. Znáám i takové, kde jsou dva muži a dítě. Znáám i takové, kde jsou dvě ženy a dítě. A prostě chci jim pomoci aby když nastane nějaká špatná situace, abychom si byli jisti, že to dítě bude v komfortní situaci. Protože rozhodování jak soudů, tak i našich OSPODů může být velice nejednotné. Můžou se tam objevit najednou nějakí příbuzní, kteří budou říkat no jo, ale my jsem tady heterosexuální rodina, my to dítě chceme. Přitom to dítě je vidělo třeba velice zřídka ve svém životě a prostě s nimi žít nechce. Je zvyklé na toho druhého, třeba nebiologického rodiče – když se něco stane tomu biologickému. Opravdu bych chtěla zaručit, aby dítě, které je v té určité rodině zvyklé, bylo v pohodě, aby mu nikdo neubližoval. A to si myslím, že bychom měli mít na mysli všichni. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní se vypořádáme se zatím třemi faktickými poznámkami. S první prosím k mikrofonu pana poslance Černocho. Připraví se pan ministr Jurečka a po něm pan poslanec Fiedler. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Mě stačí možná i minuta. Já jenom vašim prostřednictvím panu kolegovi Jakubčíkovi. Vy jste koukal celou dobu na mě, ale s Norskem začala vaše stranická kolegyně. Ale je to pravda. Ano, ať se dodržují v Norsku zákony, které tam mají. Ať si je Norové dodržují. Nikdo nemá právo Norům říkat, jaké mají mít zákony. To je jejich věc. Na druhou stranu zákony, které jsou v Norsku, a parametry, které jsou nastaveny v Norsku, tak si myslím, že tady nemají co dělat, v České republice. A je to bohužel v rámci některých organizací, které jsou – a myslím si, že příklad dětí Michalákových je toho jasným příkladem. Kdy celou dobu se snaží dostat své děti zpátky. A jakým způsobem to probíhá, ví asi každý.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana ministra Jurečku. Připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážená paní předsedající, milé kolegyně, kolegové, ta diskuze je tady poměrně dlouhá a já se pokusím velice stručný. Chtěl bych navázat na paní ministryni Marksovou, že není jenom důležité, aby to byla milující rodina, milující rodiče, ale také aby to byla rodina, která dobře zvládá výchovu a která nastavuje dobré vzory do života těch dětí.

Jsou další aspekty, které bychom měli brát v úvahu. A o těch se tady nehovořilo. Takže byl bych velice rád, abychom neoslabovali tradiční rodinu, o které tak často hovoříme, že rodina je základ státu. Nevytvářejme další argumenty pro to, jak tuto rodinu posílat do stále horší situace ve společnosti.

A možná by také bylo dobré, když se tak argumentuje zájmy těch dětí, prosím pěkně – a mluví se často o dětech, které jsou v dětských domovech. Ptal se jich někdo? Má ministerstvo či předkladatel nějakou studii, kterou by opřeli o fakta, že tyto děti by opravdu chtěli být takto osvojovány a v takovýchto svazcích vychovávány? Já jsem nic takového v té diskuzi neslyšel. Dokud tyto věci také nemáme fakticky ověřené, nezaklánejme se tím, že pro dítě je takováto forma osvojení dobrá.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Fiedlera. Připraví se pan poslanec Kudela a po něm pan poslanec Ondráček. Všechno faktické poznámky. Prosím máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji panu ministru Jurečkovi za nahrávku. Myslím to slovo v dobrém, pane ministře. A teď k paní ministryni Marksové. Vy jste tady, paní ministryně, říkala před chvílkou, já to zopakuji tedy ještě jednou do toho mikrofonu, že prostě pro dobro těch dětí. Vy jste ministryně práce a sociálních věcí. Tak dělejme něco pro ty sociálně potřebné děti. Udělejme něco pro ty, tak jak říkal kolega Dolejš – teď ho tady nevidím. Klasický manželský pár otec žena. Muž holduje alkoholu, žena by ráda mu zabezpečila klidný domov bez hádek, bez křiku. Nemůže.

Nemůže si dovolit bydlet samostatně, nemůže si dovolit častokrát matka toho dítěte odejít, protože to pro ni ekonomicky není průchozí. Nemůže si dovolit koupit byt nebo si nemůže dovolit koupit drahý nájem, protože jako samoživitelka nebo žena, která třeba pracuje, manžel ne, dělá u pokladny za pár peněz, nemůže si to dovolit. Tohle bychom měli řešit. Tyto sociální případy bychom měli řešit. Říkám to ještě jednou.

A ještě jednu věc k tomu. Kolik je takovýchto případů? Deset procent dětí, jejichž rodiče nemají na zaplacení obědů. Jaký je to počet dětí? Co tady řešíme? Týká se to jakého segmentu společnosti? Kolik je těch homosexuálních párů, kolik z těch homosexuálních párů potká ten případ, že jeden z těch rodičů zemře a bude se muset řešit? (Silným hlasem:) Nicotné procento! To tady řešíme! Tím se zabýváme! A tím, kolik tisíc, deset tisíc dětí žije ve složitých podmínkách, to tu neřešíme!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pány kolegy a kolegyně, aby nekřičeli, je všechno dostatečně slyšet. Je to velmi třaskavé téma, nicméně si myslím, že bychom měli ještě zvládnout své emoce držet na uzdě.

Nyní poprosím k mikrofonu pana poslance Kudelu s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, nejsem ze stejné strany jako paní poslankyně Nytrová, ale jsem ze stejného kraje. S jejími slovy jsem souhlasil, byť i na mě gusto byla příliš silná. Domnívám se, že pokud by byly dětské domovy a kojenecké ústavy prázdné, pokud by tam nebyly děti, pak nemusíme řešit ani tento návrh zákona.

Paní ministryně, skutečně, postarejme se o to, aby rodiny chtěly děti, aby děti, které přijdou na svět, přicházely do prostředí, které je bude rádo přijímat, a aby děti nebyly odkládány do kojeneckých ústavů a dětských domovů, a potom nemusíme řešit tyto návrhy zákonů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Ondráčka, také k faktické poznámce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, paní předsedající. Kolegy a kolegové, já jsem jako obvykle nechtěl k této věci vůbec vystupovat, ale to, co zde zmínila paní ministryně, mě buď utvrzuje v tom, že jste v životě neviděla nový občanský zákoník,

nebo jste ho aspoň nečetla. Protože pokud by se tak stalo, tak to, co tady říkáte, nemůžete nikdy vypustit ze svých úst. Prosím, přečtěte si ten nový občanský zákoník, instituty náhradní rodinné výchovy, a uvidíte, že současná právní úprava to dostatečně upravuje. A pokud chcete dělat speciální zákon pro svých x kamarádů, kteří žijí v tomto svazku, a kvůli tomu nám tady zabíráte čas, abychom řešili některé důležitější věci, tak zavzpomínejte, proč třeba nejste ochotna už více než pět týdnů nebo pět zasedání Sněmovny ve čtvrtek odpovědět na moji interpelaci, právě co se týká institutu náhradní rodinné výchovy, kdy pěstouni čekají na tzv. volné dítě přes dva roky. A nejste schopni pro to udělat vůbec nic, protože vy s těmi dětmi jenom kšeftujete a jste rádi, když je v těch ústavech máte. Takže prosím vás, podívejme se do nového občanského zákoníku a držme se toho zákoníku, který tam je, protože úprava je dostačující a odpovídá všem potřebám toho dítěte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Dovolte mi načíst dvě omluvy. Od 18.30 do konce dnešního jednání dne se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Matušovská a pan poslanec Pavera se omlouvá z dnešního jednání mezi 18.00 a 19.00 hodin taktéž z osobních důvodů.

Nyní prosím s přednostním právem k mikrofonu pana poslance Míhola, po něm pana ministra Dienstbiera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Míhola: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, klub KDU-ČSL byl přesvědčen ještě před touto diskusí, že současná právní úprava je dostatečná, nakonec to tady potvrdil i zmíněný nálezn Ústavního soudu. Rád bych také zdůraznil, že někteří zde před zhruba deseti lety, ti, co zde byli, my všichni jsme tady nebyli, slyšeli přísedněná prohlášení, že jde pouze o registrované partnerství a žádné další kroky, snahy a usilování nebudou následovat. Tak tady dobře vidíme, jak platí některé sliby, přísahy a já nevím, co všechno. Prostě bohužel, nedá se ničemu takovému věřit.

Pro KDU-ČSL je na prvním místě zájem dítěte, zatímco žádné právo na adopci neexistuje. Autoři zákona nevedli, v čem podle nich současná právní úprava nedostatečně chrání práva dětí žijících s registrovanými partnery. Co se týká úmrtí biologického rodiče, je už dnes možné, aby ho pozůstalý partner adoptoval, pokud je to v zájmu dítěte. Co se týká povinnosti podílet se na výchově dítěte, tu má partner rodiče již dnes, pokud žijí ve společné domácnosti.

K tomu je potřeba dodat, že návrh tohoto zákona přichází nedlouho před volbami, bez řádné celospolečenské diskuse. Ta debata naposledy proběhla při přijímání zákona o zmíněném registrovaném partnerství, a jak už jsem říkal, obhájci tehdy výslovně ujišťovali, že v oblasti výchovy dětí nemá v žádném případě tento návrh konkurovat manželství. Snaha o adopci dětí partnerem v homosexuálním páru je pokusem tento konsenzus prolomit s vidinou dalšího postupu a takto salámovou metodou přiblížit registrované partnerství institutu manželství. Přitom na rozdíl od práva na adopci, které není nikde zakotveno, výsadní postavení rodiny tvořené mužem a ženou chrání článek 32 Listiny základních práv a svobod. Předložený návrh toto postavení rodiny relativizuje. Argument, který zde také zazníval, že tradiční

rodina je beztak ohrožena, pro nás rozhodně není důvodem k tomu, proč jí zasadit další politicky motivovaný úder.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona a prosím o vaši podporu. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní eviduji dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu paní poslankyni Nytrovou, připraví se pan poslanec Zlatuška. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Panem ministrem Jurečkou tady byl položen dotaz, jestli vůbec existuje nějaká analýza či rozbor na to, jestli ty děti z těch dětských domovů chtějí do homosexuálního partnerství dřív za nějakých podmínek než zůstat v dětském domově. Taková analýza, takové dotazy byly podány na Slovensku. Dětem z dětských domovů nebylo povoleno, aby byly dotázány děti, které jsou zrovna v dětském domově, takže ti dotazující se ptali už dospělých lidí, kteří opustili dětský domov, zda by upřednostňovali dětský domov, anebo homosexuální rodinu. A ty děti odpověděly, že dětský domov. Takže tady tato analýza už byla provedena a děti, které vzešly z dětského domova, tak odpověděly všechny, tam nebylo nějaké procento, ale všechny odpověděly, že raději by chtěly vyrůstat v dětském domově než v homosexuálním vztahu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zlatušku, připraví se paní poslankyně Pastuchová, všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní předsedající, dámy a pánové –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já se omlouvám, pane kolego, ale poprosím sněmovnu o klid. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jsem v té době, kdy byl přijímán zákon o registrovaném partnerství, byl v Senátu, vyjadřoval jsem se pozitivně v tom, že bych už tehdy preferoval, aby to bylo rozšířeno tady tímto způsobem, takže není úplně pravda, že takové hlasy nezazněly. Ale sledoval jsem tehdy tu debatu a nepostřehl jsem to, o čem zde mluvil kolega Mihola. Nepostřehl jsem nikoho přísahajícího. Domnívám se, že jestli někdo vykládal zkazky o přísahách, tak se mohlo stát, že to byli prostě jenom lidé, kteří měli vidiny. Silně pochybuji, že někdo v tom stavu dávání přísah byl.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Pastuchovou s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych zde jenom znovu zopakovala jak kolegyni Nytrové prostřednictvím paní předsedající, tak panu poslanci Miholovi. Tady nehovoříme o adopci dětí z ústavní péče a z ústavu. Je to osvojení dětí páru, kteří spolu žijí. Tady vůbec o ústavech a adopci cizích dětí homosexuálními páry – o tom se tady nebavíme. Tady se bavíme úplně o něčem jiném. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem pana ministra Dienstbiera. Prosím, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsdkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já jsem tady jenom na část rozpravy a musím říct, že i ta vypovídá o tom, že někteří z přítomných si pravděpodobně návrh zákona ani nepřčetli a netuší, o čem diskutují. To, co tady teď už zaznělo, to je první poznámka, kterou jsem chtěl učinit i já, že zákon se vůbec netýká adopcí dětí, které jsou v ústavech, ale pouze dětí, které už žijí v rodinách tvořených párem rodičů stejného pohlaví, kdy jeden z toho páru je biologickým rodičem toho dítěte. Čili to je realita, která už v naší společnosti existuje. Tento zákon ji nechce vytvářet. Tento zákon pouze akceptuje realitu a jeho cílem je zajistit, aby děti v těchto rodinách měly stejná práva jako ostatní děti. Například aby ten druhý z partnerů mohl vyzvednout dítě ve škole nebo ve škole, aby mohl získat přístup k informacím o zdravotních záležitostech, a ano, i v tom extrémním případě, když zemře biologický rodič, tak aby to dítě mělo upraven vztah k tomu druhému partnerovi, ke kterému může mít stejně silný vztah jako k biologickému rodiči, který je schopen v té domácnosti, kde to dítě s oběma partnery žije, zajistit pro dítě nejlepší možné podmínky, to dítě je na něj zvyklé. A díky tomu, že tam není ten právní vztah, tak ten zákon doopravdy není o tom, že se ty děti budou brát z ústavů, ale v tomto extrémním případě naopak dítě, které v takové rodině žije, může v tom ústavu skončit, přestože by v té původní rodině i bez toho biologického rodiče mělo ty nejlepší podmínky pro svůj rozvoj.

Stejně tak mimo realitu jsou ty poznámky, které argumentují proti zákonu nálezem Ústavního soudu z před několika dnů, protože ani nález Ústavního soudu se vůbec nedotýká té problematiky, kterou upravuje navržený zákon. Nález Ústavního soudu se týká situace, kdy osoba homosexuální orientace podle dosavadní právní úpravy před nálezem Ústavního soudu mohla bez omezení osvojit dítě jako jednotlivce. To platilo po celou dobu. Přijetím zákona o registrovaném partnerství byla přijata zároveň úprava, že tato samá osoba nemůže osvojit dítě v momentě, kdy uzavře registrované partnerství. To nemá žádný racionální základ. Je to omezení práv, které není vyváženo žádným jiným relevantním zájmem, který by takovéto omezení práv umožňoval. To také jasně řekl Ústavní soud. A tento zákaz individuálního osvojení, nebo adopce, jak chcete, proto zrušil. Konstatoval, že to je diskriminační, že to popírá princip rovného zacházení a že to je i nepřipustný zásah do ústavního práva na ochranu soukromého života. A to je úplně něco jiného, než co je v tom navrženém zákoně, protože to se vůbec netýká individuálního osvojení, ale řeknu to těmito slovy – přiosvojení toho dítěte tím druhým partnerem, než je biologický rodič, v již existující rodině, kde to dítě je.

To znamená není to o braní dětí z ústavní péče a není to ani nijak věcně spojeno s tím nálezem Ústavního soudu.

Na druhou stranu na náleze Ústavního soudu je potřeba reagovat, upravit právní řád do podoby, aby vyhovoval nálezu Ústavního soudu. Z tohoto důvodu do návrhu zákona, který jsem předložil vládě spolu s ministrem spravedlnosti, zapracujeme i úpravu, která bude reagovat na náleze Ústavního soudu. Přes příští týden by vláda měla tento návrh zákona projednat. Ten návrh obsahuje jak věcně totožnou úpravu s dnes projednávaným návrhem, tak právě i reakci na náleze Ústavního soudu, tak aby úprava registrovaného partnerství a osvojení dětí byla v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji šest faktických poznámek. S první prosím k mikrofonu pana poslance Kasala. Připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych se vyjádřil i opravdu z praktické stránky. Tady bylo řečeno a prostřednictvím paní předsedající, paní poslankyně Nytrová, omlouvám se, ale váš proslov byl pro mě velmi homofobní. Můžu vám říct to, že problém třeba ve zdravotnictví, a říkal to můj předřečník, je opravdu velký, protože děti, které tam leží, všichni se tady zaštiťujete, že se jedná o děti a že pro ně chcete to nejlepší, ale ty děti, pokud jsou v nemocnici u konkrétně těchto párů, tak my nemůžeme podat žádné informace o zdravotním stavu, my ty děti nemůžeme propustit domů, pokud ten partner je nemocen, nebo je odjetý. Můžeme samozřejmě požádat soud. Soud musí reagovat do 24 hodin. Všichni tady hovoříme o tom, aby se pobyty v nemocnicích zkracovaly a tohleto k tomu nevede.

A ještě na margo tradiční rodiny. Já ji samozřejmě taky podporuji a myslím si, že to je to nejlepší. Ale myslím si, že jsme rovnoprávní všichni. Ale chtěl bych říct, že v porodnicích, odkud odcházejí šťastní rodiče, existují statistiky, že 10 % dětí nemá svého biologického otce. (Hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera. Připraví se pan poslanec Schwarzenberg. Všechno faktické poznámky. Poprosím kolegyně a kolegy, aby se ztišili.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji, paní předsedající. Navážu na slova pana kolegy poslance Kasala, který tady řekl určitý pohled na věc. Ale chci hlavně reagovat na to, co tady řekl pan ministr Dienstbier. Prostřednictvím paní předsedající pane ministře, když chce člověk vyzvednout dítě z družiny, nepotřebuje tady k tomu tenhle statut. Představte si, že bohatě stačí, když nahlásíte v družině, když rodič nahlásí jména osob, které to dítě mohou vyzvednout. Proboha, neblázněme. Neblbněte ty lidi.

Neuvádějte tady takové nesmysly! Prosím vás, to opravdu nejde. To, co tady říkal pan kolega Kasal, to беру. Ale to, co jste říkal vy, to byl naprostý nesmysl.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Schwarzenberga k faktické poznámce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně a poslanci, předtím jsme byli poučeni, že jde o rovná práva dětí. Já jsem tu diskusi sledoval a měl jsem spíše dojem, že zde jde o rovná práva dospělých, nikoliv dětí. Ale snad se mýlím. (Tleská několika poslanců v pravé části sálu, několika poslanců ve středu sálu a paní poslankyně Nytrův.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k faktické poznámce pana poslance Ondráčka. Připraví se pan poslanec Korte. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou děkuji, paní předsedající. Asi budu lehce reagovat na pana ministra Dienstbiera, protože to bylo sice hezké a srdceryvné, ale on už to kolega Fiedler zmínil. Opravdu nepotřebujete, když chcete vyzvednout dítě ze školy nebo z družiny, tam stačí nějaká ta delegace a škola se s tím spokojí. Takže je plná moc. Pokud chcete a žijete v takovém páru, dáte tu plnou moc, to, aby informace mohla být poskytnuta té konkrétní osobě, kterou uvedete do plné moci a do té legace, tak tu informaci také dostanete. Nebo dostane ten druhý z toho páru. A pokud mluvíme o tom, že si ho pak osvojí. Přece jsou i jiné instituty náhradní rodinné výchovy. Pokud by došlo k takové situaci, že biologický rodič zemře a dítě zůstane takzvaně s tím druhým partnerem, tak existuje poručenství. To je na tu rychlou pomoc v dané věci. Pak je pěstounská péče.

Nevím, proč za každou cenu chcete docílit toho, aby došlo k osvojení. Osvojení je vztah, kdy mezi osvojitelem a osvojencem vzniká stejný vztah jako mezi rodiči a dětmi. A osvojenec je potom zapsán do rodného listu osvojovaného dítěte. Ptám se, koho budete vyškrtávat? Zemřelou matku a napíšete tam tu novou ženu, anebo místo otce napíšete paní, která žila s předchozí matkou? Je to prostě trošku pokřivené. A máme instituty, jak jsem zmínil, podle současného nového občanského zákoníku. Držíme se jich a nevymýšlejme tady něco nového. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Korteho a připraví se pan poslanec Stupčuk. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na pana ministra Dienstbiera, který ovšem mluvil tak dlouho, že jsem zapomněl začátek, a tudíž jsem

nepochopil konec. (Smích v sále.) Nicméně bych se ho rád zeptal, pana ministra pro lidská práva, jestli by mi mohl definovat, co je to rodina. Protože to tady ještě nepadlo.

Pane ministře pro lidská práva, co je to rodina?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Stupčuka, připraví se pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, my už se tady druhou hodinu bavíme o tom a přesvědčujeme se, že ten zákon buď je potřeba, anebo že je zbytečný. Já jsem tady uváděl důvody, pro které se domnívám, že je zbytečný, vyplývající tedy z té skutečnosti, že zde byl a je zde onen citovaný nálezn Ústavního soudu. To znamená, tady se nestalo nic špatně. Tady Ústavní soud pouze řekl, že homosexuální páry mají mít přesně tolik práv a povinností, kolik mají všichni ostatní. A já jsem překvapen, že tedy slyším, že by se zde měl přijímat nějaký zvláštní zákon, který by se měl připravovat jako snad vládní návrh novely. Takže bych rád slyšel důvody, právní důvody, které by měly odstraňovat jakousi nějakou asi případnou diskriminaci. Protože v tuhle chvíli jsem přesvědčen, že tady žádná diskriminace homosexuálních párů v tuto chvíli není. A pak taky jsem tedy zvědavý na diskusi, jak budete argumentovat ve vztahu k dětem, že vlastně některé děti jsou vhodné pro to, aby je adoptovaly homosexuální páry, to jsou ty, které mají jednoho biologického rodiče, a pak jsou tedy děti ostatní, které si adoptovat nemůžou ty homosexuální páry.

Tak se chci zeptat, co je legitimním důvodem téhle distinkce, protože jsem přesvědčen, že za stávající obecné úpravy občanského zákoníku po judikátu Ústavního soudu mají homosexuální páry práv právě mnohem víc. Mimo jiné i proto, že mohou adoptovat všechny ty děti. Tak jako kdokoli jiný. Ne jenom ty, u nichž je jeden z partnerů biologickým rodičem. Díky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Hovorku k faktické poznámce. Připraví se pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si rovněž dovoluji požádat pana ministra Dienstbiera, aby definoval, co to je rodina, protože s tím měl problém už na našem poslaneckém klubu a nebyl nám to schopen vysvětlit.

Chtěl bych říct, že navrhovaná úprava prolamuje smysl a účel tradičních společenských institutů a vazeb. Nový institut registrovaného partnerství byl zařazen do právního řádu teprve nedávno, v roce 2005. A to bylo za opakovaného ujišťování, že v oblasti hlavní funkce rodiny, kterou je výchova dětí, se nejedná o institut konkurující manželství. Tak jak to říkal kolega Mihola. Tato skutečnost se následně

promítla i do úvodních ustanovení zákona o registrovaném partnerství, který v § 1 hovoří toliko o společenství dvou osob stejného pohlaví. To je nepochybně podstatně rozdílné postavení od institutu rodiny, rodičovství a manželství, které podle § 3 odst. 2 písm. b) nového občanského zákoníku požívají zvláštní zákonné ochrany, jež je dále rozvinuta v § 655 nového občanského zákoníku, podle něž hlavním účelem manželství je založení rodiny, řádná výchova dětí a vzájemná podpora a pomoc. Předložený návrh lze z toho hlediska obtížně interpretovat jinak než jako pokus o přiblížení registrovaného partnerství institutu manželství, a to navzdory původním střízlivým legislativním očekáváním spojovaným se samotným zákonem o registrovaném partnerství. A jenom pro připomenutí roku 2005 a toho zákona. V důvodové zprávě v § 13 říká důvodová zpráva: Osvojení dítěte registrovanými partnery, resp. kterýmkoli z partnerů v době trvání partnerství, bude zakázáno. Důvodem je preference náhradní výchovy dítěte heterosexuálním párem.

Proto děkuji i paní kolegyni Nytrové za její osobní postoj a za její petici.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou paná poslance Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, paní předsedající. Chci být velmi stručný, ale také velmi jasný. Pan poslanec Korte tady položil jednoznačnou otázku a žádal o definici rodiny. Což je myslím důležité, protože všechny naše politické strany mají v programu podporu rodiny. Máme dokonce zákon o rodině. A když to máme definovat, tak někteří z nás s tím, zdá se, mají trochu problém. Chtěl bych tedy za TOP 09, konzervativní stranu, říct zcela jednoznačně, že TOP 09 vnímá rodinu jako legitimní svazek ženy a muže, kteří společně, pokud možno, vychovávají děti. Bez alternativy vůči tomuto modelu. Se vši úctou a respektem ke všem, kteří v takovémto modelu žítí nemohou. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji panu poslanci. V tuto chvíli přerušuji projednávání tohoto bodu. Prosím, abyste ještě chvilku vydrželi. Musíme se vypořádat s úpravou programu.

V tuto chvíli bychom měli hlasovat o návrhu na vyřazení všech neprojednaných bodů z programu 48. schůze.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 233, do kterého je přihlášeno 145 přítomných, pro 80, proti 20. Konstatuji, že návrh byl přijat.

V tuto chvíli končím 48. schůzi Poslanecké sněmovny a všem vám přeji krásné léto.

(Schůze skončila v 18.58 hodin.)